Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w

radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1876.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1876.

BIBLIOTEKA UNIW.
JAGELLONICAE

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1876 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1875 20 maja	1876 4 marca	Konwencya międzynarodowa metryczna	VIII	20	**41**
18 czer.	22 lipca	Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a królestwem hawajskiem	XXVI	87	**207**
22 „	23 czerw.	Konwencya handlowa pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Rumunią	XXIII	78	**159**
10/22 Lipca	27 „	Traktat międzynarodowy telegraficzny	XXIV	82	**193**
22 paźd.	2 kwiet.	Ustawa, o ustanowieniu Trybunału administracyjnego	XIII	36	**85**
22 „	2 „	Ustawa, mocą której zmienia się w części ustawę zasadniczą państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 143) i wydają się przepisy w przedmiocie rozstrzygania sporów o właściwość pomiędzy Trybunałem administracyjnym a sądami zwyczajnemi, tudzież pomiędzy Trybunałem administracyjnym a Trybunałem państwa	XIII	37	**93**
7 grud.	1 czerw.	Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Szwajcaryą, tyczący się uporządkowania stosunków osiedlania się, uwalniania od służby wojskowej i od podatków wojskowych, jednostajnego opodatkowania poddanych obu Stron w krajach drugiej Strony kontraktującej, wzajemnego bezpłatnego pielęgnowania ubogich poddanych gdy zachorują lub ulegną nieszczęśliwemu przypadkowi i udzielania sobie nawzajem bezpłatnie wyciągów urzędowych z ksiąg narodzin, zaślubin i zejścia	XXI	70	**145**
12 „	17 sierp.	Umowa, pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a księstwem Liechtenstein o przedłużenie na rok 1876 traktatu z dnia 23 grudnia 1863 (Dz. u. p. Nr. 47 z r. 1864), tyczącego się dalszego trwania związku cłowego i podatkowego	XXX	96	**241**
29 „	4 stycz.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o przyłączeniu gminy miejscowej Wielkie Zablate do okręgu sądu powiatowego wodniańskiego w Czechach	I	1	**1**
29 „	8 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, tyczące się taryfy opłat za badania wydajności rud i za rozbiory chemiczne w urzędzie probierczym głównym	II	3	**13**
31 „	4 „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, po zniesieniu się z ministerstwem wojny państwa i innemi interesowanemi ministerstwami w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 27 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 158) o zaopatrzeniu wojskowem osób należących do c. k. armii, c. k. marynarki wojennej i c. k. obrony krajowej	I	2	**1**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1875	1876				
31 grud.	8 stycz.	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej po zniesieniu się z ministerstwem spraw wewnętrznych, skarbu, sprawiedliwości, handlu i z ministerstwem wojny państwa, tyczące się ustanowienia wynagrodzeń za podwody od konia i kilometra, tudzież zamiany przepisanej wagi obciążenia dla wozów podwodowych	II	4	**13**
31 „	8 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i ministerstwa handlu, tyczące się taksy lekarstw z powodu zaprowadzenia wag metrycznych mocą ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872)	II	5	**15**
31 „	8 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych po zniesieniu się z ministerstwem handlu, o zastosowaniu wag metrycznych (gramów) do zapisywania recept lekarskich	II	6	**17**
1876					
3 stycz.	1 lutego	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w sądach powiatowych aupickim i czesko skalickim w Czechach	III	7	**21**
6 „	26 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o ustanowieniu komory pobocznej I klasy w dworcu kolei żelaznej w Reizenhain	VI	16	**29**
18 „	1 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu i handlu, o ustanowieniu urzędu podatkowego i depozytowego sądowego tudzież cłowego, portowego i zdrowotnego w Morskim Białogrodzie	III	8	**21**
19 „	1 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o ustanowieniu urzędu podatkowego, depozytowego sądowego i cłowego w Starymgrodzie tudzież o poruczeniu urzędowi podatkowemu w Lesinie czynności komory pobocznej i urzędu do sprzedaży soli	III	9	**22**
20 „	15 „	Ustawa, tycząca się zmiany §-fu 12-go ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88)	V	13	**25**
26 „	1 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o zwinięciu komory pobocznej w Porto Buso będącej oraz ajencyą portową i zdrowotną i o poruczeniu wszystkich jej czynności komorze pobocznej I w Cervinianie	III	10	**22**
27 „	5 „	Ustawa, tycząca się pozwolenia na pobór w roku 1876 kontyngensów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej	IV	11	**23**
29 „	5 „	Rozporządzenie ministerstwa handlu po zniesieniu się z ministerstwem spraw wewnętrznych, stanowiące jak długo ma być ważną cecha na ciężarkach tudzież na miarach długości i objętości układu metrycznego, sprawdzonych i cechowanych w latach 1874 i 1875	IV	12	**24**
1 luteg.	15 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o ustanowieniu sądu powiatowego w Wysokiem w Czechach	V	14	**26**
11 „	15 „	Patent cesarski, zwołujący sejmy krajowe czeski, dalmatyński, galicyjsko-lodomeryjsko krakowski, dolno i górno austryacki, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński, bukowiński, morawski, szląski, tyrolski, vorarlberski, istryjski, gorycki i gradyski, tudzież miasta Tryestu z okręgiem	V	15	**27**
12 „	4 marca	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się upoważnienia kilku urzędów pocztowych w Gradcu do ekspedyowania posyłek pocztowych ważących przeszło 2½ kilo za granicę bez interwencyi członków służby dochodów niestałych .	VIII	21	**60**
15 luteg.	26 lutego	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o przyłączeniu gminy miejscowej Witkowice do okręgu sądu powiatowego Rokietnickiego nad Izerą w Czechach	VI	17	**29**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1876	1876				
24 luteg.	26 lutego	Ustawa, o zakończeniu spraw kas zaliczkowych rządowych . . .	VI	18	**30**
26 „	29 „	Ustawa, o c. k. żandarmeryi dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych	VII	19	**31**
26 „	10 marca	Ustawa, o pozwoleniu na czasowe uwolnienie od podatków budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych	IX	22	**61**
1 marca	10 „	Ustawa, o rozciągnięciu postępowania w sprawach drobiazgowych na sprawy aż do 50 złotych	IX	23	**62**
5 „	10 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o ustanowieniu sądu powiatowego w Ottakringu w Dolnej Austryi	IX	24	**63**
5 „	10 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o ustanowieniu sądu powiatowego w Währingu w Dolnej Austryi	IX	25	**63**
8 „	17 „	Ustawa, mocą której zmieniają się niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 6 kwietnia 1856 (Dz. u. p. Nr. 50), tudzież ustaw z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20), o opłatach stęplowych i bezpośrednich	X	26	**65**
9 „	17 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, tyczące się liczenia asystentom lekarskim służby jednorocznej ochotniczej w szpitalach wojskowych, gdy zechcą zdawać przepisany egzamin celem uzyskania stałej posady w publicznej służbie zdrowia	X	27	**74**
11 „	6 kwiet.	Ustawa, o warunkach i ulgach w celu zapewnienia budowy kolei miejscowej z Bozenu do Meranu	XIV	38	**95**
11 „	6 „	Ustawa, o budowie kolei żelaznej wzdłuż uregulowanego brzegu Dunaju i jej połączeniu z koleją Cesarza Franciszka Józefa .	XIV	39	**97**
12 „	6 „	Ustawa, o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej parowej z Nowych Herwinow w zetknięciu z koleją centralną morawsko-szląską do Werbodołu	XIV	40	**98**
12 „	6 „	Ustawa, o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej parowej z Mürzzuschlagu w zetknięciu z koleją południową do Neuberga	XIV	41	**99**
12 „	6 „	Ustawa, o połączeniu kolei lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfskiej z koleją północną Cesarza Ferdynanda	XIV	42	**100**
12 „	6 „	Ustawa, o budowie kolei żelaznej parowej z Tarvisu aż do granicy państwa pod Pontaflem	XIV	43	**101**
12 „	6 „	Ustawa, o budowie kolei żelaznej parowej z Dolnego Drauburga do Wolfsbergu	XIV	44	**102**
12 „	6 „	Ustawa, o przyzwoleniach i ulgach w celu zapewnienia budowy kolei żelaznej parowej z Bielska do Żywca	XIV	45	**103**
12 „	20 maja	Ustawa, o zebraniu funduszów potrzebnych jeszcze do wybudowania kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami i urządzenia ruchu na takowej	XX	68	**137**
13 „	1 kwiet.	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się upoważnienia c. k. urzędu pocztowego w Feldkirchu do ekspedyowania za granicę posyłek pocztowych ważących przeszło 2½ kilo bez interwencyi służby dochodów niestałych	XII	29	**77**
13 „	6 „	Ustawa, o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej parowej z Kriegsdorfu w zetknięciu z koleją centralną morawsko-szląską do Rymarzowa	XIV	46	**104**
13 „	6 „	Ustawa, o wyznaczeniu na rok 1876 dotacyj osobnych na budowę kolei żelaznych państwa	XIV	47	**105**
15 „	1 „	Ustawa, o udzielaniu zapomóg i zaliczek z funduszów państwa okolicom królestwa Galicyi nędzą nawiedzonych	XII	30	**77**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1876	1876				
13 marca	1 kwiet.	Ustawa, o uwolnieniu od podatków budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych	XII	31	**78**
15 „	1 „	Ustawa, o wyznaczeniu dotacyi dodatkowych do preliminarza państwa na rok 1876	XII	32	**80**
16 „	1 „	Ustawa, mocą której zmienia się przepis dodatku do Porządku wybierania do Rady państwa dla okręgów wyborczych w Czechach: „*d)* gminy wiejskie, liczba 16“	XII	33	**81**
18 „	1 „	Ustawa, o wyznaczeniu dotacyj dodatkowej w sumie 600.000 zł. na zapomogi dla plebanów katolickich w roku 1876 jakoteż o pokryciu takowej	XII	34	**82**
18 „	1 „	Ustawa, o puszczeniu w obieg renty królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, w obligacyach odsetki przynoszących	XII	35	**83**
18 „	6 „	Ustawa, o zakupieniu na rzecz państwa c. k. uprzyw. kolei dniestrzańskiej	XIV	48	**105**
18 „	13 „	Ustawa, zmieniająca §§-fy 6, 7 i 9 rozporządzenia cesarskiego z dnia 9 listopada 1858 (Dz. u. p. Nr. 205) o łącznem umieszczaniu majątku sierocego	XV	51	**109**
19 „	21 marca	Ustawa, o wyznaczaniu terminów do użycia środków prawnych przeciwko rozstrzygnieniom i rozporządzeniom czynników administracyi skarbu	XI	28	**75**
20 „	1 kwiet.	Ustawa, o dokończeniu linii z Falkenowa do Kraślic należącej do spółki kolei busztiehradzkiej i o urządzeniu ruchu na takowej	XV	52	**110**
21 „	6 „	Ustawa, o odstąpieniu gminie miasta Wiednia drogi skarbowej przy rogatce Tabor i wyznaczeniu dodatku rządowego na utrzymanie drogi prowadzącej od tej rogatki do mostu Franciszka Józefa	XIV	49	**106**
24 „	6 „	Ustawa, mocą której zmieniają się niektóre przepisy ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) tyczącej się nowego porządku miar i wag	XIV	50	**107**
29 „	13 „	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu tyczące się kilku zmian w Instrukcyi o postępowaniu z majątkiem sierocym łącznym, ogłoszonej pod dniem 24 czerwca 1859 (Dz. u. p. Nr. 123)	XV	53	**112**
31 „	13 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się wykonania ustawy z dnia 8 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 26), zaprowadzającej niektóre zmiany w rozporządzeniu z dnia 6 kwietnia 1856 (Dz. u. p. Nr. 50), tudzież w ustawach z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20) o opłatach stęplowych i bezpośrednich	XV	54	**116**
4 kwiet.	29 „	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się wymierzania cła od drzewa opałowego i od drzewa narzędziowego pospolitego wzdłuż granicy tureckiej	XVI	55	**119**
8 „	29 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące sie ustanowienia urzędu podatkowego i depozytowego sądowego w Skalicach Czeskich w Czechach	XVI	56	**120**
11 „	4 maja	Ustawa, o dopłatach od spółek akcyjnych i towarzystw kredytowych do funduszu giełdy wiedeńskiej	XVIII	62	**127**
16 „	29 kwiet.	Ustawa, pozwalająca używać obligacyj pożyczki przynoszącej odsetki, przez gminę miasta Gradcu na mocy ustawy krajowej z dnia 2 marca 1873 w sumie trzech milionów złotych zaciągnąć się mającej, do umieszczania w nich dla korzyści kapitałów fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, funduszów sierocych, powierzniczych i depozytowych, jakoteż do składania w nich kaucyj służbowych i przemysłowych . .	XVI	57	**120**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1876 12 kwiet.	1876 4 maja	Ustawa, o częściowem uzupełnieniu i zmianie umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczącej się udzielenia zaliczki rządowej na wykonanie projektu kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej	XVIII	63	**128**
12 „	11 „	Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu, tyczące się zamiany miar, w ustawie leśnej z dnia 3 grudnia 1852 przytoczonych, na metryczne	XIX	64	**133**
12 „	11 „	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, i handlu, tyczące się zamiany miary, w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 30 stycznia 1860 o ochronie pól, przytoczonej, na miarę metryczną	XIX	65	**135**
12 „	11 „	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu, tyczące się zamiany miary, w ustawie łowieckiej z dnia 7 marca 1849, przytoczonej, na miarę metryczną	XIX	66	**135**
20 „	29 kwiet.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o ustanowieniu sądu powiatowego w gminie Winohrady Królowe II część w Czechach	XVI	58	**121**
21 „	2 maja	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i handlu, tyczące się przedaży trucizn, produktów trucizny zawierających i przetworów chemicznych zdrowiu szkodliwych	XVII	60	**123**
24 „	29 kwiet.	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, tyczące się zniesienia urzędu cłowego pobocznego II klasy w Reizenhainie saskim (gościniec)	XVI	59	**122**
26 „	2 maja	Obwieszczenie ministerstwa handlu, o zniesieniu IV klasy na kolei granicznej morawskiej	XVII	61	**126**
28 „	1 czerw.	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa i handlu, tyczące się zamiany miar, w ustawie górniczej z dnia 3 maja 1854, przytoczonych, na metryczne	XXI	71	**149**
1 maja	9 „	Umowa, pomiędzy c. k. Rządem a c. k. uprzywilejowaną koleją żelazną pilzeńsko-brzeźnieńską (chomutowską), w przedmiocie częściowej zmiany i uzupełnienia umowy z dnia 23 kwietniu 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczącej się udzielenia zaliczki rządowej na wykonanie projeku kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej	XXII	74	**153**
5 „	11 maja	Rozporządzenie ministerstwa handlu, mocą którego ustanowiona zostaje nowa taryfa opłat, pobierać się mająca za sprawdzanie i cechowanie beczek	XIX	67	**135**
8 „	1 czerw.	Ustawa, o zawarciu umowy z reprezentacyą krajową Krainy względem urządzenia stosunków Państwa do funduszu indemnizacyjnego Krainy	XXI	72	**150**
9 „	20 maja	Umowa, tycząca się zebrania kapitału na wybudowanie kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami i urządzenia ruchu na takowej, tudzież częściowej zmiany i uzupełnienia umowy z dnia 31 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 11)	XX	69	**139**
20 „	1 czerw.	Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z ministerstwem skarbu, tyczące się beczek transportowych do piwa	XXI	73	**152**
20 „	9 „	Roporządzenie ministerstwa skarbu, mocą którego pozwala się c. k. urzędom cłowym, w dworcach kolei żelaznych w Srodolesiu, Ziegenhalsie, Karniowie, Szczakowy, Seidenbergu i Libawie ustanowionym, stosować postępowanie awizacyjne do towarów przewoźnych	XXII	75	**157**
23 „	23 wrześ.	Ustawa, o dzieleniu się w Dalmacyi gruntami gminnemi zdatnemi do uprawy	XXXIII	115	**265**
29 „	9 czerw.	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia tudzież sprawiedliwości, o małżeństwach izraelitów mieszkających poza obrębem związku gminy wyznaniowej izraelickiej	XXII	76	**157**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1876	1876				
30 maja	29 lipca	Dokument koncesyi, na kolej żelazną parową z Bielska do Żywca .	XXVII	88	**217**
1 czerw.	9 czerw.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o rozpoczęciu czynności urzędowych w sądzie powiatowym w Wysokiem w Czechach	XXII	77	**158**
12 „	23 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o zwinięciu urzędów cłowych pobocznych w Kössen (Streichen) i w Windhausen w Tyrolu .	XXIII	79	**192**
12 „	29 „	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, tyczące się upoważnienia urzędu pocztowego w Iekanach do ekspedyowania za granicę posyłek pocztowych, ważących przeszło 2·5 kilo, bez interwencyi służby dochodów niestałych	XXV	83	**203**
13 „	23 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Czyżyce z Borkiem do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Pilzni w Czechach . .	XXIII	80	**192**
13 „	23 „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, o zwinięciu dyrekcyi telegrafu w Czerniowcach i o poruczeniu jej czynności tamtejszej dyrekcyi pocztowej	XXIII	81	**192**
13 „	4 sierp.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, skarbu, tudzież wyznań i oświecenia, tyczące się wymierzania przyczynku szkolnego od spadków, w tych królestwach i krajach, obowiązujące, w których przyczynek ten zaprowadzony już został ustawą krajową w miejsce dawnej opłaty spadkowej do funduszu szkół początkowych	XXVIII	90	**225**
23 „	29 czerw.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy Opaczeselo do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego gorzyckiego	XXV	84	**203**
24 „	29 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu, tyczące się wykonania konwencyi handlowej pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Rumunią z dnia 22 czerwca 1875	XXV	85	**204**
27 „	4 sierp.	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o zwinięciu urzędu cłowego pobocznego II klasy w Venco w Pomorzu dalmackiem	XXVIII	91	**230**
28 „	29 czerw.	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, o stosowaniu ustaw o stęplach i opłatach w postępowaniu przed Trybunałem administracyjnym	XXV	86	**205**
28 „	17 sierp.	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, zaprowadzające system metryczny w ustawach i rozporządzeniach, w których wymienione są pewne odległości, mające służyć za podstawę do wymierzenia podróżnego i milowego, jakoteż w tych, które zawierają pewne oznaczenia miar i wag w przedmiocie urządzenia więzień, ciężaru krajdan i oględzin zwłok	XXX	97	**243**
29 „	4 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się wydania blankietów wekslowych stęplowych bez tekstu	XXVIII	92	**230**
4 lipca	4 „	Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, tyczące się przeniesienia siedziby urzędowej starostwa birzyckiego w Galicyi z Birzy do Dobromila	XXVIII	93	**230**
? „	17 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwami handlu i skarbu, tyczące się zamiany ilości dawnych miar i wag podanych w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z dnia 30 kwietnia 1840, L. 10259, o urządzeniu wozów	XXX	98	**245**
? „	17 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu, ministerstwem wojny państwa i ministerstwem obrony krajowej, tyczące się zamiany ilości dawnych miar i wag przytoczonych w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z dnia 28 kwietnia 1848, L. 12242 o zakładaniu składów amunicyi i prochowni pokojowych	XXX	99	**240**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1876 7 lipca.	1876 17 sierp.	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu, tyczące się zamiany ilości miar dawnych przytoczonych w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 3 stycznia 1851 (Dz. u. p. Nr. 16) o zgartywaniu śniegu . .	XXX	100	**246**
7 „	17 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu i sprawiedliwości, tyczące się zamiany dawnego oznaczenia odległości w ustawie z dnia 15 listopada 1867 (Dz. u. p. Nr. 135) o prawie zgromadzania się .	XXX	101	**246**
7 „	17 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwami handlu i sprawiedliwości, tyczące się zamiany dawnego oznaczenia odległości w ustawie prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. u. d Nr. 62 z roku 1863) . . .	XXX	102	**247**
12 „	17 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy Auber do okręgu sądu powiatowego sesańskiego w Goryeyi	XXX	103	**247**
17 „	29 lipca	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Miroszowice do obrębu sądu powiatowego rzyczańskiego w Czechach	XXVII	89	**223**
25 „	17 sierp.	Obwieszczenie ministerstwa handlu, o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania miar drewnianych do płynów, po 100 litrów pojemności, mających, a służących do mierzenia moszczu winnego i owocowego	XXX	104	**247**
31 „	17 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwami handlu i skarbu, tyczące się zamiany oznaczeń, przytoczonych w ustawie z dnia 19 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 22) i w ustawie z dnia 11 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 23) o wymiarze kosztów podróży członków Izby poselskiej i delegacyi Rady państwa	XXX	105	**249**
31 „	10 paźdz.	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych o należytościach kapitanów (rotmistrzów) przeznaczonych do oddziałów wojskowych, wykomenderowanych na potrzeby administracyi cywilnej	XXXIV	125	**275**
2 sierp.	17 sierp.	Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, tyczące się umowy między monarchyą austryacko-węgierską a Włochami, w przedmiocie odsyłania do ojczyzny podrzutków, z Tryestu do prowincyj weneckich lub prowincyi Mantuy i odwrotnie . . .	XXX	106	**250**
5 „	8 „	Obwieszczenie całego ministerstwa, którem ogłasza się Porządek czynności c. k. Trybunału administracyjnego	XXIX	94	**231**
5 „	8 „	Rozporządzenie całego ministerstwa, którem w zastosowaniu się do ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876), §. 46 ustęp 1, wydają się przepisy, tyczące się wewnętrznego urządzenia c. k. Trybunału administracyjnego, tudzież osób, które przy takowym mają być zamianowane . . .	XXIX	95	**237**
8 „	17 „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem podaje się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag tudzież do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. 171)	XXX	107	**251**
8 „	17 „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, jako Rząd nabył c. u. uprzywilejowaną kolej dniestrzańską	XXX	108	**255**
11 „	17 „	Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych przez nowo ustanowioną c. k. Dyrekcyę policyi w Gradcu	XXX	109	**256**
11 „	2 wrześ.	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych, o przyprowadzaniu koni (zwierząt jucznych) przed komisyą klasyfikacyjną w miejscu chwilowego pobytu	XXXI	110	**257**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1876 16 sierp.	1876 2 wrześ.	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o upoważnieniu komory pobocznej królewsko-węgierskiej w Novi do ekspedyowania wina z Dalmacyi przywożonego	XXXI	111	**258**
23 „	2 „	Obwieszczenie ministerstwa handlu, o przeniesieniu na spółkę wyłącznie uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda praw, opartych na koncesyi tyczącej się kolei lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfskiej	XXXI	112	**258**
25 „	2 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tyczące się zmian terytoryalnych w kilku sądach powiatowych w Austryi poniżej Anizy	XXXI	113	**263**
27 „	2 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o przeniesieniu napowrót c. k. komory pobocznej altwarnsdorfskiej II klasy w Gross-Schönau do Altwarnsdorf	XXXI	114	**264**
30 „	23 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, którem na lata 1877, 1878 i 1879 ustanawia się kwotę dzienną kosztów wykonania kary w zakładach karnych, przez osoby skazane zwrócić się mających	XXXII	116	**267**
12 wrz.	18 paźd.	Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych i handlu, tyczące się przemiany kwoty podróżnego od mili dla członków Trybunału państwa w ustawie z dnia 18 kwietnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 44) wyznaczonej, na kwotę przypadającą od miryametra	XXXIII	117	**269**
19 „	18 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o przeniesieniu napowrót c. k. komory pobocznej rosshauptskiej z Waidhausu w Bawaryi do Rosshauptu	XXXIII	118	**260**
20 „	18 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o przeniesieniu c. k. komory pobocznej kaltenbachskiej II klasy w Tyrolu	XXXIII	119	**270**
21 „	18 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyczące się zmiany znaczków stęplowych	XXXIII	120	**270**
23 „	18 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o przyłączeniu gminy miejscowej Guggning do okręgu sądu powiatowego klosterneuburskiego w Dolnej Austryi	XXXIII	121	**271**
3 paźd.	18 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o ustanowieniu komory pobocznej I klasy w dworcu kolei żelaznej w Podgorju	XXXIII	122	**271**
10 „	18 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o złączeniu c. k. komory pobocznej w Arbe w Dalmacyi z tamtejszym c. k. urzędem podatkowym	XXXIII	123	**272**
12 „	10 listop.	Rozporządzenie ministerstwa handlu po zniesieniu się z ministerstwem spraw wewnętrznych, którem wydaje się przepis wykonawczy do ustawy z dnia 19 czerwca 1866 (Dz. u. p. Nr. 85) o zakładach publicznych do ważenia i mierzenia	XXXIV	126	**275**
13 „	18 paźd.	Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, którem podaje się do wiadomości ustanowienie Komisyi głównej chowu koni, jako wyłącznej Rady przybocznej ministra rolnictwa	XXXIII	124	**272**
16 „	10 listop.	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu tudzież najwyższej Izby obrachunkowej, zmieniające po części przepisy §§-fów 8, 39, i 60 instrukcyi z dnia 17 lipca 1859 (Dz. u. p. Nr. 144) dla urzędu depozytowego sądu cywilnego wiedeńskiego	XXXIV	127	**276**
16 „	10 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych po zniesieniu się z ministerstwem handlu i ministerstwem rolnictwa, którem postanawiają się środki do zapobieżenia przygodom w skutek przeciążenia promów	XXXIV	128	**276**
16 „	10 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o zwinięciu komory głównej II klasy w Reutte i przeistoczeniu komory pomocniczej II klasy w Schönbichlu w Tyrolu na komorę pomocniczą I klasy . . .	XXXIV	129	**277**

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	Dzień wyjścia Dziennika ustaw państwa	Treść	Numer części	Numer ustawy itd.	Strona
1876	1876				
17 paźd.	10 listop.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, co do rozpoczęcia czynności urzędowych w sądzie powiatowym w Währingu w Dolnej Austryi	XXXIV	130	**277**
23 „	10 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, o zaprowadzeniu służby cłowej i kontrolnej w przystanku kolei państwa sasko-południowo-łużyckiej w Starym Warnsdorfie	XXXIV	131	**278**
28 „	22 grud.	Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych, o nowym cenniku austryackim lekarstw	XXXVI	135	**281**
9 list.	22 listop.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, o przeniesieniu siedziby urzędowej sądu powiatowego janowskiego w Galicyi wschodniej	XXXV	132	**279**
12 „	22 grud.	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, tyczące się dopłat i wypłat przy konwersyi powszechnego długu państwa	XXXVI	136	**294**
14 „	22 listop.	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o ustanowieniu delegacyi komory głównej w zakładzie składowym miasta Wiednia . . .	XXXV	133	**279**
21 „	22 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, zabraniające wyprowadzenia koni	XXXV	134	**280**
24 „	22 grud.	Ustawa, zmieniająca i uzupełniająca niektóre przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) o urządzeniu publicznej służby zdrowia	XXXVI	137	**294**
24 „	22 „	Obwieszczenie ministerstw skarbu, o pobieraniu cła od towarów bawełnianych i wełnianych począwszy od dnia 1 stycznia 1877	XXXVI	138	**295**
30 „	31 „	Oświadczenie Rządu c. i k. austryacko-węgierskiego i Rządu francuskiego, tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej traktatu handlowego z dnia 11 grudnia 1866	XXXVIII	142	**325**
3 „	31 „	Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską i księstwem Liechtenstein, tyczący się odnowienia a względnie przedłużenia związku cłowego i podatkowego między monarchyą austryacko-węgierską a Liechtensteinem istniejącego a zawartego dnia 23 grudnia 1863 (Dz. u. p. Nr. 47 z roku 1864) . . .	XXXVIII	143	**326**
5 „	31 „	Traktat handlowy pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Wielką Brytanią	XXXVIII	144	**336**
16grud.	22 „	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu, tyczące się rozciągnięcia ustawy z dnia 23 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 29) na sąd polubowny zakładu składowego miasta Wiednia . .	XXXVI	139	**296**
17 „	22 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, o ustanowieniu urzędu depozytowego podatkowego i sądowego w Währingu w Dolnej Austryi	XXXVI	140	**296**
23 „	31 „	Ustawa, tycząca się pozwolenia na r. 1877 poboru kontyngensów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej	XXXVIII	145	**341**
23 „	31 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, o upoważnieniu c. k. komory głównej w Ziegenhalsie pruskim do postępowania wywozowego z cukrem	XXXVIII	146	**341**
29 „	31 „	Ustawa skarbowa na rok 1877	XXXVII	141	**297**

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw i rozporządzeń od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1876 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik XXVIII, część I do XXXVIII) ogłoszonych *).

Administracya skarbu: ustawa tyczące się terminów do użycia środków prawnych przeciwko rozstrzygnieniom jej czynników. 28, **75**.

Administracyjny Trybunał ob. Trybunał.

Altwarnsdorf ob. Komora poboczna.

Arbe ob. Komora poboczna.

Armia ob. Zaopatrzenie.

Asystenci lekarscy; liczenie im służby jednorocznej ochotniczej w szpitalach wojskowych, gdy chcą zdawać egzamin celem uzyskania posady w publicznej służbie zdrowia. 27, **74**.

Auber
Aupice } ob. Sądy powiatowe.

Austrya dolna; ustanowienie sądu powiatowego w Ottakringu. 24, **63**.

— — — — — w Währingu. 25, **63** i 130, **277**.

— — zmiany terytoryalne w kilku sądach powiatowych. 113, **263**.

— — przyłączenie gminy Guggning do sądu powiatowego klosterneuburskiego. 121, **271**.

Awizacyjne postępowanie: stosowanie takowego do towarów przewoźnych w urzędach cłowych ustanowionych w dworcach kolei w Środolesiu, Ziegenhalsie, Karniowie, Szczakowy, Seidenbergu i Libawie. 75, **157**.

Bawełna; pobieranie cła od towarów bawełnianych. 138, **295**.

Beczki; nowa taryfa opłat za ich sprawdzanie i cechowanie. 67, **135**.

— **transportowe** do piwa; rozporządzenie tyczące się takowych. 73, **152**.

Bezpośrednie opłaty ob. Opłaty.

Białogród morski ob. Podatkowe urzędy.

Bielsk ob. Kolej żelazna.

Birczа: przeniesienie siedziby starostwa do Dobromila. 93, **230**.

Blankiety wekslowe stęplowane bez tekstu; rozporządzenie o ich wydaniu. 92, **230**.

Borek ob. Sądy powiatowe.

Bozen
Brzezno
Buda żalazna } ob. Kolej żelazna.

Budowle nowe, przebudowane i dobudowane; ustawy o uwolnieniu ich od podatków. 22, **61** i 31, **78**.

Busztiehrad ob. Kolej żelazna.

Cecha na ciężarkach jakoteż miarach długości i objętości ob. Miary i wagi.

Cennik lekarstw; rozporządzenie tyczące się takowego. 135, **281**.

Cerviniano ob. Komora poboczna.

Chomutów ob. Kolej żelazna.

Chów koni; komisya główna w ministerstwie rolnictwa 124, **272**.

Cło ob. Drzewo, Bawełna i Wełna.

Cłowa służba i kontrolna; zaprowadzenie takowej w przystanku kolei państwa sasko-południowo-łużyckiej. 131, **278**.

Cłowe urzędy ob. Komory.

Cukier; upoważnienie komory w Ziegenhalsie pruskim do postępowania wywozowego z tymże. 146, **341**.

Czechy; przyłączenie gminy Wielkie Zabłate do sądu powiatowego wodziańskiego. 1, **1**.

— rozpoczęcie czynności urzędowych w sądach powiatowych aupickim i czesko-skalickim. 7, **21**.

— ustanowienie sądu powiatowego w Wysokiem. 14, **26**.

— ustawa zmieniająca przepis porządku wybierania do rady państwa z gmin wiejskich. 33, **81**.

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, stronnicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

Czechy; ustanowienie urzędu podatkowego i depozytowego sądowego w Skalicach czeskich. 56, **120**.

— rozpoczęcie czynności w sądzie powiatowym w Wysokiem. 77, **158**.

przyłączenie gminy Miroszowice do sądu powiatowego rzyczańskiego. 89, **223**.

Czerniowce; zwinięcie dyrekcyi telegrafu. 81, **192**.

Czyżyce ob. Sądy powiatowe.

Dalmacya; ob. Grunty.

Delegacya rady państwa ob. Miary i wagi.

Depozytowy urząd sądu cywilnego wiedeńskiego; zmiana instrukcyi. 127, **276**.

— — w Währingu ustanowiony. 140, **296**.

Dług państwa powszechny; obwieszczenie o wypłatach i dopłatach przy konwersyi. 136, **294**.

Dniestrzańska kolej ob. Kolej żelazna.

Dobromil ob. Bircza.

Dodatek do porządku miar i wag ob. Miary i wagi.

Dotacya dodatkowa do preliminarza na rok 1876; na pokrycie wydatków nieprzywidzianych. 32, **80**.

— — na zapomogi dla plebanów katolickich. 34, **82**.

— — na budowę kolei żelaznych. 47, **105**.

Dranburg dolny ob. Kolej żelazna.

Drobiazgowe sprawy; rozciągnięcie postępowania w takowych używanego na sprawy aż do 50 złotych 23, **62**.

Drzewo; wymierzanie cła od niego wzdłuż granicy tureckiej. 55, **119**.

Dyrekcya telegrafu ob. Czerniowce.

— **policyi** ob. Gradec.

Egzamin ob. Asystenci.

Feldkirch ob. Pocztowe urzędy.

Falkenów ob. Kolej żelazna.

Francya; oświadczenie tyczące się przedłużenia mocy traktatu handlowego. 142, **325**.

Fundusz indemnizacyjny kraiński ob. Kraina.

— — giełdy wiedeńskiej ob. Giełda.

Galicya; ustawa o zapomogach i zaliczkach dla okolic nędzą nawiedzonych. 30, **77**.

— ustawa o budowie kolei z Bielska do Żywca. 45, **103**.

— koncesya na tęż kolej. 88, **217**.

— przeniesienie starostwa z Biczy do Dobromila. 93, **230**.

— — sądu powiatowego z Janowa do Zalesia. 132, **279**.

Galicya; nabycie kolei dniestrzańskiej. ustawa. 48, **105**; obwieszczenie. 108, **255**.

Giełda wiedeńska; ustawa o dopłatach od spółek akcyjnych i towarzystw kredytowych do jej funduszu. 62, **127**.

Gorycya; przyłączenie gminy Opaczcselo do sądu delegowanego miejsko powiatowego gorzyckiego. 84, **203**.

— — Auber do sądu powiatowego sesańskiego. 103, **247**.

Górnicza ustawa; zmiany ob. Miary i wagi.

Gradec; ekspedyowanie posyłek pocztowych za granicę bez interwencyi służby dochodów niestałych. 21, **60**.

— ustawa o umieszczaniu kapitałów w obligacyach pożyczki przez gminę tego miasta zaciągniętych. 37, **120**.

— rozpoczęcie czynności urzędowych w Dyrekcyi policyi. 109, **256**.

Gross Schönau ob. Komora poboczna.

Grunty gminne w Dalmacyi; ustawa o dzieleniu się niemi. 115, **265**.

Grussbach ob. Kolej żelazna.

Herwiny Nowe ob. Kolej żelazna.

Hawajskie królestwo ob. Traktat.

Iekany ob. Pocztowe urzędy.

Indemnizacyjny fundusz Krainy ob. Kraina.

Instrukcya o postępowaniu z majątkiem sierocym łącznym; zmiany w takowej. 53, **112**.

Izraelici; małżeństwa mieszkających po za obrębem związku gminy wyznaniowej. 76, **157**.

Janów; przeniesienie sądu powiatowego stąd do Zalesia. 132, **279**.

Kajdany ob. Miary i wagi.

Kaltenbach ob. Komora poboczna.

Kapitanowie ob. Należytości.

Karniów ob. Awizacyjne postępowanie.

Kasy zaliczkowe rządowe; ustawa o zakończeniu ich spraw. 18, **30**.

Klasa IV wagonów na kolei morawskiej, zniesiona. 61, **126**.

Klosterneuburg ob. Sądy powiatowe.

Klattowy ob. Kolej żelazna.

Kössen ob. Komory poboczne.

Kolej żelazna z Bozenu do Meranu; ustawa o warunkach i ulgach. 38, **95**.

— — wzdłuż uregulowanego brzegu Dunaju, ustawa o jej budowie i połączeniu z koleją Cesarza Franciszka Józefa. 39, **97**.

Kolej żelazna z Nowych Herwinów do Wrbna; ustawa o jej wybudowaniu kosztem państwa. 40. **98.**

— — z Mürzzuschlagu do Neubergu; ustawa o jej wybudowaniu kosztem państwa. 41, **99.**

— — lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfska; ustawa o jej połączeniu z koleją północną Cesarza Ferdynanda. 42, **100.**

— — z Tarwisu do granicy państwa pod Pontaflem; ustawa o budowie. 43, **101.**

— — z Dolnego Drauburga do Wolfsbergu; ustawa o budowie. 44, **102.**

— — z Bielska do Żywca; ustawa o przyzwoleniach i ulgach w celu zapewnienia budowy. 45, **103.**

— — z Kriegsdorfu do Rymarzowa; ustawa o jej wybudowaniu kosztem państwa. 46, **104.**

— — dniestrzańska; ustawa o jej zakupieniu na rzecz państwa. 48, **105.**

— — z Falkenowa do Kraślic; ustawa o jej dokończeniu. 52, **110.**

— — morawska; zniesienie IV klasy. 61, **126.**

— — z Pilzni na Klattowy do Budy żelaznej; ustawa o zmianie umowy tyczącej się zaliczki na wykonanie projektu jej budowy. 63, **128.**

— — z Leobersdorfu do St. Pöltenu; ustawa o zebraniu funduszów na jej wybudowanie 68, **137**; umowa tycząca się zebrania kapitału na ten cel. 69, **139.**

— — pilzeńsko-brzeźnieńska; umowa w przedmiocie zmiany dawniejszej umowy tyczącej się zaliczki rządowej na wybudowanie kolei z Pilzni do Budy żelaznej. 74, **153.**

— — z Bielska do Żywca; dokument koncesyi. 88, **217.**

— — dniestrzańska; obwieszczenie o jej nabyciu. 108, **255.**

— — lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfska; przeniesienie praw opartych na kolei północnej Cesarza Ferdynanda. 112, **258.**

Koleje żelazne państwa; ustawa o dotacyach osobnych na ich budowę. 47, **105.**

Komisya główna chowu koni w ministerstwie rolnictwa ustanowiona. 124, **272.**

Komisye do podatku gruntowego ob. Podatek.

— klasyfikacyjne do koni. ob. Konie.

Komora główna: w Reutte w Tyrolu zwinięta.

— — w Ziegenhalsie pruskim upoważniona do postępowania wywozowego z cukrem. 146. **341.**

— **poboczna** w Porto Buso zwinięta. 10, **22.**

— — w Reizenhein w dworcu kolei ustanowiona. 16. **29.**

— — — — na gościńcu, zwinięta. 59, **122.**

— — w Venco w Pomorzu dalmackiem. zwinięta. 91, **230.**

— — w Novi, upoważniona do ekspedyowania wina z Dalmacyi przywożonego. 111, **258.**

— — altwarndorfska, przeniesiona na powrót z Gross-Schönau do Altwarnsdorf. 114, **264.**

— — rosshauptska, przeniesiona napowrót z Waidhausu do Rosshauptu. 118, **209.**

— — kaltenbachska, przeniesiona napowrót. 119, **270.**

Komora poboczna w dworcu kolei w Podgorju ustanowiona. 122, **271.**

— — w Arbe w Dalmacyi złączona z tamtejszym urzędem podatkowym. 123, **272.**

— — II klasy w Schönbichlu przeistoczona na komorę I klasy. 129, **277.**

Komory poboczne w Środolesiu, Ziegenhalsie, Karniowie, Szczakowy, Seidenbergu, i Libawie w dworcach kolei żelaznych, otrzymują pozwolenie stosować postępowanie awizacyjne do towarów przewożnych. 75, **157.**

— — w Kössen (Streichen) i w Windhausen, zwinięte. 79, **192.**

Koncesya na kolej żelazną z Bielska do Żywca. 88, **217.**

Konie; przeprowadzanie ich przed komisyą klasyfikacyjną w miejscu chwilowego pobytu. 110, **253.**

— Komisya główna chowu w ministerstwie rolnictwa ustanowiona. 124, **272.**

— zakaz wyprowadzania ich. 134, **280.**

Konwencya międzynarodowa metryczna. 20, **41.**

— handlowa z Rumunią. 78, **159**; rozporządzenie tyczące się jej wykonania. 85, **204.**

Konwersya powszechnego długu państwa; obwieszczenie o dopłatach i wypłatach przy takowej. 136, **294.**

Koszta wykonania kary w zakładach karnych, na lata 1877, 1878 i 1879 ustanowione 116. **267.**

Kraina: ustawa o zawarciu umowy względem funduszu indemnizacyjnego. 72. **149.**

Kraślice
Kriegsdorf } ob. Kolej żelazna.

Lekarstwa: ich taksa ob. Miary i wagi.

— rozporządzenie o nowym cenniku tychże. 135, **281.**

Leobersdorf; ob. Kolej żelazna.

Lesina ob. Komora poboczna.

Leśna ustawa; zmiany ob. Miary i wagi.

Libawa ob. Awizacyjne postępowanie.

Liechtenstein ob. Umowa i Traktat.

Lundenburg ob. Kolej żelazna.

Lowiecka ustawa. zmiany ob. Miary i wagi.

Majątek sierocy; ustawa o łącznem umieszczaniu takowego. 51, **109.**

— — zmiany w instrukcyi o postępowaniu z nim. 53, **112.**

Małżeństwa izraelitów ob. Izraelici.

Marynarka ob. Zaopatrzenie.

Meran ob. Kolej żelazna

Metryczna konwencya międzynarodowa ob. Konwencya.

Miary i wagi; o stosowaniu wag metrycznych do zapisywania recept. 6, **17**.

— — jak długo ma być ważną cecha na ciężarkach, tudzież na miarach długości i objętości układu metrycznego sprawdzonych i cechowanych w latach 1874 i 1875. 12, **24**.

— — ustawa zmieniająca przepisy ich nowego porządku. 50, **107**.

— — dodatek trzeci do Porządku ich sprawdzania. 107, **251**.

— — zamiana dawnych miar i wag na metryczne: w rozporządzeniu tyczącem się wynagrodzeń za podwody od konia i kilometra, tudzież wagi obciążenia dla wozów podwodowych. 4, **13**.

w taksie lekarstw. 5, **15**.

w ustawie leśnej. 64, **133**.

w rozporządzeniu o ochronie pól. 65. **135**.

w ustawie łowieckiej. 66. **135**.

w ustawie górniczej. 71, **149**.

w ustawach i rozporządzeniach w których wymienione są pewne odległości, mające służyć za podstawę do wymierzenia podróżnego i milowego, jakoteż w tych, które zawierają pewne oznaczenia miar i wag w przedmiocie urządzeniu więzień, ciężaru kajdan i oględzin zwłok. 97, **243**.

w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z dnia 30 kwietnia 1840 o urządzeniu wozów. 98, **245**.

w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z 28 kwietnia 1848 o zakładaniu składów amunicyi i prochowni pokojowych. 99, **246**.

w rozporządzeniu z dnia 3 stycznia 1851 o zgartywaniu śniegu. 100, **246**.

w ustawie z dnia 15 listopada 1867 o prawie zgromadzenia się. 101, **246**.

ustawie prasowej z dnia 17 grudnia 1862 roku. 102, **247**.

w ustawie z dnia 19 marca 1874 i w ustawie z dnia 11 marca 1875 o wymiarze kosztów podróży dla członków izby poselskiej i delegacyi Rady państwa. 105, **249**.

w ustawie z 18 kwietnia 1869 o wymiarze podróżnego dla członków Trybunału państwa. 117, **269**.

przyjmowanie do sprawdzania i cechowania miar dawniejszych do moszczu po 100 litrów pojemności mających. 104, 247.

Mierzenie i ważenie; przepis dla zakładów publicznych do tej czynności. 126. **275**.

Milowe i podróżne ob. Miary i wagi.

Miroszowice ob. Sądy powiatowe.

Mürzzuschlag ob. Kolej żelazna.

Należytości kapitanów (rotmistrzów) przeznaczonych do oddziałów wojskowych, wykomenderowanych na potrzeby administracyi cywilnej. 125, **275**.

Neuberg ob. Kolej żelazna.

Novi ob. Komora poboczna.

Obciążenie wozów podwodowych ob. Miary i wagi.

Obligacye renty królestw i krajów, ustawa o wypuszczeniu ich w obieg. 35, **83**.

Obrona krajowa ob. Zaopatrzenie.

Ochotnicza służba jednoroczna w wszpitalach ob. Asystenci.

Ochrona pól ob. Miary i wagi.

Opaczesclo ob. Sądy powiatowe.

Opłaty za badanie wydajności rud i za rozbiory chemiczne w urzędzie probierczym głównym; obwieszczenie. 3, **13**.

— stęplowe i bezpośrednie; ustawa zmieniająca przepisy rozporządzenia z 6 kwietnia 1856 i ustawa z 13 grudnia 1862 i z 29 lutego 1864. 26, **65**; rozporządzenie wykonawcze. 54, **116**.

— za sprawdzanie i cechowanie beczek. 67, **135**.

Ottakring ob. Sądy powiatowe.

Patent cesarski z dnia 11 lutego 1876 zwołujący sejmy krajowe. 15, **27**.

Pilzen ob. Kolej żelazna i Sądy powiatowe.

Piwo ob. Beczki.

Plebanie katolicey ob. Dotacya.

Pocztowe urzędy; upoważnienie ich do ekspedyowania za granicę posyłek pocztowych bez interwencyi służby dochodów niestałych w Gradcu 21, **60** w Feldkirchu. 29, **77**; w Ickanach. 83, **203**.

Podatek gruntowy; ustawa zmieniająca §. 12 ustawy z dnia 24 maja 1869. 13, **25**.

Podatki; uwolnienie od nich budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych. 22, **61** i 31, **78**.

Podatkowe urzędy oraz depozytowe sądowe ustanowione w Morskim Białogrodzie. 8, **21**; w Starymgrodzie. 9, **22**; w Skalicach czeskich. 56, **120**.

Podgorje ob. Komora poboczna.

Podróżne i milowe ob. Miary i wagi.

Podrzutki; sposób odsyłania ich z Tryestu do prowincyj weneckich lub prowincyi Mantuy i odwrotnie, 106, **250**.

Podwody ob. Miary i wagi.

Pölten St. ob. Sąd powiatowy i kolej żelazna.

Pola; zmiana miary w rozporządzeniu o ich ochronie, przytoczonej, na metryczną. 65, **135**.

Policya w Gradcu; rozpoczęcie czynności urzędowych przez dyrekcyą tejże. 109, **256**.

Pomorze dalmackie, zwinięcie komory w Venco. 91, **230**.

Pontafel ob. Kolej żelazna.

Porto Buso ob. Komora poboczna.

Porządek wybierania do rady państwa z gmin wiejskich w Czechach; ustawa zmieniająca takowy. 33, **81**.

— czynności Trybunału administracyjnego. 94, **231**.

— miar i wag; ustawa zmieniająca przepisy ustawy z 23 lipca 1871 r. 50, **107**.

Porządek sprawdzania miar i wag; dodatek trzeci do takowego. 107, **251**.

Postępowanie w sprawach drobiazgowych; rozciągnięcie takowego na sprawy aż do 50 złotych. 23, **62**.

Pożyczka miasta Gradcu ob. Gradec.

Prasowa ustawa ob. Miary i wagi.

Probierczy urząd; obwieszczenie o opłatach za badanie. 3, **13**.

Prochownie pokojowe ob. Miary i wagi.

Promy; środki do zapobieżenia przygodom w skutek ich przeciążenia. 128, **276**.

Przedaż trucizn; przepisy pod tym względem. 60, **123**.

Przyczynek szkolny; wymierzanie takowego od spadków. 90, **225**.

Rada państwa ob. Miary i wagi.

Recepty: rozporządzenie o stosowaniu wag metrycznych. 6, **17**.

Reizenhain; komora poboczna w dworcu kolei ustanowiona. 16, **29**.

— — — na gościńcu zwinięta. 59, **122**.

Rekruci; ustawa o ich poborze w roku 1876. 11, **23**; w r. 1877. 145, **341**.

Renta królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych; ustawa o jej puszczaniu w obieg. 35, **83**.

Reutte ob. Komora główna.

Rokietnica nad Izerą ob. Sądy powiatowe.

Rosshaupt; ob. Komora poboczna.

Rotmistrze ob. Należytości.

Rumunia; konwencya handlowa. 78, **159**.

— rozporządzenie tyczące się wykonania konwencyi handlowej. 85, **202**.

Rymarzów ob. Kolej żelazna.

Rzyczany ob. Sądy powiatowe.

Sąd powiatowy janowski w Galicyi wschodniej przeniesiony do Zalesia. 132, **279**.

Sądy powiatowe; ustanowione:

w Wysokiem w Czechach. 14, **26**.

w Ottakringu. 24, **63**.

w Währingu. 25, **63**.

w Winohradach królowych. 58, **121**.

— — termin rozpoczęcia czynności urzędowych:

w aupieckim i czesko-skalickim. 7, **21**.

w wysockim w Czechach. 77, **158**.

w währingskim. 139, **277**.

— — przyłączenie gmin do ich okręgów:

do wodniańskiego, gminy Wielkie Zabłate. 1, **1**.

do rokietnickiego, gminy Witkowice. 17, **29**.

do pilzeńskiego, gminy Czyżyce z Borkiem. 80, **192**.

do gorzyckiego, gminy Opaczeselo. 84, **203**.

Sądy powiatowe; do rzyczańskiego, gminy Miroszowice. 89, **223**.

do sesańskiego, gminy Auber. 103, **247**.

do kilku sądów powiatowych w Dolnej Austryi. 113, **263**.

do klosterneuburskiego, gminy Guggning. 121, **271**.

Schönbichl ob. Komora poboczna.

Seidenberg ob. Awizacyjne postępowanie.

Sejmy krajowe zwołane. 15, **27**.

Sessany ob. Sądy powiatowe.

Sierocy majątek; ustawa o łącznem umieszczaniu takowego. 51, **109**.

— — zmiany w instrukcyi o postępowaniu z takowym. 53, **112**.

Skalice czeskie ob. Sądy powiatowe.

Skarbowa ustawa na rok 1877. 141, **297**.

Spadki; wymierzanie przyczynku szkolnego od takowych. 90, **225**.

Spółki akcyjne i towarzystwa kredytowe; ustawa o dopłatach do funduszu giełdy wiedeńskiej. 62, **127**.

Spory o właściwość między trybunałem administracyjnym a sądami zwyczajnymi tudzież pomiędzy Trybunałem administracyjnym a Trybunałem państwa. 37, **93**.

Sprawdzanie i cechowanie beczek; nowa taryfa opłat. 67, **135**.

— — beczek transportowych do piwa. 73, **152**.

— — miar drewnianych do moszczu winnego i owocowego. 104, **247**.

Sprostowanie strona **30** i **278**.

Starostwo bireżyckie ob. Bircza.

Starygród ob. Podatkowe urzędy.

Stęple i opłaty: stosowanie ustaw o tychże w postępowaniu przed Trybunałem administracyjnym. 86 **205**.

Stęplowe opłaty ustawa z 8 marca 1876 zmieniająca przepisy o takowych. 26, **65**.

— — rozporządzenie tyczące się wykonania tej ustawy 54, **116**.

Stęplowe znaczki; rozporządzenie tyczące się ich zmiany. 120, **270**.

Szczakowa ob. Awizacyjne postępowanie.

Szwajcarya; traktat z nią tyczący się osiedlenia się, uwalniania od służby wojskowej, jednostajnego opodatkowania, pielęgnowania ubogich i udzielenia sobie wyciągów z ksiąg narodzin, zaślubin i zejścia. 70, **145**.

Śniegu zgartywanie ob. Miary i wagi.

Środolesie ob. Awizacyjne postępowanie.

Tarwis ob. Kolej żelazna.

Taryfa opłat za badania wydajności rud i za rozbiory chemiczne. 3, **13**.

— — za sprawdzanie i cechowanie miar i wag ob. Miary i wagi.

Telegraf, dyrekcya w Czerniowcach zwinięta ob. Czerniowce.

Telegraficzny traktat międzynarodowy. 82, **193**.

Terminy ob. Administracya skarbu i Sądy powiatowe.

Traktat z Szwajcaryą ob. Szwajcarya.
— telegraficzny. 82, **103**.
— z królestwem hawajskiem. 87, **207**.
— handlowy z Francyą; oświadczenie tyczące się przedłużenia takowego. 142, **325**.
z Liechtensteinem, tyczący się przedłużenia związku cłowego i podatkowego. 143, **326**.
— handlowy z Wielką Brytanią. 144, **336**.

Trucizny: rozporządzenie o ich sprzedaży. 60, **123**.

Trybunał administracyjny; ustawa o jego zaprowadzeniu. 36, **85**.
— — — o rozstrzyganiu sporów o właściwość między nim a sądami zwyczajnemi i Trybunałem państwa. 37, **93**.
— — stosowanie ustaw o stęplach i opłatach w postępowaniu przed nim. 86, **205**.
— — porządek czynności. 94, **231**.
— — przepisy tyczące się wewnętrznego urządzenia tudzież osób które przy takowym mają być zamianowane. 95, **237**.
— **państwa**: przemiana kwoty podróżnego od mili dla jego członków na kwotę przypadającą od miryametra. 117, **269**.

Tyrol ob. Komora poboczna.

Umowa tycząca się zebrania kapitału na wybudowanie kolei z Leobersdorfu do St. Pöltenu. 69, **139**.
— c. k. ministerstwa skarbu z Wydziałem sejmowym krainskim, tycząca się urządzenia stosunku państwa do funduszu indemnizacyjnego krainskiego. 72, **149**.
— z koleją pilzeńsko-brzeźnieńską, tycząca się zaliczki na kolej z Pilzni do Budy żelaznej. 74, **153**.
— z księstwem Liechtenstein, o przedłużenie traktatu cłowego i podatkowego. 96, **241**.
— z Włochami, w przedmiocie odsyłania podrzutków. 106, **250**.

Ustawa o poborze kontyngensów rekruckich na rok 1876. 11; na rok 1877. 154, **341**.
— tycząca się zmiany §-fu 12-go ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88). 13, **25**.
— o zakończeniu spraw kas zaliczkowych rządowych. 18, **30**.
— o c. k. żandarmeryi. 19, **31**.
— o pozwoleniu na czasowe uwolnienie od podatku budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych. 22, **61**.
— o rozciągnięciu postępowania w sprawach drobiazgowych na sprawy aż do 50 zł. 23, **62**.
— zmieniająca przepisy rozporządzeń i ustaw o opłatach stęplowych i bezpośrednich. 26, **65**.
— o wyznaczaniu terminów do użycia środków prawnych przeciwko rozstrzygnieniom i rozporządzeniom czynników administracyi skarbu. 28, **75**.
— o udzielaniu zapomóg i zaliczek z funduszów państwa okolicom Galicyi nędzą nawiedzonym. 30, **77**.
Ustawa o uwolnieniu od podatków budowli nowych przebudowanych i dobudowanych. 31, **78**.
— o dotacyach dodatkowych na rok 1876. 32, **80**.
— zmieniająca Porządek wybierania do Rady państwa z gmin wiejskich w Czechach. 33, **81**.
— dotacyi dodatkowej na zapomogi dla plebanów katolickich w r. 1876. 34, **82**.
— o emisyi renty w obligacyach odsetki przynoszących. 35, **83**.
— o ustanowieniu Trybunału administracyjnego. 36, **85**.
— tycząca się rozstrzygania sporów o właściwość pomiędzy Trybunałem administracyjnym a sądami zwyczajnemi i Trybunałem państwa. 37, **93**.
— o budowie kolei z Bozenu do Meranu. 38, **95**.
— — — wzdłuż uregulowanego brzegu Dunaju i jej połączeniu z koleją Cesarza Franciszka Józefa. 39, **97**.
— — — z Nowych Herwinów do Wrbna. 40, **98**.
— — — z Mürzzuschlagu do Neubergu. 41, **99**.
— połączeniu kolei lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfskiej z koleją północną cesarza Ferdynanda 42, **100**.
— o budowie kolei z Tarwisu do granicy pod Pontaflem. 43. **101**.
— — — z Dolnego Drauburga do Wolfsbergu. 44, **102**.
— — — z Bielska do Żywca. 45, **103**.
— — — z Kriegsdorfu do Rymarzowa. 46, **104**.
— o wyznaczaniu na rok 1876 dotacyj osobnych na budowę kolei żelaznych. 47, **105**.
— o zakupieniu na rzecz państwa kolei dniestrzańskiej. 48, **105**.
— o odstąpieniu gminie miasta Wiednia drogi skarbowej przy rogatce Tabor i wyznaczeniu dodatku rządowego na utrzymanie drogi prowadzącej od tej rogatki do mostu Franciszka Józefa. 49, **106**.
— zmieniająca przepisy ustawy z dnia 23 lipca 1871 tyczącej się nowego Porządku miar i wag. 50, **107**.
— o łącznem umieszczaniu majątku sierocego. 51, **109**.
— o dokończeniu kolei z Falkenowa do Kraślić i o urządzeniu ruchu na takowej. 52, **110**.
— o umieszczaniu kapitałów w obligacyach pożyczki przez gminę miasta Gradcu zaciągniętej. 57, **120**.
— o dopłatach od spółek akcyjnych i towarzystw kredytowych do funduszu giełdy wiedeńskiej. 62, **127**.
— o uzupełnieniu umowy tyczącej się udzielenia zaliczki rządowej na budowę kolei z Pilzni do Budy żelaznej. 63, **128**.
— o zebraniu funduszów na wybudowanie kolei z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami. 68, **137**.
— o zawarciu umowy z reprezentacyą krajową Krainy względem urządzenia stosunków państwa do funduszu indemnizacyjnego Krainy. 72, **149**.

Ustawa zmieniająca i uzupełniająca niektóre przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) o urządzeniu publicznej służby zdrowia. 137, **294**.

— skarbowa na rok 1877. 141, **297**.

Uwolnienie od podatku budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych. 22, **61** i 31, **78**.

Venco ob. Komora poboczna.

Währing ob. Sądy powiatowe i Depozytowy urząd.

Wagi i miary ob. Miary i wagi.

— metryczne; zamiana dawnych wag na metryczne; w rozporządzeniu tyczącem się wynagrodzeń za podwody od konia i kilometra, tudzież obciążenia dla wozów podwodowych. 4, **13**.

— — — — — — w taksie lekarstw. 5, **15**.

— — o ich stosowaniu do zapisywania recept. 6, **17**.

— — jak długo ma być ważna cecha na ciężarkach sprawdzonych w latach 1874 i 1875. 12, **24**.

Waidhaus ob. Komora poboczna.

Warnsdorf stary ob. Cłowa służba.

Ważenie i mierzenie; przepis wykonawczy do ustawy o zakładach publicznych do tej czynności. 126, **275**.

Weksle; ustawa mnieniająca przepisy o opłatach stęplowych i bezpośrednich. 26, **65**.

— rozporządzenie tyczące się wykonania tej ustawy. 54, **116**.

Wekslowe blankiety ob. Blankiety.

Wełna; pobieranie cła od towarów wełnianych. 138, **295**.

Wiedeń; ustawa o odstąpieniu gminie tego miasta drogi skarbowej przy rogatce Tabor i o wyznaczeniu dodatku rządowego na utrzymanie drogi prowadzącej od tej rogatki do mostu Franciszka Józefa. 49, **106**.

— zmiana instrukcyi dla urzędu depozytowego sądu cywilnego. 127, **276**.

— ustanowienie delegacyi komory głównej w zakładzie składowym. 133, **279**.

— rozciągnięcie ustawy z dnia 23 marca 1874 na sąd polubowny zakładu składowego. 139, **296**.

Wielka Brytania ob. Traktat.

Więzienie ob. Miary i wagi.

Więźniowie; koszta wykonania kary w zakładach karnych na lata 1877, 1878 i 1879 ustanowione. 116, **267**.

Windhausen ob. Komory poboczne.

Wino ob. Novi.

Winohrady / **Witkowice** } ob. Sądy powiatowe.

Właściwość ob. Trybunał administracyjny.

Włochy; umowa w przedmiocie odsyłania podrzutków. 106, **250**.

Wodniany ob. Sądy powiatowe.

Wojsko; zaopatrzenie osób do niego należących. 2, **1**.

Wolfsberg ob. Kolej żelazna.

Wozy ob. Miary i wagi.

Wrbno ob. Kolej żelazna.

Wysokie ob. Sądy powiatowe.

Zablate ob. Sądy powiatowe.

Zalesie; przeniesienie tu siedziby sądu powiatowego janowskiego. 132, **279**.

Zaliczkowe kasy rządowe; zakończenie ich spraw. 18, **30**.

Zamiana ilości miar i wag dawnego systemu w rozmaitych ustawach i rozporządzeniach na miary i wagi metryczne ob. Miary i wagi.

Zaopatrzenie wojskowe osób należących do c. k. armii, marynarki wojennej i obrony krajowej. 2, **1**.

Zapomogi i zaliczki z funduszów państwa dla okolic nędzą nawiedzonych w Galicyi. 30, **77**.

Zdrowie; zmiany w urządzeniu służby publicznej zdrowia. 137, **294**.

Zellerndorf ob. Kolej żelazna.

Zgromadzanie się; zamiana miary odległości, przytoczonej w ustawie z dnia 15 listopada 1867 na metryczną. 101, **246**.

Ziegenhals ob. Awizacyjne postępowanie i Cukier.

Znaczki stęplowe ob. Stęplowe znaczki.

Żandarmerya; ustawa o tejże. 19, **31**.

Żywiec ob. Kolej żelazna.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 4 stycznia 1876.

1.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 1875,

o przyłączeniu gminy miejscowej Wielkie Zablate do okręgu sądu powiatowego wodniańskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) odłącza się gminę miejscową Wielkie Zablate z Małem Zablatem i z Małym Ujezdem od okręgu sądu powiatowego hlubockiego a obwodowego budziejowickiego i przyłącza takową do okręgu sądu powiatowego wodniańskiego a obwodowego piseckiego.

Rozporządzenie niniejsze obowiązywać ma od dnia 1 marca 1876.

Glaser r. w.

2.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 31 grudnia 1875,

po zniesieniu się z ministerstwem wojny państwa i innemi interesowanemi ministerstwami w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 27 grudnia 1875 (Dz. u. p. XLIX, Nr. 158 wydanej dnia 28 grudnia 1875),

o zaopatrzeniu wojskowem osób należących do c. k. armii, c. k. marynarki wojennej i c. k. obrony krajowej.

Następujące przepisy służyć mają za prawidło w stosowaniu ustawy z dnia 27 grudnia 1875, o zaopatrzeniu wojskowem osób należących do c. k. armii, c. k. marynarki wojennej i c. k. obrony krajowej:

Gdy ustawa ta nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, przeto od tego dnia tracą moc swoję wszystkie przepisy, które dotąd pod tym względem obowiązywały.

Do art. I ustawy wprowadczej.

Ustawa stosowana będzie także do tych osób z grupy pobierających płacę a należących do c. k. armiii, c. k. marynarki wojennej i c. k. obrony krajowej, których stopnie, stosownie do obowiązujących przepisów organicznych, nie są już systemizowane, które atoli albo pozostają jeszcze w służbie czynnej policzalnej, albo, jeśli tymczasem przeszły na emeryturę, podlegają przepisom artykułu II ustawy wprowadczej.

II a we- oliczności ustawy wadczej.

Stosownie do artykułu II (a jeżeli chodzi o c. k. obronę krajową także stosownie do artykułu VII ustawy wprowadczej) emerytura osób, do armii, marynarki wojennej i obrony krajowej należących a które w czasie, gdy nowa ustawa o zaopatrzeniu zaprowadzoną została, były już na spoczynku, wymierzona będzie na nowo, w następujących przypadkach:

a) jeżeli przeszły na spoczynek w czasie między dniem 1 stycznia 1870 a tym terminem, od którego dla grupy ich stopni lub gałęzi czynnej służby wyznaczona została wyłącznie nowo uregulowana płaca służbowa, lub

b) jeżeli w przerzeczonym terminie były na urlopie z płacą tymczasową i przeniesione zostały na spoczynek dopiero po uregulowaniu płac służbowych dla ich stopnia, które nastąpiło podczas tego urlopu.

Jeżeli osoby wzmiankowane pod *a)* i *b)* przeniesione były na spoczynek z powodu ran przed nieprzyjacielem odniesionych, należące się im zaopatrzenie będzie na nowo wymierzone na podstawie płacy do ich stopnia przywiązanej i na podstawie tej liczby lat, które uznano za policzalne gdy im wymierzano dotychczasową emeryturę, a natomiast nie należy się im nowo ustanowiony dodatek za rany.

Wszystkie atoli przerzeczone osoby pobierać będą nadal dotychczasowe płace, gdyby według wzmiankowanego nowego wymiaru miała się im dostać taka sama emerytura lub mniejsza.

Każdy emeryt, któremu w myśl trzech pierwszych ustępów artykułu II dotychczasowa emerytura na nowo wymierzona być powinna, zgłosić się ma ze swemi roszczeniami sam, do tej władzy, w której wykazach jego pobyt jest zapisywany.

Toż samo tyczy się osób wojskowych wzmiankowanych w artykule X, na spoczynku będących, w tym samym stosunku zostających, tudzież osób z obrony krajowej, czynnych i nie czynnych, które pobierają emeryrurę w wojsku lub obronie krajowej, jeżeli według ustawy ta ich emerytura ma być wymierzona na nowo.

Co się tyczy osób należących do czynnnej obrony krajowej, emeryturę wojskową pobierających, wymierzenie im emerytury na nowo zarządzi ministerstwo obrony krajowej.

Każdy emeryt, który, gdy zachodzą wszystkie warunki ustawowe, zgłasza się, aby mu emeryturę na nowo wymierzono, udowodnić powinien prawo swoje do tego, wyszczególniając w podaniu wszystko to, co uzasadnia żądane wymierzenie na nowo emerytury.

Tyczące się tego podania i ich załączki są wolne od stępli a jeżeliby emerytura została zwiększona, nie opłaca się taksy dodatkowej.

Zgłoszenia się, które od władz one odbierających, badane będą jedynie pod tym względem, czy w nich nie zawierają się wiadome tymże władzom niedokładności, mają być zbierane i co ośm dni posyłane władzom administracyjnym pośrednim, które odeślą takowe do ministerstwa wojny państwa (do sekcyi marynarki) — jeżeli zaś chodzi o czynnych oficerów obrony krajowej, pobierających

emeryturę wojskową i o wszelkie inne osoby pobierające płacę w obronie krajowej, lub o osoby z obrony krajowej, które pobierają emeryturę w obronie krajowej, do ministerstwa obrony krajowej, które to ostatnie ministerstwo postara się, aby co do pierwszego rodzaju osób z obrony krajowej rozstrzygnęło ministerstwo wojny państwa, co do drugiego zaś rodzaju, zarządzi co potrzeba we własnym zakresie działania.

Po sprawdzeniu a według okoliczności sprostowaniu żądań, tyczących się podwyższenia emerytury, osoby, podwyższenia żądające, uwiadomione będą powyższą drogą że się to stało. Zarazem władze polecające wypłatę (władze administracyjne pośrednie) zarządzą co potrzeba pod względem sprostowania w księgach likwidacyjnych wziętych na przepis płac, położenia klauzuli na arkuszach emerytalnych i zawiadomienia urzędów wypłacających.

Natomiast płaca inwalidzka, służąca w moc artykułu II ustawy wprowadczej osobom, będącym na funduszu zakładowym c. k. domów inwalidów wojskowych w §§. 47, 48 i 49 wzmiankowanym — wszakże z zachowaniem zastrzeżenia wyrażonego przy końcu czwartego ustępu tego artykułu — wymierzona będzie i wypłacana z urzędu, tym zaś z pomiędzy nich, którzy dotychczas pobierali należytość na drzewo, ta ostatnia będzie zarazem według okoliczności wstrzymana. Zestawiając ogół należytości (płacy na drzewo), należytość na drzewo umieści się w rachunku tego samego ryczałtowego, które wymierzone jest dla oficerów instytutowych mających sobie zostawiony wybór zamieszkania.

Co się tyczy oficerów i innych osób, płacę pobierających, chorych na umyśle, w oddziale dla obłąkanych domu dla inwalidów w Tyrnawie lub w cywilnym zakładzie dla obłąkanych pomieszczonych, którzy według §. 115 pobierać mają emeryturę dla nich *ustanowioną*, z *urzędu* będzie badane, czy i o ile jednemu lub drugiemu z nich, stosownie do czterech pierwszych ustępów artykułu II należytość na zaopatrzenie ma być na nowo wymierzona, a mianowicie czynić to ma co do pierwszych komenda domu inwalidów w Tyrnawie, co do ostatnich, każda komenda domu inwalidów, której jest obowiązkiem utrzymywanie wykazu takich chorych na umyśle i komendy te, gdy zajdą przypadki w mowie będące, nadsyłać będą za pośrednictwem przełożonych władz administracyjnych pośrednich ministerstwu wojny państwa (sekcyi marynarki) zgłoszenia się, należytemi dowodami opatrzone a względnie jak najdokładniej uzasadnione.

Gdy ustawa ta zacznie obowiązywać, dotychczasowe postanowienia, tyczące się wstrzymania inwalidom płacy wysłużonej, jeżeli ich zarobek lub dochód wynosi trzy razy więcej niż płaca wysłużona, nie będą już stosowane do nowych przypadków *nadmiaru* zarobku. Na przyszłość więc inwalidzi patentowi używać będą w zupełności swojej płacy na zaopatrzenie bez względu na jakikolwiek zarobek cywilny lub majątek.

Do *inwalidów patentowych*, wstępujących do służby publicznej rządowej, lub innej, z nią na równi będącej, będą odtąd odpowiednio stosowane wyłącznie tylko przepisy, tyczące się przejścia do takich służb emerytów, należących do grupy osób pobierających płacę.

Pierwsze zaprowadzenie obrony krajowej ze względu na rozmaite rodzaje broni i gałęzie służby uważa się za skończone od tego dnia, w którym Najwyższe postanowienie Najjaśniejszego Pana, tego się tyczące wychodzi lub już wyszło. Do art. VIII ustawy wprowadczej.

Co się tyczy osób wzmiankowanych w §-fie 2-im, prawo do zaopatrzenia wojskowego w ogólności przyznaje im, jakoteż rodzaj i wymiar takowego wy- Do §-fu 2-go ustawy o zaopatrzeniu.

znacza ministerstwo wojny państwa (albo sekcya marynarki) na podstawie wywodu i wniosku komisyi rozpoznawczej (§. 7).

Do §-fu 5-go ustawy o zaopatrzeniu.

Z temi osobami należącemi do wojska, marynarki i obrony krajowej, którym stosownie do §-fu 5-go ustawy o zaopatrzeniu nadaje się przed wysłużeniem dziesiątego roku tylko czasową emeryturę, postąpi się, gdy się im skończy emerytura, podług istniejących dla oddzielnych części siły zbrojnej „Przepisów o przechodzeniu oficerów do rezerwy, obrony krajowej lub w stosunek pozasłużbowy itd.“

Do §-fu 6-go ustawy o zaopatrzeniu.

Przewidziana w piątym i szóstym ustępie §-fu 6-go rachuba czasu służby na korzyść osób od rezerwy tamże wzmiankowanych, ma odbywać się w ten sposób, że te peryody, w których takowe były powołane do służby policzalnej, będą zsumowane i doliczone bezpośrednio do poprzedniego policzalnego czasu służby, poczem wymierzona będzie kwota emerytury podług zasad ustanowionych w ustępie szóstym §-fu 6-go.

Gdy kto nabędzie takiego prawa do emerytury, dochodzić go należy u komendy (zwierzchności) tego korpusu wojsk, na którego etacie, mający to prawo, zostaje.

Do §-fu 7-go ustawy o zaopatrzeniu.

We wszystkich przypadkach, w których stosownie do przepisów ustawy o zaopatrzeniu wojskowem, chodzi o sprawdzenie niezdatności tak do służby wojskowej jak i cywilnej (§§. 6, 82, 111, 117), osób, będących na urlopie albo należących do rezerwy lub obrony krajowej a zostających zarazem w służbie cywilnej rządowej lub innej z nią na równi będącej, uczestniczyć ma w komisyi rozpoznawczej także krajowy referent zdrowia lub lekarz cywilny, wydelegowany w tym celu przez władzę administracyjną krajową, aby urzędownie osądził, czy interesowany jest zdatny czy nie zdatny do służby cywilnej, dla tego wezwać go należy za pośrednictwem władzy administracyjnej krajowej.

Do §-fu 15-go ustawy o zaopatrzeniu.

W załączonych tu czterech tablicach podane są kwoty emerytury obliczone stosownie do przepisów §-fu 15-go na podstawie wszystkich płac wojskowych, jakie teraz istnieją i policzalnego czasu służby, a mianowicie:

A. dla osób pobierających płacę, zaliczonych do pewnej klasy dyet, należących do c. k. armii i c. k. obrony krajowej, tudzież

B. do c. k. marynarki wojennej; a następnie

C. dla niezaliczonych do żadnej klasy dyet, pobierających płacę w c. k. wojsku i c. k. obronie krajowej, tudzież

D. c. k. marynarce wojennej, jakoteż dla podoficerów tej ostatniej, z którymi postępować się będzie według tych samych zasad.

Do §-fu 20 i 68 ustawy o zaopatrzeniu.

Co się tyczy określonego w §-fie 20-ym prawa do wymiaru emerytury odpowiadającej stopniowi o jeden stopień wyższemu, pod warunkami tamże podanemi: pod względem warunku w ustępie końcowym namienionego, służyć ma za prawidło, że przepisane tam ogłoszenie nadania wyższej komendy, wtedy tylko uważać się ma za publiczne, gdy nadanie było ogłoszone rozkazem komendy dywizyi a w korpusach, podlegających bezpośrednio komendzie korpusu lub komendzie armii, rozkazem dziennym tej komendy.

W tej mierze rozkaz komendy twierdzy oblężonej, tyczący się wojsk, które stanowią załogę, będzie miał taki skutek, jak rozkaz komendy dywizyi.

W podobny sposób stosowany będzie powyższy ustęp ustawy do oficerów marynarki w przypadku przewidzianym w §-fie 68-ym.

Do §-fu 40 ustawy o zaopatrzeniu.

Gdy według §-fu 40-go, dodatek za rany, w przypadkach namienionych w §-fach 36 i 39-tym, należy się tylko w takim razie, jeżeli niezdatność do służby, w skutek zranienia lub ciężkiego uszkodzenia, nastąpi w przeciągu pięciu lat, licząc od chwili zranienia lub uszkodzenia, a zdarzają się przypadki, że osoby wojskowe, z takiemi ranami lub ciężkiemi uszkodzeniami, które same przez się uzasadniają niezdatność do służby, pod wpływem potężnej siły moralnej i bez względu na własne zdrowie, służą jeszcze nadal za osobnem najwyższem zezwoleniem: takowe powinny jeszcze przed upływem lat pięciu postarać się, by ich stawiono przed komisyą rozpoznawczą, ażeby, jeżeli ta ostatnia na podstawie zasad podanych w tej mierze w przepisie dla komisyj rozpoznawczych stwierdzi ich niezdatność do służby w skutek poniesionego ciężkiego zranienia lub uszkodzenia, w §§. 36 i 39 przewidzianego, mogli zapewnić sobie prawo do dodatku za rany, który im w skutek udowodnionego tym sposobem, w przeciągu przepisanego czasu, istnienia warunków przepisanych w przerzeczonych paragrafach, przyznać należy nawet w tym przypadku, gdy przechodzą na spoczynek dopiero po upływie lat pięciu, licząc od poniesienia rany lub uszkodzenia.

Z temi osobami, które były ranione w czasie dawniejszych wypraw wojennych, ale nie stawały jeszcze przed komisyą rozpoznawczą i pozostają dotąd w służbie wojskowej czynnej a które według dotychczasowych przepisów o emeryturach wojskowych byłyby doznały z tytułu swojej rany szczególnego uwzględnienia, chociażby dopiero później stały się niezdatnemi do służby wojskowej, postąpi się, jak nie mniej co do dodatku za rany jeżeliby miał być przyznany, według nowej ustawy o zaopatrzeniu wojskowem. Co się jednak tyczy kwoty dodatku za rany któraby się w swoim czasie należała, zarządzić potrzeba natychmiast sprawdzenie zranień w duchu przepisów powyższego ustępu.

Ale jeżeli osoby które były już na emeryturze a których zranienie i przyznanie uwzględnienia zostało już stwierdzone aktem komisyi rozpoznawczej, zostają obecnie znowu w czynnej służbie wojskowej (i pobierają płace służbowe lub naddatek do emerytury), natenczas, gdy będą znowu przenoszone na spoczynek zawsze z uwzględnieniem nowo przybyłych lat służby i nowych kwot płacy, zachowywać należy co następuje:

a) jeżeli udzielenie dodatku za rany byłoby korzystniejsze, aniżeli przyznane już na mocy dotychczasowych przepisów o emeryturze dobrodziejstwo doliczenia dziesięciu lat służby, nadany będzie dodatek za rany;

b) jeżeli zaś korzystniejszem będzie dla interesowanego doliczenie lat służby, nie będzie nadany dodatek za rany.

Do §-fu 99-go ustawy o zaopatrzeniu.

Gdyby roszczonem było prawo, aby podoficerowie i żołnierze inwalidzi, podlegający chorobom wzmiankowanym w §-fie 99-tym lit. *c)* umieszczeni zostali w domu inwalidów wojskowych, natenczas, nim ów chory stawiony będzie przed komisyą rozpoznawczą, zbadać należy jak najdokładniej jego stosunki familijne a mianowicie czy tenże nie mógłby znaleść potrzebnej opieki u swoich krewnych i wynik tych badań zużytkować należy w akcie komisyi rozpoznawczej odpowiednio do przepisów powyższego paragrafu.

Do §-fu 100-go ustawy o zaopatrzeniu.

Teraźniejsza ustawa o zaopatrzeniu nie narusza istniejących szczególnych przepisów o należytości na ubranie i o innych dodatkach dla przyjętych na fundusz zakładowy domu inwalidów żołnierzy c. k. gwardyi przybocznej, trabantów i szwadronu gwardyi przybocznej konnej.

Do §-fu 115 go ustawy o zaopatrzeniu.

Także gdy chodzi o chorych na umyśle, czy to oficerów, czy inne osoby wojskowe, w czynnej służbie będące, pobierające płacę, chociażby musiały być

oddane do zakładów dla obłąkanych, muszą być do nich zastosowane, co się tyczy terminu leczenia i urlopu z płacą tymczasową, te same dobrodziejstwa, które w myśl przepisów dla komisyj rozpoznawczych i odpowiednich prawideł mają być przyznawane w przypadkach innych chorób przed przeniesieniem na spoczynek, wyjąwszy przypadek stwierdzonej przez lekarzy specyalistów całkiem niewątpliwej nieuleczności.

Do §-fu 122-go ustawy o zaopatrzeniu.

Gdy osoby do obrony krajowej należące, emeryturę wojskową pobierające, będą ponownie przenoszone na spoczynek, emerytura wymierzona będzie na nowo w myśl §-fu 122-go na podstawie ostatniej płacy służbowej (emerytury z naddatkiem) stosownie do przepisów §-fu 15-go a według okoliczności artykułu II ustawy wprowadczej.

Tym osobom z obrony krajowej, nie czynnym, które na dłuższy czas wstąpiły do czynnej służby i podczas tej czynnej służby pobierały należącą się im płacę (emeryturę z naddatkiem), wymierzone będzie w każdym z osobna przypadku, jeżeli się należy, podwyższenie emerytury wojskowej, o ile temu nie sprzeciwia się przepis §-fu 123-go, podobnież na podstawie tej ostatniej płacy (emerytury z naddatkiem), w taki sposób, że za każdy pełny rok służby policzalny, w nadaniu emerytury wojskowej nie wynagrodzony, przyczyni się do emerytury wojskowej $2^1/_2$ od sta tejże emerytury jako jej podwyższenie, bez względu czy emerytura była wymierzona podług teraźniejszej ustawy o zaopatrzeniu czyli też podług przepisu o emeryturach z r. 1855.

Gdy nakoniec chodzi o obliczenie w każdym z osobna przypadku podwyższenia emerytury wojskowej dla tych nie czynnych osób z obrony krajowej, które prawa do większej emerytury nabyły jedynie przez usługi do których przywiązane jest wynagrodzenie dzienne, natenczas, o ile przepis §-fu 123-go temu się nie sprzeciwia, wzięta będzie za podstawę ta płaca służbowa wojskowa, która w czasie, gdy takie prawo nabyto, istniała dla odpowiedniego stopnia (klasy dyet lub gałęzi służby) a i tu także trzymać się należy sposobu podanego wyżej pod względem doliczenia kwoty wynoszącej $2^1/_2$ od sta.

Ale jeżeli zajdzie przypadek powyżej wzmiankowany, w §-fie 123 przewidziany, że osoba z obrony krajowej, emeryturę wojskową pobierająca, nie czynna, w tym jednak stosunku na wyższy stopień posunięta, nabyła prawa do większej emerytury, natenczas ta ostatnia wymierzona będzie także sposobem w dwóch poprzednich ustępach wskazanym, lecz tylko na podstawie tej płacy, którą interesowany pobierał prawomocnie w czasie nabywania takiego prawa w stopniu (klasie dyet lub gałęzi służby), w którym go przeniesiono w wojsku na spoczynek.

W myśl artykułu VII ustawy wprowadczej wszystkie te zasady stosowane będą także do tych osób z obrony krajowej, emeryturę wojskową pobierających, które już znowu przeniesione zostały na spoczynek w wojsku lub w obronie krajowej, o ile przez swoję służbę w obronie krajowej nabyły prawa aby im podwyższono ich emeryturę wojskową przyczynieniem kwoty emerytalnej z obrony krajowej w myśl §-fu 122 lub 123-go.

Zresztą emerytom wojskowym, którzy należą (lub należeli) do obrony krajowej, nowe kwoty emerytury z obrony krajowej, w mowie będące, o tyle tylko mogą być przyznane, o ile suma emerytury stąd powstała nie stanie się większą od tej, jakaby interesowanemu przypadła według teraźniejszej ustawy o zaopatrzeniu, biorąc za podstawę płace nowo uregulowane od r. 1869 i cały czas wysłużony.

Horst r. w.

Wykaz A,

emerytur rocznych dla osób z c. k. wojska i c. k. obrony krajowej płacę pobierających i do pewnej klasy dyet zaliczonych, po wysłużeniu czasu policzalnego.

Czas służby	Klasa dyet z odpowiednią płacą służbową i odpowiednia emerytura w stosunku czasu wysłużonego w złotych										
	XI.	X.	IX.		VIII.	VII.	VI.	V.		IV.	III.
	600	720	900	1.200	1.680	2.100	3.000	4.200	5.280	6.300	8.400
Po wysłużeniu 10 roku	300	300	300	400	560	700	1.000	1.400	1.760	2.100	2.800
„ „ 15 „	300	300	337·50	450	630	787·50	1.125	1.575	1.980	2.362·50	3.150
„ „ 16 „	300	300	360	480	672	840	1.200	1.680	2.112	2.520	3.360
„ „ 17 „	300	306	382·50	510	714	892·50	1.275	1.785	2.244	2.677·50	3.570
„ „ 18 „	300	324	405	540	756	945	1.350	1.890	2.376	2.835	3.780
„ „ 19 „	300	342	427·50	570	798	997.50	1.425	1.995	2.508	2.992.50	3.990
„ „ 20 „	300	360	450	600	840	1.050	1.500	2.100	2.640	3.150	4.200
„ „ 21 „	315	378	472·50	630	882	1.102·50	1·575	2.205	2.772	3.307·50	4.410
„ „ 22 „	330	396	495	660	924	1.155	1.650	2.310	2.904	3.465	4.620
„ „ 23 „	345	414	517·50	690	966	1.207·50	1.725	2.415	3.036	3.622·50	4.830
„ „ 24 „	360	432	540	720	1.008	1.260	1.800	2.520	3.168	3.780	5.040
„ „ 25 „	375	450	562·50	750	1.050	1.312·50	1.875	2.625	3.300	3.937·50	5.250
„ „ 26 „	390	468	585	780	1.092	1.365	1.950	2.730	3.432	4.095	5.460
„ „ 27 „	405	486	607·50	810	1.134	1.417·50	2.025	2.835	3.564	4.252·50	5.670
„ „ 28 „	420	504	630	840	1.176	1.470	2.100	2.940	3.696	4.410	5.880
„ „ 29 „	435	522	652·50	870	1.218	1.522·50	2.175	3.045	3.828	4.567·50	6.090
„ „ 30 „	450	540	675	900	1.260	1.575	2.250	3.150	3.960	4.725	6.300
„ „ 31 „	465	558	697·50	930	1.302	1.627·50	2.325	3.255	4.092	4.882·50	6.510
„ „ 32 „	480	576	720	960	1.344	1.680	2.400	3.360	4.224	5.040	6.720
„ „ 33 „	495	594	742·50	990	1.386	1.732·50	2.475	3.465	4.356	5.197·50	6.930
„ „ 34 „	510	612	765	1.020	1.428	1.785	2.550	3.570	4.488	5.355	7.140
„ „ 35 „	525	630	787·50	1.050	1.470	1.837·50	2.625	3.675	4.620	5.512·50	7.350
„ „ 36 „	540	648	810	1.080	1.512	1.890	2.700	3.780	4.752	5.670	7.560
„ „ 37 „	555	666	832·50	1.110	1.554	1.942·50	2·775	3.885	4.884	5.827·50	7.770
„ „ 38 „	570	684	855	1.140	1.596	1.995	2.850	3.990	5.016	5.985	7.980
„ „ 39 „	585	702	877·50	1.170	1.638	2.047·50	2.925	4.095	5.148	6·142·50	8.190
„ „ 40 „	600	720	900	1.200	1.680	2.100	3.000	4.200	5.280	6.300	8.400

W y-

emerytur rocznych dla osób z c. k. marynarki wojennej płacę pobierających

Czas służby	Klasa dyet z odpowiedniemi płacami służbowemi i odpowiednia																		
	XII.			XI.	X.							IX.							
	372	480	600	1.000	600	700	720	900	1.000	1.300	1.500	900	1.000	1.200	1.400	1.500	1.600	1.680	1.800	2.000
Po wysłużeniu 10 roku	300	300	300	333·33½	300	300	300	300	333·33⅓	433·33⅓	500	300	333·33⅓	400	466·66⅔	500	533·33⅓	560	600	666·66⅔
15 „ .	300	300	300	375	300	300	300	337·50	375	487·50	562·50	337·50	375	450	525	562·50	600	630	675	750
16 „ .	300	300	300	400	300	300	300	360	400	520	600	360	400	480	560	600	640	672	720	800
17 „ .	300	300	300	425	300	300	306	382·50	425	552·50	637·50	382·50	425	510	595	637·50	680	714	765	850
18 „ .	300	300	300	450	300	315	324	405	450	585	675	405	450	540	630	675	720	756	810	900
19 „ .	300	300	300	475	300	332·50	342	427·50	475	617·50	712·50	427·50	475	570	665	712·50	760	798	855	950
20 „ .	300	300	300	500	300	350	360	450	500	650	750	450	500	600	700	750	800	840	900	1.000
21 „ .	300	300	315	525	315	367·50	378	472·50	525	682·50	787·50	472·50	525	630	735	787·50	840	882	945	1.050
22 „ .	300	300	330	550	330	385	396	495	550	715	825	495	550	660	770	825	880	924	990	1.100
23 „ .	300	300	345	575	345	402·50	414	517·50	575	747·50	862·50	517·50	575	690	805	862·50	920	966	1.035	1.150
24 „ .	300	300	360	600	360	420	432	540	600	780	900	540	600	720	840	900	960	1.008	1.080	1.200
25 „ .	300	300	375	625	375	437·50	450	562·50	625	812·50	937·50	562·50	625	750	875	937·50	1.000	1.050	1.125	1.250
26 „ .	300	312	390	650	390	455	468	585	650	845	975	585	650	780	910	975	1.040	1.092	1.170	1.300
27 „ .	300	324	405	675	405	472·50	486	607·50	675	877·50	1.012·50	607·50	675	810	945	1.012·50	1.080	1.134	1.215	1.350
28 „ .	300	336	420	700	420	490	504	630	700	910	1.050	630	700	840	980	1.050	1.120	1.176	1.260	1.400
29 „ .	300	348	435	725	435	507·50	522	652·50	725	942·50	1.087·50	652·50	725	870	1.015	1.087·50	1.160	1.218	1.305	1.450
30 „ .	300	360	450	750	450	525	540	675	750	975	1.125	675	750	900	1.050	1.125	1.200	1.260	1.350	1.500
31 „ .	300	372	465	775	465	542·50	558	697·50	775	1.007·50	1.162·50	697·50	775	930	1.085	1.162·50	1.240	1.302	1.395	1.550
32 „ .	300	384	480	800	480	560	576	720	800	1.040	1.200	720	800	960	1.120	1.200	1.280	1.344	1.440	1.600
33 „ .	306·90	396	495	825	495	577·50	594	742·50	825	1.072·50	1.237·50	742·50	825	990	1.155	1.237·50	1.320	1.386	1.485	1.650
34 „ .	316·20	408	510	850	510	595	612	765	850	1.105	1.275	765	850	1.020	1.190	1.275	1.360	1.428	1.530	1.700
35 „ .	325·50	420	525	875	525	612·50	630	787·50	875	1.137·50	1.312·50	787·50	875	1.050	1.225	1.312·50	1.400	1.470	1.575	1.750
36 „ .	334·80	432	540	900	540	630	648	810	900	1.170	1.350	810	900	1.080	1.260	1.350	1.440	1.512	1.620	1.800
37 „ .	344·10	444	555	925	555	647·50	666	832·50	925	1.202·50	1.387·50	832·50	925	1.110	1.295	1.387·50	1.480	1.554	1.665	1.850
38 „ .	353·40	456	570	950	570	665	684	855	950	1.235	1.425	855	950	1.140	1.330	1.425	1.520	1.596	1.710	1.900
39 „ .	362·70	468	585	975	585	682·50	702	877·50	975	1.267·50	1.462·50	877·50	975	1.170	1.365	1.462·50	1.560	1.638	1.755	1.950
40 „ .	372	480	600	1.000	600	700	720	900	1.000	1.300	1.500	900	1.000	1.200	1.400	1·500	1.600	1.680	1.800	2.000

k a z B,

do pewnej klasy dyet zaliczonych, po wysłużeniu czasu policzalnego.

emerytura w stosunku czasu wysłużonego, w złotych

VIII.							VII.					VI.				V.		IV.	III.
1.000	1.600	1.680	2.100	2.400	2.500	3.000	1.600	2.000	2.100	3.000	3.600	2.500	3.000	3.600	5.000	4.200	5.280	6.300	8.400
333·33⅓	533·33⅓	560	700	800	833·33⅓	1.000	533·33⅓	666·66⅔	700	1.000	1.200	833·33⅓	1.000	1.200	1.666·66⅔	1.400	1.760	2.100	2.800
375	600	630	787·50	900	937·50	1.125	600	750	787·50	1.125	1.350	937·50	1.125	1.350	1.875	1.575	1.980	1.362·50	3.150
400	640	672	840	960	1.000	1.100	640	800	840	1.200	1.440	1.000	1.200	1.440	2.000	1.680	2.112	2.520	3.360
425	680	714	892·50	1.020	1.062·50	1.275	680	850	892·50	1.275	1.530	1.062·50	1.275	1.530	2.125	1.785	2.244	2.677·50	3.570
450	720	756	945	1.080	1.125	1.350	720	900	945	1.350	1.620	1.125	1.350	1.620	2.250	1.890	2.376	2.835	3.780
475	760	798	997·50	1.140	1.187·50	1.425	760	950	997·50	1.425	1.710	1.187·50	1.425	1.710	2.375	1.995	2.508	2.992·50	3.990
500	800	840	1.050	1.200	1.250	1.500	800	1.000	1.050	1.500	1.800	1.250	1.500	1.800	2.500	2.100	2.640	3.150	4.200
525	840	882	1.102·50	1.260	1.312·50	1.575	840	1.050	1.102·50	1.585	1.890	1.312·50	1.575	1.890	2.625	2.205	2.772	3.307·50	4.410
550	880	924	1.155	1.320	1.375	1.650	880	1.100	1.155	1.650	1.980	1.375	1.650	1.980	2.750	2.310	2.904	3.465	4.620
575	920	966	1.207·50	1.380	1.437·50	1.725	920	1.150	1.207·50	1.725	2.070	1.437·50	1.725	2.070	2.875	2.415	3.036	3.622·50	4.830
600	960	1.008	1.260	1.440	1.500	1.800	960	1.200	1.260	1·800	2.160	1.500	1.800	2.160	3.000	2.520	3.168	3.780	5.040
625	1.000	1.050	1.312·50	1.500	1.562·50	1.875	1.000	1.250	1.312·50	1.875	2.250	1.562·50	1.875	2.250	3.125	2.625	3.300	3.937·50	5.250
650	1.040	1.092	1.365	1.560	1.625	1.950	1.040	1.300	1.365	1.950	2.340	1.625	1.950	2.340	3.250	2.730	3.432	4.095	5.460
675	1.080	1.134	1.417·50	1.620	1.687·50	2.025	1.080	1.350	1.417·50	2.025	2.430	1.687·50	2.025	2.430	3.375	2.835	3.564	4.252·50	5.670
700	1.120	1.176	1.470	1.680	1.750	2.100	1.120	1.400	1.470	2.100	2.520	1.750	2.100	2.520	3.500	2.940	3.696	4.410	5.880
725	1.160	1.218	1.522·50	1.740	1.812·50	2.175	1.160	1.450	1.522·50	2.175	2.610	1.812·50	2.175	2.610	3.625	3.045	3.828	4.567·50	6.090
750	1.200	1.260	1.575	1.800	1.875	2.250	1.200	1.500	1.575	2.250	2.700	1.875	2.250	2.700	3.750	3.150	3 960	4.725	6.300
775	1.240	1.302	1.627·50	1.860	1.937·50	2.325	1.240	1.550	1.627·50	2.325	2.790	1.937·50	2.325	2.790	3.875	3.255	4.092	4.882·50	6.510
800	1.280	1.344	1.680	1.920	2.000	2.400	1.280	1.600	1.680	2.400	2.880	2.000	2.400	2.880	4.000	3.360	4.224	5.040	6.720
825	1.320	1.386	1.732·50	1.980	2.062·50	2.475	1.320	1.650	1.732·50	2.475	2.970	2.062·50	2.475	2.970	4.125	3.465	4 356	5.197·50	6.930
850	1.360	1.428	1.785	2.040	2.125	2.550	1.360	1.700	1.785	2.550	3.060	2.125	2.550	3.060	4.250	3.570	4.488	5.355	7.140
875	1.400	1.470	1.837·50	2.100	2.187·50	2.625	1.400	1.750	1.837·50	2.625	3 150	2.187·50	2.625	3.150	4.375	3.675	4.620	5.512·50	7.350
900	1.440	1.512	1.890	2.160	2.250	2.700	1.440	1.800	1.890	2.700	3.240	2.250	2.700	3.240	4.500	3.780	4.752	5.670	7.560
925	1.480	1.554	1.942·50	2.220	2.312·50	2.775	1.480	1.850	1.942·50	2.775	3.330	2.312·50	2.775	3.330	4.625	3.885	4.884	5.827·50	7.770
950	1.520	1.596	1.995	2.280	2.375	2.850	1.520	1.900	1.995	2.850	3.420	2.375	2.850	3.420	4.750	3.990	5.016	5.985	7.980
975	1.560	1.638	2.047·50	2.340	2.437·50	2.925	1.560	1.950	2.047·50	2.925	3.510	2.437·50	2.925	3.510	4.875	4.095	5.148	6.142·50	8.190
000	1.600	1.680	2.100	2.400	2.500	3.000	1.600	2.000	2.100	3.000	3.600	2.500	3.000	3.600	5.000	4.200	5.280	6.300	8.400

Wykaz C,

emerytur rocznych dla osób z c. k. wojska i obrony krajowej płacę pobierających, do żadnej klasy dyet nie zaliczonych po wysłużeniu czasu policzalnego.

Czas służby	Płaca i odpowiednia emerytura w stosunku czasu wysłużonego, w złotych								
	300	360	420	504	540	600	700	800	900
Po wysłużeniu 10 roku	100	120	140	168	180	200	233·33⅓	266·66⅔	300
„ „ 15 „	112·50	135	157·50	189	202·50	225	262·50	300	337·50
„ „ 16 „	120	144	168	201·60	216	240	280	320	360
„ „ 17 „	127·50	153	178·50	214·20	229·50	255	297·50	340	382·50
„ „ 18 „	135	162	189	226.80	243	270	315	360	405
„ „ 19 „	142·50	171	199 50	239.40	256·50	285	332·50	380	427·50
„ „ 20 „	150	180	210	252	270	300	350	400	450
„ „ 21 „	157·50	189	220·50	264·60	283·50	315	367·50	420	472·50
„ „ 22 „	165	198	231	277·20	297	330	385	440	495
„ „ 23 „	172·50	207	241·50	289·80	310·50	345	402·50	460	517·50
„ „ 24 „	180	216	252	302·40	324	360	420	480	540
„ „ 25 „	187·50	225	262·50	315	337·50	375	437·50	500	562·50
„ „ 26 „	195	234	273	327·60	351	390	455	520	585
„ „ 27 „	202·50	243	283·50	340·20	364·50	405	472·50	540	607·50
„ „ 28 „	210	252	294	352·80	378	420	490	560	630
„ „ 29 „	217·50	261	304·50	365·40	391·50	435	507·50	580	652·50
„ „ 30 „	225	270	315	378	405	450	525	600	675
„ „ 31 „	232 50	279	325·50	390·60	418·50	465	542·50	620	697·50
„ „ 32 „	240	288	336	403·20	432	480	560	640	720
„ „ 33 „	247·50	297	346·50	415·80	445·50	495	577·50	660	742·50
„ „ 34 „	255	306	357	428·40	459	510	595	680	765
„ „ 35 „	262.50	315	367·50	441	472·50	525	612·50	700	787·50
„ „ 36 „	270	324	378	453·60	486	540	630	720	810
„ „ 37 „	277·50	333	388·50	466·20	499·50	555	647·50	740	832·50
„ „ 38 „	285	342	399	478·80	513	570	665	760	855
„ „ 39 „	292·50	351	409·50	491·40	526·50	585	682·50	780	877·50
„ „ 40 „	300	360	420	504	540	600	700	800	900

Wykaz D,

emerytur rocznych dla osób pobierających płacę a do żadnej klasy dyet niezaliczonych, jakoteż dla rotmanów staszrych, rotmanow i rotmanów młodszych i innych osób z c. k. marynarki wojennej ten sam stopień mających, którym emerytura ma być wymierzana podług tych samych zasad, po wysłużeniu czasu policzalnego.

Czas służby	Płaca						Żołd		
	i odpowiednia emerytura w stosunku czasu wysłużonego, w złotych								
	360	420	540	600	720	840	456	576	696
Po wysłużeniu 10 roku	120	140	180	200	240	280	152	192	232
„ „ 15 „	135	157·50	202·50	225	270	315	171	216	261
„ „ 16 „	144	168	216	240	288	336	182·40	230·40	278·40
„ „ 17 „	153	178·50	229·50	255	306	357	193·80	244·80	295·80
„ „ 18 „	162	189	243	270	324	378	205·20	259·20	313·20
„ „ 19 „	171	199·50	256·50	285	342	399	216·60	273·60	330·60
„ „ 20 „	180	210	270	300	360	420	228	288	348
„ „ 21 „	189	220·50	283·50	315	378	441	239·40	302·40	365·40
„ „ 22 „	198	231	297	330	396	462	250·80	316·80	382·80
„ „ 23 „	207	241·50	310·50	345	414	483	262·20	331·20	400·20
„ „ 24 „	216	252	324	360	432	504	273·60	345·60	417·60
„ „ 25 „	225	262·50	337·50	375	450	525	285	360	435
„ „ 26 „	234	273	351	390	468	546	296·40	374·40	452·40
„ „ 27 „	243	283·50	364·50	405	486	567	307·80	388·80	469·80
„ „ 28 „	252	294	378	420	504	588	319·20	403·20	487·20
„ „ 29 „	261	304·50	391·50	435	522	609	330·60	417·60	504·60
„ „ 30 „	270	315	405	450	540	630	342	432	522
„ „ 31 „	279	325·50	418·50	465	558	651	353·40	446·40	539·40
„ „ 32 „	288	336	432	480	576	672	364·80	460·80	556·80
„ „ 33 „	297	346·50	445·50	495	594	693	376·20	475·20	574·20
„ „ 34 „	306	357	459	510	612	714	387·60	489·60	591·60
„ „ 35 „	315	367·50	472·50	525	630	735	399	504	609
„ „ 36 „	324	378	486	540	648	756	410·40	518·40	626·40
„ „ 37 „	333	388·50	499·50	555	666	777	421·80	532·80	643·80
„ „ 38 „	342	399	513	570	684	798	433·20	547·20	661·20
„ „ 39 „	351	409·50	526·50	585	702	819	444·60	561·60	678·60
„ „ 40 „	360	420	540	600	720	840	456	576	696

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 8 stycznia 1876.

3.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 29 grudnia 1875,

tyczące się taryfy opłat za badania wydajności rud i za rozbiory chemiczne w urzędzie probierczym głównym.

Taryfa opłat, pobierać się mających za badanie wydajności rud i za rozbiory chemiczne w urzędzie probierczym głównym, rozporządzeniem z dnia 25 września 1870 (Dz. u. p. Nr. 120 z r. 1870) do wiadomości podana, utraca moc obowiązującą od dnia 31 grudnia 1875, nową zaś taryfę przejrzeć można w tymże urzędzie.

Pretis r. w.

4.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, po zniesieniu się z ministerstwem spraw wewnętrznych, skarbu, sprawiedliwości, handlu i z ministerstwem wojny państwa z dnia 31 grudnia 1875,

tyczące się ustanowienia wynagrodzeń za podwody od konia i kilometra, tudzież zamiany przepisanej wagi obciążenia dla wozów podwodowych.

W zastosowaniu się do ustawy z d. 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872) i na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), ustanawiają się za zgodą odpowiednich reprezentacyj krajowych, w załączonych poniżej wykazach, a mianowicie:

1. w wykazie *A*, wynagrodzenie za podwody od konia i kolometra, a
2. w wykazie *B*, waga obciążenia dla wozów podwodowych.

Rozporządzenie to nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1876.

Horst r. w.

Wykaz A,

wynagrodzeń za podwody od konia i kilometra.

w	Całkowita kwota wynagrodzenia za podwodę w centach	Z tego płaci	
		skarb	kraj
		centów	
Czechach	8	3	5
Bukowinie	$2^5/_{10}$	$2^5/_{10}$	—
Dalmacyi	7	$2^5/_{10}$	$4^5/_{10}$
Galicyi	$2^5/_{10}$	$2^5/_{10}$	—
Istryi, Tryeście, Gorycyi i Gradysce	8	3	5
Karyntyi	pocztowe od konia zmniejszone o $^5/_{10}$ ct.	3	odpowiednią kwotę uzupełniającą
Krainie	9	3	6
Morawii	8	3	5
Dolnej Austryi	8	3	5
Górnej Austryi	8	3	5
Salzburgu	10	3	7
Szląsku	8	3	5
Styryi	$8^5/_{10}$	3	$5^5/_{10}$
Tyrol	*a)* bez wozu . . . . 10 *b)* ćwierć wozu . . 12 *c)* pół wozu . . . . $10^5/_{10}$	3	*a)* bez wozu . . . 7 *b)* ćwierć wozu . . 9 *c)* pół wozu . . . $7^5/_{10}$
Vorarlbergu	9	3	6

Wykaz B,

przepisanego obciążenia dla wozów podwodowych parokonnych.

Przepisane obciążenie dla wozów podwodowych parokonnych, zamienione na kilogramy, jest:

	Jeżeli się przewozi	
	a) pieniądze metalowe	*b)* pakunek lub inne towary
	kilogramów	
W Dalmacyi, Galicyi i Bukowinie	252	280
W innych królestwach i krajach reprezentowanych w radzie państwa	504	560

Uwaga. Dla wozów jednokonnych przepisane obciążenie wynosi połowę wagi powyższej, dla czterokonnych dwa razy więcej.

5.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych i ministerstwa handlu z dnia 31 grudnia 1875.

tyczące się taksy lekarstw z powodu zaprowadzenia wag metrycznych mocą ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872).

Gdy najwyższa rada zdrowia, po zniesieniu się z reprezentantami aptekarzów wniosła, aby na teraz wstrzymać się z rewizyą cennika lekarstw i zastosowaniem go do wag metrycznych (gramów), dopóki, co wkrótce ma nastąpić, nie wyjdzie cennik handlarzy materyałów aptecznych na wagę metryczną obliczony, ponieważ zaprowadzenie wag nowego systemu wywrze wpływ na wartości towarów, ministerstwo spraw wewnętrznych po zniesieniu się z ministerstwem handlu rozporządza, że tymczasowo, póki nie wyjdzie cennik lekarstw, obliczony na gramy:

1. Przepisy rozporządzenia z dnia 3 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 172), tyczącego się austryackiego cennika lekarstw, z wyjątkiem tych, które są zawarte w paragrafach 9 i 10, pozostaną w mocy obowiązującej równie jak przepisy rozporządzenia z dnia 29 listopada 1874 (Dz. u. p. Nr. 143) o zmianach w tymże cenniku.

2. Przyrządzając i wydając lekarstwa, czynić to należy podług wag metrycznych, zaprowadzonych ustawą z d. 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872) wolno zaś używać do lekarstw tylko wag ścisłych i ciężarków ścisłych.

3. Jeżeli w receptach do zrobienia lekarstwa lub obliczenia nadchodzących, podane będą dawne wagi aptekarskie, zamienić należy takowe na wagę metryczną podług następującej tablicy:

Tablica zamiennicza.

Zamiast wagi	Bierze się	Ilość ciężarków do odważenia potrzebnych
1/3 grana	0·02 (2 centygramy)	1
1/2 „	0·04 (4 „)	2
1 gran	0·07 (7 centygramów)	2
2 grany	0·15 (15 „)	2
3 „	0·20 (20 „)	1
4 „	0·30 (30 „)	2
5 granów	0·35 (35 „)	3
6 „	0·40 (40 „)	2
7 „	0·50 (50 „)	1
8 „	0·55 (55 „)	2
9 „	0·60 (60 „)	2
10 „	0·70 (70 „)	2
12 „	0·90 (90 „)	3
14 „	1·00 (1 gram — „)	1
15 „	1·05 (1 „ 5 „)	2
16 „	1·10 (1 „ 10 „)	2
18 „	1·25 (1 „ 25 „)	3
20 „ (1 skrupuł)	1·50 (1 „ 50 „)	2
30 „ (1/2 drachmy)	2·20 (2 gramy 20 „)	2
40 „ (2 skrupuły)	3·00 (3 „ — „)	2
60 „ (1 drachma)	4·50 (4 „ 50 „)	4
120 „ (2 drachmy)	9·00 (9 gramów — „)	4
180 „ (3 „)	13·50 (13 „ 50 „)	4
240 „ (1/2 uncyi)	17·50 (17 „ 50 „)	4
480 „ (1 uncya)	35·00 (35 „ — „)	4

4. Do obliczenia ceny lekarstw, zrobionych podług recept, w których waga jest podana w gramach, można w cenniku powyżej rzeczonych rozporządzeń, to jest w kolumnie wagi, zamiast

1 libra	położyć	420	gramów
1 uncya	„	35·00	„
1 drachma	„	4·50	„
1 skrupuł	„	1·50	„
1 gran	„	0·07	„

5. Pozwala się aptekarzom obliczać ceny lekarstw, które na takie recepty mają być zrobione podług cennika lekarstw farmakopei austryackiej z roku 1869 wydanego w r. 1875 przez dyrekcyą powszechnego austryackiego Towarzystwa aptekarzów własnym nakładem tego towarzystwa (Wiedeń IX. Spitalgasse Nr. 31) zastosowanego do gramów.

W końcu załącza się przejrzany i sprawdzony wykaz największych dawek lekarstw najważniejszych, w skutek czego odpowiednia tablica XVIII farmakopei z r. 1869 pag. 269 staje się nieważna.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w.

Tabula

exhibens doses medicamentorum toxicae indolis maximas pro adulto, ultra quas medicus ne praescribat pro usu interno nisi addito signo exclamationis.

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Acidum arsenicosum	0·006	0·08	0·012	0·16
Acidum hydro-cyanicum (Pharmac. austr. 1855)	0·05	0·68	0·20	2·7
	sive gutt. 2.			
Aconitinum (germanicum) [Geiger et Hesse, Merck]	0·007	0·09	0·04	0·55
Aqua amygdalarum amararum concentrata	1·50	20·5	5·00	68·5
	sive gutt. 40			
Aqua laurocerasi	1·50	20.5	5·00	68·5
	sive gutt. 40			
Argentum nitricum	0·03	0·4	0·20	2·7
Atropinum	0·002	0·02	0·006	0·08
Atropinum sulfuricum	0·002	0·02	0·006	0·08
Aurum-natrio chloratum	0·03	0·4	0·10	1·4
Cantharides	0·07	1·0	0·20	2·7
Coniinum	0·001	0·01	0·003	0·04
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	5·5	—	—
Digitalinum (Pharmacop. gallicae et nostrae)	0.002	0·02	0·01	0·14
Extractum aconiti tuberum	0·03	0·4	0·12	1·6
Extractum belladonnae foliorum	0·10	1·4	0·40	5·5
Extractum belladonnae radicis	0·05	0·7	0·20	2·7
Extractum colocynthidis	0·10	1·0.	0·40	5·5
Extractum conii	0·18	2·5	0·60	8.2
Extractum hyosciami folior	0·15	2·0	0·80	11·0
Extractum nucis vomicae (alcoholicum)	0·04	0·55	0·20	2·7
Extractum opii	0·10	1·4	0·40	5·5
Ferrum jodatum	0·06	0·8	0·24	3·3
Folia belladonnae	0·15	2·0	0·60	8·2
Folia digitalis	0·20	2·7	0·60	8·2
Fructus colocynthidis	0·30	4·0	1·00	13·7

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·01	0·13	0·04	0·5
Hydrargyrum bijodatum rubrum	0·01	0·13	0·04	0·5
Hydrargyrum jodatum flavum	0·06	0·8	0·40	5·5
Hydrargyrum oxydatum flavum	0·03	0·4	0·10	1·4
Jodum	0·03	0·4	0·12	1·6
Kalium stibio-tartaricum	0·30	4·0	1·00	13·7
Kreosotum	0·04	0·55	0·16	2·2
Morphinum	0·02	0·28	0·10	1·4
Morphinum aceticum	0·03	0·4	0·12	1·6
Morphinum hydro-chloricum	0·03	0·4	0·12	1·6
Oleum crotonis	0·06	0·8	0·30	4·0
Opium pulveratum	0·15	2·0	0·50	6·8
Phosphorus	0·001	0·01	0·005	0·06
Plumbum aceticum	0·07	1·0	0·50	6·8
Radix belladonnae	0·07	1·0	0·30	4·0
Semen strychni nucis vomicae	0·12	1·6	0·50	6·8
Solutio arsenicalis Fowleri	0·50	6·8	1·20	16·4
Strychninum	0·007	0·09	0·02	0·27
Strychninum nitricum	0·007	0·09	0·02	0·27
Tinctura aconiti	0·50	6·8	1·50	20.5
Tinctura belladonnae	1·00	13·7	4·00	55·0
Tinctura cantharidum	0·50	6·8	1·00	13·7
Tinctura colchici seminum	1·00	13·7	3·00	41·1
Tinctura digitalis	1·00	13·7	4·00	55·0
Tinctura jodi	0·30	4·0	1·00	13·7
Tinctura nucis vomicae	0·50	6·8	1·50	20·5
Tinctura opii crocata	0·50	6·8	2·00	27·4
Tinctura opii simplex	0·50	6·8	2·00	27·4
Tubera aconiti	0·12	1·6	0·60	8·2
Veratrinum	0·01	0·13	0·03	0·4
Vinum cholchici	1·00	13·7	3·00	41·1
Zincum aceticum	0·05	0·68	0·30	4·0
Zincum cyanatum	0·005	0·06	0·012	0·16
Zincum sulfuricum	0·05	0·68	0·30	4·0
Zincum sulfuricum qua emeticum	0·80	11·0	—	—

6.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych po zniesieniu się z ministerstwem handlu z dnia 31 grudnia 1875,

o zastosowaniu wag metrycznych (gramów) do zapisywania recept lekarskich

Podług artykułu V ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), którą zaprowadzony został nowy porządek miar i wag, używane być mają w obrocie publicznym od 1 stycznia 1876 wyłącznie tylko miary i wagi metryczne.

Przeto od tego dnia także i w aptekach tylko wagi systemu metrycznego mogą być używane do wyrobu i wydawania lekarstw, a jeżeli w receptach będą podane dotychczasowe wagi aptekarskie, lekarstw w nich zapisanych nie wolno sporządzać i wydawać podług wag dawnych.

Jeżeli więc nadeją takie recepty, w których dawki zapisanych lekarstw podane są w dawnych wagach aptekarskich, aptekarze obowiązani są zamienić takowe podług załączonej tablicy na nowe wagi i podług nich zrobić lekarstwo.

Atoli tablica zamiennicza podaje odpowiednie sobie wartości obu wag bez ścisłości matematycznej i nie zawsze najbliższe. Przez wzgląd na stopień czułości wag ścisłych, których używanie w aptekach jest przepisane, tudzież na dokładność ciężarków a osobliwie przez wzgląd na to, aby używanie pomniejszych ciężarków nie nastręczało trudności i nie narażało na omyłki, podano dla łatwiejszego ważenia i dla zapobieżenia pomyłkom, wartości dawnej wagi aptekarskiej zamienione na ułamki grana, w ilości większej lub mniejszej niż z rachunku wypada.

Jeżeli więc lekarz uważa za konieczne, aby dawka była ściśle wymierzona, może cel ten osiągnąć jedynie przez podanie wagi metrycznej.

Dla tego więc i w ogóle dla zapobieżenia wszelkim pomyłkom, zasługuje na zalecenie, aby lekarze, pisząc recepty, nie podawali dawnych wag aptekarskich, lecz nowe metryczne (w gramach) i aby to czynili w formie przepisanej rozporządzeniem ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 152) tyczącem się zapisywania lekarstw podług wagi metrycznej na rachunek skarbu państwa lub funduszu którym rząd zawiaduje.

Według tego rozporządzenia wszystkie ilości wagi metrycznej, w recepcie podać się mające, wyrażać należy w gramach, to jest zapomocą grama jako jednostki wagi i cyframi arabskiemi, podług systemu dziesiętnego. Gramy całe oddzielać należy od ułamków, jeżeli będą, widoczną kropką lub przecinkiem a ułamki wyrażać zawsze dwoma dziesiętnemi, chociażby drugą dziesiętną było zero.

Tak np. pisać należy w recepcie:

pół kilograma	=	gramów	500·00
hektogram	=	„	100·00
pięć dekagramów	=	„	50.00
pięć decygramów	=	„	0·50
pięć centygramów	=	„	0·05
dwa gramy i pół	=	„	2·50
	itd.		

Jeżeli lekarz przez ostrożność uzna za stosowne wyrazić w recepcie ilość wagi słowami, powinien to uczynić w nawiasie obok napisów wyżej wzmiankowanych. Pożądanem atoli jest aby unikano nazw „dekagramy“ i „decygramy“, które łatwo mogą być wzięte jedna za drugą, i aby wyrażano pierwsze w gramach a drugie w centygramach a więc aby zamiast „pięć degramów“ pisano raczej: „grm. 50·00 (grammata quinquaginta)“ a zamiast „pięć decygramów: „grm. 0·50 (Centigrammata quinquaginta)“.

W końcu załącza się przepisany i sprawdzony wykaz największych dawek lekarstw najważniejszych, w skutek czego odpowiednia tablica XVIII farmakopei z r. 1869, pag. 269 staje się nieważna.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w.

Tablica zamiennicza.

Zamiast wagi	Bierze się	Ilość ciężarków do odważenia potrzebnych
1/3 Grana	0·02 (2 centygramy)	1
1/2 „	0·04 (4 „)	2
1 „	0·07 (7 „)	2
2 „	0·15 (15 „)	2
3 „	0·20 (20 „)	1
4 „	0·30 (30 „)	2
5 „	0·35 (35 „)	3
6 „	0·40 (40 „)	2
7 „	0·50 (50 „)	1
8 „	0·55 (55 „)	2
9 „	0·60 (60 „)	2
10 „	0·70 (70 „)	2
12 „	0·90 (90 „)	3
14 „	1·00 (1 Gram — „)	1
15 „	1·05 (1 „ 5 „)	2
16 „	1·10 (1 „ 10 „)	2
18 „	1·25 (1 „ 25 „)	3
20 „ (1 Skrupuł)	1·50 (1 „ 50 „)	2
30 „ (1/2 Drachmy)	2·20 (2 gramy 20 „)	2
40 „ (2 Skrupuły)	3·00 (3 „ — „)	2
60 „ (1 Drachma)	4·50 (4 „ 50 „)	4
120 „ (2 Drachmy)	9·00 (9 gramów — „)	4
180 „ (3 „)	13·50 (13 „ 50 „)	4
240 „ (1/2 Uncyi)	17·50 (17 „ 50 „)	4
480 „ (1 Uncya)	35·00 (35 „ — „)	4

Tabula

exhibens doses medicamentorum toxicae indolis maximas pro adulto, ultra quas medicus ne praescribat pro usu interno nisi addito signo exclamationis

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Acidum arsenicosum	0·006	0·08	0·012	0·16
Acidum hydro-cyanicum (Pharmac. austr. 1855)	0·05	0·68	0·20	2·7
	sive gutt. 2			
Aconitinum (germanicum) (Geiger et Hesse, Merck)	0·007	0·09	0·04	0·55
Aqua amygdalarum amararum concentrata	1·50	20·5	5·00	68·5
	sive gutt. 40			
Aqua laurocerasi	1·50	20·5	5·00	68·5
	sive gutt. 40			
Argentum nitricum	0·03	0·4	0·20	2·7
Atropinum	0·002	0·02	0·006	0·08
Atropinum sulfuricum	0·002	0·02	0·006	0·08
Aurum-natrio chloratum	0·03	0·4	0·10	1·4
Cantharides	0·07	1·0	0·20	2·7
Coniinum	0·001	0·01	0·003	0·04
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	5·5	—	—

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Digitalinum (Pharmacop. gallicae et nostrae)	0·002	0·02	0·01	0·14
Extractum aconiti tuberum	0·03	0·4	0·12	1·6
Extractum belladonnae foliorum	0·10	1·4	0·40	5·5
Extractum belladonnae radicis	0·05	0·7	0·20	2·7
Extractum colocynthidis	0·10	1·4	0·40	5·5
Extractum conii	0·18	2·5	0·60	8·2
Extractum hyoscyami folior	0·15	2·0	0·80	11·0
Extractum nucis vomicae (alcoholicum)	0·04	0·55	0·20	2·7
Extractum opii	0·10	1·4	0·40	5·5
Ferrum jodatum	0·06	0·8	0·24	3·3
Folia belladonnae	0·15	2·0	0·60	8.2
Folia digitalis	0·20	2·7	0·60	8·2
Fructus colocynthidis	0·30	4·0	1·00	13·7
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·01	0·13	0·04	0·5
Hydrargyrum bijodatum rubrum	0·01	0·13	0·04	0·5
Hydrargyrum jodatum flavum	0·06	0·8	0·40	5·5
Hydrargyrum oxydatum flavum	0·03	0·4	0·10	1·4
Jodum	0·03	0·4	0·12	1·6
Kalium stibio-tartaricum	0·30	4·0	1·00	13·7
Kreosotum	0·04	0·55	0·16	2·2
Morphinum	0·02	0·28	0·10	1·4
Morphinum aceticum	0·03	0·4	0·12	1·6
Morphinum hydro-chloricum	0·03	0·4	0·12	1·6
Oleum crotonis	0·06	0·8	0·30	4·0
Opium pulveratum	0·15	2·0	0·50	6·8
Phosphorus	0·001	0·01	0·005	0·06
Plumbum aceticum	0·07	1·0	0·50	6·8
Radix belladonnae	0·07	1·0	0·30	4·0
Semen strychni nucis vomicae	0·12	1·6	0·50	6·8
Solutio arsenicalis Fowleri	0·50	6·8	1·20	16·4
Strychninum	0·007	0·09	0·02	0·27
Strychninum nitricum	0·007	0·09	0·02	0·27
Tinctura aconiti	0·50	6·8	1·50	20·5
Tinctura belladonnae	1·00	13·7	4·00	55·0
Tinctura cantharidum	0·50	6·8	1·00	13·7
Tinctura colchici seminum	1·00	13·7	3·00	41·1
Tinctura digitalis	1·00	13·7	4·00	55·0
Tinctura jodi	0·30	4·0	1·00	13·7
Tinctura nucis vomicae	0·50	6·8	1·50	20·5
Tinctura opii crocata	0·50	6·8	2·00	27·4
Tinctura opii simplex	0·50	6·8	2·00	27·4
Tubera aconiti	0·12	1·6	0·60	8·2
Veratrinum	0·01	0 13	0·03	0·4
Vinum colchici	1·00	13·7	3·00	41·1
Zincum aceticum	0·05	0·68	0·30	4·0
Zincum cyanatum	0·005	0·06	0·012	0.16
Zincum sulfuricum	0·05	0·68	0·30	4.0
Zincum sulfuricum qua emeticum	0·80	11.0	—	—

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 1 lutego 1876.

7.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3 stycznia 1876,

tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych w sądach powiatowych aupickim i czesko skalickim w Czechach.

Sąd powiatowy aupicki, ustanowiony rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 25 sierpnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 114), rozpocznie czynności urzędowe dnia 1 czerwca 1876 a sąd powiatowy czesko skalicki, ustanowiony rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 25 sierpnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 115), rozpocznie takowe dnia 1 lipca 1876.

Glaser r. w.

8.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu i handlu z dnia 18 stycznia 1876,

o ustanowieniu urzędu podpatkowego i depozytowego sądowego tudzież cłowego, portowego i zdrowotnego w Morskim Białogrodzie.

Na mocy najwyższego postanowienia z dnia 28 października 1875 ustanowiony został w Morskim Białogrodzie urząd podatkowy i depozytowy sądowy, z którym połączony będzie tamtejszy urząd cłowy, tudzież portowy i zdrowotny.

Urząd ten rozpocznie czynności od dnia 1 lutego 1876, od tego przeto dnia, gmina administracyjna Morski Białogród, należąca do okręgu sądu powiatowego i do okręgu podatkowego zadarskiego, będzie stąd odłączona i przyłączona do urzędu podatkowego morsko białogrodzkiego.

Urząd cłowy, portowy i zdrowotny, który dotychczas istniał w Morskim Białogrodzie, zawiesi swoje czynności urzędowe z dniem 31 stycznia 1876.

Chlumecky r. w.

Pretis r. w.

9.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 18 stycznia 1876,

o ustanowieniu urzędu podatkowego, depozytowego sądowego i cłowego w Starymgrodzie tudzież o poruczeniu urzędowi podatkowemu w Lesinie czynności komory pobocznej i urzędu do sprzedaży soli.

Na mocy najwyższego postanowienia z dnia 28 października 1875 ustanowiony został w Starymgrodzie urząd podatkowy i depozytowy sądowy, z którym połączona będzie tamtejsza komora poboczna, jednocześnie zwinąć się mająca.

Urząd ten rozpocznie czynności urzędowe od dnia 1 lutego 1876, od tego przeto dnia gminy Starygród, Gelsa, Verbosco i St. Jerzy, do okręgu sądu starogrodzkiego, należące, odłączone będą od okręgu podatkowego lesińskiego, do którego dotąd należały i przyłączone będą do nowego urzędu podatkowego w Starymgrodzie.

Od rzeczonego terminu urząd podatkowy lesiński obejmie czynności tamtejszej komory pobocznej i urzędu do sprzedaży soli, które zostają zwinięte.

Komory w Starymgrodzie i Lesinie zawieszą swoje czynności urzędowe od dnia 31 stycznia 1876.

Pretis r. w.

10.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 26 stycznia 1876,

o zwinięciu komory pobocznej w Porto Buso będącej oraz ajencyą portową i zdrowotną i o poruczeniu wszystkich jej czynności komorze pobocznej I w Cervinianie.

Komora poboczna w Porto Buso, będąca oraz ajencyą portową i zdrowotną morską, będzie zwinięta z dniem 1 lutego 1876 a wszystkie czynności cłowe i portowe tego urzędu poruczone będą komorze pobocznej I w Cervinianie.

W Porto Buso będzie ustanowiony przykomorek tego ostatniego urzędu, którego sprawy równie jak służbę rotmańską w tamtejszym porcie będzie załatwiał oddział straży skarbowej.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 5 lutego 1876.

11.

Ustawa z dnia 27 stycznia 1876,

tycząca się pozwolenia na pobór w roku 1876 kontyngensów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa, postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na rok 1876 wziąść z pomiędzy zdatnych do broni w klasach wieku prawnie powołanych przypadające kontyngensy rekruckie do wojska stałego (marynarki wojennej) w ilości 54.541 ludzi a do rezerwy zastępczej w ilości 5.454 ludzi.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu ministrowi obrony krajowej, który w tej mierze porozumieć się winien z Moim ministrem wojny państwa.

Budapeszt, dnia 27 stycznia 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Horst** r. w.

12.

Rozporządzenie ministerstwa handlu po zniesieniu się z ministerstwem spraw wewnętrznych z d. 29 stycznia 1876,

stanowiące jak długo ma być ważną cecha na ciężarkach tudzież na miarach długości i objętości układu metrycznego, sprawdzonych i cechowanych w latach 1874 i 1875.

Pod względem obowiązku ponownego sprawdzenia i cechowania ciężarków tudzież miar długości i objętości układu metrycznego, sprawdzonych w latach 1874 i 1875 i opatrzonych cechą zawierającą liczbę jednego z tych lat, zostają takowe na równi z ciężarkami, tudzież miarami długości i objętości sprawdzonemi i cechowanemi w roku 1876.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 15 lutego 1876.

13.

Ustawa z dnia 20 stycznia 1876.

tycząca się zmiany §-fu 12-go ustawy z dnia 24 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 88)

Za zgodą obu Izb Rady państwa, postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

§. 12 Ustawy z dnia 12 maja 1869 o uregulowaniu podatku gruntowego (Dz. u. p. Nr. 88) traci moc obowiązującą i ma opiewać:

§. 12.

Pełność komisyi i sposób wydawania uchwał.

Na każde posiedzenie komisyi przewodniczący wezwać ma wszystkich jej członków a jeżeli którego z członków wstrzymuje trwała przeszkoda, odpowiedniego zastępcę.

Komisye są urządzone i pełne gdy oprócz przewodniczącego jest obecna najmniej połowa członków. Jeżeliby zaś posiedzenie nie było pełnem z powodu niedostatecznej ilości członków, wezwać należy pisemnie wszystkich członków na następne posiedzenie z tą uwagą, że posiedzenie będzie uważane za pełne bez względu na ilość obecnych.

Komisye wydają swoje orzeczenia bezwzględną większością głosów obecnych członków. Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów, a w takim razie to zdanie jest stanowczem, za którem on się oświadczy.

Jeżeli nie będzie bezwzględnej większości głosów wtedy, gdy się głosuje nad wysokością jakiejś liczby, natenczas głosy dane za najwyższą liczbą doliczać należy do głosów danych za liczbą o jeden stopień niższą, póki się nie otrzyma bezwzględnej większości dla odnośnej liczby.

Artykuł II.

Przepisy ustawy niniejszej nabywają mocy obowiązującej dla komisyi głównej jakoteż dla komisyj i podkomisyj krajowych tudzież dla komisyj powiatowych tych królestw i krajów, w których aż do dnia ogłoszenia ustawy niniejszej oceenianie już będzie skończone, od tego dnia, a dla komisyj i podkomisyj krajowych tudzież dla komisyj powiatowych innych królestw i krajów dopiero po skończeniu oceniania, gdy się zacznie wpisywanie do taryf.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 20 stycznia 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

14.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1 lutego 1876,

o ustanowieniu sądu powiatowego w Wysokiem w Czechach.

Na mocy ustaw z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) ustanawia się w okręgu sądu obwodowego iczyńskiego sąd powiatowy z siedzibą w Wysokiem dla gmin miejscowych: 1. Górne Dusznice, 2. Sklenarzyce, 3. Jabłoniec, 4. Passeki, 5. Trzycz, 6. Wysokie, należących do sądu powiatowego rokiętnickiego nad Izerą, 7. Starawieś, 8. Helkowice, 9. Przywlaki, 10. Ruprechcice, należących do sądu powiatowego semilskiego, 11. Stanow, 12. Olesznica i 13. Lhotka należących do sądu powiatowego żelazno-brodzkiego.

Gdy sąd ten rozpocznie czynności urzędowe co później będzie podane do wiadomości, rzeczone gminy zostaną odłączone od okręgów sądów powiatowych do których teraz należą a jednocześnie gminy Stanów, Olesznica i Lhotka od okręgu sądu obwodowego młodobolesławskiego.

Glaser r. w.

15.

Patent cesarski z dnia 11 lutego 1876,

zwołujący sejmy krajowe czeski, dalmatyński, galicyjsko-lodomeryjsko krakowski, dolno i górno austryacki, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński, bukowiński, morawski, szląski, tyrolski, vorarlberski, istryjski, gorycki i gradyski, tudzież miasta Tryestu z okręgiem.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, slawoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryjski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austryacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno i dolno szląski, modeński, parmański, piacencki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski, uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Goryeyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno i dolno łużycki i istryjski; hrabia na Hohenembsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd., pan na Tryeście, Kottarze i windyjskiej marchyi; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe czeski, dalmatyński, galicyjsko-lodomeryjsko krakowski, dolno i górno austryacki, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński, bukowiński, morawski, szląski, tyrolski, vorarlberski, istryjski, gorycki i gradyski, tudzież sejm krajowy miasta Tryestu z okręgiem, zwołują się na dzień 7 marca b. r. do miejsc na zebranie się ustawą przepisanych.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu, dnia 11 lutego w tysiąc ośmset siedmdziesiątym szóstym, Naszego panowania dwudziestym ósmym roku.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 26 lutego 1876.

16.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 6 stycznia 1876,

o ustanowieniu komory pobocznej I. klasy w dworcu kolei żelaznej z Reizenhain.

Z powodu otwarcia ruchu na kolei żelaznej z Reizenhain do Krimy, ustanowiona została w dworcu reizenhainskim c. k. komora poboczna I klasy, z królewsko saskim urzędem cłowym połączona, prawa komory głównej II klasy, posiadająca i upoważniona do trzymania się skróconego postępowania cłowego dla obrotu kolejowego w myśl przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175) a która rozpoczęła czynności od dnia 23 sierpnia 1875.

Pretis r. w.

17.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15 lutego 1876,

o przyłączeniu gminy miejscowej Witkowice do okręgu sądu powiatowego Rokietnickiego nad Izerą w Czechach.

Na mocy ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) odłącza się gminę miejscową Witkowice od okręgu sądu powiatowego ilemnickiego i przyłącza takową do okręgu sądu powiatowego rokietnickiego nad Izerą.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 maja 1876.

Glaser r. w.

18.

Ustawa z dnia 24 lutego 1876,

o zakończeniu spraw kas zaliczkowych rządowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa, postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Kasy zaliczkowe rządowe, mocą ustawy z dnia 13 grudnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 162) zaprowadzone, będą zwinięte, równie jak ich zarząd naczelny, najpóźniej z dniem 1 marca 1876.

§. 2.

Sprawy jeszcze w toku będące zakończyć ma minister skarbu po zniesieniu się z ministerstwem handlu.

Mianowicie postarać się ma tenże, aby zaległe zaliczki były jak najspieszniej umorzone i użyć w tym celu stosownych do okoliczności środków, mając jednak na uwadze, aby ile możności przedsiębiorstwa, które jeszcze nie zwróciły zaliczek rządowych, nie były w skutek tych środków zagrożone w swojem istnieniu.

Minister skarbu uwiadamiać ma corocznie radę państwa o przebiegu spraw które jeszcze pozostaną do zakończenia i przedstawiać wykaz wpływających kwot.

§. 3.

Przywileje nadane kasam zaliczkowym rządowym artykułami 8, 9 i 10 ustawy z dnia 13 grudnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 162) stosowane będą odpowiednio także do spraw zakończyć się mających, w §-fie 2 ustawy niniejszej wzmiankowanych.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 24 lutego 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

Sprostowanie.

W części XLVI Dziennika ustaw państwa z roku 1875 na stronie 337, §. 11, ustęp 9, przytoczonem zostało rozporządzenie ministerstwa skarbu z mylną datą 6 grudnia 1868; rozporządzenie to jest z dnia 6 września 1868.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 29 lutego 1876.

19.

Ustawa z dnia 26 lutego 1876.

o c. k. żandarmeryi dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Rozdział I.

Przeznaczenie żandarmeryi, jej stanowisko i prawa w służbie wykonawczej.

§. 1.

C. k. żandarmerya królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych jest korpusem strażniczym, po wojskowemu urządzonym, przeznaczonym do utrzymania publicznego porządku, spokoju i bezpieczeństwa.

§ 2.

We względzie służby bezpieczeństwa publicznego, żandarmerya podlega c. k. władzom administracyjnym, powiatowym i krajowym, co się zaś tyczy spraw wojskowych, ekonomicznych i administracyjnych, swoim przełożonym wojskowym, w obu zaś względach, ostatecznie, ministrowi Obrony krajowej, który, gdy chodzi o zarządzenie szczególnych środków bezpieczeństwa, znosić się ma z ministrem spraw wewnętrznych.

Wydawanie rozkazów, tudzież utrzymywanie karności i porządku w korpusie żandarmeryi należy do inspektora żandarmeryi, który w tym względzie jest odpowiedzialnym ministrowi Obrony krajowej.

§. 3.

C. k. władza administracyjna powiatowa jest władzą służbową dla posterunków żandarmeryi w jej powiecie będących, i jako taka kierować ma służbą bezpieczeństwa sprawowaną przez żandarmeryą i czuwać nad tąż służbą.

Jeżeli w miastach, własny statut gminny mających, żandarmerya miałaby działać obok miejskiej straży bezpieczeństwa, c. k. władza administracyjna powiatowa, w miejscu będąca lub dla okolicy ustanowiona, jako władza służbowa żandarmeryi, wyda odpowiednie rozporządzenia, po zniesieniu się z zwierzchnością gminy, której się tyczy.

§. 4.

Wojskowymi przełożonymi żandarmów nie oficerów są oficerowie żandarmeryi. Oni kierować mają nauczaniem żandarmów nie oficerów w rzeczach służby bezpieczeństwa publicznego, tudzież ich wykształceniem wojskowem, jakoteż czuwać nad ich karnością, ubraniem i uzbrojeniem.

§. 5.

W przedmiocie nadzoru nad posterunkami władza służbowa i przełożeni wojskowi mają znosić się z sobą i udzielać sobie nawzajem ważniejsze spostrzeżenia, tyczące się sprawowania służby.

§. 6.

Względem innych c. k. władz cywilnych i wojskowych, jakoteż urzędów gminnych, żandarmerya nie zostaje w stosunku podległości.

§. 7.

Sądy i prokuratorye rządowe mają prawo żądania bezpośrednio posługi żandarmeryi. Drogą rozporządzenia postanowi się, jakim sposobem władza służbowa ma być uwiadamiana o wydaniu przez te władze wezwania do żandarmeryi.

Inne władze cywilne i wojskowe, jakoteż urzędy gminne, gdyby potrzebowały pomocy żandarmów, udać się mają ze swojem żądaniem do władzy służbowej żandarmeryi a tylko wtedy, gdyby zwłoka groziła niebezpieczeństwem, żandarmerya udzielić ma pomoc na bezpośrednie żądanie.

§. 8.

Spółudział żandarmeryi w sprawach policyi miejscowej urządzi władza służbowa odpowiednio do stosunków miejscowych; atoli tak, aby to nie czyniło uszczerbu przeznaczeniu żandarmeryi do czuwania nad bezpieczeństwem publicznem.

§. 9.

Żandarmerya wykonywać ma otrzymane zlecenia bezwarunkowo, nie wdając się w ich rozstrząsanie.

Jeżeli zwłoka nie grozi niebezpieczeństwem, żandarmerya zażądać może pisemnego polecenia, nawet w takich przypadkach, gdy takowe nie jest ustawami przepisane.

Za treść polecenia jest odpowiedzialna władza, toż polecenie wydająca. Zresztą żandarmerya jest odpowiedzialna za zachowanie przepisów ustawowych i za trzymanie się instrukcyi służbowej w czynnościach służbowych.

§. 10.

Osoby, należące do związku żandarmeryi, podlegają w sprawach karnych ustawom i przepisom porządkowo-karnym wojskowym, w takiej rozciągłości, jak to jest postanowiono w ustawie z dnia 23 maja 1871 (Dz. u. p. XX, Nr. 45 z r. 1871) dla Obrony krajowej czynnej.

Władzę sądową karną sprawować będą sądy wojskowe Obrony krajowej.

Kary więzienia wykonywać należy w zakładach karnych wojskowych.

§. 11.

Działając po służbie przeciwko osobom, używać ma żandarm zawsze formuły: „W imieniu prawa“, w języku krajowym, a w takich przypadkach każdy,

bez względu, czy należy do stanu cywilnego, czy do wojskowego, obowiązany jest uczynić zadość jego wezwaniu, co nie przeszkadza, aby później wyniósł zażalenie.

§. 12.

Żandarmowi służbę pełniącemu, służą ustawowe prawa straży cywilnej i wojskowej.

§. 13.

Żandarm, w służbie będący, może użyć broni z należytemi ostrożnościami:

1. w razie koniecznej obrony dla odwrócenia uczynkowago zamachu, wymierzonego przeciwko jego osobie;

2. dla słumienia oporu, którego celem jest udaremnienie jego czynności służbowej;

3. dla udaremnienia usiłowanej ucieczki niebezpiecznych zbrodniarzów, jeżeli do ich zatrzymania nie ma innego środka.

§. 14.

Żandarmerya ma prawo żądać od wszystkich wykonawców służby publicznej, w szczególności zaś od władz cywilnych, od innych korpusów strażniczych i ich członków, od zwierzchności gminnych i komend wojskowych, pomocy do spełnienia obowiązków służbowych.

§. 15.

Szczegółowe przepisy w przedmiocie pełnienia służby żandarmskiej zawierać będzie instrukcya służbowa, która wydana zostanie na zasadzie ustawy niniejszej.

Rozdział II.

Członki organiczne i podział żandarmeryi.

§. 16.

W siedzibie każdej władzy administracyjnej krajowej znajdować się będzie krajowa komenda żandarmeryi.

§. 17.

Komenda krajowa żandarmeryi załatwiać ma sprawy wojskowe, ekonomiczne i administracyjne żandarmeryi, jej podlegającej (§§. 2—4).

Krajowymi dowódcami żandarmeryi mianowani będą oficerowie sztabowi lub wyżsi, którym w miarę potrzeby doda się jednego lub więcej oficerów, rachmistrza oficera, według okoliczności zaś i rachmistrza wachmistrza, tudzież potrzebnych pomocników innych stopni.

W okręgach komend krajowych żandarmeryi ustanowione będą w miarę potrzeby komendy oddziałowe, których zakresem działania będzie jedynie sprawowanie nadzoru wojskowego i przestrzeganie karności, jakoteż kształcenie w służbie praktycznej.

§. 18.

W siedzibie każdego starostwa powiatowego znajduje się komenda powiatowa żandarmeryi, której ster powierzony jest wachmistrzowi. Dowodzi on bezpośrednio posterunkiem żandarmeryi znajdującym się w miejscu, a oprócz tego sprawuje nadzór nad czynnościami służbowemi wszystkich innych posterunków żandarmeryi, znajdujących się w obrębie okręgu administracyjnego a jemu podlegających, z których każdy, jeżeli składa się z więcej niż z dwóch żandarmów, ma starszego posterunku.

§. 19.

Stan komend krajowych żandarmeryi ustanawia minister Obrony krajowej, stan posterunków, naczelnik krajowy po zniesieniu się z krajowym dowódcą żandarmeryi.

Tam, gdzie stosunki miejscowe na to pozwalają, ustanowić należy jednoosobowe posterunki żandarmeryi do nadzoru nad wyznaczonym okręgiem.

§. 20.

Gdy porządek publiczny i bezpieczeństwo publiczne są zagrożone w sposób zatrważający, każdy naczelnik krajowy, jakoteż każdy starosta powiatowy ma prawo ściągnąć do miejsca zagrożonego posterunki żandarmeryi swego okręgu administracyjnego i działalność żandarmeryi zastosować do okoliczności miejscowych w granicach przepisów ustawowych.

Nadesłanie na pewien czas żandarmeryi jednego z królestw lub krajów posiłków z innego kraju, zarządza minister Obrony krajowej, po zniesieniu się z ministrem spraw wewnętrznych.

§. 21.

Oficerowie i żandarmi nie oficerowie, pełniący służbę w rozmaitych miejscach, mogą być zmienieni tylko z ważnych przyczyn służbowych.

Przeniesienie oficera sztabowego lub krajowego dowódcy żandarmeryi zarządza Cesarz, przeniesienie zaś oficera wyższego minister Obrony krajowej, po zniesieniu się z odpowiednim naczelnikiem krajowym.

Przeniesienie żandarmów nie oficerów w granicach okręgu komendy na wniosek lub za zgodą odpowiedniej władzy administracyjnej powiatowej a względnie krajowej, zarządza krajowy dowódca żandarmeryi. Przeniesienie do okręgu innej komendy żandarmeryi zarządza minister Obrony krajowej.

Rozdział III.

Uzupełnienie stanu żandarmeryi i występowanie z niej.

§. 22.

Stan żandarmów nie oficerów uzupełnia się:

1. Przez przyjmowanie takich podoficerów, którzy według §-fu 38 ustawy o służbie wojskowej lub na mocy ustawy z dnia 19 kwietnia 1872, Dziennik ustaw państwa Nr. 60, mają prawo do uzyskania posady w służbie publicznej, o ile do służby w żandarmeryi są zupełnie zdatni;

2. przez przyjmowanie takich osób, które w zupełności wywiązały się z obowiązku służenia wojskowo i stawiennictwa;

3. przez wstępowanie ochotników z Obrony krajowej nie czynnej;

4. przez wstępowanie ochotników z rezerwy nie czynnej bez uszczerbku dla służby wojskowej, do której są obowiązani.

§. 23.

Aby być przyjętym do żandarmeryi, potrzeba:

a) posiadać prawo obywatelstwa w jednem z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych,

b) być człowiekiem nieskazitelnym, z głową otwartą, obrotnym w obejściu,

c) liczyć lat nie mniej niż 20 i nie więcej nad 40,

d) być stanu wolnego lub wdowcem bezdzietnym,

e) zdrowej, silnej budowy i wzrostu odpowiadającego miarze wojskowej.

f) umieć języki tego kraju lub tej części kraju, w której żandarm ma służyć,
g) umieć dostatecznie czytać, pisać i rachować.

Nieletni, chcący wstąpić dobrowolnie, złożyć powinni pozwolenie ojca lub opieki.

Od warunków, pod *c)* i *d)* wzmiankowanych, uwalniać może minister Obrony krajowej, lub upoważnić może do tego krajowego dowódcę żandarmeryi.

§. 24.

Wstępujący do żandarmeryi zobowiązać się ma, że będzie służył najmniej cztery lata.

Osobom, należącym do Obrony krajowej, czas wysłużony w żandarmeryi będzie wliczony w lata służby w Obronie krajowej i osoby te, dopóki służą w żandarmeryi, są wolne od wszelkich obowiązków w Obronie krajowej.

§. 25.

Do stanu żandarmów nie oficerów przyjętym być można zawsze tylko w stopniu najniższym.

Posunięcie na starszego posterunku zależy od zdania egzaminu.

Stanowcze przyjęcie żandarma i przypuszczenie go do egzaminu na starszego posterunku poprzedzić powinna nauka teoretyczna, którą pobiera się w komendach krajowych żandarmeryi.

§. 26.

Każdy żandarm, nowo wstępujący, skończywszy naukę teoretyczną, odbywać ma służbę na próbę w posterunku żandarmeryi.

Nauka teoretyczna i służba na próbę nie powinny łącznie trwać dłużej nad rok jeden; po stanowczem przyjęciu, czas ten będzie żandarmowi wliczony w lata jego służby żandarmskiej.

§. 27.

Po wysłuchaniu zdania władzy służbowej co do zdatności kandydata, posuwa żandarma na starszego (Führer) a tego ostatniego na wachmistrza, inspektor żandarmeryi, który prawo to może przelać całkiem lub częściowo na krajowego dowódcę żandarmeryi.

§. 28.

Korpus oficerów żandarmeryi uzupełnia się:

1. Zwyczajnie przez stopniowe posuwanie w samym korpusie,
2. wyjątkowo przez umieszczanie zasłużonych a zdatnych oficerów z armii stałej lub Obrony krajowej, będących czy to w czynnej służbie czyli też na spoczynku.

Dla uzyskania posady oficera w żandarmeryi zdać potrzeba egzamin.

Doświadczonym w służbie wachmistrzom, którzy udowodnią dobre sprawowanie się i odpowiednie wykształcenie ogólne, daje minister Obrony krajowej pozwolenie do zdania egzaminu na oficera żandarmeryi.

Oficer, który na mocy ustępu 2 ma być umieszczony w żandarmeryi, przypuszczony będzie do egzaminu na oficera żandarmeryi dopiero po sześciomiesięcznej służbie na próbę w żandarmeryi.

Po umieszczeniu w żandarmeryi, czas spędzony w tej służbie wzięty będzie w rachubę czasu w żandarmeryi wysłużonego.

§. 29.

Egzamin na oficerów żandarmeryi, jakoteż na starszych posterunku, zdaje się przed komisyą mieszaną, złożoną z urzędników administracyjnych i z oficerów żandarmeryi.

Szczegółowe przepisy, tyczące się tych egzaminów, wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 30.

Oficerów żandarmeryi wszystkich stopni mianuje Cesarz na przedstawienie ministra Obrony krajowej.

Zastępców oficerów będzie mianował minister Obrony krajowej ze stanu wachmistrzów żandarmeryi, którzy zdali egzamin oficerski.

§. 31.

Oficerowie i żandarmi, wstępując do korpusu, wykonać mają przysięgę służbową żandarmską.

§. 32.

Oficerowie żandarmeryi zostają na równi z oficerami armii stałej; podobnież stopnie żandarmów nie oficerów są równie stopniom żołnierzów nie oficerów armii stałej. Każdy żandarm rzeczywisty ma stopień kaprala.

§. 33.

Oficerowie występują z korpusu podług przepisów obowiązujących w armii stałej.

Żandarmów nie oficerów oddala się z korpusu:

1. W ciągu służby na próbę z powodu udowodnionej niezdatności do służby w żandarmeryi;
2. po wysłużeniu swego czasu;
3. jeżeli staną się niezdatnymi do służby pod względem fizycznym;
4. z powodu popełnienia zbrodni lub takiego występku, do którego u podoficerów przywiązana jest degradacya;
5. jeżeli stosunki familijne zasługują na takie uwzględnienie — za zezwoleniem ministra Obrony krajowej;
6. gdyby w skutek zmian w organizacyi żandarmeryi wypadło zmiejszyć ilość żandarmów nie oficerów.

W przypadkach 4, 5 i 6 ci, którzy są jeszcze obowiązani do służby wojskowej, dosłużyć mają resztę czasu, w żandarmeryi nie wysłużonego, w Obronie krajowej nie czynnej a to po dopełnieniu obowiązku służby wojskowej, inni zaś natychmiast, o ile nie ma ustawowej przyczyny uwalniającej, w myśl §-fu 17-go ustawy o służbie wojskowej.

Rozdział IV.

Ubranie służbowe, uzbrojenie i płace żandarmeryi.

§. 34.

Ubranie służbowe i uzbrojenie żandarmeryi ustanowione będzie za zezwoleniem Cesarza drogą rozporządzenia.

§. 35.

Zwyczajnie oficerowie i żandarmi nie oficerowie nie są zaopatrzeni w konie.

Wyjątki w tej mierze zarządzić może tylko minister Obrony krajowej.

§. 36.

Płace, żołdy i wszystkie należytości stałe żandarmeryi wyszczególnione są w dołączonym tu Wykazie.

Oficerowie, powołani do służby na próbę w żandarmeryi, zaczynają pobierać od pierwszego dnia miesiąca, który po stawieniu się nastąpi, należytości oficera żandarmeryi bez dodatku żandarmskiego a dopiero po stanowczem umieszczeniu, wszystkie przepisane należytości. Żandarm będący na próbie, dopóki trwa nauka teoretyczna, pobiera żołd po złotemu dziennie a dopiero od dnia stawienia się dla pełnienia służby praktycznej, należytości rzeczywistego żandarma.

Co się tyczy nagród (Taglie) i premii dla żandarmów za szczególne usługi, wydane będą przepisy drogą rozporządzenia.

§. 37.

W przedmiocie uzyskania medalów za waleczność i płac połączonych z posiadaniem tychże, przepisy, wydane dla armii stałej, odnoszą się i do żandarmeryi.

§. 38.

Żandarmi nie oficerowie pobierać będą za cały czas, bądź zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, bądź później, w żandarmeryi bez przerwy wysłużony, dodatki służbowe, rocznie w kwocie:

50 zł. po wysłużeniu 3 roku,
100 „ „ „ 6 „
150 „ „ „ 12 „ i
200 „ „ „ 18 „

§. 39.

Jeżeli sprawowanie służby wymaga oddalenia się z siedziby na dłużej niż na 24 godzin, należy się oficerom żandarmeryi, jakoteż zandarmom nie oficerom wyżywne i wynagrodzenie za kwaterę w przechodzie zajętą.

Takowi mają także prawo do tych samych należytości w razie przenosin służbowych i wszelkich innych nadzwyczajnych wykomenderowań.

Szczegółowe przepisy, jakoteż przypadki, w których członkowie żandarmeryi mają prawo używania przyrządów do podróży, ustanowione będą drogą rozporządzenia.

§. 40.

Na zaopatrzenie się w przedmioty do ubrania i rynsztunki otrzyma każdy wstępujący żandarm pierwszy nadatek (Massaeinlage) a na dokupowanie później, jakoteż na utrzymanie w dobrym stanie, ryczałtowe roczne.

Wielkość tych kwot będzie oznaczał peryodycznie minister Obrony krajowej w stosunku do cen materyałów.

Broń i amunicyą dla żandarmów nie oficerów dostarczać będzie Rząd.

§. 41.

Co się tyczy przyjmowania oficerów żandarmeryi do szpitali wojskowych, w tej mierze stosowane będą przepisy, obowiązujące dla oficerów armii stałej.

Koszta pielęgnowania chorych żandarmów nie oficerów pokrywać będzie Rząd, zajmując za to na skarb kwotę, którą wynosi połowa żołdu żandarma.

Jeżeli nastąpiło w służbie uszkodzenie na ciele, nie będzie nic odciągane od należytości.

Należytości aresztantów będą uporządkowane osobnemi przepisami.

Rozdział V.

Płace na zaopatrzenie dla żandarmeryi.

§. 42.

Oficerowie żandarmeryi przenoszeni będą na emeryturę według tych samych zasad, co oficerowie armii stałej, atoli, przy wymierzaniu emerytury oficerom żandarmeryi, dodatek żandarmski doliczony będzie do kwot, przypadających za czas, w żandarmeryi wysłużony, a natomiast ustanie nadawanie dodatków osobistych.

§. 43.

Co się tyczy zaopatrzenia żandarmów nie oficerów, w tej mierze stosowane będą te same przepisy, co do sług rządowych cywilnych, prawo do emerytury mających; skuteczność jednak tych przepisów dla każdego z nich zaczyna się dopiero od tego dnia, w którym dopełni swego obowiązania się do służby w żandarmeryi (§. 24). Emerytura wymierzona będzie podług żołdu i dodatku służbowego.

Postanowienie zawarte w §-fie 42-gim, że dodatek żandarmski ma być doliczany do emerytury, stosowane będzie do zastępców oficerów i do sług biurowych.

Jeżeli żandarm, w skutek rany lub ciężkiego uszkodzenia na ciele, bez własnej winy, w czasie pełnienia służby, poniesionego, stanie się niezdatnym do służby, doliczy się mu przy wymierzaniu emerytury dziesięć lat służby. W okolicznościach zasługujących na szczególne uwzględnienie, nadana być może emerytura nawet w większym wymiarze a to aż do wysokości całkowitej płacy, w czynnej służbie pobieranej, do wymierzenia emerytury policzalnej.

§. 44.

W ciągu czasu, na który zobowiązano się do służby (§. 24), nabywa się prawa do płacy na zaopatrzenie, w §-fie 43-cim ustanowionej, wtedy:

a) gdy żandarm stanie się niezdatnym do służby w skutek rany lub ciężkiego uszkodzenia na ciele, bez własnej winy w czasie pełnienia służby, poniesionego;

b) gdy żandarm bez własnej winy — z jakiej innej przyczyny, nie tej, która pod *a)* jest wzmiankowana, stanie się niezdatnym, nie tylko do służby w żandarmeryi, lecz w ogóle do wszelkiego zarobku.

§. 45.

Ci żandarmi, którzy z jakiej innej przyczyny, nie tej, która w §-fie 44-ym ustęp *a)* jest wzmiankowana, nie dopełniwszy jeszcze przyjętego zobowiązania się do służby w żandarmeryi, staną się niezdatnymi do służby w żandarmeryi, lecz nie do wszelkiego w ogóle zarobku, otrzymają przy wystąpieniu tylko odprawę, równającą się trzech miesięcznej płacy w czynnej służbie, która będzie wypłacona na rachunek dotacyi żandarmeryi.

§. 46.

Do żandarmów, przechodzących w stan zaopatrzenia, nie dla tego, iż stali się inwalidami, lecz z przyczyny zmniejszenia stanu żandarmów nie oficerów, zastosowane będą przepisy o emeryturach cywilnych, bez względu czy już wysłużyli czas, na który zobowiązali się do służby, czy nie.

Rozdział VI.

Przepisy szczególne.

§. 47.

Pozwolenie do ożenienia się udzielać będzie pułkownikom żandarmeryi, Cesarz, oficerom, od podpułkownika nadół, minister Obrony krajowej.

Od oficerów żandarmeryi nie będzie żądanem złożenie kaucyi małżeńskiej.

Kaucye małżeńskie, oficerów żandarmeryi, teraz w depozycie będące, mogą im być zwrócone.

§. 48.

Żandarmom nie oficerom pozwolenie do ożenienia się udziela minister Obrony krajowej, który może wydelegować do tego krajowych dowódców żandarmeryi.

Zwyczajnie ilość żonatych w jednej krajowej komendzie żandarmeryi nie powinna przewyższać ilości posterunków.

§. 49.

Do wdów i sierót po oficerach i żandarmach nie oficerach, stosowane będą pod względem zaopatrzenia przepisy, tyczące się osób, w służbie cywilnej rządowej, zostających.

Z rodzinami po żandarmach, zmarłych przed upływem czasu, na który zobowiązali się służyć w żandarmeryi, postąpi się także według istniejących przepisów o zaopatrzeniu osób cywilnych.

Gdy oficer od żandarmeryi albo żandarm poniesie śmierć bez własnej winy, w czasie pełnienia służby, wdowie i sierotom należy się zaopatrzenie w takiej kwocie, jakaby przypadła, gdyby zmarły wysłużył 40 rok.

§. 50.

Co się tyczy przechodzenia żandarmów do służb wzmiankowanych w §. 38 ustawy o służbie wojskowej, w tej mierze stosowana będzie ustawa z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60) o nadawaniu posad wysłużonym podoficerom.

§. 51.

Dotychczasowe przepisy o kwaterunku żandarmeryi nie naruszają się.

Rozdział VII.

Postanowienia końcowe.

§. 52.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, przestają więc obowiązywać od tejże chwili tymczasowa ustawa organiczna dla żandarmeryi z dnia 16 stycznia 1850 (Dz. u. p. Nr. 19), jakoteż zasady reorganizacyi żandarmeryi wydane rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 16 lipca 1860, L. 51503, nakoniec ustawa z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. XXXIV, Nr. 83).

§. 53.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi Obrony krajowej, który w tej mierze porozumieć się winien z ministrami spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 26 lutego 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w. **Lasser** r. w. **Horst** r. w.

Wykaz

płac oficerów żandarmeryi sztabowych i wyższych, rachmistrzów oficerów i rachmistrzów wachmistrzów tudzież żandarmów nie oficerów i sług biurowych.

Stopnie	Płaca lub żołd		Dodatek żandarmski		Równoważnik za służącego		Mieszkanie w naturze lub należytość		Należytość na mundur		Uwaga
	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.	
Pułkownik	W takim wymiarze jak oficerowie armii stałej		600	.	160	60	525	.	. . .	.	Krajowi dowódcy żandarmeryi nie będący oficerami sztabowymi, pobierać będą w przymiocie swoim jako krajowi dowódcy żandarmeryi dodatek w kwocie 200 zł. rocznie. Każdej komendzie wyznaczone będzie ryczałtowe na wydatki biurowe i pisarskie. Żandarmi nie oficerowie od zastępcy oficera na dół, będą mieli kwatery w naturze. *) Należytość na mundur dla tych osób wymierzana będzie peryodycznie w myśl §-fu 40-go.
Podpułkownik			600	.	160	60	525	.	. . .	.	
Major			600	.	160	60	525	.	. . .	.	
Rotmistrz 1 klasy			300	.	160	60	315	.	. . .	.	
„ 2 „			300	.	160	60	315	.	. . .	.	
Porucznik			240	.	160	60	210	.	. . .	.	
Podporucznik			240	.	160	60	210	.	. . .	.	
Rachmistrz rotmistrz 1 klasy			180	.	160	60	315	.	. . .	.	
„ „ 2 „			180	.	160	60	315	.	. . .	.	
Rachmistrz porucznik . . .			180	.	160	60	210	.	. . .	.	
„ podporucznik .			180	.	160	60	210	.	. . .	.	
Zastępca oficera	600	.	96	.	. . .	.	. . .	.	*	.	
Rachmistrz wachmistrz . .	600	.	. . .	.	. . .	.	63	.	*	.	
Wachmistrz	600	.	. . .	.	. . .	.	. . .	.	*	.	
Starszy posterunku	500	.	. . .	.	. . .	.	. . .	.	*	.	
Żandarm	400	.	. . .	.	. . .	.	. . .	.	*	.	
Sługa biurowy 1 klasy . .	420	.	84	.	. . .	.	63	.	30	.	
„ „ 2 „ . .	360	.	84	.	. . .	.	63	.	30	.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 4 marca 1876.

20.

Konwencya międzynarodowa metryczna z dnia 20 maja 1875,

(Zawarta w Paryżu dnia 20 maja 1875, ratyfikowana przez Jego ces. i królewską Apostolską Mość w Budapeszcie dnia 31 grudnia 1875.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae: Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad mensuram et pondus internationale introducendum inter Imperium Nostrum et rempublicam Franco gallicam atque reliqua Regna, quorum Plenipotentiarii consiliis desuper habitis intererant, Lutetiae Parisiorum die 20 Maji 1875 tractatus peculiaris quatuordecim articulis consistens, simulcum executionis praescripto et quibusdam dispositionibus transitoriis initus et signatus fuit tenoris ad verbum sequentis:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie, Sa Majesté l'Empereur de l'Allemagne, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Son Excellence le Président de la Confédération Argentine, Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence le Président des Etats-Unis d'Amerique, Son Excellence le Président de la Republique française, Sa Majesté le Roi d'Italie, Son Excellence le Président de la Republique du Pérou, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, Son Excellence le Président de la Confédération Suisse, Sa Majesté l'Empereur des Ottomans et Son Excellence le Président de la République de Vénézuéla; désirant assurer l'unification internationale et le perfectionnement du Système métrique, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie:

Son Excellence M. le Comte Apponyi, Son Chambellan actuel et Conseiller intime, Chevalier de la Toison d'or, Grand'-Croix de l'Ordre Royal de St. Etienne de Hongrie, et de l'Ordre Impérial de Léopold etc. etc. etc., Son Ambassadeur extra-ordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne:

S. A. le Prince de Hohenlohe-Schillingsfürst, Grand'-Croix de l'Ordre de l'Aigle Rouge de Prusse et de l'Ordre de St. Hubert de Bavière etc. etc. etc., Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. le Baron Beyens, Grand-Officier de Son Ordre de Léopold, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Najjaśniejszy Cesarz austryacki i Król apostolski węgierski, Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Najjaśniejszy Król Belgów, Najjaśniejszy Cesarz brazylijski, Jego Ekscelencya Prezydent Związku argentyńskiego, Najjaśniejszy Król duński, Najjaśniejszy Król hiszpański, Jego Ekscelencya Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, Jego Ekscelencya Prezydent rzeczy pospolitej francuskiej, Najjaśniejszy Król włoski, Jego Ekscelencya Prezydent rzeczy pospolitej peruwiańskiej, Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski, Najjaśniejszy Cesarz wszech Rossyj, Najjaśniejszy Król szwedzki i norwegski, Jego Ekscelencya Prezydent Związku szwajcarskiego, Najjaśniejszy Cesarz ottomański i Jego Ekscelencya Prezydent rzeczy pospolitej wenezuelskiej, pragnąc utrwalić zjednoczenie międzynarodowe i wydoskonalić system metryczny, postanowili zawrzeć w tym celu konwencyą i mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki i Król apostolski węgierski:

Jego Ekscelencyą pana hrabiego Apponyia, Swego rzeczywistego szambelana i tajnego radcę, kawalera orderu Złotego Runa, orderu królewsko węgierskiego Św. Szczepana i cesarskiego ordera Św. Leopolda itd. itd., Swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego w Paryżu;

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki:

Jaśnie Oświeconego księcia Hohenlohe-Schillingsfürsta, kawalera orderu pruskiego Orła Czerwonego i bawarskiego orderu Św. Huberta itd. itd., Swego ambasodora nadzwyczajnego i pełnomocnego w Paryżu;

Najjaśniejszy Król Belgów:

pana barona Beyensa, wielkiego oficera Swego orderu Leopolda, wielkiego oficera orderu Legii honorowej itd. itd., Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Paryżu;

Sa Majesté l'Empereur du Brésil:

M. Marcos Antonio d'Aranjo, Vicomte d'Itajuba, Grand de l'Empire, Membre du Conseil de Sa Majesté, Commandeur de Son Ordre du Christ, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la Contédération Argentine:

M. Balcarce, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la Confédération Argentine à Paris;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. le Comte de Moltke-Hvitfeldt, Grand'-Croix de l'Ordre du Danebrog et décoré de la Croix d'honneur du même Ordre, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

Son Excellence Don Mariano Roca de Togores, Marquis de Molins, Vicomte de Rocamora, Grand d'Espagne de première classe, chevalier de l'Ordre insigne de la Toison d'Or, Grand'-Croix de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Directeur de l'Académie Royale Espagnole, Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire à Paris,

et M. le Général Ibañez, Grand'-Croix de l'Ordre d'Isabelle la Catholique etc. etc. etc., Directeur Général de l'Institut géographique et statistique d'Espagne, membre de l'Académie des Sciences;

Son Excellence le Président des Etats-Unis d'Amérique:

M. Elihu Benjamin Washburne, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Etats-Unis à Paris;

Son Excellence le Président de la République française:

M. le Duc Décazes, député à l'Assemblée nationale, Commandeur de

Najjaśniejszy Cesarz brazylijski:

pana Marcosa Antonia d'Aranjo, wicehrabiego d'Itajuba, granda cesarstwa, członka rady Jego cesarskiej Mości, komandora Swego orderu Chrystusa, wielkiego oficera orderu Legii Honorowej itd. itd., Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Paryżu;

Jego Ekscelencya Prezydent Związku argentyńskiego:

pana Balcarce, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Związku argentyńskiego w Paryżu;

Najjaśniejszy Król duński:

pana hrabiego Moltke-Hvitfeldta, kawalera wielkiego krzyża orderu Danebroga i ozdobionego krzyżem honorowym tego orderu, wielkiego oficera orderu Legii Honorowej itd. itd., Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Paryżu;

Najjaśniejszy Król hiszpański:

Jego Ekscelencyą Don Mariana Roca de Togores, margrabiego de Molins, wicehrabiego Rocamora, granda hiszpańskiego I klasy, kawalera orderu Złotego Runa, kawalera wielkiego krzyża orderu Legii honorowej itd. itd., dyrektora akademii królewsko hiszpańskiej, Swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego w Paryżu i

pana jenerała Ibañeza, kawalera wielkiego krzyża orderu Izabeli katolickiej itd. itd., dyrektora głównego instytutu geograficznego i statystycznego hiszpańskiego, członka akademii umiejętności;

Jego Ekscelencya Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej;

pana Elihu-Benjamina Washburne, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Stanów Zjednoczonych w Paryżu;

Jego Ekscelencya Prezydent rzeczy pospolitej francuskiej:

księcia Decazes, członka zgromadzenia narodowego, komandora orderu

l'Ordre de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Ministre des affaires étrangères.

M. le Vicomte de Meaux, député à l'Assemblée nationale, Ministre de l'Agriculture et du commerce,

et M. Dumas, Secrétaire perpétuel de l'Académie, Grand'-Croix de l'Ordre de la Légion d'honneur etc. etc. etc.;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. le Chevalier Constantin Nigra, Chevalier Grand'-Croix de Ses Ordres des Saints Maurice et Lazare et de la Couronne d'Italie, Grand-Officier de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la République du Pérou:

M. Pedro Galvez, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Pérou à Paris, et

M. Francisco de Rivero, ancien Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Pérou;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves:

M. José da Silva Mendes Leal, Pair du Royaume, Grand'-Croix de l'Ordre de St. Jaques, Chevalier de l'Ordre de la Tour et l'Epée de Portugal etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

M. Grégoire Okouneff, Chevalier des Ordres de Russie de Ste. Anne de première classe, de St. Stanislas de première classe, de St. Wladimir de troisième classe, Commandeur de la Légion d'honneur etc. etc. etc., Conseiller d'Etat actuel, Conseiller de l'Ambassade de Russie à Paris;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège:

M. le Baron Adelswärd, Grand'-Croix des Ordres de l'Etoile Polaire de Suède et de St. Olaf de Norvège, Grand-Legii Honorowej itd. itd., ministra spraw zewnętrznych;

pana wicehrabiego de Meaux, członka zgromadzenia narodowego, ministra rolnictwa i handlu i

pana Dumasa, sekretarza dożywotniego akademii, kawalera wielkiego krzyża orderu Legii Honorowej itd. itd.;

Najjaśniejszy Król włoski:

pana Konstantego Nigrę, kawalera wielkiego krzyża Swoich orderów Św. Lazarza i Maurycego i Korony Włoskiej itd. itd., Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Paryżu;

Jego Ekscelencya Prezydent rzeczy pospolitej peruwiańskiej:

pana Pedra Galveza, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego peruwiańskiego w Paryżu i

pana Franciszka Rivero, byłego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego peruwiańskiego;

Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski:

pana José da Silva Mendes Leal, para królestwa, kawalera wielkiego krzyża orderu Św. Jakóba, kawalera orderu portugalskiego Wieży i Miecza itd. itd., Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Paryżu;

Najjaśniejszy Cesarz wszech Rossyj:

pana Grzegorza Okuniewa, kawalera orderów rossyjskich Św. Anny I klasy, Św. Stanisława I klasy, Św. Włodzimirza III klasy, komandora orderu Legii Honorowej itd. itd., rzeczywistego radcę stanu, radcę ambasady rossyjskiej w Paryżu;

Najjaśniejszy Król szwedzki i norwegski:

pana barona Adelswärda, kawalera wielkiego krzyża orderów szwedzkiego Gwiazdy północnej i norweg-

Officier de la Légion d'honneur, etc. etc. etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Paris;

Son Excellence le Président de la Confédération Suisse:

M. Jean Conrad Kern, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la Confédération Suisse à Paris;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

Husny Bey, Lieutenant-colonnel d'Etat Major, décoré de la quatrième classe de l'Ordre Impérial de l'Osmanié, de la cinquième classe de l'Ordre du Medjidié, Officier de l'Ordre de la Légion d'Honneur etc. etc. etc.;

Son Excellence le Président de la République de Vénézuéla:

M. le Docteur Eliseo Acosta.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté les dispositions suivantes:

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à fonder et entretenir, a frais communs, „un Bureau international des poids et mesures“, scientifique et permanent, dont le siège est à Paris.

Article 2.

Le Gouvernement français prendra les dispositions nécessaires pour faciliter l'acquisition ou, s'il y a lieu, la construction d'un bâtiment spécialement affecté à cette destination, dans les conditions déterminées par le Règlement annexé à la présente Convention.

Article 3.

Le Bureau international fonctionnera sous la direction et la surveillance exclusive d'un „Comité international des poids et mesures“, placé lui même sous l'autorité d'une „Conférence générale des poids et mesures“ formée de délégués de tous les Gouvernements contractants.

skiego Św. Olafa, wielkiego oficera orderu Legii Honorowej itd. itd., Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Paryżu;

Jego Ekscelencya Prezydent Związku szwajcarskiego:

pana Jana Konrada Kerna posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Związku szwajcarskiego w Paryżu;

Najjaśniejszy Cesarz ottomański:

Husny Beja, podpułkownika sztabu głównego, ozdobionego cesarskim orderem Osmanie IV klasy, orderem Medżydie V klasy, oficera orderu Legii Honorowej itd. itd., i

Jego Ekscelencya Prezydent rzeczy pospolitej wenezuelskiej:

pana doktora Eliseo Acostę;

którzy po wzajemnem zakomunikowaniu sobie pełnomocnictw swoich, za dobre i w należytej formie sporządzone, uznanych, postanowili co następuje:

Artykuł 1.

Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się zaprowadzić i utrzymywać spólnym kosztem instytut naukowy stały, mający siedlisko w Paryżu, pod nazwą „Biuro międzynarodowe miar i wag.“

Artykuł 2.

Rząd francuski przedsięweźmie środki potrzebne w celu ułatwienia nabycia lub w razie potrzeby wybudowania gmachu, wyłącznie do tego przeznaczonego, na warunkach podanych w Przepisach, które do konwencyi niniejszej są dołączone.

Artykuł 3.

Biuro międzynarodowe będzie działało pod wyłącznym kierunkiem i dozorem „Komitetu międzynarodowego miar i wag“, który znow podlega władzy Konferencyi ogólnej wag i miar, złożonej z delegatów wszystkich umawiających się Rządów.

Article 4.

La présidence de la Conférence générale des poids et mesures est attribuée au président en exercice de l'Académie des sciences de Paris.

Article 5.

L'organisation du Bureau ainsi que la composition et les attributions du Comité international et de la Confédération générale des poids et mesures sont déterminées par le Règlement annexé à la présente Convention.

Article 6.

Le Bureau international des poids et mesures est chargé:

1° de toutes les comparaisons et vérifications des nouveaux prototypes du mètre et du kilogramme;

2° de la conservation des prototypes internationaux;

3° des comparaisons périodiques des étalons nationaux avec les prototypes internationaux et avec leurs témoins, ainsi que de celles des thermomètres étalons;

4° de la comparaison des nouveaux prototypes avec les étalons fondamentaux des poids et mesures non métriques employés dans les différents pays et dans les sciences;

5° de l'étalonnage et de la comparaison des règles géodésiques;

6° de la comparaison des étalons et échelles de précision dont la vérification serait demandée, soit par des Gouvernements, soit par des sociétés savantes, soit même par des artistes et des savants.

Article 7.

Le personnel du bureau se composera d'un directeur, de deux adjoints et du nombre d'employés nécessaires.

A partir de l'époque où les comparaisons des nouveaux prototypes auront

Artykuł 4.

Prezydencya w Konferencyi ogólnej miar i wag należy do prezesa paryskiej Akademii umiejętności.

Artykuł 5.

Urządzenie Biura, jak również skład i zakres czynności Komitetu międzynarodowego i Konferencyi ogólnej miar i wag wskazane są w Przepisach, do Konwencyi niniejszej dołączonych.

Artykuł 6.

Do obowiązków Biura międzynarodowego miar i wag należą:

1. Wszelkie porównywania i sprawdzania nowych pierwowzorów metra i kilograma;

2. zachowywanie pierwowzorów międzynarodowych;

3. peryodyczne porównywania pierwowzorów narodowych, z pierwowzorami międzynarodowemi i z przyrządami do sprawdzania, jak również porównywania termometrów wzorowych;

4. Porównywania nowych pierwowzorów z jednostkami miar i wag nie metrycznych, używanych w rozmaitych krajach i w umiejętnościach;

5. oznaczanie i porównywanie podziałek geodezycznych:

6. porównywanie miar i wag ścisłych, których sprawdzenia zażądają od Biura międzynarodowego bądź Rządy, bądź towarzystwa naukowe, bądź nawet uczeni lub mechanicy.

Artykuł 7.

Biuro składa się z dyrektora, dwóch adjunktów i potrzebnej ilości urzędników.

Począwszy od chwili, gdy porównywania nowych pierwowzorów będą

été effectuées et où ces prototypes auront été répartis entre les divers Etats, le personnel du bureau sera réduit dans la proposition jugée convenable.

Les nominations du personnel du bureau seront notifiées par le Comité international aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Acticle 8.

Les prototypes internationaux du mètre et du kilogramme, ainsi que leurs témoins demeureront déposés dans le bureau; l'accès du dépôt sera uniquement réservé an Comité international.

Article 9.

Tous les frais d'établissement et d'installation du Bureau international des poids et mesures, ainsi que les dépenses annuelles d'entretien et celles du Comité, seront couverts par des contributions des Etats contractants, établies d'après une échelle basée sur leur population actuelle.

Article 10.

Les sommes représentant la part contributive de chacun des Etats contractants seront versées, au commencement de chaque année, par l'intermédiaire du Ministère des affaires étrangères de France, à la Caisse des dépôts et consignations à Paris, d'où elles seront retirées, au fur et à mesure des bosoins, sur mandats du directeur du Bureau.

Article 11.

Les Gouvernements qui useraient de la faculté, réservée à tout Etat, d'accéder à la présente Convention, seront tenus d'acquitter une contribution dont le montant sera déterminé par le Comité sur les bases établies à l'article 9 et qui sera affectée à l'amélioration du matériel scientifique du Bureau.

ukończone i gdy pierwowzory te rozdane zostaną między rozmaite Państwa, skład osobowy Biura będzie odpowiednio zmniejszony.

Komitet międzynarodowy będzie zawiadamiał Rządy Wysokich Mocarstw kontraktujących o nominacyach urzędników Biura.

Artykuł 8.

Pierwowzory międzynarodowe metra i kilograma, jak również przyrządy do ich sprawdzania, będą zachowywane w Biurze; wstęp do składu dozwolony jest wyłącznie tylko Komitetowi międzynarodowemu.

Artykuł 9.

Wszelkie wydatki na urządzenie Biura międzynarodowego miar i wag i na zaopatrzenie go we wszystkie potrzeby, jak również wydatki coroczne na jego utrzymanie i na utrzymanie Komitetu międzynarodowego, pokrywane będą ze składek, przez Państwa kontraktujące opłacanych, a ustanawionych w stosunku do ich teraźniejszej ludności.

Artykuł 10.

Sumy, stanowiące część kosztów, na każde z Państw kontraktujących, przypadającą, składane będą na początku każdego roku, za pośrednictwem francuskiego ministerstwa spraw zewnętrznych, w kasie „Caisse des dépôts et consignations“ w Paryżu, i stąd w miarę potrzeby podnoszone za asygnacyami dyrektora Biura.

Artykuł 11.

Te Rządy, które skorzystają później ze służącego wszystkim Państwom prawa przystąpienia do Konwencyi niniejszej, obowiązane są wnieść pewną sumę, której wysokość oznaczy Komitet międzynarodowy na podstawie artykułu 9 a która będzie użyta na pomnożenie i polepszenie rekwizytów naukowych Biura.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'apporter d'un commun accord à la présente Convention toutes les modifications dont l'expérience démontrerait l'utilité.

Article 13.

A l'expiration d'un terme de douze années, la présente Convention pourra être dénoncée par l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes.

Le Gouvernement qui userait de la faculté d'en faire cesser les effets en ce qui le concerne sera tenu de notifier son intention une année d'avance et renoncera, par ce fait, à tous droits de copropriété sur les prototypes internationaux et sur le Bureau.

Article 14.

La présente Convention sera ratifiée suivant les Lois constitutionelles particulières à chaque Etat; les Ratifications en seront échangées à Paris dans le délai de six mois ou plus tôt, si faire se peut. Elle sera mise à exécution à partir du 1er Janvier 1876.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Paris, le 20 Mai 1875.

(L. S.) **Apponyi** m. p.

(L. S.) **Hohenlohe** m. p.

(L. S.) **Beyens** m. p.

(L. S.) **Vicomte d'Itajuba** m. p.

(L. S.) **M. Balcarce** m. p.

(L. S.) **C. Moltke-Hvitfeld** m. p.

(L. S.) **Marquis de Molins** m. p.

(L. S.) **Carlos Ibañez** m. p.

(L. S.) **B. Washburne** m. p.

Artykuł 12.

Wysokie Strony umawiające się zastrzegają sobie prawo zaprowadzenia za spólną zgodą w Konwencyi niniejszej wszelkich takich zmian, które doświadczenie wskaże jako pożyteczne.

Artykuł 13.

Po upływie 12 lat każdej z Wysokich Stron kontraktujących służy prawo wypowiedzenia Konwencyi niniejszej.

Rząd, który zechce skorzystać z prawa zrzeczenia się co do siebie mocy obowiązującej Konwencyi niniejszej obowiązany jest oświadczyć o tym swoim zamiarze rokiem wprzód, tem samem zaś zrzecze się on wszelkich praw własności do pierwowzorów międzynarodowych i do Biura.

Artykuł 14.

Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana stosownie do praw konstytucyjnych każdego Państwa, a ratyfikacye wymienione być powinny w Paryżu, w okresie sześciomiesięcznym lub wcześniej, jeżeli można. Konwencya niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1876.

W dowód czego pełnomocnicy umawiających się Stron podpisali Konwencyą niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęcie herbowe.

Działo się w Paryżu d. 20 maja 1875.

(L. S.) **Apponyi.**

(L. S.) **Hohenlohe.**

(L. S.) **Beyens.**

(L. S.) **Wicehrabia d'Itajuba.**

(L. S.) **Balcarce.**

(L. S.) **Moltke-Hvitfeldt.**

(L. S.) **Margrabia Molins.**

(L. S.) **Carlos Ibañez.**

(L. S.) **Washburne.**

(L. S.) **Décazes** m. p.

(L. S.) **C. de Meaux** m. p.

(L. S.) **Dumas** m. p.

(L. S.) **Nigra** m. p.

(L. S.) **P. Gálvez** m. p.

(L. S.) **Francisco de Rivero** m. p.

(L. S.) **José da Silva Mendes Leal** m. p.

(L. S.) **Okouneff** m. p.

Pour M. le Baron **Adelswärd** empêché:

(L. S.) **H. Ackermann** m. p.

(L. S.) **Kern** m. p.

(L. S.) **Husny** m. p.

(L. S.) **E. Acosta** m. p.

Annexe No. 1.

Règlement.

Article 1.

Le Bureau international des poids et mesures sera établi dans un bâtiment spécial présentant toutes les garanties nécessaires de tranquillité et de stabilité.

Il comprendra, outre le local approprié au dépôt des prototypes, des salles pour l'installation des comparateurs et des balances, un laboratoire, une bibliothèque, une salle d'archives, des cabinets de travail pour les fonctionnaires et des logements pour le personnel de garde et de service.

Article 2.

Le Comité international est chargé de l'acquisition et de l'appropriation de ce bâtiment ainsi que de l'installation des services auxquels il est destiné.

Dans le cas où le Comité ne trouverait pas à acquérir un bâtiment convenable, il en sera construit un sous sa direction et sur ses plans.

(L. S.) **Decazes** r. w.

(L. S.) **C. de Meaux** r. w.

(L. S.) **J. Dumas** r. w.

(L. S.) **Nigra** r. w.

(L. S.) **P. Galvez** r. w.

(L. S.) **Francisco de Rivero** r. w.

(L. S.) **José da Silva Mendes Leal** r. w.

(L. S.) **Okuniew** s. r.

Za nieobecnego pana bar. **Adelswärda**:

(L. S.) **H. Ackermann** r. w.

(L. S.) **Kern** r. w.

(L. S.) **Husny** r. w.

(L. S.) **E. Acosta** r. w.

Dodatek Nr. 1.

Przepisy.

Artykuł 1.

Biuro międzynarodowe miar i wag urządzone będzie w osobnym budynku, odpowiadającym wszelkim niezbędnym warunkom pod względem spokoju i trwałości.

Oprócz lokalu, przeznaczonego do przechowywania pierwowzorów, budynek ten mieścić będzie w sobie sale do ustawienia przyrządów do porównywania wag, pracownią, bibliotekę, salę na archiwum, pokoje do pracy dla urzędników, tudzież mieszkania dla konserwatorów i służby.

Artykuł 2.

Nabycie i urządzenie tego budynku, jak również uorganizowanie prac, do których jest przeznaczony, poleca się Komitetowi międzynarodowemu.

W razie gdyby Komitet nie mógł nabyć odpowiedniego budynku, takowy ma być zbudowany pod jego kierunkiem i podług jego planów.

Article 3.

Le Gouvernement français prendra, sur la domande du Comité international, les dispositions nécessaires pour faire reconnaitre le Bureau comme établissement d'utilité publique.

Article 4.

Le Comité international fera exécuter les instruments nécessaires, tels que comparateurs pour les étalons à traits et à bouts, appareils pour les déterminations des dilatations absolues, balances pour les pesées dans l'air et dans le vide, comparateurs pour les règles géodésiques, etc.

Article 5.

Les frais d'aquisition ou de construction du bâtiment et les dépenses d'installation et d'achat des instruments et appareils ne pourront dépasser ensemble la somme de 400.000 francs.

Article 6.

Le budget des dépenses annuelles est évalué ainsi qu'il suit:

A. Pour la prémière période de la confection et de la comparaison des nouveaux prototypes:

a) Traitement du directeur .	15.000 fcs.	
„ de deux adjoints à 6.000 fcs. . .	12.000	„
„ de quatre aides à 3.000 fcs. . .	12.000	„
Appointements d'un mécanicien-concierge . . .	3.000	„
Gages de deux garçons du Bureau, à 1.500 fcs. . .	3.000	„
Total des traitements .	45.000 fcs.	
b) Indemnités pour les savants et les artistes qui, sur la demande du Co-		

Artykuł 3.

Na żądanie Komitetu międzynarodowego Rząd francuski wyda potrzebne rozporządzenia dla nadania Biurowi międzynarodowemu cechy instytucyi użyteczności publicznej.

Artykuł 4.

Komitet międzynarodowy postara się o przyspobienie niezbędnych narzędzi, jako to komparatów do porównywania miar końcowych i kresowych, przyrządów do oznaczania rozciągłości bezwzględnej, wag do ważenia w powietrzu i w próżni, komparatorów do porównywania miar geodezycznych itd.

Artykuł 5.

Wydatki na nabycie lub wybudowanie gmachu i wydatki na sprawienie i ustawienie narzędzi i przyrządów, razem wzięte, nie mają przenosić sumy 400.000 franków.

Artykuł 6.

Etat wydatków rocznych ustanowiony został jak następuje:

A. Na pierwszy okres przysposabiania i porównywania nowych pierwowzorów:

a) Płaca dyrektora . .	15.000 fr.	
„ dwóch adjunktów po 6000 franków	12.000	„
„ czterech pomocników po 3000 fr.	12.000	„
„ mechanika oraz dozorcy domu .	3.000	„
„ dwóch sług biurowych po 1500 . .	3.000	„
Ogółem płace	45.000 fr.	
b) Wynagrodzenia dla uczonych i mechaników, którym na żądanie Ko-		

mité, seraient chargés de travaux spéciaux. Entretien du bâtiment; achat et réparation d'appareils, chauffage, éclairage, frais du bureau . . . . . 24.000 fcs.

c) Indemnité pour le secrétaire du Comité international des poids et mesures . . . . . 6.000 „

Total . 75.000 fcs.

Le budget annuel du Bureau pourra être modifié, suivant les besoins, par le Comité international, sur la proposition du directeur, mais sans pouvoir dépasser la somme de 100.000 francs.

Toute modification que le Comité croirait devoir apporter, dans ces limites, au budget annuel fixé par le présent règlement, sera portée à la connaissance des Gouvernements contractants.

Le Comité pourra autoriser le directeur, sur sa demande, à opérer des virements d'un chapitre à l'autre du budget qui lui est alloué.

B. Pour la période postérieure à la distribution des prototypes:

a) Traitement du directeur . 15.000 fcs.
„ d'un adjoint . 6.000 „
Appointements d'un mécanicien-concierge . . 3.000 „
Gages d'un garçon de bureau . . . . . 1.500 „
25.500 fcs.

b) Dépenses du bureau . . 18.500 „

c) Indemnité pour le secrétaire du Comité international . . . . . 6.000 „

Total . 50.000 fcs.

Article 7.

La Conférence générale, mentionnée à l'article 3 de la Convention, se réunira à Paris, sur la convocation du Comité

mitetu powierzane będą prace wyłączne. Utrzymanie domu, sprawienie i naprawka narzędzi, opal, oświetlenie i wydatki biurowe . . 24.000 fr.

c) Wynagrodzenie dla sekretarza Komitetu międzynarodowego miar i wag . . . . . 6.000 „

Razem . 75.000 fr.

Na wniosek dyrektora Komitetu międzynarodowego w etacie rocznym Biura czynione być mogą zmiany według potrzeby, lecz bez przekroczenia sumy 100.000 franków.

O każdej zmianie, jaką Komitet uzna za stosowne uczynić w tych granicach w etacie rocznym, w przepisach niniejszych ustanowionym, zawiadamiać należy umawiające się Rządy.

Komitet może upoważnić dyrektora na jego żądanie do przenoszenia sum z jednej do drugiej pozycyi wyznaczonego mu etatu.

B. Na okres późniejszy po rozdaniu pierwowzorów:

a) Płaca dyrektora . . . . 15.000 fr.
„ adjunkta . . . . 6.000 „
„ mechanika oraz dozorcy domu . . . 3.000 „
sługi biurowego . 1.500 „
25.500 fr.

b) Wydatki biurowe . . . 18.500 „

c) Wynagrodzenie dla sekretarza Komitetu międzynarodowego . . . . . 6.000 „

Razem . 50.000 fr.

Artykuł 7.

Konferencya ogólna, w artykule 3 Konwencyi wzmiankowana, zbierać się będzie w Paryżu, zwoływana przez

international, au moins une fois tous les six ans.

Elle a pour mission de discuter et de provoquer les mesures nécessaires pour la propagation et le perfectionnement du système métrique, ainsi que de sanctionner les nouvelles déterminations métrologiques fondamentales qui auraient été faites dans l'intervalle de ses réunions. Elle reçoit le rapport du Comité international sur les travaux accomplis, et procède, au scrutin secret, au renouvellement par moitié du Comité international.

Les votes, au sein de la Conférence générale, ont lieu par Etats; chaque Etat a droit à une voix.

Le membres du Comité international siégent de droit dans les réunions de la Conférence; il peuvent être en même temps délégués de leurs Gouvernements.

Article 8.

Le Comité international, mentionné à l'article 3 de la Convention, sera composé de quatorze membres appartenant tous à des Etats différents.

Il sera formé, pour la première fois, de douze membres de l'ancien Comité permanent de la Commission internationale de 1872 et des deux délégués qui, lors de la nomination de ce Comité permanent, avaient obtenu le plus grand nombre de suffrages après les membres élus.

Lors du renouvellement, par moitié, du Comité international, les membres sortants seront d'abord ceux qui, en cas de vacance, auront été élus provisoirement dans l'intervalle entre deux sessions de la Conférence; les autres seront désignés par le sort.

Les membres sortants seront rééligibles.

Article 9.

Le Comité international dirige les travaux concernant la vérification des nouveaux prototypes, et en général tous

Komitet międzynarodowy najmniej raz na sześć lat.

Zadaniem jej będzie rozstrząsać i wprowadzać środki, służące do rozpowszechnienia i udoskonalenia systemu metrycznego, jakoteż zatwierdzać nowe postanowienia zasadnicze, tyczące się miar i wag, które przyszły do skutku w czasie od jej ostatniego zebrania się upłynionym, odbiera zdanie Komitetu międzynarodowego z wykonanych robót i za pomocą tajnego głosowania odnawia w połowie Komitet międzynarodowy.

W łonie Konferencyi ogólnej głosuje się Państwami; każde Państwo ma jeden głos.

Członkowie Komitetu międzynarodowego mają prawo zasiadania na posiedzeniach Konferencyi ogólnej; mogą być zarazem delegatami swoich Rządów.

Artykuł 8.

Komitet międzynarodowy, w artykule 3 Konwencyi wzmiankowany, składać się będzie z 14 członków, należących do rozmaitych Państw.

Na pierwszy raz utworzony będzie z 12 członków dawnego Komitetu nieustającego Komisyi międzynarodowej z roku 1872 i z tych dwóch delegatów, którzy w czasie mianowania tego Komitetu nieustającego otrzymali największą ilość głosów po członkach wybranych.

W czasie odnawiania połowy Komitetu międzynarodowego wystąpią najprzód ci członkowie, którzy w skutek wakansów zamianowani byli tymczasowo w okresie pomiędzy jednem a drugiem zebraniem się Konferencyi; co do innych rozstrzyga los.

Członkowie występujący wybrani być mogą powtórnie.

Artykuł 9.

Komitet międzynarodowy kieruje pracami tyczącemi się sprawdzenia nowych pierwowzorów i w ogóle wszel-

les travaux métrologiques que les Hautes Parties contractantes décideront de faire exécuter en commun.

Il est chargé, en outre, de surveiller la conservation des prototypes internationaux.

Article 10.

Le Comité international se constitue en choisissant lui-même, au scrutin secret, son président et son secrétaire. Ces nominations seront notifiées aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Le président et le secrétaire du Comité et le directeur du Bureau doivent appartenir à des pays différents.

Une fois constitué, le Comité ne peut procéder à de nouvelles élections ou nominations que trois mois après que tous les membres en auront été avertis par le bureaux du Comité.

Article 11.

Jusqu'à l'époque où les nouveaux prototypes seront terminés et distribués, le Comité se réunira au moins une fois par an; après cette époque, ses réunions seront au moins bisannuelles.

Article 12.

Les votes du Comité ont lieu à la majorité des voix; en cas de partage, la voix du président est prépondérante. Les décisions ne sont valables que si le nombre des membres présents égale au moins la moitié plus un des membres qui composent le Comité.

Sous réserve de cette condition, les membres ont le droit de déléguer leurs votes aux membres présents, qui devront justifier de cette délégation. Il en est de même pour les nominations au scrutin secret.

kiemi pracami tyczącemi się miar i wag, które Wysokie Strony umawiające się uchwalą kazać wykonać spólnie.

Nadto zadaniem Komitetu będzie czuwać nad zachowaniem pierwowzorów międzynarodowych.

Artykuł 10.

Komitet międzynarodowy urządza się wybierając sam, w głosowaniu tajnem, swego prezesa i sekretarza. O wyborze tych osób Rządy Wysokich Stron umawiających się będą uwiadomione.

Prezes i sekretarz Komitetu tudzież dyrektor Biura należeć powinni każdy do innego kraju.

Komitet urządziwszy się, nie może przystępować do wyboru lub mianowania innych osób, aż w trzy miesiące po zawiadomieniu wszystkich członków przez biuro Komitetu.

Artykuł 11.

Dopóki nowe pierwowzory nie będą pokończone i rozdane, Komitet zbierać się będzie najmniej raz na rok, później zaś zebrania te będą się odbywały najmniej co dwa lata.

Artykuł 12.

Komitet uchwala bezwzględną większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos prezesa. Uchwały wtedy tylko są ważne, jeżeli ilość członków obecnych wynosi przynajmniej o jeden więcej niż połowa członków całego Komitetu.

Przy zachowaniu tego warunku członkowie nieobecni upoważnić mogą do oddania ich głosów, obecnych członków, którzy obowiązani są złożyć dowód tego upoważnienia. Toż samo tyczy się mianowań zapomocą tajnego głosowania.

Article 13.

Dans l'intervalle d'une session à l'autre, le Comité a le droit de déliberer par correspondance.

Dans se cas, pour que la décision soit valable, il faut que tous les membres du Comité aient été appelés à émettre leur avis.

Article 14.

Le Comité international des poids et mesures remplit provisoirement les vacances qui pourraient se produire dans son sein; ces élections se font par correspondance, chacun des membres étant appelé à y prendre part.

Article 15.

Le Comité international élaborera un règlement détaillé pour l'organisation et les travaux du Bureau, et il fixera les taxes à payer pour les travaux extraordinaires prévus à l'article 6 de la Convention.

Ces taxes seront affectées au perfectionnement du matériel scientifique du Bureau.

Article 16.

Toutes les communications du Comité international avec les Gouvernements des Hautes Parties contractantes auront lieu par l'intermédiaire de leurs représentants diplomatiques à Paris.

Pour toutes l s affaires dont la solution appartiendra à une administration française, le Comité aura recours au Ministère des affaires étrangères de France.

Article 17.

Le directeur du Bureau ainsi que les adjoints sont nommés au scrutin secret par le Comité international.

Les employés sont nommés par le directeur.

Le directeur a voix délibérative au sein du Comité.

Artykuł 13.

W czasie pomiędzy jedną a drugą kadencyą Komitet ma prawo naradzać się i uchwalać drogą korespondencyi.

Ażeby w takim przypadku uchwała była ważną, wszyscy członkowie Komitetu wezwani być powinni do oddania swoich głosów.

Artykuł 14.

Miejsca opróżnione w swoim gronie obsadza tymczasowo sam Komitet międzynarodowy miar i wag; w takim razie wybory odbywają się drogą korespondencyi za wezwaniem wszystkich członków aby wzięli w nich udział.

Artykuł 15.

Komitet międzynarodowy wypracuje dokładny Porządek urządzenia i prac Biura i ustanowi opłaty od prac nadzwyczajnych, w artykule 6 Konwencyi, przewidzianych.

Opłaty te użyte będą na uzupełnienie środków naukowych Biura.

Artykuł 16.

Komitet międzynarodowy znosi się z Rządami Wysokich Stron kontraktujących zawsze tylko za pośrednictwem ich reprezentantów dyplomatycznych w Paryżu.

W takich sprawach, których załatwienie jest rzeczą administracyi francuskiej, Komitet udawać się będzie zawsze do francuskiego Ministerstwa spraw zewnętrznych.

Artykuł 17.

Dyrektor Biura jak również adjunkci mianowani będą przez Komitet międzynarodowy drogą tajnego głosowania.

Urzędników mianuje dyrektor.

Dyrektor zasiada i głosuje w Komitecie.

Article 18.

Le directeur du Bureau n'aura accès au lieu de dépôt des prototypes internationaux du mètre et du kilogramme qu'en vertu d'une résolution du Comité et en présence de deux de ses membres.

Le lieu de dépôt des prototypes ne pourra s'ouvrir qu'au moyen de trois clefs, dont une sera en la possession du directeur des Archives de France, la seconde dans celle du président du Comité, et la troisième dans celle du directeur du Bureau.

Les étalons de la catégorie des prototypes nationaux serviront seules aux travaux ordinaires de comparaisons du Bureau.

Artykuł 18.

Dyrektor Biura ma przystęp do składu pierwowzorów międzynarodowych metra i kilograma tylko za uchwałą Komitetu i w obecności dwóch jego członków.

Miejsce zachowywania pierwowzorów otwarte być może tylko zapomocą trzech kluczów, z których jeden znajdować się będzie u dyrektora Archiwów francuskich, drugi u prezesa Komitetu a trzeci u dyrektora Biura.

Do zwykłych prac i porównań w Biurze służyć będą miary i wagi z pomiędzy pierwowzorów wydać się mających Państwom.

Article 19.

Le directeur du Bureau adressera, chaque année, au Comité: 1° un rapport financier sur les comptes de l'exercice précédent, dont il lui sera, après vérification, donné décharge; 2° un rapport sur l'état du matériel; 3° un rapport général sur les travaux accomplis dans le cours de l'année écoulée.

Le Comité international adressera, de son côté, à tous les Gouvernements des Hautes Parties contractantes un rapport annuel sur l'ensemble de ses opérations scientifiques, techniques ed administratives et de celles di Bureau.

Le président du Comité rendra compte à la Conférence générale des travaux accomplis depuis l'époque de sa dernière session.

Les rapports et publications du Comité et du Bureau seront rédigés en langue française. Ils seront imprimés et communiqués aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Artykuł 19.

Dyrektor Biura przedstawia corocznie Komitetowi: 1. Sprawdzanie finansowe z rachunków ubiegłego roku; po sprawdzeniu tychże udzielone mu będzie uwolnienie od odpowiedzialności; 2. sprawozdanie tyczące się zasobów materyalnych; 3. ogólne sprawozdanie z prac wykonanych w przeciągu ubiegłegoroku.

Komitet międzynarodowy ze swojej strony składać będzie wszystkim Rządom Wysokich Stron kontraktujących sprawozdanie roczne, przedstawiające ogół prac naukowych technicznych i administracyjnych wykonanych przez niego i przez Biuro.

Prezes komitetu będzie zdawał sprawę Konferencyi ogólnej z prac wykonanych od czasu ostatniej kadencyi.

Sprawozdanie i publikacya Komitetu i Biura układane będą w języku francuskim. Takowe będą drukowane i rozsyłane Rządom Wysokich umawiających się Stron.

Article 20.

L'échelle des contributions, dont il est question à l'article 9 de la Convention, sera établie ainsi qu'il suit:

Artykuł 20.

Lista składek, w artykule 9 Konwencyi, wzmiankowana, układana będzie w następujący sposób:

Le chiffre de la population exprimé en millions sera multiplié,

par le coëfficient 3 pour les Etats dans lesquels le système métrique est obligatoire;

par le coëfficient 2 pour ceux dans lesquels il n'est que facultatif;

par le coëfficient 1 pour tous les autres Etats.

La somme des produits ainsi obtenus fournira le nombre d'unité par lequel la dépense totale devra être divisée. Le quotient donnera le montant de l'unité de dépense.

Article 21.

Les frais de confection des prototypes internationaux, ainsi que des étalons et témoins déstinés à les accompagner, seront supportés par les Hautes Parties contractantes d'après l'échelle établie à l'article précédent.

Les frais de comparaison et de vérification des étalons demandés par des Etats qui ne participeraient pas à la présente Convention, seront règlés par le Comité conformément aux taxes fixées en vertu de l'article 15 du Règlement.

Article 22.

Le présent Règlement aura même force et valeur que la Convention à laquelle il est annexé.

Apponyi m. p.

Hohenlohe m. p.

Beyens m. p.

Vicomte d'Itajuba m. p.

M. Balcarce m. p.

Moltke-Hvitfeldt m. p.

Marquis de Molins m. p.

Carlos Ibañez m. p.

B. Washburne m. p.

Ilość ludności wyrażona w milionach, pomnożona będzie,

przez spółczynnika 3 dla tych Państw, w których system metryczny zaprowadzony jest jako obowiązkowy;

przez spółczynnika 2 dla tych Państw, w których takowy jest zostawiony do wyboru,

przez spółczynnika 1 dla wszystkich innych Państw.

Suma otrzymanych tym sposobem iloczynów będzie stanowiła dzielnika, przez którego podzieli się ogólną sumę wydatków. Otrzymany stąd iloraz będzie stanowił jednostkę do obliczenia kwot składkowych.

Artykuł 21.

Wydatki na sprawienie pierwowzorów międzynarodowych, jakoteż przydanych do tychże miar do kontroli i ciężarków poniosą Wysokie Strony kontraktujące podług skali podanej w artykule poprzedzającym.

Wydatki na porównywanie i sprawdzanie miar i ciężarków dla Państw nie uczestniczących w niniejszej Konwencyi obliczy Komitet podług taks ustanowionych w podstawie artykułu 15 Przepisów.

Artykuł 22.

Przepisy niniejsze mają tę samę moc i wagę co konwencya do której są dołączone.

Apponyi r. w.

Hohenlohe r. w.

Beyens r. w.

Vicomte d'Itajuba r. w.

Balcarce r. w.

Moltke-Hvitfeldt r. w.

Marquis de Molins r. w.

Carlos Ibañez r. w.

Washburne r. w.

Décazes m. p.

C. de Meaux m. p.

Dumas m. p.

Nigra m. p.

P. Gálvez m. p.

Francisco de Rivero m. p.

José da Silva Mendes Leal m. p.

Okouneff m. p.

Pour M. le Baron **Adelswärd** empêché:

H. Ackermann m. p.

Kern m. p.

Husny m. p.

E. Acosta m. p.

Annexe Nr. 2.

Dispositions Transitoires.

Article 1.

Tous les Etats qui étaient représentés à la Commission internationale du mètre réunie à Paris en 1872, qu'ils soient ou non parties contractantes à la présente Convention, recevront les prototypes qu'ils auront commandés, et qui leur seront livrés dans toutes les conditions de garanties déterminées par la dite Commission internationale.

Article 2.

La première réunion de la Conférence générale des poids et mesures mentionnée à l'article 3 de la Convention, aura, notamment, pour objet de sanctionner ces nouveaux prototypes et de les répartir entre les Etats qui en auront fait la demande.

En conséquence, les Délégués de tous les Gouvernements qui étaient représentés à la Commission internationale de 1872, ainsi que les Membres de la section française, feront de droit partie de cette première réunion pour concourir à la sanction des prototypes.

Decazes r. w.

C. de Meaux r. w.

J. Dumas r. w.

Nigra r. w.

P. Galvez r. w.

Francisco de Rivero r. w.

José da Silva Mendes Leal r. w.

Okouneff r. w.

Za nieobecnego pana bar. **Adelswärda**:

H. Ackermann r. w.

Kern r. w.

Husny r. w.

E. Acosta r. w.

Dodatek Nr. 2.

Postanowienia przejściowe.

Artykuł 1.

Wszystkie Państwa, które były reprezentowane w Komisyi międzynarodowej metrycznej w Paryżu w r. 1872, bez względu czy są czy nie są stronami umawiającemi się o niniejszą Konwencyą, otrzymają zamówione wówczas pierwowzory, i to z wszystkiemi temi warunkami poręczenia, które Komisya międzynarodowa ustanowiła.

Artykuł 2.

Pierwsze posiedzenie Konferencyi ogólnej miar i wag, w artykule 3 Konwencyi, wzmiankowanej, będzie miało głównie na celu zatwierdzenie nowych pierwowzorów i rozesłanie ich Państwom, które takowe zamówiły.

Dla tego więc delegaci wszystkich Rządów, które były reprezentowane w Komisyi międzynarodowej 1872 roku jakoteż członkowie sekcyi francuskiej, będą mieli prawo uczestniczyć w tem pierwszem posiedzeniu, dla wzięcia udziału w zatwierdzeniu pierwowzorów.

Article 3.

Le Comité international mentionné à l'article 3 de la Convention, et composé comme il est dit à l'article 8 du Règlement, est chargé de recevoir et de comparer entre eux les nouveaux prototypes, d'après les décisions scientifiques de la Commission internationale de 1872 et de son Comité permanent, sous réserve des modifications que l'expérience pourrait suggérer dans l'avenir.

Artykuł 3.

Komitet międzynarodowy, w artykule 3 Konwencyi wzmiankowany, a stosownie do artykułu 8 Przepisów utworzony, obowiązany jest odbierać i porównywać między sobą nowe pierwowzory na zasadzie uchwał naukowych Komisyi międzynarodowej z roku 1872 i jej Komitetu nieustającego, wszakże ze zmianami, które doświadczenie wskaże w przyszłości jako pożądane.

Article 4.

La section française de la Commission internationale de 1872 reste chargée des travaux qui lui ont été confiés pour la construction des nouveaux prototypes, avec le concours du Comité international.

Artykuł 4.

Sekcya francuska Komisyi międzynarodowej 1872 roku zajmować się będzie nadal pracami, które jej były poruczone we względzie konstrukcyi nowych pierwowzorów, z spółdziałaniem Komitetu międzynarodowego.

Article 5.

Les frais de fabrication des étalons métriques construits par la section française seront remboursés par les Gouvernements intéressés, d'après le prix de revient par unité qui sera déterminé par ladite section.

Artykuł 5.

Koszta wyrobu miar i wag metrycznych, zdziałanych przez sekcyą francuską, zwrócą Rządy interesowane, podług kosztów wyrobu, przypadających na jednostkę, a ustanowionych przez sekcyą francuską.

Article 6.

Le Comité international est autorisé à se constituer immédiatement et à faire toutes les études préparatoires nécessaires pour la mise à exécution de la Convention, sans engager aucune dépense avant l'échange des ratifications de ladite Covention.

Artykuł 6.

Upoważnia się Komitet międzynarodowy, aby się niezwłocznie urządził i aby zbadał wszystko co może być potrzebne do wykonania Konwencyi, nie dając jednak powodu do żadnych wydatków przed wymianą ratyfikacyi rzeczonej Konwencyi.

Podpisy:

Apponyi m. p.

Hohenlohe m. p.

Beyens m. p.

Vicomte d'Itajuba m. p.

M. Balcarce m. p.

Moltke-Hvitfeldt m. p.

Maruis de Molins m. p.

Apponyi r. w.

Hohenlohe r. w.

Beyens r. w.

Vicomte d'Itajuba r. w.

Balcarce r. w.

Moltke-Hvitfeldt r. w.

Marquis de Molins r. w.

Carlos Ibañez m. p.	**Carlos Ibañez** r. w.
B. Washburne m. p.	**Washburne** r. w.
Décazes m. p.	**Decazes** r. w.
C. de Meaux m. p.	**C. de Meaux** r. w.
Dumas m. p.	**J. Dumas** r. w.
Nigra m. p.	**Nigra** r. w.
P. Gálvez m. p.	**P. Galvez** r. w.
Francisco de Rivero m. p.	**Francisco de Rivero** r. w.
José da Silva Mendes Leal m. p.	**José da Silva Mendes Leal** r. w.
Okouneff m. p.	**Okuniew** r. w.
Pour M. le Baron **Adelswärd** empêché:	Za nieobecnego pana bar. **Adelswärda**:
H. Ackermann m. p.	**H. Ackermann** r. w.
Kern m. p.	**Kern** r. w.
Husny m. p.	**Husny** r. w.
E. Acosta m. p.	**E. Acosta** r. w.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis articulis, illos omnes ratos gratosque habere hisce profitemur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo pro Nobis Nostrisque successoribus spondentes, Nos ea omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos, nec ut illis ulla ratione a Nostris contraveniatur permissuros fore.

In quorum fidem praesentes Ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus Sigilloque Nostro Caesareo Regio appenso firmari jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Budapest die 31 mensis Decembris, anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo quinto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Guilielmus Liber Baro a **Konradsheim**,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Konwencya powyższa po zatwierdzeniu onejże przez obiedwie Izby Rady państwa podaje się niniejszem do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, dnia 16 lutego 1876.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w.

21.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 12 lutego 1876,

tyczące się upoważnienia kilku urzędów pocztowych w Gradcu do ekspedyowania posyłek pocztowych ważących przeszło $2^1/_2$ kilo za granicę bez interwencyi członków służby dochodów niestałych.

C. k. urząd pocztowy główny w Gradcu, jakoteż tamtejszy urząd pocztowy filialny na przedmieściu Murvorstadt i urząd pocztowy w dworcu kolei upoważnione zostały do ekspedyowania posyłek pocztowych za granicę przeznaczonych bez interwencyi członkow służby dochodów niestałych nawet w tym przypadku, gdy ważą przeszło $2^1/_2$ kilo.

Wyjętemi od tego są tylko te towary, które podlegają cłu wywozowemu i te, których wywóz, stosownie do przepisów obowiązujących, powinien być udowodniony potwierdzeniem urzędu dochodów niestałych, jakiemi są karty do gry, towary złote i towary srebrne.

Upoważnienie to staje się prawomocnem od dnia 1 marca 1876.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 10 marca 1876.

22.

Ustawa z dnia 26 lutego 1876,

o pozwoleniu na czasowe uwolnienie od podatków budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa, postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Gdyby termin do wnoszenia próśb o czasowe uwolnienie budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych od podatków, ustanowiony w ustępie 5 najwyższego postawienia z dnia 10 lutego 1835 (dla Dalmacyi z dnia 18 stycznia 1840, dekrety kancelaryi nadwornej z dnia 24 lutego 1835. L. 562, 27 stycznia 1840, L. 2436) został przekroczony, natenczas na prośby podane po upływie tego terminu, atoli tylko w tym przypadku gdy okoliczności i stosunki do rozstrzygnienia potrzebne jeszcze stwierdzić się dadzą, zezwolić należy na uwolnienie od podatków tylko za ten czas, który jeszcze nie upłynął od dnia wniesienia prośby aż do końca ustawowego peryodu uwolnienia od podatków, obliczyć się mającego z uwzględnieniem chwili skończenia budowy.

§. 2.

Ustawa niniejsza stosowana będzie do tych budynków i części składowych budynków, których budowanie rozpoczęło się po nadejściu 1874 roku.

§. 3.

Ustawa niniejsza zaczyna obowiązywać od dnia ogłoszenia.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26 lutego 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

23.

Ustawa z dnia 1 marca 1876.

o rozciągnięciu postępowania w sprawach drobiazgowych na sprawy aż do 50 złotych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

§. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 66) o postępowaniu w sprawach drobiazgowych (postępowanie drobnostkowe) w swojem teraźniejszem brzmieniu traci moc obowiązującą i ma opiewać na przyszłość jak następuje:

§. 1.

Przed sądami powiatowemi lub powiatowemi miejskiemi delegowanemi, jako sądami do spraw drobiazgowych, toczyć się będą w postępowaniu drobiazgowem następujące sprawy sporne, o ile takowe stosownie do ogólnych przepisów jurysdykcyjnych należą do ich właściwości:

1. Sprawy o oznaczone sumy pieniężne, gdy żądanie, bez doliczenia odsetków i innych przynależytości, nie przenosi 50 złotych.

2. Spory o inne przedmioty, gdy roszczenie jest tego rodzaju, że można żądać przyznania sumy pieniężnej zamiast czego innego, a żądanie nie przenosi 50 zł., albo, gdy powód wyraźnie w skardze oświadcza, że taką sumę pieniężną gotów jest przyjąć jako ugodne.

Przepisy §-fu 14-go normy jurysdykcyjnej z dnia 20 listopada 1852 (Dz. u. p. Nr. 251) (dla Dalmacyi Dz. u. p. Nr. 261), mocą których spory tamże pod lit. *b)* i *c)* (dla Dalmacyi lit. *b)* wyrażone, do rozstrzygnięcia Trybunałów pierwszej instancyi są pozostawione, nie stosują się do sporów, toczyć się mających według postępowania dla spraw drobiazgowych.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od pierwszego dnia drugiego miesiąca kalendarzowego który nastąpi po jej ogłoszeniu.

Do spraw, już w toku będących, takowa nie będzie stosowana. Wolno jednak stronom, na zasadzie obustronnej ugody, jeżeli sprawa kwalifikuje się do postępowania drobiazgowego, odstąpić od dotychczasowego przewodu sprawy i zażądać postępowania drobiazgowego a w razie potrzeby odstąpienia sprawy właściwemu sędziemu do spraw drobiazgowych.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 1 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w.

24.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5 marca 1876,

o ustanowieniu sądu powiatowego w Ottakringu w Dolnej Austryi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustanawia się w obrębie sądu krajowego wiedeńskiego dla gmin Neulerchenfeld i Ottakring, które odłączają się od obrębu sądu powiatowego hernalskiego, sąd powiatowy z siedzibą w Ottakringu.

Czas rozpoczecia czynności urzędowych w tym sądzie powiatowym będzie później podany do wiadomości.

Glaser r. w.

25.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5 marca 1876,

o ustanowieniu sądu powiatowego w Währingu w Dolnej Austryi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustanawia się w obrębie sądu krajowego wiedeńskiego dla gmin: Währing, Weinhaus, Gersthof, Pötzleinsdorf, Neustift, Salmansdorf, Górny i Dolny Döbling i Górny i Dolny Sievering należących do obrębu sądu powiatowego hernalskiego, tudzież dla gmin: Nussdorf, Heiligenstadt, Grinzing, Kahlenbergerdorf i Josephsdorf, należących do obrębu sądu powiatowego klosterneuburskiego, sąd powiatowy z siedzibą w Währingu.

Od czasu rozpoczęcia czynności urzędowych w tym sądzie powiatowym, który później podany będzie do wiadomości, przerzeczone gminy odłączone będą od obrębów sądów powiatowych do których teraz należą.

Glaser r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 17 marca 1876.

26.

Ustawa z dnia 8 marca 1876,

mocą której zmieniają się niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 6 kwietnia 1856 (Dz. u. p. Nr. 50), tudzież ustaw z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20), o opłatach stęplowych i bezpośrednich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa, postanowiłem i stanowię co następuje:

I. Zmiana skali stęplowej I.

§. 1.

W miejsce skali I, ustawą z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20), zaprowadzonej, wejść ma w użycie następująca skala I, obejmująca należytość z dodatkiem:

Aż do kwoty . .	75	zł.	—	zł.	5	c.	nad	4.500	zł. aż do	6.000	zł. 4 zł. — c.
nad	75	zł. aż do	150	„	—	„ 10 „	„	6.000	„ „ „	7.500	„ 5 „ — „
„	150	„ „ „	300	„	—	„ 20 „	„	7.500	„ „ „	9.000	„ 6 „ — „
„	300	„ „ „	450	„	—	„ 30 „	„	9.000	„ „ „	10.500	„ 7 „ — „
„	450	„ „ „	600	„	—	„ 40 „	„	10.500	„ „ „	12.000	„ 8 „ — „
„	600	„ „ „	750	„	—	„ 50 „	„	12.000	„ „ „	13.500	„ 9 „ — „
„	750	„ „ „	900	„	—	„ 60 „	„	13.500	„ „ „	15.000	„ 10 „ — „
„	900	„ „ „	1.050	„	—	„ 70 „	„	15.000	„ „ „	16.500	„ 11 „ — „
„	1.050	„ „ „	1.200	„	—	„ 80 „	„	16.500	„ „ „	18.000	„ 12 „ — „
„	1.200	„ „ „	1.350	„	—	„ 90 „	„	18.000	„ „ „	19.500	„ 13 „ — „
„	1.350	„ „ „	1.500	„	1	„ — „	„	19.500	„ „ „	21.000	„ 14 „ — „
„	1.500	„ „ „	3.000	„	2	„ — „	„	21.000	„ „ „	22.500	„ 15 „ — „
„	3.000	„ „ „	4.500	„	3	„ — „					

i tak dalej od każdych 1.500 zł. o 1 zł. więcej. a pozostałą kwotę, mniejszą od 1.500 zł., uważa się jak gdyby tyleż wynosiła.

II. Uiszczanie się z opłat od weksli.

§. 2.

W paragrafach poniżej zamieszczonych wyrażenie „tutejsze kraje“ oznacza obrąb, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, a przeto każdy weksel, wystawiony poza tym obrębem, uważać należy za zagraniczny.

Co się tyczy weksli, w krajach korony węgierskiej wystawionych, przepisy rozporządzenia z dnia 2 października 1868 (Dz. u. p. Nr. 135), mianowicie §§. 26, 27 i 28 tego rozporządzenia, zachowują się nadal w mocy obowiązującej, a przeto, gdy chodzi o takie weksle, potrącić należy z opłaty, według ustawy niniejszej, przypadającej, tę kwotę, która przy ich wystawieniu opłaconą została dowodnie król. skarbowi węgierskiemu podług przepisu, bądź znaczkami stęplowemi, bądź też bezpośrednio.

§. 3.

Okresy, w ustawie niniejszej wyznaczone w miesiącach, liczyć się mają podług art. 32 ustawy wekslowej, to jest w ten sposób, że termin upływa z tym dniem ostatniego miesiąca, który przez swoję liczbę porządkową odpowiada dniowi rozpoczęcia się terminu, gdy zaś dnia tego w ostatnim miesiącu terminu nie ma, z ostatnim dniem tegoż miesiąca.

Terminy, wyznaczone w dniach, liczyć należy podług kalendarza; nie liczy się wszakże tego dnia, od którego termin zaczyna upływać.

§. 4.

Weksle w tutejszych krajach wystawione, trasowane i osobiste, tak z oznaczonym terminem wypłaty, jakoteż płatne za okazaniem lub w czasie oznaczonym po okazaniu, bez względu czy płatne są w tutejszych krajach czy za granicą, podlegają opłacie według sumy, na którą weksel opiewa, a mianowicie:

a) jeżeli nie pokazuje się już z samego weksla, że zapłata nastąpić ma później niż w sześć miesięcy po dniu wystawienia i jeżeli nie zachodzi przypadek w ostatnim ustępie niniejszego paragrafu przewidziany, podług skali I;

b) jeżeli pokazuje się już z samego weksla, że zapłata nastąpić ma później niż w sześć miesięcy po dniu wystawienia, podług skali II.

Opłacie podług skali II podlega weksel, bez względu na jego termin wypłaty, także i wtedy, gdy w samej osnowie weksla wyrażono pozwolenie do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia na nieruchomości.

Wszelkie powielenia weksla (Secunda, Tertia itd.), jakoteż wszelkie żyrowane kopie weksli podlegają tej samej opłacie, co pierwszy egzemplarz, atoli z więcej egzemplarzy weksla, ten, który przeznaczony jest wyłącznie do postarania się o przyjęcie przez trassata, przebywającego po za obrębem monarchyi austryacko-węgierskiej, jest wolny od opłaty stęplowej, jeżeli na przedniej stronie tego egzemplarza przydane będą te słowa: „przyznaczony tylko do przyjecia“ i jeżeli odwrotna strona tego egzemplarza będzie przekreślona w taki sposób, ażeby przez to jakikolwiek rodzaj indosacyi lub poświadczenia odbioru stał się niemożliwym.

§. 5.

Weksle objęte pod §. 4 *a)*, płatne za okazaniem lub w czasie oznaczonym po okazaniu, podlegają z dniem po upływie 6 miesięcy od daty wystawienia, jeżeli weksel nie był jeszcze do zapłaty okazany, obowiązkowi uzupełnienia opłaty, tak, aby wyrównywała należytości podług skali II, przypadającej.

Jeżeli weksle objęte pod §. 4 *a)* z oznaczonym terminem zapłaty, po upływie sześciu miesięcy od dnia wystawienia, mają być dalej zbyte — (przez co jednak nie rozumie się żyra do odebrania waluty albo dla zastępstwa, w myśl artykułu 17, ustawy wekslowej) — natenczas z dopłaty, do uzupełnienia należytości podług skali II, przypadającej, uiścić się należy przed zbyciem.

Jeżeli takie zbycie rozciąga się tylko na część sumy wekslowej, natenczas opłacić należy od weksli, które w czasie wystawienia były wolne od opłaty, należytość, odpowiadającą podług skali II kwocie odstąpionej; od weksli zaś, które już pierwotnie podlegały ostęplowaniu, różnicę, zachodzącą pomiędzy należytością od kwoty odstąpionej, podług skali II przypadającą, a należytością odpowiadającą owej kwocie podług tej skali I, która obowiązywała w czasie wystawienia wekslu.

§. 6.

Każde pisemne przedłużenie weksla tutejszo-krajowego podlega opłacie a to podług skali I, o ile przedłużenie terminu nie przenosi sześciu miesięcy, w innych zaś przypadkach podług skali II.

Termin przedłużenia liczyć należy nie od dnia deklaracyi przedłużenia, lecz od dnia upływu dawnego terminu zapłaty.

§. 7.

Gdy weksel ma być podany do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia na nieruchomości celem nabycia prawa zastawu lub zastawu na zastawie, natenczas, jeżeli weksel przy wystawieniu nie podlegał opłacie lub tylko małej, a takowa nie została już uzupełniona podług skali II, na zasadzie §-fu 5-go uiścić się należy z opłaty przed podaniem o zahipotekowanie lub położenie ostrzeżenia, w wymiarze, przypadającym podług skali II, lub według okoliczności uzupełnić takową do tego wymiaru.

Gdy do ksiąg hipotecznych wniesiona być ma tylko część wierzytelności wekslowej, zastosować należy odpowiednio przepisy ostatniego ustępu §-fu 5-go.

§. 8.

Weksle zagraniczne (§. 2) stają się podległemi opłacie zwyczajnie (§. 9) już przez wprowadzenie ich do krajów tutejszych (§. 13), przeto uiścić się należy z takowej:

a) podług skali I, jeżeli nie pokazuje się już z samego weksla, że wypłata nastąpić ma później niż w dwanaście miesięcy po dniu wystawienia;

b) podług skali II, jeżeli pokazuje się już z samego weksla, że wypłata nastąpić ma później niż w dwanaście miesięcy po dniu wystawienia.

Przepisy przedostatniego ustępu §-fu 4-go, tudzież §§-fów 5, 6 i 7 stosować należy także do tych weksli, jakoteż do przedłużeń pisemnych, w krajach tutejszych, do nich przydanych, z tą zmianą, że terminy sześciomiesięczne w §§-fach 5 i 6 wyznaczone, przedłużają się dla tych weksli do dwunastu miesięcy.

§. 9.

Wyjątek od prawidła, w §-fie 8-ym ustanowionego, czyni się tylko dla tych weksli zagranicznych, które płatne są wyłącznie za granicą. Weksle takie podlegają obowiązkowi opłaty dopiero wtedy, gdy będą puszczone w obieg w tutejszych krajach (§. 10), a gdy w takim razie opłata stawia się obowiązkową, opłacić należy od takich weksli, tudzież od przedłużeń, w tutejszych krajach do nich przydanych, zwyczajnie tylko 2 centy od każdych 100 złotych sumy wekslowej, a pozostałą kwotę, mniejszą od 100 złotych, uważa się tak, jak gdyby tyleż wynosiła.

Ale jeżeli później weksel stanie się płatnym w tutejszych krajach, albo jeżeli w krajach tutejszych uczyniony będzie z niego użytek sądowy, natenczas, gdy ta okoliczność zajdzie, a względnie przed użytkiem sądowym, uzupełnić należy opłatę aż do wyrównania kwoty, przypadającej podług §. 8.

Obowiązek uzupełnienia opłaty aż do wyrównania kwoty przypadającej podług skali II następuje w szczególności w tym przypadku, gdy weksel taki podaje się (§. 7) do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia na nieruchomości, celem nabycia prawa zastawu lub zastawu na zastawie.

§. 10.

Weksel uważa się za puszczony w obieg, jak tylko kto położy na nim akcept, zaręczenie lub indos, w ogóle, gdy kto weksel na własny lub cudzy rachunek nabywa, pozbywa, zastawia lub przyjmuje jako rękojmią, do przyjęcia lub zapłaty okazuje, wypłaca lub zapłatę odbiera, z powodu nieprzyjęcia lub niepłacenia wynosi protest, lub czyni z weksla urzędowy użytek, bez względu, czy nazwisko jego lub firma jest na wekslu położona, lub nie.

§. 11.

Akcepty położone na wekslu, z wyjątkiem przypadku w §. 12 wzmiankowanego, są wolne od opłaty, bez względu czy weksel jest wolny od opłaty, czyli też podlega opłacie według skali I, lub niższej albo wyższej opłacie.

Indosy, nie wyjmując indosów dla zastępstwa, do odebrania waluty wekslowej itp. (artykuł 17 ustawy wekslowej), tudzież poręczenia i potwierdzenia odbioru na wekslach wolnych od opłaty i opłacie według skali I lub niższej podlegających, są podobnież wolne od opłaty, z wyjątkiem przypadku, w §-fie 12-tym wzmiankowanego.

Przeciwnie podlegają opłacie indosy, poręczenia i potwierdzenia odbioru, gdy deklaracye te położone są na wekslu, od którego przypada opłata według skali II, albo na innym wekslu, w czasie, gdy stosownie do ustawy niniejszej powinno już było mieć miejsce uzupełnienie opłaty od takowego według skali II, lub gdy indos położony został w takim czasie, że z powodu położenia go nastąpić ma uzupełnienie opłaty podług skali II (§. 5).

W przypadkach, gdy z tego powodu opłata stała się obowiązkową, podlegają:

a) indosy, opłacie podług skali I; na takich zaś wekslach, które są zahipotekowane lub zawierają deklaracyą tyczącą się zahipotekowania, podług skali II od kwoty odstąpionej; te zaś indosy, do których przydana jest formuła „do odebrania waluty wekslowej,“ „dla zastępstwa“ lub inna, upoważnienie wyrażająca (art. 17 ustawy wekslowej), opłacie od kontraktów upoważnienia (poz. tar. 111 w ustawie z dnia 9 lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50);

b) poręczenia, opłacie według skali II stosownie do kwoty, której poręczenie przyjęto;

c) potwierdzenia odbioru, opłacie podług skali II, stosownie do kwoty, które odbiór potwierdza się.

§. 12.

Jeżeli na wekslu, z wyjątkiem przypadku w §-fie 4-tym wzmiankowanego, przydane jest, czy to w oddzielnym dodatku, czyli też w związku z akceptem lub z inną podług prawa wekslowego uczynioną deklaracyą, pozwolenie do zahipotekowania lub położenia ostrzeżenia co do prawa zastawu lub podzastawu na nieruchomości, albo deklaracya, tycząca się usprawiedliwienia ostrzeżenia już wyjednanego, złożyć należy opłatę podług skali II od wartości obowiązku, dla którego dano hipotekę lub dla którego ostrzeżenie uznane zostało za usprawiedliwione.

Taka sama opłata należy się od prostych akceptów w tym przypadku, gdy w osnowie weksla akceptant został wezwany do dania oznaczonej nieruchomości w zastaw lub podzastaw.

Tylko wtedy, gdy już za sam indos lub poręczenie należy się opłata według skali II (§. 11), deklaracya, tycząca się zahipotekowania, położenia ostrzeżenia lub usprawiedliwienia, w ich osnowie wyrażona, nie podlega żadnej dalszej opłacie.

§. 13.

Z opłaty od weksli, wystawionych w krajach tutejszych, uiścić się należy zanim strony podpiszą papier na weksel przeznaczony, — od weksli zaś wystawionych za granicą, zanim weksel będzie puszczony w obieg w krajach tutejszych (§. 10), i jeżeli weksel nie jest płatny wyłącznie tylko za granicą, w każdym razie przed upływem dni czternastu od przyniesienia go do krajów tutejszych.

§. 14.

Obowiązkowi opłaty stęplowej od weksli czynić można zadosyć tylko następującym sposobem:

A. Używając blankietów urzędowych stęplowych;

B. jeżeli się używa blankietów urzędowych, które jednak nie pokrywają w zupełności przypadającej opłaty, tudzież, jeżeli używa się innych blankietów lub jeżeli wystawia się weksle bez użycia blankietu, — tym sposobem, że znaczki stęplowe, odpowiadające przypadającej opłacie a według okoliczności opłacie uzupełniającej, przylepione zostaną przed wystawieniem wekslu na odwrotnej stronie papieru, na którym weksel ma być napisany, poczem w urzędzie, do tej czynności urzędowej upoważnionym, wyciśnięta będzie na nich pieczęć urzędowa.

Datę tego przestęplowania, jeżeli nie jest już widoczną z odcisku na stęplu, wpisać ma cyframi na każdym znaczku urząd, zajmujący się przestęplowaniem.

Urzędowe przestęplowanie nie może już być przedsięwzięte, gdy papier jest już podpisany przez wystawcę, akceptanta lub indossanta czyli w ogóle przez stronę; wszelki inny sposób uiszczania się z opłaty stęplowej odmienny od sposobu w ustępie *B* przepisanego (z wyjątkiem przypadków wzmiankowanych w tym paragrafie pod lit. *F*), w szczególności zaś przestęplowanie znaczków pieczęcią prywatną jednej z osób lub też zakładu nie upoważnionego do zajmowania się urzędowem przestęplowaniem, uważa się za niedopełnienie obowiązku stęplowego.

C. O ile chodzi o uiszczenie się z opłaty od weksli wystawionych za granicą, znaczki stęplowe, opłacie odpowiadające, przylepić należy na odwrotnej stronie weksla, a mianowicie, jeżeli ta odwrotna strona nie zawiera jeszcze napisów, na jej górnym brzegu, w przeciwnym zaś razie bezpośrednio pod ostatnim napisem zagranicznym, na nim będącym, w taki sposób, aby ponad znaczkami nie było wolnego miejsca do napisania indosu lub czego innego, poczem w czasie właściwym (§. 13) postarać się należy o urzędowe przestęplowanie znaczków, w sposób wzmiankowany w paragrafie niniejszym pod *B*.

D. Gdy chodzi o uzupełnienie opłaty od weksla, który pierwotnie był wolny od opłaty lub podlegał mniejszej opłacie (§§. 5, 7, 8 i 9), natenczas znaczki stęplowe, odpowiadające tej dopłacie, przylepić należy na odwrotnej stronie

weksla, przed zrobieniem użytku który pociąga za sobą tę opłatę, albo przed nastąpieniem okoliczności lub chwili w skutek nadejścia której przypada ta opłata; jeżeli w takim razie uzupełnienie opłaty ma zasadę w podaniu wekslu do sądu (§§. 7 i 9), postęplowanie urzędowe uskutecznić ma sąd, w każdym zaś innym przypadku obowiązkiem jest strony, pod jej odpowiedzialnością postarać się o przestęplowanie znaczków w urzędzie do tego upoważnionym w myśl ustępu *B*, jeszcze przed zrobieniem użytku, który pociąga za sobą uzupełnienie opłaty, a względnie przed nastąpieniem okoliczności lub chwili, w skutek nadejścia której przypada ta opłata.

E. Gdy opłacić się mająca należytość a według okoliczności dopłata, razem z dodatkiem przenosi 25 zł., można uiścić się z takowej w terminach, w §-fie 13-tym oznaczonych, a względnie przed nadejściem okoliczności lub chwili z której wynika obowiązek opłacenia (§§. 5, 7, 8 i 9), bezpośrednio w jednym z urzędów przeznaczonych do wymiaru należytości, w którym to razie urząd ten potwierdzi odbiór opłaty na wekslu a względnie na papierze na weksel przeznaczonym.

F. Opłata za przedłużenia (§. 6), tudzież za podlegające stęplowi deklaracye, na wekslu położone (§§. 11 i 12), jeżeli nie została złożona bezpośrednio w myśl ustępu *E* jako wynosząca więcej niż 25 zł., uskuteczniona być ma albo w ten sposób, jak to w ustępie *B* jest postanowiono, albo według ogólnego przepisu §-fu 3-go rozporządzenia z dnia 28 marca 1854 (Dz. u. p. Nr. 70), to jest, w taki sposób, że znaczki stęplowe, opłacie odpowiadające, jeszcze przed napisaniem deklaracyi tyczącej się przedłużenia lub jakiejkolwiek innej, przylepione będą na wekslu, w miejscu do tego wyznaczonem, i że przez ich kolorowe pola, poniżej godła stęplowego, przechodzić będzie idący w linii prostej pierwszy wiersz deklaracyi, lub, gdyby się składała tylko z jednego wiersza, część jej, nigdy zaś jej nadpis (tytuł), lub podpis.

Wyciśnięcie na znaczkach pieczęci prywatnej, zamiast pisania na nich, nie ma i w tym przypadku żadnego skutku.

§. 15.

Zostawia się uznaniu administracyi skarbu zarządzenie wydrukowania osobnych blankietów, urzędowemu godłami stęplowemi opatrzonych, dla rozmaitych firm itp. Do takich blankietów stosowane będą przepisy tyczące się blankietów urzędowych (§. 14. *A* i *B*).

§. 16.

Do opłacenia należytości od weksli, w krajach tutejszych wystawionych, tudzież od znajdujących się na nich deklaracyj (prolongacyj, indosów itd.), są niepodzielnie obowiązani, ze względu na czas, od którego opłata staje się obowiązkową, wystawca, podpisujący lub spółpodpisujący akcept, indos lub inną deklaracyą znajdującą się na wekslu, w ogóle każdy, kto przez jeden z aktów w §. 10 wzmiankowanych, miał udział w obiegu weksla, tudzież ten, który spisał protest nie uczyniwszy przepisanego uwiadomienia o przekroczeniu, nakoniec posiadacz weksla.

Ale jeżeli jedna z tych osób, do złożenia opłaty obowiązanych, uiściła się z należytości, którą należało opłacić przed tym czasem, w którym weksel puściła w obieg lub go zaprotestowała, może poszukiwać szkody na tych poprzednikach swoich, jeżeli od obowiązku złożenia opłaty nie byli osobiście uwolnieni, na których według ustawy najprzód ciężył obowiązek opłacenia należytości.

§. 17.

Do opłacenia należytości od weksli zagranicznych, tudzież od deklaracyj, na takichże wekslach w krajach tutejszych położonych obowiązane są niepodzielnie wszystkie te osoby, które w krajach tutejszych uskuteczniły jednę z czynności, z których stosownie do §-fu 10-go wynika obowiązek opłacenia należytości, tudzież te osoby, które w czasie gdy opłata stała się obowiązkową (§. 13), były posiadaczami weksla, nakoniec ten, który spisał protest nie uczyniwszy przepisanego uwiadomienia o przekroczeniu.

Ostatni ustęp §-fu 16-go stosuje się także i tutaj odpowiednio.

III. Dokumenty kupieckie będące na równi z wekslami.

§. 18.

Przepisy poprzedzających §§. 2 aż do 17 stosują się także do przekazów kupieckich i kart zobowiązania się co do wypłat, tudzież do dokumentów dłużnych, tyczących się zaliczek na papiery publiczne lub towary, które stosownie do pozycyj taryfy 11, 2 *b) aa)* i 60, 1 *a)* ustawy z dnia 13 grudnia 1862 tudzież stosownie do §-fu 8-go ustępu 1 ustawy z dnia 29 lutego 1864 uważane są pod względem obowiązkowej opłaty na równi z wekslami, z tą zmianą, że jeżeli dokumenty te napisane są nie na blankiecie, uiścić się można z opłaty jednym ze sposobów wzmiankowanych w §-fie 14 *F*.

Postanowienie w §-fie 12-tym ustawy z dnia 29 lutego 1864 zniżenie do stałej kwoty pięciu centów opłaty od przekazów, przez kupców lub na kupców wystawionych, najwięcej w ośm dni od wystawienia płatnych, tudzież przepisy §-fu 7-go tejże samej ustawy, co do dokumentów, tyczących się objęcia pieniędzy na bieżący rachunek, zachowują się w swej mocy.

IV. Rachunki kupiecki.

§. 19.

Ustanowiony w 83 *B* 2 pozycyi taryfy w ustawie z dnia 13 grudnia 1862 i w §. 10 ustawy z d. 29 lutego 1864 wymiar opłaty od rachunków (konta, noty, wykazy itd.) w kwocie 1 centa i 5 centów zmienia się w ten sposób, że rachunk. aż do 10 zł. włącznie, są bezwarunkowo (§. 12 ustawy z d. 9 lutego 1850, (Dz. u. p. Nr. 50) wolne od opłaty, tudzież że opłata 1 c. od arkusza stosowana być ma do wszystkich rachunków, w których kwota żądana nie przenosi 50 zł. tak, że opłacie 5 c. od arkusza podlegają tylko te rachunki, w których suma żądana wynosi więcej niż 50 zł.

Przez rachunki (konta, noty, wykazy itd.) rozumieją się tu pisma, przez osoby, trudniące się handlem lub przemysłem, wystawione, tyczące się przedmiotów ich handlu lub przemysłu, to jest interesów ich zawodu, z których wynika przypadająca im należytość, wystosowana do kupców lub przemysłowców albo do innych osób, bez względu czy zawierają potwierdzenie wyrównania czy nie.

Powinnością jest opłacić tę stałą należytość nawet wtedy, gdy rachunki takie wciągnięte są w osnowę korespondencyi kupieckiej (§. 9 ustawy z d. 29 lutego 1864) lub do niej przydane jako dodatek, załączka itd.

Podpis wystawcy nie jest potrzebny do uzasadnienia powinności opłacenia, lecz dość jest, gdy na rachunku, np. w wydrukowanem oznaczeniu, na pieczęci itp. wymieniony jest zakład lub osoba, w której zakładzie handlowym rachunek został wystawiony.

W takich okolicznościach podlegają więc tej opłacie także rachunki wystawione w zakładach właścicieli hotelów, gospód itp.

Odpisy takich rachunków podlegają tej samej stałej opłacie co pierwopisy.

V. Szkodliwe skutki przekroczeń ustawy.

§. 20.

W przypadku niedopełnienia powinności stęplowania:

a) weksli;

b) przekazów kupieckich, tyczących się wypłat (poz. tar. 11, 2 *b) aa)* w ustawie z d. 13 grudnia 1862 i §. 12 ustawy z d. 29 lutego 1864) a podlegających takiej opłacie jak wekle lub według okoliczności stałej opłacie w kwocie pięciu centów;

c) kupieckich kart zobowiązania się, tyczących się wypłat (poz. tar. 60, 1 *a)* w ustawie z 13 grudnia 1862) podlegających opłacie jak weksle;

d) dokumentów dłużnych kupieckich z powodu zaliczek na papiery publiczne lub towary, podlegających opłacie jak weksle, tudzież kart zastawnych kupieckich stałej opłacie w kwocie dziesięciu centów, podlegających, w interesach tyczących się zastawnictwa papierów publicznych (Kostgeschäft) [§. 8 ustawy z d. 29 lutego 1864];

e) dokumentów (Cheques) podlegających stałej opłacie w kwocie dwóch centów (§. 7 ustawy z d. 29 lutego 1864);

f) dokumentów, podlegających stałej opłacie w kwocie jednego centa a względnie pięciu centów, mianowicie:

kart przewozowych (poz. tar. 47 *d, bb)*,
rachunków (poz. tar. 83 *B*, 2),
bilansów albo rachunków bilansowych (§. 10 ustawy z d. 29 lutego 1864) i
listów przewozowych (poz. tar. 101 I. A *b*),

czy to tym sposobem, że nie uiszczono się z opłaty lub nie w kwocie ustawowej, czyli też że uczyniono to nie we właściwym czasie lub nie w sposób przepisany, pobierana będzie bez wytoczenia postępowania karnego, na podstawie wywodu stwierdzającego przekroczenia ustawy, opłata podwyższona, niepodzielnie od osób prawnie obowiązanych do opłacenia należytości lub za takową odpowiedzialnych.

Ta podwyższona opłata wynosi łącznie ze zwyczajną należytością:

1. gdy chodzi o opłaty przypadające podług skali I, o ustanowione w §-ście 9-tym, tudzież o stałe od dokumentów wzmiankowanych powyżej pod *a)* do *f)*, pięćdziesiąt razy tyle;

2. gdy chodzi o opłaty, przypadające podług skali II od dokumentów wzmiankowanych pod *a)* aż do *d)* dziesięć razy tyle co kwota niezapłacona, lub zapłacona nie podług przepisów lub nie we właściwym czasie.

Jeżeli opłata pierwotnie niższa, uzupełnioną być miała później, stosownie do ustawy niniejszej, aby wyrównała opłacie przypadającej podług skali II, w takim razie podwyższenie za opłatę pierwotną o ile tej uchybiono, obliczyć należy podług ustępu 1, a podwyższenie za nieopłaconą kwotę uzupełnienia, podług ustępu 2 niniejszego paragrafu.

Gdy z powodu uszczerbku stęplowego w dokumentach wzmiankowanych powyżej pod *a)* do *f)* ma być orzeczona kara (§§. 82 i następne ustawy z dnia 9 lutego 1850), najmniejszy wymiar kary wynosić ma nie mniej niż podwyższenie opłaty stosownie do ustawy niniejszej przypadające i także kwota kary, która ma być złożona lub zabezpieczona w celu odstąpienia od postępowania karnego

stosownie do §§. 541 i 544 ustawy o przestępstwach skarbowych, nie może być wymierzona w kwocie niższej od tego podwyższenia opłaty.

§. 21.

W tym tylko przypadku, gdy strona, szkodliwe skutki przekroczenia ustawy ponieść mająca, sama uwiadomi władzę skarbową o przekroczeniu, nim władza ta skądinąd o niem się dowie, i zarazem uiści się natychmiast z opłaty, w której dopuściła się uszczerbku i z podwyższenia, zrzekając się rekursa, ściągnąć należy jako podwyższenie opłaty oprócz opłaty zwyczajnej tylko połowę tej kwoty, o którą w myśl §-fu 20-go opłata zwyczajna byłaby podwyższona.

Z wyjątkiem tego przypadku kwoty podwyższenia opłaty i kary w §-fie 20-tym ustanowione, nie mogą być ani zniżone ani darowane.

§. 22.

Odbiorca dokumentu podlegającego stęplowaniu, ale nie, lub niedostatecznie, nie podług przepisu lub nie we właściwym czasie ostęplowanego, z rodzaju tych, które w §-fie 20 pod *a)* do *f)* są wymienione, może uwolnić siebie i swoich następców od zapłacenia przewyższającej zwyczajną opłatę części podwyższonej opłaty, i, o ile przypadek kwalifikuje się do zastosowania ustawy o przestępstwach skarbowych, od kary, jeżeli w przeciągu dni trzydziestu, które nastąpią po dniu odbioru tego dokumentu, uwiadomi o przekroczeniu właściwą władzę skarbową.

Obowiązkiem jest strony dowieść, że termin ten został dotrzymany (§. 24).

§. 23.

Akceptant, indossant, lub ktokolwiek inny, obowiązany do zapłacenia należytości stosownie do §§. 16 i 17 ustawy niniejszej, wynosić nie może żadnego zarzutu przeciwko ustawowym skutkom zaniedbanego lub wadliwego uiszczania się z opłaty na tej podstawie, że weksel był wadliwym w czasie, gdy na nim kładł swój podpis, lub gdy zaszła okoliczność, z której wyniknął dla niego obowiązek złożenia opłaty.

Przepis ten odnosi się także do dokumentów kupieckich, wzmiankowanych w §-fie 18-tym.

§. 24.

Jeżeli z weksla, lub jednego z dokumentów kupieckich, w §-fie 18-tym wzmiankowanych, nie można wyrozumieć dokładnie okoliczności lub czasu, od którego zależy obowiązek opłacenia lub uzupełnienie, albo podwyższenie opłaty, w takim razie, dopóki strona nie udowodni, że rzecz ma się przeciwnie, uznawać się będzie w celu wymierzenia opłaty tę okoliczność za istniejącą i ten czas za nadeszły, który uzasadnia powinność opłacenia lub wyższy wymiar opłaty.

Według tej przeto zasady, także aż dopóki strona nie udowodni że rzecz ma się inaczej, uznawać się będzie w szczególności, że indos nie datowany, na wekslu przed więcej niż sześciu miesiącami w krajach tutejszych lub przed więcej niż dwunastu miesiącami za granicą wystawionym, położony został dopiero po upływie tych sześciu a względnie dwunastu miesięcy od dnia wystawienia (§§. 5 i 8).

§. 25.

Stręczyciel handlowy (senzal), który uczestniczył przy zbyciu weksli, o których wiedział, lub mógł wiedzieć, że nie są należycie ostęplowane, jest odpowiedzialny za uszczerbek w opłacie i za podwyższenie opłaty, a nadto podpada karom porządkowym w §-fie 84-tym *c)* ustęp II ustawy z d. 4 kwietnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 68), przewidzianym.

§. 26.

Pod względem przedawnienia szkodliwych skutków przekroczeń przeciwko ustawie niniejszej, jak i pod każdym innym w ogolności, o ile ustawa niniejsza nic odmiennego nie ustanowi, stosowane będą do weksli, tudzież do innych dokumentów, w §. 20 wzmiankowanych, ogólne przepisy ustaw o opłatach.

§. 27.

Gdy weksle trasowane ale nie akceptowane napisane są na blankietach urzędowych albo zaopatrzonych w znaczki urzędownie przestęplowane, podpis wystawcy, już na nich położony, nie stoi na przeszkodzie wymianie za inne stęplowane blankiety lub za znaczki stęplowe, jeżeli są wystawione przez wystawcę na własne zlecenie, nie zaopatrzone w żaden akcept, indos i w ogóle w żaden inny podpis strony a podane są do wymiany przed terminem płatności.

VI. Podwyższenie wymiaru odsetków za zwłokę.

§. 28.

Wymiar odsetków za zwłokę, płacić się mających stosownie do rozporządzenia z d. 6 kwietnia 1856 (Dz. u. p. Nr. 50) w razie przekroczenia ustawowego terminu do zapłacenia należytości bezpośrednich i równoważności należytości, podwyższa się do sześciu od sta; w razie zaś zwrotu ściągniętych, lecz w skutku rekursów znowu oddać się mających kwot należytości, powracane będą stronom sześć procentowe odsetki od kwoty zwracanej, przypadające od dnia wniesienia tejże.

VII. Przepisy końcowe.

§. 29.

§§. 1, 2, 3 i 4 ustawy z d. 29 lutego 1864, tudzież 113 pozycya taryfy zmienionych przepisów taryfowych ustawy z d. 13 grudnia 1862 tracą moc obowiązującą.

§. 30.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 8 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

27.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9 marca 1876,

tyczące się liczenia asystentom lekarskim służby jednorocznej ochotniczej w szpitalach wojskowych, gdy zechcą zdawać przepisany egzamin celem uzyskania stałej posady w publicznej służbie zdrowia.

Lekarzom, stopień akademicki posiadającym, którzy służbę ochotniczą jednoroczną pełnią w szpitalach wojskowych, jako asystenci lekarzy, gdy zechcą być przypuszczeni do egzaminu, potrzebnego do otrzymania stałej posady w publicznej służbie zdrowia przy urzędach administracyjnych, rozporządzeniem z d. 21 marca 1873 (Dz. u. p. Nr. 37) przepisanego, służba ta liczona będzie odnośnie do §-fu 7-go lit. *d* powyższego rozporządzenia, za służbę jednoroczną w szpitalu publicznym.

Lasser r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XI. — Wydana i rozesłana dnia 21 marca 1876.

28.

Ustawa z dnia 19 marca 1876,

o wyznaczaniu terminów do użycia środków prawnych przeciwko rozstrzygnieniom i rozporządzeniom czynników administracyi skarbu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Przedstawienia, zażalenia lub rekursy przeciwko poleceniom, rozporządzeniom lub rozstrzygnieniom, wydanym w drodze administracyjnej przez władze, urzędy i czynników administracyi skarbu, ustanowionych do nakładania, wymiaru i administracyi podatków stałych, opłat niestałych i wszelkich innych dochodów niestałych na rzecz państwa, wnosić należy, o ile przepisy istniejące dopuszczalność ich uzasadniają, w terminie trzydziestodniowym, a jeżeli wymierzone są tylko przeciwko nałożeniu kary porządkowej, w terminie ośmiodniowym, do tego czynnika, od którego wyszło polecenie, rozporządzenie lub rozstrzygnienie.

Jeżeli jednak środek prawny tyczy się rozporządzeń lub poleceń dzierżawców albo jakichkolwiek innych czynników prywatnych, mających polecenie poboru dochodów niestałych państwa, popierać należy takowy we władzach skarbowych pierwszej instancyi, do nadzoru nad nimi ustanowionych.

W przypadkach na uwzględnienie zasługujących, władza, w której środek prawny ma być popierany, może termin przedłużyć. Niewniesienie przedstawienia, zażalenia lub rekursu w terminie przepisanym przynieść może uszczerbek tylko tej stronie, której odnośną rezolucyą lub polecenie doręczono, albo jej dziedzicom.

§. 2.

W rozporządzeniach w §-fie 1-ym wzmiankowanych, wskazać należy wyraźnie władze, do których i termin w którym przedstawienia, zażalenia lub rekursy mają być wniesione, w przeciwnym razie termin zaczyna upływać dopiero od doręczenia rozporządzenia dodatkowego, zawierającego te szczegóły.

Termin zaczyna się od dnia, który nastąpi po doręczeniu, w liczeniu go nie będą brane w rachubę dni biegu poczty w tym przypadku, jeżeli odnośny dokument oddany był zakładowi pocztowemu za urzędowem potwierdzeniem odbioru (kartą oddawczą, rewersu itd.).

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto powszechne, termin kończy się dopiero z następnym dniem powszednim.

Jeżeli strona poda do władzy prośbę o przedłużenie terminu do użycia środka prawnego, albo, w terminie ustawą niniejszą wyznaczonym, prośbę o oznajmienie motywów rozstrzygnienia, które taż władza wydała, przerywa się termin aż do dnia doręczenia odnośnego załatwienia i odtąd zaczyna upływać na nowo.

§. 3.

Skutkiem ustawy niniejszej wszystkie postanowienia tyczące się przedmiotów dla których została wydana a z nią niezgodne, tracą moc obowiązującą.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 kwietnia 1876.

Z temi przypadkami w których doręczenie nastąpiło przed dniem 1 kwietnia 1876, jeżeli środek prawny jest jeszcze dopuszczalny, tak postąpić należy, gdyby doręczenie nastąpiło dnia 1 kwietnia 1876.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi spraw wewnętrznych i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 19 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Pretis** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 1 kwietnia 1876.

29.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 13 marca 1876,

tyczące się upoważnienia c. k. urzędu pocztowego w Feldkirchu do ekspedyowania za granicę posyłek pocztowych ważących przeszło 2½ kilo bez interwencyi służby dochodów niestałych.

C. k. urząd pocztowy w Feldkirchu upoważniony został do ekspedyowania bez interwencyi służby dochodów niestałych posyłek pocztowych za granicę przeznaczonych, nawet wtedy, gdy waga takowych wynosi przeszło 2½ kilo.

Wyjmują się od tego tylko takie towary, które podlegają cłu wywozowemu lub których wywóz stosownie do istniejących przepisów udowodniony być powinien potwierdzeniem urzędu dochodów niestałych, jak karty do gry, towary złote i srebrne.

Upoważnienie to obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1876.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

30.

Ustawa z dnia 15 marca 1876,

o udzielaniu zapomóg i zaliczek z funduszów państwa okolicom królestwa Galicyi nędzą nawiedzonych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, aby ludności wiejskiej królestwa Galicyi, nędzą w skutek nieurodzaju nawiedzonej, pomocy potrzebującej, udzielił zapomogi z funduszów państwa w sumie aż do dwustu tysięcy złotych.

§. 2.

Upoważnia się Rząd, aby gminom pomocy potrzebującym wypłacił zaliczki bezprocentowe z funduszów państwa w sumie aż do pięciuset tysięcy złotych, na zakupienie zboża na zasiew i bydła roboczego.

§. 3.

Zapomogi i zaliczki rozdzielać będą c. k. władze rządowe po wysłuchaniu reprezentacyj gminnych, których się tyczy.

§. 4.

Zaliczki zwrócone być mają najwięcej w pięciu równych ratach rocznych, z których pierwsza płatna będzie dnia 1 stycznia 1878, wypłacić zaś należy gminom zaliczki te tylko pod warunkiem, że przyjmą odpowiedzialność za zwrót zaliczek danych pojedynczym członkom gminy.

Raty zaległe ściągane będą od tych, którzy zaliczki otrzymali, drogą egzekucyi administracyjnej.

§. 5.

Dokumenty prawne, podania i protokóły tyczące się tych zaliczek wolne są od stępli i opłat.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrom spraw wewnętznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 15 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Pretis** r. w.

31.

Ustawa z dnia 15 marca 1876,

o uwolnieniu od podatków budowli nowych, przebudowanych i dobudowanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Najwyższem postanowieniem z dnia 10 lutego 1835 (Dekret kancelaryi nadwornej z dnia 24 lutego 1835 L. 562) miastom stołecznym prowincyj nadane a ustawą z dnia 3 marca 1868 (Dz. u. p. Nr. 16) na wszystkie miejsca, podatkowi

czynszowemu i klasowemu podlegające a względnie na wszystkie opodatkowane budynki, rozciągnięte uwolnienie od podatku budynkowego i od dodatków rządowych, a to budowli nowych na lat dziesięć, budowli zaś przebudowanych i dobudowanych, na lat ośm: przedłuża się pod warunkami w §. 2 wyrażonemi, w taki sposób, że wzmiankowane w tem najwyższem postanowieniu pod *A*, *B* i *C* budowle nowe, przebudowane i dobudowane, w latach 1877 i 1878 podług planu ukończone i do użytku oddane, uwolnione będą od podatku na lat 20, te zaś, które w latach 1879 i 1880 podług planu ukończone i do użytku oddane zostaną na lat 15.

§. 2.

Rzeczone uwolnienie służy jedynie tym budowlom nowym, przebudowanym i dobudowanym, które zaczęto budować gdy rok 1874 już nastąpił.

Jeżeli budowle nowe, przebudowane i dobudowane były rozpoczęte przed rokiem 1874 a będą podług planu ukończone i na użytek oddane w latach 1876 aż do 1880 włącznie, budowlom nowym służy uwolnienie od podatku na lat 15 a przebudowanym i dobudowanym na lat 12.

§. 3.

Ustawa niniejsza nie narusza uwolnień od podatku uzyskanych poprzednio przez przedsiębiorstwa budownicze lub dla szczególnych budowli, jakoteż uwolnień nadanych najwyższemi postanowieniami z dnia 9 grudnia 1782 i z dnia 16 lutego 1836 twierdzom Terezyensztadowi i Jozefsztadowi a postanowieniem z dnia 18 stycznia 1840 Dalmacyi, w przypadkach *d)*, *e)*, *f)* tamże wymienionych; nakoniec uwolnień od podatku, najwyższemi postanowieniami z dnia 16 lipca 1854 i z dnia 14 maja 1859 miastu Wiedniowi i jego przedmieściom nadanych.

Jeżeliby jednak dla niektórych budowli, które w latach 1877, 1878, 1879 i 1880 ukończone być mają, można było żądać na mocy niniejszej ustawy dłuższego uwolnienia od podatków, niż to w wzmiankowanych powyżej szczególnych ustawach jest postanowione, lata uwolnienia od podatku będą dla tych budowli wymierzone podług niniejszej ustawy.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 15 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

32.

Ustawa z dnia 15 marca 1876,

o wyznaczeniu dotacyi dodatkowych do preliminarza państwa na rok 1876.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie wydatków, w ustawie skarbowej z dnia 26 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 159) na rok 1876, nie przewidzianych, wyznaczają się następujące dotacye dodatkowe:

Rozdział 6. Rada ministrów.

Tytuł 4. Trybunał administracyjny.

Wydatek zwyczajny	84.560 zł.
Wydatek nadzwyczajny na urządzenia wewnętrzne i na bibliotekę	25.000 „

Rozdział 7. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Tytuł 5. Bezpieczeństwo publiczne.

Z powodu zaprowadzenia dyrekcyi policyi w Gradcu:

Wydatek zwyczajny	10.000 zł.
Wydatek nadzwyczajny na sprzęty i przedmioty inwentarskie . .	3.000 „

Rozdział 9. Ministerstwo wyznań i oświecenia.

Tytuł 13. Szkoły główne.

§. 3. Uniwersytet w Gradcu:

Wydatek zwyczajny z powodu uporządkowania stanowiska i płac urzędników	1.750 zł.

§. 17. *(d)* Akademia sztuk pięknych w Wiedniu:

Wydatek nadzwyczajny na budowę własnego budynku dla akademii na jej pomieszczenie	100.000 „
Na przyozdobienie i wewnętrzne urządzenie tego budynku, 1. rata	80.000 „

Tytuł 17. Szkoły początkowe.

§. 1. Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie:

a) Wydatek nadzwyczajny na urządzenie wewnętrzne, na gazociąg i wodociąg, na wystawienie szopy na sprzęty i szklarni dla seminaryum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Lincu	28.000 zł.
b) na sprawienie sprzętów dla seminaryum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Czerniowcach	3.600 „

Tytuł 18. Fundacye i dopłaty.

§. 2. Dopłaty:
Wydatek nadzwyczajny. Dom pensyonatu cywilnego dla dziewcząt w Wiedniu, dobudowanie, 1. rata . . . . . 50.000 zł.

Rozdział 9. Pokrycia.

Tytuł 10.

§. 1. Fundusz naukowy:
Dochód nadzwyczajny: Dochód z sprzedaży obligacyj . . . . . 250.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 15 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w

33.

Ustawa z dnia 16 marca 1876,

mocą której zmienia się przepis dodatku do Porządku wybierania do Rady państwa dl okręgów wyborczych w Czechach: „d) gminy wiejskie, liczba 16“.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Zmienia się przepis dodatku do Porządku wybierania do Rady państwa dla okręgów wyborczych w Czechach: „*d)* gminy wiejskie, liczba 16“ który opiewać ma jak następuje:

16. Hradec Królowej, miejsce wyboru Hradec Królowe;
Jaromierz, miejsce wyboru Jaromierz;
Nowe miasto, Opoczno, miejsce wyboru Nowe miasto;
Nachod, Skalice czeskie, Aupice, miejsce wybor Nachod.

Wiedeń, dnia 16 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w.

34.

Ustawa z dnia 18 marca 1876.

o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej w sumie 600.000 zł. na zapomogi dla plebanów katolickich w r. 1876 jakoteż o pokryciu takowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

W celu uzupełnienia ustawy skarbowej z dnia 26 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 159) wyznacza się na rok 1876 następującą dotacyą dodatkową razem z pokryciem:

Rozdział 9. Ministerstwo wyznań i oświecenia.

B. Wyznania.

Tytuł 9. Wydatki nadzwyczajne funduszów religijnych.

A. Wydatki funduszów.

Na zapomogi dla plebanów katolickich . . . . . 600.000 zł.

Pokrycie.

Tytuł 4 *a)* Dochody funduszów.

Dochody zwyczajne funduszów religijnych:

§. 1.	Austrya poniżej Anizy	144.000 zł.
§. 2.	Austrya powyżej Anizy	55.000 „
§. 3.	Salzburg	6.000 „
§. 4.	Tyrol	4.000 „
§. 5.	Vorarlberg	1.100 „
§. 6.	Styrya	10.000 „
§. 7.	Karyntya	8.500 „
§. 8.	Kraina	2.200 „
§. 9.	Tryest	100 „
§. 10.	Gorycya	800 „
§. 11.	Istrya	700 „
§. 12.	Dalmacya	600 „
§. 13.	Czechy	194.000 „
§. 14.	Morawia	100.000 „
§. 15.	Szląsk	34.500 „
§. 16.	Galicya z Krakowem	38.500 „
	Razem .	600.000 zł.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, ażeby tym plebanom katolickim, których dochody nie odpowiadają potrzebie, udzielił z sumy 600.000 zł., na zapomogi dla plebanów

katolickich wyznaczonej, tymczasowe dodatki do płac a to na rok 1876 i bez zobowiązywania się na przyszłość.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu i ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 18 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Stremayer** r. w. **Pretis** r. w.

35.

Ustawa z dnia 18 marca 1876,

o puszczeniu w obieg renty królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, w obligacyach odsetki przynoszących

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się ministra skarbu, ażeby na pokrycie niedoboru w dochodach państwa w roku 1876, o ile temu nie zaradzono już artykułem VIII ustawy skarbowej z dnia 26 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 159), jakoteż dla zapewnienia udziału państwa w przedsiębiorstwach kolejowych, zebrał sumę czterdzieści ośm milionów złotych waluty austryackiej przez zbycie renty w obligacyach przynoszących odsetki bądź w złocie, bądź w srebrze, albo w notach waluty austryackiej.

Artykuł II.

Obligacye renty, w artykule I wzmiankowanej, stanowią osobny dług królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, który zapisany będzie w księdze rent, wyłącznie do tego celu zaprowadzonej i zostaje oddany pod nadzór prawny komisyi Rady państwa do kontroli długów państwa. Obligacye przynosić będą odsetki, rocznie po cztery od sta od kapitału imiennego.

Odsetki te, które uwalniają się od wszelkiego podatku, wypłacane będą w takiej walucie, na jaką opiewają puszczone w obieg obligacye.

W razie, gdyby puszczono w obieg obligacye, przynoszące odsetki w złocie, odsetki te czteroprocentowe wypłacane będą monetą złotą po ośm złotych i po cztere złote, stępla austryackiego lub węgierskiego, albo monetą złotą zagraniczną równej wartości.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 18 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 2 kwietnia 1876.

36.

Ustawa z dnia 22 października 1875,

o ustanowieniu Trybunału administracyjnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Ustanowienie Trybunału administracyjnego i jego siedziba.

W zastosowaniu się do przepisów art. 15 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 144) ustanawia się dla królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych, Trybunał administracyjny z siedzibą w Wiedniu.

§ 2.

Właściwość.

Trybunał administracyjny orzekać ma we wszystkich takich przypadkach, gdy ktoś utrzymuje, że prawo jego naruszone zostało przeciwnem ustawie rozstrzygnieniem lub rozporządzeniem władzy administracyjnej.

Władzami administracyjnemi, przeciwko rozstrzygnieniom lub rozporządzeniom których, podawać można zażalenia do Trybunału administracyjnego, są tak urzędy administracyjne państwa, jak również urzędy administracyjne krajowe, powiatowe i gminne.

§. 3.

Wykluczają się od właściwości Trybunału administracyjnego:

a) sprawy, których rozstrzyganie należy do sądów zwyczajnych;

b) sprawy, które w myśl ustawy zasadniczej państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 143) należą do właściwości Trybunału państwa;

c) sprawy, któremi na zasadzie ustawy z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 146) zawiaduje się spólnie w obu połowach monarchyi;

d) sprawy, któremi na zasadzie ustawy z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 146), zawiaduje się w obu połowach monarchyi według tych samych zasad, jeśli zaczepione rozstrzygnienie lub rozporządzenie, wydane zostało

na mocy przepisu ustawowego, po zniesieniu się z spólną władzą administracyjną lub z władzą administracyjną drugiej połowy monarchyi, albo opiera się na postanowieniu, względem którego porozumiano się tąż samą drogą;

e) sprawy, w których i o ile władze administracyjne mają prawo postępować według wolnego uznania;

f) zażalenie przeciwko mianowaniu urzędników i sług publicznych, o ile tu nie chodzi o naruszenie popieranego prawa przedstawiania lub obsadzania;

g) sprawy porządkowo-karne;

h) zażalenia przeciwko rozstrzygnieniom administracyjnym, wydanym w ostatniej instancyi przez najwyższy Trybunał sprawiedliwości, jakoteż przeciw rozstrzygnieniom, które wydała instancya złożona z urzędników administracyjnych i sędziów:

i) zażalenia przeciw rozstrzygnieniom i rozporządzeniom komisyi do brania podatku na przepis.

§. 4.

Trybunał administracyjny z urzędu pilnować ma swojej właściwości.

Gdy wyniesiony jest zarzut niewłaściwości, w tej mierze Trybunał administracyjny rozstrzyga zwyczajnie sam (§. 9).

§. 5.

Ogólne zasady władzy sądowej Trybunału administracyjnego.

Trybunał administracyjny postępować ma tylko na odwołanie się stron.

Do Trybunału administracyjnego dopiero wtedy podać można zażalenie, gdy w drodze administracyjnej sprawa jest już załatwiona.

Jeżeli zaniedbano toku instancyi, nie można podać zażalenia do Trybunału administracyjnego.

§. 6.

Trybunał administracyjny orzekać ma zwyczajnie na podstawie istoty czynu przyjętej w ostatniej instancyi administracyjnej.

Jeżeli zaś Trybunał administracyjny uzna, że istota czynu przyjęta została w sprzeczności z aktami, albo, że takowa potrzebuje w najważniejszych częściach uzupełnienia, lub że nie zważano na najważniejsze formy postępowania administracyjnego, znieść ma zaczepione rozstrzygnienie lub rozporządzenie z przyczyny wadliwego postępowania i odesłać sprawę na powrót do władzy administracyjnej, która obowiązana jest wady uchylić i wydać następnie nowe rozstrzygnienie lub rozporządzenie.

§. 7.

Jeżeli Trybunał administracyjny uzna, że zażalenie jest uzasadnione, zniesie z wymienieniem powodów zaczepione rozstzygnienie lub rozporządzenie, jako będące w sprzeczności z ustawą.

Władze administracyjne obowiązane są wydać w sprawie dalsze rozporządzenia, trzymając się tego samego poglądu prawnego, z którego w swojem orzeczeniu wyszedł Trybunał administracyjny.

§. 8.

Pod względem prawa badania ważności ustaw i rozporządzeń, Trybunał administracyjny zostaje na równi z sądami zwyczajnemi.

§. 9.

Spory o właściwość.

W przedmiocie rozstrzygania sporów o właściwość pomiędzy Trybunałem administracyjnym a zwyczajnemi sądami, jakoteż pomiędzy Trybunałem administracyjnym a Trybunałem państwa, wydana będzie osobna ustawa.

§. 10.

Skład Trybunału administracyjnego i przepisy tyczące się służby w takowym.

Trybunał administracyjny składa się z prezesa, tudzież z prezesów senatów i radców w odpowiedniej ilości. Służba w Trybunale administracyjnym jest urzędem rządowym płatnym, którego nie można połączyć z sprawowaniem innego urzędu publicznego.

Prezes, prezesi senatów i radcy Trybunału administracyjnego zostają pod względem stopnia na równi z prezesem, prezesami senatów i radcami najwyższego Trybunału sprawiedliwości.

Członków Trybunału administracyjnego mianuje Cesarz na przedstawienie Rady ministrów.

Najmniej połowa tych członków mieć powinna kwalifikacyą do urzędu sędziowskiego.

§. 11.

Z członkami Trybunału administracyjnego postępować się będzie w ogólności podług przepisów istniejących dla urzędników sądowych.

W szczególności stosowane do nich będą przepisy artykułu 6 ustawy zasadniczej o władzy sędziowskiej i ustawy z dnia 21 maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 46) tyczącej się wykonania onejże.

Obowiązki wskazane w tej ostatniej ustawie sądowi porządkowo-karnemu sprawować będzie względem urzędników Trybunału administracyjnego sam Trybunał administracyjny.

Inne przepisy, tyczące się zastosowania tej ustawy do członków Trybunału administracyjnego, wydane będą drogą rozporządzenia.

§. 12.

Szczegółowe przepisy o stanowisku służbowem członków Trybunału administracyjnego zawierać będzie rozporządzenie tyczące się wewnętrznego urządzenia Trybunału administracyjnego (§. 46).

§. 13.

W Trybunale administracyjnym sprawy toczą się i bywają rozstrzygane zwyczajnie w senatach złożonych z czterech radców i przewodniczącego.

Do spraw, tyczących się podatków i należytości, istnieją w Trybunale administracyjnym senaty stałe.

Rozstrzygnienia, co do ważności jakiegoś rozporządzenia, wydane być mogą tylko w senatach złożonych z sześciu radców i przewodniczącego.

Zarządzenia przygotowawcze i rozstrzygnienia incydentalne uchwalane być mogą także w senatach złożonych z dwóch radców i przewodniczącego.

Z radców, powołanych do rozmaitych senatów, przynajmniej połowa wziętą być powinna z pomiędzy członków, mających kwalifikacyą do urzędu sędziowskiego.

O ile prezes Trybunału administracyjnego ma prawo lub obowiązek poddawania pewnych przypadków pod decyzyą walnego zgromadzenia Trybunału administracyjnego, o tem będzie postanowiono w Porządku czynności (§. 46).

§. 14.

Postępowanie przed Trybunałem administracyjnym; termin do wniesienia zażalenia.

Zażalenia wnosić należy do Trybunału administracyjnego w przeciągu 60 dni od doręczenia rozstrzygnienia lub rozporządzenia (§. 5), w ostatniej instancyi wydanego. Dzień doręczenia wymienić należy w zażaleniu.

§. 15.

Do terminu, w poprzedzającym paragrafie wyznaczonego, nie liczą się dnie biegu poczty.

Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na niedzielę lub święto, termin kończy sie dopiero z następnym dniem powszednim.

Przedłużenie terminu zwyczajnie (§. 21) nie jest dopuszczalne.

§. 16.

Przywrócenie do dawnego stanu, przeciw upłynionemu terminowi §. 14-go nie jest dopuszczalne.

Prośby o takie przywrócenie odrzucić należy z urzędu.

§. 17.

Skutek prawny wniesionego zażalenia.

Zażalenie wniesione do Trybunału administracyjnego nie ma na mocy prawa skutku odwłocznego. Wolno jednak stronie żalącej się prosić władzę administracyjną o taką odwłokę a ta przyzwolić ma na nią, jeżeli względy publiczne nie wymagają natychmiastowego wykonania, i jeżeliby strona w skutek tego wykonania ponieść miała niepowetowaną szkodę.

§. 18.

Osnowa i wygotowanie zażalenia.

W zażaleniu do Trybunału administracyjnego wyrazić należy dokładnie rozstrzygnienie lub rozporządzenie przeciw któremu jest wymierzone, tudzież wyszczególnić okoliczności zażalenia.

Dołączyć należy do niego w pierwopisie lub odpisie wszystkie środki dowodowe na których strona opiera zażalenie.

Zażalenie powinno być zaopatrzone w podpis adwokata.

§. 19.

Strony spół pozwane.

Stronie żalącej się wolno zapozwać w tem pierwszem podaniu prócz władzy administracyjnej od razu także i te osoby, którym usiłowane przez stronę żalącą się zniesienie rozstrzygnienia lub rozporządzenia administracyjnego przynieść ma uszczerbek.

§. 20.

Odpisy zażalenia i załączek.

W każdym przypadku dołączyć należy do zażalenia odpis takowego jakoteż wszystkich załączek.

Jeżeli są strony spółpozwane (§. 19), żalący się złożyć ma oprócz tego tyle odpisów swego podania i załączek, ile potrzeba ażeby każdej z tych stron można było doręczyć jeden egzemplarz.

§. 21.

Odrzucenie a limine.

Zażalenia, które z powodu rzeczywistej niewłaściwości Trybunału administracyjnego, z powodu uchybienia terminu ustawowego albo z powodu braku formalnych wymogów ustawowych (§§. 14, 18, 20), nie kwalifikują się do

traktowania, zwyczajnie odrzucić należy bez dalszego postępowania; toż samo tyczy się zażaleń, którym jest na przeszkodzie zarzut rozstrzygniętej sprawy lub zarzut braku uprawnienia do żalenia się, o ile i te braki są oczywiste.

Wszakże w przypadku niedostatku formalnych wymogów ustanowionych (§§. 18 i 20), Trybunał administracyjny zwrócić może zażalenie do usunięcia braków z wyznaczeniem krótkiego terminu, który jest nieprzedłużalnym.

W przedmiocie takiego odrzucenia, lub zwrócenia zażaleń, Trybunał administracyjny uchwala na posiedzeniu nie jawnem. O uchwaleniu odrzucenia zawiadomić należy władze administracyjne przeciw rozstrzygnieniu lub rozporządzeniu których wymierzone było zażalenie.

§. 22.

Postępowanie przygotowawcze.

Trybunał administracyjny, o ile nie uzna za stosowne w myśl §-fu 21-go z urzędu odrzucić podane do niego zażalenie, udzielić ma takowe zapomocą dołączonych przez żalącego się odpisów z załączkami, zapozwanej władzy, jakoteż wszystkim innym spółpozwanym stronom i wezwie takowe do wniesienia obrony, wyznaczając do tego termin nie krótszy niż dni 14, ani dłuższy niż 60.

Co się tyczy liczenia tego terminu, trzymać się należy tych samych zasad, co przy liczeniu terminu do wniesienia zażalenia (§§ 15, 16).

§. 23.

Obronę podać należy w dwóch wygotowaniach i także dołączyć do niej odpis załączek jeżeli będą.

Drugi egzemplarz udziela się razem z odpisem załączek żalącemu się.

§. 24.

Jeżeli Trybunał administracyjny uzna to za potrzebne do należytego przygotowania rozprawy ustnej, zarządzić może wniesienie repliki i dupliki.

Terminy do wniesienia tych pism wyznaczane będą w każdym z osobna przypadku, atoli żaden z nich nie powinien przenosić dni 30 (§§. 15, 16).

§. 25.

Zaniedbanie wniesienia przerzeczonych pism (§§. 22, 24) nie stoi na przeszkodzie dalszemu tokowi rozprawy.

§. 26.

W celu przygotowania rozprawy Trybunał administracyjny zarządzić może przesłuchanie stron i władz administracyjnych, w szczególności zaś także udzielenie aktów, tyczących się przeprowadzonej rozprawy administracyjnej.

Przesłuchanie władz odbywa się drogą korespondencyi.

§. 27.

Nawet i wtedy, gdy zażalenie nie jest wyraźnie wymierzone przeciwko innym stronom (§. 19), Trybunał administracyjny mieć powinien na względzie, aby w postępowaniu, przed nim toczyć się mającem, wszystkie osoby, w przedmiocie rozstrzygnienia interesowane, były wysłuchane i miały sposobność do bronienia swoich praw.

§. 28.

Rozprawa ustna. Po zamknięciu postępowania przygotowawczego pisemnego, prezes Trybunału administracyjnego, o ile nie chodzi o orzeczenie w myśl §-fu 6-go, wyznaczyć ma dla sprawy publiczną i ustną rozprawę i wezwać do stawienia się na takową interesowane władze i strony.

§. 29.

Jawność rozprawy wykluczona być może uchwałą Trybunału ze względów moralności i porządku publicznego.

W przypadku takim każdy interesowany ma prawo żądać, ażeby z jego strony trzem zaufanym osobom przystęp był dozwolony.

§. 30.

Na rozprawę ustną deleguje zastępców władzy administracyjnej to ministerstwo, przeciw którego rozstrzygnieniu zażalenie jest wymierzone lub do którego zakresu działania sprawa należy.

W przypadku, gdy zażalenie wymierzone jest przeciwko rozstrzygnieniu lub rozporządzeniu czynnika administracyi krajowej, powiatowej lub gminnej, tenże wydeleguje zastępcę.

§. 31.

Stronie interesowanej wolno bronić się na rozprawie ustnej albo samej albo za pośrednictwem adwokata.

Władze, korporacye i gminy wykonywają prawo bronienia się samodzielnie przez pełnomocników ze swego grona wydelegowanych.

§. 32.

Rozprawa ustna zaczyna się od relacyi referenta.

Przewodniczący kieruje rozprawą i sprawuje władzę policyjną na posiedzeniu. Z urzędu ma staranie, aby sprawa była w zupełności rozstrząśnięta.

Członkowie Trybunału administracyjnego mają prawo zadawania pytań.

§. 33.

W przedmiocie zarzutów przeciwko postępowaniu, jakoteż w przedmiocie wniosków, czynionych w toku postępowania, rozstrzyga Trybunał administracyjny wydaniem uchwały.

§. 34.

Nieobecność interesowanych lub ich zastępców nie stoi na przeszkodzie rozprawie i rozstrzygnieniu.

§. 35.

Na odroczenie rozprawy ustnej pozwolić można tylko w skutek zgodnego wniosku obu stron, albo w przypadku, gdy nieprzezwyciężona przeszkoda nie pozwala prowadzić dalej rozprawy.

§. 36.

Orzeczenia Trybunału administracyjnego. Jak tylko sprawa rozstrząśnięta będzie dostatecznie, zamyka się rozprawę i przystępuje do wydania orzeczenia.

Narada i głosowanie odbywa się nie publicznie.

§. 37.

Orzeczenia Trybunału administracyjnego wydają się bezwzględną większością głosów.

Przewodniczący głosuje ostatni.

§. 38.

Orzeczenie ogłasza się ustnie na tem samem posiedzeniu z najważniejszemi motywami rozstrzygnienia, gdyby to zaś nie dało się zrobić, ze wszystkiemi motywami rozstrzygnienia na drugiem posiedzeniu Trybunału administracyjnego, które interesowanym zapowiedziane być ma natychmiast.

Do ogłoszenia orzeczenia przystąpić należy, chociażby interesowani oddalili się, lub nie byli obecni na posiedzeniu do tego wy nac nem.

§. 39.

Orzeczenia Trybunału administracyjnego wydaje się w imieniu Cesarza.

Wygotowane orzeczenia zawierać powinny nazwiska wszystkich członków Trybunału administracyjnego, którzy w wydaniu go uczestniczyli i być podpisane przez przewodniczącego i sekretarza.

Wygotowane orzeczenia razem z motywami rozstrzygnienia doręczyć należy interesowanym jak można najspieszniej.

§. 40.

Gdy zażalenie zostaje odrzucone, żałący się zobowiązany być może orzeczeniem do zwrotu ogółu lub części kosztów postępowania, przed Trybunałem administracyjnym przeprowadzonego.

Zasądzone koszta ściągane będą drogą administracyjną.

§. 41.

Trybunał administracyjny mocen jest skazać strony, jakoteż według okoliczności ich zastępców, gdy zaczepiają jasne brzmienie ustawy lub w ogóle dopuszczają się winy przez wniesienie zażalenia z oczywistą lekkomyślnością, na grzywny od 5 do 1000 złotych.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tego miejsca, w którym żałący się zamieszkuje stale.

§. 42.

Spisuje się protokół rozprawy. Takowy zawierać powinien nazwiska obecnych członków Trybunału administracyjnego, interesowanych i ich zastępców, tudzież zastępców władz administracyjnych i poświadczać ważniejsze zdarzenia na posiedzeniu.

Protokół narady nie publicznej i głosowania spisuje się osobno.

Każdy protokół podpisany być powinien przez przewodniczącego i sekretarza.

§. 43.

Przeciwko orzeczeniom Trybunału administracyjnego przywrócenie do dawnego stanu miejsca mieć nie może. Prawomocność orzeczeń.

§. 44.

Wstrzymanie postępowania.

Jeżeli w którymkolwiek peryodzie postępowania przed Trybunałem administracyjnym, zapozwana władza administracyjna dostarczy dowodu, że żalącego się powoda tymczasem zaspokojono, wstrzymać należy postępowanie za uchwałą Trybunału, po wysłuchaniu żalącego się. Postępowanie raz wstrzymane, nie może już być na nowo rozpoczynanem.

§. 45.

Zastępstwo przed Trybunałem administracyjnym.

Gdzie według ustawy niniejszej adwokaci przypuszczeni są lub potrzebni do zastępstwa, rozumieją się tam ci adwokaci, którzy są upoważnieni do zastępowania stron w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

§. 46.

Urządzenie wewnętrzne i porządek czynności Trybunału administracyjnego.

Szczegółowe przepisy pod względem wewnętrznego urządzenia Trybunału administracyjnego tudzież poczetu osób, przy nim zamianować się mających, wydane będą drogą rozporządzenia.

Trybunał administracyjny ułoży sam swój porządek czynności i przedstawi takowy za pośrednictwem Rady ministrów Cesarzowi do zatwierdzenia.

§. 47.

Rozpoczęcie czynności przez Trybunał administracyjny.

Trybunał administracyjny rozpocznie czynności swoje w trzy miesiące po ogłoszeniu ustawy niniejszej w Dzienniku ustaw państwa.

§. 48.

Przepisy przechodnie i wykonawcze.

Właściwość Trybunału administracyjnego w sprawach karnych policyjnych, urządzona będzie w związku z prawodawstwem karnem policyjnem.

§. 49.

Rozstrzygnienia i rozporządzenia, które nabyły prawomocności zanim ustawa niniejsza stała się obowiązującą, zaczepiane być nie mogą (§. 21) przed Trybunałem administracyjnym.

§. 50.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się całemu ministerstwu.

Gödölö, dnia 22 października 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayer** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

37.

Ustawa z dnia 22 października 1875,

mocą której zmienia się w części ustawę zasadniczą państwa z dnia 21 grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 143) i wydają się przepisy w przedmiocie rozstrzygania sporów o właściwość pomiędzy Trybunałem administracyjnym a sądami zwyczajnemi, tudzież pomiędzy Trybunałem administracyjnym a Trybunałem państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Spory o właściwość pomiędzy Trybunałem administracyjnym a sądami zwyczajnemi rozstrzyga Trybunał państwa.

Wniosek tyczący się rozstrzygnienia takich sporów czynić należy do Trybunału państwa.

§. 2.

Spory o właściwość pomiędzy Trybunałem administracyjnym a Trybunałem państwa rozstrzyga senat, do którego wchodzi po czterech członków obu Trybunałów a któremu przewodniczy prezes najwyższego Trybunału sprawiedliwości lub jego zastępca. Członków tego senatu wyznaczają prezydya obu stron w każdym z osobna przypadku.

Wniosek tyczący się rozstrzygnienia takich sporów uczynić należy do prezesa najwyższego Trybunału sprawiedliwości.

Postępowanie przed tym senatem jest jawne i ustne.

§. 3.

Wniosek, tyczący się rozstrzygnienia takich sporów, czynić ma najwyższa władza administracyjna lub strona interesowana, podług tego, czy oba Trybunały roszczą sobie prawo do właściwości czyli też żaden z nich nie przypisuje jej sobie. Prośba strony zaopatrzona być powinna w podpis adwokata.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od tej chwili, w której Trybunał administracyjny rozpocznie swoje czynności.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się całemu ministerstwu.

Gödöllö, dnia 22 października 1875.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 6 kwietnia 1876.

38.

Ustawa z dnia 11 marca 1876.

o warunkach i ulgach w celu zapewnienia budowy kolei miejscowej z Bozenu do Meranu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby nadając koncesyą na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej z Bozenu do Meranu, stykającej się z koleją południową, zapewnił na wykonanie jej budowy zaliczki zwrotne z odsetkami w sumie aż do miliona (1,000.000) złotych walutą austryacką, w notach a to pod następującemi warunkami.

Artykuł II.

Zaliczki na budowę, w myśl artykułu I dać się mające, wypłacane będą w miarę wykonywanych przez koncesyonaryuszów a względnie ich następców prawnych, robót i dostawionych przez nich materyałów, na zasadzie przedłożyć się mających, należycie zaopatrzonych udowodnień, za niestępowanem potwierdzeniem odbioru.

Wysokości rat zaliczkowych ustanowić należy w taki sposób, aby nie przewyższały połowy ogólnej sumy kosztów, w danej chwili na budowę wyłożonych.

Artykuł III.

Zaliczki rządowe, w powyższy sposób wypłacane, stanowić będą pożyczkę, udzieloną koncesyonaryuszom przez administracyą państwa, z powodu której waruje się tej ostatniej aż do zupełnego zwrotu, prawo zastawu z pierwszeństwem przed wszystkiemi innemi, z jakiegokolwiek tytułu wynikającemi wierzytelnościami, na wszystkich gruntach, które koncesyonaryusze pod budowę kolei nabędą, tudzież na budowlach, które na takowych wystawią i na wszystkich materyałach do tegoż celu nagromadzonych.

Jak tylko dla kolei w artykule I wzmiankowanej sporządzony będzie wykaz hipoteczny, prawo zastawu Rządowi zawarowane może być ograniczone do rzeczy, część składową wykazu tego stanowiących (§. 5 ustawy z d. 19 maja 1874, Dz. u. p. Nr. 70).

Artykuł IV.

Zaliczka rządowa, koncesyonaryuszom udzielona, nieść ma odsetki po pięć od sta rocznie, począwszy od drugiego roku ruchu.

W czasie atoli od początku drugiego aż do końca dziesiątego roku ruchu, w żadnym przypadku nie może Rząd wymagać, aby tytułem tych odsetków wypłacono mu większą sumę, niż wynosi połowa rocznych nadwyżek ruchu jeżeli będą.

Gdyby począwszy od drugiego roku ruchu, połowa nadwyżki ruchu, w jednym roku osiągniętej, przewyższyć miała sumę potrzebną na opłacenie pięćprocentowych odsetków od zaliczki rządowej, odnośną zwyżkę użyć należy najprzód na umorzenie zaległych jeszcze pięćprocentowych odsetków a następnie na umorzenie kapitału, który nadto, gdyby po upływie trzydziestego roku ruchu jeszcze całkiem lub w części nie był umorzony, począwszy od tej chwili każdego czasu może być wypowiedziany.

Jeżeli ruch rozpocznie się w pierwszej połowie roku, za pierwszy rok ruchu uważany będzie rok rozpoczęcia się tegoż ruchu, jeżeli zaś ruch rozpocznie się w drugiej połowie roku, za pierwszy rok ruchu liczyć się będzie przeciąg czasu od dnia rozpoczęcia się ruchu aż do końca następnego roku.

Artykuł V.

Nadając koncesyą na kolej w artykule I wzmiankowaną, pozwolić można nadto na następujące ulgi finansowe:

a) uwolnienie od podatku dochodowego i opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od każdego innego podatku, któryby w przyszłości na mocy ustaw był zaprowadzony a to na czas budowy i jeszcze lat dwadzieścia od dnia otwarcia ruchu na całej kolei;

b) uwolnienie wszelkich kontraktów, podań i wszystkich innych dokumentów, tyczących się zgromadzenia kapitału, jakoteż budowy i urządzenia kolei, od stępli i opłat, aż do czasu otwarcia ruchu;

c) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisyi akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa łącznie z kwitami tymczasowemi, jakoteż od opłat z powodu przeniesienia własności zakupionych gruntów.

Artykuł VI.

W celu zabezpieczenia szczególnego interesu Rządu, jaki tenże mieć będzie z powodu udzielonych na budowę zaliczek, zawarować należy Rządowi prawo doglądania bezpośrednio przez ustanowionych do tego czynników, w sposób jaki uzna za stosowny, aby fundusze, zebrane na budowę kolei, w artykule I wzmiankowanej i na otwarcie ruchu na takowej, użyte były rzeczywiście i odpowiednio temu celowi.

Koszta tego szczególnego nadzoru nad budową zwrócić mają koncesyonaryusze a względnie ich następcy prawni w kwocie, którą wyznaczy ministerstwo handlu.

Artykuł VII.

Kolej ta zbudowana być ma jako drugorzędna, ze szlakiem normalnym, w którym korona budowy ziemnej mieć będzie najwięcej cztery metry szerokości, i postanawia się, że waga największa szyn, w przypadku, jeśli szyny żelazne będą użyte, wynosić ma 28 kilogramów na metr.

Chyżość pociągów, kolej tę przebiegać mających, wynosić powinna najwięcej dwadzieścia kilometrów na godzinę i upoważnia się Rząd, aby nietylko we względzie budowania kolei pozwolił na wszelkie możliwe ulgi, lecz aby także i co się tyczy ruchu odstąpił od wszelkich środków ostrożności przepisanych w Porządku ruchu na kolejach żelaznych z d. 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) i przepisach dodatkowych o tyle, o ile to da się zrobić ze względu na zmniejszoną chyżość.

Artykuł VIII.

Kolej, w artykule I wzmiankowana, powinna być ukończona i oddana na użytek publiczny w przeciągu najwięcej trzech lat, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł IX.

Koncesyonaryusze dać mają Rządowi w sposób który on sam oznaczy, odpowiednią rękojmią, że dopełnią przyjętych na siebie zobowiązań.

Akta i dokumenty, które z tego powodu zostaną spisane, będą uwolnione od opłat i stępli.

Artykuł X.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie takowej poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

39.

Ustawa z dnia 11 marca 1876,

o budowie kolei żelaznej wzdłuż uregulowanego brzegu Dunaju i jej połączeniu z koleją Cesarza Franciszka Józefa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do wybudowania kosztem państwa:

a) kolei żelaznej na uregulowanym brzegu Dunaju od ostrogi Nussdorfskiej aż do mostu Stadlauskiego;

b) połączenia tej kolei z koleją Cesarza Franciszka Józefa.

Artykuł II.

Kolej naddunajska, w artykule I pod *a)* wzmiankowana, będzie miała dwa szlaki, budowa ziemna linii łączącej, w artykule I pod *b)* wzmiankowanej, tudzież część przechodzącej przez most na kanale Dunaju, zbudowana zostanie pod dwa szlaki, tymczasowo jednak tylko jeden będzie położony.

Artykuł III.

Na rozpoczęcie budowy linij kolei żelaznych, w artykule I wzmiankowanych, wyznacza się Rządowi na rok 1876 dotacyą osobną w sumie 600.000 zł.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza staje się obowiązującą od dnia ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

40.

Ustawa z dnia 12 marca 1876,

o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej parowej z Nowych Herwinow w zetknięciu z koleją centralną morawsko-szląską do Wrbna.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do wybudowania kosztem państwa kolei żelaznej parowej ze szlakiem normalnym z Nowych Herwinow w zetknięciu z koleją centralną morawsko-szląską do Wrbna.

Artykuł II.

Kolej ta zbudowana być ma jako drugorzędna, o promieniu długości najmniej 150 metrów, korona budowy ziemnej mieć będzie najwięcej 4 metry szerokości i postanawia się, że waga największa szyn, w przypadku jeżeli szyny żelazne będą użyte, wynosić ma 28 kilogramów na metr.

Chyżość pociągów, kolej tę przebiegać mających, wynosić powinna najwięcej 15 kilometrów na godzinę, i poleca się Rządowi, aby nie tylko we względzie budowy zastosował wszelkie możliwe ulgi, lecz aby także co się tyczy ruchu odstąpił od wszelkich środków ostrożności przepisanych w Porządku ruchu dla kolei żelaznych z d. 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) i przepisach dodatkowych, o tyle, o ile to da się zrobić ze względu na zmniejszoną chyżość.

Artykuł III.

Na rozpoczęcie budowy kolei, w artykule I wzmiankowanej, wyznacza się Rządowi na rok 1876 dotacyą osobną w sumie 400.000 złotych.

Dotacya ta, o ile w r. 1876 albo wcale nie, albo tylko w części będzie użyta, może być używana aż do końca czerwca 1878 roku, w przypadku tym jednak tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1877 roku, przeto policzyć ją należy na karb służby tego ostatniego roku.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

41.

Ustawa z dnia 12 marca 1876,

o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej parowej z Mürzzuschlagu w zetknięciu z koleją południową do Neubergu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do wybudowania kosztem państwa kolei żelaznej parowej ze szlakiem normalnym z Mürzzuschlagu w zetknięciu z koleją południową do Neubergu.

Artykuł II.

Kolej ta zbudowana być ma jako drugorzędna, o promieniu najmniej 150 metrów, korona budowy ziemnej mieć będzie najwięcej 4 metry szerokości i postanawia się, że waga największa szyn, w przypadku, jeżeli szyny żelazne będą użyte, wynosić ma 28 kilogramów na metr.

Chyżość pociągów, kolej tę przebiegać mających wynosić powinna najwięcej 15 kilometrów na godzinę, i poleca się Rządowi, aby nie tylko we względzie budowy zastosował wszelkie możliwe ulgi, lecz aby także co się tyczy ruchu odstąpił od wszelkich środków ostrożności, przepisanych w Porządku ruchu dla kolei żelaznych z d. 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) i przepisach dodatkowych, o tyle, o ile to da się zrobić ze względu na zmniejszoną chyżość,

Artykuł III.

Na rozpoczęcie budowy kolei, w artykule I wzmiankowanej, wyznacza się Rządowi na rok 1876 dotacyą osobną w sumie 250.000 złotych.

Dotacya ta, o ile w roku 1876 albo wcale nie, albo tylko w części będzie użyta, może być używana aż do końca czerwca 1878 roku, w przypadku tym jednak, tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1877 roku, przeto policzyć ją należy na karb służby tego ostatniego roku.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

42.

Ustawa z dnia 12 marca 1876,

o połączeniu kolei lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfskiej z koleją północną Cesarza Ferdynanda.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby w przypadku, gdyby wyłącznie uprzywilejowana kolej północna Cesarza Ferdynanda miała nabyć kolej Lundenburg-Grussbachską i Neusiedl-Laa-Zellerndorfską, na następujące pozwolił ulgi:

1. Uwolnienie od stępli i opłat aktów prawniczych, których przedmiotem będzie wzmiankowane nabycie a względnie tyczących się tego kontraktów i wszystkich innych dokumentów, jakoteż pierwszej emisyi akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych, z powodu tego nabycia wypuścić się mających, a zarazem wniesień i wykreśleń hipotecznych z tego samego powodu i tyczących się tego podań i wygotowań;

2. uwolnienie od opłat za przeniesienie własności jakieby przypadły w razie skupowania gruntów w przyszłości;

3. przedłużenie czasu, na który nadaną została koncesya na obie linie, aż do dnia 6 maja 1966, z którym kończy się koncesya kolei północnej morawsko-szląskiej.

Czasowe uwolnie od podatków i opłat, przyzwolone kolei lundenbursko-grussbachskiej na mocy artykułu XIV dokumentu koncesyi z d. 4 września 1870 (Dz. u. p. Nr. 9 z r. 1871) wykonane być może tym sposobem, iż podlegający opodatkowaniu czysty dochód z powyższej linii kolei za cały czas do którego trwać ma uwolnienie, policzony będzie w sumie ryczałtowej 32.000 złotych rocznie.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

43.

Ustawa z dnia 12 marca 1876,

o budowie kolei żelaznej parowej z Tarvisu aż do granicy państwa pod Pontaflem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do wybudowania kosztem państwa kolei żelaznej parowej z Tarvisu w zetknięciu z koleją następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa, aż do granicy państwa pod Pontaflem gdzie zetknąć się ma z koleją do Udine, na ziemi włoskiej wybudować się mającą.

W tym celu wyznacza się Rządowi na sporządzenie projektu szczegółowego i rozpoczęcie budowy dotacyą osobną w sumie ośmset tysięcy złotych waluty austryackiej na rok 1876.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

44.

Ustawa z dnia 12 marca 1876.

o budowie kolei żelaznej parowej z Dolnego Drauburga do Wolfsbergu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do wybudowania kosztem państwa kolei żelaznej parowej ze szlakiem normalnym z dolnego Drauburga w zetknieciu z koleją południową do Wolfsbergu.

Artykuł II.

Kolej ta zbudowana być ma jako drugorzędna, o promieniu najmniej 150 metrów długości, korona budowy ziemnej mieć będzie najwięcej 4 metry szerokości i postanawia się, że waga największa szyn, w przypadku jeżeli szyny żelazne będą użyte, wynosić ma 28 kilogramów na metr.

Chyżość pociągów, kolej tę przebiegać mających, wynosić powinna najwięcej 15 kilometrów na godzinę i poleca się Rządowi, aby nietylko we względzie budowy zastósował wszelkie możliwe ulgi, lecz aby także co się tyczy ruchu odstąpił od wszelkich środków ostrożności, przepisanych w Porządku ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) i przepisach dodatkowych, o tyle, o ile to da się zrobić ze względu na zmniejszoną chyżość.

Artykuł III.

Na rozpoczęcie budowy kolei żelaznej, w artykule I wzmiankowanej, wyznacza się Rządowi na rok 1876 dotacyą osobną w sumie 300.000 zł. wal. aust.

Dotacya ta, o ile w roku 1876 albo wcale nie, albo tylko częściowo będzie użyta, może być używana jeszcze aż do końca czerwca 1878 roku, w przypadku tym jednak tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1877 roku, przeto policzyć ją należy na karb służby tego ostatniego roku.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

45.

Ustawa z dnia 12 marca 1876,

o przyzwoleniach i ulgach w celu zapewnienia budowy kolei żelaznej parowej z Bielska do Żywca.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby nadając spółce akcyjnej kolei północnej Cesarza Ferdynanda koncesyą na budowę kolei żelaznej parowej z Bielska do Żywca, dozwolił następujących ulg:

1. Uwolnienie wszelkich kontraktów, podań i wszystkich innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału, jakoteż budowy i urządzenia kolei, od stępli i opłat, aż do otwarcia ruchu;

2. uwolnienie od stępli i opłat przypadających od pierwszej emisyi obligacyj z prawem pierwszeństwa w sumie odpowiedniej wydatkom na budowę tej kolei, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

3. uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych którymby podlegały kupony od wzmiankowanych obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości na mocy ustaw został zaprowadzony, a to na lat dwadzieścia pięć, licząc od dnia nadania koncesyi.

Dla ułatwienia aby rachunki ruchu kolei z Bielska do Żywca i dawniejszych linij kolej Cesarza Ferdynanda były utrzymywane spólnie, przyjąć można dochód z linii Bielsko-Żywieckiej opodatkowaniu podlegający na cały czas uwolnienia od podatków, ryczałtowo w sumie ośmdziesiąt tysięcy złotych wal. austr. rocznie.

Artykuł II.

Kolej w artykule I wzmiankowana ma być wybudowana i oddana gotowa na użytek publiczny w przeciągu półtrzecia roku licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł III.

Postanawia się że koncesya na kolej w artykule I wzmiankowaną nadana będzie na lat dziewięćdziesiąt licząc od dnia 6 maja 1876.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 12 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

46.

Ustawa z dnia 13 marca 1876,

o wybudowaniu kosztem państwa kolei żelaznej parowej z Kriegsdorfu w zetknięciu z koleją centralną morawsko-szląską do Rymarzowa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd do wybudowania kosztem państwa kolei żelaznej parowej ze szlakiem normalnym z Kriegsdorfu w zetknięciu z koleją morawsko-szląską do Rymarzowa.

Artykuł II.

Kolej ta wybudowana być ma jako drugorzędna, korona budowy ziemnej mieć będzie najwięcej 4 metry szerokości i postanawia się, że waga największa szyn, w przypadku jeżeli szyny żelazne będą użyte, wynosić ma 28 kilogramów na metr.

Chyżość pociągów, kolej tę przebiegać mających, wynosić powinna najwięcej 15 kilometrów na godzinę, i poleca się Rządowi, aby nietylko na względzie budowy zastosował wszelkie możliwe ulgi, lecz aby także co się tyczy ruchu, odstąpił od wszelkich środków ostrożności przepisanych w Porządku ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) i w przepisach dodatkowych, o tyle, o ile to da się zrobić ze względu na zmniejszoną chyżość.

Artykuł III.

Na rozpoczęcie budowy kolei w artykule I wzmiankowanej wyznacza się Rządowi na rok 1876 dotacyą osobną w sumie 300.000 złotych.

Dotacya ta, o ile w roku 1876 albo całkiem nie, lub tylko w części będzie użyta, może być używana jeszcze aż do końca czerwca 1878 roku, w przypadku tym jednak tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1877 roku, przeto policzyć ją należy na karb służby tego ostatniego roku.

Artykuł IV.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 13 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

47.

Ustawa z dnia 13 marca 1876,

o wyznaczeniu na rok 1876 dotacyj osobnych na budowę kolei żelaznych państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie wydatków dalszego prowadzenia budowy kolei żelaznych państwa, poniżej wyszczególnionych, wyznaczają się na rok 1876 następujące dotacye osobne:

§. 1.	na budowę kolei istryjskiej	3,200.000 zł.
§. 2.	„ „ „ tarnowsko-leluchowskiej .	700.000 „
§. 3.	„ „ „ z Siwerichu do Spletu z odnogą do Szebeniku .	3,200.000 „
§. 4.	„ „ „ rakonicko-protiwińskiej .	900.000 „
	Razem .	8,000.000 zł.

Artykuł II.

Dotacyi wyznaczonych w artykule I użyć wolno tylko na cele w odnośnych paragrafach wzmiankowane, o ile jednak takowe w roku 1876 albo wcale nie, albo tylko w części będą użyte, mogą być używane jeszcze aż do końca 1878 roku, tak jednak uważane być mają, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1877 roku, przeto policzyć je należy na karb służby tego ostatniego roku.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 13 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

48.

Ustawa z dnia 18 marca 1876,

o zakupieniu na rzecz państwa c. k. uprzyw. kolei dniestrzańskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, do zakupienia c. k. uprzyw. kolei dniestrzańskiej za dwa miliony stotysięcy (2,100.000) złotych w notach pod warunkami, które zawiera protokół ministerstwa handlu z dnia 8 listopada 1875.

Artykuł II.

Na ten cel wyznacza się Rządowi na rok 1876 dotacyą osobną w sumie 2,100.000 zł., która, o ile w roku 1876 albo wcale nie albo tylko w części będzie użyta, może być używana jeszcze aż do końca czerwca 1878, w przypadku tym jednak ma być tak uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1877 roku, przeto policzyć ją należy na karb służby tego ostatniego roku.

Artykuł III.

Pozwala się na uwolnienie od stępli i opłat aktów, tyczących się przeniesienia prawa własności w skutek nabycia c. k. uprzyw. kolei dniestrzańskiej, a względnie kontraktów i innych dokumentów, w tym celu spisać się mających, jakoteż wniesień i wykreśleń hipotecznych, z tego powodu nastąpić mających, tudzież odnoszących się do tego podań i wygotowań.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poleca się ministrowi skarbu i ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 18 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w

49.

Ustawa z dnia 21 marca 1876.

o odstąpieniu gminie miasta Wiednia drogi skarbowej przy rogatce Tabor i wyznaczeniu dodatku rządowego na utrzymanie drogi prowadzącej od tej rogatki do mostu Franciszka Józefa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd:

a) aby gminie miasta Wiednia oddał na własność gminy a tem samem w zarząd techniczny i ekonomiczny drogę skarbową przy rogatce Tabor;

b) aby tejże gminie wypłacał na utrzymanie owej drogi tudzież drogi w zetknięciu z nią aż do mostu Franciszka Józefa, prowadzącej, dodatek niezmienny w sumie 12.000 zł. wal. austr. rocznie, a to od 1 stycznia 1876 za kwitem niestęplowanym.

§. 2.

Ustawę niniejszą wykonać ma minister spraw wewnętrznych po zniesieniu się z ministrem skarbu.

Wiedeń, dnia 21 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Pretis** r. w.

50.

Ustawa z dnia 24 marca 1876,

mocą której zmieniają się niektóre przepisy ustawy z d. 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872) tyczącej się nowego porządku miar i wag.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Oprócz ciężarków, w artykule III ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) pod *D* ustanowionych, służyć ma za jednostkę wagi w obrocie powszechnym

Cetnar metryczny równy . . . . . 100 kilogramom.

§. 2.

Oprócz miar i ciężarków, w artykule XIII ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) wzmiankowanych, przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania jeszcze i następujące: miary pojemności na dwa i więcej hektolitrów, jeżeli pojemność jest krotną całego hektolitra; ciężarki mające po 50 kilogramów.

§. 3.

Beczki sprawdzone, już w obrocie będące, które na mocy artykułu XII przrzeaczonej ustawy, podlegają obowiązkowi sprawdzania i cechowania, używane być mogą w obrocie publicznym jeszcze aż do końca 1876 roku z cechą uwierzytelniającą pojemność w dotychczasowej miarze ustawowej.

§. 4.

Do przywozu i wywozu piwa, w miastach uważanych za zamknięte, używane być mogą tylko beczki transportowe, mające po 25, 50, 100 i 200 litrów pojemności. C. k. ministerstwo handlu upoważnione jest ustanowić drogą rozporządzenia różnicę wyrażoną w procentach, która ustanowione tu pojemności beczek zwiększać lub zmiejszać może.

W postępowaniu tyczącem się poboru podatku konsumcyjnego na rogatkach miast uważanych za zamknięte nie będzie się zważać na tę różnicę.

Drogą rozporządzenia ustanowione będą znaki łatwo w oko wpadające dla takich beczek transportowych, do przywozu piwa do miast zamkniętych, służyć mających, dla odróżnienia ich od innych. Ktoby używał beczek innych a nie tych pojemności, które w ustępie 1 są przytoczone, lub ktoby zaniedbał oznaczyć beczki według przepisu, karany będzie przez władze dochodów niestałych grzywną porządkową w kwocie 10 złotych wal. austr. za każdą taką beczkę w użyciu będącą.

Przepisy te nie odnoszą się do beczek, będących jeszcze w obrocie stosownie do §-fu 3-go ustawy niniejszej, a które są cechowane na miarę ustawową dotychczasową.

§. 5.

Odnośnie do przepisu o cechowaniu gazomierzy, w artykule XVIII ustawy z dnia 23 lipca 1871 podanego, upoważnia się Rząd, ażeby stosownie do potrzeby przedłużył termin, do którego gazomierze już w używaniu będące miały być sprawdzone i cechowane.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 13 kwietnia 1876.

51.

Ustawa z dnia 18 marca 1876.

zmieniająca §§-fy 6, 7 i 9 rozporządzenia cesarskiego z dnia 9 listopada 1858 (Dz. u. p. Nr. 205) o łącznem umieszczaniu majątku sierocego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

§§. 6. 7 i 9 rozporządzenia cesarskiego z dnia 9 listopada 1858 (Dz. u. p. Nr. 205) zmieniają się i mają opiewać:

§. 6.

Każdemu pod opieką zostającemu, jak tylko wpłynie dla niego kwota, wynosząca najmniej 5 zł. wal. austr., spólna kasa sieroca opłacać ma od takowej odsetki, podług tej stopy procentowej, która jest przepisana dla kapitałów czynnych, w niej umieszczanych.

Od kwot, które pojedynczo, lub razem wzięte, nie wynoszą 5 zł. wal. austr. i od reszt, pozostałych z podzielenia umieszczonej kwoty przez 5, spólna kasa sieroca opłacać nie będzie żadnych odsetków.

§. 7.

Odsetki opłacane będą tylko za całe miesiące i od wszystkich kwot, w ciągu miesiąca wpływających, liczyć się będą począwszy od 1 dnia następnego miesiąca.

§. 9.

Dłużnicy, biorący pożyczki z kas sierocych łącznych, opłacać mają od takowych odsetki zwyczajnie po sześć od sta.

W przypadkach wyjątkowych sądy krajowe wyższe zarządzić mogą zmianę tej stopy procentowej.

Pożyczki te wypowiadane być mogą półrocznie przez obie strony i powinny być podzielne przez dziesięć.

Odsetki opłacać należy półrocznie z góry, zawsze dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca.

Udzielając pożyczkę, odciągnąć należy od razu pierwszą kwotę odsetków za czas od 1 dnia miesiąca w którym na udzielenie pożyczki pozwolono, aż do najbliższego terminu wypłaty odsetków (1 stycznia i 1 lipca).

Ci dłużnicy kasy sierocej, którzy od pożyczek udzielonych im nim ustawa niniejsza nabyła mocy obowiązującej, opłacają odsetki mniejsze od zaprowadzonych w kasie sierocej której się tyczy, zobowiązać się mają w razie wypowiedzenia kapitału, deklaracyą do intabulacyi uprzymiotnioną, że opłacą kasie sierocej wyższe odsetki, podług przepisów niniejszej ustawy.

Czynności urzędowe, potrzebne do wykonania tego postanowienia, wolne są od stępli i opłat. Uwolnienie to służy wszelkim deklaracyom, protokołom, wygotowaniom, podaniom i załączkom, wszakże tylko o tyle, o ile takowe przeznaczone są do przeprowadzenia wzmiankowanych czynności urzędowych, uskutecznić się mających drogą nie spornego postępowania.

Artykuł II.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1877.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrom sprawiedliwości i skarbu.

Wiedeń, dnia 18 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w. **Pretis** r. w.

52.

Ustawa z dnia 20 marca 1876,

o dokończeniu linii z Falkenowa do Kraślic należącej do spółki kolei busztiehradzkiej i o urządzeniu ruchu na takowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby wypłacił spółce kolei busztiehradzkiej na dokończenie linii z Falkenowa do granicy czesko-saskiej pod Kraślicami, oprócz zaliczek rządowych, w łącznej sumie jednego miliona pięciuset tysięcy złotych wal. austr. banknotami, na mocy ustawy z dnia 30 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 92), udzielonych, jeszcze dalsze zaliczki bezprocentowe w sumie jednego miliona siedmiuset tysięcy (1,700.000) złotych wal. austr. banknotami, i aby na pokrycie wierzytelności, z udzielenia tej zaliczki, wynikłej, przyjął jako zapłatę papiery rzeczonej spółki w pełnej wartości imiennej, a to 11,333⅓ sztuk obligacyj z prawem pierwszeństwa po 150 zł. wal. austr. w łącznej sumie jednego miliona siedmiuset tysięcy złotych (1,700.000 zł.) wal. austr.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, które Rząd ma odebrać, zaopatrzone być powinny w kupony odsetkowe od dnia 1 października 1877.

Artykuł II.

Pod względem wypłaty zaliczek na budowę, udzielić się mających w myśl artykułu I ustawy niniejszej, trzymać się należy przepisów następujących:

1. Na pokrycie długu nieustalonego, który ciąży na uprzywilejowanej spółce kolei busztiehradzkiej w skutek wydatków na budowę linii z Falkenowa do Kraślic przez spółkę poniesionych a dotychczasową zaliczkę rządową w sumie 1,500.000 zł. przewyższających, udzielać należy przerzeczonej spółce zaliczki w takiej sumie, jaką Rząd na podstawie środków dowodowych, przez spółkę przedstawić się mających, uzna za udowodnioną dostatecznie;

2. pozostałą resztę sumy 1,700.000 zł. na zaliczki przeznaczonej, użyć należy na wybudowanie linii z Falkenowa do granicy państwa i urządzenie na niej ruchu, w taki sposób, że pojedyncze raty wypłacane być mają zwyczajnie podług tego, jaki wydatek w następnym miesiącu ma być poniesiony.

Artykuł III.

Natomiast na uprzyw. spółkę kolei busztiehradzkiej włożyć należy obowiązek:

aby przyspieszyła roboty budownicze na linii z Falkenowa do granicy państwa i urządzenie tejże linii o tyle, iżby część jej z Falkenowa do Kraślic oddana być mogła na użytek publiczny najpóźniej aż do 1 czerwca 1876 a część od Kraślic aż do granicy państwa, aż do 31 grudnia 1876.

Artykuł IV.

Z powodu zaliczek na budowę, w myśl artykułu I i II udzielonych, przyznane będzie Rządowi aż do ukończenia linii z Falkenowa na Kraślice do granicy państwa i urządzenia na niej ruchu, prawo zastawu na wszystkich budowlach linii z Falkenowa na Kraślice do granicy państwa jakoteż na wszystkich pod budowę tej kolei zakupionych gruntach i nagromadzonych materyałach, i takowe na żądanie administracyi państwa ma być na przerzeczonej linii kolei hipotecznie zabezpieczone, bezpośrednio po prawie zastawu już nabytem z powodu poprzednich zaliczek rządowych na budowę w sumie 1,500.000 zł. ale z pierwszeństwem przed wszystkiemi innemi, z jakiegokolwiek tytułu wynikającemi wierzytelnościami.

Artykuł V.

Pozwala się na uwolnienie od stępli i opłat umowy, która stosownie do ustawy niniejszej zawarta będzie między Rządem a spółką kolei busztiehradzkiej, odnoszących się do tego podań, kwitów i innych dokumentów i wygotowań w szczególności zaś wniesień i wykreśleń hipotecznych, które nastąpią z tego powodu.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poleca się ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 20 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

53.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 29 marca 1876,

tyczących się kilku zmian w Instrukcyi o postępowaniu z majątkiem sierocym łącznym, ogłoszonej pod dniem 24 czerwca 1859 (Dz. u. p. Nr. 123).

W celu uproszczenia administracyi majątku sierocego, Ministrowie sprawiedliwości i skarbu po zniesieniu się z najwyższą Izbą obrachunkową, wydają następujące rozporządzenie nabywające mocy od dnia 1 stycznia 1877:

1. Zapiski, jakoteż wykazy, w §§-tach 27. 29, 38, 39 i 55 Instrukcyi o postępowaniu z majątkiem sierocym łącznym z dnia 24 czerwca 1859 (Dz. u. p. Nr. 123) przepisane (wzory 5, 6, 10, 11 i 17), uchylają się;

2. do utrzymywania księgi rachunków biernych (wzór 2), przepisanej w §-fie 11 przerzeczonej Instrukcyi, podaje się wzór nowy, poniżej zamieszczony, według którego, w skutek opuszczenia rubryki „bezodsetkowy“, w dotychczasowym wzorze Nr. 2 istniejącej, kwota odsetków skapitalizować się mająca, przenoszona być ma do kapitału odsetki przynoszącego a reszta zapisywana będzie w rubryce: „odsetki“, dopóki nie zostanie uzupełniona do 5 zł., to jest najmniejszej kwoty, która podlega oprocentowaniu;

3. w skutek tego nowego urządzenia księgi rachunków biernych odpadają rubryki: „bezodsetkowy“ także we wzorze Nr. 15, przepisanym w §-fie 47-ym przerzeczonej Instrukcyi dla stanu biernego kasy sierocej spólnej a napis w rubrykach, które dotychczas były przeznaczone tylko do zapisywania odsetków, uzupełnić należy słowami: „i kapitał bezodsetkowy“;

4. książeczki do wpisywania wierzytelności osób pod opieką zostających, przepisane w §-fie 22 rzeczonej Instrukcyi (wzór 4), otrzymają takie same urządzenie wewnętrzne, jak powyższy nowy wzór księgi rachunków biernych;

5. gdy w ustawie z dnia 18 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 51) ustanowione zostały terminy 1 stycznia i 1 lipca każdego roku do płacenia odsetków, przeto we wzorze 14: „stan czynny kasy sierocej spólnej“, w §-fie 47-ym przerzeczonej Instrukcyi przepisanym, odpadają rubryki: „z procentów płatnych z góry tyczą się roku“, tudzież „kapitał i odsetki razem“.

Glaser r. w. **Pretis** r. w. **Mercandin** r. w.

Wzór.

Księga rachunków biernych

kasy sierocej spólnej

Gmina .....

Tom

Ark. ks. bier.

N. N.

z .....urodzony dnia.....

Opiekun N. N.

Odbiór

Liczba bieżąca	Data	Artykuł dziennika	Relacya	Początek oprocentowania	Miesiące	Kapitał przynoszący odsetki		Kapitał bezodsetkowy odsetki	
			Np.						
1	$^{12}/_{1}$ 1877	93	N. N. składa stosownie do polecenia sądowego	$^{1}/_{2}$ 1877	. . .	580	. .	4	. .
2	$^{31}/_{12}$ 1877	. . .	Odsetki za 1877 od 580 zł. . .	. . . . .	11	. . . .	. .	31	90
3	. . . . .	. . .	Razem	. . . . .	. . .	580	. .	35	90
4	. . . . .	. . .	Pozycya wydatkowa 1 z przyrostu i ubytku	. . . . .	. . .	35	. .	35	. .
5	. . . . .	. . .	**Wierzytelność za 1878**	. . . . .	. . .	615	. .	. . . .	90
6	$^{18}/_{3}$ 1878	213	N. N. składa stosownie do pozwolenia sądowego z . . . liczba	$^{1}/_{4}$ 1878	. . .	240	. .	3	80
7	$^{31}/_{12}$ 1878	. . .	Odsetki za 1878, j.t.:						
			od 615 zł.	. . . . .	12	. . . .	. .	36	90
			„ 240 „	. . . . .	9	. . . .	. .	10	80
8	. . . . .	. . .	Razem	. . . . .	. . .	855	. .	52	40
9	. . . . .	. . .	Pozycya wydatkowa 2 z przyrostu i ubytku	. . . . .	. . .	50	. .	50	. .
10	. . . . .	. . .	**Wierzytelność za 1879**	. . . . .	. . .	905	. .	2	40

.....

będzie pełnoletnim dnia

z .....

Wydatek							
Liczba bieżąca	Data	Artykuł dziennika	Relacya	Kapitał przynoszący odsetki		Kapitał bezodsetkowy i odsetki	Uwaga
			Np.				
1	$^{3}/_{12}$ 1877	. . .	Przeniesiono do oprocentowania	. . . .	. .	35 . .	
2	$^{3}/_{12}$ 1878	. . .	Przeniesiono do oprocentowania	. . . .	. .	50 . .	

54.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 31 marca 1876.

tyczące się wykonania ustawy z dnia 8 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 26), zaprowadzającej niektóre zmiany w rozporządzeniu z dnia 6 kwietnia 1856 (Dz. u. p. Nr. 50), tudzież w ustawach z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) i z dnia 29 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 20) o opłatach stęplowych i bezpośrednich.

W wykonaniu ustawy z dnia 8 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 26) wydają się przepisy następujące:

Do §-fu 2-go.

Gdy w paragrafie tym wyraźnie jest postanowiono, że przepisy rozporządzenia z dnia 2 października 1868 (Dz. u. p. Nr. 135), a w szczególności §§. 26, 27 i 28 tego rozporządzenia, pozostają w mocy obowiązującej, przeto do weksli, w krajach korony węgierskiej, wystawionych, stosowane być mają pod względem wysokości opłaty, przypadającej w razie przyniesienia tych weksli do obrębu w którym ustawa z dnia 8 marca 1876 obowiązuje, nie przepisy §§-fów 8 i 9, lecz §-fu 4-go ustawy z dnia 8 marca 1876, przeto kwota opłacona od takowych podług przepisów władzom skarbowym królewsko węgierskim, wliczona będzie w należytość, przypadającą podług ustawy dla krajów tutejszych, w myśl §§-fów 8, 10 i 13 ustawy z dnia 8 marca 1876.

Do §-fu 3-go.

Obliczając termin, w pierwszym ustępie tego paragrafu, wzmiankowany, o ile chodzi tu o zastosowanie skali I i II, baczyć należy na to, czy dzień płacenia odpowiada przez swoje oznaczenie dniowi wystawienia wekslu. Tak np. weksel wystawiony 28 lutego, wtedy tylko podlegałby skali I, gdyby był płatny najpóźniej do 28 sierpnia tego samego roku; weksel wystawiony 28 lutego a płatny 29 lub 30 sierpnia podlegałby już skali II. Podobnież od weksla wystawionego np. ostatniego września 1876 a płatnego ostatniego marca 1877 należałoby uiścić się z opłaty nie podług skali I lecz podług skali II.

Do §-fu 9-go.

Uwzględnienie dla weksli zagranicznych, tylko przechodowych, w paragrafie tym wzmiankowane, przestaje mieć miejsce, jak tylko później np. przez dołożenie krajowego adresu na wypadek, zamieszkania, przyjęcia wyręcznego, płatność weksla w krajach tutejszych będzie uzasadniona, lub gdy z takowego zrobiony będzie użytek sądowy w krajach tutejszych, ponieważ w takich okolicznościach weksel przestaje być tylko przechodowym.

Do §-fu 11-go.

Według dotychczasowych przepisów wszystkie indosy, położone na wekslu podlegającym skali II, podlegałyby bez wyjątku opłacie podług skali II.

Na mocy §-fu 11-go nowej ustawy opłata została zmniejszona, w ten sposób, że indosy nie objęte §-fem 12-ym tej ustawy, znajdujące się na wekslach, skali II już pierwotnie podlegających, lub na wekslach w tym czasie lub w skutek indosu uzupełnieniu opłaty podług skali II podlegających, jeżeli te ostatnie nie zawierają w czasie położenia indosu deklaracyi zahipotekowania, ani

w tekście, ani w związku z akceptem itd. ani w formie osobnego dodatku, ani nie są zahipotekowane, podlegają teraz tylko opłacie podług skali I, stosownie do kwoty odstąpionej.

Do §-fu 15-go.

Zarządzenie wydrukowania osobnych blankietów z urzędowemi znakami stęplowemi dla firm itp. zastrzega się ministerstwu skarbu.

Do §-fu 21-go.

Podług ustawy wyrażenie: „podwyższenie opłaty“ obejmuje należytość zwyczajną i tę kwotę, o którą należytość zwyczajna z powodu przekroczenia ustawy ma być podwyższona. (Podwyższenie należytości zwyczajnej).

Różnicę te zachowywać należy przy stosowaniu §-fu 21-go.

Gdy np. w przypadku, w którym od weksla, skali I podlegającego, opłata zwyczajna wynosi 1 zł., a w skutek tego podwyższenie opłaty 50 zł., postąpić się ma podług §-fu 21-go, ściągnąć należy zamiast całkowitego podwyższenia w kwocie 50 zł.:

a) należytość zwyczajną nieopłaconą pierwej . . . . . 1 zł. — c.
b) połowę 49 zł. t. j. kwoty o którą należytość została podwyższona a zatem należytość zwyczajną $24^1/_2$ razy wziętą przeto . 24 „ 50 c.

Razem . 25 zł. 50 c.

Zrzeczenie się przez stronę wszelkiego rekursu, położone za warunek w §-fie 21-ym ustawy, potwierdzić należy albo w podaniu z którem postąpi się podług 44 *l* poz. tar. w u. o nal. albo w protokole podanie takie zastępującym, ustna przeto prośba, w tym celu zaniesiona, nie jest dostateczna.

W potwierdzeniu odbioru, które w przypadku takim wydaje się stronie, wyraźnie za każdym razem odwołać się należy do §-fu 21-go ustawy dla stwierdzenia tego zrzeczenia się wszelkiego rekursu.

W skutek postanowień tego paragrafu, kwoty, o które należytości zwyczajne zostają podwyższone, uważane będą no równi z temi należytościami, przeto przepisy tyczące się ściągania i zabezpieczenia należytości zwyczajnych, uwalniania od takowych i ich odpisywania odnoszą się także i do podwyższeń, na mocy ustawy z dnia 8 marca 1876, przepisanych.

Do §-fu 27-go.

Władze i urzędy zajmujące się obecnie wymianą, upoważnione są w ogólności do wymiany weksli krajowych, w §-fie 27-ym wzmiankowanych, o ile wszystkie warunki tamże przepisane, będą dopełnione, za inne blankiety wekslowe urzędowe a względnie za znaczki stęplowe tej samej wartości.

Z podaniami tyczącemi się tego postąpić należy podług 44 *q* poz. tar. w ust. o nal.

Rozstrzyganie w przedmiocie wymiany weksli adresowanych do trassata znajdującego się za granicą zachowuje się ministerstwu skarbu.

Do §-fu 30-go.

Stosownie do §-fu 6-go ustawy z dnia 10 czerwca 1869 (Dz. u. p. Nr. 113) ustawa z dnia 8 marca 1876 zaczyna obowiązywać od dnia 1 maja 1876.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 29 kwietnia 1876.

55.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 4 kwietnia 1876.

tyczące się wymierzania cła od drzewa opałowego i od drzewa narzędziowego pospolitego wzdłuż granicy tureckiej.

Po zniesieniu się z królewsko węgierskiemi ministerstwami skarbu i handlu uchyla się rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 14 kwietnia 1858 (Dz. u. p. Nr. 57), mocą którego transport lądowy drzewa opałowego i drzewa narzędziowego pospolitego wzdłuż granicy tureckiej uważany był pod względem wymiaru cła na równi z transportem wodnym i przywraca się moc obowiązującą uwadze 3 do pozycyj 29 *a)* i *b)* taryfy cłowej z dnia 5 grudnia 1853 dla obrotu przez granice od strony Turcyi.

Z uwagi na przepis artykułu XX aktu o żegludze na Dunaju z dnia 7 listopada 1857 pozwala się na takież samo uwzględnianie transportu drzewa na Dunaju przez granicę turecką.

Na równi z transportem lądowym będzie także uważany transport drzewa w poprzek rzeki.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

56.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 8 kwietnia 1876,

tyczące się ustanowienia urzędu podatkowego i depozytowego sądowego w Skalicach Czeskich w Czechach.

Na mocy najwyższego pozwolenia z dnia 8 września 1875 ustanawia się dla gmin: Ujezdec, Czerwona Góra, Horzyczka, Kleny, Lhotta (pod Horzyczkami), Litoborz, Czeskie Skalice (miasto), Małe Skalice, Slatina, Stolin, Westec, Oleśnica, Wszelib, Żernowa, Zlicze należących do okręgu urzędu podatkowego nachodzkiego, tudzież dla gmin Jessenice, Spyt, z okręgu urzędu podatkowego nowomiejskiego nad Metują i dla gmin Dąbrowica, Rzykow, Świnistany, Trzebeszów z okręgu urzędu podatkowego jaromierskiego, osobny urząd podatkowy i depozytowy sądowy w Skalicach czeskich, który rozpocznie czynności urzędowe od dnia 1 lipca 1876.

Od tego dnia przerzeczone gminy odłączone będą od okręgow tych urzędów podatkowych do których należą obecnie.

Pretis r. w.

57.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 1876,

pozwalająca używać obligacyj pożyczki przynoszącej odsetki, przez gminę miasta Gradcu na mocy ustawy krajowej z dnia 2 marca 1873 w sumie trzech milionów złotych zaciągnąć się mającej, do umieszczania w nich dla korzyści kapitałów fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, funduszów sierocych, powierzniczych i depozytowych, jakoteż do składania w nich kaucyj służbowych i przemysłowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Obligacye pożyczki przynoszącej odsetki, przez gminę miasta Gradcu na mocy ustawy krajowej z dnia 2 marca 1873 (Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych dla Styryi, Nr. 18) w sumie trzech milionów złotych zaciągnąć się mającej, mogą być używane do umieszczania w nich dla korzyści kapitałów fundacyj, zakładów pod nadzorem publicznym zostających, funduszów sierocych, powierzniczych i depozytowych, jakoteż do składania w nich kaucyj służbowych i przemysłowych.

§. 2.

Pozwolenie do zaciągnięcia pożyczki loteryjnej bezprocentowej, ustawą z dnia 25 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 57) gminie miasta Gradcu udzielone, uchyla się.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się właściwym ministrom.

Wiedeń, dnia 16 kwietnia 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Glaser** r. w. **Pretis** r. w.

58.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20 kwietnia 1876,

o ustanowieniu sądu powiatowego w gminie Winohrady Królowe II część w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) ustanawia się w obrębie sądu krajowego prażskiego dla gmin:

1. Branik,
2. Chodow z Hrnczirzami, Litochlebami i Szeberowem,
3. Hodkowiczki z Lhotką i Nowym Dworem,
4. Hostiwarz z Hajem i Milicowem,
5. Hrdlorzezy,
6. Górny i Dolny Krecz z Jałowym Dworem i Pankracem,
7. Kuratice z Babenicami i Libuszem,
8. Maleszyce,
9. Michle,
10. Nusle z Pankracem,
11. Podoły z Dworem,
12. Sterbohoły,
13. Strasznice stare i nowe,
14. Winohrady królowe I i II z Wolszanami,
15. Wrszowice,
16. Zabehlice z Praczem i Roztelem,

które odłączają się od obrębu sądu powiatowego karolinentalskiego, sąd powiatowy z siedzibą w gminie Winohrady królowe II część.

Czas rozpoczęcia się czynności urzędowych w tym sądzie powiatowym będzie później podany do wiadomości.

Glaser r. w.

59.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 24 kwietnia 1876,

tyczące się zniesieniu urzędu cłowego pobocznego II klasy w Reizenhainie saskim (gościniec).

Z dniem 30 kwietnia 1876 znosi się urząd cłowy poboczny II klasy w Reizenhainie saskim (gościniec) a zarazem ustanawia się na jego miejsce przykomorek, który będzie czynnikiem pomocniczym urzędu cłowego głównego I klasy, w tamtejszym dworcu kolei żelaznej.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 2 maja 1876.

60.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 21 kwietnia 1876,

tyczące się przedaży trucizn, produktów trucizny zawierających i przetworów chemicznych zdrowiu szkodliwych.

Pod względem przedaży trucizn, produktów trucizny zawierających i przetworów chemicznych zdrowiu szkodliwych, wydają się przepisy następujące:

§. 1.

Uznaje się za trucizny:

1. Arsen i wszystkie związki arsen zawierające;
2. związki antymonu zawierające chlor i tlen;
3. tlenniki i sole rtęci (licząc tu także związki chloru, bromu i jodu);
4. fosfor pospolity;
5. brom;
6. kwas pruski i przetwory takowy zawierające; jakoteż wszelkie cyanki metaliczne, wyjąwszy tylko te, które zawierają żelazo jako część składową;
7. przetwory gwałtownie działające, z jadowitych roślin i zwierząt pochodzące, lub jedynie sztuczną drogą otrzymywane, jak alkaloidy, kurara, kantarydyna itd.

§. 2.

Ubiegający się o upoważnienie do przedaży trucizn udowodnić powinien, że czyni zadość wymogom, do uzyskania takowego potrzebnym, w §-fie 27 ustawy przemysłowej wzmiankowanym a mianowicie, że albo

1. skończył z dobrym skutkiem niższy oddział szkoły średniej lub szkoły wyłącznej, z takową na równi będącej, albo,
2. że w inny sposób nabrał dostatecznych wiadomości o truciznach i handlu takowemi, mianowicie przez dłuższe pełnienie obowiązków w handlu upoważnionym do przedaży trucizn i produktów trucizny zawierających lub w fabryce chemicznej.

§. 3.

Trucizny pozwala się wydawać tylko przemysłowcom do sprzedaży trucizn upoważnionym, zakładom naukowym i szkołom publicznym tudzież osobom, które okażą pozwolenie urzędowe jeszcze ważne (§§. 5 i 7) do kupowania trucizn.

Ten, który nabył truciznę za pozwoleniem urzędowem, nie może odstępować takowej ani za pieniądze ani za darmo osobom, które do handlu truciznami nie są upoważnione.

§. 4.

Pozwolenie do nabywania trucizn daje władza administracyjna powiatowa, w której okręgu urzędowym mieszka ubiegający się o takowe.

Władza ta sprawdzić ma cel nabywania trucizn, tudzież czy ubiegający się jest człowiekiem pewnym i w razie potrzeby wysłuchać w tej mierze naczelnika jego gminy, którego też zawiadomić należy o danem pozwoleniu.

Gdy zachodzi obawa nadużycia lub nieostrożnego obchodzenia się, pozwolenia odmówić należy.

§. 5.

Gdy chodzi o pozwolenie, mające służyć na raz jeden, wydaje się kartę upoważniającą, osobom zaś, które do wykonywania swego rzemiosła lub zatrudnienia ciągle potrzebują trucizny, wydaje się upoważnienie do ciągłego nabywania.

Upoważnienie wydane być nie może na czas dłuższy nad trzy lata.

§. 6.

Każda karta upoważniająca i każde upoważnienie do nabywania zawierać ma nazwiska osób upoważnionych i nazwę trucizny która ma być nabywana.

W karcie upoważniającej wyrażona być ma nadto ilość trucizny którą pozwala się nabyć.

Na kartach upoważniających i na upoważnieniach zamieszczona być ma osnowa §§-fów 3 (2 ustęp), 8 i 10 a na kartach upoważniających także osnowa §-fu 7-go niniejszego rozporządzenia.

W upoważnieniach wyrazić należy dopóki są ważne (§. 5) zapomocą formuły: „Ważne aż do (dzień kalendarzowy)“.

Karty upoważniające i upoważnienia wolne są od stępli.

§. 7.

Gdy się kupuje truciznę za kartą upoważniającą, ten, na którego imię karta opiewa, zapisać ma w takowej datę nabycia, nazwę i ilość nabytej trucizny, ten zaś, który truciznę wydaje, potwierdzić ma, że ją wydał a to wymienieniem firmy przez podpisanie swojego nazwiska. Karta staje się przez to nieważną do nabywania.

§. 8.

Posiadacze kart upoważniających i upoważnień do nabywania obowiązani są strzedz takowe starannie od nadużycia.

§. 9.

Przemysłowcy, upoważnieni do przedaży trucizn, utrzymywać mają osobny rejestr przedaży, zapisując w takowym osobę, której, czas, kiedy wydano truciznę, jakoteż nazwę i ilość tejże a w takich przypadkach, gdy truciznę wydawać wolno tylko za pozwoleniem urzędowem (§. 3), toż pozwolenie (kartę upoważniającą lub upoważnienie) z wymienieniem daty i władzy pozwalającej (§. 367 u. kar.).

§. 10.

Przemysłowcy, mający z trucizną do czynienia i wszyscy posiadający truciznę starać się powinni zapobiedz, aby stąd nie wynikło żadne niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia innych osób, a w szczególności aby trucizny trzymane były zdala od wszelkiego jadła i lekarstw.

§. 11.

W przedsiębiorstwach, prowadzących handel trucizną, ten, który jest nad handlem przełożony, powinien mieć staranie, ażeby towary truciznowe należycie były zachowywane i od innych odosobnione, jakoteż, aby naczynia, truciznę zawierające, miały odpowiednie oznaczenia i były odpowiednio zamknięte.

W przedaży cząstkowej trucizn, jakoteż w przedsiębiorstwach, potrzebujących trucizn do użytku, naczynia podręczne i składowe, w których trucizna trzymana jest na zapas, opatrzone być powinny wpadającym w oczy napisem „trucizna“ lub mieć na sobie wyobrażenie trupiej głowy, jak to jest w zwyczaju zachowywać je należy oddzielnie, pod zamknięciem.

W przedsiębiorstwach tego ostatniego rodzaju, właściciel lub kierownik obowiązany jest mieć zapasy trucizny zawsze w swojem własnem zachowaniu (§. 370 u. kar.).

Naczynia i przyrządy, służące do zachowywania i zamykania trucizn, jeżeli są drewniane, rogowe lub kościane, nie mogą być wcale używane do jadła lub lekarstw, porcelanowe zaś, szklanne lub metalowe naczynia i sprzęty tego rodzaju dopiero wtedy, gdy są jak najstaranniej oczyszczone.

§. 12.

W przedaży cząstkowej trucizny wydawać należy zawsze tylko dobrze opakowane i opieczętowane.

Kupiciel upoważniać powinien do odbioru trucizn tylko takie osoby, którym można zaufać, że niedopuszczą się ani nadużycia, ani nieostrożności; przedający także wydawać nie powinien trucizny osobom, które oczywiście wzniecają obawę.

Naczynia lub pakiety opatrzone być powinny w sposób w oczy wpadający napisem „trucizna“ lub wyobrażeniem trupiej głowy jak to jest w zwyczaju, z wymienieniem firmy sprzedającego.

Wydawania trucizn nie można powierzać uczniom handlowym.

§. 13.

Przesyłając trucizny zapakować je należy starannie w naczyniach zamykających się szczelnie, niedopuszczających wyciekania lub wysypania się, zaopatrzonych napisem „trucizna“.

Przepisy tyczące się szczególnych sposobów pakowania rozmaitych rodzajów trucizn, podane w porządku ruchu kolei żelaznych z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75) dla rozmaitych rodzajów trucizn, zachowywać należy w ogólności gdy się przesyła takie trucizny.

§. 14.

Władza administracyjna I instancyi utrzymywać powinna dokładne wykazy:

1. przemysłowców, którzy w jej okręgu urzędowym sprzedają truciznę na zasadzie przepisów ustawy przemysłowej,
2. wydanych upoważnień do nabywania trucizn,
3. wydanych kart upoważniających do nabywania trucizn.

§. 15.

Produkty zawierające truciznę (zioła jadowite itd.) §-fem 1-ym nie objęte, tudzież przetwory chemiczne dla zdrowia niebezpieczne, jak: alkalia, licząc tu ługi gryzące i essencyą ługową, kwasy mineralne, kwas szczawikowy, niebezpieczne sole metaliczne itp. zachowywać powinni przemysłowcy w naczyniach i schowkach opatrzonych wyraźnym napisem co zawierają i każdy, kto takowe posiada, trzymać je powinien zdala od jadła i lekarstw.

W przedaży cząstkowej wydawać należy takie rzeczy tylko dobrze opakowane a nadto odnoszą się tutaj przepisy zawarte w drugim ustępie §-fu 12-go.

Posyłając artykuły takie oznaczyć je należy właściwemi nazwami.

Zresztą stosować należy w równej mierze także przepisy §-fu 13-go tyczące się przesyłania tych artykułów.

§. 16.

Artykuły w farmakopei austryackiej oznaczone krzyżykiem (†) w §-fie 1-ym rozporządzenia niniejszego nie przytoczone, sprzedawane być mogą przez trudniących się tem przemysłowców tylko osobom, do handlu takowemi lub do utrzymywania apteki, upoważnionym, osobom trudniącym się z rzemiosła wyrobem chemikaliów lub zakładom naukowym i szkołom publicznym.

§. 17.

Wykroczenia przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, o ile nie podlegają powszechnej ustawie karnej lub przepisom karnym ustawy przemysłowej, karane będą podług rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 18.

Rozporządzenia dotychczasowe, tyczące się przedmiotu przepisów niniejszych, tracą moc obowiązującą od czasu gdy niniejsze rozporządzenie zacznie obowiązywać.

Atoli przepisy osobne tyczące się przemysłu aptekarskiego nie zostają w niczem naruszone.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w.

61.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 26 kwietnia 1876.

o zniesieniu IV klasy na kolei granicznej morawskiej.

W skutek najwyższego postanowienia z dnia 20 kwietnia 1876 pozwala się przedsiębiorstwu c. k. uprzyw. kolei granicznej morawskiej, ze zmianą częściową §-fu 8-go dokumentu koncesyi z dnia 11 września 1871 (Dz. u. p. Nr. 115), aby aż do dalszego rozporządzenia zniosło na liniach swojej kolei IV-tą klasę do przewozu podróżnych.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4 maja 1876.

62.

Ustawa z dnia 11 kwietnia 1876,

o dopłatach od spółek akcyjnych i towarzystw kredytowych do funduszu giełdy wiedeńskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Izbę giełdową wiedeńską do pobierania rocznej dopłaty do funduszu giełdy wiedeńskiej od tych spółek akcyjnych i towarzystw kredytowych, których akcye, kwity udziałowe, obligacye lub listy zastawne notowane są w urzędowym Wykazie kursów giełdy wiedeńskiej, a mianowicie:

Od spółek bankowych, towarzystw kredytowych i przedsiębiorstw przemysłowych, $^1/_{10}$ od tysiąca, od przedsiębiorstw przewozowych $^1/_{20}$ od tysiąca kwoty papierów, przez obowiązanych do dopłaty w obieg puszczonych a w tym Wykazie kursów, notowanych; wszakże w każdym z osobna przypadku, nie więcej nad 10.000 zł.

Obliczać należy tę dopłatę od sumy imiennej papierów w złotych wal. austr. bez względu na walutę.

Przypadające kwoty płacić należy do kasy Izby giełdowej, w terminach półrocznych a to 1 lipca i 1 stycznia każdego roku. Jeżeliby przypadająca kwota nie została zapłacona w ciągu czterech tygodni po terminie płatności, papiery wypuszczone przez ociągającą się spółkę, przestaną być notowane w urzędowym Wykazie kursów.

§. 2.

Wszelka nadwyżka, któraby w skutku tej dopłaty osiągniętą została w rachunku rocznym funduszu giełdowego, użyta będzie prócz środków zwyczajnych na umorzenie pożyczki w sumie 5,000.000 zł. zaciągniętej na wybudowanie giełdy centralnej wiedeńskiej.

Jeżeli nadwyżka ta, począwszy od roku 1882 przez pięć lat kolejno po sobie następujących, wynosić będzie więcej niż 30.000 zł. rocznie, minister skarbu, po wysłuchaniu Izby giełdowej, zniżyć ma odpowiednią dopłatę w §-fie 1-ym ustanowioną.

§. 3.

Dopóki dopłata do funduszu giełdowego (§. 1) w ogóle będzie pobierana, wstępne, zaprowadzone na giełdzie wiedeńskiej, zmniejszane być nie może bez pozwolenia ministra skarbu poniżej wymiaru na rok 1876 ustanowionego.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże poruczа się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11 kwietnia 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

63.

Ustawa z dnia 17 kwietnia 1876,

o częściowem uzupełnieniu i zmianie umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczącej się udzielenia zaliczki rządowej na wykonanie projektu kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby w celu dokończenia budowy kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej zawarł ze spółką tejże kolei załączoną tu umowę, która po części zmienia a po części uzupełnia umowę z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) zawartą na zasadzie ustawy z dnia 10 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 37) a w skutku Najwyższego postanowienia z dnia 10 kwietnia 1874.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia poleca się ministrowi handlu i ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 17 kwietnia 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

Umowa z dnia . . . . . .

Pomiędzy c. k. Rządem a c. k. uprzywilejowaną koleją żelazną pilzeńsko-brzeźnieńską (chomutowską), w przedmiocie częściowej zmiany i uzupełnienia umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczącej się udzielenia zaliczki rządowej na wykonanie projektu kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej.

Na zasadzie ustawy z dnia . . . . . a w skutek Najwyższego postanowienia z dnia . . . . . zawartą została pomiędzy c. k. ministerstwami handlu i skarbu w zastępstwie c. k. skarbu z jednej a c. k. uprzywilejowaną koleją żelazną pilzeńsko-brzeźnieńską (chomutowską) z drugiej strony, w przedmiocie częściowej zmiany i uzupełnienia umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczącej się udzielania zaliczki rządowej na wykonanie projektu kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej, umowa następująca:

§. 1.

C. k. Rząd zobowiązuje się nabyć przez kupno część 79.999 sztuk obligacyj z prawem pierwszeństwa II emisyi po 150 zł. walut. austryackiej srebrem, zatem w sumie łącznej imiennej 11,999.850 zł. przez c. k. uprzyw. spółkę kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcyonaryuszów rzeczonej spółki kolei z dnia 6 września 1874, wypuścić się mających, wynoszącą 69.999 sztuk, w sumie imiennej 10,499.850 zł. wal. austr. srebrem, pod następującemi warunkami.

§. 2.

Nabycie wzmiankowanych obligacyj z prawem pierwszenstwa, w sumie imiennej 10,499.850 zł. waluty austryackiej przez c. k. Rząd, w §-fie 1 umówione, nastąpi na stały rachunek, po kursie siedmdziesiąt pięć za sto (75%), w takim sposobie, że za każde nominalne sto złotych waluty austryackiej srebrem rzeczonych obligacyj, przypadnie kwota siedmdziesiąt pięć złotych waluty austryackiej w walucie bankowej, zatem za wszystkie nabyć się mające obligacye z prawem pierwszeństwa w sumie imiennej 10,499.850 zł. waluty austryackiej srebrem, gotówka w sumie 7,874.887 zł. 50 c. waluty austryackiej w walucie bankowej.

Wszystkie 69.999 sztuk obligacyj z prawem pierwszeństwa z II emisyi, które Rząd nabywa przez kupno, oddane być mają, zaraz po podpisaniu umowy niniejszej do rąk c. k. ministerstwa skarbu.

Cenę kupna wypłacać będzie c. k. ministerstwo skarbu w c. k. kasie krajowej głównej w Pradze, do rąk zastępcy spółki należycie upoważnionego, za niestęplowanemi potwierdzeniami odbioru, stopniowo, podług preliminarza wydatków na miesiąc następny ułożonego, który spółka między 20 a ostatnim każdego miesiąca poda c. k. ministerstwu handlu a uzasadnionego należycie i zatwierdzonego przez rządową zwierzchność nadzorczą budowy.

Jeżeliby po zupełnem ukończeniu kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej zostawała jeszcze z przerzeczonej ceny kupna jako kwota do rozporządzenia, c. k. Rząd wypłaci resztę ceny kupna a względnie obejmie w posiadanie pozostałe obligacye z prawem pierwszenstwa tylko o tyle, o ile będzie to potrzebnem na roboty w pierwotnym projekcie nie przewidziane a które Rząd uzna później za potrzebne, jako to na rozszerzenie budynków, na koleje dowożne, na

pomnożenie zasobów zwłaszcza środków przewozowych dla kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, pozostałe po ukończeniu kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej i otwarciu na niej ruchu znajdować się będą w zachowaniu c. k. Rządu aż dopóki użyte nie zostaną na cele wzmiankowane.

§. 3.

Postanowienie zawarte w artykule I umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) według którego c. k. ministerstwo skarbu zobowiązało się przyjąć jako zapłatę za zaliczki w gotówce w sumie siedm milionów złotych waluty austryackiej banknotami w myśl powyższej umowy udzielić się mające a względnie na pokrycie powstałych stąd wierzytelności c. k. Rządu, akcye c. k. uprzywilejowanej kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) w pełnej wartości imiennej, zmienia się w ten sposób, że rzeczone zobowiązanie się ma odpaść.

Natomiast zgodzono się, że przerzeczona wierzytelność Państwa z tytułu zaliczki, siedm milionów złotych waluty austryackiej wynosząca, ma być uważana za pożyczkę, która przed upływem lat trzydziestu wypowiedziana być nie może a od której mają być płacone odsetki po 5 od sta.

Co się tyczy oprocentowania i umorzenia 10.000 sztuk obligacyj z prawem pierwszeństwa II emisyi w sumie imiennej 1,500.000 zł. danych przedsiębiorstwu budowy jako zapłata za jego wyrzetelnione wierzytelności, c. k. uprzywilejowana spółka kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej zobowiązuje się użyć na to przedewszystkiem dochodów dawnych linij kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej).

C. k. Rząd jednak, tylko wtedy i tylko w takiej mierze domagać się może oprocentowania tej pożyczki, o ile z czystych dochodów całej kolei (z Pilzni na Brzezno do Chomutowa i z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej) pozostaną nadwyżki po całkowitem pokryciu sumy, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie obligacyj z prawem pierwszeństwa.

Nadto c. k. Rząd zastrzega sobie prawo że w każdym czasie podług swego wyboru będzie mógł przyjąć tytułem zapłaty za rzeczoną wierzytelność pożyczkową akcye c. k. uprzywilejowanej spółki kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) w pełnej wartości imiennej.

W wykonaniu tego warunku postanawia się za zobopólną zgodą, że zaraz po zawarciu niniejszej umowy, c. k. ministerstwo skarbu zwróci c. k. uprzywilejowanej spółce kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej akcye w sumie imiennej siedm milionów złotych waluty austryackiej dane temuż c. k. ministerstwu skarbu ze względu na wzmiankowane postanowienie artykułu I-go umowy z dnia 23 kwietnia 1874.

Akcye, stosownie do powyższego układu spółce zwrócone, zachowywane będą przez spółkę od czasu zwrócenia w osobnem zamknięciu, od którego drugi klucz będzie miał komisarz rządowy i uważane być mają za wyjęte całkiem z obiegu, przez co kapitał akcyjny spółki zmniejszy się o sumę tym sposobem odpadającą.

§. 4.

W związku z układem, uczynionym w poprzedzającym §-fie 3-cim, stanowi się wyraźnie, że prawo zastawu, z pierwszeństwem przed wszystkiemi innemi, z jakiegokolwiek tytułu wynikającemi wierzytelnościami, na zasadzie artykułu IV umowy z dnia 23 kwietnia 1874 z powodu udzielenia zaliczek na budowę

w sumie siedm milionów złotych walutą austryacką, w wykazie hipotecznym kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej na pierwszem miejscu zahipotekowane, pozostanie nieścieśnione, bez uczynionego tam ograniczenia co do czasu, dopóki nie będzie udowodnione, że fundusze potrzebne na wybudowanie rzeczonej linii, zostały zebrane, a c. k. uprzywilejowana spółka kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej oświadcza niniejszem, iż zezwala, aby niniejsza umowa, w celu zabezpieczenia praw, których stąd nabywa skarb państwa ze względu na udzielone już zaliczki na budowę w sumie siedm milionów złotych waluty austryackiej, zahipotekowana została obok przerzeczonej pozycyi ciężącej na kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej, w księdze dla kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego praźskiego, jakoteż w wykazie hipotecznym, dla kolei pilzeńsko-brzeźnieńsko-chomutowskiej, w księdze dla kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego praźskiego otwartym.

§. 5.

Oprocentowanie obligacyj z prawem pierwszeństwa przyjąć się mających stosownie do §-fu 1-go, poczyna się od dnia 1 stycznia roku który nastąpi po otwarciu ruchu na kolei z Pilzni do Budy Żelaznej a oprocentowanie obligacyj z prawem pierwszeństwa które Rząd nabyć ma przez kupno stosownie do §-fu 2-go umowy niniejszej, według okoliczności dopiero po skończeniu przerzeczonej linii i otwarciu na niej ruchu, pocznie się dopiero od czasu zapłacenia ceny kupna za takowe przypadającej.

Na opłatę odsetków i na amortyzacyą tych obligacyj użyty być ma przedewszystkiem czysty dochód kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej.

W tym celu zobowiązuje się spółka utrzymywać oddzielnie rachunek ruchu dla wzmiankowanej kolei.

Rząd jednak oświadcza już teraz, że gotów będzie zawrzeć ze spółką osobną umowę w tym celu, aby na odsetki obligacyj z prawem pierwszeństwa przez Rząd przyjętych i na umorzenie tychże, jakoteż na odsetki od wierzytelności dłużnej Rządowi w sumie siedm milionów złotych, przeznaczana była głównie część czystego dochodu całego przedsiębiorstwa, odpowiadająca prawdopodobnemu czystemu dochodowi z tej linii, obliczana sposobem który będzie umówiony.

Po zawarciu tej umowy i w czasie na który takowa zostanie zawarta, spółka nie będzie obowiązana do utrzymywania oddzielnego rachunku ruchu.

§. 6.

O ile umowa niniejsza narusza prawa posiadaczy obligacyj z prawem pierwszeństwa lub także II emisyi, zadaniem będzie spółki postarać się o przyzwolenie kuratorów którzy będą ustanowieni.

Skuteczność umowy niniejszej zacznie się dopiero po dostarczeniu tego przyzwolenia.

§. 7.

Spółka kolei żelaznej zobowiązuje się dołożyć wszelkiego starania i usilności ażeby wszystkie zmiany statutów spółki c. k. uprzywilejowanej kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) które okażą się koniecznemi z powodu i w celu wykonania poczynionych w umowie niniejszej postanowień, jakoteż potrzebne z tego samego powodu sprostowanie wykazów hipotecznych w księdze dla kolei żelaznych, uskutecznione zostały jak najspieszniej a najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy licząc od dnia dzisiejszego.

§. 8.

Przekładając zmienione statuty spółki (§. 7), spółka będzie miała na względzie w szczególności aby Rząd oprócz zabezpieczonego mu artykułem VI umowy z dnia 23 kwietnia 1874 prawa mianowania jednego członka rady zawiadowczej, był reprezentowany w radzie zawiadowczej przez drugiego członka którego sam mianować będzie a wykonywającego te same prawa i upoważnienia które w wzmiankowanym artykule VI przerzeczonej umowy nadane zostały członkowi w myśl tegoż artykułu, zamianowanemu, a to dopóty, dopóki skarb państwa z powodu udzielonych zaliczek lub przez posiadanie obligacyj z prawem pierwszeństwa lub akcyj będzie bezpośrednio interesowanym w przedsiębiorstwie c. k. uprzywilejowanej kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej).

§. 9.

Postanowienia umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) zachowają swoję zupełną skuteczność o tyle, o ile ich umowa niniejsza nie zmienia.

§. 10.

Jeżeli i o ile spółka nie dopełni zobowiązań, która umowa niniejsza na nią wkłada, Rząd będzie miał prawo wstrzymać zapewnioną w §-fie 2-gim wypłatę do rąk spółki zaległej reszty ceny kupna za przyjęte obligacye z prawem pierwszeństwa, i zamiast powyższej zapłaty w gotówce wybudować kolej z Pilzni do Budy Żelaznej na koszt i niebezpieczeństwo spółki i na rachunek tej ostatniej, atoli z dotrzymaniem kontraktów tyczących się budowy i dostaw, przez spółkę z tego powodu za zezwoleniem Rządu zawartych.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 11 maja 1876.

64.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17 kwietnia 1876,

tyczące się zamiany miar, w ustawie leśniej z dnia 3 grudnia 1852 przytoczonych, na metryczne.

Na zasadzie ustaw z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) zaprowadza się w ustawie leśniej, wydanej przez patent cesarski z dnia 3 grudnia 1852 (Dz. u. p. Nr. 250), a dla Dalmacyi przez patent cesarski z dnia 27 marca 1858 (Dz. u. p. Nr. 55), następujące zmiany celem wyrażenia miar w miarach metrycznych.

1. W §§-fach 2 i 4 zamiast: „za każdy morg niższo-austryacki", położyć należy: „za każde sześćdziesiąt arów";

2. w §-fie 5-tym, zamiast: „dwadzieścia sążni" położyć należy: „trzydzieści siedm metrów";

3. w załączce *D* do ustawy leśniej (taryfa wynagrodzeń za szkody leśne):

w §-fie 1-ym zamiast: „za jednę a przy bardzo niskich cenach drzewa za więcej stóp sześciennych" położyć należy: „za jednę a przy bardzo niskich cenach drzewa za więcej dziesiątych części metra sześciennego";

w §-fie 4-ym w miejsce dotychczasowego zakończenia, położyć należy następujące: „Jeżeli ceny kory nie są oznaczone, natenczas za każdy metr sześcienny stałej masy kory, której na osobny cel użyć można, lub za ułamki tej ilości, bez względu, czy zdjętą była z drzew stojących czy leżących, wynagrodzić należy podwójną wartość metra sześciennego a względnie odpowiednich części ułamkowych drzewa opałowego tego rodzaju o który chodzi, w najlepszym gatunku".

§. 5 opiewać ma na przyszłość jak następuje:

„Za każdy ar ziemi, na którym dopuszczono się kradzieży lub uszkodzenia młodszych latorośli zapłacić należy tytułem wynagrodzenia szkody za latorośle mające lat dwa lub mniej cenę 0·5 metra sześciennego, za latorośle więcej niż dwa aż do sześciu lat włącznie, cenę 0·8 metra sześciennego a za latorośle mające więcej niż sześć lat, cenę całego metra sześciennego stałej masy drzewa opałowego średniego gatunku i według taryfy ustanowionej dla drzewa stojącego.

Ułamki dziesiątej części ara (deciar) i ułamki centów brać należy za liczby całe. Rzeczona kwota wynagrodzenia policzona być ma pojedynczo, jeżeli młode latorośle skradziono lub uszkodzono pojedynczo, jeżeli pozostałe nieuszkodzone rośliny znajdują się zawsze jeszcze dosyć gęsto i jeżeli uprawa, w której uszkodzenie nastąpiło, nie spowodowała nadzwyczajnych wydatków; jeżeli zaś wspomnione okoliczności, szkodę zmniejszające, albo tylko w części, albo wcale nie zachodzą, natenczas policzyć należy szkodę w kwocie półtoracznej lub podwójnej“;

w §-fie 8-ym zamiast: „sążeń kwadratowy ziemi leśnej“ i „sążeń kwadratowy paszy“ położyć należy: „metr kwadratowy ziemi leśnej“, a względnie „metr kwadratowy paszy“;

w §-fie 9-tym ustęp pierwszy opiewać ma na przyszłość jak następuje:

„Od każdej sztuki bydła, które bez pozwolenia lub nad oznaczoną liczbę rodzaj lub klasę wieku lub na miejsca ogrodzone i w czasie niepozwolonym wpędzonem będzie do lasów obcych, żądać można wynagrodzenia w następujących kwotach:

od konia, muła lub osła przynajmniej pół wyrosłych, cenę . . .	0·25
od niedorosłych do połowy, cenę	0·20
od sztuki rogacizny najmniej pół wyrosłej, cenę	0·13
od niedorosłej do połowy, cenę	0·10
od kozy (lub kozła) bez różnicy, cenę	0·06
od świni, cenę	0·03
od owcy, cenę	0·03
od jednej sztuki drobiu, cenę	0·01

metra sześciennego masy drzewa opałowego na pniu, średniego gatunku, odpowiedniego rodzaju, albo, jeżeli są golizny, tego rodzaju, który przeważa w sąsiedniej drzewiznie lub zasługuje na większe uwzględnienie, wszakże jeżeli cena tego drzewa nie wynosi mniej niż pięć i pół centa wal. austr. za jednę dziesiątą część metra sześciennego stałej masy drzewa. Jeżeli ta wynosi jeszcze mniej, policzyć można jako wynagrodzenie za każdą dziesiątą część metra sześciennego stałej masy drzewa pięć i pół centa wal. austr.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w. **Mannsfeld** r. w.

65.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, i handlu z dnia 17 kwietnia 1876.

tyczące się zamiany miary, w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 30 stycznia 1860 o ochronie pól, przytoczonej, na miarę metryczną.

Na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) zamienia się miarę powierzchni, w §-fie 2-gim rozporządzenia ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 30 stycznia 1860 (Dz. u. p. Nr. 28), tyczącem się zaprowadzenia służby polowej przysięgłej i postępowania co do szkodnictw polnych, w ilości „sto morgów dolno-austryackich“, ustanowioną, na „pięćdziesiąt hektarów“.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w. **Mannsfeld** r. w.

66.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 17 kwietnia 1876.

tyczące się zamiany miary, w ustawie łowieckiej z dnia 7 marca 1849, przytoczonej, na miarę metryczną.

Na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) zamienia się miarę powierzchni w §-fie 5-tym patentu cesarskiego z dnia 7 marca 1849 (Dz. u. p. Nr. 154), o wykonywaniu prawa łowiectwa w ilości „dwustu morgów“ ustanowioną, na „sto pietnaście hektatrów“.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w. **Mannsfeld** r. w.

67.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 5 maja 1876,

mocą którego ustanowiona zostaje nowa taryfa opłat, pobierać się mająca za sprawdzanie i cechowanie beczek.

§. 1.

Oddział III taryfy opłat za sprawdzanie i cechowanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), jakoteż rozporządzenie z dnia 28 lipca 1875 (Dz. u. p. Nr. 108), o opłatach które pobierane być mają za sprawdzanie i cechowanie beczek do piwa, uchylają się od dnia 15 maja 1876.

§. 2.

Od tego terminu stosowane będą przepisy następujące:

Pobierać należy tytułem opłaty:

a) za oznaczenie pojemności i cechowanie:

od beczki mającej aż do 60 litrów pojemności	10 c.
od beczki mającej nad 60 litrów aż do 150 litrów pojemności . .	15 „
gdy beczki mają nad 150 litrów pojemności liczyć należy za każde 10 litrów	1 „

przyczem reszta niżej 10 litrów liczona będzie za 10 litrów;

b) za oznaczenie i potwierdzenie cechą tary . . . . . 25 „

Opłaty te służą dla beczek wszelkiego rodzaju.

§. 3.

Sprawdzanie i cechowanie beczek odbywać się może po za obrębem lokalu urzędowego tylko pod tym warunkiem, jeżeli interesowani będą mieli na pogotowiu przyrządy do mierzenia pojemności podług przepisów uwierzytelnione, potrzebny materyał palny, tudzież, jeżeli będą mogli dostarczyć odpowiednią pomoc do roboty i w ogóle jeżeli będzie wszystko, co jest potrzebne do wykonania podług przepisów czynności urzędowego sprawdzania.

W przypadku tym opłaty ustanowione w §-fie 2-gim zniesione będą o 20 prc. dla beczek wszelkiego rodzaju, dyety zaś i koszta podróży urzędnika miar i wag pokryte będą przez interesowanych, stosownie do ustępu 3 uwag uprzednich do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

Takież zniżenie opłat nastąpi także w razie sprawdzania w lokalu urzędowym, gdy kto przywozi do sprawdzenia jednocześnie 25 beczek lub więcej, a beczki te zostaną istotnie sprawdzone i cechowane.

§. 4.

C. k. urzędy miar i wag mają prawo wyznaczać dzień do odebrania beczek do sprawdzania przedstawionych, po ich sprawdzeniu. Jeżeli w ciągu dwóch dni po upływie dnia wyznaczonego beczki odebrane nie będą, pobierać należy za każdy następny dzień składowe po dwa centy od hektolitra.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 20 maja 1876.

68.

Ustawa z dnia 12 marca 1876,

o zebraniu funduszów potrzebnych jeszcze do wybudowania kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami i urządzenia ruchu na takowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, ażeby celem dokończenia kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami, będącej przedmiotem ustawy z dnia 16 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 64) i urządzenia ruchu na tejże kolei, nabył przez kupno pod warunkami niżej zamieszczonemi wszystkie obligacye pożyczki z prawem pierwszeństwa, zaciągnąć się mającej przez koncesyonaryuszów tego przedsiębiorstwa kolejowego a względnie przez spółkę akcyjną, w ich miejsce wstępującą w łącznej sumie imiennej siedm milionów sześćset dwadzieścia dwa tysiące (7,622.000) złotych wal. austr. srebrem, z odsetkami po pięć od sta srebrem a umorzyć się mającej w ciągu czasu, na który nadana jest koncesya, podług planu przez Rząd potwierdzonego.

Artykuł II.

Rzeczone obligacye z prawem pierwszeństwa nabywa Rząd, płacąc za każdą obligacyą z prawem pierwszeństwa na dwieście (200) złotych wal. austr. srebrem kwotę sto pięćdziesiąt (150) złotych waluty austr. notami.

Cenę kupna wypłacać należy koncesyonaryuszom a względnie spółce akcyjnej, w ich miejsce wstępującej, w miarę postępu budowy, w formie zaliczek miesięcznych. Podobnym sposobem w przyszłości wypłacać należy co miesiąc z góry zaliczki na budowę, udzielać się mające stosownie do artykułu I-go ustawy z dnia 16 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 64).

Artykuł III.

Wszystkie wzmiankowane obligacye z prawem pierwszeństwa wydane będą Rządowi zaraz po ich emisyi. Oprocentowanie tychże począć się ma od dnia 1 lipca 1877. Gdyby po całkowitem ukończeniu wszystkich linij przedsiębiorstwa i urządzeniu na nich ruchu, pozostała do rozporządzenia w skutek oszczędności jaka kwota z przerzeczonej ceny kupna, natenczas taka reszta ceny kupna wypłacona być ma tylko pod tym warunkiem, że przypadająca stąd kwota użyta będzie na utworzenie funduszu odwodowego.

Artykuł IV.

Prawo zastawu, z tytułu nabyć się mających przez Rząd obligacyj z prawem pierwszeństwa, zahipotekowane będzie na kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami do Schrambachu a względnie do Freylandu, z Pöchlarnu do Gamingu i z Leobersdorfu do Gutensteinu, bezpośrednio po prawie zastawu, zahipotekowanem na rzecz Rządu w moc artykułu IV umowy z dnia 31 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 11), celem zabezpieczenia zaliczek, stosownie do artykułu I tejże umowy udzielonych.

Artykuł V.

Kapitał akcyjny w sumie 4,200.000 zł. wal. austr. srebrem, który stosownie do statutów zamierzono zebrać dla utworzyć się mającej spółki akcyjnej, zmniejszyć należy do 3,610.000 zł. wal. austr. srebrem.

Prawo głosowania, które Rząd wykonywać będzie najmniej 20 głosami, podlega ze względu na posiadane przezeń akcye tylko temu jednemu ograniczeniu na walnem zgromadzeniu spółki akcyjnej, utworzyć się mającej, że Rząd nie skupi w sobie nigdy więcej głosów, niż wynosi ogólna ilość wszystkich innych głosów, na każdem walnem zgromadzeniu reprezentowanych.

Nadto, dopóki skarb państwa mieć będzie udział w przedsiębiorstwie z powodu posiadanych akcyj lub obligacyj z prawem pierwszeństwa, Rząd mianować ma najmniej trzech członków do zwierzchnictwa (rady zawiadowczej) spółki. Takowi będą mieli prawo wstrzymywania postanowień zwierzchnictwa, które poczytają za szkodliwe dla interesów finansowych państwa, wynikających z uczestnictwa skarbu państwa.

Artykuł VI.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, zleca się ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 12 marca 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

69.

Umowa z dnia 9 maja 1876,

tycząca się zebrania kapitału na wybudowanie kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami i urządzenia ruchu na takowej, tudzież częściowej zmiany i uzupełnienia umowy z dnia 31 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 11).

Pomiędzy c. k. ministerstwami handlu i skarbu w zastępstwie c. k. Skarbu z jednej a panami: Wiktorem hr. Wimpffenem, Adolfem Horstem, Leopoldem Hutterstrasserem, Aleksandrem Curtim i Augustem Köstlinem jako koncesyonaryuszami kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami, z drugiej strony, ułożona została na zasadzie ustawy z dnia 12 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 68) w skutek najwyższego postanowienia z dnia 12 marca 1876 umowa następująca:

§. 1.

C. k. Rząd nabywa przez kupno wszystkie obligacye pożyczki z prawem pierwszeństwa, zaciągnąć się mającej przez koncesyonaryuszów przedsiębiorstwa kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu a względnie przez spółkę akcyjną, w ich miejsce wstępującą, w sumie imiennej siedm milionów sześćset dwadzieścia dwa tysiące (7,622.000) zł. wal. austr. srebrem, z odsetkami po pięć od sta od dnia 1 lipca 1877, umorzyć się mającą w ciągu czasu na który nadana jest koncesya, podług planu przez Rząd potwierdzonego, a to pod następującemi warunkami.

§. 2.

Rząd nabywa stosownie do §-fu 1-go umowy niniejszej obligacye z prawem pierwszeństwa tamże wzmiankowane, w ten sposób, że za każdą obligacyą z prawem pierwszeństwa na dwieście złotych (200 zł.) wal. austr. srebrem płaci kwotę sto pięćdziesiąt (150) złotych wal. austr. w walucie bankowej, przeto za wszystkie nabyć się mające obligacye z prawem pierwszeństwa daje gotówką 5,716.000 złotych wal. austr. w walucie bankowej.

Wszystkie przerzeczone obligacye z prawem pierwszeństwa wydane będą do rąk c. k. ministerstwa skarbu zaraz po ich emisyi, która nastąpi niezwłocznie a najpóźniej do dnia 1 lipca 1876.

Cena kupna, za te obligacye z prawem pierwszeństwa przypadająca, wypłacana będzie przez c. k. ministerstwo skarbu po zupełnem wyczerpaniu zaliczek rządowych w sumie 2,500.000 zł. wal. austr. na zasadzie ustawy z dnia 16 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 64), a względnie podług umowy z dnia 31 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 11) udzielać się mających, stopniowo, w miarę wykonanych przez panów koncesyonaryuszów a względnie przez spółkę akcyjną, utworzyć się mającą, robót i dostawionych materyałów, na podstawie preliminarzów wydatków na miesiąc następny, które w tym celu pomiędzy 20 a ostatnim każdego miesiąca przedstawione będą c. k. ministerstwu handlu, a które powinny być należycie uzasadnione i przez rządowych nadzorców budowy, potwierdzone, do rąk reprezentantów panów koncesyonaryuszów a względnie spółki, należycie do tego upoważnionych.

Jednocześnie z preliminarzami wydatków na miesiąc następny, panowie koncesyonaryusze przedstawić mają także wykazy prawdziwego użycia kwot, wypłaconych na rachunek poprzedniego miesiąca z kasy rządowej na cele

w preliminarzu wydatków poprzedniego miesiąca, wymienione, które to wykazy powinny być należycie uzasadnione i przez rządowych nadzorców budowy potwierdzone.

W podobny sposób wypłacane będą także co miesiąc z góry od dnia w którym umowa niniejsza stanie się obowiązującą, te zaliczki na budowę, które Rząd udzielać ma na zasadzie artykułu I ustawy z dnia 16 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 64) a względnie artykułu I umowy z dnia 31 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 11).

Zresztą postanawia się, że na rachunek ceny kupna za obligacye z prawem pierwszeństwa, które mają być nabyte, wypłaci Rząd w ciągu roku 1876 jedynie fundusze, stosownie do stanu budowy kolei niezbędnie potrzebne, które w żadnym przypadku nie mogą wynosić ogółem więcej nad 4,000.000 (cztery miliony) złotych wal. austr. srebrem i panowie koncesyonaryusze obowiązani są mieć tę okoliczność na względzie już przy układaniu preliminarzy wydatków.

Gdyby po zupełnem skończeniu wszystkich linij przedsiębiorstwa i urządzeniu na nich ruchu, pozostawała do rozporządzenia w skutek oszczędności jaka reszta z powyższej ceny kupna, reszta taka ceny kupna wypłacona będzie tylko pod tym warunkiem, że przypadająca stąd kwota deponowana zostanie natychmiast jako osobny fundusz odwodowy, którego żadnym sposobem używać nie będzie wolno bez poprzedniczego pozwolenia Rządu.

§. 3.

Kapitał akcyjny w sumie 4,200.000 zł. wal. austr. srebrem, który zamierzono zebrać dla spółki akcyjnej, utworzyć się mającej, zmniejszony będzie do sumy trzy miliony sześćset dziesięć tysięcy złotych (3,610.000 zł.) wal. austr. srebrem i panowie koncesyonaryusze ręczą za to osobiście i solidarnie, że reszta tego zmniejszonego kapitału akcyjnego, po strąceniu dodatku rządowego w sumie 2,500.000 zł. pozostała a wynosząca nominalnie milion sto dziesięć tysięcy złotych (1,110.000) waluty austr. srebrem, zebrana będzie i to w myśl ustawy z dnia 16 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 64) po kursie przez Rząd zatwierdzonym a względnie wniesiona.

Nadto zgadzają się panowie koncesyonaryusze, ażeby kaucya w papierach, pięćdziesiąt tysięcy (50.000) złotych wal. austr. wynosząca, którą złożyli, gdy im udzielono koncesyą, jako rękojmią dopełnienia włożonych przez takową na nich obowiązków, służyć ma w szczególności także za rękojmią, że przeznaczony kapitał akcyjny w sumie 1,110.000 zł. wal. austr. będzie całkowicie wniesiony, a przeto pozostawać ma w rękach Rządu aż do zupełnego wniesienia.

§. 4.

Prawo zastawu, z powodu nabycia przez Rząd stosownie do §-fu 1-go obligacyj z prawem pierwszeństwa zahipotekować się mające, wpisane będzie w wykazie hipotecznym otwartym w księdze kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego w Wiedniu dla linij kolei żelaznej z Leobersdorfu do St. Pöltenu z odnogami do Schrambachu a względnie do Freylandu, z Pöchlarnu do Gamingu i z Leobersdorfu do Gutensteinu, bezpośrednio po prawie zastawu zahipotekowanem na rzecz Rządu na zasadzie artykułu IV umowy z dnia 31 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 11) dla zabezpieczenia zaliczek udzielonych stosownie do artykułu I tej

umowy, w ten sposób, że po wykreśleniu tego ostatniego prawa zastawu skarbowi służącego, pozycya tycząca się obligacyj z prawem pierwszeństwa wpisana będzie na pierwszem miejscu stanu ciężarów.

§. 5.

Panowie koncesyonaryusze zobowiązują się dołożyć starania i wszelkiej usilności, aby spółka akcyjna, która utworzyć się ma w myśl Najwyższego dokumentu koncesyi z dnia 3 listopada 1874 (Dz. u. p. Nr. 10 z roku 1875) i na zasadzie postanowień w umowie niniejszej zawartych a względnie statutu zgodnie z takowemi ułożyć się mającego, przyszła do skutku w porozumieniu z Rządem, o ile to od nich zależy, w przeciągu czterech tygodni od dnia podpisania umowy niniejszej.

Ze względu na zamierzone utworzenie spółki zgodzono się na następujące szczególne postanowienia, które zamieszczone być mają w statucie tejże spółki:

a) Prawo głosowania, które Rząd wykonywać będzie najmniej 20 głosami, podlega ze względu na posiadane przezeń akcye tylko temu jednemu ograniczeniu na walnem zgromadzeniu spółki akcyjnej, utworzyć się mającej, że Rząd nie skupi w sobie nigdy więcej głosów, niż wynosi ogólna ilość wszystkich innych głosujących, na każdem walnem zgromadzeniu reprezentowanych.

Gdyby zaś prócz zastępcy skarbu państwa żaden inny akcyonaryusz nie przybył na walne zgromadzenie, ostatnie to ograniczenie nie będzie stosowane.

b) Dopóki skarb państwa mieć będzie udział w przedsiębiorstwie z powodu posiadanych akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa. Rząd ma prawo mianowania czterech członków do zwierzchnictwa (rady zawiadowczej) spółki.

Takowi mocni są wstrzymywać zarządzenia zwierzchnictwa, gdyby je uznali za szkodliwe dla interesów finansowych państwa, wynikających z uczestnictwa skarbu państwa.

c) Z rady zawiadowczej wysadzony będzie komitet wykonawczy, który wspierać ma dyrekcyą przedsiębiorstwa i bez pozwolenia którego ta ostatnia wydawać nie może żadnych ważniejszych postanowień lub zarządzeń a w szczególności zawierać kontraktów. — W tym komitecie wykonawczym Rząd reprezentowanym być musi przez jednego z członków rady zawiadowczej, którego sam wyznaczy.

Określić należy dokładnie skład, jakoteż zakres działania komitetu wykonawczego a uchwała tycząca się tego podlega zatwierdzeniu rządowemu.

d) Kwoty, oszczędzone jakimkolwiek sposobem czy to na budowie kolei, czy wtedy, gdy kapitał zakładowy będzie zbierany lub uzupełniany, użyte będą na potrzeby przedsiębiorstwa i oddać je należy do funduszu odwodowego, który do tego celu utworzony będzie przez odkazanie sumy rzeczywistej, na wydatki nieprzewidziane, preliminowanej.

§. 6.

Prócz tego zobowiązują się panowie koncesyonaryusze, że do pierwszej rady zawiadowczej, wybrać się mającej na zgromadzeniu urządzającem, przed-

stawią tylko tych członków, na których przystanie c. k. ministerstwo handlu z którem poprzednio znieść się należy w tym względzie.

§. 7.

Ze względu na szczególny interes, który Rząd mieć będzie w skutek zawarcia umowy niniejszej, służy Rządowi prawo czuwania w stosowny sposób, przez ustanowionych do tego urzędników, podczas budowy i urządzenia ruchu, aby fundusze, zebrane na budowę kolei w §-fie 1 wzmiankowanych i na urządzenie na nich ruchu, użyte były rzeczywiście i odpowiednio celowi.

Koszta tego szczególnego nadzoru wynagrodzić mają panowie koncesyonaryusze a względnie spółka utworzyć się mająca w kwocie, którą wyznaczy c. k. ministerstwo handlu, a która przewyższać nie może sumy sześćdziesiąt tysięcy (60.000) złotych wal. austr.

Oprócz tego służy Rządowi prawo potwierdzenia osób, ustanowionych przez panów koncesyonaryuszów a względnie przez spółkę utworzyć się mającą, do służby szczególnej, jako to do nadzoru nad budową, do obrachunku, likwidacyi i polecania wypłaty należytości za budowę, jakoteż potwierdzenia instrukcyj i umów służbowych tudzież przepisów porządkowo-karnych, które do nich mają być stosowane.

W podobny sposób podlegają także zatwierdzeniu rządowemu nominacye wyższych urzędników ruchu w przyszłości ustanowić się mających, jakoteż ich instrukcye i umowy służbowe, i jeszcze przed tymczasowem zamianowaniem przerzeczonych urzędników znieść się należy z Rządem.

Panowie koncesyonaryusze są nadto obowiązani poruczyć najwyższy kierunek spraw administracyjnych spółki osobie odpowiednio usposobionej, którą Rząd ma potwierdzić.

§. 8.

Dopóki skarb państwa z tytułu posiadanych akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa jest w przedsiębiorstwie interesowany, komisarz rządowy, ustanowiony dla przedsiębiorstwa kolejowego, w umowie niniejszej wzmiankowanego, ma prawo zawieszać nie tylko takie uchwały panów koncesyonaryuszów, a względnie rady zawiadowczej spółki utworzyć się mającej, które sprzeciwiałyby się najwyższej koncesyi, zatwierdzonym statutom, jakoteż ogólnym przepisom prawnym i zarządzeniom urzędowym, lecz także takie postanowienia zarządu spółki, które uzna za szkodliwe dla interesów finansowych państwa, szczególnie z umowy niniejszej wynikających; tenże jednak potem zasięgnąć ma natychmiast decyzyi c. k. ministerstwa handlu, która wydana zostanie niezwłocznie i będzie dla spółki obowiązującą.

§. 9.

Jeżeli i o ile panowie koncesyonaryusze a względnie spółka akcyjna, w ich miejsce wstępująca, nie uczyni zadość zobowiązaniom, które na nią wkłada umowa niniejsza, Rząd będzie miał prawo wstrzymać zapewnioną w tej umowie wypłatę do rąk panów koncesyonaryuszów a względnie spółki w ich miejsce wstępującej, zaległej reszty ceny kupna za nabyte obligacye z prawem pierwszeństwa i zamiast powyższej zapłaty w gotówce, wybudować koleje w mowie będące na koszt i niebezpieczeństwo panów koncesyonaryuszów a względnie spółki akcyjnej w ich miejsce wstępującej, na rachunek tej ostatniej.

W przypadku takim obowiązkiem będzie panów koncesyonaryuszów a względnie spółki akcyjnej w ich miejsce wstępującej, oddać niezwłocznie Rządowi wszystką jeszcze posiadaną gotowiznę, jakoteż dostawione na rachunek przedsiębiorstwa już zapłacone materyały, wykończone roboty, budowle, nabyte grunty itd.

Zresztą w przypadku takim wolno będzie Rządowi nabyć na własność oddane mu części składowe budowy kolei, jakoteż w ogóle wszystkie koncesyonowane linie kolei pod warunkiem, że Rząd wynagrodzi całkowicie koncesyonaryuszów a względnie spółkę akcyjną w ich miejsce wstępującą i jej uczestników, stosownie do udowodnionej wartości w gotówce tego wszystkiego co w przedsiębiorstwie zdziałano.

§. 10.

Postanowienia zawarte w artykułach II, III *a)*, *d)* i *e)*, V, VI i VII umowy z dnia 31 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 11) tracą z dniem dzisiejszym swoję skuteczność.

§. 11.

Umowę niniejszą spisuje się w dwóch egzemplarzach niestęplowanych, z których jeden pozostanie w rękach Rządu, drugi zaś wydaje się panom koncesyonaryuszom.

Wiedeń, dnia 9 maja 1876.

W zastępstwie c. k. Rządu:

C. k. minister handlu:

Chlumecky r. w.

C. k. minister skarbu:

Pretis r. w.

(L. S.)

Koncesyonaryusze:

(L. S.) **Wimpffen** r. w.

(L. S.) **Hutterstrasser** r. w.

(L. S.) Adolf **Horst** r. w.

(L. S.) Konst. **A. Curti** r. w.

(L. S.) August **Köstlin** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI – Wydana i rozesłana dnia 1 czerwca 1876.

70.

Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Szwajcaryą z dnia 7 grudnia 1875,

tyczący się uporządkowania stosunków osiedlania się, uwalniania od służby wojskowej i od podatków wojskowych, jednostajnego opodatkowania poddanych obu Stron w krajach drugiej Strony kontraktującej, wzajemnego bezpłatnego pielęgnowania ubogich poddanych gdy zachorują lub ulegną nieszczęśliwemu przypadkowi i udzielania sobie nawzajem bezpłatnie wyciągów urzędowych z ksiąg narodzin, zaślubin i zajścia.

(Zawarty w Bernie dnia 7 grudnia 1875, ratyfikowany przez Jego ces. i królewską Apostolską Mość w Wiedniu dnia 7 kwietnia 1876, poczem ratyfikacye obustronne wymieniono w Bernie dnia 22 kwietnia 1876.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiario Nostro atque illo Helvetiae foederatae ad definiendas domicilii aliasque administrationis publicae relationes eorum qui ex unius partium contrahentium ditionibus provenientes vel breve vel longius temporis spatium in alterius regionibus morantur aut considunt, conventio die septima mensis Decembris anni millesimi octingentesimi septuagesimi quinti, Bernae inita et signata fuit, tenoris sequentis

Najjaśniejszy Cesarz austryacki itd. i Król Apostolski węgierski z jednej i Związek szwajcarski z drugiej strony, uznali za dobre zawrzeć traktat, z jednej strony monarchyą austryacko-węgierską a z drugiej Związek szwajcarski, obowiązujący, tyczący się uporządkowania stosunków osiedlania się, uwalniania od służby wojskowej i od podatków wojskowych, jednostajnego opodatkowania poddanych obu Stron w krajach drugiej Strony kontraktującej, — wzajemnego bezpłatnego pielęgnowania ubogich poddanych gdy zachorują lub ulegną nieszczęśliwemu przypadkowi tudzież udzielania sobie nawzajem bezpłatnie wyciągów urzędowych z ksiąg narodzin, zaślubin i zejścia i mianowali swoimi pełnomocnikami:

Jego c. i k. Apostolska Mość Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego przy Związku szwajcarskim, pana Maurycego barona Ottenfelsa-Gschwinda;

Wysoka Rada związkowa szwajcarska w imieniu Związku szwajcarskiego pana Pawła Ceresola, radcę związkowego, naczelnika wydziału sprawiedliwości i policyi w Związku szwajcarskim, którzy wymieniwszy nawzajem pełnomocnictwa swoje, w dobrej i należytej formie znalezione, zgodzili się na artykuły następujące:

Artykuł 1.

Poddani każdej ze Stron traktat zawierających, w krajach drugiej Strony osiadający, lub krócej czy dłużej tamże przebywający, uważani będą na równi z krajowcami we wszystkiem, co się tycze pozwolenia na pobyt, wykonywania przemysłu i zawodu ustawami krajowemi dozwolonego, podatków i opłat, słowem wszystkich tych warunków, które do pobytu i osiedlenia się, są przywiązane.

Postanowienia jednak te stosowane nie będą do przemysłu aptekarskiego i do kupczenia po domach.

Artykuł 2.

Co się tyczy nabywania, posiadania i sprzedaży nieruchomości i gruntów jakiegokolwiek rodzaju, tudzież zarządzania takowemi i opłaty podatków, taks i należytości od takiego rozrządzania, poddani każdej ze Stron kontraktujących używać mają w krajach drugiej Strony praw służących krajowcom.

Artykuł 3.

Wszelka korzyść pod względem osiadania i wykonywania przemysłu, którą jedna ze Stron kontraktujących w jakikolwiek sposób zapewniła lub w przyszłości zapewni któremukolwiek trzeciemu Państwu, stosowana będzie w taki sam sposób i w tym samym czasie do drugiej Strony, bez zawierania w tej mierze osobnej umowy.

Artykuł 4.

Poddani jednej ze Stron kontraktujących, zamieszkali w krajach drugiej Strony, gdyby wpadli w takie położenie, żeby na mocy wyroku sądowego albo w skutek rozporządzenia policyjnego, prawnie zastosowanego i wykonanego, albo na zasadzie rozporządzeń tyczących się nadzoru nad obyczajami i nad ubogimi, mieli być wydaleni, przyjęci będą razem z rodziną w każdym czasie napowrót do pierwotnej ojczyzny.

Artykuł 5.

Poddani jednego z Państw kontraktujących, mieszkający w drugiem Państwie, nie podlegają ustawom wojskowym kraju, w którym przebywają, lecz ustawom wojskowym swojej ojczyzny.

W szczególności uwolnieni są od wszelkich należytości w pieniądzach i w naturze, nakładanych jako wynagrodzenie za służbę wojskową osobistą, jakoteż od rekwizycyj wojskowych, z wyjątkiem kwaterunków i takich dostaw, do których obowiązuje posiadanie.

Podobnież wolni są od wszelkiej służby w gwardyi narodowej, milicyi, obronie krajowej (u honwedów), pospolitem ruszeniu, jak nie mniej od służby w straży obywatelskiej miejscowej.

Artykuł 6.

W żadnym przypadku, ani w czasie pokoju ani w czasie wojny, na własność poddanego jednej z dwóch Stron kontraktujących, nakładane ani z niej wymagane być nie mogą w krajach drugiej Strony żadne inne lub wyższe taksy, opłaty, podatki, niż na taką samą własność nakładane lub z niej są wymagane, gdy takowa należy do poddanego krajowego albo do obywatela czyli poddanego tego narodu któremu się najwięcej sprzyja.

Również na poddanego jednej z dwóch Stron kontraktujących, nakładany nie będzie, ani od niego pobierany w krajach drugiej Strony, żaden inny, ani wyższy podatek, niż na poddanego krajowego, albo na obywatela czyli poddanego narodu, któremu się najwięcej sprzyja, nakładany lub od niego pobierany.

Podatki, o których tu jest mowa, nie obejmują ani ceł, ani też opłat portowych i morskich.

Artykuł 7.

Obie Strony kontraktujące zobowiązują się wzajemnie mieć staranie o ubogich poddanych drugiej Strony, którzy w ich krajach zachorują lub ulegną nieszczęsnemu przypadkowi, nie wyjmując chorych na umyśle, tak samo, jak o swoich własnych poddanych i kazać ich pielęgnować dopóty, dopóki nie będą mogli wrócić do ojczyzny bez szkody dla siebie lub dla trzecich osób.

Zwrót wydatków poniesionych w takich przypadkach, lub na pogrzebanie ubogich zmarłych, miejsca mieć nie będzie, to jest ani państwo lub kraj, ani gminy lub inne kasy publiczne zwracać ich sobie nie mają; — tylko roszczenia z prawa cywilnego do pielęgnowanych lub do osób trzecich, obowiązanych, pozostają niewzruszalne.

Strony kontraktujące zapewniają sobie także nawzajem, że na wniosek odpowiedniej władzy, udzielać będą pomocy, przez prawodawstwo krajowe, dozwolonej, aby tym, którzy koszta opłacili, takowe były zwrócone podług słusznego obliczenia.

Artykuł 8.

We wszystkich przypadkach narodzin, zaślubin i zejścia poddanych austryacko-węgierskich w Szwajcaryi i odwrotnie poddanych szwajcarskich w monarchyi austryacko-węgierskiej, właściwi urzędnicy kościelni i świeccy wygotowywać będą urzędowe wyciągi z ksiąg kościelnych a względnie z rejestrów stanu cywilnego niezwłocznie i bezpłatnie, i przesyłać takowe w monarchyi austryacko-węgierskiej poselstwu Związku szwajcarskiego w Wiedniu a w Szwajcaryi c. k. poselstwu austryacko-węgierskiemu w Bernie.

Dokumenty te uwierzytelnione być mają w sposób przepisany ustawami tego państwa, w którem będą wygotowane.

Do metryk narodzin, zaślubin i zejścia, wygotowanych w monarchyi austryacko-węgierskiej w innym, nie niemieckim lub łacińskim języku, dołączyć należy tłomaczenie na język łaciński, przez władzę właściwą należycie uwierzytelnione, podczas gdy do dokumentów takich, wygotowanych w Szwajcaryi, gdy chodzi o

poddanego austryackiego, a dokument wygotowany jest w innym, nie niemieckim lub łacińskim języku, przydać należy tłomaczenie na język niemiecki lub łaciński, gdy zaś chodzi o poddanego węgierskiego, a nie jest wygotowane w języku łacińskim, tłomaczenie na jezyk łaciński, przez władzę właściwą należycie uwierzytelnione.

Ani wygotowanie, ani przyjęcie metryki narodzin nie stanowi zasady prawnej do rozstrzygnienia wątpliwości co do krajowości osoby której się tyczy.

Artykuł 9.

Umowa niniejsza obowiązywać będzie przez lat dziesięć a to licząc od upływu czterech tygodni po wymianie ratyfikacyj.

Jeżeli żadna ze Stron kontraktujących nie wypowie umowy niniejszej na sześć miesięcy przed upływem rzeczonego terminu, takowa obowiązywać ma nadal, dopóki nie będzie wypowiedziana, co podobnież nastąpić powinno na sześć miesięcy pierwej.

Artykuł 10.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana, obustronne zaś ratyfikacye wymienione być mają w Bernie, w przeciągu sześciu miesięcy licząc od dnia podpisania umowy lub pierwej, jeżeli można.

W dowód czego pełnomocnicy obu Stron podpisali powyższe artykuły i wycisnęli swoje pieczęcie.

Wygotowano w dwóch egzemplarzach w Bernie dnia siódmego grudnia tysiąc ośmset siedmdziesiątego piątego roku.

(L. S.) **Ottenfels** r. w. (L. S.) **Ceresole** r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes ratos confirmatosque habere profitemur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem, majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso munire jussimus.

Dabantur Viennae die septima mensis Aprilis anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p. L

Comes ab **Andrássy** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:

Comes a **Revertera** m. p.,

C. et R. Consiliarius aulicus et ministerialis.

Za zgodą obu Izb Rady państwa, traktat powyższy ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 20 maja 1876.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w.

71.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa i handlu z dnia 28 kwietnia 1876,

tyczące się zamiany miar, w ustawie górniczej z dnia 3 maja 1854, przytoczonych, na metryczne.

Na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) zaprowadza sie w ustawie górniczej powszechnej, przez patent cesarski z dnia 23 maja 1854 (Dz. u. p. Nr. 146) wydanej, następujące zmiany w celu wyrażenia miar w miarze metrycznej:

1. w §. 17 lit. *d*, zamiast „dwadzieścia sążni“ ma być: „trzydzieści ośm metrów“;

2. w §. 31 zamiast „dwieście dwadzieścia cztery sążni wiedeńskich“ ma być: „czterysta dwadzieścia pięć metrów“;

3. w §. 34 w pierwszym ustępie zamiast „12.544 sążni kwadratowych“; ma być: „45.116 metrów kwadratowych“; w drugim zaś ustępie zamiast: „pięćdziesiąt sążni“; ma być: „dziewięćdziesiąt cztery metry“;

4. w §. 42 zamiast „12.544 sążni kwadratowych“ ma być: „45.116 metrów kwadratowych“;

5. w §. 46 zamiast „pięćdziesiąt sześć sążni“ ma być: „sto sześć metrów“;

6. w §. 50 zamiast „z podziałką czterdzieści sążni na cal wiedeński“ ma być: „z podziałką katastralną 1 do 2.880“;

7. w §. 77 zamiast „32.000 sążni kwadratowych wiedeńskich“ ma być: „115.000 metrów kwadratowych“;

8. w §. 171 lit. *c*, zamiast „dziesięć sążni“ ma być: „ośmnaście metrów“;

9. w §. 175 w drugim ustępie, zamiast „dwieście dwadzieścia cztery sążnie“ ma być: „czterysta dwadzieścia pięć metrów“;

10. w §. 185 w drugim ustępie zamiast „sto sążni“ ma być: „sto dziewięćdziesiąt metrów“ a zamiast „pięćdziesiąt sążni“ ma być: „dziewięćdziesiąt pięć metrów“;

11. w §. 215 zamiast „12.544 sążni kwadratowych“ ma być: „45.116 metrów kwadratowych“ a zamiast „32.000 sążni kwadratowych“ ma być: „115.000 metrów kwadratowych“.

Mannsfeld r. w. **Chlumecky** r. w.

72.

Ustawa z dnia 8 maja 1876,

o zawarciu umowy z reprezentacyą krajową Krainy względem urządzenia stosunków Państwa do funduszu indemnizacyjnego Krainy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł 1.

Upoważnia się Rząd, ażeby zawarł z reprezentacyą krajową Krainy umowę tutaj załączoną.

Artykuł 2.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 8 maja 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

Umowa

między c. k. ministerstwem skarbu w imieniu c. k. Rządu a Wydziałem sejmowym księstwa kraińskiego, w imieniu tamtejszej reprezentacyi krajowej, tyczące się urządzenia stosunku Państwa do funduszu indemnizacyjnego kraińskiego.

1. W miejsce dotychczasowych zaliczek, do funduszu indemnizacyjnego księstwa kraińskiego, na podstawie najwyższego postanowienia z dnia 12 listopada 1865 corocznie wypłacanych, wyznacza się na czas od dnia 1 stycznia 1875 aż do r. 1895 włącznie zapomogę rządową niezwrotną, wynoszącą 175.000 zł., mówię: sto siedmdziesiąt pięć tysięcy złotych waluty austryackiej.

Zapomoga ta wypłacana będzie w ratach ćwierćrocznych z góry.

2. Z zaliczek rządowych, aż do końca roku 1874 udzielonych w sumie 1,233.272 zł. 92 ct.(milion dwieście trzydzieści trzy tysiące dwieście siedmdziesiąt dwa złote i dziewięćdziesiąt dwa centy) odpuszcza się krajowi sumę 195.461 zł. 46 ct. (sto dziewięćdziesiąt pięć tysięcy czterysta sześćdziesiąt jeden złotych czterdzieści sześć centów) z przypadającemi od niej zaległemi odsetkami, w skutek czego reszta długu po koniec 1874 roku wynosić będzie sumę 1,037.811 zł. 46 ct. (milion trzydzieści siedm tysięcy ośmset jedenaście złotych czterdzieści sześć centów), którą uważa się za dług bezprocentowy, zaciągnięty przez kraj Krainę u Państwa.

3. Na pokrycie potrzeb funduszu indemnizacyjnego, dopóki obligacye indemnizacyjne mają być losowane, pobierane będą corocznie dodatki do podatków, a mianowicie: do podatków stałych łącznie z zaprowadzonym przez patent cesarski z dnia 10 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 412) dodatkiem trzeciej części, najmniej w wymiarze dwadzieścia od sta (20%) do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego, tudzież od mięsa także w wymiarze najmniej dwadzieścia od sta (20%). Sejm będzie się starał podwyższyć stopę procentową tych dodatków w miarę wzrostu siły podatkowej kraju.

Dodatki te mogłyby być zmniejszone tylko za zezwoleniem prawodawstwa państwa i tylko wtedy mogłoby to nastąpić, gdyby w skutek zmiany ustaw podatkowych podwyższona została podstawa podatków.

Dodatki indemnizacyjne wolno odpisać całkiem lub w części, ich termin przedłużyć lub one zwrócić, tylko w tym samym stosunku, w którym c. k. zarząd skarbowy pozwolił na to co do podatku monarchicznego, służącego tu za podstawę.

4. Gdyby wpływy z dodatków do podatków zawiodły i w skutek tego fundusz nie mógł uczynić zadosyć swoim zobowiązaniom, jakoteż w przypadku, gdyby pomimo regularnego wpływania rzeczonych dodatków, suma, którą się kraj przyczynia i stała zapomoga rządowa, nie wystarczyły na pokrycie wyda-

tków rocznych, Rząd, zacząwszy od r. 1875 udzielać będzie w miarę jak uzna tego potrzebę zaliczki 5 procentowe, zwotne. Procenta od procentów nie będą wymagane.

5. Jeżeli zarząd roczny funduszu indemnizacyjnego wykaże nadwyżki, takowe użyte zostaną przedewszystkiem na opłacenie pięćprocentowych odsetków od zaliczek dawanych od r. 1875, potem na spłacenie tychże zaliczek a nakoniec na spłacenie reszty długu wzmiankowanego w ustępie 2.

6. Na przypadek gdyby spłata długu skarbowego nie skończyła się dopóki obligacye indemnizacyjne będą losowane, zobowiązuje się kraj pobierać dodatki do podatków w ustępie 2 na czas losowania, ustanowione, bez przerwy po upływie tego okresu, dopóty, dopóki istnieć będzie dług skarbowy funduszu indemnizacyjnego i obracać takowe na jego umorzenie stosownie do ustępu 5 umowy niniejszej.

7. Preliminarz i zamknięcie rachunków funduszu indemnizacyjnego udzielać należy także i na przyszłość c. k. ministerstwu skarbu corocznie jeszcze przed wniesieniem na sejm.

8. Umowę niniejszą spisuje się w dwóch egzemplarzach jednobrzmiących, niestęplowanych, podpisaną przez ministra skarbu tudzież przez starostę krajowego i dwóch członków wydziału sejmowego, z których jeden zachowywany będzie w c. k. ministerstwie skarbu, drugi zaś w reprezentacyi krajowej księstwa kraińskiego.

Z wydziału sejmowego księstwa kraińskiego.

Lublana, dnia 29 kwietnia 1876.

Dr. Fryderyk **Kaltenegger** r. w.
Starosta krajowy.

Jan **Murnik** r. w.
Członek wydziału sejmowego.

Karol **Deschmann** r. w.
Członek wydziału sejmowego.

Dr. J. **Bleiweis** r. w.
Członek wydziału sejmowego.

Wiedeń, dnia 22 maja 1876.

C. k. minister skarbu:

(L. S.) **Pretis** r. w.

73.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 20 maja 1876 wydane w porozumieniu z ministerstwem skarbu,

tyczące się beczek transportowych do piwa.

W wykonaniu ustawy z dnia 24 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50) zmienia się w części rozporządzenie z dnia 28 lipca 1875 (Dz. u. p. Nr. 107) i stanowi się co następuje:

1. Do sprawdzania i cechowania przyjmowane będą beczki transportowe do piwa, jakiejkolwiek są wielkości.

2. W miastach uważanych za zamknięte używane być mogą do przywozu i wywozu piwa tylko beczki transportowe, mające po 25, 50, 100 i 200 litrów pojemności, nie uchylając wyjątków dozwolonych w §. 6 wzwyż rzeczonego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28 lipca 1875 (Dz. u. p. Nr. 107) i w ustępie 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 150).

Rzeczywista pojemność tych beczek gdy są smołą wylane nie może być większą lub mniejszą od przepisanej powyżej prawidłowej pojemności w beczkach na 25 i 50 litrów o więcej niż cztery od sta, w beczkach na 100 i 200 litrów pojemności, o więcej niż trzy od sta.

Nie może zatem wynosić pojemność beczek:

na	25	litrów	mniej	niż	24	litry	ani	więcej	niż	25	litrów
„	50	„	„	„	48	litrów	ani	więcej	niż	52	„
„	100	„	„	„	97	„	„	„	„	103	„
„	200	„	„	„	194	„	„	„	„	206	„

Beczki te zaopatrzone być muszą znakiem, po którym możnaby poznać że służą do przywozu do miast zamkniętych.

Znakiem tym jest pasek mający 8 do 10 centymetrów szerokości, pociągnięty przy brzegu farbą białą olejną naokoło beczki.

Używanie beczek innych pojemności a nie wzwyż wyszczególnionych, lub zaniedbanie oznaczenia beczki podług przepisu, podlega karze porządkowej, w §-fie 4 ustawy z dnia 24 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50) ustanowionej.

3. Sprawdzanie beczek transportowych do piwa bez względu na wielkość odbywać się ma podług przepisów §-fu 10-go ustępu 1 i 2 Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872.

4. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej w 14 dni po ogłoszeniu.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 9 czerwca 1876.

74.

Umowa z dnia 1 maja 1876,

pomiędzy c. k. Rządem a c. k. uprzywilejowaną koleją żelazną pilzeńsko-brzeźnieńską (chomutowską), w przedmiocie częściowej zmiany i uzupełnienia umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczącej się udzielenia zaliczki rządowej na wykonanie projektu kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej.

Na zasadzie ustawy z dnia 17 kwietnia 1876 (Dz. u. p. Nr. 63) a w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 17 kwietnia 1876 zawartą została pomiędzy c. k. ministerstwami handlu i skarbu w zastępstwie c. k. skarbu z jednej a c. k. uprzywilejowaną koleją żelazną pilzeńsko-brzeźnieńską (chomutowską) z drugiej strony, w przedmiocie częściowej zmiany i uzupełnienia umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczącej się udzielania zaliczki rządowej na wykonanie projektu kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej, umowa następująca:

§. 1.

C. k. Rząd zobowiązuje się nabyć przez kupno część 79.999 sztuk obligacyj z prawem pierwszeństwa II emisyi po 150 zł. walut. austryackiej srebrem, zatem w sumie łącznej imiennej 11,999.850 zł. przez c. k. uprzyw. spółkę kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) na mocy uchwały walnego zgromadzenia akcyonaryuszów rzeczonej spółki kolei z dnia 6 września 1874, wypuścić się mających, wynoszącą 69.999 sztuk, w sumie imiennej 10,499.850 zł. wal. austr. srebrem, pod następującemi warunkami.

§. 2.

Nabycie wzmiankowanych obligacyj z prawem pierwszeństwa, w sumie imiennej 10,499.850 zł. waluty austryackiej przez c. k. Rząd, w §-fie 1 umówione, nastąpi na stały rachunek, po kursie siedmdziesiąt pięć za sto (75%), w takim sposobie, że za każde nominalne sto złotych waluty austryackiej srebrem rzeczonych obligacyj, przypadnie kwota siedmdziesiąt pięć złotych waluty

austryackiej w walucie bankowej, zatem za wszystkie nabyć się mające obligacye z prawem pierwszeństwa w sumie imiennej 10,499.850 zł. waluty austryackiej srebrem, gotówka w sumie 7,874.887 zł. 50 c. waluty austryackiej w walucie bankowej.

Wszystkie 69.999 sztuk obligacyj z prawem pierwszeństwa z II emisyi, które Rząd nabywa przez kupno, oddane być mają, zaraz po podpisaniu umowy niniejszej do rąk c. k. ministerstwa skarbu.

Cenę kupna wypłacać będzie c. k. ministerstwo skarbu w c. k. kasie krajowej głównej w Pradze, do rąk zastępcy spółki należycie upoważnionego, za niestęplowanemi potwierdzeniami odbioru, stopniowo, podług preliminarza wydatków na miesiąc następny ułożonego, który spółka między 20 a ostatnim każdego miesiąca poda c. k. ministerstwu handlu a uzasadnionego należycie i zatwierdzonego przez rządową zwierzchność nadzorczą budowy.

Jeżeliby po zupełnem ukończeniu kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej zostawała jeszcze z przerzeczonej ceny kupna jako kwota do rozporządzenia, c. k. Rząd wypłaci resztę ceny kupna a względnie obejmie w posiadanie pozostałe obligacye z prawem pierwszeństwa tylko o tyle, o ile będzie to potrzebnem na roboty w pierwotnym projekcie nie przewidziane a które Rząd uzna później za potrzebne, jako to na rozszerzenie budynków, na koleje dowożne, na pomnożenie zasobów zwłaszcza środków przewozowych dla kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, pozostałe po ukończeniu kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej i otwarciu na niej ruchu znajdować się będą w zachowaniu c. k. Rządu aż dopóki użyte nie zostaną na cele wzmiankowane.

§. 3.

Postanowienie zawarte w artykule I umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u p. Nr. 52) według którego c. k. ministerstwo skarbu zobowiązało się przyjąć jako zapłatę za zaliczki w gotówce w sumie siedm milionów złotych waluty austryackiej banknotami w myśl powyższej umowy udzielić się mające a względnie na pokrycie powstałych stąd wierzytelności c. k. Rządu, akcye c. k. uprzywilejowanej kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) w pełnej wartości imiennej, zmienia sie w ten sposób, że rzeczone zobowiązanie się ma odpaść.

Natomiast zgodzono się, że przerzeczona wierzytelność Państwa z tytułu zaliczki, siedm milionów złotych waluty austryackiej wynosząca, ma być uważana za pożyczkę, która przed upływem lat trzydziestu wypowiedziana być nie może a od której mają być płacone odsetki po 5 od sta.

Co się tyczy oprocentowania i umorzenia 10.000 sztuk obligacyj z prawem pierwszeństwa II emisyi w sumie imiennej 1,500.000 zł. danych przedsiębiorstwu budowy jako zapłata za jego wyrzetelnione wierzytelności, c. k. uprzywilejowana spółka kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej zobowiązuje się użyć na to przedewszystkiem dochodów dawnych linij kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej).

C. k. Rząd jednak, tylko wtedy i tylko w takiej mierze domagać się może oprocentowania tej pożyczki, o ile z czystych dochodów całej kolei (z Pilzni na Brzezno do Chomutowa i z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej) pozostaną nadwyżki po całkowitem pokryciu sumy, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie obligacyj z prawem pierwszeństwa.

Nadto c. k. Rząd zastrzega sobie prawo że w każdym czasie podług swego wyboru będzie mógł przyjąć tytułem zapłaty za rzeczoną wierzytelność poży-

czkową akcye c. k. uprzywilejowanej spółki kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) w pełnej wartości imiennej.

W wykonaniu tego warunku postanawia się za zobopólną zgodą, że zaraz po zawarciu niniejszej umowy, c. k. ministerstwo skarbu zwróci c. k. uprzywilejowanej spółce kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej akcye w sumie imiennej siedm milionów złotych waluty austryackiej dane temuż c. k. ministerstwu skarbu ze względu na wzmiankowane postanowienie artykułu 1-go umowy z dnia 23 kwietnia 1874.

Akcye, stosownie do powyższego układu spółce zwrócone, zachowywane będą przez spółkę od czasu zwrócenia w osobnem zamknięciu, od którego drugi klucz będzie miał komisarz rządowy i uważane być mają za wyjęte całkiem z obiegu, przez co kapitał akcyjny spółki zmniejszy się o sumę tym sposobem odpadającą.

§. 4.

W związku z układem, uczynionym w poprzedzającym §-ie 3-cim, stanowi się wyraźnie, że prawo zastawu, z pierwszeństwem przed wszystkiemi innemi, z jakiegokolwiek tytułu wynikającemi wierzytelnościami, na zasadzie artykułu IV umowy z dnia 23 kwietnia 1874 z powodu udzielenia zaliczek na budowę w sumie siedm milionów złotych walutą austryacką, w wykazie hipotecznym kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej na pierwszem miejscu zahipotekowane, pozostanie nieścieśnione, bez uczynionego tam ograniczenia co do czasu, dopóki nie będzie udowodnione, że fundusze potrzebne na wybudowanie rzeczonej linii, zostały zebrane, a c. k. uprzywilejowana spółka kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej oświadcza niniejszem, iż zezwala, aby niniejsza umowa, w celu zabezpieczenia praw, których stąd nabywa skarb państwa ze względu na udzielone już zaliczki na budowę w sumie siedm milionów złotych waluty austryackiej, zahipotekowana została obok przerzeczonej pozycyi ciężącej na kolei żelaznej z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej, w księdze dla kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego prażskiego, jakoteż w wykazie hipotecznym, dla kolei pilzeńsko-brzeźnieńsko-chomutowskiej, w księdze dla kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego prażskiego otwartym.

§. 5.

Oprocentowanie obligacyj z prawem pierwszeństwa przyjąć się mających stosownie do §-fu 1-go, poczyna się od dnia 1 stycznia roku który nastąpi po otwarciu ruchu na kolei z Pilzni do Budy Żelaznej a oprocentowanie obligacyj z prawem pierwszeństwa które Rząd nabyć ma przez kupno stosownie do §-fu 2-go umowy niniejszej, według okoliczności dopiero po skończeniu przerzeczonej linii i otwarciu na niej ruchu, pocznie się dopiero od czasu zapłacenia ceny kupna za takowe przypadającej.

Na opłatę odsetków i na amortyzacyą tych obligacyj użyty być ma przedewszystkiem czysty dochód kolei z Pilzni na Klattowy do Budy Żelaznej.

W tym celu zobowiązuje się spółka utrzymywać oddzielnie rachunek ruchu dla wzmiankowanej kolei.

Rząd jednak oświadcza już teraz, że gotów będzie zawrzeć ze spółką osobną umowę w tym celu, aby na odsetki obligacyj z prawem pierwszeństwa przez Rząd przyjętych i na umorzenie tychże, jakoteż na odsetki od wierzytelności dłużnej Rządowi w sumie siedm milionów złotych, przeznaczana była głównie część czystego dochodu całego przedsiębiorstwa, odpowiadająca prawdopodobnemu czystemu dochodowi z tej linii, obliczana sposobem który będzie umówiony.

Po zawarciu tej umowy i w czasie na który takowa zostanie zawarta, spółka nie będzie obowiązana do utrzymywania oddzielnego rachunku ruchu.

§. 6.

O ile umowa niniejsza narusza prawa posiadaczy obligacyj z prawem pierwszeństwa lub także II emisyi, zadaniem będzie spółki postarać się o przyzwolenie kuratorów którzy będą ustanowieni.

Skuteczność umowy niniejszej zacznie się dopiero po dostarczeniu tego przyzwolenia.

§. 7.

Spółka kolei żelaznej zobowiązuje się dołożyć wszelkiego starania i usilności ażeby wszystkie zmiany statutów spółki c. k. uprzywilejowanej kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) które okażą się koniecznemi z powodu i w celu wykonania poczynionych w umowie niniejszej postanowień, jakoteż potrzebne z tego samego powodu sprostowania wykazów hipotecznych w księdze dla kolei żelaznych, uskutecznione zostały jak najspieszniej a najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy licząc od dnia dzisiejszego.

§. 8.

Przekładając zmienione statuty spółki (§. 7), spółka będzie miała na względzie w szczególności aby Rząd oprócz zabezpieczonego mu artykułem VI umowy z dnia 23 kwietnia 1874 prawa mianowania jednego członka rady zawiadowczej, był reprezentowany w radzie zawiadowczej przez drugiego członka którego sam mianować będzie a wykonywającego te same prawa i upoważnienia które w wzmiankowanym artykule VI przerzeczonej umowy nadane zostały członkowi w myśl tegoż artykułu, zamianowanemu, a to dopóty, dopóki skarb państwa z powodu udzielonych zaliczek lub przez posiadanie obligacyj z prawem pierwszeństwa lub akcyj będzie bezpośrednio interesowanym w przedsiębiorstwie c. k. uprzywilejowanej kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej).

§. 9.

Postanowienia umowy z dnia 23 kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 52) zachowają swoje zupełną skuteczność o tyle, o ile ich umowa niniejsza nie zmienia.

§. 10.

Jeżeli i o ile spółka nie dopełni zobowiązań, która umowa niniejsza na nią wkłada, Rząd będzie miał prawo wstrzymać zapewnioną w §-fie 2-gim wypłatę do rąk spółki zaległej reszty ceny kupna za przyjęte obligacye z prawem pierwszeństwa, i zamiast powyższej zapłaty w gotówce wybudować kolej z Pilzni do Budy Żelaznej na koszt i niebezpieczeństwo spółki i na rachunek tej ostatniej, atoli z dotrzymaniem kontraktów tyczących się budowy i dostaw, przez spółkę z tego powodu za zezwoleniem Rządu zawartych.

Wiedeń, dnia 1 maja 1876.

C. k. minister handlu:

Chlumecky r. w.

C. k. uprzyw. kolej żelazna:

Pilzeńsko-Brzeźnieńska (chomutowska).

C. k. minister skarbu:

Pretis r. w.

Jessler r. w. **Kornfeld** r. w.

75.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 20 maja 1876,

mocą którego pozwala się c. k. urzędom cłowym, w dworcach kolei żelaznych w Środolesiu, Ziegenhalsie, Karniowie, Szczakowy, Seidenbergu i Libawie ustanowionym, stosować postępowanie awizacyjne do towarów przewoźnych.

Pozwala się, aby w c. k. urzędach cłowych, w dworcach kolei żelaznych w Środolesiu, Ziegenhalsie, Karniowie i Szczakowy, tudzież w Seidenbergu i w Libawie, ustanowionych, postępowanie przewoźne skrócone, w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 2 lutego 1864 (Dz. u. p. Nr. 8) przepisane, stosowane było do wszystkich towarów handlu wewnętrznego, linią cłową mijających, które, gdy wiezione są koleją żelazną w obrocie bezpośrednim między Środolesiem, Ziegenhalsem, Karniowem i Szczakową z jednej i pomiędzy Seidenbergiem a Libawą, z drugiej strony, przechodzą przez kraj pruski.

Pretis r. w.

76.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświecenia tudzież sprawiedliwości z dnia 29 maja 1876,

o małżeństwach izraelitów mieszkających poza obrębem związku gminy wyznaniowej izraelickiej.

§. 1.

Izraelici, mieszkający poza obrębem związku gminy wyznaniowej izraelickiej, gdy chodzi o ich zapowiedzi małżeńskie, o zaślubiny, tudzież o rozdział co do stołu i łoża, lub o rozwód (§§. 126, 127, 132, 133 pow. ust. cyw.) uważani będą za należących do tej gminy wyznanionej tutejszokrajowej, która znajduje się najbliżej miejsca ich zamieszkania.

§. 2.

Kres, aż do którego gminy wyznaniowe rozciągać się mają w celach przerzeczonych, oznaczy i ogłosi władza krajowa której się tyczy.

Gdyby zaś wzmiankowana działalność gminy wyznaniowej przechodzić miała poza obręb administracyjny władzy krajowej, odpowiednie postanowienia wyda ministerstwo spraw wewnętrznych.

Jeżeli w przyszłości powstaną nowe gminy wyznaniowe, poczynione będą w tych przyłączeniach odpowiednie zmiany.

§. 3.

Za ogłoszenie zapowiedzi i pobłogosławienie małżeństwa takich izraelitów, tudzież za czynności, wskazane rabinom i szkolnikom w §§. 132 i 133 pow. ust. cyw., gmina wyznaniowa, do której oni według powyższych postanowień są przyłączeni, pobierać może opłaty, ustanowić się mające przez tę władzę krajową, w której okręgu leży gmina wyznaniowa.

§. 4.

Po wykonaniu zarządzeń wydać się mających niezwłocznie w myśl §-fu 2-go, ogłoszony będzie w każdym okręgu administracyjnym termin, od którego rozporządzenie to i w innych względach nabędzie mocy obowiązującej.

Lasser r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w.

77.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1 czerwca 1876,

o rozpoczęciu czynności urzędowych w sądzie powiatowym w Wysokiem w Czechach.

Sąd powiatowy w Wysokiem, ustanowiony stosownie do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1 lutego 1876 (Dz. u. p. Nr. 14) rozpocznie czynności urzędowe od dnia 1 października 1876.

Glaser r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 23 czerwca 1876.

78.

Konwencya handlowa pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Rumunią z dnia 22 czerwca 1875.

(Zawarta w Wiedniu dnia 22 czerwca 1875. ratyfikowana przez c. k. ministra spraw zewnętrznych dnia 9 maja 1876, a ratyfikacye obustronne wymieniono w Bukareszcie dnia 1 czerwca 1876.)

Osnowa pierwotna.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie,

également animés du désir d'étendre et de développer les relations commerciales entre leurs Etats respectifs, ont résolu de conclure à cet effet une Convention et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur et Roi:

le Sieur Jules Comte Andrássy de Csik-Szent-Király et Kraszna-Horka, Son Conseiler intime, Ministre de Sa Maison et des affaires étrangères, Grand-Croix de l'Ordre de St. Etienne etc. etc.. et

Przekład.

Rząd Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, króla czeskiego itd. i Króla Apostolskiego węgierskiego, tudzież

Rząd Jego Wysokości Księcia rumuńskiego,

przejęci zarówno życzeniem rozszerzenia i rozkrzewienia stosunków handlowych pomiędzy Swojemi Państwami, postanowili zawrzeć w tym celu Konwencyą i mianowali Swoimi Pełnomocnikami, jakoto:

Najjaśniejszy Cesarz i Król:

Pana Juliusza Hrabiego Andraszego na Csik-Szent-Király i Krasnej Horce, Swego Radcę tajnego, Ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych, kawalera wiel. krzyża orderu Św. Szczepana itd. itd., a

Son Altesse le Prince de Roumanie:

le Sieur George Costaforu, Son Agent diplomatique, Grand-Croix de l'Ordre de François-Joseph etc.;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants.

I.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre les sujets de la Monarchie austro-hongroise et ceux de la Principauté de Roumanie qui pourront les uns et les autres s'établir librement dans le territoire de l'autre Etat. Les sujets de Sa Majesté l'Empereur et Roi en Roumanie et les sujets de Son Altesse le Prince de Roumanie en Autriche-Hongrie, soit qu'ils s'établissent dans le ports, villes ou lieux quelconques des deux territoires soit qu'ils y résident temporairement, ne seront pas soumis, dans l'exercice de leur commerce et de leur industrie, à des droits, impôts, taxes ou patentes sous quelque dénomination que ce soit, autres ni plus élevés que ceux qui seront perçus des nationaux; les priviléges, exemptions, immunités et faveurs quelconques dont jouiraient, en matière de commerce et d'industrie, les sujets d'une des Hautes Parties contractantes seront communs aux sujets de l'autre.

Il est entendu que par cette disposition on n'a pas voulu déroger aux lois et ordonnances en vigueur dans les Etats des deux Hautes Parties contractantes et applicables à tous les étrangers en général:

1° En Autriche-Hongrie, aux lois relatives au commerce de colportage et à l'exercice de la pharmacie, et

2° en Roumanie aux lois et prescriptions concernant la prohibition d'acqué-

Jego Wysokość Książę rumuński:

Pana Jerzego Costaforu, Swego agenta dyplomatycznego, kawalera wiel. krzyża orderu Franciszka Józefa itd.;

którzy wymieniwszy pełnomocnictwa swoje, w dobrej i należytej formie znalezione, zgodzili się na następujące artykuły:

I.

Handel i żegluga będą zupełnie wolne pomiędzy poddanymi Monarchyi austryacko-węgierskiej a poddanymi księstwa rumuńskiego i jak tym tak i tamtym wolno będzie osiadać bez przeszkody w krajach drugiego Państwa. Poddani Najjaśniejszego Cesarza i Króla w Rumunii i poddani Jego Wysokości Księcia rumuńskiego w monarchyi austryacko-węgierskiej, czy to osiędą w portach, miastach lub jakichkolwiek miejscach obu Państw, czyli też zatrzymają się tam czasowo, nie będą podlegali z tytułu swego handlu i przemysłu żadnym innym ani wyższym podatkom, opłatom, taksom i należytościom, pod jakąkolwiek nazwą istniejącym, lecz tylko takim, które będą pobierane od krajowców: przywileje, uwolnienia, swobody i uwzględnienia jakiegokolwiek rodzaju, którychby w handlu i przemyśle używali poddani jednej z Wysokich Stron kontraktujących, będą także służyły poddanym drugiej Strony.

Rozumie się samo przez się, że postanowienie to nie narusza ustaw i przepisów, obowiązujących w Państwach obu Wysokich Stron kontraktujących, które stosowane być mają do wszystkich cudzoziemców w ogólności:

1° W monarchyi austryacko-węgierskiej, praw, tyczących się handlu obnośnego i wykonywania przemysłu aptekarskiego, a

2° w Rumunii praw i przepisów, tyczących się zakazu nabywania i po-

rir et de posséder des biens immeubles ruraux (voir art. IV).

II.

Les négociants, les fabricants et les industriels en général, qui pourront prouver d'avoir acquitté dans le pays où ils résident, les droits et impôts nécessaires pour l'exercice de leur commerce et de leur industrie, ne seront soumis, à ce titre, à aucun droit ou impôt ultérieur dans l'autre pays, lorsqu'ils voyageront ou feront voyager leurs commis ou agents, soit avec, soit sans échantillons, dans l'intérêt exclusif du commerce ou de l'industrie qu'ils exercent, et à l'effett de faire de achats ou de recervoir des commissions.

Les sujets des Etats contractants seront réciproquement traités comme les nationaux, lorsqu'ils se rendront d'un pays à l'autre pour visiter les foires et marchés, dans le but d'y exercer leur commerce et d'y débiter leurs produits.

Les sujets d'une des Hautes Parties contractantes, qui exercent le métier de charretiers entre les divers points des deux territoires ou qui se livrent à la navigation soit maritime, soit fluviale, ne seront soumis, par rapport à l'exercice de ces métiers et industries, à aucune taxe industrielle ou spéciale sur le territoire de l'autre.

Aucune entrave ne sera apportée à la libre circulation des passagers et les formalités administratives relatives aux documents de voyage, seront restreintes aux strictes exigences du service public au passage des frontières.

III.

Les sujets des chacune des deux Hautes Parties contractantes seront exempts, sur le territoire de l'autre, de tout service militaire, sur terre et sur

siadania nieruchomości wiejskich (ob. art. IV).

II.

Kupcy, fabrykanci i przemysłowcy w ogólności, którzy udowodnią, że w kraju gdzie mieszkają uiścili się z podatków i opłat potrzebnych do wykonywania ich handlu i przemysłu, nie będą podlegali z tego tytułu żadnym innym podatkom i opłatom w drugim kraju, gdy będą tam podróżowali lub wyślą swoich komisantów lub ajentów czy to z próbkami czy bez próbek, wyłącznie w interesie handlu lub przemysłu który wykonywają i w celu czynienia zakupna lub odbierania zamówień.

Z poddanymi Państw kontraktujących, udającymi się z jednego kraju do drugiego na targi i jarmarki, dla wykonywania tam swego handlu i zbywania swoich produktów, postępować się będzie nawzajem tak samo, jak z krajowcami.

Poddani jednej z Wysokich Stron kontraktujących, trudniący się rozwoźnictwem między rozmaitemi miejscami obu Państw, albo żeglugą bądź rzeczną bądź morską, nie będą podlegali w krajach drugiej Strony z tytułu swego rzemiosła i przemysłu żadnej opłacie za wykonywanie przemysłu w ogólności lub w szczególności.

Wolny przeciąg podróżnych nie będzie doznawał żadnych przeszkód a formalności administracyjne pod względem dokumentów podróżnych ograniczone będą do ścisłych wymagań służby publicznej na granicach.

III.

Poddani każdej z dwóch Wysokich Stron kontraktujących uwolnieni będą w krajach drugiej Strony od wszelkiej służby wojskowej tak lądowej jak i

mer, tant dans la troupe régulière que dans la milice et la garde nationale. Ils seront dispensés également de toute fonction officielle obligatoire, judiciaire, administrative ou municipale, du logement militaire, de toute contribution de guerre, de toute réquisition on prestation militaire de quelque sorte que ce soit, hormis cependant les charges attachées à la possession ou à la location de biens immeubles ainsi que les prestations ou réquisitions militaires auxquelles sont soumis tous les nationaux en leur qualité de propriétaires ou de locataires d'immeubles.

Ils ne pourront être assujettis, ni personnellement, ni par rapport à leurs meubles ou immeubles, à d'autres devoirs, restrictions, taxes ou impôts qu'à ceux auxquels seront soumis les nationaux.

IV.

Les Roumains en Autriche-Hongrie, et les Autrichiens et Hongrois en Roumanie auront réciproquément le droit d'acquérir et de posséder des biens de toute sorte et de toute nature, meubles ou immeubles, et en pourront librement disposer par achat, vente, donation, permutation, contrat de mariage, testament, héritage et par quelqu'autre acte que ce soit, aux mêmes conditions que les nationaux sans payer des droits, contributions et taxes autres ou plus élevés que ceux auxquels sont soumis les nationaux en vertu des lois (voir art. I).

V.

Les deux Hautes Parties contractantes prennent l'engagement de n'empêcher le commerce réciproque de leurs sujets par aucune prohibition d'importation, d'exportation ou de transit.

Toutefois ne sont pas soumis à ces dispositions les articles suivants : le tabac sous toutes ses formes, le sel, les armes, la poudre et les munitions de guerre. Ne sont pas compris dans cette restric-

morskiej, czy to w armii regularnej czyli też w milicyi lub gwardyi narodowej. Również wolni będą od wszelkiej czynności urzędowej obowiązkowej, sądowej, administracyjnej lub municypalnej, od kwaterunku wojskowego, od wszelkiej kontrybucyi wojennej, od wszelkiej rekwizycyi lub prestacyi wojskowej, jakiegokolwiek bądź rodzaju, z wyjątkiem atoli ciężarów przywiązanych do posiadania lub do dzierżawy nieruchomości, jakoteż z wyjątkiem prestacyj lub rekwizycyj wojskowych, którym podlegają wszyscy krajowcy jako posiadacze lub dzierżawcy nieruchomości.

Nie mogą być zniewalani, ani osobiście, ani ze względu na ich ruchomości, do innych powinności, opłat lub podatków, lecz tylko do tych, którym podlegać będą krajowcy.

IV.

Rumunowie w monarchyi austryacko-węgierskiej, jakoteż Austryacy i Węgrzy w Rumunii, będą mieli nawzajem prawo nabywania i posiadania dóbr wszelkiego rodzaju i gatunku, ruchomych i nieruchomych i będą mogli rozporządzać niemi dowolnie przez kupno, sprzedaż, darowiznę, zamianę, umowę małżeńską, testament, dziedziczenie i wszelkim innym sposobem, pod temi samemi warunkami co krajowcy, nie opłacając ani innych ani wyższych podatków, należytości i taks, lecz tylko te, którym na mocy ustaw podlegają krajowcy (obacz art. I).

V.

Dwie Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się nie tamować wzajemnego handlu swoich poddanych przez żaden zakaz przywozu, wywozu lub przewozu.

Nie podlegają jednak postanowieniom tym artykuły następujące: tytoń we wszelkiej postaci, sól, broń, proch rusznicy i amunicya wojenna. Ograniczenie to nie obejmuje strzelb, pistoletów

tion les fusils, pistolets et armes de commerce avec les objets et cartouches indispensables à leur usage.

Des mesures prohibitives pourront également être prises:

1° par égard à la police sanitaire et surtout dans l'intérêt de la santé publique et conformément aux principes internationaux adoptés à ce sujet, et

2° dans des circonstances exceptionnelles par rapport aux provisions de guerre.

Aucune des deux Hautes Parties contractantes ne soumettra l'autre à une prohibition d'importation ou d'exportation qui n'aurait pas été applicable, dans les mêmes circonstances, à toutes les autres nations.

VI.

Quand au montant, à la garantie et à la perception des droits d'importation et d'exportation, ainsi que par rapport au transit, chacune des deux Hautes Parties contractantes s'engage à faire profiter l'autre de toute faveur, de tout privilége ou abaissement dans les tarifs des droits, à l'importation ou à l'exportation des articles mentionnés ou non dans la présente Convention, que l'une d'elles pourrait accorder à une tierce Puissance.

Toute faveur ou immunité concédée plus tard à un tiers Etat, sera étendue immédiatement, sans condition et par ce fait même, a l'autre Partie contractante.

Les dispositions qui précèdent, ne s'appliquent point:

1° aux faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à d'autres Etats limitrophes pour faciliter la circulation sur les frontières, et

2° aux obligations imposées à l'une des deux Hautes Parties contractantes par des engagements d'une union douanière déjà contractée ou qui pourrait l'être à l'avenir.

i broni będących artykułami handlowemi tudzież przedmiotów i nabojów, do ich używania koniecznie potrzebnych.

Środki zakazowe użyte być mogą nadto:

1° ze względu na policyą zdrowia a osobliwie w interesie zdrowia publicznego i stosownie do zasad międzynarodowych w tej mierze przyjętych, tudzież

2° w okolicznościach wyjątkowych, co się tyczy zapasów wojennych.

Żadna z dwóch Wysokich Stron kontraktujących nie rozciągnie na drugą Stronę zakazu przywozu lub wywozu, któryby w tych samych okolicznościach nie miał być zastosowany do wszystkich innych narodów.

VI.

Co się tyczy kwoty, zabezpieczenia i poboru ceł wwozowych i wywozowych, jak i co się tyczy przewozu, każda z dwóch Wysokich Stron kontraktujących zobowiązuje się przypuścić drugą do wszelkich uwzględnień, do wszelkich przywilejów lub zniżeń taryfowych odnoszących się do przywozu lub wywozu artykułów, w Konwencyi niniejszej wzmiankowanych lub niewzmiankowanych, któremi jedna z nich obdarzy trzecie Mocarstwo.

Wszelkie uwzględnienie lub uwolnienie, użyczone później trzeciemu Państwu, rozciągnięte będzie odrazu, bezwarunkowo i już przez to samo na drugą Stronę kontraktującą.

Postanowienia powyższe nie odnoszą się:

1° do uwzględnień już użyczonych lub któreby w przyszłości użyczone zostały innym Państwom pogranicznym dla ułatwienia obrotu pogranicznego, i

2° do obowiązków ciężących na jednej z dwóch Wysokich Stron kontraktujących na mocy postanowień związku cłowego już zawartego lub który w przyszłości będzie zawarty.

VII.

Les produits du sol et de l'industrie de la Roumanie qui seront importés dans la Monarchie austro-hongroise et qui sont destinés soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation, soit au transit, y seront soumis au même traitement et ne seront passibles de droits ni plus élevés, ni autres que les produits de la nation la plus favorisée.

VIII.

Les objets de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise seront exportés vers la Roumanie en franchise de droits de douane à l'exception des articles grevés d'un droit de sortie vis-à-vis des nations les plus favorisées.

IX.

Les objets de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise énumérés dans le Tarif *A*, joint à la présente Convention, et importés par terre ou par mer en Roumanie, y seront admis libres de tout droit d'entrée.

Les objets de la même provenance ou de manufacture énumérés dans le Tarif *B*, annexé à la présente Convention, et importés par terre ou par mer en Roumanie, y seront admis moyennant l'acquittement des droits d'entrée, indiqués dans ledit Tarif, y compris tous les droits additionnels.

Les objets et produits de provenance ou de manufacture autrichienne ou hongroise qui ne sont pas énumérés dans les Tarifs *A* ou *B*, seront assujettis, à leur entrée en Roumanie, au paiement d'un droit unique d'importation de 7% de leur valeur au lieu d'origine et fixée conformément aux articles XII à XVII de la présente Convention. Dans le paiement de ce droit de 7% seront compris tous les droits additionnels.

VII.

Płody ziemi i przemysłu pochodzące z Rumunii, przywiezione do monarchyi austryacko-węgierskiej a które są przeznaczone, czy to na konsumcyą, czy do złożenia na skład, czy do wywozu na powrót, lub do przewozu, tak uważane będą, jak płody narodu, któremu się najbardziej sprzyja i nie mają podlegać żadnym innym ani wyższym cłom.

VIII.

Przedmioty z Austryi lub Węgier pochodzące lub tam wyrobione, wyprowadzone będą do Rumunii bez opłaty cła, z wyjątkiem artykułów obciążonych cłem wywozowem gdy wyprowadzane są do Państw którym się najbardziej sprzyja.

IX.

Przedmioty z Austryi lub Węgier pochodzące lub tam wyrobione, w Taryfie *A* dołączonej do Konwencyi niniejszej, wyszczególnione, lądem lub morzem do Rumunii przywiezione, wpuszczane tam będą bez opłaty cła wwozowego.

Przedmioty stamtąd pochodzące lub tamże wyrobione, w Taryfie *B*, dołączonej do konwencyi niniejszej, wyszczególnione, lądem lub morzem do Rumunii przywiezione, wpuszczone tam będą za opłatą ceł wwozowych w Taryfie rzeczonej, podanych, łącznie z wszystkiemi dodatkami.

Przedmioty i płody z Austryi lub Węgier pochodzące lub tam wyrobione, w Taryfach *A* i *B* nie wyszczególnione, gdy będą wprowadzone do Rumunii, podlegać mają opłacie jednego tylko cła wwozowego w kwocie 7% wartości ich w miejscu pochodzenia a która naznaczona będzie stosownie do artykułów XII do XVII Konwencyi niniejszej. Opłata tego cła w kwocie 7% obejmuje w sobie wszystkie dodatki.

Il est entendu que les droit *ad valorem* seront remplacés d'un commun accord, aussitôt et autant que faire se pourra, par des droits spécifiques à acquitter au poids et à calculer également à raison de 7%.

Jusqu'à ce que cette réduction soit effectuée, les importateurs autrichiens et hongrois auront la faculté de choisir entre les droits *ad valorem* prévus par la présente Convention et les droits spécifiques à acquitter au poids ou au nombre et arrêtés soit par un tarif roumain général, soit par une Convention spéciale conclue avec une tierce Puissance.

X.

Il sera prélevé en Roumanie sur les marchandises de toute nature exportées par terre ou par mer de la Principauté roumaine dans la Monarchie austro-hongroise à leur sortie et à titre d'enregistrement, les droits spécifiés dans le Tarif roumain de droits de sortie, promulgué par Son Altesse le Prince de Roumanie, en date de Sinaïa, 6 Août 1872.

Il est bien entendu que les droits de sortie en question ne dépasseront jamais un pour cent de la valeur des marchandises exportées.

Cette disposition n'est pas applicable dans les cas prévus par l'art. XVIII de cette Convention.

Seront également exempts de ce droit de sortie, hormis les articles indiqués déjà dans le susdit Tarif, les articles énumérés dans le Tarif *C*, joint à la présente Convention.

Le Gouvernement roumain se réserve en outre de frapper les drilles et chiffons, rognures de papier et maculature exportés de la Roumanie, de mêmes droits de sortie, auxquels ces mêmes objets seraient soumis à l'exportation de l'Autriche-Hongrie.

Zgodzono się, że cła od wartości zastąpione będą za wzajemnem porozumieniem się jak tylko i o ile to da się zrobić cłami, właściwemi, opłacać się mającemi od wagi a obliczonemi także w stosunku 7%.

Dopóki zamiana ta nie przyjdzie do skutku, osoby wprowadzające towary austryackie i węgierskie, będą miały prawo wyboru między cłami od wartości, w konwencyi niniejszej przewidzianemi a cłami właściwemi, opłacać się mającemi od wagi albo od ilości, ustanowionemi czy to w taryfie rumuńskiej ogólnej czyli też w Konwencyi szczególnej z trzeciem Mocarstwem zawartej.

X.

Od towarów wszelkiego rodzaju, lądem lub morzem z Księstwa rumuńskiego do Monarchyi austryacko-węgierskiej wywożonych, pobierane będą w Rumunii przy wyprowadzeniu, pod tytułem wpisowego, cła wyszczególnione w Taryfie rumuńskiej ceł wywozowych, ogłoszonej przez Jego Wysokość Księcia rumuńskiego pod datą Sinaïa 6 sierpnia 1862.

Zgodzono się że cła wywozowe w mowie będące nie będą nigdy wynosiły więcej niż jeden od sta wartości towarów wywożonych.

Postanowienie to nie będzie stosowane do przypadków przewidzianych w artykule XVIII Konwencyi niniejszej.

Podobnież wolne będą od tego cła wywozowego oprócz artykułów w przeznaczonej Taryfie już wymienionych, także artykuły wyszczególnione w Taryfie *C*, do Konwencyi niniejszej, dołączonej.

Rząd rumuński zastrzega sobie oprócz tego, że obciąży gałgany i szmaty, skrawki papieru i makulaturę gdy są wywożone z Rumunii, temi samemi cłami wywozowemi, którym przedmioty te podlegać będą, gdy są wyprowadzane z Monarchyi austryacko-węgierskiej.

XI.

Les marchandises de toute nature venant de l'un des deux territoires ou y allant, seront réciproquement exemptes dans l'autre de tout droit de transit, soit qu'elles transitent directement, soit que, pendant le transit, elles doivent être déchargées, déposées et rechargées.

XII.

Les droits *ad valorem* dans le cas, où la présente Convention les prévoit, seront calculés d'après la valeur au lieu de provenance de l'objet importé, augmentée des frais de transport, d'assurance et de commission nécessaires pour l'importation dans l'un des deux territoires jusqu'à la frontière.

L'importateur devra joindre à sa déclaration écrite, constatant la valeur de la marchandise importée, une facture indiquant le prix réel et émanant du fabricant ou du vendeur.

XIII.

Des certificats d'origine seront exigés par les deux Hautes Parties contractantes pour établir l'origine national de certaines marchandises importées ou exportées et désignées d'un commun accord. A cet effet l'importateur devra présenter à la douane de l'autre pays, soit une déclaration officielle faite devant un magistrat siégeant au lieu d'expedition, soit un certificat délivré par le Chef du service des douanes du bureau d'exportation, soit un certificat délivré par les Agents consulaires du pays dans lequel l'importation doit être faite et qui résident dans les lieux d'expédition ou dans les ports d'embarquement. La facture des marchandises en question présentée au bureau de douane respectif pourra exceptionnellement tenir lieu du certificat d'origine.

XI.

Towary wszelkiego rodzaju, wprowadzone z krajów jednego z dwóch Państw lub tam wywożone, będą nawzajem wolne w krajach drugiego Państwa od wszelkiego cła przewozowego czy to przewożone są wprost, czy też będą podczas przewozu wyładowane, złożone na skład i znowu naładowane.

XII.

W przypadkach konwencyą niniejszą przewidzianych, cła od wartości obliczone będą podług wartości jaką przedmiot wprowadzony ma w miejscu pochodzenia, z doliczeniem kosztów przywozu, ubezpieczenia i zlecenia, które są potrzebne do przywiezienia aż do granicy jednego z dwóch Państw.

Wprowadzający dołączyć powinien do swojej pisemnej deklaracyi udowadniającej wartość towaru wprowadzonego, fakturę, podającą cenę rzeczywistą a pochodzącą od fabrykanta lub sprzedawcy.

XIII.

Do stwierdzenia, że pewne towary wprowadzone lub wywożone i za wspólną zgodą wskazane, są pochodzenia krajowego, wymagać będą obie Wysokie Strony kontraktujące aby złożono zaświadczenie pochodzenia. W tym celu wprowadzający obowiązany jest złożyć w urzędzie cłowym drugiego kraju albo deklaracyą urzędową spisaną przed władzą urzędującą w miejscu z którego się wysyła, albo zaświadczenie wydane przez naczelnika urzędu cłowego w miejscu wywozu, lub zaświadczenie wydane przez ajentów konsulowskich kraju do którego się wprowadza a mających siedzibę w miejscach wywozu lub portach w których się ładuje na okręty. Faktura towarów w mowie będących złożona w urzędzie cłowym którego się tyczy, może wyjątkowo zastąpić zaświadczenie pochodzenia.

XIV.

Si la douane, dans les 24 heures, après que la déclaration lui sera présentée, juge insuffisante le valeur déclarée, elle aura le droit de retenir les marchandises en payant à l'importateur le prix déclaré par lui, augmenté de 10%. Ce paiement devra être effectué dans les quinze jours qui suivront la déclaration, et les droits, s'il en à été perçu, seront en même temps restitués.

XV.

L'importateur, contre lequel la douane de l'un des deux Pays voudra exercer le droit de préemption stipulé par l'article précédent, pourra dans les huit jours après que la décision de la douane à ce sujet lui aura été communiquée, s'il le préfère, demander l'estimation de la marchandise par des experts. La même faculté appartiendra à la douane lorsqu'elle ne jugera pas convenable de recourir immédiatement à la préemption; seulement elle devra communiquer à l'importateur sa décision, à l'égard de cette expertise, dans les 24 heures après qu'il lui aura présenté sa déclaration.

XVI.

Si l'expertise constate que la valeur de la marchandise ne dépasse pas de 5% celle qui est déclarée par l'importateur, le droit sera perçu sur le montant de la déclaration.

Si la valeur dépasse de 5 pour cent celle qui est déclarée, la douane pourra, à son choix, exercer la préemption ou percevoir le droit sur la valeur déterminée par les experts.

Ce droit sera augmenté de 50 pour cent, à titre d'amende, si l'évaluation des experts est de dix pour cent supérieure à la valeur déclarée.

XIV.

Jeżeli urząd cłowy, w 24 godzinach po odebraniu deklaracyi, uzna, że wartość deklarowano za nisko, będzie miał prawo zatrzymać towary, płacąc wprowadzającemu kwotę deklarowaną z dodatkiem 10%. Należytość tę zapłacić należy w przeciągu dwóch tygodni, licząc od złożenia deklaracyi a jednocześnie zwrócone będą i cła, jeżeli zostały opłacone.

XV.

Wprowadzający, przeciw któremu urząd cłowy jednego z dwóch krajów zechce wykonać prawo pierwokupna w artykule poprzedzającym zawarowane, zażądać może jeżeli woli w przeciągu ośmiu dni od otrzymania decyzyi urzędu cłowego w tej mierze, aby wezwano biegłych do ocenienia wartości towaru. Toż samo prawo służy urzędowi cłowemu, jeżeli nie uzna za stosowne wykonać od razu prawo pierwokupna; atoli o decyzyi swojej pod względem wezwania biegłych, uwiadomić powinien wprowadzającego w przeciągu 24 godzin po złożeniu deklaracyi.

XVI.

Jeżeli biegli orzekną, że wartość towaru nie przewyższa wartości, przez wprowadzającego deklarowanej, o więcej niż 5%, odbierze się cło odpowiadające kwocie deklarowanej.

Jeżeli wartość przewyższa o 5 od sta tę, którą deklarowano, urząd cłowy może podług swego wyboru, albo wykonać prawo pierwokupna, albo ściągnąć cło podług wartości oznaczonej przez biegłych.

Cło to podwyższone będzie za karę o 50 od sta, jeżeli wartość naznaczona przez biegłych przewyższa deklarowaną o 10 od sta.

Les frais d'expertise seront supportés par le déclarant, si la valeur déterminée par la décision arbitrale excède de 5 pour cent la valeur déclarée; dans le cas contraire ils seront supportés par la douane.

XVII.

Dans le cas prévu par l'art. XV les deux arbitres experts seront nommés, l'un par le déclarant, l'autre par le Chef local du service des douanes; en cas de partage, ou même au moment de la constitution de l'arbitrage, si le déclarant le requiert, les experts choisiront un tiers arbitre; s'il y a désaccord, celui-ci sera nommé par le Président du Tribunal de commerce du ressort. Si le bureau de déclaration est à plus d'un myriamètre du siége du Tribunal de commerce, le tiers arbitre pourra être nommé par le Président du Tribunal le plus rapprochè.

La décision arbitrale devra être rendue dans les huit jours qui suivront la nomination des arbitres.

XVIII.

Pour favoriser l'échange réciproque des produits sur la frontière des deux pays, les objets suivants seront admis et exportés des deux côtés, avec l'obligation de les faire retourner, en franchise temporaire des droits d'entrée et de sortie et conformément aux ordonnances douanières et réglements émanés d'un commun accord des deux Hautes Parties contractantes:

a) Toutes les marchandises, à l'exception des aliments, qui, en sortant du libre trafic sur le territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes, seront expédiées aux foires et marchés sur le territoire de l'autre, ou qui, sans cette destination, seront

Koszta wywodu biegłych ponosi deklarujący, jeżeli wartość naznaczona orzeczeniem polubownem przewyższa deklarowaną o 5 od sta; w razie przeciwnym ponosi takowe urząd cłowy.

XVII.

W przypadku przewidzianym w art. XV wzywa się na sędziów polubownych dwóch biegłych, z których jednego mianuje deklarujący a drugiego przełożony urzędu cłowego; w razie równości głosów lub od razu gdy się sąd polubowny urządza, biegli wybiorą trzeciego sędziego polubownego, jeżeli deklarujący tego zażąda; gdyby się zgodzić nie mogli, zamianuje go prezes odpowiedniego Sądu handlowego. Jeżeli urząd, w którym złożono deklaracyą, oddalony jest od siedziby Sądu handlowego więcej niż o miryametr, trzeciego sędziego polubownego zamianować może prezes najbliższego Trybunału.

Wyrok polubowny wydany być powinien w przeciągu ośmiu dni od dnia zamianowania sędziów polubownych.

XVIII.

Dla ułatwienia wzajemnej wymiany płodów na granicy obu krajów, uwalnia się czasowo przedmioty poniżej wymienione, z obu stron przywożone i wywożone, od ceł wwozowych i wywozowych, pod warunkiem zobowiązania się, że płody te będą napowrót wyprowadzone i zastosowania się do przepisów i porządków cłowych, przez obie Wysokie Strony kontraktujące za wspólną zgodą zaprowadzonych:

a) Wszelkie takie, z wyjątkiem żywności, towary, które pochodząc z wolnego obrotu w kraju jednej z dwóch Wysokich Stron kontraktujących, wysłane będą do kraju drugiej Strony na targ lub jarmark, albo które, nie w tym celu wysła-

transportées sur le territoire de l'autre Partie contractante pour y être déposées dans les entrepôts ou magasins de douane, ainsi que les échantillons importés réciproquement par les commis-voyageurs des maisons autrichiennes, hongroises ou roumaines, à condition que toutes ces marchandises et ces échantillons soient reconduits au pays d'où ils proviennent, dans un délai précédemment établi;

b) le bétail conduit d'un territoire à l'autre aux marchés ou au pacage. Dans ce dernier cas la franchise des droits d'entrée et de sortie sera également étendue aux produits respectifs, tels que le lait, le beurre et le fromage recueillis pendant le séjour sur l'autre territoire et les animaux mis bas pendant ce même séjour, ainsi qu'aux effets et au mobilier des paysans ou pasteurs qui accompagnent les bestiaux;

c) les objets destinés à être réparés sans que leur nature et leur dénomination commerciale subissent un changement essentiel;

d) les sacs d'emballage et les futailles vides portant des signes d'usage.

XIX.

Les marchandises soumises au traitement de l'acquit à caution et passant immédiatement du territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes à celui de l'autre ne seront point déballées et les scellés ne seront pas levés et remplacés, sous la réserve que l'on ait satisfait aux exigences du service combiné à cet égard.

En général les formalités du service douanier seront simplifiées et les expé-

ne, przywiezione będą do kraju drugiej Strony kontraktującej dla złożenia ich w składach dla towarów przewozowych lub w magazynach cłowych, jakoteż próbki przywożone nawzajem przez komisantów domów handlowych austryackich, węgierskich lub rumuńskich, pod warunkiem, że wszystkie te towary i próbki wyprowadzone będą do kraju z którego pochodzą w przeciągu czasu z góry oznaczonego;

b) bydło przyprowadzane z jednego kraju do drugiego na targi lub na pastwisko. W tym ostatnim przypadku uwolnienie od cła wwozowego i wywozowego rozciągnięte będzie także na płody pochodne, jak mleko, masło i ser, otrzymane podczas pobytu w drugim kraju i na młode, urodzone podczas pobytu tamże, jakoteż na rzeczy i ruchomości wieśniaków lub pasterzy pędzących bydło;

c) przedmioty przenoszone do naprawy, która nie ma zmienić ich istoty i ich nazwy handlowej;

d) wory z towaru i beczki próżne które widocznie służyły do użytku.

XIX.

Towary podlegające zabezpieczeniu opłaty cła a przechodzące bezpośrednio z kraju jednej z Wysokich Stron kontraktujących do kraju drugiej strony, nie będą rozpakowywane i plomby nie będą odejmowane a innemi zastępowane, jeżeli uczyniono zadosyć wymogom postępowania urzędowego pod tym względem zaprowadzonego.

W ogóle formalności postępowania cłowego będą uproszczone a ekspedycye

ditions s'effectueront dans le même lieu, par l'organe d'une seule autorité et seront accélérées autant que possible.

XX.

Les deux Hautes Parties contractantes auront soin de réunir dans la même localité, autant que faire se pourra, leurs bureaux de douane établis sur la frontière, afin que les opérations douanières, au passage des marchandises d'un territoire à l'autre puissent être effectuées simultanément.

XXI.

Si l'une des deux Hautes Parties contractantes juge nécessaire d'établir, ou de faire établir par les autorités municipales et autres, un droit nouveau ou un supplément du droit d'accise ou de consommation sur un article de production ou de fabrication nationale prévu par le présente Convention, l'article similaire étranger pourra être immédiatement grevé à l'importation d'un droit égal.

En conséquence les marchandises importées du territoire d'une des deux Hautes Parties contractantes ne seront passibles, à leur entrée dans le territoire de l'autre, d'aucun droit d'accise ou de consommation sous quelque dénomination que ce soit, si les marchandises de même nature ne sont ni produites ni fabriquées dans ce dernier pays.

XXII.

Les marchandises de toute nature originaires d'Autriche-Hongrie et importées en Roumanie et les marchandises de toute nature originaires de Roumanie et importées en Autriche-Hongrie ne pourront être assujetties ni par les autorités de l'Etat, ni par les administrations municipales ou autres à des droits quelconques d'accise ou de consommation supérieurs à ceux qui grèvent ou grèveraient les marchandises similaires de production nationale.

uskuteczniane będą w jednem i tem samem miejscu, przez jednę tylko władzę i jak można najprędzej.

XX.

Dwie Wysokie Strony kontraktujące będą się starały połączyć w tym samym lokalu, o ile się to da zrobić, swoje urzędy cłowe na granicy ustanowione, ażeby czynności cłowe z towarami z jednego kraju do drugiego przechodzącemi, uskuteczniane być mogły jednocześnie.

XXI.

Jeżeli jedna z dwóch Wysokich Stron kontraktujących uzna za potrzebne zaprowadzić, albo władzom municypalnym lub innym pozwoli zaprowadzić nową akcyzę lub podatek konsumcyjny albo dodatek do takowego od produktu lub wyrobu fabrycznego krajowego, w Konwencyi niniejszej, wzmiankowanego, takiż artykuł zagraniczny wolno będzie obciążyć takim samym podatkiem zaraz przy wprowadzeniu tego artykułu.

Na tej podstawie towary wprowadzane z kraju jednej z dwóch Wysokich Stron kontraktujących nie będą obciążone przy wprowadzeniu do kraju drugiej strony żadną akcyzą ani żadnym podatkiem konsumcyjnym, jeżeli towary tego samego rodzaju nie są w tym ostatnim kraju ani produkowane ani wyrabiane.

XXII.

Towary wszelkiego rodzaju pochodzące z monarchyi austryacko-węgierskiej a wprowadzone do Rumunii, tudzież towary wszelkiego rodzaju pochodzące z Rumunii a wprowadzone do monarchyi austryacko-węgierskiej obciążane być nie mogą ani przez władze Rządowe ani przez administracye municypalne lub jakiekolwiek inne podatkami akcyzowemi lub konsumcyjnemi wyższemi od tych, któremi towary tegoż samego rodzaju w kraju produkowane, są lub w przyszłości będą obciążone.

XXIII.

Les deux Hautes Parties contractantes s'engagent à coopérer, par des moyens convenables, pour empêcher et punir la contrebande dirigée contre leurs territoires, à accorder, à cet effet, toute assistance légale aux employés de l'autre Etat chargés de la surveillance, à les aider et à leur faire parvenir, par les employés de finance et de police, ainsi que par les autorités locales en général, toutes les informations dont ils auront besoin pour l'exercice de leurs fonctions.

A ce sujet des réglements spéciaux seront arrêtés d'un commun accord.

XXIV.

Les sujets de l'une des deux Hautes Parties contractantes jouiront, sur le territoire de l'autre, de la même protection que les nationaux, pour tout ce qui concerne les marques de fabrique et de commerce ainsi que les dessins et modèles de toute espèce.

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie présentera aux Chambres roumaines et cherchera à faire sanctionner, dans le délai d'un an, une loi sur les marques, dessins et modèles de fabrique et de commerce, conforme aux dispositions généralement admises en cette matière.

Le droit exclusif d'exploiter un dessin ou un modèle industriel ou de fabrique ne peut avoir, au profit des Autrichiens et Hongrois en Roumanie, et des Roumains en Autriche-Hongrie, une durée plus longue que celle fixée par la loi du pays è l'égard des nationaux. Si le dessin ou modèle industriel appartient au domaine public dans le pays d'origine, il ne peut être l'objet d'une jouissance exclusive dans l'autre pays.

XXIII.

Dwie Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się dopomagać sobie zapomocą stósownych środków, do zapobiegania przemytnictwu przeciwko ich krajom popełnianemu i do karania za takowe, do udzielania w tym celu wszelkiej pomocy prawnej urzędnikom drugiego Państwa, którym nadzór jest poruczony, do wspierania ich i przesyłania im przez urzędników skarbowych i policyjnych, jakoteż przez władze miejscowe w ogólności, wszelkich wiadomości, których mogliby potrzebować do sprawowania swoich czynności.

W tym względzie wydane będą za spólnem porozumieniem się przepisy szczególne.

XXIV.

Poddani jednej z dwóch Wysokich Stron kontraktujących doznawać będą w krajach drugiej Strony tej samej opieki co krajowcy, we wszystkiem co się tyczy znaków fabrycznych i handlowych, jakoteż deseni i wzorów wszelkiego rodzaju.

Rząd Jego Wysokości księcia rumuńskiego przełoży Izbom rumuńskim i postara się aby sankcyonowano w przeciągu roku prawo o znakach, deseniach i wzorach fabrycznych i handlowych zgodne z zasadami w tej mierze powszechnie przyjętemi.

Prawo wyłącznego używania desenia lub wzoru do wyrobów przemysłowych i fabrycznych nie może służyć Austryakom i Węgrom w Rumunii a Rumunom w monarchyi austryacko-węgierskiej, dłużej, niż to jest prawami krajowemi postanowione pod względem krajowców. Deseń lub wzór do wyrobów przemysłowych, którego w kraju skąd pochodzi każdemu używać wolno, nie może być przedmiotem wyłącznego używania w drugim kraju.

Les dispositions précédentes sont applicables aux marques de fabrique et de commerce.

XXV.

Les sujets de Sa Majesté l'Empereur et Roi ne pourront réclamer en Roumanie la propriété exclusive d'une marque, d'un modèle ou d'un dessin, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires au greffe du Tribunal de commerce à Bucarest.

Réciproquement les sujets roumains ne pourront réclamer en Autriche-Hongrie la propriété exclusive d'une marque, d'un modèle ou d'un dessin, s'il n'en ont déposé deux exemplaires soit à la Chambre de commerce de Vienne, soit à celle de Budapest.

XXVI.

Aucun droit spécial quel qu'il soit, ne sera perçu ni des navires sur le Danube, ni des marchandises à bord de ces navires à l'exception des droits de péage à payer par les navires aux embouchures du Danube et aux Portes de fer.

Il en sera de même pour les marchandises importées ou exportées réciproquement par la voie du Danube qui après avoir acquitté les droits d'entrée ou de sortie établis par la présente Convention, ne seraient assujetties à aucun droit additionnel. Toutefois les taxes actuellement en vigueur dans les ports du Danube et établies dans le seul but d'y améliorer le stationnement des navires et de favoriser l'exécution de certains travaux publics. destinés à faciliter le chargement ou le déchargement des marchandises, pourront être prélevées aussi à l'avenir à titre d'un droit additionnel spécial, tant des navires que des marchandises aux conditions des réglements spéciaux publiés à ce sujet.

En conséquence le marchandises importées en Roumanie ou exportées de

Postanowienia powyższe stosowane będą także do znaków fabrycznych i handlowych.

XXV.

Poddani Najjaśniejszego Cesarza i Króla nie mogą reklamować w Rumunii wyłącznej własności znaku, wzoru lub desenia, jeżeli nie złożyli dwóch egzemplarzy tychże w biurze Sądu handlowego w Bukareszcie.

Nawzajem poddani rumuńscy nie mogą reklamować w monarchyi austryacko-węgierskiej wyłącznej własności znaku, wzoru lub desenia, jeżeli nie złożyli dwóch egzemplarzy tychże w Izbie handlowej w Wiedniu lub Budapeszcie.

XXVI.

Żaden osobny podatek jakiegokolwiek rodzaju nie będzie pobierany, ani od statków na Dunaju krążących, ani od towarów, znajdujących się na pokładzie tychże statków, z wyjątkiem opłat żeglugowych, które okręty opłacać mają przy uściach Dunaju i w Bramie żelaznej.

Toż samo rozumie się o towarach, Dunajem nawzajem wprowadzonych i wyprowadzonych, które po opłaceniu ceł wwozowych i wywozowych, Konwencyą niniejszą, ustanowionych, nie będą podlegały żadnej opłacie dodatkowej. Jednakowoż taksy istniejące obecnie w portach Dunaju a zaprowadzone jedynie na naprawianie przystani statków i na uskutecznienie pewnych robót publicznych mających na celu ułatwianie ładowania i wyładowania towarów, pobierane być mogą także w przyszłości jako opłata dodatkowa szczególna, tak od statków jak i od towarów, pod warunkami zawartemi w przepisach szczególnych, pod tym względem ogłoszonych.

Przeto towary wprowadzone do Rumunii lub z tego Państwa wyprowadzone

cet Etat par la voie du Danube et soumises au paiement des droits d'entrée ou de sortie spécifiques et acquitables au poids seront assujetties dans les villes situées sur les bords de ce fleuve et pour les effets susindiqués, à un droit additionnel de 5% du montant des droits d'entrée respectifs à payer en vertu de la présente Convention.

Les marchandises importées ou exportées par cette même voie et soumises au paiement des droits *ad valorem*, seront passibles, à ce même titre, d'un droit additionnel spécial de ½ % de leur valeur, constatée en conformité de la présente Convention.

De même les bâtiments et navires de toute sorte s'arrêtant dans les ports et villes le long de la rive roumaine du Danube, auront, quand ils feront usage des quais de l'Etat ou de communes, à payer à ce meme titre, et pour le mêmes effets, une taxe de quaiage à raison de 20 centimes par tonne et d'après la gradation suivante: Sur le tiers du tonnage, si la quantité des marchandises embarquées ou débarquées n'excède pas le tiers; sur deux tiers, si elle excède le tiers et n'arrive pas à deux tiers, et sur le tout si elle est au-dessus de deux tiers de la portée utilisable du navire. Aucun navire touchant pendant un et le même voyage, soit en amont, soit en aval du fleuve, à plusieurs échelles de la rive roumaine, ne pourra être assujetti au paiement des taxes de quaiage qui, en leur totalité, excèderaient le montant de ces droits calculés à raison de 20 centimes sur toute la portée du navire.

Le tonnage des navires sera établi d'après le système et les règles adoptés par la Commission européenne du Danube. Les bâtiments d'Etat, de poste et de passagers faisant usage des quais, seront exempts du paiement de cette

Dunajem, a podlegające opłacie ceł wwozowych i wywozowych gatunkowych, od wagi płacić się mających, podlegać będą w miastach leżących nad brzegami tej rzeki, opłacie dodatkowej na cele powyższe w kwocie 5% sumy ceł wwozowych, które opłacone być mają na mocy Konwencyi niniejszej.

Od towarów wprowadzanych lub wyprowadzanych tą samą drogą podlegających opłacie cła od wartości, pobierana będzie z tego samego tytułu opłata dodatkowa szczególna, wynosząca ½ % ich wartości, zgodnie z Konwencyą niniejszą, oznaczonych.

Podobnież od statków wszelkiego rodzaju, zatrzymujących się w portach i miastach wzdłuż rumuńskiego brzegu Dunaju, gdy będą korzystały z grobli nadbrzeżnych rządowych lub gminnych, opłacić należy z tego samego tytułu i na ten sam cel, grobelne wynoszące 20 centów od beczki, podług następującego, stopniowania: od trzeciej części ilości beczek, jeżeli ilość towarów włożonych lub wyjętych nie przewyższa trzeciej części; od dwóch trzecich części, jeżeli takowa przewyższa trzecią część a nie dochodzi dwóch trzecich, a od całkowitej ilości beczek jeżeli ta wynosi więcej niż dwie trzecie części używalnej pojemności statku. Jeżeli statek zatrzymuje się w ciągu jednej i tej samej podróży, czy to w górę czy na dół, w więcej przystaniach na brzegu rumuńskim, suma opłat grobelnego nie może nigdy wynosić więcej, niżby wypadło zapłacić od całkowitej pojemności statku licząc po 20 centów od beczki.

Ilość beczek statku oznaczana będzie podług systemu i prawideł przyjętych przez komisyą europejską Dunaju. Statki rządowe, pocztowe i pasażerskie, korzystające z grobli nadbrzeżnych, uwolnione będą od opłaty tej taksy, a

taxe, et seront maintenues, en outre, toutes les autres exemptions accordées aux navires jusqu'à présent à quelque titre que ce soit.

XXVII.

Jusqu'au moment où les règlements de navigation ou de police fluviale pour le Danube prévus par l'Article 17 du Traité de Paris 1856 auront été arrêtés, les lois et prescriptions promulguées à se sujet par chacune des deux Hautes Parties contractantes seront combinées autant que possible d'un commun accord et dans l'intérêt du développement de la navigation sur le Danube, et adaptées au principe en vigueur sur tout le parcours du fleuve et notamment sur sa partie en aval d'Isaktscha.

XXVIII.

Toutes les facilités accordées jusqu'à présent, des deux côtés, à la navigation fluviale sur le Danube, seront maintenues à l'avenir et étendues autant que possible.

Les bateaux à vapeur qui font un service régulier de transport, y pourront opérer, même pendant la nuit, les chargements et déchargements sans un retard quelconque. Le capitaines de ces bateaux ou leurs représentants remettront, à leur arrivée, aux bureaux ou organes de douane une déclaration spécifiant les marchandises déchargées. Les fonctionnaires des douane pourront opérer, en cas de besoin, des visites et de recherches à bord des navires avec l'assistance des organes consulaires du pays auquel ces navires appartiennent et qui résident dans le même lieu. La citation qui sera adressée à cet effet aux Consuls, Vice-Consuls et autres organes consulaires respectifs indiquera une heure précise; et, si ces organes consulaires négligeaient de s'y rendre en personne ou de s'y faire représenter par un délegué, il sera pro-

oprócz tego pozostaną w swej mocy wszelkie inne uwolnienia, z jakiegokolwiek tytułu takowe służyły statkom aż do tego czasu.

XXVII.

Dopóki przepisy w przedmiocie żeglugi lub dozoru rzecznego na Dunaju, artykułem 17 Traktatu paryskiego z roku 1856 przewidziane, nie zostaną ustanowione, prawa i przepisy ogłoszone w tej mierze przez każdą z dwóch Wysokich Stron kontraktujących, będą do siebie za wspólną zgodą a w interesie żeglugi na Dunaju ile możności zbliżone i przystosowane do systemu zaprowadzonego na całej rzece a osobliwie na jej części poniżej Isakczy.

XXVIII.

Wszystkie ułatwienia które obiedwie Strony czyniły aż dotąd żegludze rzecznej na Dunaju będą także i w przyszłości czynione i o ile można rozszerzane.

Parowce, przeznaczone do regularnego przewożenia towarów, będą mogły nawet w nocy brać na pokład i wyładowywać takowe bez żadnej zwłoki. Kapitanowie tych statków lub ich zastępcy, przybywszy na miejsce, złożą w urzędach cłowych lub doręczą czynnikom cłowym deklaracyą, w której towary wyładowane będą wyszczególnione. W razie potrzeby urzędnicy cłowi będą mogli czynić poszukiwania i odbywać rewizye na pokładzie statków w obecności urzędników konsulowskich kraju, do którego te statki należą, mających siedzibę w tem samem miejscu. W wezwaniu wystosowanem w tej mierze do konsulów, wicekonsulów i innych urzędników konsulowskich oznaczona będzie godzina dokładnie wymieniona; a jeżeliby urzędnicy konsulowscy zaniedbali przybyć osobiście lub przysłać

cédé en leur absence. Aucune pénalité ne sera infligée au Capitaine d'un bateau, si le nombre des colis déchargés est inférieur à celui porté dans la déclaration présentée, quand le Capitaine ou qui de droit n'aura pas négligé d'en informer le bureau de douane immédiatement après le déchargement total effectué dans une station; toutefois avant que la douane n'ait constaté la différence.

Les Capitaines de ces bateaux ne seront point tenus à se présenter devant les autorités locales pour faire ériger le „Costitud“ ou d'autres documents analogues et qui ne seraient pas indispensables.

XXIX.

Les compagnies de navigation et les propriétaires des bateaux faisant un service régulier de transport sur le Danube, pourront acquérir, aux débarcadères des stations de leurs bateaux, les terrains nécessaires pour l'installation de leurs bureaux, ateliers et magasins et il leur sera permis d'y établir des magasins spéciaux qui seront considérés comme entrepôts dès qu'ils répondront à toutes les exigences des lois du pays en viguer à ce sujet.

XXX.

Eu égard aux circonstances exceptionnelles créées aux relations commerciales entre la Monarchie austro-hongroise et la Principauté de Roumanie sur cette partie de leurs territoires où leurs frontières se touchent immédiatement ainsi que par la voie du Danube, et vu le caractère spécial du commerce qui, par suite des conditions du sol et de la nature des produits des deux pays, est un complément indispensable pour l'existence des habitants réciproques, on est convenu, à cette occasion, au sujet de ce commerce, d'un arrangement spécial dont les stipulations se trouvent

swego delegata przystąpi się do działania w ich nieobecności. Kapitan statku nie będzie skazany na żadną grzywnę gdy ilość pak wyładowanych okaże się mniejszą od podanej w deklaracyi, jeżeli kapitan lub w ogóle osoba do której to należy nie zaniedba uwiadomić o tem urząd cłowy zaraz po zupełnem wyładowaniu na stacyi a w każdym razie nim urząd cłowy stwierdzi tę różnicę.

Kapitanowie statków tych nie będą wcale obowiązani udawać się osobiście do władz miejscowych dla wygotowania „Kostitudy“ albo innych aktów podobnych, które nie byłyby niezbędne.

XXIX.

Towarzystwa żeglugi i właściciele statków służących do regularnego przewozu towarów na Dunaju mogą nabywać w przystaniach do których zawijają ich statki grunta potrzebne do pomieszczenia biur, warsztatów i składów i będzie im wolno zakładać tam osobne magazyny które uważane będą za składy towarów przewozowych od chwili jak uczynią zadosyć wszelkim wymogom praw krajowych, pod tym względem obowiązujących.

XXX.

Ze względu na okoliczności wyjątkowe, zachodzące w stosunkach handlowych między Monarchyą austryacko-węgierską a Księstwem rumuńskiem, na tej części ich krajów, gdzie granice stykają się z sobą bezpośrednio, lub gdzie Dunaj stanowi granicę, tudzież, ze względu na szczególny charakter handlu, który w skutek własności ziemi i płodów natury obu krajów, uzupełnia to, co jest niezbędnie potrzebnem do bytu mieszkańców obu stron, zawarto przy tej sposobności w przedmiocie tego handlu osobną umowę, której postanowienia spisane zostały w akcie

consignées dans un acte additionnel qui fait partie intégrante de la présente Convention.

XXXI.

La présente Convention restera en vigueur pendant dix années à partir du jour de l'échange des ratifications.

Dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, elle demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des deux Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Les dispositions qui précèdent seront exécutoires dans les deux Etats un mois après l'échange des ratifications.

Les deux Hautes Parties contractantes se réservent le droit d'introduire plus tard et d'un commun accord dans cette Convention des modifications qui seraient jugées conformes à son esprit et à ses principes et dont l'opportunité serait démontrée par l'expérience.

XXXII.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Bucarest aussitôt que possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait en double expédition à Vienne, le 22 Juin 1875.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

(L. S.) **George Costaforu** m. p.

dodatkowym, stanowiącym część nieodłączną Konwencyi niniejszej.

XXXI.

Konwencya niniejsza mieć będzie moc obowiązującą przez lat dziesięć, licząc od dnia wymiany ratyfikacyj.

Gdyby żadna z Wysokich Stron kontraktujących nie oświadczyła na dwanaście miesięcy przed upływem przerzeczonego okresu że ma zamiar zawiesić skuteczność Konwencyi, takowa pozostanie w mocy obowiązującej aż dopóki nie upłynie rok od dnia, w którym jedna lub druga z dwóch Wysokich Stron kontraktujących ją wypowie

Postanowienia powyższe staną się wykonalnemi w obu Państwach w miesiąc po wymianie ratyfikacyj.

Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie prawo poczynienia później w Konwencyi niniejszej za wspólnem porozumieniem się zmian z jej duchem i zasadami zgodnych a które doświadczenie wskaże jako odpowiednie.

XXXII.

Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacye wymienione zostaną w Bukareszcie jak można najprędzej.

Takową dla większej wiary pełnomocnicy obu Stron podpisali i pieczęciami herbowemi utwierdzili.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 22 czerwca 1875.

Tarif A.

A l'entrée en Roumanie.

Dénomination des articles	Base	Droits
Céréales en général;	Exempts de droits.	
Pétrole, brut et raffiné;		
Bois de construction;		
Minerals de fer;		
Fer et acier brut, en barres ou en barreaux, prismatiques ou ronds;		
Peaux brutes;		
Charbons de terre (houille, lignite etc.);		
Livres en général, oeuvres de cartographie en feuilles volantes ou réunies en atlas, gravures, lithographies et photographies en feuilles volantes ou réunies en albums, oeuvres de musique gravées, lithographiées ou imprimées en caractères mobiles;		
Instruments et appareils de démonstrations servant à l'usage de l'enseignement de tous les degrés;		
Objets d'art et de curiosité, destinés aux musées publiques ou aux collections privées;		
Machines à vapeur en général, fixes ou mobiles;		
Machines et instruments agricoles de toute espèce;		
Machines de toute espèce, servant à l'exercice d'une profession ou d'une industrie quelconque;		
Suifs et produits dérivés (Stéarine, oléine etc.) en général toutes les matières premières destinées à la fabrication des bougies de stéarine et du savon, ainsi que les produits accessoires, nécessaires à cette fabrication;		
Drilles et chiffons de toute espèce;		
Matières tinctoriales et produits chimiques nécessaires à l'industrie.		

Taryfa A.

Dla przywozu do Rumunii.

Nazwa artykułów.	Podstawa	Opłaty
Zboże w ogólności;	wolne od cła	
Nafta, surowa i rafinowana;		
Budulec;		
Rudy żelazne;		
Żelazo i stal, surowe, w sztabach i pretach, graniastych lub okrągłych;		
Skóry, surowe;		
Węgiel kopalny (kamienny, drzewiak itd.);		
Książki w ogóle; dzieła kartograficzne w arkuszach oddzielnych lub oprawne atlasy, sztychy, litografie i fotografie każdy osobno, lub uprawne albumy, dzieła muzyczne sztychowane, litografowane lub drukowane czcionkami ruchomemi;		
Narzędzia i przyrządy do doświadczeń używane w zakładach naukowych wszelkiego stopnia;		
Dzieła sztuki i rzadkości, przeznaczone do muzeów publicznych lub zbiorów prywatnych;		
Machiny parowe w ogólności, stałe lub przenośne;		
Machiny i narzędzia rolnicze wszelkiego rodzaju;		
Machiny wszelkiego rodzaju, potrzebne do wykonywania rzemiosła lub jakiegokolwiek przemysłu;		
Łój i przetwory jego (stearyna, elaina itd.), w ogóle wszelkie materyały surowe do wyrobu świec stearynowych i mydła, jakoteż przetwory poboczne, potrzebne do ich wyrobu;		
Szmaty i gałgany wszelkiego rodzaju;		
Barwniki i przetwory chemiczne w przemyśle potrzebne.		

Tarif B.

Droits à l'entrée en Roumanie.

Nos courants	Dénomination des articles	Unités sur lesquelles portent les droits	Taux des droits à l'importation	Tare en pCt. du poids brut *)
1	**Sucre:**			
	a) raffiné, en pains, concassé ou en poudre; sucre-candi; sucre de fruits et solution de sucre	100 K. N.	20 fres.	12 en caisses et en futailles
	b) sucre brut et cassonade (en farine)	„	12 „	4 en sacs ou en ballots
	c) sirops en mélasses	„	6 „	
2	**Bière:**			
	a) en bouteilles et en cruchons	„	15 „	20 en caisses
	b) en fûts	„	8½ „	25 en doubles fûts
3	**Spiritueux distillés,** de toute espèce, tels que: eaux-de-vie, alcools, rhum, arrack, essence de punch, liqueurs et autres spiritueux sucrés ou non sucrés	„	25 „	15 en fûts simples
4	**Cire:**			
	a) brute, blanche ou jaune de toute espèce	„	43 „	
	b) ouvrée, blanche ou jaune, telle que: cierges, figures, fleurs ou autres préparations de toute sorte	„	55 „	12 en caisses et en futailles
5	**Bougies de stéarine et de spermacéti,** de toute sorte . . .	„	25 „	
6	**Savons,** de toute espèce, à l'exception des savons de parfumerie	„	15 „	
7	**Papiers et papeteries:**			
	a) ordinaires, c. à d. papiers gris ou autres d'emballage, simples ou goudronnés, cartons ordinaires, papier de verre, papier à l'émeri et autres similaires	„	8 „	
	b) papiers non spécialement dénommés	„	19 „	
	c) papiers de tenture, de toute espèce	„	40 „	
	d) papiers de luxe, c. à. d. papiers dorés ou argentés, papiers avec ornaments en relief ou à l'emporte-pièce; papiers à lettres avec monogrammes ou dessins et enveloppes correspondantes, papier de Chine; ainsi qu'ouvrages en papier simples ou combinés avec d'autres matières à l'exception des métaux précieux, des pierres fines et semifines, du corail vrai, des perles fines, de l'ambre, du jais et de l'écaille	„	60 „	16 en caisses et 6 en ballots
8	**Tissus de laine:**			
	a) ordinaires, savoir: couvertures grossières à longs poils (Paturi, Tsoluri), draps pour vareuses grossières dits de halina (Aba, Zeghe, Dimie), drap brut, tapis de laine de toute espèce, à la pièce ou au mètre	„	30 „	
	b) draps et autres tissus analogues aux draps, non imprimés; ainsi que flanelles de toute sorte, blanches ou colorées . .	„	38 „	15 en caisses et 6 en ballots
	c) tous autres tissus de laine non compris ci-dessus aux lettres *a)* et *b)*, à l'exception des châles et des dentelles; de même tous articles de passementerie, boutonnerie et rubanerie de laine	„	90 „	

*) Pour les marchandises qui, conformément au présent tarif, ne sont passibles que d'un droit maximum de 7 francs 50 cent. par 100 Kilos, ainsi que pour celles qui ne portent aucune indication de tare, les droits seront perçus au brut.

Taryfa B.

Opłaty cłowe od przywozu do Rumunii.

Liczba bieżąca	Nazwa artykułów	Jedność podług której wymierza się cło	Kwota cła wwozowego	Tara w proc. wagi ryczałtowej
1	**Cukier:**			
	a) rafinowany, w głowach, tłuczony lub mielony; kandys; cukier owocowy i cukier rozpuszczony	100 K. N.	20 frk.	11 w pakach i beczkach
	b) cukier surowy i kasonada (mączka cukrowa)	„	12 „	4 w workach
	c) syrup i melas	„	6 „	lub belach
2	**Piwo:**			
	a) we flaszkach i dzbankach	„	15 „	20 w pakach,
	b) w beczkach	„	8½ „	25 w beczkach
3	**Płyny gorzałczane** wszelkiego rodzaju, jak gorzałka, wyskok, rum, arak, esencya ponczowa, likiery i inne napoje wyskokowe, słodzone lub niesłodzone	„	25 „	podwójnych, 15 w beczkach pojedynczych
4	**Wosk:**			
	a) surowy, biały lub żółty jakiegokolwiek rodzaju	„	43 „	
	b) przetworzony, biały lub żółty, jak: świece, figury, kwiaty i inne wyroby jakiegokolwiek rodzaju	„	55 „	12 w pakach i w beczkach
5	**Świece stearynowe i olbrotowe** wszelkiego rodzaju	„	25 „	
6	**Mydła** wszelkiego rodzaju z wyjątkiem woniejących	„	15 „	
7	**Papier i towary papierowe:**			
	a) pospolity, to jest siwy lub inny pakowy, zwyczajny lub smołą powleczony, tektura pospolita, papier szklany, korundowy i inne podobne	„	8 „	
	b) papier nie mający nazwy szczególnej	„	19 „	
	c) papier na obicia wszelkiego rodzaju	„	40 „	
	d) papiery zbytkowe, to jest papier złoty i srebrny, papiery z ozdobami wypukłemi lub wyciskanemi; papier listowy z monogramami lub rysunkami i odpowiedniemi kopertami, papier chiński, jakoteż wyroby papierowe proste lub połączone z innemi materyałami wyjąwszy metale szlachetne, drogie i półdrogie kamienie, korale prawdziwe, perły prawdziwe, bursztyn, gagat i szyldkret	„	60 „	16 w pakach a 6 w belach
8	**Towary wełniane:**			
	a) pospolite, jakoto: koce długowłose (Paturi, Tsolusi), sukno na grube odzienia zwane halina (Aba, Zeghe, Dimie), baja, kobierce wełniane wszelkiego rodzaju, na sztuki lub na metry	„	30 „	
	b) sukno i inne tkaniny podobne do sukna, nie drukowane; także flanela wszelkiego rodzaju, biała lub zabarwiona . .	„	58 „	15 w pakach a 6 w belach
	c) wszelkie inne towary wełniane, nie wymienione pod *a)* i *b)*, z wyjątkiem szalów i koronek; również wszelkie towary wełniane pasamonnicze, guzikarskie i taśmowe	„	90 „	

*) Od towarów, od których według taryfy niniejszej opłacać się ma najwięcej 7 frk. 50 cent. od 100 kilo, jakoteż od tych, których tara nie jest podana, pobierane będą opłaty podług wagi ryczałtowej.

Nos courants	Dénomination des articles	Unités sur lesquelles portent les droits	Taux des droits a l'importation	Tare en pCt. du poids brut
	d) articles de bonneterie de laine, de toute sorte, même garnis d'autres tissus	100 K. N.	150 frcs.	
	e) feutres, de toute espèce; ainsi que les articles de feutre suivants: semelles, chaussons avec ou sans semelles et chapeaux de feutre grossier à l'usage des paysans et des soldats	„	25 „	
9	**Tissus de coton:**			
	a) ordinaires, tels que: écrus, non blanchis, non teints, non apprêtés, non façonnés; mèches tissées, résilles, filets et sangles	„	20 „	15 en caisses et 6 en ballots
	b) semifins, tels que: apprêtés, blanchis, teints (sauf les imprimés), façonnés ou non	„	25 „	
	c) fins, tels que imprimés; tissus veloutés	„	45 „	
	d) extrafins, tels que: tulle anglais, bobbinets, mousseline, linon, gaze et autres tissus légers, à l'exception des dentelles	„	90 „	
	e) articles de passementerie, de boutonnerie et de rubanerie	„	80 „	
	f) articles de bonneterie de coton, de toute sorte, même garnis d'autres tissus	„	150 „	
10	**Cuir** (peaux tannées) **et ouvrages en cuir:**			
	a) cuirs ordinaires non dénommés spécialement	100 K. B.	40 „	
	b) cuirs fins, tels que: teints, à l'exception des cuirs simplement noircis, pressés, vernis, dorés ou argentés, ainsi que cuirs mégis et chamoisés, peaux de gants, cuir marroquin, cordouan, peaux dites de castor, etc.	„	70 „	
	c) ouvrages en cuir, ordinaires, tels que: ouvrages de cordonnier, de sellier, d'harnacheur, de malletier, en cuir ordinaire; même combinés avec d'autres matières, à l'exception de celles énumérées au No. 7 *d)*	100 K. N.	45 „	16 en caisses, 12 en paniers, 6 en ballots
	d) ouvrages en cuir fins (sauf les gants), savoir, ceux énumérés ci-dessus à la lettre *c)*, même combinés avec d'autres matières, à l'exception de celles nommées au No. 7 *d)*	–	90 „	
11	**Ouvrages en caoutchouc** *):			
	a) ordinaires, tels que: articles en caoutchouc non verni, non teint, non imprimé, même combinés avec d'autres matières, à l'exception de celles énumérées au No. 7 *d)*	„	45 „	Tare la même qu'au No. 10
	b) fins, tels que: articles en caoutchouc verni, teint, imprimé, même combinés avec d'autres matières, à l'exception de celles énumérées au No. 7 *d)*	„	90 „	
12	**Ouvrages en bois:**			
	a) tout à fait ordinaires, tels que: ouvrages de tonnelier, de menuisier, de tourneur, grossiers, bruts; ouvrages de charron et autres ouvrages en bois simplement rabotés ou taillés; ouvrages de vannerie communs; tout ces articles ni peints, ni passés au mordant, ni laqués, ni vernis, ni polis, ni combinés avec d'autres matières	100 K. B.	2 –	
	b) ordinaires, tels que: bois sciés en feuilles pour placage, parquets non marquetés; liège en plaques, en feuilles, en semelles et en bouchons; tous ces articles bruts	„	5 „	

*) Les articles en guttapercha suivent le régime de ceux en caoutchouc.

Liczba bieżąca	Nazwa artykułów	Jedność podług której wymierza się cło	Kwota cła wwozowego	Tara w proc. wagi ryczałtowej
	d) towary pończoszkowe wełniane wszelkiego rodzaju, także wykładane innemi tkaninami	100 K. N.	150 fr.	
	e) pilśnie wszelkiego rodzaju; również następujące towary pilśnowe: podeszwy, trzewiki z podeszwami lub bez podeszew i kapelusze z grubej pilśni dla wieśniaków i żołnierzy	„	25 „	
9	**Towary bawełniane:**			
	a) pospolite, jak: surowe, nie bielone, nie barwione, nie przyrządzone, bez desenia; knoty tkane, siatki, sieci i pasy . .	„	20 „	
	b) średnie, jak: przyrządzone, bielone, barwione (z wyjątkiem drukowanych), w deseń lub gładkie	„	25 „	15 w pakach a 6 w belach
	c) przednie, jak drukowane; tkaniny w rodzaju aksamitu . .	„	45 „	
	d) najprzedniejsze, jak tull anglais, bobbinets mouselin, linon, gaza i inne nie gęste towary tkackie, z wyjątkiem koronek	„	90 „	
	e) towary pasamonniczne, guzikarskie, taśmowe	„	80 „	
	f) towary pończoszkowe bawełniane wszelkiego rodzaju, oraz wykładanemi tkaninami	„	150 „	
10	**Skóra (garbowana) i towary skórzane:**			
	a) skóra, pospolita bez nazwy szczególnej	100 K. B.	40 „	
	b) skóra, przednia, jak: barwiona, z wyjątkiem tylko skóry czarnej, prasowana, lakierowana, pozłacana lub posrebrzana, również irchа i skóra jelonkowa, skóra na rękawiczki, safian, kordyban, skórki tak zwane bobrowe itd.	„	70 „	
	c) towary skórzane, pospolite, jako to szewskie, siedlarskie, rymarskie, kaletnicze ze skóry pospolitej; także w połączeniu z innemi materyałami z wyjątkiem wyliczonych pod l. 7 *d)*	100 K. N.	45 „	16 w pakach 12 w koszach, 6 w belach
	d) towary skórzane przednie (z wyjątkiem rękawiczek), mianowicie wyliczone powyżej pod lit. *c)* także w połączeniu z innemi materyałami z wyjątkiem wymienionych pod lit. 7 *d)*	„	90 „	
11	**Towary kauczukowe *):**			
	a) pospolite jak: towary z kauczuku nie lakierowanego, nie zabarwionego, nie drukowanego, także w połączeniu z innemi materyałami z wyjątkiem wyliczonych pod lit. 7 *d)* .	„	45 „	tara jak niżej licz. 10
	b) przednie, jak towary z kauczuku lakierowanego, barwionego, drukowanego, także w połączeniu z innemi materyałami z wyjątkiem wyliczonych pod lit. 7 *d)*	„	90 „	
12	**Towary drewniane:**			
	a) najpospolitsze, jak: towary bednarskie, stolarskie, tokarskie, pośledne, surowe; roboty stelmarskie i inne tylko wygładzone lub ociosane; towary koszykarskie pospolite; wszystkie te przedmioty nie malowane, nie bejcowane, nie lakierowane, nie pokostowane, nie polerowane i nie połączone z innemi materyałami	100 K. B.	2 „	
	b) pospolite, jak: forniry, parkiety, nie różnowzorc; płyty korkowe, krążki korkowe, podeszwy korkowe, zatyczki korkowe — wszystkie te artykuły surowe	„	5 „	

*) Towary guttaperchowe podlegają tym samym przepisom co kauczukowe.

Nos courants	Dénomination des articles	Unités sur lesquelles portent les droits	Taux des droits à l'importation	Tare en pCt. du poids brut
	c) fins, tels que: ustensiles de ménage (meubles), parquets marquetés, ainsi que tous les articles désignés ci-dessus aux lettres *a)* et *b)* peints, passés au mordant, laqués, vernis, polis, même combinés avec des métaux communs, du cuir ordinaire, de la canne, du roseau et autres matières fibreuses végétales	100 K. N.	9 frcs.	
	d) extrafins, tels que: ouvrages de bois marquetés, incrustés, sculptés; ouvrages fins de tourneur et de vannier, en bois doré, horloges de la forêt Noire, feuillets pour placage en marqueterie et en général tous les articles non désignés ci-dessus aux lettres *a)*, *b)* et *c)*, même combinés avec d'autres matières, sauf celles énumérées au No. 7 *d)*, enfin meubles rembourrés, recouverts ou non	„	50 „	16 en caisses et en futailles, 9 en ballots
	Verre:			
13	*a)* moulé, dépoli, gravé, sculpté, façonné, massif; tous ces objets non colorés, non taillés	„	20 „	30 en caisses et en futailles, 20 en paniers et en demi-caisses
	b) taillé, coloré, peint, doré, argenté; pendeloques de lustres	„	50 „	
14	**Eaux minérales** naturelles et factices, en bouteilles et en cruchons	100 K. B.	1 „	
15	**Instruments:**			
	a) clavecins, pianos et pianinos	valeur	6%	
	b) tous autres instruments de musique	„	5%	
	c) instruments d'astronomie, de chirurgie, d'optique (à l'exception des lunettes montées, binocles et lorgnettes de théâtre), de mathématiques, de physique, et de chimie (pour laboratoires)	100 K.	exempts	
16	**Couleurs préparées,** liquides ou solides, en poudre, en tablettes, en vessies, en coquilles, en flacons ou en boîtes avec ou sans leurs accessoires	100 K. B.	60 frcs.	

Tarif C.

A la sortie de Roumanie.

Dénomination des articles	Base	Droits
Sel; Tabac en feuilles ou fabriqué sous toutes ses formes; Farines; Livres, oeuvres de cartographie et de musique, imprimés en Roumanie; Vins et vinaigres; Eaux de vie, alcools et bières; Pétrole brut et raffiné; Produits des mines exploitées en Roumanie Produits manufacturés en général.	Exempts du droits de sortie.	

Liczba bieżąca	Nazwa artykułów	Jedność podług której wymierza się cło	Kwota cła wwozowego	Tara w proc. wagi ryczałtowej
	c) przednie, jak: sprzęty domowe, posadzki wzorzyste, jakoteż wszystkie artykuły, powyżej pod *a)* i *b)* przytoczone, gdy są malowane, bejcowane, lakierowane, pokostowane, także w połączeniu z metalami pospolitemi, pospolitą skórą, trzciną, sitowiem i innemi materyałami włóknistemi, roślinnemi	100 K. N.	9 fran.	16 w pakach i beczkach 9 w belach
	d) najprzedniejsze, jak: wyroby drewniane wzorzyste, nakładane, rzeźbione, przednie towary koszykarskie i tokarskie, wyroby drewniane pozłacane, zegary z Czarnego lasu, forniry wzorzyste i w ogóle wszystkie towary drzewiane nie przytoczone powyżej pod lit. *a)*, *b)* i *c)* także w połączeniu z innemi materyałami, z wyjątkiem wyszczególnionych pod L. 7 *d)*, nakoniec sprzęty wyścielone, z obiciem lub bez obicia	„	50 „	
13	**Szkło:**			
	a) formowane, matowane, rznięte, rzeźbione, ozdobne, lite, wszystkie te przedmioty nie zabarwione, nieszlifowane .	„	20 „	30 w pakach i beczkach
	b) szlifowane, barwiste, malowane, złocone, posrebrzane, wisiory do świeczników	„	50 „	20 w koszach i skrzyneczkach
14	**Wody mineralne,** naturalne i sztuczne we flaszkach i kamionkach	100 K. B.	1 „	
15	**Narzędzia:**			
	a) klawikorty, fortepiany, pianina	wartość	6%	
	b) wszystkie inne narzędzia muzyczne	„	5%	
	c) narzędzia, astronomiczne, chirurgiczne, optyczne (z wyjątkiem okularów w oprawie, binokli i lornet teatralnych) matematyczne, fizyczne i chemiczne (do pracowni chemicznych)	100 K.	wolne	
16	**Farby** przyrządzone, płynne lub stałe, tłuczone, w tabliczkach, w pęcherzach, w muszlach, na flaszeczkach lub puszkach, z przynależytościami, lub bez takowych	100 K. B.	60 fran.	

Taryfa C.

Dla wywozu z Rumunii.

Nazwa artykułów	Podstawa	Opłaty
Sól;	Wolne od ceł wywozowych.	
Tytoń w liściach lub wyroby tytoniowe w jakiejkolwiek postaci;		
Mąka;		
Książki, dzieła kartograficzne i muzyczne drukowane w Rumunii;		
Wina i ocet;		
Gorzałka, wyskok i piwo;		
Nafta surowa i rafinowana;		
Płody kopalni w biegu będących w Rumunii;		
Wyroby rękodzielnicze w ogólności.		

Acte additionnel.

Afin de donner au trafic des districts des frontières respectives les facilités qu'exigent les besoins du commerce journalier. les Deux Hautes Parties contractantes sont convenues de ce qui suit:

1° Resteront libres de tout droit de douane à l'importation et à l'exportation à travers les frontières, austro-hongroise et roumaine en Autriche-Hongrie et en Roumaine:

a) toutes les quantités de marchandises dont la somme totale de droits à prélever n'atteint pas le chiffre de deux Kreuzer v. a. ou cinq centièmes de franc;

b) herbe, foin, paille, fanes, mousse pour emballage et calfatage, plantes fourragères, joncs et cannes ordinaires, plantes vivantes (plants et provins de vigne), céréales en gerbes ou en épis, plantes légumineuses, chanvre et lin non battus, pommes de terre;

c) ruches avec abeilles vivantes;

d) sang de bestiaux;

e) lait doux et lait caillé;

f) charbons de bois, de terre, tourbe, charbons de tourbe;

g) pierres à bâtir et de taille, pierres à paver ét meules, pierres ordinaires à aiguiser. cous ordinaires pour faux et faucilles, toutes les pierres soit taillées soit non taillées — mais ni polies ni taillées en dalles; — scories, cailloux, sable, chaux et plâtre crus. marne, argile et en général toute sorte de terre ordinaire, servant à fabriquer des briques, pots, pipes et vases;

h) briques;

i) sons, pains de colza et autres déchets de fruits pressés et cuits et de semences oléagineuses;

Akt dodatkowy.

Dla ułatwienia handlu w obwodach pogranicznych obu Stron, o ile wymaga tego obrót codzienny, Wysokie Strony, kontraktujące umówiły się jak następuje:

1° Uwalnia się od wszelkiej opłaty cłowej tak w razie przywozu jak i wywozu przez granicę austryacko-węgierską i rumuńską do monarchyi austryacko-węgierskiej i do Rumunii:

a) wszelkie takie ilości towarów, od których przypadające cło wynosi ogółem mniej niż dwa centy wal. austr. lub pięć setnych franka (5 centymów);

b) trawę, siano, słomę, liście, mech do pakowania i utykania, rośliny pastewne, sitowie i trzcinę pospolitą, rośliny świeże (latorośle i zrazy winogradowe), zboże w snopach lub kłosach, jarzyny, len i konopie nie międlone, ziemniaki;

c) ule z żywemi pszczołami;

d) krew bydlęcą;

e) mleko słodkie i kwaśne;

f) węgle drzewne i kopalne, torf, węgle torfowe;

g) kamienie budulcowe i ciosowe, do brukowania i młyńskie, brusy pospolite, osełki pospolite do kos i sierpów, wszelkie kamienie czy to ociosane czy nieociosane — lecz nie wygładzone i nie rznięte w płyty; — zuzle, krzemień, piasek, wapno i gips surowy, margiel, glinę i w ogólności ziemię pospolitą jakiegokolwiek rodzaju, służącą do wyrobu cegieł, garnków, fajek i naczyń;

h) cegły;

i) otręby, makuchy i inne odpadki owoców prasowanych i gotowanych, tudzież nasion olejnych;

j) charrée végétable ou de houille, engrais, vinasses, lavures, drèche, marc, balayures, tessons de marchandises en pierre ou en argile, lavures d'or et d'argent, limon;

k) pain et farine en quantité de 10 kilogrammes,
viande fraîche en quantité de 4 kilogrammes,
fromage en quantité de 2 kilogrammes,
beurre frais en quantité de 2 kilogrammes.

2° Resteront également libres de tout droit de douane à l'importation en Autriche-Hongrie à travers les frontières austro-hongroise et roumaine, ainsi que par la voie du Danube à travers tous les ports de ce fleuve, tant de la Roumanie que de l'Autriche-Hongrie, les céréales en général, produit du sol de la Roumanie.

3° Les vins de toute sorte, produit du sol de l'Autriche-Hongrie, importés en Roumanie par les voies mentionnées dans l'article précédent, paieront à leur entrée en Roumaine, soit en futailles soit en bouteilles, un droit *ad valorem* de cinq et demi pour cent.

Les vins de la Roumanie entreront par toutes les frontières de l'Autriche-Hongrie en ne payant, soit en futailles soit en bouteilles, que les droits d'entrée accordés à la nation la plus favorisée sans que leur position d'aujourd'hui soit dans aucun cas aggravée.

4° Seront exempts des droits de douane d'importation et d'exportation et jouiront de libre passage en dehors des routes douanières les bêtes de labeur, instruments agricoles, le mobilier et les effets que les paysans, domiciliés aux extrêmes frontières, importeront ou exporteront par la ligne douanière pour leurs travaux agricoles ou par suite du changement de leur domicile.

j) łużyny roślinne lub węglowe, nawóz, osad winny, pomyje, młoto, wytłoczony z winogron, śmieci, skorupy towarów glinianych lub kamiennych, opiłki złote i srebrne, glinę;

k) chleb i mąkę w ilości 10 kilogramów,
mięso świeże w ilości 4 kilogramy,
ser w ilości 2 kilogramy,
masło świeże w ilości 2 kilogramy.

2° Podobnież wolne będą od wszelkiej opłaty cłowej zboża w ogólności, będące płodem rumuńskim, w razie przywozu do monarchyi austryacko-węgierskiej przez granicę austryacko-węgierską i rumuńską, jakoteż Dunajem przez wszystkie porty tej rzeki, tak rumuńskie jak austryacko-węgierskie.

3° Wina wszelkiego rodzaju, będące płodem ziemi austryacko-węgierskiej, wprowadzone do Rumunii drogami w artykule powyższym wzmiankowanemi, podlegać będą w chwili wejścia do Rumunii, czy to w beczkach czy we flaszkach, opłacie wynoszącej pięć i pół od sta ich wartości.

Wina rumuńskie, czy to w beczkach czy flaszkach, przepuszczane będą przez wszystkie granice austryacko-węgierskie tylko za opłatą ceł wwozowych, służących narodowi któremu się najbardziej sprzyja, i postępowanie z niemi nie może być w żadnym przypadku uciążliwsze niż obecne.

4° Uwalnia się od ceł wwozowych i wywozowych z dozwoleniem wolnego przechodu po za obrębem dróg cłowych: bydło pociągowe, narzędzia rolnicze, ruchomości i rzeczy, które wieśniacy, na samej granicy mieszkający, wprowadzać lub wyprowadzać będą przez linią cłową aby pracować na roli lub w skutek zmiany mieszkania.

5° Les animaux vivants, importés d'un territoire à l'autre, ne paieront réciproquement à leur entrée que les droits d'importation qui sont ou seront prélevés en Autriche-Hongrie dans le commerce de frontière, conformément aux stipulations des traités conclus à ce sujet avec les nations les plus favorisées.

6° Les farines et farineux alimentaires, produit de l'industrie de l'Autriche-Hongrie, seront libres de tout droit de douane à l'importation en Roumanie à travers les frontières austro-hongroise et roumaine, ainsi que par la voie du Danube à travers tous les ports de ce fleuve.

7° Les produits du sol provenant des propriétés des sujets des deux Hautes Parties contractantes qui se trouveraient par la ligne frontière austro-hongroise et roumaine séparées des logis et fermes, seront exempts des droits d'entrée et de sortie à leur transport dans ces bâtiments (habitations ou fermes).

Les concessions contenues au No. 1 et au No. 4 sont cependant limitées aux habitants d'une enceinte le long de la frontière qui ne dépasserait pas en Autriche-Hongrie et en Roumanie la distance de 10 kilomètres.

8° Les deux Hautes Parties contractantes s'entendront sur les précautions et mesures à prendre afin de pouvoir accorder pour certaines localités où on le jugera nécessaire le libre passage, en dehors des routes douanières, des objets qui sont exempts, en Autriche-Hongrie et en Roumanie, des droits de douane tant à l'entrée qu'à la sortie, conformément aux lois et réglements de chaque pays.

5° Bydło żywe, wprowadzone z jednego kraju do drugiego, podlega przy przejściu granicy tylko tym cłom wwozowym, które są lub będą pobierane w monarchyi austryacko-węgierskiej w obrocie pogranicznym stosownie do traktatów zawartych w tym celu z narodami którym się najbardziej sprzyja.

6° Mąka i żywność z mąki będące płodem przemysłu austryacko-węgierskiego, wolne będą od wszelkiego cła, gdy będą wprowadzone do Rumunii przez granicę austryacko-węgierską i rumuńską równie jak Dunajem przez którykolwiek port tej rzeki.

7° Te płody ziemi, które pochodzą z gruntów, będących własnością poddanych obu Wysokich Stron kontraktujących, a linią graniczną austryacko-węgierską, lub rumuńską oddzielonych od domów i folwarków, wolne będą od cła wwozowego i wywozowego gdy są do tych budynków (mieszkań lub folwarków) przenoszone.

Wszakże ulgi objęte liczbami 1 i 4 rozciągnięte być mają tylko na mieszkańców pasa pogranicznego szerokości najwięcej 10 kilometrów w monarchyi austryacko-węgierskiej i tyleż w Rumunii.

8° Dwie Wysokie Strony kontraktujące obmyślą środki i sposoby, aby można było dozwolić w pewnych miejscach, gdzie to będzie uznane za potrzebne, wolnego przewozu z pominięciem dróg cłowych, przedmiotów, które na zasadzie ustaw i rozporządzeń obudwu krajów, nie podlegają opłatom cłowym tak w monarchyi austryacko-węgierskiej jak i w Rumunii, ani przy wprowadzeniu ani przy wyprowadzeniu.

Protocole final.

Au moment de procéder à la signature de la Convention de commerce conclue à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et la Roumanie, les Plénipotentiaires soussignés du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi et du Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie ont fait au sujet des articles sous-mentionnés de cette Convention les réserves et les déclarations suivantes:

Article I.

Par les mots „biens immeubles ruraux“ insérés au dernier alinéa du Ier article on n'a pas voulu exclure les maisons et constructions de toute sorte établies sur ces biens immeubles ruraux et qui sont également soumises à la même restriction.

Il est entendu, en même temps, entre les deux Hautes Parties contractantes que, par la disposition de cet article, on n'a pas voulu déroger aux droits de chaque Gouvernement de prendre par des lois et des réglements, toutes les mesures nécessaires de police et de sûreté, et notamment celles par rapport à l'établissement de tout individu dans une commune rurale avec l'autorisation seulement du Conseil municipal; toutefois ces lois et ordonnances ne pourraient entraver d'aucune façon la liberté de commerce et ne devraient porter atteinte aux droits et priviléges stipulés réciproquement, par la présente Convention, en faveur des nationaux des deux pays.

Article II.

Le Plénipotentiaire roumain déclare que son Gouvernement a l'intention de révoquer dans le plus bref délai et avant l'exécution de la présente Convention

Protokół końcowy.

W chwili gdy przystępowano do podpisania Konwencyi handlowej, na dniu dzisiejszym między monarchyą austryacko-węgierską a Rumunią, zawartej, podpisani Pełnomocnicy Rządu Najjaśniejszego Cesarza i Króla i Rządu Jego Wysokości Księcia rumuńskiego, uczynili pod względem artykułów tej Konwencyi, poniżej wzmiankowanych, następujące zastrzeżenia i oświadczenia:

Artykuł I.

Przez wyrazy, „nieruchomości wiejskie“, przytoczone w ostatnim ustępie artykułu pierwszego nie chciano wyłączyć domów i budowli jakiegokolwiek rodzaju, wystawionych w tychże nieruchomościach a które również podlegają temu samemu ograniczeniu.

Zarazem dwie Wysokie Strony kontraktujące porozumiały się, że przez postanowienie w tym artykule wyrażone nie chciano naruszyć służących każdemu Rządowi praw wydawania ustaw i rozporządzeń tyczących się środków, których wymagać może policya i bezpieczeństwo, mianowicie tyczących się osiadania jakichbądź osób w gminie wiejskiej za zezwoleniem samej tylko Rady gminnej; atoli ustawy te i rozporządzenia nie mają tamować w żadnym względzie wolności handlu ani też naruszać praw i przywilejów, które przez niniejszą Konwencyą przyznane zostały nawzajem poddanym obu krajów.

Artykuł II.

Pełnomocnik rumuński oświadcza, że Rząd jego zamierza cofnąć w czasie jak najkrótszym i nim jeszcze Konwencya niniejsza wejdzie w wykonanie,

encore, le réglement qui exige aujourd'hui que celui qui passe la frontière, soit nanti d'une certaine somme d'argent.

Article IV.

Il est bien entendu que par les dispositions de cet article IV les deux Hautes Parties contractantes n'entendent nullement déroger aux restrictions faites par le dernier alinéa de l'article I au sujet du droit d'acquérir et de posséder des biens immeubles ruraux.

Article VII.

Le tarif conventionnel actuellement en vigueur en Autriche-Hongrie se composant des tarifs spéciaux annexés aux traités de commerce conclus par l'Autriche-Hongrie avec la France, en date du 11 Décembre 1866, avec l'Italie, en date du 23 Avril 1867, avec l'Union douanière de l'Allemagne, en date du 9 Mars 1868, et avec la Grand Bretagne, en date du 30 Décembre 1869, il est entendu que par suite du principe de la nation la plus favorisée dont jouit la Roumanie en vertu de la présente Convention, elle participera à l'avenir, à tous les bénéfices, conséquences et modifications qui résulteraient d'un changement ultérieur de ces traités et de ces tarifs spéciaux.

Article IX.

Les deux Hautes Parties contractantes sont tombées d'accord de réunir immédiatement après que la présente Convention sera conclue par l'échange des ratifications, une Commission mixte qui sera chargée de compléter, dans l'espace de quatre mois, le tarif conventionnel dont il est fait mention dans les articles IX et X tant pour les droits d'importation que pour ceux d'exportation.

Dans le cas où la Commission ne tombera pas d'accord pendant ce délai, elle aura à procéder immédiatement

przepis wymagający obecnie aby ten co przechodzi granicę, był zaopatrzony w pewną sumę pieniężną.

Artykuł IV.

Rozumie się samo przez się, że dwie Wysokie Strony kontraktujące, ustanawiając przepisy artykułu IV nie zamierzały wcale naruszyć zastrzeżeń uczynionych w ostatnim ustępie artykułu I co do prawa nabywania i posiadania nieruchomości wiejskich.

Artykuł VII.

Gdy Taryfa konwencyonalna obecnie w monarchyi austryacko-węgierskiej obowiązująca, składa sie z taryf szczególnych, dołączonych do traktatów handlowych, przez monarchyą austryacko-węgierską z Francyą pod dniem 11 grudnia 1866, z Włochami pod dniem 23 kwietnia 1867, z Związkiem cłowym niemieckim pod dniem 9 marca 1868 a z Wielką Brytanią pod dniem 30 grudnia 1869 zawartych, postanawia się, że skoro Konwencya niniejsza rozciąga na Rumunią przywileje narodu, któremu się najbardziej sprzyja, przeto Rumunia będzie miała na przyszłość udział we wszystkich korzyściach, następstwach i zmianach, które wynikną z późniejszej zmiany tych traktatów i taryf szczególnych.

Artykuł IX.

Dwie wysokie Strony kontraktujące zgodziły się, że jak tylko Konwencya niniejsza przez wymianę ratyfikacyj będzie zawarta, wysadzą komisyą mieszaną i poruczą takowej uzupełnienie w przeciągu czterech miesięcy Taryfy konwencyonalnej opłat cła wwozowego jak i wywozowego, o której jest mowa w artykułach IX i X.

Gdyby Komisya nie mogła się zgodzić w przeciągu tego czasu, przystąpi zaraz po jego upływie do ułożenia Ta-

après, pour les articles non réglés, à l'élaboration d'un tarif spécifique sur le pied d'un droit *ad valorem* de 7%, en prenant pour base les valeurs autrichiennes et hongroises portées au tableau du commerce austro-hongrois, pour l'année 1873, et augmentées de 15%. Ce travail sera achevé dans 15 jours.

Il est convenu que les mots „y compris les droits additionnels“ à l'alinéa 2 ne se rapportent nullement à la question des octrois en Roumanie qui se trouve réglée par l'article XXI de la Convention.

Il est également convenu que la liberté de commerce ne pourra jamais être entravée par aucune disposition de monopole ou autre qui pourrait être en contradiction avec les dispositions de la présente Convention et notamment avec celles des articles V et XXI.

Article XIII.

Le cas échéant, on s'entendra, d'un commun accord, sur les marchandises pour lesquelles la nécessité d'exiger des certificats d'origine serait démontrée.

Article XVIII.

Par rapport à l'alinéa *b)* de l'article XVIII il est entendu que pour toutes les bêtes qui ne retournent pas, excepté celles qui seraient mortes pendant le pacage, on paiera, au retour des troupeaux, les droits d'importation respectifs.

Article XX.

Dans l'intérêt du commerce les Plénipotentiaires austro-hongrois et roumain expriment le désir que les bureaux douaniers austro-hongrois et roumains traitent, autant que possible, simultanément les marchandises soumises à leurs opérations.

ryfy szczególnej artykułów, co do których się nie zgodzono, i zaprowadzi w niej cło od wartości, wynoszące 7%, biorąc za zasadę wartości austryackie i węgierskie, podane w wykazie handlu austryacko-węgierskiego w roku 1873, z doliczeniem 15%. Praca ta ukończona będzie w przeciągu dwóch tygodni.

Zgodzono się, że wyrazy drugiego ustępu „łącznie z dodatkiem“ nie odnoszą się wcale do kwestyi opłat konsumcyjnych w Rumunii, którą reguluje artykuł XXI Konwencyi.

Podobnież zgodzono się, że swoboda handlowa nie może być nigdy tamowana zaprowadzaniem monopolu ani żadnem innem rozporządzeniem, któreby się sprzeciwiało postanowieniom Konwencyi niniejszej a mianowicie zawartym w artykule V i XXI.

Artykuł XIII.

W danym razie Strony porozumią się z sobą, od których towarów potrzeba będzie żądać zaświadczeń pochodzenia.

Artykuł XVIII.

Odnośnie do ustępu *b)* artykułu XVIII postanawia się, że od wszystkich tych bydląt, które nie wracają, wyjąwszy gdyby padły na pastwisku, opłacone być ma odpowiednie cło wwozowe, za powrotem stad.

Artykuł XX.

Dla dobra handlu Pełnomocnicy austryacko-węgierski i rumuński wyrażają życzenie, aby urzędy cłowe austryacko-węgierskie i rumuńskie załatwiały czynności urzędowe z towarami tymże czynnościom poddawanemi, ile możności jednocześnie.

Quant à l'établissement des bureaux mixtes de douane, les deux Hautes Parties contractantes tomberont d'accord sur les principes à adopter à ce sujet. Cependant il est entendu dès-à-présent, que ces principes ne pourront être autres que ceux contenus dans le traité de commerce et de douane passé entre l'Autriche-Hongrie et l'Union douanière de l'Allemagne le 9 Mars 1868.

Article XXI et XXII.

Les dispositions de ces articles n'affectent en rien le droit des communes de frapper par des taxes d'octroi ou d'accise les boissons et les liquides, les comestibles, les combustibles, les fourrages et matériaux à leur entrée dans la commune, quand même ces articles n'auraient pas des similaires en Roumanie.

Néanmoins ces droits ne peuvent être supérieurs aux taxes les plus élevées prévues par les lois roumaines actuellement en vigueur. Le maximum des droits dont il s'agit dans ce cas est réglé par les lois roumaines

du 25 Novembre 1871, No. 262,
du 14 Février 1875, No. 328,
du 14 Février 1875, No. 330,
du 19 Février 1875, No. 376,
du 25 Février 1875, No. 420,
du 25 Février 1875, No. 421,
du 26 Février 1875, No. 425,
du 20 Mars 1875, No. 588,
du 20 Mars 1875, No. 589,

ainsi que par l'art. 84 de la loi du 25 Novembre 1871.

Article XXIV.

Il est convenu que si le projet de loi en question ne rencontrait pas l'assentiment des Chambres, le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur et Roi ne se verrait nullement lié par le présent article.

Article XXVI.

Les Plénipotentiaires austro-hongrois et roumain reconnaissent que les droits

Co się tyczy zaprowadzenia urzędów cłowych mieszanych, dwie Wysokie Strony kontraktujące porozumią się z sobą co do zasad, które w tej mierze zachowywane być mają. Atoli już teraz zgodzono się, że zasady te nie mogą różnić się od przyjętych w traktacie handlowym i cłowym między monarchyą austryacko-węgierską a Związkiem cłowym niemieckim z dnia 9 marca 1868.

Artykuł XXI i XXII.

Postanowienia tych artykułów nie naruszają bynajmniej służącego gminom prawa obciążania podatkiem akcyzowym i konsumcyjnym, napojów i płynów, żywności, opału, paszy i budulcu, gdy są wprowadzane do gminy, nawet wtedy, gdyby w Rumunii nie było podobnych artykułów.

Wszakże opłaty te nie mogą być wyższe od najwyższych należytości zaprowadzonych ustawami rumuńskiemi obecnie obowiązującemi. Największe wysokości opłat o które chodzi w tym przypadku ustanowione są w ustawach rumuńskich

z dnia 25 listopada 1871 L. 262,
z dnia 14 lutego 1875 L. 328,
z dnia 14 lutego 1875 L. 330,
z dnia 19 lutego 1875 L. 376,
z dnia 25 lutego 1875 L. 420,
z dnia 25 lutego 1875 L. 421,
z dnia 26 lutego 1875 L. 425,
z dnia 20 marca 1875 L. 588,
z dnia 20 marca 1875 L. 589,

jakoteż w artykule 84 ustawy z dnia 25 listopada 1871.

Artykuł XXIV.

Zgodzono się, że jeżeli projekt do prawa w mowie będący, nie zostanie przez Izby przyjętym, Rząd Najjaśniejszego Cesarza i Króla nie będzie obowiązany trzymać się tego artykułu.

Artykuł XXVI.

Pełnomocnicy austryacko-węgierski i rumuński uznają, że opłaty dodatkowe,

additionnels prévus comme exception aux principes énoncés à l'article XXVI ne sauraient autoriser le Gouvernement Princier à y introduire des modifications, qui grèveraient les marchandises ou les navires d'un droit quelconque dépassant les taux des taxe sindiquées dans l'article en question.

Le présent protocole, qui sera considéré comme approuvée et sanctionné par les deux Gouvernements sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications sur la Convention à laquelle il se rapporte, à été dressé en double expédition à

Vienne, le 22 Juin 1875.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

(L. S.) **George Costaforu** m. p.

ustanowione jako wyjątek od zasad w artykule XXVI wyrzeczonych, nie upoważniają Rządu książęcego do czynienia w nim zmian, któreby obciążyły towary lub okręty opłatą jakąkolwiek przewyższającą taksy wzmiankowane w artykule o którym mowa.

Protokół niniejszy, który uważany będzie za zatwierdzony i sankcyonowany przez obadwa Rządy bez osobnej ratyfikacyi już przez samą wymianę ratyfikacyj tyczących się Konwencyi do której należy, spisany został w dwóch egzemplarzach

w Wiedniu, dnia 22 czerwca 1875.

En vertu des ordres de Sa Majesté l'Empereur et Roi, le Soussigné, Ministre de la maison Impériale et des affaires étrangères, ratifie le contenu de la convention de commerce conclue entre le Gouvernement de S. M. l'Empereur et Roi et celui de Son Altesse le Prince de Roumanie à Vienne le 22 Juin 1875 et déclare que les stipulations de cette convention seront fidèlement observées et exécutées dans toute leur teneur.

En foi de quoi le Soussigné a signé le présent document de sa propre main et lui a fait apposer le sceau du Ministère I. et R. des affaires étrangères.

Fait à Vienne, le 9. Mai 1876.

Andrássy m. p.

Konwencyą powyższą jako przez obiedwie Izby Rady państwa zatwierdzoną, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 13 czerwca 1876.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w.

79.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 12 czerwca 1876,

o zwinięciu urzędów cłowych pobocznych w Kössen (Streichen) i w Windhausen w Tyrolu.

Urząd cłowy poboczny II klasy Kössenski w Streichen w Tyrolu został zwinięty z dniem 1 maja 1876 a zarazem poruczono załatwienie czynności cłowych oddziałowi straży skarbowej tamże stojącemu, któremu nadano upoważnienia służące urzędowi cłowemu pobocznemu II klasy.

Urząd cłowy poboczny II klasy w Windhausen zwinięty będzie z dniem 1 lipca 1876 a załatwianie czynności cłowych poruczone zostanie oddziałowi straży skarbowej nowo zaprowadzonemu w Windhausen austryackiem a względnie w Schweigen z nadaniem takowemu upoważnień służących urzędowi cłowemu pobocznemu II klasy.

Pretis r. w.

80.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 1876,

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Czyżyce z Borkiem do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Pilzni w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) odłącza się gminę miejscową Czyżyce z Borkiem od okręgu sądu powiatowego w Blowicach i przyłącza takową do sądu delegowanego miejsko powiatowego w Pilzni.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 września 1876.

Glaser r. w.

81.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 13 czerwca 1876,

o zwinięciu dyrekcyi telegrafu w Czerniowcach i o poruczeniu jej czynności tamtejszej dyrekcyi pocztowej.

W skutek zezwolenia Najwyższem postanowieniem z dnia 5 czerwca 1876 udzielonego, zwija się z dniem 1 lipca 1876 dyrekcya telegrafu w Czerniowcach, ustanowioną według obwieszczenia ministerstwa handlu z dnia 21 kwietnia i z dnia 30 maja 1872 (Dz. u. p. Nr. 55 strona 140 i Nr. 74 strona 215) a czynności jej poruczone zostaną tamtejszej c. k. dyrekcyi pocztowej z nadaniem zakresu działania służącego dyrekcyom telegrafu.

Chlumecky r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV – Wydana i rozesłana dnia 27 czerwca 1876.

82.

Traktat międzynarodowy telegraficzny z d. 10/22 lipca 1875.

(Zawarty w St. Petersburgu dnia 10/22 lipca 1875, przez Jego ces. i król. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 25 lutego 1876 a ratyfikacye wymieniono w St. Petersburgu dnia 17 maja 1876.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum ad finem ordinandarum relationum mutuarum, quae lineas telegraphicas concernunt, inter Imperium Nostrum et reliqua Regna, quorum Plenipotentiarii consiliis de super habitis intererant, tractatus peculiaris uno et viginti articulis consistens Petropoli die $^{10}/_{22}$ julii 1875 initus et signatus fuit tenoris ad verbum sequentis:

Osnowa pierwotna.	Przekład.
Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie, Sa Majesté le Roi des Belges,	Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski, Najjaśniejszy Król belgijski,

Sa Majesté le Roi de Danemark, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence Monsieur le Président de la République française, Sa Majesté le Roi des Hellènes, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, Sa Majesté le Shah de Perse, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, animés du désir de garantir et de faciliter le service de la télégraphie internationale, ont résolu, conformément à l'Art. 56 de la Convention télégraphique internationale signée à Paris le 5/17 Mai 1865, d'introduire dans cette Convention les modifications et améliorations suggérées par l'expérience.

Najjaśniejszy Król duński, Najjaśniejszy Król hiszpański, Jego Ekscelencya Pan Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Najjaśniejszy Król Hellenów, Najjaśniejszy Król włoski, Najjaśniejszy Król holenderski, Najjaśniejszy Szach perski, Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski, Najjaśniejszy Cesarz wszech Rossyj, Najjaśniejszy Król szwedzki i norwegski, Jego Ekscelencya Pan Prezydent Związku szwajcarskiego i Najjaśniejszy Cesarz ottomański, pragnąc zabezpieczyć i ułatwić służbę telegraficzną międzynarodową, postanowili stosownie do artykułu 56 Traktatu telegraficznego międzynarodowego, w Paryżu, na dniu 5/17 maja 1865, podpisanego, poczynić w tymże Traktacie zmiany i ulepszenia, doświadczeniem wskazane.

A cet effet ils ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

W tym celu mianowali Swymi pełnomocnikami:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Monsieur le Prince Henri VII Reuss, Son Lieutenant Général, et Général Aide de Camp, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki: Księcia Henryka VII Reuss Swego jenerała porucznika i jeneral-adjutanta, Swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnika u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, Monsieur le Baron Ferdinand de Langenau, Son Conseiller intime, Son Ambassadeur Extraordinaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król Czeski itd. i Król Apostolski węgierski, Pana Barona Ferdynanda Langenau, Swego radcę tajnego, Swego ambasadora nadzwyczajnego u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Sa Majesté le Roi des Belges, M. le Comte Erzembault de Dudzeele, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Toutes les Russies;

Najjaśniejszy Król belgijski, Pana Hrabiego Erzembault Dudzeele, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Sa Majesté le Roi de Danemark, M. Charles de Vind, Son Chambellan,

Najjaśniejszy Król duński, Pana Karola Vind, Swego szambelana i Swe-

et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi d'Espagne, M. Manuel de Acuna et de Witte, Marquis de Bedmar, Grand d'Espagne, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Son Excellence M. le Président de la République française, M. le Général Le Flô, Ambassadeur de France près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Hellènes, M. Marcoran, Son Chargé d'Affaires à St. Pétersbourg;

Sa Majesté le Roi d'Italie, M. le Comte Raphael Barbolani, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, M. Frédéric van der Hoeven, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Shah de Perse, Mirza Abdulrahim Khan Saedul Mulk, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, M. le Vicomte Frédéric Stuart de Figanière e Morao, Gentilhomme de Sa Maison et Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies, M. le Baron Alexandre Jomini, Son Conseiller Privé Actuel, Dirigeant le Ministère des Affaires Etrangères;

go posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Najjaśniejszy Król hiszpański, Pana Manuela Acuna i Witte, margrabiego Bedmar, granda hiszpańskiego, swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnika u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Jego Ekscelencya Pan Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, Pana jenerała Le Flô, ambasadora francuskiego u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Najjaśniejszy Król Hellenów, Pana Marcoran, Swego pełnomocnika w St. Petersburgu;

Najjaśniejszy Król włoski, Pana Hrabiego Rafaela Barbolani, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego ministra u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Najjaśniejszy Król holenderski, Pana Frederyka van der Hoeven, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Najjaśniejszy Szach perski, Mirzę Abdulrahima Khana Saedula Mulka, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Najjaśniejszy Król portugalski i algarbski, Pana Wicehrabiego Fryderyka Stuarta Figanière e Morao, Swego szambelana i Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Najjaśniejszy Cesarz wszech Rossyj, Pana Barona Aleksandra Jomini, Swego rzeczywistego radcę tajnego, kierującego ministerstwem spraw zewnętrznych;

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, M. Georges Due, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

Son Excellence Monsieur le Président de la Confédération Suisse, M. le Colonel Fédéral Bernhard Hammer, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, Kiamil Pacha, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1er.

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent à toutes personnes le droit de correspondre au moyen des télégraphes internationaux.

Article 2.

Elles s'engagent à prendre toutes les dispositions nécessaires pour assurer le secret des correspondances et leur bonne expédition.

Article 3.

Toutefois, elles déclarent n'accepter, à raison du service de la télégraphie internationale, aucune responsabilité.

Article 4.

Chaque Gouvernement s'engage à affecter au service télégraphique international de fils spéciaux, en nombre suffisant pour assurer une rapide transmission des télégrammes.

Ces fils seront établis et desservis dans les meilleures conditions que la pratique du service aura fait connaître.

Najjaśniejszy Król szwedzki i norwegski, Pana Jerzego Due, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

Jego Ekscelencya Pan Prezydent Związku szwajcarskiego, Pana Bernarda Hammer, pułkownika Związku szwajcarskiego, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Związku szwajcarskiego u dworu Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego;

Najjaśniejszy Cesarz ottomański, Kiamila Baszę, Swego ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnika u dworu Najjaśniejszego Cesarza wszech Rossyj;

którzy, okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje, w dobrej i należytej formie, znalezione, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Wysokie Strony kontraktujące przyznają wszystkim prawo znoszenia się z sobą za pomocą telegrafów międzynarodowych.

Artykuł 2.

Zobowiązują się poczynić wszelkie takie zarządzenia, które są potrzebne do zabezpieczenia tajemnicy telegramów i właściwego onychże doręczania.

Artykuł 3.

Wszakże oświadczają, że nie przyjmą żadnej odpowiedzialności za służbę telegraficzną międzynarodową.

Artykuł 4.

Każdy Rząd obowiązuje się używać do służby telegraficznej międzynarodowej drutów osobnych, w takiej ilości, aby telegramy mogły być przesyłane szybko.

Druty te będą urządzone i używane podług tych zasad, które praktyka służbowa wskaże jako najlepsze.

Article 5.

Les télégrammes sont classés en trois catégories:

1° Télégrammes d'Etat: ceux qui émanent du Chef de l'Etat, des Ministres, des Commandants en chef des forces de terre et de mer et des Agents diplomatiques ou consulaires des Gouvernements contractants, ainsi que les réponses à ces mêmes télégrammes.

2° Télégrammes de service: ceux qui émanent des Administrations télégraphiques des Etats contractants et qui sont relatifs, soit au service de la télégraphie internationale, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par les dites Administrations.

3° Télégrammes privés.

Dans la transmission, les télégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes.

Artykuł 5.

Telegramy są trojakie:

1. Telegramy rządowe, to jest wysyłane przez Naczelnika Państwa, ministrów, dowódców siły zbrojnej lądowej i morskiej tudzież agentów konsulowskich Rządów kontraktujących, jakoteż odpowiedzi na takie telegramy.

2. Telegramy służbowe, to jest wysyłane przez Zarządy telegrafów Państw kontraktujących a tyczące się albo służby telegraficznej międzynarodowej albo przedmiotów dobra publicznego, które określone będą po zniesieniu się ze sobą rzeczonych zarządów.

3. Telegramy prywatne.

W przesyłaniu telegramów rządowe mają pierwszeństwo przed wszystkiemi innemi.

Article 6.

Les télégrammes d'Etat et de service peuvent être émis en langage secret, dans toutes les relations.

Les télégrammes privés peuvent être échangés en langage secret entre deux Etats qui admettent ce mode de correspondance.

Les Etats qui n'admettent pas les télégrammes privés en langage secret, au départ et à l'arrivée, doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 8.

Artykuł 6.

Telegramy rządowe i służbowe, jakichkolwiek tyczą się stosunków, układane być mogą w języku tajnym.

Telegramy prywatne w języku tajnym wymieniane być mogą pomiędzy temi dwoma państwami, które dozwalają takiego sposobu korespondowania.

Te Państwa, do których nie wolno posyłać i z których nie wolno wysyłać telegramów prywatnych w języku tajnym, obowiązane są pozwolić na przechód takich telegramów, wyjąwszy przypadek zawieszenia ruchu, namieniony w artykule 8.

Article 7.

Les Hautes Parties contractantes se réservent la faculté d'arrêter la transmission de tout télégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sécurité de l'Etat ou qui serait contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes moeurs.

Artykuł 7.

Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie prawo nie przesłania żadnego telegramu prywatnego, który zdawałby się zagrażać bezpieczeństwu Państwa, lub wykraczał przeciwko prawom krajowym, porządkowi publicznemu lub dobrym obyczajom.

Article 8.

Chaque Gouvernement se réserve aussi la faculté de suspendre le service de la télégraphie internationale pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement sur certaines lignes et pour certaines natures de correspondances, à charge par lui d'en aviser immédiatement chacun des autres Gouvernements contractants.

Artykuł 8.

Każdy Rząd zastrzega sobie nadto prawo zawieszenia służby telegraficznej międzynarodowej na czas nieoznaczony, gdy tego uzna potrzebę, bądź w ogólności, bądź tylko na niektórych liniach i dla niektórych rodzajów korespondencyj, pod warunkiem uwiadomienia o tem bezpośrednio każdego z innych Rządów kontraktujących.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à faire jouir tout expéditeur des différentes combinaisons arrêtées de concert par les Administrations télégraphiques des Etats contractants, en vue de donner plus de garanties et de facilités à la transmission et à la remise des correspondances.

Elles s'engagent également à le mettre à même de profiter des dispositions prises et notifiées par l'un quelconque des autres Etats, pour l'emploi de moyens spéciaux de transsmision ou de remise.

Artykuł 9.

Wysokie Strony kontraktujące zobowiązują się dozwolić każdemu oddawcy korzystania z rozmaitych urządzeń, umówionych zgodnie przez Zarządy telegraficzne Państw kontraktujących, a dających większą pewność przesłania i doręczenia korespondencyj i to ułatwiających.

Również obowiązują się ułatwić mu korzystanie z urządzeń zaprowadzonych i podanych do wiadomości przez którekolwiek inne Państwo, iżby mógł użyć szczególnych sposobów przesłania lub doręczenia.

Article 10.

Les Hautes Parties contractantes déclarent adopter, pour la formation des tarifs internationaux, les bases ci-après:

Le taxe applicable à toutes les correspondances échangées, par la même voie, entre les bureaux de deux quelconques des Etats contractants sera uniforme. Un même Etat pourra toutefois, en Europe, être subdivisé, pour l'application de la taxe uniforme, en deux grandes divisions territoriales au plus.

Le taux de la taxe est établi d'Etat à Etat, de concert entre les Gouvernements extremes et les Gouvernements intermédiaires.

Les taxes des tarifs applicables aux correspondances échangées entre les

Artykuł 10.

Wysokie Strony kontraktujące oświadczają, że do ułożenia taryf międzynarodowych przyjmują następujące zasady:

Opłata pobierać się mająca od wszystkich korespondencyj, wymienionych na tej samej drodze pomiędzy stacyami dwóch którychkolwiek Państw kontraktujących, będzie jednostajna. Wszakże jedno i to samo Państwo może być w Europie podzielone, do stosowania opłaty jednostajnej, najwięcej na dwie wielkie części.

Wysokość opłat ustanawia się z Państwa do Państwa za zgodą Rządów najskrajniejszych i Rządów Państw leżących w pośrodku.

Opłaty taryfowe, stosować się mające do telegramów wymienianych po-

Etats contractants pourront, à toute époque, être modifiées d'un commun accord.

Le franc est l'unité monétaire qui sert à la composition des tarifs internationaux.

Article 11.

Les télégrammes relatifs au service des télégraphes internationaux des Etats contractants sont transmis en franchise sur tout le réseau des dits Etats.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes se doivent réciproquement compte des taxes perçues par chacune d'elles.

Article 13.

Les dispositions de la présente Convention sont complétées par un règlement, dont les prescriptions peuvent être, à toute époque, modifiées d'un commun accord par les Administrations des Etats contractants.

Article 14.

Un organe central, placé sous la haute autorité de l'Administration supérieure de l'un des Gouvernements contractants désigné, à cet effet, par le réglement, est chargé de réunir, de coordonner et de publier les renseignements de toute nature relatifs à la télégraphie internationale, d'instruire les demandes de modification aux tarifs et au règlement de service, de faire promulguer les changements adoptés et, en général, de procéder à toutes les études et d'exécuter tous les travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de la télégraphie internationale.

Les frais auxquels donne lieu cette institution sont supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

między Państwami kontraktującemi, zmienione być mogą w każdym czasie za spólną zgodą.

Do ułożenia taryf międzynarodowych frank służyć będzie za jedność monetarną.

Artykuł 11.

Telegramy, tyczące się służby telegraficznej międzynarodowej Państw kontraktujących, przesyłane będą bezpłatnie na całej sieci tychże Państw.

Artykuł 12.

Wysokie Strony kontraktujące winny zdawać sobie nawzajem rachunek z opłat, które każda z nich pobiera.

Artykuł 13.

Postanowienia Traktatu niniejszego uzupełnia regulamin, którego przepisy zmienione być mogą w każdym czasie za spólną zgodą przez Administracye Państw kontraktujących.

Artykuł 14.

Biuro centralne, zostające pod nadzorem najwyższej władzy administracyjnej jednego z Rządów kontraktujących, który do tego celu wyznaczony będzie w regulaminie, obowiązane jest zbierać, zestawiać i ogłaszać wiadomości wszelkiego rodzaju, tyczące się telegrafii międzynarodowej, wydawać opinią o wnioskach w przedmiocie zmiany taryf i regulaminu służbowego, ogłaszać zmiany przyjęte i, w ogólności, badać wszystko i wykonywać wszelkie prace, które w interesie telegrafii będą mu poruczone.

Koszta, które zaprowadzenie tej instytucyi za sobą pociągnie, ponosić będą Rządy wszystkich Państw kontraktujących.

Article 15.

Le tarif et le règlement prévus par les articles 10 et 13 sont annexés à la présente Convention. Ils ont la même valeur et entrent en vigueur en même temps qu'elle.

Ils seront soumis à des révisions où tous les Etats qui y ont pris part pourront se faire représenter.

A cet effet, des Conférences administratives auront lieu périodiquement, chaque Conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

Artykuł 15.

Taryfa i regulamin, w artykule 10 i 13 wzmiankowane, dołączone są do niniejszego Traktatu. Mają taką samą ważność i nabywają mocy obowiązującej w tym samym czasie co on.

Podlegają rewizyom w których wszystkie Państwa interesowane mogą wziąć udział przez swoich reprezentantów.

W tym celu odbywać się będą peryodycznie konferencye administracyjne, każda konferencya wyznaczy sama czas i miejsce następnego zebrania.

Article 16.

Ces Conférences sont composées des délégués représentant les Administrations des Etats contractants.

Dans les délibérations, chaque Administration a droit à une voix, sous réserve, s'il s'agit d'Administrations différentes d'un même Gouvernement, que la demande en ait été faite par voie diplomatique au Gouvernement du pays où doit se réunir la Conférence, avant la date fixée pour son ouverture, et que chacune d'entre elles ait une représentation spéciale et distincte.

Les révisions résultant des délibérations des Conférences ne sont exécutoires qu'après avoir reçu l'approbation de tous les Gouvernements des Etats contractants.

Artykuł 16.

W konferencyach tych uczestniczyć będą delegaci reprezentujący Administracye Państw kontraktujących.

Na obradach każda Administracya ma prawo do jednego głosu, z tem zastrzeżeniem, że jeżeli chodzi o rozmaite administracye jednego i tego samego Rządu, odnośne żądanie podane być powinno drogą dyplomatyczną do Rządu tego kraju, w którym konferencya zebrać się ma, przed dniem na jej otwarcie wyznaczonym i że każda z nich powinna mieć osobną, oddzielną reprezentacyą.

Uchwały z obrad konferencyj wynikłe staną się wykonalnemi dopiero wtedy, gdy je zatwierdzą Rządy wszystkich Państw kontraktujących.

Article 17.

Les Hautes Parties contractantes se réservent respectivement le droit de prendre séparément, entre elles, des arrangements particuliers de toute nature sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des Etats.

Artykuł 17.

Wysokie Strony kontraktujące zastrzegają sobie nawzajem prawo zawierania pomiędzy sobą osobnych umów jakiegokolwiek rodzaju, tyczących się takich wydziałów służby, które nie obchodzą wszystkich Państw w ogólności.

Article 18.

Les Etats qui n'ont point pris part à la présente Convention seront admis à y adhérer sur leur demande.

Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique à celui des Etats contractants au sein duquel la dernière Conférence aura été tenue, et par cet Etat à tous les autres.

Elle emportera, de plein droit, accession à toutes les clauses et admission à tous les avantages stipulés par la présente Convention.

Artykuł 18.

Państwom, które nie mają udziału w niniejszym Traktacie wolno będzie przystąpić do niego gdy tego zażądają.

O przystąpieniu takiem zawiadomić należy drogą dyplomatyczną to z Państw kontraktujących, w którego obrębie odbywała się ostatnia konferencya, to zaś Państwo uwiadomi wszystkie inne.

Przystąpienie pociąga za sobą prawomocne zgodzenie się na wszystkie warunki i przypuszcza do udziału we wszystkich korzyściach w Traktacie niniejszym umówionych.

Article 19.

Les relations télégraphiques avec des Etats non adhérents ou avec les exploitations privées sont réglées dans l'intérêt général du développement progressif des communications, par le règlement prévu à l'article 13 de la présente Convention.

Artykuł 19.

Regulamin, w artykule 13 Traktatu niniejszego wzmiankowany, urządzi stosunki telegraficzne z Państwami nie przystępującemi tudzież z przedsiębiorstwami prywatnemi w powszechnym interesie coraz większego rozwoju komunikacyj.

Article 20.

La présente Convention sera mise à exécution à partir du 1er Janvier 1876, nouveau style, et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé et jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où la dénonciation en sera faite.

La dénonciation ne produit son effet qu'à l'égard de l'Etat qui l'a faite. Pour les autres Parties contractantes, la Convention reste en vigueur.

Artykuł 20.

Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1876 nowego stylu, i będzie obowiązywał przez czas nieoznaczony aż dopóki nie upłynie rok od dnia gdy zostanie wypowiedziany.

Wypowiedzenie rozciąga się tylko na to Państwo, które je uczyniło. Dla innych Stron kontraktujących Traktat pozostanie obowiązującym.

Article 21 et dernier.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St. Pétersbourg dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Artykuł 21 i ostatni.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a ratyfikacye wymienione będą w St. Petersburgu w czasie jak można najkrótszym.

W dowód czego wszyscy Pełnomocnicy takowy podpisali i wycisnęli swoje pieczęcie.

Fait à St. Pétersbourg, le 10/22 Juillet mil huit cent soixante quinze.

Langenau m. p
Henri VII Prince Reuss m. p.
Erzembault de Dudzeele m. p.
E. de Vind m. p.
Le Marquis de Bedmar m. p.
Général le Flô m. p.
Spyridion Marcoran m. p.
Barbolani m. p.
E. P. van der Hoeven m. p.
Abdulrahim m. p.
Figanière m. p.
Baron Jomini m. p.
Due m. p.
Hammer m. p.
Kiamil m. p.

Działo się w St. Petersburgu dnia 10/22 lipca tysiąc ośmset siedmdziesiątego piątego roku.

Langenau r. w.
Henryk VII Książę **Reuss** r. w.
Erzembault Dudzeele r. w.
E. Vind r. w.
Margrabia Bedmar r. w.
Jenerał **le Flô** r. w.
Spyridion **Marcoran** r. w.
Barbolani r. w.
F. P. van der **Hoeven** r. w.
Abdulrahim r. w.
Figanière r. w.
Baron Jomini r. w.
Due r. w.
Hammer r. w.
Kiamil r. w.

Nos visis et perpensis omnibus et singulis tractatus hujus articulis, illos omnes ratos gratosque habere hisce profitemur ac declaramus, Verbo Nostro Caesareo pro Nobis Nostrisque successoribus spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos, nec ut illis ulla ratione a Nostris contraveniatur permissuros esse.

In quorum fidem, praesentes tractatus tabulas, que Petropoli reponentur atque Principibus omnibus tractatum hunc signantibus ratificationis loco erunt manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso munire jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Vienna die vigesimo quinto mensis Februarii anno millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:
Guilelmus liber baro a **Konradsheim** m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Traktat powyższy, jako przez obiedwie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 16 czerwca 1876.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 29 czerwca 1876.

83.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 12 czerwca 1876.

tyczące się upoważnienia urzędu pocztowego w Ickanach do ekspedyowania za granicę posyłek pocztowych, ważących przeszło 2·5 kilo, bez interwencyi służby dochodów niestałych.

Urząd pocztowy w Ickanach upoważniony został do ekspedyowania, bez interwencyi służby dochodów niestałych, posyłek pocztowych za granicę przeznaczonych, nawet wtedy, gdy waga takowych wynosi przeszło 2·5 kilograma.

Wyjmują się od tego tylko takie towary, które podlegają cłu wywozowemu, lub których wywóz, stosownie do istniejących przepisów, udowodniony być powinien potwierdzeniem urzędu dochodów niestałych, jak karty do gry, towary złote i srebrne.

Upoważnienie to nabywa mocy od dnia 1 lipca 1876.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

84.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 1876,

tyczące się przyłączenia gminy Opaczeselo do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego gorzyckiego.

Na zasadzie §-fu 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Opaczeselo do okręgu sądu powiatowego monfalkońskiego i przyłącza się ją do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego gorzyckiego.

Rozporządzenie to nabywa mocy od dnia 1 października 1876.

Glaser r. w.

85.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 24 czerwca 1876,

tyczące się wykonania Konwencyi handlowej pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Rumunią z dnia 22 czerwca 1875.

1. Konwencya handlowa pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Rumunią, zawarta w Wiedniu na dniu 22 czerwca 1875 (Dz. u. p. Nr. 78 z r. 1876), nabywa mocy obowiązującej, stosownie do artykułu XXXI, od dnia 1 lipca 1876.

2. Gdy zaś w artykułach VI, VII i VIII tej Konwencyi zapewnionem zostało, że co się tyczy ceł wwozowych i wywozowych, jak nie mniej co się tyczy przewozu, każda ze Stron kontraktujących postępować będzie względem drugiej tak samo, jak względem narodu, któremu najbardziej sprzyja, przeto od dnia 1 lipca 1876 Rumunia zaliczona będzie do tych państw, których płody podlegają cłom zniżonym, traktatem z dnia 9 marca 1868 i innemi traktatami, przyzwolonym, byle cła te nie były rozciągnięte tylko na pasy graniczne wyraźnie wskazane.

3. Według artykułu XXX Konwencyi, uwolnienia od cła, jakoteż cła zniżone, które w akcie dodatkowym przyzwolone zostały, stosowane będą tylko do obrotu na granicach stykających się bezpośrednio, jakoteż na Dunaju.

Oprócz uwolnień od cła, wzmiankowanych w ustępach 1, 4 i 7 aktu dodatkowego, stosowane więc będą, jako uwzględnienia dla obrotu pogranicznego, następujące szczególne przepisy:

a) Wszelkie rodzaje zboża (10 oddział taryfy) pochodzenia rumuńskiego, przywożone do monarchyi austryacko-węgierskiej czyto przez wspólną granicę czy Dunajem, wpuszczane będą bez opłaty cła;

b) bydło żywe (15 oddział taryfy) podlegać będzie stosownie do ustępu 5 aktu dodatkowego tym cłom traktatowym, które ustanowione są dla obrotu pogranicznego z narodem, któremu się najbardziej sprzyja, przeto na teraz cłom ustanowionym w pozycyi 4, dodatku *A*, do traktatu z Związkiem cłowym niemieckim z dnia 9 marca 1868, dopóty, dopóki rzeczony traktat z dnia 9 marca 1868 nie przestanie obowiązywać;

c) wina rumuńskie w beczkach lub flaszkach do monarchyi austryacko-węgierskiej przywożone, podlegają cłu wwozowemu, ustanowionemu dla narodów, którym się najbardziej sprzyja, a więc na teraz cłu w kwocie 8 zł. od 100 kilogramów netto, gdy zaś przywiezione jest w beczkach przez wspólną granicę krajową, cłu wwozowemu w kwocie 5 zł. 26 ct. od 100 kilogramów wagi ryczałtowej.

4. Co się tyczy umówionego wzajemnie w artykule XVIII pod lit. *a)* i *b)* uwolnienia od cła towarów przywożonych na targi lub jarmarki, tudzież próbek, jak nie mniej bydła przyprowadzanego na targ lub na pastwisko, nakoniec przedmiotów do przyrządzenia, pod lit. *c)* wzmiankowanych, postępować należy podług postanowień artykułu XVIII, jakoteż tego ustępu protokołu końcowego, który odnosi się do artykułu XVIII Konwencyi i podług przepisów tutejszego rozporządzenia z dnia 31 maja 1865, L. 26582 (Dz. rozporządzeń Nr. 27, str. 200), a w tej mierze przypomina się, że uwolnienie od cła przedmiotów do przyrządzenia, w obrocie rumuńskim, rozciąga się tylko na takie przedmioty, które przyrządzone być mają w ten sposób, iżby to nie zmieniło zgoła ich istoty i nazwy handlowej.

5. Do uzasadnienia roszczonej ulgi w cłach wykazać należy w obudwu egzemplarzach deklaracyi, w urzędzie cłowym złożyć się mającej, że wyrób pochodzi z Rumunii.

6. Co się tyczy żądania zaświadczeń pochodzenia, o których jest mowa w artykule XIII konwencyi i w ustępie protokołu końcowego, odnoszącym się do tego artykułu, zachowywać należy, aż do dalszego polecenia, przepisy rozporządzenia z dnia 16 sierpnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 114).

7. Wolny przeciąg z narzędziami rolniczemi, sprzętami domowemi i rzeczami na drogach cłowych i poza obrębem tychże, pod licz. 4 aktu dodatkowego, wieśniakom na samej granicy mieszkającym, dozwolony, rozciąga się oczywiście tylko na odpowiadającą stosunkom włościańskim ilość i jakość tych przedmiotów.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

86.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 28 czerwca 1876,

o stosowaniu ustaw o stęplach i opłatach w postępowaniu przed Trybunałem administracyjnym.

Ze względu na rodzaj spraw, do właściwości Trybunału administracyjnego, należących, oświadcza się dla zapobieżenia wątpliwościom, że do podań, duplikatów, protokołów, załączek, odpisów, wygotowań urzędowych do których zalicza się i wyroki, i do innych aktów, Trybunałowi administracyjnemu przedstawianych, stosowane być powinny te przepisy o stęplach i opłatach, które obowiązują w postępowaniu zasądowem w sprawach spornych i nie spornych.

Toż samo tyczy się uwolnień służących prawnie pewnym przedmiotom lub osobom.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 22 lipca 1876.

87.

Traktat pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a królestwem hawajskiem z dnia 18 czerwca 1875.

(Zawarty w Londynie dnia 18 czerwca 1875, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 15 marca 1876, a wzajemne ratyfikacye wymienione w Londynie dnia 27 kwietnia 1876.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a nostro aeque ac Majestatis Suae Regis Insularum Sandviarum Plenipotentiario conventio eo fine, ut commercii navigationisque realitiones inter Imperium Nostrum atque Regnum praedictum existentes dilatarentur, die duodevicesima Junii anni elapsi inita et signata fuit, tenoris sequentis:

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia etc., and Apostolic King of Hungary on the one part, and

His Majesty the King of the Kingdom of the Hawaiian Islands, on the other part

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski z jednej strony i

Najjaśniejszy Król Wysp hawajskich z drugiej strony,

being equally animated by the desire of regulating and extending the commercial relations and of promoting the facilities of navigation between Their respective States and Possessions, have resolved to conclude a Treaty for that purpose, and have named for Their Plenipotentiaries that is to say:

His Imperial and Royal Apostolic Majesty:

The Count Frederick Ferdinand de Beust, His Imperial and Royal Majesty's Chamberlain, Privy Councillor, Ambassador Extraordinary at the Court of St. James, Grand Cross of the Order of St. Stephen and of that of Leopold etc. and

His Majesty the King of the Kingdom of the Hawaiian Islands

Manley Hopkins, Esquire, His Hawaiian Majesty's Chargé d'affaires and Consul General in London, a Knight Commander of the Order of Kamehameha I and of Isabella la Catolica,

who after having communicated to each other their respective full powers, found to be in due and proper forme, have agreed upon and concluded the following Articles.

Article I.

There shall be perpetual peace and friendship between the Austro-Hungarian Empire and the Kingdom of the Hawaiian Islands and between the Citizens of the two Countries, without exception of person and place.

Article II.

There shall be between the Austro-Hungarian Empire and the Kingdom of the Hawaiian Islands reciprocal freedom of commerce and navigation, and the Citizens of the Austro-Hungarian Empire in the Hawaiian Islands and Hawaiians within the Empire of Austria-Hungary

przejęci zarówno życzeniem urządzenia i rozkrzewienia stosunków handlowych pomiędzy Swojemi państwami i posiadłościami, jakoteż ułatwienia żeglugi pomiędzy niemi, postanowili zawrzeć w tym celu traktat i mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Jego cesarska i królewsko apostolska Mość:

Hrabiego Fryderyka Ferdynanda Beusta, Jego cesarskiej i królewskiej Mości szambelana, radcę tajnego, ambasadora nadzwyczajnego u dworu w St. James, kawalera wiel. krzyża orderu Św. Szczepana i orderu Leopolda itd., a

Najjaśniejszy Król Wysp hawajskich:

Pana Manleya Hopkinsa, pełnomocnika Najjaśniejszego Króla hawajskiego i konsula głównego w Londynie, komandora orderu Kamehamehy I i orderu Izabeli katolickiej,

którzy, udzieliwszy sobie nawzajem swoje pełnomocnictwa i znalazłszy takowe w dobrej i należytej formie, ułożyli i zawarli następujące artykuły.

Artykuł I.

Pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a królestwem Wysp hawajskich, jakoteż pomiędzy poddanymi obudwu Państw, bez wyjątku osoby i miejsca, trwać ma po wieczne czasy pokój i przyjaźń.

Artykuł II.

Pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a królestwem Wysp hawajskich będzie wzajemna wolność handlu i żeglugi, i poddani monarchyi austryacko-węgierskiej na Wyspach hawajskich a Hawajczycy w monarchyi austryacko-węgierskiej mieć będą prawo udawania

may enter with their vessels and cargoes into all places, ports and vivers which are or shall hereafter be open to foreign commerce with the same liberty and security as are or may be enjoyed by the natives of each country respectively, always provided, that te Police Regulations established for the preservation of peace and good order shall be duly respected.

się ze swemi okrętami i ładunkami do wszystkich miejsc, portów i rzek, dla handlu zagranicznego obecnie otwartych, z tą samą swobodą i takiem samem bezpieczeństwem, jakiego rodowici mieszkańcy tego samego kraju doznają lub doznawać będą, zawsze jednak pod warunkiem należytego zachowania przepisów policyjnych, mających na celu utrzymanie spokoju i dobrego porządku.

Article III.

The Citizens of the two High Contracting Parties may, like the natives in the respective territories, travel, reside, trade wholesale or retail and transact any lawful business and rent or occupy the houses, stores or shops whicht they may require for the purposes of residence or business, and in the transaction of every business shall be on a perfect equality with the natives of the country. In the performance of all business, the Citizens of each Contracting Power when resident in the territory of the other, shall conform to all the laws and regulations of the country and they shall not be subject in any case to any other charges, restrictions, taxes or impositions than those to which the natives are subject.

Artykuł III.

Poddani obudwu Wysokich Stron kontraktujących mogą w obu Państwach tak samo jak krajowcy podróżować, przebywać, prowadzić handel hurtowny lub cząstkowy i zajmować się wszelkiemi czynnościami prawnie dozwolonemi, jakoteż najmować lub posiadać domy, składy i sklepy, których potrzebują do swego pobytu i swoich interesów, i we wszystkich czynnościach swoich zostawać będą całkiem na równi z krajowcami. Podejmując jakikolwiek interes, poddani każdego z mocarstw kontraktujących, gdy przebywają w krajach drugiego mocarstwa, zastosować się mają do wszystkich ustaw i przepisów krajowych i w żadnym przypadku podlegać nie będą innym podatkom, ograniczeniom, taksom lub opłatom niż krajowcy.

Article IV.

The Citizens of each High Contracting Party when resident in the territory of the other shall enjoy the most constant and complete protection for their persons and property, and for this purpose they shall have free and easy access to the Courts of Justice, provided by law, in pursuit and defence of their rights. They shall be at liberty to employ lawyers, advocates, or agents to prosecute or defend their rights before such Courts of Justice. In fact they shall enjoy in

Artykuł IV.

Poddani każdej z Wysokich Stron kontraktujących, w krajach drugiej Strony, przebywający, doznawać będą nieustającej i najzupełniejszej opieki, tak co do osoby, jak i własności, i w tym celu mieć będą wolny i łatwy przystęp do Trybunałów ustawami wskazanych, dla dochodzenia i bronienia swoich praw. Wolno im będzie używać obrońców prawnych, adwokatów lub agentów do dochodzenia lub bronienia praw swoich przed rzeczonymi Trybunałami. W ogóle

this respect all the rights and privileges which are granted to natives and shall be subject to the same conditions.

używać będą pod tym względem wszystkich tych praw i przywilejów, które służą krajowcom i podlegać będą tym samym warunkom.

Article V.

The Citizens of each High Contracting Party, when resident in the territory of the other shall be exempt from all service, whether in the Army or Navy or in the National Guard or Militia and shall be exempt from all forced loans and from every extraordinary contribution, not general and by law estahlished.

Artykuł V.

Poddani każdej z Wysokich Stron kontraktujących, w krajach drugiej Strony, przebywający, wolni będą od wszelkiej służby tak w armii, jak w marynarce, gwardyi narodowej lub milicyi, tudzież wyjęci od wszelkiej nadzwyczajnej kontrybucyi, nie powszechnej lub nie opartej na prawie.

Article VI.

The most entire liberty of conscience is guaranteed to Citizens of each of the High Contracting Parties within the territories of the other, no one shall be molested on account of his religion or the observances thereof.

Artykuł VI.

Poręcza się poddanym każdej z Wysokich Stron kontraktujących najzupełniejszą wolność sumienia w krajach drugiej Strony, żaden z nich niepokojony nie będzie z powodu swojej religii lub obrzędów religijnych.

Article VII.

The Citizens of each of the High Contracting Parties shall in the territory of the other have the right of acquiring and possessing property of every description and kind whether the same be real or personal property, and may dispose of the same as may seem to them best whether by sale, donation, exchange, will, or in any other way; also the Citizens of either of the two States may become heirs to property, situated in the other, and may succeed without hinderance to the properties that may devolve upon them, and dispose of the same according to their plearssure; and such heirs or legatees shall not be subjected to any charges or be bound to pay any expenses of succession or otherwise higher than those which shall be borne in like case by the natives themselves.

Artykuł VII.

Poddani każdej z Wysokich Stron kontraktujących mieć będą prawo nabywania i posiadania w krajach drugiej Strony własności jakiegobądź rodzaju, to jest ruchomości lub nieruchomości, i wolno im będzie rozrządzać takową podług upodobania, sprzedać, darować, zamienić, testamentem przekazać i w jakikolwiek inny sposób; podobnież mogą poddani każdego z dwóch Państw odziedziczyć własność znajdującą się w drugiem Państwie i wejść bez przeszkody w posiadanie spadłej na nich własności, tudzież rozrządzić nią podług upodobania; podatki zaś, którym tacy dziedzice i legataryusze podlegać mają i opłaty spadkowe lub jakiekolwiek inne, do których są obowiązani, niemogą być nigdy większe od tych, które w takim samym przypadku opłacają krajowcy.

Article VIII.

All vessels sailing under the respective flags of either of the High Contracting Parties and which shall be bearers of the ship's papers and documents required by the laws of their respective countries, shall be taken and considered to be the vessels of the country whose flag they carry.

Article IX.

Vessels of either of the High Contracting Parties arriving in the ports of the other, or departing from them, shall not be subjected to other or higher duties of tonnage, light-houses, anchorage, port charges, Government wharfage, pilotage, quarantine or other charges under any denomination whatsoever than those to which national vessels may be subjected; it being however expressly understood that no stipulation in this Treaty made shall be taken as applying to the coasting trade, which each Contracting Party reserves to itself, respectively, and will regulate according to its own laws.

Article X.

Articles of all sorts imported into or exported from the ports of either of the Contracting Parties under the flag of the other, shall pay no other or higher duties or be subjected to any other charges than if imported or exported under the national flag.

Article XI.

Vessels of one of the Contracting Parties, compelled to seek shelter in the ports of the other, shall pay neither on the vessel nor the cargo more duties than those levied on national vessels in the same situation, provided that such ships carry on no commerce, and delay no longer in the aforesaid ports, than may be required for the purposes which impelled them to seek shelter.

Artykuł VIII.

Wszelkie okręty, żeglujące pod banderą jednej z Wysokich Stron kontraktujących a posiadające papiery okrętowe i dokumenty, ustawami odpowiedniego kraju, przepisane, uważane będą za okręty tego kraju, którego banderę wywieszają.

Artykuł IX.

Okręty jednej z Wysokich Stron kontraktujących, zawijające do portu drugiej Strony, lub takowy opuszczające, podlegać nie będą żadnym innym ani wyższym opłatom, beczkowego, latarniowego, kotwicowego, portowego, warsztatowego, rotmańskiego, kwarantannego, i w ogóle pod jakąkolwiek nazwą, istniejącym, niż te, do których obowiązane są okręty krajowe; w tym atoli względzie nadmienia się wyraźnie, że żadne z postanowień, w traktacie niniejszym, uczynionych, nie ma być uważane za obowiązujące w handlu nadbrzeżnym, gdyż każda ze Stron kontraktujących zastrzega takowy sobie samej i postanawia urządzić go podług własnych ustaw.

Artykuł X.

Towary jakiegokolwiek rodzaju, pod banderą jednej ze Stron kontraktujących do portów drugiej Strony przywożone lub z nich wywożone, podlegać nie będą żadnym innym ani wyższym cłom, lub jakiemukolwiek innemu podatkowi, niż gdyby były przywiezione lub wywiezione pod banderą narodową.

Artykuł XI.

Okręty jednej ze Stron kontraktujących, zmuszone szukać schronienia w portach drugiej Strony, nie będą obowiązane płacić ani od okrętu ani od ładunku więcej, niż pobierane bywa od okrętów krajowych w takim samym przypadku, rozumie się, jeżeli okręty owe nie zajmują się w rzeczonych portach handlem i nie bawią tam dłużej, niż tego wymaga przyczyna, która ich zmusiła szukać schronienia.

Article XII.

Austro-Hungarian ships of war or whale ships shall have free access to all the Hawaiian ports, to anchor, be repaired and victual their crews, and they may proceed from one harbour to another for fresh provisions. In all the ports which are or may hereafter be opened to foreign vessels, Austro-Hungarian Ships of war and whalers shall be subject to the same rules which are or may be imposed on, and shall enjoy all the same rights and privileges which are or may be granted to the ships of the most favored nation.

Artykuł XII.

Okrętom austryacko-węgierskim, wojennym i na połów wielorybów wysyłanym, wolno będzie zawijać bez przeszkody do wszystkich portów hawajskich dla zarzucenia kotwicy, naprawy i dla zaopatrzenia załogi w żywność, i mogą udawać się z jednego portu do drugiego po świeże zapasy. We wszystkich portach, które są lub w przyszłości będą otwarte dla okrętów obcokrajowych, okręty austryacko-węgierskie wojenne i na połów wielorybów, wysyłane, podlegać będą przepisom, istniejącym lub wydać się mającym dla okrętów narodu, któremu się najbardziej sprzyja, i używać będą takich samych praw i przywilejów, jakie tym są lub zostaną udzielone.

Article XIII.

The two High Contracting Parties hereby agree that any favor, privilege or immunity whatsoever in matters of commerce or navigation which either Contracting Party has granted, or may hereafter grant to the subjects or citizens of any other state, shall be extended to the subjects or citizens of the other Contracting Party gratuitously if the concession in favor of the other State shall have been gratuitous; or in return for a compensation as nearly as possible of proportionate value and effect to be adjusted by mutual agreement, if the concession shall have been conditional.

Artykuł XIII.

Dwie Wysokie Strony kontraktujące uchwalają niniejszem, że wszelka dogodność, wszelki przywilej i wszelkie uwolnienie jakiegokolwiek rodzaju w sprawach handlowych lub żeglarskich, którem jedna z dwóch Stron kontraktujących obdarzyła lub w przyszłości obdarzy poddanych lub obywateli jakiegokolwiek innego państwa, służyć ma także poddanym lub obywatelom drugiej Strony kontraktującej, a to bez wynagrodzenia, jeżeli koncesya na rzecz trzeciego Państwa uczyniona była bezpłatnie, jeżeli zaś owa koncesya była warunkową, za wynagrodzeniem ile można stosunkowej wartości i stosunkowego skutku, oznaczyć się mającem drogą wzajemnej umowy.

Article XIV.

Each of the Two Contracting Parties may appoint Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents to reside in the territory of the other for the purpose of the protection of commerce, but before any Consul shall enter upon his functions, he shal first obtain the authorization of the Government to which he is sent;

Artykuł XIV.

Każda z dwóch Stron kontraktujących będzie mogła ustanawiać konsulów, wicekonsulów i agentów konsulowskich, mieszkać mających w krajach drugiej Strony dla opiekowania się handlem, atoli każdy konsul, nim urząd swój obejmie, postarać się powinien o potwierdzenie u Rządu, do którego jest

either of the Contracting Parties may except from the residence of Consuls such particular places as either may think fit to be excepted, it being understood that neither Party will impose any restriction which is not common in the country to all nations.

Article XV.

The Diplomatic Agents, Consuls General, Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents of Austria-Hungary in the Hawaiian Islands, shall enjoy all the rights, privileges, immunities and exemptions enjoyed by the Diplomatic Agents, Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents of the same rank belonging to the most favored nation, and the same shall be the position in Austria-Hungary of the Hawaiian Diplomatic Agents, Consuls General, Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents.

Article XVI.

The Consuls, Vice-Consuls and Consular Agents of either the Contracting Parties residing within the territory of the other, may require the assistance of the local authorities for the search, arrest, detention and imprisonment of the deserters from the ships of war or merchant vessels of their country. For this purpose they shall apply to the competent local authorities in writing, proving by the exhibition of the Crew List or other official document that the persons named formed a part of the ship's crew, and this reclamation being there substantiated, the surrender shall not be refused. All aid and assistance shall be given for the discovery and arrest of such deserters, who shall be detained in the prisons of the country at the request and cost of those who shall claim them until they may be restored to the vessel to which they belonged, or sent back to their own country. If howwysłany; każdej ze Stron kontraktujących wolno wyłączyć od tego pewne miejsca, które uzna za stosowne wyłączyć, aby w nich konsulowie nie mieszkali; nadmienia się tu jednak, że żadna Strona nie zarządzi takiego ograniczenia, któreby się nie tyczyło wszystkich narodów w jej kraju.

Artykuł XV.

Agenci dyplomatyczni, konsulowie główni, konsulowie, wicekonsulowie i agenci konsulowscy monarchyi austryacko-węgierskiej na wyspach hawajskich, używać mają wszelkich praw, przywilejów, swobód i uwolnień, służących agentom dyplomatycznym, konsulom, wicekonsulom i agentom kosulowskim tego samego stopnia, reprezentującym naród, któremu się najbardziej sprzyja, i podobnież będzie się działo w monarchyi austryacko-węgierskiej z agentami dyplomatycznymi, konsulami głównymi, konsulami, wicekonsulami i agentami konsulowskimi hawajskimi.

Artykuł XVI.

Konsulowie, wicekonsulowie i agenci konsulowscy każdej z dwóch Stron kontraktujących, w krajach drugiej Strony rezydujący, mogą wzywać pomocy władz miejscowych do wyszukania, przytrzymania, aresztowania i uwięzienia zbiegów z okrętów wojennych lub handlowych swojego kraju. W tym celu udawać się mają pisemnie do właściwych władz miejscowych i złożeniem spisu załogi lub innego dokumentu urzędowego, udowodnić, że osoby wymienione należały do załogi owego okrętu, a jeżeli reklamacya okaże się tam słuszną, wydanie odmówionem być nie może. Do wyśledzenia i aresztowania zbiegów takich udzielona być ma wszelka pomoc i asystencya i takowi trzymani być mają w więzieniach krajowych na żądanie i koszt tych, którzy domagają się, aby ich wydano, dopóty, dopóki nie będzie można odstawić ich na okręt, do którego należeli lub ode-

ever they shall not be restored to the vessel from which they deserted or sent back to their own country within six months from the day of arrest, or if the party causing such arrest and imprisonment shall not defray the expenses thereof. the deserter may be set at liberty and shall not be arrested thereafter for the same cause. However, if the deserter shall have committed any crime or offence against the laws of the country where he is, his release shall not take place until a competent tribunal shall have given judgment, and that judgment been carried into execution. It is however understood that seamen, natives of either country, who shall desert the vessels of either party within the territories of their own country shall be excepted from this arrangement and treated according to the laws of their own country.

And it is formally agreed between the two Contracting Parties that every other favor or facility granted or to be granted by either to any other Party for the arrest of deserters, shall also be granted to the present Contracting Parties, as fully as if they had formed part of the present Treaty.

słać do ojczyzny. Gdyby atoli w przeciągu sześciu miesięcy. licząc od dnia aresztowania, nie zostali bąć odstawieni na okręt z którego zbiegli, bąć odesłani do ojczyzny, albo, gdyby strona, która spowodowała aresztowanie i uwięzienie, nie zaspokoiła kosztów stąd powstałych, zbieg wypuszczony być może na wolność i już aresztowanym być nie powinien z tej samej przyczyny. Jeżeli zaś zbieg popełnił zbrodnią lub jakiekolwiek wykroczenie przeciwko ustawom tego kraju, w którym się znajduje, wypuszczonym być nie powinien, dopóty, aż sąd właściwy wyda wyrok i aż ten wyrok będzie wykonany.

Namienia się jednak, że majtkowie rodem z jednego z dwóch Państw, którzy zbiegną z okrętu jednej z dwóch Stron kontraktujących w obrębie swojego kraju rodzinnego, są wyjęci od powyższego postanowienia i postąpi się z nimi podług ustaw ich kraju rodzinnego.

Nadto dwie Strony kontraktujące umawiają się wyraźnie, że wszelka dogodność lub ułatwienie, którem jedna z nich obdarzyła lub obdarzy jakiekolwiek inne mocarstwo, uczynione być powinno całkowicie także drugiej Stronie, traktat niniejszy, zawierającej, tak, jak gdyby było objęte niniejszym traktatem.

Article XVII.

All operations pertaining to the salvage of vessels carrying the Flag of either of the Contracting Parties stranded or wrecked upon the coasts of either of the Contracting Parties shall be superintended by the respective Consular Agents; but if the persons interested be on the spot or the Captain possess adequate powers, the administration of the wreck shall be committed to them. The intervention of the local authorities shall only be applied to the maintenance

Artykuł XVII.

Wszelkiemi pracami. potrzebnemi do ratowania okrętów, używających bandery jednej z dwóch Stron kontraktujących, które u wybrzeży drugiej Strony osiędą na mieliźnie lub się rozbiją, kierować będą agenci konsulowscy odpowiedniego kraju; jeżeli jednak interesowani są w miejscu obecni, albo jeżeli kapitan ma odpowiednie pełnomocnictwo, tymże osobom zostawić należy staranie o szczątki okrętu. Interwencyi władz miejscowych wezwać na-

of order, to guarantee the rights of the salvors if they do not belong to the shipwrecked crew and to insure the execution of the measures to be taken for the entry and departure of the saved goods. In the absence, and until the arrival, of the Consular Agents the local authorities will take the needful steps for the protection of persons and property wrecked. The goods saved shall never be subjected to customs or other duty, unless they are disposed of for home consumption.

leży tylko do utrzymania porządku, do zabezpieczenia praw tych osób, które ratują jeżeli nie należą do załogi rozbitego okrętu, i do zapewnienia, aby środki zarządzone w celu sprowadzenia i odesłania rzeczy wyratowanych, były wykonane. W nieobecności agentów konsulowskich i aż do ich przybycia, władze miejscowe wydadzą potrzebne rozporządzenia dla ochrony osób i rzeczy z rozbitego okrętu. Od rzeczy wyratowanych nie będą nigdy pobierane opłaty cłowe ani żadne inne, wyjąwszy, gdyby takowe przeznaczone były na konsumcyą w kraju.

Article XVIII.

The ships, merchandize and effects belonging to the respective citizens which may have been taken by Pirates or conveyed to or found in the ports of either of the Contracting Parties shall be delivered to their owners on payment of the expenses, should there be such, the amount to be determined by the competent tribunals when the rights of the proprietors shall be proved before these tribunals and the claim being made within the space of eighteen months by the interested parties, by their attornies, or by the Agents of their respective Government.

Artykuł XVIII.

Okręty, towary lub rzeczy, należące do obywateli obu Państw, przez rozbójników morskich zabrane i do portów jednej ze Stron kontraktujących przywiezione, lub tamże znalezione, wydane będą właścicielom, za wynagrodzeniem wyłożonych kosztów, których sumę oznaczą sądy właściwe, skoro prawa tychże właścicieli przed rzeczonemi sądami będą udowodnione i jeżeli strony interesowane, ich obrońcy prawni lub agenci odpowiednich Rządów zgłoszą się z roszczeniem swojem przed upływem ośmnastu miesięcy.

Article XIX.

The present Treaty shall be in force for Ten years, counting from the day of the exchange of the Ratifications and if in one year after the expiration of this term, neither the one nor the other of the Two Contracting Parties shall have announced by official declarations its intention that it shall cease to have effect, the said Treaty will remain still obligatory during one year and so onward until the expiration of the twelve months which shall follow the official declaration in question at whatever time it may be made.

Artykuł XIX.

Traktat niniejszy obowiązywać ma przez lat dziesięć, licząc od dnia wymiany ratyfikacyj, a jeżeli w przeciągu jednego roku po upływie tegoż czasu ani jedna ani druga Strona kontraktująca nie oświadczy urzędownie, że zamierza zawiesić skuteczność traktatu, takowy obowiązywać będzie jeszcze przez rok jeden i nadal aż do upływu dwunastu miesięcy które nastąpią po oświadczeniu urzędowem, w mowie będącem, w którymkolwiek czasie takowe będzie uczynione.

Article XX.

The present Treaty shall be ratified, and the Ratifications shall be exchanged at London in ten months or sooner if possible.

In Witness whereof the respective Plenipotentiaires have signed the same and affixed thereto their respective seals.

Done in London, this eighteenth day of June in the year of our Lord one thousand eight hundred and seventy five.

(L. S.) **Beust** m. p.

(L. S.) **Manley Hopkins** m. p.

Artykuł XX.

Traktat niniejszy ma być ratyfikowany a ratyfikacye wymienione zostaną w Londynie w przeciągu dziesięciu miesięcy, lub wcześniej jeżeli to będzie możebnem.

Takowy dla większej miary pełnomocnicy Stron obudwu podpisali i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Londynie dnia ośmnastego czerwca roku pańskiego tysiąc ośmset siedmdziesiątego piątego.

(L. S.) **Beust** r. w.

(L. S.) **Manley Hopkins** r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesareo Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso muniri jussimus.

Dabantur in urbe Nostra Vienna die decima quinta mensis Martii anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo octavo.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:
Josephus liber baro a **Schwegel** m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Traktat powyższy, jako przez obiedwie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 5 lipca 1876.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 29 lipca 1876.

88.

Dokument koncesyi z dnia 30 maja 1876,

na kolej żelazną parową z Bielska do Żywca.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. itd.

Gdy wyłącznie uprzywilejowana Spółka kolei północnej Cesarza Ferdynanda podała prośbę o koncesyą na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej parowej z Bielska do Żywca, przeto zważywszy pożyteczność tego przedsiębiorstwa dla ogółu, widzimy się spowodowani rzeczonej Spółce kolei koncesyą tę na mocy ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i ustawy z dnia 12 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 45) nadać jak następuje:

§. 1.

Nadajemy wyłącznie uprzywilejowanej Spółce kolei północnej Cesarza Ferdynanda prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej z Bielska, od stacyi istniejącej kolei Dziedzicko-Bielskiej, do Żywca. Nowa linia, aby uniknąć stacyi bezwychodnej (Kopfstation) przechodzić będzie po pod część miasta Bielska. w Żywcu zaś będzie miała uście do dworca kolei, tak postawić się mającego, aby leżał na projektowanej kolei z Czaczy do Nowego Sącza.

§. 2.

Budowa i urządzenie ruchu tej kolei wykonane być powinny podług planów szczegółowych budowy, przez ministerstwo handlu zatwierdzonych.

W sporządzaniu i przekładaniu tego planu, jakoteż w odnośnych czynnościach urzędowych, trzymać się ma Spółka bezwarunkowo rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 4 lutego 1871 (Dz. u. p. Nr. 8).

W budowaniu kolei zastosować się należy w szczególności do wymagań ministerstwa handlu i do istniejących ogólnych przepisów budowniczych i policyjnych.

Budowę dolną wykonać można pod jeden tor, atoli skupując grunta, albo odrazu nabyć należy przestrzeń, do położenia drugiego toru, potrzebną, albo przynajmniej zapewnić sobie jej nabycie na wypadek potrzeby.

Rząd ma prawo polecić Spółce wzniesienie budowy dolnej pod drugi tor i położenie takowego, gdy przez dwa lata, po sobie następujące, dochód ryczałtowy z jednego kilometra wynosić będzie więcej niż 21.500 zł. w. a. rocznie.

W przypadku, gdyby przerzeczona kolej z Czaczy do Nowego Sącza, przez jedno lub więcej przedsiębiorstw budowniczych, wybudowana została, Spółka obowiązana będzie odstąpić dworzec żywiecki za zwrotem kosztów budowy przedsiębiorstwu, które Rząd wskaże.

Wszakże Spółka nie będzie obowiązana dopłacić żadnego dodatku do kosztów budowy na przekształcenia, rozszerzenia i dobudowania w dworcu żywieckim, potrzebne dla obu stron z powodu zetknięcia się kolei.

Następnie, zawarta będzie umowa co do wspólnego używania rzeczonego dworca, przełożyć się mająca Rządowi do potwierdzenia a jeżeliby się w tej mierze zgodnym sposobem nie ułożono, poddać się należy pod decyzyą ministerstwa handlu.

Warunki wzajemnego używania wagonów, należących do przedsiębiorstw kolei żelaznych, które się w Żywcu stykają, w żadnym razie uciążliwszemi być nie mogą od tych, które w danej chwili są obowiązującemi dla kolei północnej Cesarza Ferdynanda i innych stykających się z nią kolei.

Spółka obowiązana jest pozwolić za wynagrodzeniem kosztów, ażeby koleje łączące, gdyby przedsiębiorstwa górnicze i przemysłowe, mające siedziby nad koncesyonowaną linią kolei, zechciały takowe dla dowozu swoich płodów budować, zostały do kolei doprowadzone i z odpowiedniemi dworcami połączone w sposób dla ruchu kolei jak najmniej uciążliwy, i w ogólności popierać usilnie przyjście do skutku takich odnóg kolejowych a co się tyczy warunków zbiegu takich odnóg kolejowych poddać się pod decyzyą ministerstwa handlu.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei żelaznej, w §-fie 1-ym wzmiankowanej, w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego a w pół roku, licząc od tego samego terminu, ukończyć budowę, gotową kolej oddać na użytek publiczny i przez cały czas, na który koncesya jest nadana, utrzymywać ruch bez przerwy.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich odnóg ze względu na dobro powszechne.

Spółka obowiązana jest przyspieszyć, o ile to od niej zależy, hipoteczne odpisanie parcel nabytych pod budowę kolei, jakoteż wykonanie środków, które stosownie do ustawy z dnia 19 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 70) są potrzebne do zabezpieczenia w księgach dla kolei żelaznych stosunków prawnych, w związku z tem zostających, i dołożyć starania, ażeby przed sprostowaniem hipotecznem stanowczy pomiar gruntów i zamknięcie rachunków jak najspieszniej były ukończone.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń (mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854, regulaminu ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 i przepisów o sygnałach z dnia 16 czerwca 1872 (Dz. u. p. Nr. 80), tudzież do ustaw i rozporządzeń które w przyszłości mogą być wydane.

§. 6.

Co się tyczy bezpłatnego przewożenia urzędników rządowych, oficyalistów i sług, podróżujących po służbie, jakoteż, co się tyczy powinności dla zakładu pocztowego i zakładu telegrafów państwa, stosowane być mają na kolei koncesyonowanej odnośne postanowienia dokumentu koncesyi dla kolei północnej morawsko-szląskiej z dnia 6 maja 1867 (Dz. u. p. Nr. 82, §§. 12, 14 i 15).

§. 7.

Dla kolei w §-fie 1-ym wzmiankowanej ustanawia się następującą taryfę maksymalną opłat za przewóz podróżnych:

		od osoby i kilometra
I klasa . . .	5·0	cnt. wal. austr. srebrem.
II „ . . .	3·5	„ „ „ „
III „ . . .	2·5	„ „ „ „

Dla pociągów pospiesznych ceny te podwyższone być mogą o 20 od sta, o ile średnia chyżość tych pociągów (razem z przestankami na stacyach), gdzie nie ma wzniesień po 15 na tysiąc i wyżej, wynosi najmniej 36 kilometrów, w miejscach zaś gdzie są wzniesienia po 15 na tysiąc aż do 25 na tysiąc wyłącznie, najmniej 24 kilometry.

Dla miejsc jeszcze wyższe wzniesienia mających ustanowi chyżość minister handlu.

Dla pociągów mieszanych ceny powyższe zniżyć należy o 20 od sta. Minister handlu może wszakże uchylić zniżenie na liniach, po których przechodzą tylko pociągi mieszane, gdy wymagają tego stosunki obrotu odnośnego przedsiębiorstwa kolejowego lub jakiekolwiek inne względy.

Jeżeliby jeszcze większe zniżenia okazały się potrzebne, Spółka obowiązana jest zaprowadzić na żądanie ministra handlu dla części kolei które minister wskaże IV klasę (do stania) z ceną taryfową 1·5 centów wal. austr. srebrem od osoby i kilometra.

Zaprowadzone na kolei północnej morawsko-szląskiej opłaty taryfowe od pakunków tudzież od przewozu powozów i zwierząt żywych, w związku z przewozem osób, jakoteż wszystkie przepisy taryfowe kolei północnej morawsko-szląskiej, tyczące się przewozu osób i pakunków, tudzież powozów i zwierząt żywych pociągami osobowemi, stosowane być mają także na kolei z Bielska do Żywca, dopóty, dopóki minister handlu, po wysłuchaniu przedsiębiorstwa kolejowego, nie zaprowadzi innych opłat i przepisów taryfowych.

§. 8.

Dla kolei koncesyonowanej ustanawia się następującą taryfę maksymalną opłat od przewozu towarów:

od tonny i kilometra w centach waluty austryackiej srebrem:

A. Posyłki pospieszne.

1. Od zwyczajnej posyłki pospiesznej . . . . . 16 ct.
2. Od posyłki pospiesznej ulegającej zniżeniu jak: nabiał, jarzyny, świeże mięso, chleb itd. połowa kwoty powyższej.

B. Towary frachtowe.

1. Towary całkie.

Klasa I, jakoto: leki i pachnidła, towary kolonialne, książki, wyroby brązowe, galanteryjne i drobiazgi rękodzieła, towary jedwabne, kuśnierskie, futra i skóry, wyroby tytoniowe itd. . . . . 6·5 ct.

Klasa II, jakoto: towary bawełniane i lniane pospolite, rośliny farbierskie, drożdże, towary drewniane pospolite, świece i mydło, papier, owoce świeże, cukier itd. . . . . 5·5 ct.

od towarów wielkiego miejsca potrzebujących, jakoto: pierza, chmielu nie prasowanego, drzew żyjących, towarów sitarskich itd. liczyć się będzie opłatę klasy I $1^1/_2$ raza wziętą.

2. Pełnemi wagonami.

Klasa *A*, jakoto: zboże, strączywo, nasiona olejne, mlewo, słód, sól, żelazo i stal (w prętach, sztabach, płytach), szyny żelazne, wino, piwo, gorzałka, wyskok i ocet, ryż, cukier surowy, tytoń surowy itd. . . . . 5·0 ct.

Klasa *B*, jakoto: drzewo budulcowe i do wyrobu (nie dłuższe od wagonu) ziemniaki, nawozy sztuczne, guano, mączka kościana, kości, spodyum, wapno, cement itd. . . . . 4·0 ct.

Klasa *C*, jakoto: drzewo opałowe, rudy, surowizna i okruchy żelazne, cegły, dachówki, łupek, piasek, kamienie, ziemia (zwyczajna, także glina), lód i śnieg, nawóz naturalny, rogi i kopyta, popiół, buraki cukrowe itd. . . . . 3·5 ct.

Opłaty od węgla kopalnego i koksu wynosić nie mogą więcej nad 2·5 ct. i, jeżeli potrzeba, zaprowadzić należy dla tych artykułów taryfy osobne.

W miarę potrzeby zaprowadzone być mogą za zezwoleniem ministra handlu taryfy osobne ze zniżonemi opłatami także i dla innych artykułów przewozowych ważnych z przyczyny lokalnych stosunków kolei.

Klasyfikacya towarów i wszystkie postanowienia uboczne tyczące się przewozu towarów podlegają zatwierdzeniu ministra handlu.

Opłaty poboczne powinny być takie same jak na kolei północnej morawsko-szląskiej dopóki minister handlu nie ureguluje inaczej tychże opłat pobocznych.

§. 9.

W tych miejscach, gdzie wzniesienie wynosi 15 na tysiąc i więcej, za podstawę do obliczenia cen przewozu osób i towarów wziąść można półtorarazową długość pomienionych silnych wzniesień i spadków.

§. 10.

W obrocie tranzytowym pobierać się będzie za linią Żywiec-Bielsko i odwrotnie tylko połowę opłaty manipulacyjnej.

Dla towarów, kolejami leżącemi poza koleją Bielsko-Żywiecką, w kierunku Nowego Sącza do stacyj kolei północnej CesarzaFerdynanda i kolei z nią stykających się, nadchodzących a przeznaczonych do Bogumina i dalej, tudzież odwrotnie, wydane być nie mogą żadne uciążliwsze postanowienia i pobierane być nie mogą opłaty taryfowe, łączne lub ucząstkowe, wyższe od tych, które w danym razie pobiera kolej północna Cesarza Ferdynanda w tych samych stosunkach obrotu na liniach swoich od Krakowa, po strąceniu stałej kwoty 70 centów wal. austr. banknotami od tonny (1000 kilogramów).

§. 11.

W razie niedostatku i nadzwyczajnej drożyzny żywności i paszy w królestwach i krajach monarchyi austryacko-węgierskiej w Radzie państwa reprezentowanych, minister handlu ma prawo zniżyć o ile tego potrzeba, ceny przewozu tychże, atoli nie bardziej, jak do kwoty pobieranej od artykułów podlegających najniższej taryfie na tej kolei.

Postanowienie to stosowane będzie także w razie niedostatku w krajach korony węgierskiej o ile będzie zachowywana wzajemność.

§. 12.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych a to podług postanowień stosowanych w tym względzie jakoteż co się tyczy ulg dla podróżujących wojskowych na innych liniach kolei północnej Cesarza Ferdynanda, w szczególności zaś stosownie do umowy zawartej na dniu 18 czerwca 1868 między ministerstwem wojny państwa a dyrekcyą kolei północnej Cesarza Ferdynanda.

Gdyby jednak ze wszystkiemi kolejami austryackiemi lub większą częścią tychże umówione zostały we względzie transportów wojskowych korzystniejsze dla państwa postanowienia, takowe zaprowadzone będą także na kolei koncesyonowanej.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej ces. król. sądów cywilnych wiedeńskich, do ces. krol. żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanych.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyi dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1872.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy względem wygadzania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

O ile to odnosić się może do kolei w §-fie 1-tym pomienionej, Spółka poddaje się przepisom ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60) wydanej w wykonaniu §-fu 38-go ustawy o służbie wojskowej z dnia 5 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151).

Przepisy tyczące się taryf wojskowych, w paragrafie niniejszym zawarte, jakoteż wszystkie ulgi, stosowane będą także do transportów przeznaczonych dla zakładów rządowych hodowli koni i do osób tymże towarzyszących.

§. 13.

Do zebrania potrzebnych funduszów nadaje się Spółce prawo puszczenia w obieg obligacyj z prawem pierwszeństwa na okaziciela lub na imię opiewających, które mogą być sprzedawane i urzędownie notowane na giełdach austryackich.

Przed wypuszczeniem w obieg przełożyć należy Rządowi do zatwierdzenia odnośne formularze jakoteż plan umorzenia.

§. 14.

Ze strony Rządu czyni się kolei koncesyonowanej następujące ulżenia:

1. Uwalnia się wszelkie kontrakty, podania i wszystkie inne dokumenty, tyczące się zebrania kapitału jakoteż budowy i urządzenia kolei od stępli i opłat, aż do otwarcia ruchu.

2. Uwalnia się od stępli i opłat przypadających od pierwszej emisyi obligacyj z prawem pierwszeństwa jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów.

3. Uwalnia się od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych którymby podlegały kupony, jakoteż od wszelkiego podatku, któryby w przyszłości na mocy ustaw został zaprowadzony, a to na lat 25 licząc od dnia nadania koncesyi.

Dla ułatwienia aby rachunki ruchu kolei z Bielska do Żywca i dawniejszych linij kolei północnej Cesarza Ferdynanda były utrzymywane spólnie, przyjmuje się dochód czysty z linii bielsko-żywieckiej opodatkowaniu podlegający na cały czas uwolnienia od podatków ryczałtowo w sumie ośmdziesiąt tysięcy złotych wal. austr.

§. 15.

Koncesya nadaje się na lat dziewięćdziesiąt licząc od dnia 6 maja 1876 a po upływie tego czasu takowa traci moc swoję.

Rząd może także unieważnić koncesyą, gdyby zobowiązania w §-fie 3-cim określone pod względem rozpoczęcia i dokonania budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §-fu 11-go lit. *b)* ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 16.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia w którymkolwiek czasie kolei koncesyonowanej pod warunkami ustanowionemi dla kolei północnej morawsko-szląskiej i od terminu dla tejże wyznaczonego.

§. 17.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszanie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi lub ustawami, przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu na który została nadana.

Ostrzegając surowo aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą wieksza pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia trzydziestego miesiąca maja w roku zbawienia tysiąc ośmset siedmdziesiątym szóstym. Naszego panowania dwudziestym ósmym.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

89.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17 lipca 1876,

tyczące się przyłączenia gminy miejscowej Miroszowice do obrębu sądu powiatowego rzyczańskiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę miejscową Miroszowice od obrębu sądu powiatowego czarno-kościeleckiego i przyłącza takową do obrębu sądu powiatowego rzyczańskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 października 1876.

Glaser r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4 sierpnia 1876.

90.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, skarbu, tudzież wyznań i oświecenia z dnia 13 czerwca 1876,

tyczące się wymierzania przyczynku szkolnego od spadków, w tych królestwach i krajach, obowiązujące, w których przyczynek ten zaprowadzony, już został ustawą krajową w miejsce dawnej opłaty spadkowej do funduszu szkół początkowych.

Aby ujednostajnić sposób wymierzania przyczynku szkolnego od spadków w powyższych królestwach i krajach, wydaje się w porozumieniu z najwyższą c. k. izbą obrachunkową przepisy następujące:

1. Za podstawę do wymiaru przyczynku szkolnego, gdy wymierzenie takowego jest rzeczą sądów, bierze się spuściznę czystą, przez sądy uznaną, gdy zaś jest to zadaniem urzędów skarbowych, wartość czystą spuścizny, przez te urzędy obliczoną.

2. Od dnia 1 stycznia 1877 sądy zapisywać mają wszystkie spadki, z wyjątkiem tych, od których stósownie do odnośnej ustawy krajowej nie opłaca się przyczynku szkolnego, w wykazie utrzymywać się mającym podług wzoru poniżej podanego, a to zaraz, w każdym zaś razie przed przyznaniem, nie dopiero po przewodzie postępowania spadkowego.

Liczby porządkowe tego wykazu zaczynać się mają corocznie od 1 i biedz bez przerwy aż do końca roku.

Gdy wymierzenie przyczynku szkolnego jest rzeczą sądu, takowy wpisać ma odpowiednie szczegóły w kolumnach wykazu 1 aż do 11, gdy zaś nie jest do tego obowiązanym, tylko w kolumnach 1 aż do 4.

Sądy w miastach stołecznych posyłają wykaz ten co miesiąc, inne zaś sądy, co kwartał, w przeciągu ośmiu dni po upływie miesiąca a względnie kwartału, do izby obrachunkowej krajowej, a natomiast wykazy sądowe półroczne, rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 8 listopada 1850 (Dz. u. p. Nr. 444) i z dnia 28 listopada 1853 (Dz. u. p. Nr. 253) przepisane, nie będą posyłane.

3. Tam, gdzie przyczynek szkolny wymierzają urzędy skarbowe, takowe podobnież każdy akt spadkowy, do wymiaru opłaty skarbowej, nadchodzący, o ile stosownie do odnośnej ustawy krajowej przyczynek szkolny od spuścizny ma być opłacony, zapisywać będą w wykazie, podług powyższego wzoru utrzymywać się mającym, umieszczając w kolumnie 5 aż do 7 spuściznę czystą, którą do wymierzenia opłaty skarbowej policzyły, i wypełniając odpowiednio następne kolumny 8 aż do 11.

Wykaz ten przesyłać także należy do izby obrachunkowej krajowej w terminach wyznaczonych powyżej dla sądów.

4. Sądy i urzędy skarbowe w miastach stołecznych uwiadomić mają natychmiast kasę krajową, wydziałowi krajowemu, podlegającą, o wymierzonych przez siebie przyczynkach szkolnych przesyłając jej, w celu ściągnięcia i zapisania w rachunku tych przyczynków, duplikaty nakazów płatniczych, stronom wydanych, na których wypisana być powinna liczba porządkowa i rok wykazu przyczynków.

Inne zaś sądy uwiadamiać mają o wymierzonych przyczynkach szkolnych urzędy podatkowe w sposób dotychczasowy, ale także z przytoczeniem liczby porządkowej i roku wykazu przyczynków.

5. Tam, gdzie dotychczas, stosownie do przepisu wykonawczego do odnośnej ustawy krajowej, duplikat nakazu płatniczego posyłano izbie obrachunkowej krajowej do zanotowania, takowy od roku 1877 nie będzie posyłany.

Stremayr r. w. **Glaser** r. w. **Pretis** r. w.

Wzór.

Wykaz spadków

z któremi w c. k. ..... w .....

w { miesiącu ..... / kwartale ..... 18..... } postępowanie przewiedziono.

tudzież wymierzonych przyczynków szkolnych.

1	2	3	4	5		6		7		8	
Liczba porządkowa tego wykazu	Liczba dziennika i data postępowania spadkowego	**Imię i nazwisko** tudzież **miejsce zamieszkania spadkodawcy**	Dzień zejścia	Kwota czystej spuścizny		Z tego przypada na dziedziców koniecznych i małżonka		Z tego przypada na innych dziedziców i legataryuszów		Suma legatów dobrowolnych i innych darowizn na te same cele na które służy przyczynek szkolny	
				zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.

Uwaga. Do liczb porządkowych tego wykazu odwoływać się należy w sądowych spisach spuścizn a przeto także

9		10	11	12	13	14		Uwaga
Wymierzony przyczynek szkolny po wliczeniu w niego legatów itd. obok wymienionych		**Imię i nazwisko** tudzież **miejsce zamieszkania strony do zapłacenia obowiązanej**	Dzień doręczenia nakazu płatniczego	Zapłacono przyczynek szkolny				
				dnia	artykuł dziennika	w kwocie		
zł.	ct.					zł.	ct.	

i w wykazach urzędów skarbowych (ustęp 3 rozporządzenia).

91.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 27 czerwca 1876,

o zwinięciu urzędu cłowego pobocznego II klasy w Venco w Pomorzu dalmackiem.

Z dniem ostatnim czerwca 1876 zwija się urząd cłowy poboczny II klasy w Venco w Pomorzu dalmackiem a sprawowanie służby cłowej porucza się oddziałowi straży skarbowej tamże. nadając mu takie upoważnienia, jakie służą urzędowi cłowemu pobocznemu II klasy.

Pretis r. w.

92.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 29 czerwca 1876,

tyczące się wydania blankietów wekslowych stęplowanych bez tekstu.

W zastosowaniu się do życzenia, tu i owdzie objawionego, sprzedawane będą od dnia 1 sierpnia 1876 oprócz blankietów wekslowych stęplowanych, z tekstem niemieckim i włoskim, dotąd w handlu będących, także blankiety wekslowe stęplowane liniowane, wszelkiego rodzaju to jest na 5 c., 7 c., 10 c., 13 c., 19 c., 20 c., 30 c., 32 c., 40 c., 50 c., 60 c., 63 c., 70 c., 80 c., 90 c., 94 c., 1 zł., 1¼ zł., 2 zł., 2½ zł., 3 zł., 3¾ zł., 4 zł., 5 zł., 6 zł., 6¼, 7 zł., 7½ zł. 8 zł., 9 zł., 10 zł., 11 zł., 12 zł., 12½ zł., 13 zł., 14 zł., 15 zł., 16 zł., 17 zł., 17½ zł., 18 zł., 19 zł., 20 zł., 21 zł., 22 zł., 22½ zł., 23 zł., 24 zł. i 25 zł. bez tekstu drukowanego ale zresztą zupełnie tak samo ułożone.

Wzdłuż winiety znajdują się wyrazy „blankiet wekslowy urzędowy“.

Na teraz złożone będą te blankiety wekslowe tylko w tych handlach, w których się o nie dowiadywano.

Zresztą strony mogą zamawiać takowe w Składzie głównym znaczków stęplowych w Wiedniu nadsyłając kwotę za stęple przypadającą.

Pretis r. w.

93.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 4 lipca 1876,

tyczące się przeniesienia siedziby urzędowej starostwa birczyckiego w Galicyi z Birczy do Dobromila.

Na mocy Najwyższego zezwolenia z dnia 17 czerwca 1876 przenosi się z dniem 1 października 1876 siedzibę urzędową starostwa birczyckiego z Birczy do Dobromila.

Lasser r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 8 sierpnia 1876.

94.

Rozporządzenie całego ministerstwa z d. 5 sierpnia 1876.

którem ogłasza się Porządek czynności c. k. Trybunału administracyjnego.

Zamieszczony poniżej Porządek czynności Trybunału administracyjnego, na mocy §-fu 46-go, ustęp 2 ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876) przez tenże c. k. Trybunał administracyjny, ułożony a Najwyższem postanowieniem z dnia 4 sierpnia 1876, zatwierdzony, nabywa mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

Porządek czynności,

c. k. Trybunału administracyjnego.

§. 1.

Czynnościami Trybunału administracyjnego kieruje i nadzór nad ich sprawowaniem wykonywa Prezes lub jego zastępca w duchu ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876), przepisu o wewnętrznem urządzeniu Trybunału administracyjnego (§§. 11, 12 i 46 tej ustawy) i niniejszego Porządku.

§. 2.

Senaty stałe (skarbowe) do spraw tyczących się podatków i opłat, stosownie do §-fu 13-go ustawy, zaprowadzić się mające, utworzone będą z członków, których Prezes stale do tego wyznaczy.

Wyznaczyć należy w tym celu najmniej przewodniczącego, sześciu radców i dwóch zastępców.

Przewodnictwo w senacie skarbowym Prezes może objąć sam lub powierzyć prezesowi senatu.

Gdyby przewodniczącego takiego senatu zaskoczyła przeszkoda, zastąpi go ten z radców należących do senatów skarbowych, który jest stopniem najstarszy.

§. 3.

Utworzenie innych senatów zostawia się uznaniu Prezesa w granicach przepisów ustawy i Porządku czynności.

Do senatów tych powołać można na członków według potrzeby także radców, należących do senatów skarbowych.

§. 4.

Każdy senat, powołany do rozstrzygnięcia a w szczególności do wydania orzeczenia stósownie do §-fu 36-go ustawy (senat rozprawowy) jeżeli przewiduje się, że będzie miał orzekać, co do ważności rozporządzenia, złożony być powinien poprzednio z sześciu radców i przewodniczącego, na co wzgląd mieć powinien Prezes i ten senat, który wydać ma uchwałę stosownie do §-fu 22-go.

§. 5.

Gdy przewodniczący senatu mniema, że wniosek, za którym oświadczyła się większość głosujących, sprzeciwia się ustawie z dnia 22 października 1875 lub Porządkowi czynności, natenczas, z wyjątkiem określonym w §-fie 27-ym oddać należy rzecz pod rozstrzygnienie pełnego zgromadzenia Trybunału administracyjnego.

§. 6.

Z wyjątkami w §§-ach 9-ym i 27-ym określonemi, oddać należy rzecz pod rozstrzygnienie pełnego zgromadzenia i wtedy, gdy senat lub jego przewodniczący uzna, że zdanie większości głosów sprzeciwia się dawniejszemu rozstrzygnieniu Trybunału administracyjnego, tyczącemu się przedmiotu wziętego pod obradę.

§. 7.

Dla uniknienia sprzeczności w uchwałach lub z innych ważnych przyczyn, Prezes Trybunału administracyjnego jest także mocen odsyłać do pełnego zgromadzenia przed obradą lub w ciągu tejże pytania ogólnego znaczenia, w których chodzi o zasadę, z przerzeczonemi wyjątkami.

Jeżeli przypadki takie zdarzą się w senacie, którego przewodniczącym nie jest Prezes, przewodniczący uczynić może wniosek do Prezesa, aby przepis ten został zastosowany.

§. 8.

Zgromadzenie pełne składa się zwyczajnie z wszystkich członków Trybunału administracyjnego.

Do wydania uchwały potrzebna jest obecność najmniej trzech czwartych części członków.

Prezesi senatów mają prawo głosowania na zgromadzeniu pełnem, prócz tego z nich, który zastępuje Prezesa.

Ilość głosujących obecnych, nie licząc przewodniczącego, powinna być parzysta, a jeżeli zgromadzenie pełne rozstrzyga w zastępstwie senatu (§. 13 ustawy), składać się ma najmniej w połowie z członków do urzędu sędziowskiego uzdolnionych.

Jeżeli będzie tego potrzeba dla wyrównania rzeczonego stosunku w jakimkolwiek względzie, ten z członków na którego padnie los, wstrzyma się od uczestnictwa w obradzie i głosowaniu.

Drogą losowania wykluczani być nie mogą prezesi senatów, jakoteż referenci i spółreferenci, a mianowicie ci ostatni wtedy, gdy chodzi o sprawy w których mają referować.

§. 9.

Pytania i sprawy, w których orzekać się ma co do stosowania ustaw i innych przepisów, tyczących się podatków i opłat, odsyła się nie do pełnego zgromadzenia wszystkich członków Trybunału administracyjnego, lecz do pełnego zgromadzenia tych wszystkich, którzy należą do stałych senatów skarbowych jako ich członkowie lub zastępcy.

Tu stosują się odpowiednio przepisy §-fu 8-go.

§. 10.

Jeżeli Trybunałowi administracyjnemu nie jest wiadomy adres żalącego się i jeżeli żaden inny pełnomocnik do odbierania doręczeń nie jest wymieniony, wszystkie załatwienia doręczane będą adwokatowi, który dał swój podpis w zażaleniu (§. 18, ustęp 2 ustawy).

§. 11.

Jeżeli w przedmiocie, pod rozstrzygnienie wziętym, interesowane są i inne osoby, prócz tych, przeciw którym zażalenie jest wymierzone (§§. 19 i 27 ustawy), a ich nazwisko lub mieszkanie nie jest wiadome, Trybunał administracyjny wywiązać się może z obowiązku, w §-fie 27-ym ustawy, przepisanego, jeżeli uzna to za stosowne, przez jednorazowe ogłoszenie, umieścić się mające w gazecie urzędowej odpowiedniego kraju.

§. 12.

Obradę nad jakimkolwiek przedmiotem zaczyna referent wyłuszczeniem stanu sprawy i wnosi jak ma być załatwiona.

Jeżeli był wyznaczony spółreferent, tenże objawia zdanie swoje zaraz po referencie.

Następnie przewodniczący otwiera rozprawę i daje głos mającym prawo głosowania, w takim porządku, w jakim go żądają.

Na rozprawie czyni się i uzasadnia wnioski odmiennej treści.

Gdy nikt głosu nie żąda, lub gdy rozprawa się skończy, przewodniczący zarządza głosowanie nad podanemi wnioskami.

§. 13.

Nad któremi pytaniami i w jakim porządku ma się głosować, o tem orzeka przewodniczący.

Wszakże, na wniosek każdego z członków głosujących, zgromadzenie może i w tym względzie naradzić się i wydać uchwałę.

Radcy dawać mają głosy podług stopnia służbowego, poczynając od najstarszego.

Na zgromadzeniu pełnem, Prezesi senatów, zasiadając z prawem głosowania, dają głosy po wszystkich radcach a to młodszy przed starszym.

Głosowanie odbywa się bez uzasadnienia.

§. 14.

Uchwały wydają się bezwzględną większością głosów.

Gdy głosy dzielą się równo pomiędzy dwa zdania, albo, gdy jedno z więcej zdań, ma za sobą najmniej połowę wszystkich głosów, natenczas prezydujący obowiązany jest dać także swój głos.

Jeżeli w jednym z tych przypadków przystąpi on do tego zdania, które ma już za sobą połowę głosów, tedy to zdanie staje się uchwałą.

Jeżeli w przypadkach, w §§-fach 40 i 41-ym ustawy, wzmiankowanych, lub jakichkolwiek innych, zdania, między które głosy podzieliły się równo, różnią się od siebie tylko co do stosunków wielkości: przewodniczący przyjąć może wielkość średnią.

Chociażby nie zachodził przypadek w którym przewodniczący obowiązany jest do dania głosu, ma on prawo objawić zdanie swoje po wydaniu uchwały i podać je do protokołu.

§. 15.

Gdyby żadne zdanie nie miało za sobą bezwzględnej większości głosów, głosuje się na nowo, rozdrabniając podane wnioski, jeżeli tego potrzeba, na więcej pytań częściowych.

§. 16.

Uchwała, wydana co do jednego pytania częściowego, służyć ma za podstawę obrady i uchwał co do wszystkich następnych pytań częściowych, w tym sposobie, że gdy się do tych ostatnich przystępuje, natenczas i ci głosujących, którzy nie zgadzali się na poprzednią uchwałę, przyjąć mają takową za podstawę także i ich obowiązującą i na tej podstawie dawać głosy co do następnych pytań częściowych.

§. 17.

W podobny sposób (§§. 12 aż do 16) postępować należy gdy się ma ustanowić powody rozstrzygnienia.

§. 18.

Gdy jeden z głosujących chce dany głos odwołać, powinien o tem oznajmić przed zamknięciem posiedzenia. Jeżeli przez to stosunek głosów zmieni się w ten sposób, że wydana uchwała nie ma już za sobą bezwzględnej większości głosów, zarządzić należy nowe głosowanie. W przypadku tym może też być uchwalone ponowienie rozprawy.

§. 19.

Wynik głosowania zapisuje sekretarz na referacie lub na przyłączonych arkuszach.

Oprócz daty obrad i nazwisk wszystkich obecnych, pismo to zawierać powinno dokładny obraz postępowania podczas głosowania.

Zapisuje się wszystkie wnioski, które podano i głosujących, którzy za niemi głosowali.

Każdemu głosującemu wolno podać na piśmie powody swojego zdania i żądać, aby pismo to było dołączone do opisu głosowania.

Przewodniczący sprawdzić powinien zapiski sekretarza i takowe, zarządziwszy jeśli potrzeba ich sprostowanie, podpisem swoim potwierdzić.

§. 20.

Jeżeli chodzi o zarządzenia przygotowawcze i rozstrzygnienia incydentalne (§. 13 ustęp 4 ustawy), zarządzone być może głosowanie drogą pisemną bez zgromadzenia się na posiedzenie. Ale jeżeli dwaj głosujący radcy różnić się będą w zdaniu, w każdym razie zwołać należy do tego posiedzenie.

§. 21.

Załatwienia, uczynić się mające na podstawie wydanych uchwał, zredegowane być powinny zwyczajnie przez referenta a jeżeli w sprawie głównej wydaną została uchwała przeciwna jego zdaniu, przez tego z głosujących, którego wniosek wyniesiony został do uchwały.

Obowiązkiem jest przewodniczącego zbadać czy układ załatwienia zgadza się z uchwałą.

§. 22.

O zamknięciu postępowania przygotowawczego pisemnego i odesłaniu sprawy na rozprawę publiczną i ustną (§. 28 ustawy) stanowi się na przedstawienie referenta przez uchwałę rady.

§ 23.

Rzeczy urzędowe, których załatwienie nie wywiera wpływu stanowczego na prawo osób interesowanych, jeżeli ani w ustawie ani w Porządku czynności nie jest przepisane aby brane były pod obradę, załatwiać można bez obrady (jako bieżące), o ile Prezes zgadza się z wnioskiem referenta.

§. 24.

Adwokaci, stawający jako obrońcy stron, jakoteż pełnomocnicy władz, korporacyj i gmin (§. 31 ustawy) udowodnić powinni należycie uprawnienie swoje do zastępstwa.

§. 25.

Na rozprawie ustnej najprzód referent odczytuje swoją relacyą ułożoną na piśmie.

W takowej podaje się obraz istotnego stanu rzeczy, przytoczone powody zażalenia, jakoteż, jeżeli są, wywody odporne władz administracyjnych i stron pozwanych, natomiast nie wyjawia się wcale zdania, jak rzecz należałoby rozstrzygnąć.

Następnie daje się głos żalącemu się, potem obrońcy władzy administracyjnej pozwanej, a po nim osobom spółinteresowanym, jeżeli są.

Pozwanym należy się w każdym razie prawo przemówienia na końcu.

§. 26.

Interesowanym wolno dla zabezpieczenia praw swoich żądać aby oddzielne ustępy ściślej określone zostały w protokóle rozprawy ustnej spisać się mającym (§. 42 ustęp 1 ustawy).

Na żądanie osoby interesowanej, przewodniczący zarządzić ma natychmiast odczytanie oddzielnych ustępów gdy chodzi o ściślejsze określenie w układzie słownym.

§. 27.

Nad orzeczeniem, wydać się mającem na podstawie rozprawy ustnej, naradzać się i takowe uchwalić mają tylko ci członkowie Trybunału administracyjnego, którzy byli obecni na całej rozprawie ustnej.

Przepisy §§-fów 5, 6, 7 i 9 nie odnoszą się do uchwał tego senatu.

§. 28.

Jeżeli na rozprawie ustnej pokaże się, że trzeba będzie rozstrzygnąć wątpliwość co do ważności rozporządzenia, a senat rozprawowy nie składa się z sześciu radców i przewodniczącego, rozprawę natychmiast przerwać należy i wyznaczyć dla tej sprawy nową rozprawę z wzmocnionym senatem.

Nowa rozprawa odbyć się ma także i wtedy, gdy na obradzie która nastąpi po rozprawie ustnej (§. 36 ustawy), poruszona będzie wątpliwość ważności rozporządzenia i w skutku tego senat rozprawowy uchwali ponowienie rozprawy przed wzmocnionym senatem.

§. 29.

Na naradzie w §-fie 27-ym wzmiankowanej najprzód referent uczynić ma wniosek co do uchwał wydać się mających.

Co się tyczy formy obradowania, głosowania i uchwalenia, co się tyczy treści i uwierzytelnienia protokołu (§. 42 ustęp 2 ustawy), jakoteż co się tyczy wygotowania orzeczenia, w tej mierze stosują się przepisy §§-fów 12-go aż do 18-go, 19-go ustęp 2 aż do 5 i 21-go.

§. 30.

Rozstrzygnienia wydane przez zgromadzenie pełne i zgromadzenie senatów skarbowych (§. 9), jakoteż wszelkie rozstrzygnienia, tyczące się ważności rozporządzenia, zachowywać należy w oddzielnych zbiorach.

Nadto wszystkie rozstrzygnienia te powinny być powielone i rozdane między wszystkich członków Trybunału administracyjnego.

§. 31.

Co się tyczy znoszenia się Trybunału administracyjnego z władzami i stronami, jakoteż, co się tyczy sprawowania władzy policyjnej na posiedzeniu (§. 32 ustawy), tudzież, co się tyczy urządzenia i zawiadowstwa urzędów pomocniczych, jakoteż pod względem całego wewnętrznego biegu czynności, stosowane być mają odpowiednie przepisy ustawowe istniejące dla sądów zwyczajnych.

§. 32.

Trybunałowi administracyjnemu wolno czynić wnioski tyczące się zmiany tego Porządku czynności. Wnioski tego rodzaju wzięte być mają pod rozprawy na pełnem zgromadzeniu Trybunału administracyjnego i przedstawione za pośrednictwem rady ministrów Cesarzowi do zatwierdzenia (§. 46 ustawy).

§. 33.

Gdzie w niniejszym Porządku jest mowa o ustawie bez bliższego oznaczenia, tam miano na myśli ustawę z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z roku 1876), o ustanowieniu Trybunału administracyjnego.

95.

Rozporządzenie całego ministerstwa z d. 5 sierpnia 1876,

którem w zastósowaniu się do ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876), §. 46 ustęp 1, wydają się przepisy, tyczące się wewnętrznego urządzenia c. k. Trybunału administracyjnego, tudzież osób, które przy takowym mają być zamianowane.

1. Kierownictwo Trybunału administracyjnego sprawuje Prezes onegoż a w jego nieobecności, lub gdyby go zaskoczyła przeszkoda, prezes senatu najstarszy stopniem. Gdyby i prezesi senatów byli przeszkodą zaskoczeni, kierownictwo objąć ma radca dworu stopniem najstarszy.

2. Prezesowi lub jego zastępcy służy w szczególności prawo wyznaczania czynności radcom i urzędnikom pomocniczym do służby konceptowej i manipulacyjnej, tudzież prawo wybierania w ważnych przypadkach spółreferenta. Wyznacza on tak ilość posiedzeń i rozpraw, jak nie mniej czas i miejsce tychże. Do niego należy tworzenie osobnych senatów z zachowaniem przepisów zawartych w §-fie 13-ym ustawy z dnia 22 października 1875 (Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876). Jemu przekłada się protokóły rozpraw i obrad wszystkich senatów.

Mianuje dyrektora kancelaryi, wybierając go z grona radców, tudzież sekretarza prezydyalnego, wybranego z pomiedzy wszystkich urzędników konceptowych Trybunału administracyjnego.

3. Te posady służbowe Trybunału administracyjnego, których mianowanie nie jest zachowane Najjaśniejszemu Panu, obsadza sam Trybunał administracyjny zapomocą rozpisania konkursu.

Jeżeli jednak w czasie trwającego konkursu, lub przez obsadzenie miejsc na które konkurs był rozpisany, opróżniona będzie taka sama posada, i są uzdatnieni do niej kandydaci, zaniechać można dalszego rozpisania konkursu.

Gdy się obsadza posady zastrzeżone wyłącznie dla wysłużonych podoficerów, tudzież posady, do których takowi przyznane mają pierwszeństwo przed innymi spólubiegającymi się, zachowywać należy odnośnie przepisy szczególne.

4. Co się tyczy przeszkody z pokrewieństwa i powinowactwa między urzędnikami Trybunału administracyjnego i obowiązku osób ubiegających się o posadę wykazania w prośbie takich stosunków jeżeli się w nich znajdują; tudzież, co się tyczy wykazów uzdatnienia osób ubiegających się o służbę, w tej mierze stosowane będą przepisy ustawy o wewnętrznem urządzeniu posad sądowych z dnia 3 maja 1853 (Dz. u. p. Nr. 81).

5. Do spraw osobowych, mianowicie do obsadzenia posad służbowych i do postępowania porządkowo-karnego przeciwko urzędnikom nie uzdatnionym na sędziów i przeciwko sługom Trybunału administracyjnego, ustanowi Prezes Trybunału tego komisyą nieustającą, z sześciu członków onegoż złożoną, pod własnem lub swego zastępcy przewodnictwem, która sprawy tego rodzaju rozstrzygać będzie większością głosów.

6. Żaden urzędnik ani sługa Trybunału administracyjnego sprawować nie może urzędu swego, nie złożywszy przepisanej przysięgi służbowej.

Prezes składa przysięgę na ręce Najjaśniejszego Pana.

Od prezesów senatów, radców i innych urzędników konceptowych, dyrektorów urzędów pomocniczych i adjunktów dyrekcyi urzędów pomocniczych

odbiera przysięgę prezes, od innych urzędników kancelaryjnych i sług, przełożony urzędu pomocniczego.

7. W razie zrzeczenia się posady postąpić należy podług odnośnych przepisów ustawy z dnia 3 maja 1853 (Dz. u. p. Nr. 81).

8. Toż samo tyczy się wykazów osobowo-służbowych, tamże przepisanych, z których jeden egzemplarz zachowywany będzie w prezydyum Trybunału administracyjnego a drugi u prezesa ministerstwa.

9. Urzędnik Trybunału administracyjnego uczestniczyć nie może jako przewodniczący lub radca w wymiarze sprawiedliwości a w szczególności ani wpływać na rozstrzygnienie sprawy ani zasiadać na rozprawie lub obradzie:

1. w swoich własnych sprawach i wszystkich takich, w których pośrednio lub bezpośrednio ponieść może szkodę lub osiągnąć korzyć;

2. w sprawach swojej żony, swoich krewnych w linii wstępnej i zstępnej, swojego rodzeństwa stryjecznego, ciotecznego i wujecznego, tudzież tych, którzy są z nim jeszcze bliżej spokrewnieni lub aż do tego samego stopnia spowinowanemi;

3. w sprawach swoich przysposobicieli lub wychowawców, dzieci przybranych lub wychowawców;

4. w sprawach swoich pupilów i oddanych sobie w pieczę;

5. w sprawach swoich wierzycieli lub dłużników, bez względu czy wszystkie osoby tak w tym, jak i w 2, 3 i 4 ustępie wzmiankowane, uczestniczą w sprawie we własnem imieniu lub tylko jako pełnomocnicy albo zastępcy, bezpośrednio lub pośrednio;

6. w sprawach, w których występował poprzednio jako świadek, obrońca doradca, pośrednik lub traktujący;

7. nadto w Trybunale administracyjnym nikt uczestniczyć nie może w rozstrzyganiu spraw, o których już w postępowaniu administracyjnem, na podstawie którego wydano rozstrzygnienie lub zarządzenie, będące przedmiotem zażalenia, dał swoje zdanie jako referent, głosujący, rewident lub aprobant;

8. członek Trybunału administracyjnego wykluczony być ma od referowania i przewodniczenia na rozprawie i naradzie, jeżeli referent władzy administracyjnej lub urzędnik, który w sprawie rozstrzygał, zostaje z nim w jednym ze związków pokrewieństwa lub powinowactwa wzmiankowanych pod 2.

Także i urzędnicy podrzędni, uwiadomić mają swego przełożonego o związkach przytoczonych pod 1 aż do 6 jeżeli w nich zostają i prosić o uwolnienie od poruczonej im czynności urzędowej.

Kontrakty najmu lub dzierżawy, w mocy będące, uważane nie będą za stosunek uzasadniający wykluczenie podług ustępu 5-go.

10. Prezes udzielać może urzędnikom i sługom Trybunału administracyjnego urlop na sześć tygodni.

Jeżeli potrzeba dać urzędnikowi lub słudze, naraz lub w odstępach czasu, urlop, wynoszący ogółem więcej niż sześć tygodni w ciągu jednego roku, udać się należy po pozwolenie do prezesa ministerstwa.

O urlop dla prezesa starać się należy u Najjaśniejszego Pana.

O przeszkodzie do pełnienia służby, w skutek choroby lub innego przypadku nie dającego się uniknąć, uwiadomić należy Prezesa, gdy zaś ten znajduje się w takiem położeniu, prezesa ministerstwa, i, jeśli on tak zarządzi, udowodnić tę przeszkodę. Nieobecność w skutek przeszkody tego rodzaju nie ma być uważana za urlop.

11. W postępowaniu porządkowo-karnem przeciw urzędnikom Trybunału administracyjnego, uzdatnionym na sędziów, stosowana będzie ustawa z dnia 21 maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 46).

Urzędnikom nie uzdatnionym na sędziów i sługom Trybunału administracyjnego, gdyby wykroczyli przeciwko obowiązkom, które wkłada na nich urząd lub przysięga służbowa, dawać może prezes upomnienia i nagany, lub, gdyby środki te były bezskuteczne, zarządzić odciąganie z pensyi i dodatku służbowego aż do sumy należytości ćwierćrocznej.

Przeciwko naganom danym na piśmie i przeciwko zarządzonym odciąganiom, dotknięty tem podać może w przeciągu dni 14 zażalenie do prezesa ministerstwa.

Jeżeli te pomniejsze skarcenia pozostaną bez skutku, lub jeżeli zachodzi ciężkie naruszenie obowiązku, niweczące zaufanie w służbie, zawyrokować należy po przeprowadzeniu śledztwa jedne z tych kar porządkowych, okolicznościom odpowiadającą, która stosowana bywa w przypadkach takich do urzędników nie uzdatnionych na sędziów i do sług trybunałów zwyczajnych.

12. Władzę porządkowo-karną nad urzędnikami nie uzdatnionymi i sługami Trybunału administracyjnego, przechodzącą upoważnienia prezesa, wykonywa sam Trybunał a względnie komisya osobowa, ustanowić się mająca stosownie do ustępu 5, z odpowiedniem stosowaniem przepisów ustawy z dnia 3 maja 1852, Nr. 81 Cz. I. rozdział 7, tyczących się tak urzędników nie uzdatnionych na sędziów jak i sług Trybunałów. Upoważnienia, nadane tam ministrowi sprawiedliwości, służą prezesowi ministrów.

13. Wszystkie postanowienia porządkowo-karne, wygotowane na piśmie, wychodzące czy to stosownie do ustępu 11 od prezesa, czy stosownie do ustępu 12 od komisyi osobowej, zapisane będą w wykazie osobowo-służbowym (ustęp 8).

Po trzech latach nienagannego sprawowania się, ten, którego się to tyczy, prosić może o wykreślenie nagany w wykazie osobowo-służbowym zapisanej, o czem decydować ma prezes.

14. Z końcem każdego roku słonecznego, Trybunał administracyjny złożyć ma prezesowi ministrów do przejrzenia i przedstawienia Najjaśniejszemu Panu wykaz czynności, któremi się w ciągu roku zajmowano, obejmujący w pierwszej części ogólny stan czynności Trybunału, w drugiej stan czynności podzielony podług ministerstw, przeciwko rozstrzygnieniom lub zarządzeniom których zażalenia są wymierzone, albo do których zakresu działania sprawy należą, nakoniec w trzeciej części, podług krajów, stan czynności z powodu zażaleń przeciw rozstrzygnieniom lub zarządzeniom urzędów administracyjnych krajowych, powiatowych i gminnych.

15. Rozporządzenie to nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayer** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 17 sierpnia 1876.

96.

Umowa z dnia 12 grudnia 1875,

pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a księstwem Liechtenstein o przedłużenie na rok 1876 traktatu z dnia 23 grudnia 1863 (Dz. u. p. Nr. 47 z r. 1864), tyczącego się dalszego trwania związku cłowego i podatkowego.

(Zawarta w Wiedniu dnia 12 grudnia 1875, ratyfikowana przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Budapeszcie dnia 24 maja. 1876 a ratyfikacye wzajemne wymienione dnia 30 czerwca 1876.)

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki:

Król Węgierski, Król Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. itd.

wiadomo czynimy i oznajmujemy niniejszem:

Gdy pomiędzy pełnomocnikiem Naszym a pełnomocnikiem [illegible] udzielnego Liechtensteinskiego, w przedmiocie odnowienia związku cłowego i podatkowego, w roku 1852 zawartego i stósownie do traktatu z dnia 23 grudnia 1863, przedłużonego a który w skutek wypowiedzenia kończy się z dniem 31 grudnia 1875, zawarty i podpisany został w Wiedniu dnia 12 grudnia 1875, traktat z dwóch artykułów składający się, który opiewa dosłownie jak następuje:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski z jednej strony, i

Jego książęca Mość Książę udzielny Liechtensteinski z drugiej strony,

zarządzili rokowania w celu odnowienia związku cłowego i podatkowego, w roku 1852 zawartego i stosownie do traktatu z dnia 23 grudnia 1863, przedłużonego, a który w skutek wypowiedzenia kończy się z dniem 31 grudnia roku bieżącego, i mianowali do tego Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:

pana Józefa Barona Schwegela, kawalera orderu św. Szczepana i orderu żelaznej korony trzeciej klasy, c. i k. radcę dworu i radcę ministeryalnego;

Jego książęca Mość Książę udzielny Liechtensteinski:

pana Klemensa Hrabiego Westphalena,

którzy, przejrzawszy swoje pełnomocnictwa i znalazłszy takowe w porządku, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Związek podatkowy i cłowy, na dniu 23 grudnia 1863 pomiędzy obiema Stronami kontraktującemi, zawarty, tudzież wszystkie tyczące się go postanowienia obecnie w mocy będące, przedłuża się na rok jeden, a przeto takowy trwać ma do końca 1876 roku.

Gdy obie Strony uznają w ogólności zbawienne skutki tego traktatu a tylko okazała się potrzeba kilku nowych odmian, stosunkom zmienionym odpowiadających, przeto Wysokie Strony kontraktujące zgodziły się, że w ciągu roku 1876 wejdą w rokowania nad pożądanemi zmianami i takowych dokonają.

Artykuł II.

Traktat niniejszy ratyfikowany będzie w Wiedniu przed końcem 1875 roku.

W dowód czego pełnomocnicy Wysokich Stron kontraktujących traktat podpisali i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Wiedeń, dnia 12 grudnia 1875.

(L. S.) Józef Baron **Schwegel** r. w.

(L. S.) Klemens Hr. **Westphalen** r. w.

przeto po rozstrząśnieniu wszystkich postanowień tego traktatu, takowy zatwierdziliśmy i przyrzekamy cesarskiem i królewskiem słowem za Siebie i za Naszych następców, że go w całej osnowie wiernie zachowywać będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaliśmy własnoręcznie dokument niniejszy i rozkazaliśmy wycisnąć na nim pieczęć Naszą cesarską i królewską.

Działo się w Naszem stołecznem mieście Budapeszcie dnia 24 maja w roku zbawienia 1876, Naszego panowania dwudziestym ósmym.

Franciszek Józef r. w.

Andrássy r. w.

Na własne Jego c. i k. Apostolskiej Mości rozkazanie:

Józef Baron **Schwegel** r. w.,
c. i k. radca dworu i radca ministeryalny.

Umowę powyższą, jako przez obiedwie Izby Rady państwa, zatwierdzoną, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 25 lipca 1876.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

97.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 28 czerwca 1876,

zaprowadzające system metryczny w ustawach i rozporządzeniach, w których wymienione są pewne odległości, mające służyć za podstawę do wymierzenia podróżnego i milowego, jakoteż w tych, które zawierają pewne oznaczenia miar i wag w przedmiocie urządzenia więzień, ciężaru kajdan i oględzin zwłok.

W zastosowaniu się do ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i na zasadzie ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) rozporządza się:

§. 1.

Przepis zawarty w §-fie 383 ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) a tyczący się należytości dla świadków, stosuje się, gdy odległość wynosi przeszło 15 kilometrów, — przepis §-fu 25-go ustawy o układaniu list przysięgłych z dnia 23 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 121), tyczący się należytości dla przysięgłych i doradców poufnych, gdy odległość wynosi przeszło 7·5 kilometra, — przepis §-fu 15-go ustawy o ustanowieniu komisyj wykonawczych z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43), tyczący się należytości dla doradców poufnych, gdy odległość wynosi przeszło 3·8 kilometra — przepis §-fu 15-go taryfy do ustawy notaryalnej z dnia 25 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 75). o należytościach notaryuszów, gdy odległość wynosi przeszło 7·5 kilometra.

§. 2.

Należytość za podróże służbowe, wyznaczona stósownie do §-fu 5-go rozporządzenia o należytościach urzędników, dyurnistów i sług z dnia 3 lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169) i §-fu 1-go rozporządzenia z dnia 28-go września 1858 (D. u. p. Nr. 166), jeżeli odległość tam i napowrót czyni łącznie mniej niż 15 kilometrów, wynosić będzie za każdego konia, należącego się podług przepisów i za każdy miryameter, 1 zł. $5^1/_2$ ct. wal. austr. — Odległość, za którą powózka nie ma być wynagradzana a która stosownie do rozporządzenia z dnia 3 grudnia 1859 (Dz. u. p. Nr. 221) wynosiła aż do $^1/_2$ mili, ogranicza się aż do 3·8 kilometra.

Wynagrodzenie za powózkę do podróż komisyjnych liczyć się ma podług ilości miryametrów.

Postanowienie tyczące się milowego i należytości za doręczenie, zawarte w pierwszem ustępie §§-fów 15-go i 21-go rozporządzenia z dnia 3 lipca 1854 (Dz. u. p. Nr. 169) stosować się będzie jeżeli odległość wynosi przeszło 3·8 kilometra. Milowe wynosi $23^1/_2$ ct. wal. austr. za każdy miryametr drogi tam i napowrót.

Za kawałki drogi, wynoszące mniej niż 2 kilometry, nie płaci się żadnego wynagrodzenia, gdy się oblicza drogę stósownie do trzeciego ustępu §-fu 15-go.

§. 3.

Do nowo robionych kajdan dla więźniów stosowane będą w osnowie rozporządzenia z dnia 22 listopada 1855 (Dz. u. p. Nr. 201) następujące wagi i miary:

1. Wagi kajdan:

a) dla dzieci, kobiet, słabowitych mężczyzn: kajdany pojedyncze na nogi 300 gramów aż do 770 gramów,

kajdany podwójne na nogi 690 gramów aż do 1 kila 40 gramów;

b) dla silnych mężczyzn: kajdany pojedyncze na nogi 1 kilo 50 gramów aż do 1 kila 120 gramów,

kajdany podwójne na nogi 2 kila 240 gramów:

2. Długość łańcucha wynosi 32 centymetry a przy pętach 48 centymetrów.

§. 4.

Otwór, stosownie do instrukcyi sądów karnych z dnia 16 czerwca 1854 (Dz. u. p. Nr. 165, §. 43, L. 3) w pośrodku drzwi więzienia znajdować się mający, wynosić powinien, gdy nowe otwory takie będą robione, 42 centymetry w kwadrat.

§. 5.

Gdy się zakłada nowe więzienia i urządza cele więzienne, stosować należy następujące wymiary w miejsce tych, które przepisane zostały rozporządzeniem z dnia 24 sierpnia 1849 (Dz. u. p. Nr. 376, §§. 2 i 5):

Mur obwodowy powinien mieć najmniej 4 metry wysokości; cela powinna mieć 4 metry długości, 2·5 metra szerokości, 3·5 metra wysokości.

Okno umieszczone być powinno zwyczajnie w odległości 2 metrów od podłogi.

§. 6.

Odległość 1 aż do 1½ cala, w rozporządzeniu z dnia 28 stycznia 1855 (Dz. u. p. Nr. 26, §. 77), o sądowych oględzinach zwłok, przytoczona, wynosić ma 27 milimetrów aż do 40 milimetrów.

Odnośnie do przepisu §-fu 113-go mieć należy w pogotowiu wagę talerzykową z ciężarkami aż do 5 kilo.

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Lasser r. w. **Glaser** r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w.

98.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwami handlu i skarbu z d. 7 lipca 1875,

tyczący się zamiany ilości dawnych miar i wag podanych w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z dnia 30 kwietnia 1840, L. 10259, o urządzeniu wozów.

Na zasadzie ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872), którą zaprowadzony został nowy Porządek miar i wag, tudzież ustawy z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), o zamianie ilości miar i wag, przytoczonych w przepisach ustawowych, obecnie obowiązujących, na miary i wagi metryczne, rozporządza się co następuje:

Ilości miar i wag, przytoczone w §§-fach 1, 3 i 5 rozporządzenia kancelaryi nadwornej z dnia 30 kwietnia 1840, L. 10259 o urządzeniu wozów, zmieniają się jak następuje:

W §-fie 1-ym, według którego szerokość wozów ciężarowych nie powinna wynosić więcej nad 9 stóp wiedeńskich, przyjmuje się zamiast tych 9 stóp wiedeńskich, trzy metry.

W §-fie 3-cim, według którego ciężar ładunku wozów, na kołach, mających dzwona węższe niż 6 cali, jeśli są dwukołowe, nie ma wynosić więcej niż 30 cetnarów wiedeńskich, a jeśli czterokołowe, więcej niż 60 cetnarów wiedeńskich, wozy zaś, gdy dzwona kół mają 6 cali wiedeńskich szerokości uwolnione są od połowy myta, zamienia się szerokość dzwon z 6 cali wiedeńskich na 16 centymetrów, ciężar zaś ładunku z 30 cetnarów na 16·8 cetnara metrycznego a z 60 cetnarów na 33·6 cetnara metrycznego.

W §-fie 5-tym, według którego używanie przyrządu do hamowania kół, zrobionych z dzwon, mających mniej niż 6 cali szerokości, w celu powstrzymania ich nieprzerwanego toczenia się, jeśli się nie używa hamulca, jest zabronione, zamienia się wyznaczone tu 6 cali na 16 centymetrów.

Lasser r. w

99.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu, ministerstwem wojny państwa i ministerstwem Obrony krajowej z d. 7 lipca 1876,

tyczące się zamiany ilości dawnych miar i wag przytoczonych w rozporządzeniu kancelaryi nadwornej z dnia 28 kwietnia 1848, L. 12242 o zakładaniu składów amunicyi i prochowni pokojowych.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się co następuje:

Przepis kancelaryi nadwornej z dnia 28 kwietnia 1848, L. 12242 o zakładaniu składów amunicyi i prochowni pokojowych wydany na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 12 kwietnia 1848, zarządzający aby odległość ich od budynków mieszkalnych wynosiła najmniej 400 sążni, zmienia się w ten sposób, że takowa wynosić ma normalnie najmniej 760 metrów.

Odnośnie do przepisu tegoż rozporządzenia kancelaryi nadwornej, stanowiącego, aby składy do sprzedaży, o ile takowe zawierają nie więcej nad 50 cetnarów prochu, były oddalone o 200 sążni, stanowi się aby odległość wynosiła 380 metrów, a wielkość zapasu ustanowiona na 50 cetnarów, zamienia się na 28 cetnarów metrycznych.

Lasser r. w.

100.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 7 lipca 1876,

tyczące się zamiany ilości miar dawnych przytoczonych w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 3 stycznia 1851 (Dz. u. p. Nr. 16) o zgartywaniu śniegu.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się:

W §-fie 2-gim rozporządzenia cesarskiego z dnia 3 stycznia 1851 (Dz. u. p. Nr. 16), według którego obowiązek zgartywania śniegu cięży na tych gminach, przez których obręb gościniec przechodzi, lub które oddalone są od gościńca nie więcej jak o dwie mile, zamienia się tę odległość dwumilową na 15 kilometrów.

Lasser r. w.

101.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem handlu i sprawiedliwości z dnia 7 lipca 1876,

tyczące się zamiany dawnego oznaczenia odległości w ustawie z dnia 15 listopada 1867 (Dz. u. p. Nr. 135) o prawie zgromadzania się.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się:

W §-fie 7 ustawy z dnia 15 listopada 1867 (D. u. p. N. 135) o prawie zgromadzania się, według którego, gdy Rada państwa lub Sejm krajowy są zgromadzone, nie wolno pozwalać na odbywanie zgromadzeń pod gołem niebem w miejscu ich siedziby i w obwodzie o promieniu 5 milowym, zamienia się tę odległość pięciu mil na 38 kilometrów.

Lasser r. w.

102.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwami handlu i sprawiedliwości z d. 7 lipca 1876,

tyczące się zamiany dawnego oznaczenia odległości w ustawie prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 62 z roku 1863).

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1862) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) rozporządza się:

W §-fie 14 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6 z roku 1863), w którym wyznaczona jest wysokość kaucyi dla druków peryodycznych, wychodzących w Wiedniu lub w okolicy to jest w odległości aż do dwóch mil, jakoteż w innych miejscach i ich okolicy, zamienia się tę odległość dwie mile na 15 kilometrów.

Lasser r. w.

103.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12 lipca 1876,

tyczące się przyłączenia gminy Auber do okręgu sądu powiatowego sesańskiego w Gorycyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Auber od okręgu sądu powiatowego komeńskiego i przyłącza ją do okręgu sądu powiatowego sessańskiego.

Rozporządzenie to nabywa mocy od dnia 1 października 1876.

Glaser r. w.

104.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 25 lipca 1876,

o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania miar drewnianych do płynów, po 100 litrów pojemności, mających, a służących do mierzenia moszczu winnego i owocowego.

W zastosowaniu się do ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) podaje się do publicznej wiadomości przepisy poniżej zamieszczone o przyjmowaniu do sprawdzania i cechowania miar drewnianych do płynów, po 100 litrów pojemności, mających, przez c. k. Komisyą główną miar i wag, wydane, nadmieniając, że w obrocie publicznym miar tych wolno używać tylko do mierzenia moszczu winnego i owocowego.

Chlumecky r. w.

Przepisy

o konstrukcyi i sprawdzaniu miar drewnianych do płynów, po 100 litrów pojemności, mających, a służących do mierzenia moszczu winnego i owocowego.

Materyał, kształt i oznaczenie.

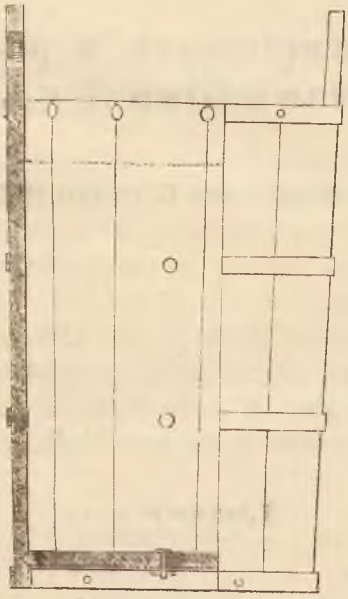

Robi się miarę z twardego drzewa, z klepek w kształcie obok wyobrażonym, dając jej następujące wymiary:

Średnica górna . . . 480 milimetrów,
„ dolna . . . . 432 milimetry.
Odległość pionowa od górnego brzegu aż do dna . 720 milimetrów

Wysokość powierzchni płynu, odpowiadającą pojemności 100 litrów, oznaczyć się ma dwoma znakami (gwoździe płaskie lub klamerki), leżącemi naprzeciwko siebie w kierunku średnicy. Odległość pionowa, wyżej podana, jest tak obliczona, że gdy naczynie jest właściwie napełnione, odległość powierzchni płynu od górnego brzegu wynosi prawie 100 milimetrów.

Celem ułatwienia wyrobu pozwala się aby średnice tej miary były nieco większe lub mniejsze od obliczonych powyżej, aż do 15 milimetrów.

Oznacza się miarę wypaleniem znaku: 1 H (t. j. 1 hektolitr), a tuż pod nim wyrazu: MOST (moszcz).

Konstrukcya.

Klepki, które najmniej 25 milimetrów grubości mieć powinny, przymocowane być mają na każdej fudze do górnej obręczy żelaznemi nitami, mającemi główki płaskie średnicy 20 milimetrów, w taki sposób, ażeby główka nitu znajdowała się wewnątrz.

Podobnież wątory czterech klepek, które to wątory 40 milimetrów długości mieć powinny, połączone być mają z obręczą dolną w taki sposób, ażeby ich cztery nity łącznie z dwoma znajdującemi się na końcach szyny dolnej, tworzyły sześciokąt foremny.

Dno, które powinno być dostatecznej grubości i mieć tak wewnętrzną jak i zewnętrzną powierzchnią, wygładzoną, zaopatrzyć należy dwoma szynami, pochylonemi do spojeń dąg pod 45°.

Szyny te, mające 25 milimetrów szerokości a najmniej 1½ milimetra grubości, kończą się z szerokością obręczy dolnej na nie wciśniętej, z którą połączone być powinny nitami na wskróś przechodzącemi.

Oprócz tego każda szyna przymocowaną być powinna do dna 8 gwoździami, mającemi główki płaskie o średnicy 8 milimetrów, w równej od siebie odległości wbitemi i tak, iżby wewnątrz widać było końce z drzewa wystające i zagięte. Nadto przez środek dna przechodzi nit, wbity od wewnątrz, z główką 25 milimetrów średnicy mającą, którego drugi koniec znitowany być powinien z obydwiema przecinającemi szynami (jak u hektolitra do rzeczy sypkich).

W celu zapobieżenia ile możności utrącaniu się wątorów, takowe obwiedzione być jeszcze powinny od strony wewnętrznej obręczą żelazną, $1^1/_2$ milimetra grubości mającą i połączoną zapomocą 6 nitów z obręczą dolną.

Oprócz obręczy dolnej i górnej, których brzegi zewnętrzne schodzić się powinny z powierzchnią górnego i dolnego brzegu klepek, wbić jeszcze potrzeba dwie obręcze i spoić takowe z klepkami za pomocą 4 takich samych nitów, jakich użyto w celu przymocowania klepek do górnej i dolnej obręczy, w równej od siebie odległości umieszczonych. Obręcze te powinny mieć najmniej 30 milimetrów szerokości a najmniej $1^1/_2$ milimetra grubości.

Miara zaopatrzona być może w rękojęci żelazne przymocowane w taki sam sposób jak u większych miar do rzeczy sypkich, albo też rękojęci te stanowić mogą dwie klepki, na przeciwko siebie w kierunku średnicy, leżące, po nad górny brzeg stosownie wystające (jak widać na figurze), z przewierconemi okrągłemi dziurami w które wtyka się drążek.

Sprawdzanie i granica błędów.

Sprawdza się podług przepisu instrukcyi.

Cechuje się na zewnętrznej powierzchni dna, tudzież na zewnętrznej ścianie miary, ale tylko wtedy, gdy pojemność rzeczywista nie różni się od właściwej o więcej lub mniej niż 0·5 litrów.

Opłata za sprawdzanie.

Za sprawdzanie opłaca się:

A. Za sprawdzenie i cechowanie . . . . . 60 ct.

B. Za sprawdzenie bez cechowania . . . . . 30 „

Wiedeń, dnia 25 lipca 1876.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Herr r. w.

105.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwami handlu i skarbu z dnia 31 lipca 1876,

tyczące się zamiany oznaczeń, przytoczonych w ustawie z dnia 19 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 22) i w ustawie z dnia 11 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 23) o wymiarze kosztów podróży członków Izby poselskiej i delegacyi Rady państwa.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62), rozporządza się:

W §-fie 1-ym ustaw z dnia 19 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 22) i z dnia 11 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 23) o kosztach podróży członków Izby poselskiej i delegacyi Rady państwa, według którego takowi pobierać mają tytułem wynagrodzenia tychże kosztów po jednemu złotemu wal. austr. za każdą milę drogi tam i napowrót, przyjmuje się w miejsce mili jeden miryametr i podwyższa odpowiednio kwotę wynagrodzenia z jednego złotego na jeden złoty 32 centy.

Lasser r. w.

106.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 2 sierpnia 1876,

tyczące się umowy między monarchyą austryacko-węgierską a Włochami, w przedmiocie odsyłania do ojczyzny podrzutków, z Tryestu do prowincyj weneckich lub prowincyi Mantuy i odwrotnie.

C. k. Rząd krajów w Radzie państwa, reprezentowanych i Rząd królestwa włoskiego, wymieniwszy jednobrzmiące deklaracye ministeryalne, jedna z dnia 30 maja, a druga z dnia 20 czerwca 1876, w przedmiocie odsyłania do ojczyzny podrzutków, z Tryestu do prowincyj weneckich lub prowincyi Mantuy i odwrotnie, zgodziły się na następujące postanowienia, uchwalone przez radę miejską tryestyńską, jako sejm krajowy, zgromadzoną, na posiedzeniu z dnia 13 kwietnia 1876.

Artykuł 1.

Rząd Jego c. i k. Apostolskiej Mości zobowiązuje się mieć staranie o odsyłanie do ojczyzny podrzutków, do Tryestu przynależnych a w zakładach prowincyi weneckich lub prowincyi Mantuy, umieszczonych.

Natomiast Rząd Najjaśniejszego króla włoskiego zobowiązuje się mieć staranie o odesłanie do ojczyzny podrzutków, do prowincyj weneckich lub do prowincyi Mantuy przynależnych, umieszczonych w domu podrzutków w Tryeście.

Artykuł 2.

Podrzutki obu stron odsyłane będą do ojczyzny dopiero po sześciutygodniowym pobycie w zakładach i pod warunkiem, że mogą być przewiezione bez niebezpieczeństwa, że szczepienie ospy z dobrym skutkiem przebyły i że krajowość ich została należycie stwierdzona.

Artykuł 3.

Podrzutki oddawane będą w domu podrzutków w Udine, któremu koszta tymczasowego przyjęcia będą zwracane.

Artykuł 4.

Koszta te zwracać będzie każda Strona za dzieci swego własnego kraju; mianowicie Rząd austryacki za podrzutki przynależne do Tryestu, a Rząd włoski za te które przynależą do prowincyj weneckich lub do prowincyi Mantuy.

Artykuł 5.

Rząd Jego c. i k. Apostolskiej Mości ponosić będzie koszta podróży podrzutków weneckich i mantuańskich z Tryestu do Udine i koszta podróży podrzutków do Tryestu przynależnych z Udine do Tryestu.

Artykuł 6.

W przedmiocie odsyłania dzieci do ojczyzny, municypalność Tryestu i prefektury królestwa włoskiego weneckie i mantuańskie znosić się będą ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 7.

Rozumie się samo przez się że umowa niniejsza nie zmienia dawniejszych umów w przedmiocie bezpłatnego pielęgnowania na wzajem podrzutków do jednego Państwa przynależnych a w zakładach drugiego, umieszczonych.

Umowa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 lipca 1876.

Lasser r. w.

107.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 8 sierpnia 1876,

którem podaje się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag tudzież do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171).

W zastosowaniu się do ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 162 z r. 1872), tyczącej się nowego Porządku miar i wag, tudzież ustawy z dnia 24 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 50), w przedmiocie zmiany niektórych przepisów Porządku miar i wag z dnia 23 lipca 1871, podają się do wiadomości publicznej następujące przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag, tudzież do taryfy opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), wydane przez c. k. Komisyą główną miar i wag.

Chlumecky r. w.

Dodatek trzeci do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19 grudnia 1872.

Do §§-ów 5—9 i 11.

I. O dozwolonych miarach do oleju.

Przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania osobne miary do olejów, w handlu detailicznym używać się mające, na 1, 0·5, 0·2, 0·1, 0·05 i 0·02 litra.

Jeżeliby to potrzebom krajowym odpowiadało, miary te używane być mogą także do mierzenia mleka.

W przedmiocie wyrobu i sprawdzania miar tych obowiązują następujące przepisy:

Oznaczanie.

Znak ma być wyraźny, wyciśnięty lub wybity i oznaczać ma powyższe ilości z przydaniem słowa Litr albo głoski L. a części ułamkowe wyrażone być powinny tylko zapomocą ułamków dziesiętnych.

Kształt.

Miary te robione być powinny, jak miary do strychowania, w kształcie walca, którego wysokość jest dwa razy większa od średnicy.

Wymiary rozmaitych miar, w milimetrach wyrażone, są więc następujące:

Wielkość miary	obliczone wymiary średnicy	wysokości
1 L.	86·0	172·1^{mm}
0·5 „	68·3	136·5 „
0·2 „	50·3	100·6 „
0·1 „	39·9	79·8 „
0·05 „	31·7	63·4 „
0·02 „	23·4	46·7 „

Aby wyrób tych miar ułatwić, pozwala się aby średnice były nieco większe lub mniejsze od podanych powyżej, różnice jednak u miar od 1 litra aż do 0·2 litra nie powinny przenosić 2 milimetry, u mniejszych, 1 milimetr.

Konstrukcya i inne własności.

Na miary do oleju używać wolno tylko blachy żelaznej doskonale pobielonej i takowa powinna być dostatecznej grubości, ażeby wytrzymywała należycie wpływy którym w użyciu ma podlegać. Do lutowania używać wolno tylko cyny zupełnie czystej.

Miary te różnią się od zwykłych miar do płynów tem, że z powodu snadniejszego wylewania się olejów, nie są wzmocnione u dołu obręczką i że zamiast górnej obręczki jest tylko obrąbek u miar na 1 litr, 15 milimetrów, u miar na 0·5 i 0·2 litra, 10 milimetrów a u mniejszych 8 milimetrów szerokości mający, utworzony tym sposobem, że się blachę u góry najprzód na szerokość 2 milimetrów a potem drugi raz, stosownie do rozmaitych wielkości miary na zewnątrz wywija i zbija mocno z zewnętrzną ścianą naczynia.

Obrąbek ten przeznaczony jest zarazem do wybicia na nim cechy, przeto 2 guzki cynowe nie są potrzebne w miarach do oleju.

Dolny brzeg miar do oleju wystawać ma ponad dolną powierzchnią dna, które zrobione być powinno tak jak w zwykłych miarach do płynów, tylko o 2 milimetry.

Ponieważ miary do oleju napełniają się tylko przez zanurzenie, przeto zamiast zwykłego uszka, daje się im tylko tak zwane zawieśnik, zrobiony z paska blaszanego, do naczynia przylutowanego, dostatecznej długości, z górnym końcem w kształcie haka, zakrzywionego, z zagiętemi brzegami.

Na tych hakach wybija rzemieślnik swój znak; tam, gdzie są do miary przylutowane, powinny być tuż pod brzegiem na 3 aż do 4 milimetrów pod kątem prostym odgięte.

Sprawdzanie i granice błędów.

Pojemność rzeczywista miar do olejów nie powinna być ani większą ani mniejszą od właściwej niż

u miar na 1 litr o	$^1/_{400}$	pojemności właściwej
u miar na 0·5 i 0·2 litra o	$^1/_{200}$	„ „
u mniejszych o	$^1/_{100}$	„ „

Cechowanie.

Cechę wybija się na obrąbku wzmacniającym górny brzeg miary.

Do §§-ów 5—9 i 11.

II. O kształcie i materyale miar metalowych do płynów na 5, 10, 20 i 50 litrów.

Miary metalowe do płynów, po 5, 10, 20 i 50 litrów pojemności, wyrabiane być mogą nietylko w kształcie przepisanym w drugim dodatku do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 17 z roku 1875) lecz także w kształcie stożka.

Gdy są stożkowe, mogą być zrobione z blachy żelaznej, doskonale pobielonej, lub z miedzianej a w tym ostatnim przypadku powinny być wewnątrz całe i dobrze, czystą cyną pobielone.

Będą miały następujące wymiary w milimetrach:

	5 L.	10 L.	20 L.	50 L.
Średnica dolna	200	250	320	430
„ górna	100	125	160	215
wysokość pionowa od górnego brzegu do dna	282	363	440	606

przyczem powierzchnia płynu, gdy naczynie zostanie właściwie napełnione, będzie oddalona od górnego brzegu o 20, 25, 30 i 35 milimetrów.

Celem ułatwienia wyrobu tych miar pozwala się aby średnice były nieco większe lub mniejsze od wymiarów powyżej obliczonych, aż do 3 od sta i odległość powierzchni płynu od górnego brzegu gdy naczynie jest właściwie napełnione, wynosić może w miarach na 5 i 10 litrów: 10 aż do 30 milimetrów, w miarach na 20 i 50 litrów: 20 aż do 50 milimetrów.

Brzegi naczynia, górny i dolny, wzmocnione być powinny rąbkiem, mającym 15 aż do 30 milimetrów szerokości. — Zresztą pod względem konstrukcyi, oznaczenia, jakoteż granicy błędów stosować tu należy te przepisy, które tyczą się miar metalowych walcowych, tej samej wielkości, opatrzonych wyższą szyjką.

Cechuje się tam gdzie języczki są przynitowane, tudzież na kroplach cynowych umieszczonych na spojeniu dna z ścianą boczną w dwóch miejscach, naprzeciwko siebie w kierunku średnicy.

Do §-ów 19, 21, 22 i 23.

O dozwolonych ciężarkach handlowych z lanego żelaza na 50 kilogramów.

Będą przyjmowane do sprawdzania i cechowania ciężarki handlowe z lanego żelaza na 50 kilogramów. Znak ich: 50 K. wylany być powinien pismem wklęsłem na górnej powierzchni.

Ciężarki te robione być mają w tym kształcie, który przepisany jest w §-fie 21 Porządku sprawdzania z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) dla ciężarków handlowych na 20, 10 i 5 kilogramów. Przyjmując ciężar gatunkowy żelaza lanego = 7·1, wymiary będą następujące:

	Milimetrów
Wysokość całkowita	217·2
„ aż do płaszczyzny na której stoi mały stożek	181·0
„ małego stożka i połkolistej nasady	36·2
Średnica postawy dolnej	217·2
„ górnej powierzchni	206·3
„ wyciętego stożka od dołu	85·0
„ „ „ „ góry	103·1

Średnica małego stożka od dołu	59·7
„ „ „ „ góry	41·6
Wewnętrzna średnica ucha	22·0
Grubość ucha	8·0
Szerokość ucha	22·0
Wewnętrzna średnica pierścienia	78·0
Grubość pierścienia	16·0

Co się tyczy innych własności zastosowane być powinny do ciężarków z lanego żelaza na 50 kilogramów, przepisy podane w §-fie 22-gim Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 dla ciężarków handlowych z lanego żelaza na 20, 10 i 5 K. Co do wielkości wydrążenia na materyał wyrównywający, sztuka na 50 kilogramów ma być odlana lżejsza najwięcej o 300 gramów a najmniej o 120 gramów niż sztuka pełna ciężaru prawidłowego tej samej wielkości.

Ciężarki handlowe na 50 K. różnić się mogą od prawidłowych najwięcej o 5 gramów i mogą być tylko za wielkie.

Do §§-ów 41—45.

O dozwoleniu gazomierzów suchych.

Będą przyjmowane do sprawdzania i cechowania także gazomierze zwane suchemi, w których mierzy się gaz zapomocą systemu komórek z ruchomemi ścianami (przyrządów na kształt miecha), zamkniętych w puzdrze, zupełnie gazu nieprzepuszczającem. Ponad komórkami gdzie się mierzy jest miejsce oddzielne, w którem przenosi się ruch powrotowy ścian na suwacza i rachmistrza.

Oznaczenie i własności gazomierzy suchych.

Od każdego gazomierza suchego, który ma być sprawdzony, wymaga się:

a) aby podawał ilość gazu w metrach sześciennych i aby to było wyraźnie oznaczone na rachmistrzu;

b) aby na nim było wyrażone nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta tudzież liczba fabryczna;

c) aby miejsce którem gaz wchodzi i którem uchodzi było oznaczone;

d) aby skórki z których komórki wewnętrzne są zrobione, nie przepuszczały wcale gazu i aby suwacze dokładnie przystawały;

e) aby na gazomierzu podana była suma przestrzeni gdzie się mierzy, których jest zawsze dwa razy więcej niż miechów czyli komórek wewnętrznych, przy ciśnieniu gazu odpowiadającem słupowi wodnemu 40^{mm} wysokości w formie: J= . . . . . Liter, jakoteż największa objętość gazu, którą tenże w jednej godzinie ma przypuszczać w formie: V= . . . . Kub. Metr.

f) aby bez uszkodzenia cechy, później wybić się mającej, nie można było dostąpić do rachmistrza, i aby każda jego tarcza oznaczona była tylko liczbami, podającemi w metrach sześciennych mierzoną ilość gazu; nadto musi znajdować się przyrząd, którymby można mierzyć małe części objętości przepuszczonego gazu, aż do tak drobnej ilości, jaka jest potrzebna do dokładnego oznaczenia błędu, jaki może zachodzi.

Nie wymaga się aby w gazomierzach suchych znajdowała się skazówka wahadłowa.

Cechowanie i granica błędów.

Gazomierze suche cechować wolno tylko wtedy, jeżeli różnica ilości gazu podanych przez rachmistrza od ilości gazu rzeczywiście przepuszczonych wynosi najwięcej d w a od sta za wiele albo za mało.

Cechuje się kilkakrotnem wyciśnięciem cechy w taki sposób, aby nie można było dostąpić bez uszkodzenia cechy ani do rachmistrza ani do przestrzeni gdzie się mierzy.

Dodatek trzeci do Taryfy opłat za sprawdzanie

z dnia 19 grudnia 1872.

Do II. Miary do płynów.

Zaprowadzenie i cechowanie miar do oleju, jakoteż za sprawdzanie ich bez cechowania liczone być mają te same opłaty które w taryfie opłat za sprawdzanie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) i w pierwszym Dodatku do tej taryfy z dnia 18 lipca 1874 (Dz. u. p. Nr. 110) są ustanowione.

Do V. Ciężarki.

Od ciężarków handlowych na 50 kilogramów liczone być mają następujące opłaty:

A. Za sprawdzanie i cechowanie . . . . . 40 ct.
B. „ „ bez cechowania . . . . . 20 „

Do VIII. Gazomierze.

Gdy się sprawdza gazomierze s u c h e, opłaty ustanowione w dokumencie *A* i *B* ustępu VIII dla gazomierzy mokrych, liczone być mają p o d w ó j n i e. Opłaty ustanowione w kolumnie *C*, odpadają.

C. k. Komisya główna miar i wag:
Herr r. w.

108.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 8 sierpnia 1876,

jako Rząd nabył c. k. uprzywilejowaną kolej dniestrzańską.

Gdy na zasadzie ustawy z dnia 18 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 48), stosownie do umowy z dnia 29 kwietnia 1876 pomiędzy c. k. ministerstwem skarbu i c. k. ministerstwem handlu w zastępstwie c. k. Skarbu z jednej strony a c. k. uprzywilejowaną koleją dniestrzańską jakoteż kuratorem sądownie ustanowionym do obrony praw służących posiadaczom obligacyj z prawem pierwszeństwa rzeczonej spółki kolei, z drugiej strony, linie c. k. uprzywilejowanej kolei dniestrzańskiej, w księdze dla kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego lwowskiego zahipotekowane a w szczególności linia główna z Chyrowa do Stryja z odnogą z Dro-

hobyczy do Borysławia z wszystkiemi ruchomościami i nieruchomościami tudzież prawami koncesyą nadanemi i skądinąd wynikającemi, przeszły na c. k. Rząd w którego imieniu od dnia 1 maja 1876 Pierwsza spółka kolei żelaznych węgiersko-galicyjskich w moc umowy z dnia 10 kwietnia 1876 ruch na rzeczonych kolejach utrzymuje, przeto w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 25 kwietnia 1876 dokument koncesyi z dnia 5 września 1870 (Dz. u. p. Nr. 135) traci moc obowiązującą.

Chlumecky r. w.

109.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 11 sierpnia 1876,

tyczące się rozpoczęcia czynności urzędowych przez nowo ustanowioną c. k Dyrekcyą policyi w Gradcu.

Nowo ustanowiona w Gradcu c. k. Dyrekcya policyi rozpocznie czynności urzędowe od dnia 1 września 1876.

Lasser r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 2 września 1876.

110.

Rozporządzenie ministerstwa Obrony krajowej, ministerstwa rolnictwa i ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 11 sierpnia 1876,

o przyprowadzaniu koni (zwierząt jucznych) przed komisyą klasyfikacyjną w miejscu chwilowego pobytu.

Tym właścicielom koni (zwierząt jucznych), którzy w czasie klasyfikacyi koni są razem ze swemi końmi nieobecni w zwykłem miejscu pobytu, pozwala się, aby konie swoje (zwierzęta juczne) przyprowadzali do oględzin i klasyfikacyi przed komisyą klasyfikacyjną, w miejscu chwilowego ich pobytu lub najbliżej tego miejsca, urzędującą.

W tym celu takowi właściciele koni, czyniąc stosownie do §-fu 2-go rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1 sierpnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 136) w gminie swego zwykłego pobytu, Uwiadomienie o koniach i zwierzętach jucznych, które posiadają, prosić mają, aby konie te klasyfikowane były za poruczeniem, wymieniając dokładnie miejsce i powiat, tudzież czas pobytu chwilowego i konie (zwierzęta juczne) które tam z sobą biorą.

Prośbę tę zapisać należy w Uwiadomieniu a względnie w Wykazie koni (zwierząt jucznych) zameldowanych, który zestawiać ma zwierzchność gminy, mianowicie zaś w rubryce przeznaczonej na uwagi. O prośbach względem poruczenia, naczelnik gminy uwiadomić ma przełożoną władzę administracyjną powiatową, składając jej odpis Uwiadomienia lub wyciąg z Wykazu koni zameldowanych w którym prośba jest wyrażona.

Jeżeli nic nie przeszkadza przychyleniu się, władza administracyjna powiatowa prześle dwa egzemplarze Wykazu sporządzonego podług wzoru *B*, który w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 1 sierpnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 136), jest podany, wypełniwszy rubryki 1, 2, 3, do władzy administra-

cyjnej powiatowej chwilowego miejsca pobytu, prosząc o zarządzenie przyprowadzenia koni przed komisyą klasyfikacyjną w miejscu chwilowego pobytu lub najbliżej tego miejsca, urzędującą, tudzież o zwrót egzemplarza tego Wykazu po wypełnieniu rubryk 4, 5, 6.

Klasyfikacya za poruczeniem wtedy tylko uwalnia od obowiązku przyprowadzenia koni przed komisyą klasyfikacyjną zwykłej siedziby, jeżeli nastąpiła na podstawie otrzymanego pozwolenia.

Auersperg r. w. **Horst** r. w. **Mannsfeld** r. w.

111.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 16 sierpnia 1876,

o upoważnieniu komory pobocznej królewsko-węgierskiej w Novi do ekspedyowania wina z Dalmacyi przywożonego.

Komora poboczna II klasy w Novi, jak wiadomo z rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 138), upoważniona do pobierania cła od wina w ilościach aż do 50 wiader, z Dalmacyi morzem przywożonego, a to podług 27 pozycyi taryfy, uwaga 1 taryfy cłowej powszechnej, otrzymała, jak donosi królewsko-węgierskie ministerstwo skarbu, przedłużenie upoważnienia tego na dalsze trzy lata, t. j. aż do 1 lipca 1879, przy czem ilość, przyjmować się mającą naraz do oclenia, oznaczono na 25 hektolitrów.

Pretis r. w.

112.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 23 sierpnia 1876,

o przeniesieniu na spółkę wyłącznie uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda praw, opartych na koncesyi tyczącej się kolei lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfskiej.

Gdy wyłącznie uprzywilejowana kolej północna Cesarza Ferdynanda, w moc ustawy z dnia 12 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 42), stosownie do kontraktu kupna i przedaży z dnia 28 czerwca 1876, linie kolei, do c. k. uprzyw. spółki kolei lundenbursko-nikolsbursko-grussbachskiej, należące, w księdze dla kolei żelaznych u c. k. sądu krajowego wiedeńskiego zahipotekowane a mianowicie z Lundenburga w zetknięciu z koleją północną Cesarza Ferdynanda na Nikolsburg do Grussbachu dla złączenia z siecią uzupełniającą spółki austryackiej kolei państwa i z Neusiedlu na Laa do Zellerndorfu dla zetknięcia się z koleją północno zachodnią austryacką, od rzeczonej spółki, obecnie w likwidacyi, będącej, za zezwoleniem Rządu drogą kupna nabyła i eksploatacyą rzeczonych kolei zaczęła już od dnia 16 kwietnia 1876: przeto w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 20 sierpnia 1876, koncesye, tyczące się linij kolei lundenbursko-nikolsbursko-grussbachskiej i zellerndorfsko-laańsko-neusiedelskiej, stanowiące przedmiot dokumentów koncesyj z dnia 4 września 1870 (Dz. u. p. Nr. 9 z roku 1871) i z dnia 14 sierpnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 137), przeszły na spółkę akcyjną wyłącznie uprzywilejowanej kolei północnej Cesarza Ferdynanda.

Przy tem jednak, zacząwszy od chwili objęcia eksploatacyi rzeczonych kolei przez wył. uprzyw. spółkę kolei północnej Cesarza Ferdynanda, t. j. od dnia 16 kwietnia 1876, postanowienia, zawarte w artykułach II aż włącznie do XIII i w XV aż włącznie do XIX Najwyższego dokumentu koncesyi z dnia 4 września 1870 (Dz. u. p. Nr. 9 z roku 1871), jak również zawarte w §§-fach 2 aż włącznie do 18 Najwyższego dokumentu koncesyi z dnia 14 sierpnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 137), tracą moc swoję a na ich miejsce wydają się następujące, jednolite postanowienia koncesyjne (I aż do XVI).

I.

Rząd ma prawo polecić Spółce wzniesienie budowy dolnej pod drugi tor i położenie takowego, gdy przez dwa lata, po sobie następujące, dochód ryczałtowy z jednego kilometra wynosić będzie więcej niż 21.500 zł. w. a. rocznie.

II.

Spółka obowiązana jest pozwolić za wynagrodzeniem kosztów, ażeby koleje łączące, gdyby przedsiębiorstwa górnicze i przemysłowe, mające siedziby nad koncesyonowaną linią kolei, zechciały takowe dla dowozu swoich płodów budować, zostały do kolei doprowadzone i z odpowiedniemi dworcami połączone w sposób dla ruchu kolei jak najmniej uciążliwy, i w ogólności popierać usilnie przyjście do skutku takich odnóg kolejowych a co się tyczy warunków zbiegu takich odnóg kolejowych poddać się pod decyzyą ministerstwa handlu.

III.

Spółka obowiązana jest utrzymywać ruch na kolejach koncesyonowanych bez przerwy przez cały czas, na który koncesya jest nadana.

IV.

Do wybudowania drugiego toru pod I wzmiankowanego jakoteż do rozszerzenia grobli kolejowych jeśli będzie potrzebne nadaje się Spółce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich odnóg ze względu na dobro powszechne.

V.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszych przepisów koncesyjnych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń (mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854, regulaminu ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 i przepisów o sygnałach z dnia 16 czerwca 1872 (Dz. u. p. Nr. 80), tudzież do ustaw i rozporządzeń które w przyszłości mogą być wydane.

VI.

Co się tyczy bezpłatnego przewożenia urzędników rządowych, oficyalistów i sług, podróżujących po służbie, jakoteż, co się tyczy powinności dla zakładu pocztowego i zakładu telegrafów państwa, stosowane być mają na kolejach koncesyonowanych odnośne postanowienia dokumentu koncesyi dla kolei północnej morawsko-szląskiej z dnia 6 maja 1867 (Dz. u. p. Nr. 82, §§. 12, 14 i 15).

VII.

Dla kolei lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfskiej ustanawia się następująca taryfę maksymalną opłat za przewóz podróżnych:

		od osoby i kilometra
I klasa . . .	5·0	cnt. wal. austr. srebrem.
II „ . . .	3·5	„ „ „ „
III „ . .	2·5	„ „ „ „

Dla pociągów pospiesznych ceny te podwyższone być mogą o 20 od sta, o ile średnia chyżość tych pociągów (razem z przestankami na stacyach), wynosi najmniej 36 kilometrów.

Dla pociągów mieszanych ceny powyższe zniżyć należy o 20 od sta. Minister handlu może wszakże uchylić czasowo zniżenie gdy wymagają tego stosunki obrotu odnośnego przedsiębiorstwa kolejowego lub jakiekolwiek inne względy.

Jeżeliby jeszcze większe zniżenia okazały się potrzebne, Spółka obowiązana jest zaprowadzić na żądanie ministra handlu dla części kolei które minister wskaże IV klasę (do stania) z ceną taryfową 1·5 centa wal. austr. srebrem od osoby i kilometra.

Zaprowadzone na kolei północnej morawsko-szląskiej opłaty taryfowe od pakunków tudzież od przewozu powozów i zwierząt żywych, w związku z przewozem osób, jakoteż wszystkie przepisy taryfowe kolei północnej morawsko-szląskiej, tyczące się przewozu osób i pakunków, tudzież powozów i zwierząt żywych pociągami osobowemi, stosowane być mają także na kolei lundenbursko-grussbachsko-zellerndorfskiej, dopóty, dopóki minister handlu, po wysłuchaniu przedsiębiorstwa kolejowego, nie zaprowadzi innych opłat i przepisów taryfowych.

VIII.

Dla kolei koncesyonowanej ustanawia się następującą taryfę maksymalną opłat od przewozu towarów:

od tonny i kilometra w centach waluty austryackiej srebrem:

A. Posyłki pospieszne.

1. Od zwyczajnej posyłki pospiesznej . . . . . 16 ct.
2. Od posyłki pospiesznej ulegającej zniżeniu jak: nabiał, jarzyny, świeże mięso, chleb itd. połowa kwoty powyższej.

B. Towary frachtowe.

I. Towary całkie.

Klasa I, jakoto: leki i pachnidła, towary kolonialne, książki, wyroby brązowe, galanteryjne i drobiazgi, rękodzieła, towary jedwabne, kuśnierskie, futra i skóry, wyroby tytuniowe itd. . . . . 6·5 ct.

Klasa II, jakoto: towary bawełniane i lniane pospolite, rośliny farbierskie, drożdże, towary drewniane pospolite, świece i mydło, papier, owoce świeże, cukier itd. . . . . 5·5 ct.

od towarów wielkiego miejsca potrzebujących, jakoto: pierza, chmielu nie prasowanego, drzew żyjących, towarów sitarskich itd. liczyć się będzie opłatę klasy I $1^1/_2$ raza wzięta.

2. Pełnemi wagonami.

Klasa *A*, jakoto: zboże, strączywo, nasiona olejne, mlewo, słód, sól, żelazo i stal (w prętach, sztabach, płytach), szyny żelazne, wino, piwo, gorzałka, wyskok i ocet, ryż, cukier surowy, tytoń surowy itd. . . . . 5·0 ct.

Klasa *B*, jakoto: drzewo budulcowe i do wyrobu (nie dłuższe od wagonu) ziemniaki, nawozy sztuczne, guano, mączka kościana, kości, spodyum, wapno, cement itd. . . . . 4·0 ct.

Klasa *C*, jakoto: drzewo opałowe, rudy, surowizna i okruchy żelazne, cegły, dachówki, łupek, piasek, kamienie, ziemia (zwyczajna, także glina), lód i śnieg, nawóz naturalny, rogi i kopyta, popiół, buraki cukrowe itd. . . . 3·5 ct.

Opłaty od węgla kopalnego i koksu wynosić nie mogą więcej nad 2·5 ct. i jeżeli potzeba, zaprowadzić należy dla tych artykułów taryfy osobne.

W miarę potrzeby zaprowadzone być mogą za zezwoleniem ministra handlu taryfy osobne ze zniżonemi opłatami także i dla innych artykułów przewozowych ważnych z przyczyny lokalnych stosunków kolei.

Klasyfikacya towarów i wszystkie postanowienia uboczne tyczące się przewozu towarów podlegają zatwierdzeniu ministra handlu.

Opłaty poboczne powinny być takie same jak na kolei północnej morawsko-szląskiej dopóki minister handlu nie ureguluje inaczej tychże opłat pobocznych.

W obrocie tranzytowym pobierać się będzie za linią lundenbursko-zellerndorfską i odwrotnie tylko połowę opłaty manipulacyjnej.

IX.

W razie niedostatku i nadzwyczajnej drożyzny żywności i paszy w królestwach i krajach monarchyi austryacko-węgierskiej w Radzie państwa reprezentowanych, minister handlu ma prawo zniżyć o ile tego potrzeba, ceny przewozu tychże, atoli nie bardziej, jak do kwoty pobieranej od artykułów podlegających najniższej taryfie na tej kolei.

Postanowienie to stosowane będzie także w razie niedostatku w krajach korony węgierskiej o ile będzie zachowywana wzajemność.

X.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych a to podług postanowień stosowanych w tym względzie jakoteż co się tyczy ulg dla podróżujących wojskowych na innych liniach kolei północnej Cesarza Ferdynanda, w szczególności zaś stosownie do umowy zawartej na dniu 18 czerwca 1868 między ministerstwem wojny państwa a dyrekcyą kolei północnej Cesarza Ferdynanda.

Gdyby jednak ze wszystkiemi kolejami austryackiemi lub większą częścią tychże umówione zostały we względzie transportów wojskowych korzystniejsze dla państwa postanowienia, takowe zaprowadzone będą także na kolejach koncesyonowanych.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej ces. król. sądów cywilnych wiedeńskich, do ces. król. żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanych.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyi dla oddziałów kolei polowej*), jakoteż do umowy dodatkowej**) o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy względem wygadzania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

O ile to odnosić się może do kolei lundenbursko-zellerndorfskiej, Spółka poddaje się przepisom ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60) wydanej w wykonaniu §-fu 38-go ustawy o służbie wojskowej z dnia 5 grudnia 1868 (Dz. u. p. Nr. 151).

XI.

Do zebrania funduszów potrzebnych na nabycie kolei lundenbursko-zellerndorfskiej, nadaje się Spółce prawo puszczenia w obieg akcyj lub obligacyj z prawem pierwszeństwa na okaziciela lub na imię opiewających, które mogą być sprzedawane i urzędownie notowane na giełdach austryackich.

Przed wypuszczeniem w obieg przełożyć należy Rządowi do zatwierdzenia odnośne formularze jakoteż plan umorzenia.

XII.

Dla ułatwienia, aby rachunki ruchu kolei lundenbursko-grussbachskiej i dawniejszych linij kolei północnej Cesarza Ferdynanda były utrzymywane spólnie, pozwala się aby uwolnienie od podatków służące kolei lundenbursko-grussbachskiej na mocy artykułu XIV dokumentu koncesyi z dnia 4 września 1870 wykonywane było przez przyjęcie dochodu czystego z linii lundenbursko-grussbachskiej na cały czas uwolnienia od podatków ryczałtowo w sumie 32.000 złotych wal. austr.

XIII.

Co się tyczy rozkładu wydatków spólnych a w szczególności ciężarów parku na poręczonej i nie poręczonej sieci kolei północnej Cesarza Ferdynanda, koleje żelazne, stanowiące przedmiot teraźniejszej umowy, uważane będą za integralną część składową sieci nieporęczonej.

XIV.

Koncesyą nadaje się na lat dziewięćdziesiąt licząc od dnia 6 maja 1876 a po upływie tego czasu takowa traci moc swoję.

Rząd może także unieważnić koncesyą, gdyby zobowiązania pod względem utrzymywania ruchu nie były dopełnione.

---

*) Dodatek do Nr. 148 w 42 części rocznika 1870 rozporządzeń normalnych Dziennika rozporządzeń dla c. k. armii.

**) Rozporządzenia normalne Dziennika rozporządzeń dla c. k. armii z r. 1871, część 22, Nr. 79.

XV.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia w którymkolwiek czasie kolei koncesyonowanej pod warunkami ustanowionemi dla kolei północnej morawsko-szląskiej i od terminu dla tejże wyznaczonego.

XVI.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszanie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi lub ustawami, przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu na który została nadana.

XVII.

Z powodu nabycia kolei lundenbursko-zellerndorfskiej przez spółkę akcyjną wył. uprz. kolei północnej Cesarza Ferdynanda pozwala Rząd na następujące ulgi:

1. Uwolnienie od stępli i opłat aktów prawniczych których przedmiotem jest wzmiankowane nabycie a względnie tyczących się tego kontraktów i wszystkich innych dokumentów, jakoteż emisyą obligacyj z prawem pierwszeństwa z powodu tego nabycia wypuścić się mających a zarazem wniesień i wykreśleń hipotecznych z tego samego powodu nastąpić mających i tyczących się tego podań i wygotowań.

2. Uwolnienie od opłat za przeniesienie własności jakieby przypadły w razie skupowania gruntów w przyszłości.

Chlumecky r. w.

113.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1876,

tyczące się zmian terytoryalnych w kilku sądach powiatowych w Austryi poniżej Anizy.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się

I. Gminy Fladnitz górny i dolny, Felling, Hardegg, Mallersbach, Markersdorf, Pleising, Waschbach, Riegersburg, Heufurth i Hofern od okręgu sądu powiatowego geraskiego a względnie od okręgu sądu obwodowego kremskiego i przyłącza do okręgu sądu powiatowego retzkiego a względnie sądu obwodowego korneuburskiego;

II. gminę katastralną Autendorf z gminą miejscową Elsern, gminę katastralną Heinrichsreith z gminą miejscową Wolfsbach, gminy miejscowe Altstadt-Drosendorf, miasto Drosendorf, Thumritz z gminami katastralnemi Thumritz górny i dolny, tudzież Thürnau z gminami katastralnemi Thürnau górny i dolny, od okręgu sądu powiatowego raabskiego i przyłącza do okręgu sądu powiatowego geraskiego.

Rozporządzenie to nabywa mocy od dnia 1 listopada 1876.

Glaser r. w.

114.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 27 sierpnia 1876,

o przeniesieniu napowrót c. k. komory pobocznej altwarnsdorfskiej II klasy z Gross-Schönau do Altwarnsdorf.

C. k. komora poboczna altwarnsdorfska II klasy połączona z królewsko saską komorą poboczną w Gross-Schönau przeniesiona napowrót na ziemię austryacką do Altwarnsdorf, rozpocznie tam swoje czynności urzędowe od dnia 1 września 1876.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 23 września 1876.

115.

Ustawa z dnia 27 maja 1876,

o dzieleniu się w Dalmacyi gruntami gminnemi zdatnemi do uprawy.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

W miarę dzielenia się gruntami gminnemi pod uprawę zdatnemi, w gminach królestwa dalmackiego, stosownie do przepisów tyczącej się tego ustawy krajowej, uskuteczniać się mającego, zrzeka się państwo wszystkich praw, służących mu jako zwierzchniczemu właścicielowi gruntów, które od dnia dzisiejszego, według przepisów ustawy niniejszej będą rozdzielone.

§. 2.

Gdy grunty gminne, dzielić się mające, zapisane są w stałym katastrze podatku gruntowego jako las lub pastwisko krzewiste, natenczas, jeżeli przed uchwaleniem dzielenia, przeznaczenie tychże do uprawy innego rodzaju, nie było podług przepisów ustawy leśnej dozwolone, takowe muszą być poświęcone na zadrzewienie i muszą pozostać zadrzewione.

Nadto, wszystkie w ogóle nieużytki, dzielić się mające, poświęcone będą na zadrzewienie i muszą pozostać zadrzewione, gdy komisye, w myśl ustawy krajowej do kierowania dzieleniem i dzielenia postanowione, uznają, że to dla dobra powszechnego jest potrzebne i w skutek tego, orzekając o planie dzielenia, polecą zalesienie owych nieużytków.

§. 3.

Grunty pomniejszych rozmiarów (§. 7) nie należące do dzielonej całości i które podług planu dzielenia leżą pomiędzy gruntami leśnemi (§. 2), w ten

sposób, że zostawienie ich w rękach innego właściciela byłoby niewątpliwie szkodliwe dla gospodarki i bezpieczeństwa przyległych gruntów leśnych, mogą być wciągnięte w całość dzieloną a następnie mają być także poświęcone na zadrzewienie i muszą pozostać zadrzewione.

Właściciele tych gruntów będą w zupełności wynagrodzeni innym gruntem, przynajmniej takiej samej wartości, z oddzielonej całości wziętym, któryby ich potrzebom gospodarskim ile możności odpowiadał.

Właściciele ci, gdyby poczytywali się za pokrzywdzonych tą zamianą gruntów, poszukiwać mogą na gminie (przysiołku) dopłaty w pieniądzach albo całkowitego wynagrodzenia samemi pieniędzmi, w administracyjnym toku instancyi a jeżeli wyrok władzy administracyjnej ich nie zadawalnia, zwyczajną drogą prawa.

§. 4.

Spory, przy dzieleniu gruntów gminnych, pomiędzy gminami lub przysiołkami, zachodzące, które tyczą się granic lub wzajemnych roszczeń do użytkowania tych gruntów, rozstrzygać ma komisya krajowa (§. 5 ustawy krajowej), z wykluczeniem drogi sądowo-cywilnej.

Od decyzyi komisyi krajowej odwołać się można w przeciągu czterech tygodni po jej doręczeniu, do komisyi ministeryalnej, ustanowić się mającej do tego celu w ministerstwie rolnictwa.

Rzeczona komisya ministeryalna składać się ma z dwoch radców ministerstwa rolnictwa i dwóch radców ministerstwa spraw wewnętrznych pod przewodnictwem ministra rolnictwa lub jegozastępcy.

W przypadkach, gdy stosunek sporny, aż do stanowczego rozstrzygnięcia trwać mający, obawiać się każe znacznych szkód dla kultury krajowej lub dla dobra publicznego w ogólności, komisya krajowa zarządzić ma stosownie do okoliczności prowizoryum, od którego nie ma odwołania.

§. 5.

Jak tylko gmina uchwali podzielenie się gruntami gminnemi a wydział sejmowy tę uchwałę zatwierdzi (§. 1 ustawy krajowej), sądy nie będą już przyjmowały skarg, tyczących się sporów, których załatwienie, stosownie do §-fu 4-go ustawy niniejszej należy do komisyi krajowej i ministeryalnej.

Skargi tego rodzaju, wytoczone pierwej nim się to stało, odstąpione być mają komisyi krajowej do dalszego postępowania i rozstrzygnienia.

§. 6.

Wszelkie podania, dokumenty, rokowania i przeniesienia własności w razie dzielenia się gruntami gminnemi stosownie do ustawy krajowej dalmackiej od dnia dzisiejszego, uskutecznić się mającego, są wolne od stempli i opłat, o ile

układ w przedmiocie podzielenia się wykonany będzie w przeciągu dziesięciu lat od terminu w którym ustawą niniejsza staje się obowiązującą. Uwolnienie to nie rozciąga się jednak na postępowanie sądowe w ostatnim ustępie §-fu 3-go przewidziane.

Na korespondencye w sprawie podzielenia się gruntami gminnemi w Dalmacyi, pod uprawę zdatnemi, rozciąga się uwolnienie od opłaty pocztowej, służące korespondencyom, w artykule II, ustęp 15, ustawy z dnia 2 października 1863 (Dz. u. p. Nr. 108) o bezpłatnych posyłkach pocztowych, wymienionym.

§. 7.

Największą rozciągłość okrążeń w §-fie 3 wzmiankowanych, oznaczy prawodawstwo krajowe, które wydać ma także szczegółowe przepisy w przedmiocie zalesienia gruntów na zadrzewienie przeznaczonych.

§. 8.

Do gruntów gminnych w dolinie Narenty, stósownie do ustawy państwa z dnia 22 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 35) osuszyć się mających, ustawa niniejsza nie będzie stosowana.

§. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi rolnictwa tudzież ministrom spraw wewnętrznych, skarbu, sprawiedliwości i handlu.

Budapeszt, dnia 27 maja 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Glaser** r. w.
Chlumecky r. w. **Pretis** r. w. **Mannsfeld** r. w.

116.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 30 sierpnia 1876,

którem na lata 1877, 1878 i 1879 ustanawia się kwotę dzienną kosztów wykonania kary w zakładach karnych, przez osoby skazane zwrócić się mających.

Na zasadzie §§. 43, 44 i 46 Przepisów o wykonaniu kodeksu postępowania karnego z dnia 23 maja 1873, rozporządzeniem ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 152) wydanych, ustanawia się na przeciąg lat 1877, 1878 i 1879 na każdą głowę i za każdy dzień kwotę kosztów wykonania kary, które na mocy §-fu 388-go kodeksu postępowania karnego, więźniowie w zakładach karnych karę odsiadujący, zwrócić są obowiązani, jak następuje:

W zakładzie karnym dla mężczyzn:

w Gradysce	w kwocie	53½	centów,
„ Karthauzie	„ „	52	„
„ Capodystryi	„ „	49½	„
„ Lublanie	„ „	49	„
„ Subenie	„ „	46½	„
„ Gradcu	„ „	43	„
„ Mürawie	„ „	41½	„
„ Wisznicu	„ „	41	„
„ Steinie	„ „	40½	„
„ Garstenie	„ „	38½	„
„ Göllersdorfie	„ „	38½	„
„ Pradze	„ „	37½	„
„ Lwowie	„ „	24	„

W zakładzie karnym dla kobiet:

w Międzyrzeczu wołoskiem	w kwocie	40½	centów,
„ w Lankowicy	„ „	38	„
„ Schwazu	„ „	36½	„
„ Rzepach	„ „	35½	„
„ Lwowie	„ „	33	„
„ Neudorfie	„ „	33	„

Glaser r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. Wydana i rozesłana dnia 18 października 1876.

117.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych i handlu z dnia 12 września 1876,

tyczące się przemiany kwoty podróżnego od mili dla członków Trybunału państwa w ustawie z dnia 18 kwietnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 44) wyznaczonej, na kwotę przypadającą od miryametra.

Na zasadzie ustaw z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z roku 1872) i z dnia 31 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 62) rozporządza się:

Wynagrodzenie kosztów podróży dla członków Trybunału państwa, stale w Wiedniu nie zamieszkałych, w §-fie 3-im ustęp 2, ustawy z dnia 18 kwietnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 44) w kwocie 1 złoty od mili, naznaczone, ustanawia się w kwocie jeden złoty 32 centy od miryametra.

Pretis r. w.

118.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 19 września 1876,

o przeniesieniu napowrót c. k. komory pobocznej rosshauptskiej z Waidhausu w Bawaryi do Rosshauptu.

Z końcem września 1876 c. k. komora poboczna rosshauptska I klasy, przeniesiona będzie napowrót z Waidhausu w Bawaryi na ziemię austryacką do Rosshauptu, co się zaś tyczy upoważnień do czynności urzędowych, zalicza się takową do rzędu komor pobocznych II klasy.

Pretis r. w.

119.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 20 września 1876,

o przeniesieniu c. k. komory pobocznej kaltenbachskiej II klasy w Tyrolu.

C. k. komora poboczna kaltenbachska w Reit im Winkel w Bawaryi, przeniesiona została z dniem 31 sierpnia 1876 na ziemię austryacką do Kaltenbachu.

Pretis r. w.

120.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 21 września 1876.

tyczące się zmiany znaczków stęplowych.

Od dnia 1 stycznia 1877 znaczki stęplowe wszelkiego rodzaju zastąpione będą w handlu innemi, a mianowicie:

na ½ c., 1 c., 2 c., 3 c., 4 c., 5 c., 7 c., 10 c., 12 c., 15 c., 25 c., 36 c., 50 c., 60 c., 75 c., i 90 c., tudzież na 1 zł., 2 zł., 2 zł. 50 c., 3 zł., 4 zł., 5 zł., 6 zł., 7 zł., 10 zł., 12 zł. 15 zł. i 20 zł.

Takowe różnią się od znaczków stęplowych, obecnie w handlu będących, tłem zabarwionem, przedstawiającem żyłki liścia drzewnego a drukowanem

na znaczkach stęplowych od ½ c. aż do 50 c. włącznie barwą czerwoną,
„ „ „ „ 60 „ „ „ 90 „ „ „ fioletową,
„ „ „ „ 1 zł. „ „ 5 zł. „ „ zieloną,
„ „ „ „ 6 „ „ „ 10 „ „ „ szarą,
„ „ „ „ 12 „ „ „ 15 „ „ „ brunatną,
„ „ „ „ 20 „ . . . . . błękitną.

Na znaczkach wszelkiego rodzaju tuż pod napisem, wartość wyrażającym a czarną farbą wydrukowanym, wije się wstążka, w druku farbą powleczona z liczbą roku 1877 białemi cyframi.

Na znaczkach złotowych cała górna przestrzeń pomiędzy obwódką a wizerunkiem Najjaśniejszego Pana jest w druku farbą powleczona; w rogach znajdują się cyfry białe, do wizerunku w środku będącego promieniowo zwrócone, wartość znaczka, oznaczające, a po obu bokach tychże odpowiednie ozdoby białe.

Na znaczkach zaś centowych umieszczone są w obu rogach górnych medaliony owalne, w druku farbą powleczone promieniowo ku wizerunkowi w środku będącemu, zwrócone, a w pośrodku tychże znajdują się podobnież cyfry białe, oznaczające wartość.

Znaczki stęplowe wszystkich, powyżej wymienionych rodzajów, obecnie w handlu będące, wyjdą całkiem z używania od dnia 31 stycznia 1877.

Przylepianie zatem po dniu 31 stycznia 1877 znaczków stęplowych, które wyszły z używania, poczytane będzie za niedopełnienie powinności stęplowej i pociągnie za sobą skutki szkodliwe, wynikające z tego na zasadzie ustawy o opłatach.

Znaczki stęplowe, z używania wychodzące a jeszcze nieużywane, wymieniane będą bezpłatnie za nowe znaczki stęplowe z zachowaniem postanowień i

przepisów ustawowych a to od dnia 1 lutego aż do 30 kwietnia 1877 włącznie w urzędowych magazynach stępli.

Osoby, trudniące się sprzedażą znaczków stęplowych, mające większe zapasy, niż im potrzeba do początku stycznia 1877, wymienić mają wcześnie znaczki stęplowe z używania wychodzące, za nowe.

Po dniu 30 kwietnia 1877 ustaje wymiana znaczków stęplowych z handlu wycofanych i za takowe nie daje się żadnego wynagrodzenia.

Księgi przemysłowe i handlowe, blankiety wekslowe, rachunki itp. z dawnemi znaczkami stęplowemi, na których przed dniem 31 stycznia 1877 pieczęć urzędową podług przepisów wyciśnięto, używane być mogą beznagannie i po dniu 31 stycznia 1877.

Rozporządzenie niniejsze nie odnosi się do znaczków stęplowych gazetowych na 1 c. i 2 c. tudzież do znaczków stęplowych kalendarzowych na 6 centów, ani wreszcie do znaczków stęplowych, wydrukowanych na listach przewozowych pocztowych i kolejowych, i takowe nie ulegają zmianie.

Pretis r. w.

121.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 września 1876,

o przyłączeniu gminy miejscowej Guggning do okręgu sądu powiatowego klosterneuburskiego w Dolnej Austryi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę miejscową Gugging od okręgu sądu powiatowego tullnskiego a obwodowego St. pölteńskiego i przyłącza do okręgu sądu powiatowego klosterneuburskiego, a krajowego wiedeńskiego.

Rozporządzenie to staje się obowiązującem od dnia 1 listopada 1876.

Glaser r. w.

122.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 3 września 1876.

o ustanowieniu komory pobocznej I klasy w dworcu kolei żelaznej w Podgorju.

Z powodu otwarcia ruchu na kolei żelaznej Divacca-Pola-Canfanaro-Rowne ustanowiona została w dworcu kolei w Podgorju komora poboczna I klasy, upoważniona do trzymania się postępowania cłowego krótszego dla ruchu kolejowego podług przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), tudzież do pobierania cła wchodowego od wina i oliwy istryjskiej podług uwagi 1 do 23 i 27 pozycyi taryfy, nakoniec do potwierdzania wywozu towarów przewozowych jakoteż cukru, piwa i gorzałki dla uzyskania zwrotu podatku konsumcyjnego, i takowa rozpoczęła czynności od dnia 20 września 1876.

Pretis r. w.

123.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 10 paźdz. 1876,

o złączeniu c. k. komory pobocznej w Arbe w Dalmacyi z tamtejszym c. k. urzędem podatkowym.

Od dnia 1 października 1876 c. k. komora poboczna i urząd sprzedaży soli, oraz agencya portowa i zdrowotna morska w Arbe w Dalmacyi złączona została z tamtejszym c. k. urzędem podatkowym i depozytowym.

Pretis r. w.

124.

Rozporządzenie ministerstwa rolnictwa z d. 13 paźdz. 1876,

którem podaje się do wiadomości ustanowienie Komisyi głównej chowu koni, jako wyłącznej Rady przybocznej ministra rolnictwa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej pozwolić mocą najwyższego postanowienia z dnia 19 września 1876, na ustanowienie Komisyi głównej chowu koni, jako wyłącznej Rady przybocznej ministra rolnictwa, w duchu przepisów organicznych, poniżej zamieszczonych.

Mannsfeld r. w.

Przepisy organiczne

o

ustanowieniu Komisyi głównej chowu koni i jej zakresie działania.

§. 1.

Do zwierzchniczego kierowania stadninami rządowemi i do wszelkich takich interesów chowu koni, w których chodzi o dobro kilku lub wszystkich królestw i krajów, w Radzie państwa reprezentowanych, ustanawia się w ministerstwie rolnictwa Komisyą stałą, pod nazwą „Komisya główna chowu koni“, mającą stanowić wyłączną Radę przyboczną ministra rolnictwa.

§. 2.

Do zakresu działania Komisyi głównej chowu koni należy w szczególności:

1. czynienie wniosków co do kierunku chodowania, jakiego należałoby się trzymać w stadninach rządowych, co do planu chodowania, odpowiednio ułożyć się mającego, tudzież w przedmiocie postępowania w tych zakładach pod względem hipologicznym;

2. czynienie wniosków *a)* co do zakupna inwentarza do chowu w stadninach, jakoteż *b)* w przedmiocie rozsyłania do każdego kraju stadników ze stadnin i źrebiarni.

3. czynienie wniosków co do sposobu zapełniania ubytku stadników w każdym kraju, o ile ubytek ten zapełniany być nie ma z chowu prywatnego przez komisye krajowe krajów o które chodzi, a przeto także co do zakupna stadników za granicą;

4. wydawanie opinii w przedmiocie ważnych urządzeń, tyczących się krajowego chowu koni.

§. 3.

Minister rolnictwa zasięgać może zdania Komisyi głównej chowu koni we wszelkich sprawach chowu koni, kiedy to uzna za stosowne; z drugiej zaś strony Komisya ma prawo przedstawiać ministrowi rolnictwa z własnej inicyatywy wnioski tyczące się chowu koni.

§. 4.

Ażeby w każdej chwili dowiedzieć się o trybie chowu w zakładach rządowych i o postępowaniu w takowych pod względem hipologicznym, Komisya główna chowu koni zwiedzać będzie dokładnie ile razy uzna to za potrzebne lub na wezwanie ministra rolnictwa stadniny, źrebiarnie i zakłady stadników a to albo wysyłając tam niektórych członków lub udając się in corpore.

Z postrzeżeń swoich Komisya zdawać będzie sprawę ministrowi rolnictwa.

§. 5.

Podobnież wszelkie akta i inne środki pomocnicze ministerstwa rolnictwa, odnoszące się do chowu koni, mianowicie zaś relacye dyrektorów stadnin, będą przystępne dla Komisyi głównej chowu koni, o ile na to pozwoli wzgląd na własną potrzebę służbową w ministerstwie, i członkom Komisyi głównej chowu koni wolno będzie przeglądać każdego czasu akta departamentu chowu koni.

§. 6.

Komisya główna chowu koni składa się z pięciu członków, których mianuje minister rolnictwa na czas nieograniczony.

Minister rolnictwa podwyższyć może ilość członków Komisyi aż do siedmiu.

§. 7.

Gdyby w Komisyi głównej chowu koni ubył jeden członek lub gdyby ich więcej zmarło albo wystąpiło, minister rolnictwa wezwie Komisyą główną chowu koni, aby uczyniła przedstawienie do obsadzenia napowrót miejsc tym sposobem opróżnionych.

§. 8.

Urząd członka Komisyi głównej chowu koni jest honorowym.

Wydatki w gotówce na podróże i inne potrzeby pokrywane będą z dotacyi ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Komisya główna chowu koni zgromadza się w ministerstwie rolnictwa w miarę jak się zbierze materyał do obrad, na każde wezwanie ministra rolnictwa, lub na życzenie najmniej trzech członków, ministrowi rolnictwa objawione.

§. 10.

Na obradach Komisyi głównej chowu koni przewodniczy minister rolnictwa lub zastępca, którego on w tym celu wyznaczy.

Do wydania uchwały potrzebną jest obecność najmniej trzech członków Komisyi.

Spisuje się protokół obrad.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. – Wydana i rozesłana dnia 10 listopada 1876.

125.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31 lipca 1876,

o należytościach kapitanów (rotmistrzów) przeznaczonych do oddziałów wojskowych, wykomenderowanych na potrzeby administracyi cywilnej.

Po zniesieniu się z c. i k. ministerstwem wojny państwa i innemi interesowanemi władzami naczelnemi, podaje się do wiadomości, że stosownie do przepisów o należytościach c. k. wojska, które od dnia 1 stycznia 1876 zaprowadzone zostały, tym kapitanom (rotmistrzom), którym w stanie pokoju nadano, z pozostawieniem ich rangi, należytości przywiązane do rangi o jeden stopień wyższej, gdy będą przeznaczeni do oddziałów wojskowych, na potrzeby administracyi cywilnej, wykomenderowanych, należy się dodatek w takim samym wymiarze, jaki w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 10 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 49) ustanowiony został dla oficerów sztabowych, przeznaczonych do takich oddziałów, to jest w kwocie 1 zł. 40 c. dziennie.

Lasser r. w.

126.

Rozporządzenie ministerstwa handlu po zniesieniu się z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 12 paźdz. 1876,

którem wydaje się przepis wykonawczy do ustawy z dnia 19 czerwca 1866 (Dz. u. p. Nr. 85) o zakładach publicznych do ważenia i mierzenia.

Posiadanie potrzebnego uzdolnienia, przepisanego w §-fie 12 ustawy z dnia 19 czerwca 1866 dla osób ustanowić się mających do załatwiania czynności ważenia i mierzenia, udowadniane być ma na przyszłość egzaminem z dostatecznej znajomości tak systemu miar i wag, jak i przepisanych narzędi do mierzenia i ważenia, tudzież z dostatecznej wprawy w czynnościach ważenia i mierzenia który zdać potrzeba przed c. k. inspektorem miar i wag.

Za egzamin zapłacić potrzeba taksę w kwocie 5 zł. wal. austryackiej, która dostaje się egzaminującemu inspektorowi miar i wag a kandydatowi wydaje się świadectwo odpowiedniego uzdolnienia

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w.

127.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu tudzież najwyższej Izby obrachunkowej z dnia 16 października 1876,

zmieniające po części przepisy §§-fów 8, 30, i 60 instrukcyi z dnia 17 lipca 1859 (Dz. u. p. Nr. 144) dla urzędu depozytowego sądu cywilnego wiedeńskiego.

Ministerstwa sprawiedliwości i skarbu, tudzież najwyższa Izba obrachunkowa, uznają za potrzebne podwyższyć aż do pięćdziesięciu tysięcy złotych waluty austryackiej kwotę najwyższą, która stosownie do §-fu 30-go instrukcyi urzędu depozytowego z dnia 17 lipca 1859 (Dz. u. p. Nr. 144) pozostawiana być może kasyerowi urzędu depozytowego sądu cywilnego wiedeńskiego na codzienną potrzebę w kasie podręcznej; jakoteż pozwolić, po części odmiennie od §§. 8 i 60 instrukcyi urzędu depozytowego, aby księgę zapisków do pism z pieniędzmi i papierami obiegowemi, nadchodzących od władz pozakrajowych, utrzymywał nie kasyer lecz oficyal urzędu depozytowego, którego prezydyum sądu krajowego do tego przeznaczy, pod nadzorem i kontrolą wicedyrektora.

Glaser r. w. **Pretis** r. w. **Mercandin** r. w.

128.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych po zniesieniu się z ministerstwem handlu i ministerstwem rolnictwa z dnia 16 października 1876,

którem postanawiają się środki do zapobieżenia przygodom w skutek przeciążenia promów.

W celu zapobieżenia ile możności przeciążaniu promów i przygodom stąd wynikającym a oraz w celu ułatwienia przewożącym się osobom, aby granicę największego zagłębienia się promu, jakie może mieć miejsce, z łatwością ujrzeć mogły przed wejściem na prom lub z niego i uchronić się nawet w potrzebie niebezpieczeństwa, rozporządza się co następuje:

Prom obciążać wolno tylko o tyle, aby w połowie długości swojej nie zagłębił się nigdy więcej niż do 0·25 metrów poniżej burty.

Aby oznaczyć widocznie tą linię graniczną największego jakie być może zagłębienia się promu, przybite będą po obu ścianach zewnętrznych dłuższych promu, w odległości 0·25 metrów poniżej burty grube deski, poziomo leżeć

mające, takiej szerokości, aby i z promu widziane być mogły. Deski te które służyć także będą do utrudnienia aby się prom nie wywrócił, przymocowane będą silnie do ścian promu mocnemi koziołkami żelaznemi. Granica największego dozwolonego zagłębienia się oznaczona będzie na ścianie promu za pośrednictwem technika rządowego lub upoważnionego inżyniera cywilnego, przy czem wyznaczy się także, jakiej szerokości deski mają być przybite.

Gdy w skutek obciążenia promu, powierzchnie górne desek, przymocowanych do jego ścian zewnętrznych, leżą równo z poziomem powierzchni wody, zagłębienie się promu jest największe jakie miejsce mieć może i wtedy niewolno już nikogo wpuścić, ani przyjąć żadnego ciężaru. Gdyby dopiero po odbiciu promu od brzegu postrzeżono iż jest przeciążony, przewoźnik obowiązany jest nawrócić z promem do brzegu.

Przedsiębiorcy przewozów i przewoźnicy, rozporządzenie niniejsze przekraczający, o ile przekroczenia ich nie podpadają pod powszechną ustawę karną, ściągają na siebie stosownie do okoliczności zarządzenie oddalenia przewoźnika na karę zasługującego. zawieszenia w trudnieniu się przewoźnictwem itd. i nadto karani będą podług rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198), jeżeli zaś osoby przewożące się przedstawiały przewoźnikowi iż prom jest przeciążony a on na to nie zważał, poczyta się to za okoliczność obciążającą.

Rozporządzenie niniejsze, równie jak inne przepisy, tyczące się przewoźnictwa, przybite być ma u przewozów.

Nad ścisłem wykonaniem rozporządzenia niniejszego czuwać mają władze administracyjne i policyjne, czynniki budownictwa wodnego, zwierzchność gminne i żandarmerya.

Lasser r. w. **Chlumecky** r. w. **Mannsfeld** r. w.

129.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 16 paźdz. 1876,

o zwinięciu komory głównej II klasy w Reutte i przeistoczeniu komory pomocniczej II klasy w Schönbichlu w Tyrolu na komorę pomocniczą I klasy.

Komora główna II klasy w Reutte zwinięta została z dniem 30 września 1876, a jednocześnie komorę pomocniczą II klasy w Schönbichlu przeistoczono na komorę pomocniczą I klasy i nadano jej upoważnienia komory głównej II klasy.

Pretis r. w.

130.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 17 października 1876,

co do rozpoczęcia czynności urzędowych w sądzie powiatowym w Währingu w Dolnej Austryi.

Sąd powiatowy w Währingu rozporządzeniem ministeryalnem z d. 5 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 25) ustanowiony, rozpocznie czynności urzędowe od dnia 15 stycznia 1877.

Glaser r. w.

131.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23 paźdz. 1876,

o zaprowadzeniu służby cłowej i kontrolnej w przystanku kolei państwa sasko-południowo-łużyckiej w Starym Warnsdorfie.

Gdy od dnia 15 września 1876 otwartym został ruch na kolei państwa sasko-południowo-łużyckiej od Seifhennersdorfu do Warnsdorfu, przeto w wykonaniu przymierza z Saksonią z dnia 29 września 1869 (Dz. u. p. Nr. 61 z roku 1871) o zetknięciach kolei żelaznych na granicy sasko-czeskiej pod Weipert-Georgswalde i Warnsdorfem ustanowiono w przystanku w Starym Warnsdorfie biuro cłowe i kontrolne będące delegacyą c. k. komory głównej w Warnsdorfie, które zajmować się ma ekspedycyą cłową ruchu osobowego (rewizyą pakunków, pobieraniem cła od przedmiotów które podróżni wiozą ze sobą i pakunków zdarzających się w obrocie przewoźnym) tudzież kontrolowaniem a według okoliczności przewodem pociągów towarowych wychodzących i wchodzących o ile te ostatnie zawierają posyłki dane na kolej w stacyach pośrednich poniżej Ebersbachu lub wywożone a opuszczające kolej przed Ebersbachem.

Podobna służba zaprowadzoną tam została także przez królewsko saski zarząd cłowy.

Pretis r. w.

Sprostowanie.

W ustawie z dnia 27 maja 1876 o dzieleniu się w Dalmacyi gruntami gminnemi zdatnemi do uprawy, zamieszczonej w XXXII części Dziennika ustaw państwa z dnia 23 września 1876 pod Nr. 115 a mianowicie na str. 267 w ustępie drugim §-fu 6-go wiersz siódmy i ósmy od góry, zamiast:

„z dnia 2 października **1863** (Dz. u. p. Nr. 108)“

powinno być:

„z dnia 2 października **1865** (Dz. u. p. Nr. 108).

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 22 listopada 1876.

132.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9 listopada 1876,

o przeniesieniu siedziby urzędowej sądu powiatowego janowskiego w Galicyi wschodniej.

Na podstawie §-fu 2-go ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) przenosi się siedzibę sądu powiatowego, ustanowionego dla powiatu janowskiego, z Janowa do Zalesia.

Rozporządzenie niniejsze zaczyna obowiązywać od dnia 16 grudnia 1876.

Glaser r. w.

133.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 14 listopada 1876,

o ustanowieniu delegacyi komory głównej w zakładzie składowym miasta Wiednia.

W zakładzie składowym miasta Wiednia na placu wystawy powszechnej w Wiedniu ustanowioną została delegacya c. k. komory głównej wiedeńskiej, której nadano prawa komory głównej I klasy i upoważnienie do trzymania się postępowania cłowego krótszego, podług przepisu z dnia 18 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 175), a która rozpoczęła czynności od dnia 23 października 1876.

Pretis r. w.

134.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 21 listopada 1876,

zabraniające wyprowadzania koni.

W skutek uchwały rady ministrów i po zniesieniu się z królewsko-węgierskiem ministerstwem zabrania się wyprowadzania koni przez którąkolwiek granicę okręgu cłowego ogólnego austryacko-węgierskiego, jakoteż dalmackiego.

Niniejszy zakaz wyprowadzania koni nabywa mocy od dnia, w którym komory będą o nim uwiadomione.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 22 grudnia 1876.

135.

Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych z dnia 28 października 1876,

o nowym cenniku austryackim lekarstw.

W przedmiocie nowego cennika austryackiego lekarstw, tutaj załączonego wydaje się przepisy następujące:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy, upoważnieni do zawiadywania apteką domową, trzymać się mają zacząwszy od 1 stycznia 1877 tego nowego cennika austryackiego lekarstw.

§. 2.

Lekarstwa, w cenniku niniejszym, jakoteż w nowej farmakopei, rozporządzeniem z dnia 15 maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 77) zaprowadzonej, krzyżykiem oznaczone, wtedy tylko mogą być przez aptekarzy sprzedawane, gdy są zapisane podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

§. 3.

W sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazań recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Recepty jednak, w których przekroczono największe ilości pewnego środka lekarskiego, w dodatku (str. 292) przepisane, wtedy tylko ekspedyowane być mogą w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości położy wykrzyknik w nawiasie (!).

§. 4.

Ceny tych leków, których nie ma w farmakopei, władze administracyjne krajowe wymierzą według tych samych zasad, podług których wymierza się ceny leków w farmakopei podanych.

§. 5.

Pijawki nie będą uważane za przedmiot leczniczy. Cenę ich, jak dotąd, wyznaczać będzie od czasu do czasu dla każdego kraju koronnego naczelnik krajowy.

Gdy się zaspakaja rachunki za lekarstwa dostarczone na rachunek funduszów publicznych, cena pijawek nie ulega zniżeniu procentowemu.

Wszyscy aptekarze obowiązani są mieć pijawki w zapasie.

§. 6.

Na recepty opatrzone dopiskiem secundum meam praescriptionem lub innym podobnym, który domyślać się każe jakiejś tajemnicy lub porozumienia z lekarzem, nie wolno nic wydawać.

§. 7.

Jeżeli na recepcie jest dopisek: „fiat expeditio simplex“, aptekarz liczyć ma za naczynia tylko najniższą należytość w cenniku podaną.

§. 8.

Lekarstwa wymienione z jedną ceną, wydawać należy po tejże cenie bez względu na ilość, podczas gdy za lekarstwa, wymienione z podwójną ceną, liczyć się powinno przepisane ceny niższe dopiero wtedy, gdy się wydaje większe ilości.

Jeżeliby jednak w skutek kilkorakich cen wypadło za mniejszą ilość więcej, niż wynosi cena niższa, ustanowiona dla większej ilości, policzyć należy tę ostatnią cenę, tak, że np. za 9 gramów Jodum liczyć się ma nie 63 centy, lecz tylko 60 ct.

§. 9.

Na każdej recepcie, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czy to publicznej czy domowej, napisać trzeba wyraźnie cyframi należytość a dla funduszów publicznych jakoteż na żądanie stron, wyszczególnić, ile się należy za materyały, robotę i naczynia.

Jeżeli za środek wchodzący w skład przepisanego leku przypada mniej niż cent, policzyć można cały cent; ale jeżeli przypada cent lub więcej centów z ułamkiem, ułamek wynoszący mniej niż 0·5 opuszcza się a wynoszący więcej niż 0·5 liczy się za cały cent.

Za Aqua communis w jakiejkolwiek ilości policzyć można 1 ct. wyjąwszy gdy jest użyta na odwary i nalewy.

Kto w aptece lekarstwo taksował, dopisać powinien na recepcie obok należytości firmę apteki a kto lekarstwo wydawał, pisze za każdym razem na etykiecie datę wydania.

§. 10.

Jeżeli recepta zapisana jest na dawną wagę aptekarską, zamienić trzeba wagę podług następującej tablicy:

Zamiast wagi		bierze się centygramów.	
1/3	grana	0·02	(2)
1/2	„	0·04	(4)
1	gran	0·07	(7)
2	grany	0·15	(15)
3	„	0·20	(20)
4	„	0·30	(30)
5	gramów	0·35	(35)
6	„	0·40	(40)
7	„	0·50	(50)

Zamiast wagi		bierze się centygramów.
8	gramów	0·55 . . . . . (55)
9	„	0·60 . . . . . (60)
10	„	0·70 . . . . . (70)
12	„	0·90 . . . . . (90)
14	„	1·00 (1 gram) . . . —
15	„	1·05 (1 „ . . 5)
16	„	1·10 (1 „ . . 10)
18	„	1·25 (1 „ . . 25)
20	„ (1 skrupuł) . .	1·50 (1 „ . . 50)
30	„ (½ drachmy) .	2·20 (2 gramy . 20)
40	„ (2 skrupuły) .	3·00 (3 „) . . —
60	„ (1 drachma) .	4·50 (4 „ . . 50)
120	„ (2 drachmy) .	9·00 (9 gramów) . . —
180	„ (3 „)	13·50 (13 „ . . 50)
240	„ (½ uncyi)	17·50 (17 „ . . 50)
480	„ (1 uncya)	35·00 (35 „) . . —

§. 11.

Wolno dawać lekarstwa poniżej ceny przepisanej: ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepcie cyframi, tak cenę przepisaną, jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie zniżonej powinny mieć takie same własności i być tak prawdziwe i czyste, jak to w farmakopei jest przepisane a i waga też nie może być mniejsza.

§. 12.

Lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania aptek domowych i przyrządów do użycia na prędce, kupować powinni potrzebne przetwory chemiczne i leki złożone tylko od aptekarzów i w tej mierze wykazać się mają własną książeczką rachunkową, w której wymieniona być ma dokładnie i podpisem aptekarza stwierdzona nazwa i waga leków, tudzież czas ich kupienia.

Zniżenie cen w przypadku takim zależy od wzajemnej umowy.

§. 13.

Do lekarstw dla zwierząt służy cennik zamieszczony poniżej.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należytość podług cennika lekarstw dla ludzi.

§. 14.

Wszelkie wykroczenia przeciwko rozporządzeniom powyższym, o ile do nich powszechna ustawa karna nie da się zastosować, karane będą grzywną aż do 100 zł. lub aresztem aż do dni 14 (Rozporządzenie ministeryalne z dnia 30 września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 15.

Wszelkie inne przepisy, oprócz niniejszych jeszcze istniejące a tyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Lasser r. w

Cennik lekarstw farmakopei.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Absinthii herba sciss.	50·0	5	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Acetum	100·0	3	.	.
„ aromaticum	50·0	6	250·0	25
„ pyrolignosum crudum	100·0	4	.	.
„ „ rectificat.	50·0	6	250·0	25
„ scillae	10·0	1	.	.
Acidum aceticum conc.	„	7	50·0	30
„ „ dilut.	50·0	7	250·0	30
† „ arsenicosum subt. pulv.	0·01	1	.	.
„ carbolicum	10·0	6	50·0	24
„ chromicum	1·0	4	.	.
„ citricum	10·0	9	.	.
„ „ subt. pulv.	„	11	.	.
„ hydrochlor. conc. pur.	„	3	.	.
„ „ „ crud.	100·0	10	.	.
„ „ dilut. pur.	50·0	9	.	.
„ nitricum conc. pur.	10·0	2	.	.
„ „ „ crudum	100·0	9	.	.
„ „ dilut. purum	50·0	8	.	.
„ phosphoricum	10·0	10	.	.
„ sulfuricum anglic.	100·0	6	.	.
„ „ conc. pur.	10·0	2	.	.
„ „ dilut. pur.	50·0	5	.	.
„ tannicum	5·0	12	50·0	107
„ tartaricum	10·0	4	.	.
„ „ subt. pulv.	„	6	50·0	25
† Aconitinum	00·1	3	.	.
† Aconiti tubera sciss.	10·0	2	.	.
Aether aceticus	„	17	.	.
„ crudus	100·0	21	500·0	90
„ depuratus	10·0	5	50·0	22
Agaricus chirurgorum	50·0	33	.	.
Aloe lucida	„	9	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Althaeae herba	50·0	5	250·0	20
„ radix sciss.	„	10	„	45
„ „ subt. pulv.	10·0	6	.	.
Alumen	50·0	4	.	.
„ subt. pulv.	10·0	2	50·0	8
„ ustum	50·0	6	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	3	.	.
Alumina hydrica	„	29	.	.
Ammonia	50·0	10	250·0	40
Ammoniacum	„	16	.	.
„ subt. pulv.	10·0	6	.	.
Ammonium aceticum solut.	„	5	.	.
„ carbonicum	50·0	11	.	.
„ chloratum crudum	„	7	.	.
„ „ depur.	10·0	3	.	.
Amygdalae amarae	50·0	11	.	.
„ dulces	„	11	.	.
Amylum pulv.	„	8	250·0	35
Angelicae rad. sciss.	„	7	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Anisi stellati fructus	50·0	17	.	.
„ „ „ rud. tus.	50·0	21	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	7	.	.
„ vulgaris fructus	50·0	8	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Aqua amygd. amar. conc.	5·0	2	.	.
„ „ „ diluta	10·0	1	50·0	4
„ aromat. spirit.	50·0	6	250·0	25
„ aurant. flor.	„	24	.	.
„ calcis	100·0	2	500·0	6
„ carminativa	50·0	6	250·0	25
„ chamomillae	„	5	„	20
„ chlori	10·0	3	50·0	12
„ cinnamom. simpl.	50·0	5	250·0	20
„ „ spirit.	„	11	„	50
„ destillata	100·0	3	500·0	10
„ foeniculi	50·0	4	.	.
„ kreosoti	„	5	250·0	20
„ laurocerasi	10·0	5	50·0	22
„ melissae	50·0	6	250·0	25
„ menthae pip.	„	6	„	25
„ plumbica	„	5	„	15
„ rosarum	„	4	„	16
„ rubi idaei	„	5	„	20
„ vegeto-mineralis Goulardi	100·0	6	500·0	15
Argentum nitricum cryst.	1·0	13	.	.
„ „ cum kalio nitrico fusum	„	8	.	.
„ „ fusum	„	17	10·0	145
Arnicae flores sciss.	50·0	23	.	.
„ folia	„	5	.	.
„ radix sciss.	„	12	.	.
Arrow-root	„	16	250·0	70
Asa foetida	„	19	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	7	.	.
† Atropinum sulfuricum	0·01	3	.	.
Aurantii cort. sciss.	50·0	10	.	.
„ „ flaved. sciss.	„	36	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	11	.	.
„ folia sciss.	50·0	14	.	.
Axungia porci	„	10	250·0	45
Balsamum copaivae	10·0	8	50·0	35
„ peruvianum	„	17	.	.
„ vitae Hoffmanni	„	7	50·0	30
† Belladonnae folia sciss.	„	2	.	.
† „ „ gross. pulv.	„	3	50·0	10
† „ „ subt. pulv.	„	4	.	.
† „ radix sciss.	„	2	.	.
† „ „ subt. pulv.	„	5	.	.
Benzoe	50·0	30	.	.
Bismuthum subnitricum	1·0	7	.	.
Calami rhyzoma sciss.	50·0	7	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Calcium carbonic. nativ.	50·0	2	250·0	8
„ „ „ pulv.	„	10	„	45
„ „ purum	10·0	22	.	.
„ chloratum fusum	50·0	29	.	.
„ hypochlorosum	„	5	250·0	21
„ oxydatum	100·0	4	.	.
„ „ pulv.	50·0	4	.	.
„ oxysulfuratum	„	23	.	.
„ „ solutum	„	10	250·0	40
„ phosphoricum	5·0	24	.	.
Calumbae radix sciss.	50·0	11	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Camphora	50·0	15	250·0	65

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Cannabis indica sciss.	10·0	3	.	.
† Cantharides	„	10	.	.
† „ subt. pulv.	„	14	.	.
Capilli Veneris frondes sciss.	50·0	10	.	.
Caragaheen sciss.	„	13	.	.
Carbo ligni depurat. subt. pulv.	„	8	250·0	32
Cardamomi sem.	10·0	38	.	.
Caricae sciss.	50·0	10	.	.
Carvi fructus	„	7	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Caryophylli	50·0	25	.	.
„ subt. pulv.	10·0	9	.	.
Cascarillae cort.	50·0	9	.	.
„ „ rud. tus.	„	12	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Centaurii herb. sciss.	50·0	10	.	.
Cera alba	„	30	.	.
„ flava	„	21	.	.
Ceratum cetacei	10·0	8	50·0	35
„ fuscum	„	5	.	.
Cetaceum	50·0	21	.	.
Chamomillae roman. flor.	„	13	.	.
„ vulgar. flor.	„	17	250·0	74
„ „ „ gross. pulv.	„	25	250·0	112
„ „ „ subt. pulv.	10·0	7	.	.
Chinae calisayae cortex	50·0	82	.	.
„ „ „ gross. pulv.	50·0	86	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	24	.	.
„ cortex fuscus	50·0	58	.	.
„ „ „ gross. pulv.	„	61	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	18	.	.
„ „ ruber	50·0	68	.	.
„ „ „ gross. pulv.	„	72	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	21	.	.
Chinidinum sulfuricum	0·10	3	.	.
Chininum	„	7	.	.
„ bisulfuric.	„	4	.	.
„ hydrochloricum	„	6	1·0	54
„ sulfuricum	0·50	20	5·0	165
Chloroformium	10·0	10	.	.
Cinae flores	50·0	8	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	6	.	.
Cinnamomi cortex	50·0	11	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Citri fructus cortex sciss.	50·0	7	.	.
„ „ flaved.	„	33	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	11	.	.
Coffeinum	0·10	5	.	.
† Colchicinum	0·01	3	.	.
Colchici sem.	10·0	3	.	.
Collyrium adstring. luteum	50·0	18	250·0	75
Colocynthidum fruct. sciss.	10·0	11	50·0	50
„ „ subt. pulv.	„	18	.	.
Conii. mac. herb.	„	1	.	.
„ „ „ gross. pulv.	50·0	8	250·0	35
„ „ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Coriandri sem.	50·0	4	.	.
Crocus austriac.	1·0	21	.	.
„ „ pulv.	„	25	.	.
„ gallicus	„	15	.	.
„ „ pulv.	„	18	.	.
Cubebae fruct.	50·0	11	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Cuprum aluminatum	„	12	.	.
„ sulfuricum	„	3	.	.
Cydoniae sem.	50·0	20	.	.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Decoctum Zittmanni fortius	250·0	51	500·0	59
„ „ mitius	„	42	„	47
† Digitalinum depurat.	0·01	10	.	.
† Digitalis fol. sciss.	10·0	2	.	.
† „ „ subt. pulv.	„	4	.	.
Dulcamarae caules sciss.	50·0	3	.	.
Elaeosaccharа	ob. cen.		robót. apt.	
Electuarium aromaticum	10·0	4	.	.
„ „ c. opio	„	6	.	.
„ lenitivum	50·0	28	250·0	120
Elemi	„	9	.	.
Emplastrum anglicanum	10 cm. □	4	t. j. 5 cm dług. 2 cm. szerok.	
„ cantharidum	10·0	11	50·0	50
„ „ perpetuum	„	19	.	.
„ cerussae	„	4	50·0	16
„ conii maculati	„	5	„	22
„ de melilotо	„	4	„	18
„ diachylon comp.	50·0	20	250·0	90
„ „ „ linteo extensum	100 cm. □ (t. j. 10 cm. szer. a 10 cm. dług)	6	500 cm. □ (t. j. 20 cm. szer. a 25 cm. dług.)	25
„ „ simplex	50·0	14	250·0	60
„ hydrargyri	„	35	„	146
„ minii adustum	10·0	6	50·0	27
„ oxycroceum	„	20	„	79
„ saponatum	„	5	„	22
Emulsio amygdalina	250·0	25	500·0	34
„ oleosa	„	26	„	35
Euphorbium	10·0	2	.	.
„ subt. pulv.	„	5	.	.
† Extractum aconiti	1·0	7	.	.
„ aloes	5·0	7	.	.
† „ belladonnae	1·0	8	.	.
„ calumbae	5·0	33	.	.
„ cannabis indicae	1·0	8	.	.
„ centaurii	5·0	11	.	.
„ chelidonii	„	33	.	.
„ chinae fusc.	„	50	.	.
† „ colocynthidum	1·0	12	.	.
† „ conii maculati	„	6	.	.
„ cubebarum	5·0	18	.	.
„ filicis maris	„	40	.	.
„ gentianae	„	6	.	.
„ graminis	10·0	9	50·0	40
„ hellebori virid.	1·0	8	.	.
† „ hyosciami fol.	„	6	.	.
„ liquiritiae	5·0	9	.	.
„ malatis ferri	„	5	.	.
† „ nucis vomicae	1·0	13	.	.
† „ opii aquos.	„	30	.	.
„ punicae granat.	5·0	26	.	.
„ quassiae	„	30	.	.
„ ratanhae	„	37	.	.
„ scillae	„	11	.	.
† „ secalis cornuti	1·0	9	.	.
„ taraxaci	10·0	7	50·0	30
„ trifolii fibrini	5·0	6	.	.
Fel tauri depuratum	1·0	12	.	.
Ferrum carbonic. sacchar.	5·0	6	50·0	50
„ jodatum	„	11	.	.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Ferrum lacticum	5·0	9	.	.
„ oxydato-oxydulatum	„	14	.	.
„ phosphoricum	„	15	.	.
„ pulveratum	10·0	3	.	.
„ sesquichlor. cryst.	„	5	50·0	20
„ „ „ solut.	„	4	„	15
„ sulfuric. cryst.	„	2	„	7
Filicis mar. rhyz. sciss.	50·0	8	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	6	.	.
Foeniculi fruct.	50·0	7	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Galbanum	50·0	30	.	.
„ pulv.	10·0	9	.	.
Galeopsidis herb. sciss.	50·0	10	250·0	45
Gallae	„	9	.	.
Gelatina caragaheen aż do	10·0	24	50·0	32
„ lichen. island. aż do	„	24	„	32
„ „ „ pulv.	„	10	.	.
„ liquiritiae pellucida	50·0	22	.	.
Gentianae rad. sciss.	„	6	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Globuli martiales	sztuka	20	.	.
Glycerinum	50·0	11	250·0	50
Graminis rhyz. sciss.	„	4	.	.
Guajacum	„	35	.	.
„ subt. pulv.	10·0	10	.	.
Guarana pulv.	1·0	8	.	.
Gummi arabicum	50·0	20	.	.
„ „ subt pulv.	10·0	7	50·0	30
Hirudo	Cena krajowa			
Hydrargyrum	50·0	40	.	.
† „ bichlor. ammon.	1·0	3	.	.
† „ „ corros. pulv.	„	2	.	.
† „ bijodat. rubr.	„	4	.	.
† „ chlorat. mite pulv.	„	2	.	.
† „ chlorat. mite via humida	„	4	.	.
† „ jodatum flavum	„	6	.	.
† „ oxydatum flavum	„	4	.	.
Hydromel infantum	10·0	4	50·0	18
Hyosciami fol. sciss.	„	2	„	6
„ „ gross. pulv.	50·0	10	250·0	45
Ichthyocolla	10·0	44	.	.
Infusum laxativum	„	3	50·0	12
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	1·0	2	.	.
„ „ subt. pulv.	„	3	.	.
Ireos florent. rhyz. subt. pulv.	10·0	5	.	.
Jaceae herb. sciss.	50·0	5	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Jalapae tub. subt. pulv.	„	9	50·0	40
Jodum	1·0	7	10·0	60
Juniperi fruct.	50·0	2	.	.
„ „ rud. tus.	„	6	.	.
Kalium acetic. solutum	10·0	5	.	.
„ bromatum	„	13	50·0	55
„ carbonicum crudum	100·0	17	.	.
„ „ depurat.	10·0	4	.	.
„ „ solut	„	2	.	.
„ chloricum	„	3	.	.
„ ferro-tartaricum	„	25	.	.
„ hydro-oxydatum	„	10	50·0	40
„ hydro-tartaricum pulv.	„	6	„	25
„ hypermanganicum cryst.	„	41	.	.
„ jodatum	„	22	50·0	90
„ manganicum crudum	„	8	.	.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Kalium natrio-tartaricum	10·0	4	50·0	15
„ „ „ pulv.	„	5	„	20
„ nitricum	„	2	.	.
„ „ subt. pulv.	„	3	.	.
† „ stibio-tartaricum pulv.	1·0	2	.	.
„ sulfuratum	10·0	12	.	.
„ sulfuratum pro balneo	50·0	9	250·0	40
„ sulfuricum	„	6	.	.
„ „ pulv.	10·0	3	.	.
„ tartaricum pulv.	„	10	.	.
Kamala	1·0	4	.	.
Kousso sciss.	50·0	20	.	.
„ subt. pulv.	10·0	8	.	.
Kreosotum	5·0	12	.	.
Lauri bacc. gross. pulv.	50·0	7	250·0	30
„ „ subt. „	10·0	3	.	.
Lavandulae flor.	50·0	35	250·0	145
Lichen islandicus sciss.	„	6	.	.
Linimentum ammoniatum	„	18	.	.
„ saponato-camphoratum	„	14	.	.
Lini sem.	„	4	.	.
„ „ pulv.	„	12	250·0	50
„ „ placent. pulv.	„	4	„	16
Liquiritiae rad. sciss.	„	4	.	.
„ „ decort. subt. pulv.	10·0	6	.	.
Liquor acidus Halleri	„	3	.	.
Lobeliae inflatae herb. sciss.	„	5	.	.
Lupulinum	1·0	1	.	.
Lycopodii sem.	50·0	23	250·0	101
Macis	5·0	5	.	.
Magnesium carbonicum hydro-oxydatum subt. pulv.	10·0	4	50·0	16
„ citricum	5·0	14	.	.
„ hydro-oxydatum	50·0	13	.	.
„ lacticum	5·0	18	.	.
„ oxydatum	10·0	14	50·0	60
„ sulfuricum	50·0	5	250·0	20
Maltum	„	7	.	.
Malvae flores	„	23	.	.
„ folia sciss.	„	5	.	.
Manganum hyperoxyd. nat. subt. pulv.	„	11	.	.
Manna calabrina electa	10·0	3	50·0	12
„ „ canellata	„	10	.	.
Massa pilularum Ruffi	5·0	17	.	.
Mastiche	10·0	18	.	.
„ subt. pulv.	„	22	.	.
Mel depuratum	50·0	10	250·0	40
„ rosatum	„	17	.	.
Meliloti herb. sciss.	„	5	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Melissae folia sciss.	50·0	12	250·0	50
Menthae crisp. fol. sciss.	„	12	„	50
„ piper. „ „	„	12	„	50
„ „ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Millefolii herb. sciss.	50·0	5	.	.
† Morphinum	0·05	4	.	.
† „ hydrochlor.	„	3	.	.
Mucilago cydoniorum semin.	10·0	3	50·0	12
„ gummi arabic.	„	5	„	20
Myrrha subt. pulv.	„	10	.	.
Natrium aceticum	5·0	4	.	.
„ boracicum pulv.	10·0	4	.	.
„ carbonic. cryst.	100·0	7	.	.
„ „ dilaps.	10·0	3	.	.
„ hydro-carbonic. pulv.	50·0	5	250·0	22

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Natrium phosphoricum	5·0	3	.	.
„ silicicum	50·0	10	250·0	45
„ sulfuricum cryst.	„	8	„	35
„ „ dilapsum	10·0	4	.	.
Nux moschata	50·0	41	.	.
„ „ pulv.	10·0	12	.	.
† „ vomica gross. pulv.	„	3	.	.
† „ „ subt. pulv.	„	6	.	.
Oleum amygdal. dulc.	50·0	34	250·0	142
„ anisi	1·0	4	.	.
„ aurant cort.	„	5	.	.
„ „ flor.	„	61	.	.
„ bergamottae	„	6	.	.
„ cacao	10·0	6	50·0	25
„ cadinum	50·0	12	.	.
„ camphoratum	10·0	6	50·0	25
„ carvi	1·0	3	.	.
„ caryophyllor.	„	4	.	.
„ cinnamomi	„	4	.	.
„ citri	„	5	.	.
„ croton. tiglii	„	4	.	.
„ foeniculi	„	2	.	.
„ hyosciam. fol. coctum	50·0	19	250·0	85
„ jecoris aselli	„	8	„	35
„ juniperi	1·0	2	10·0	10
„ lauri	50·0	16	250·0	70
„ lavandulae	1·0	2	.	.
„ macidis	1·0	8	.	.
„ menthae crisp.	„	10	.	.
„ „ piper.	„	15	.	.
„ nucis moschatae	„	3	.	.
„ olivarum	50·0	18	250·0	79
„ ricini	„	17	.	.
„ rosarum	1·0	127	1 kapka	5
„ rosmarini	„	1	.	.
„ sinapis aether.	„	14	.	.
„ terebinth. rectif.	50·0	6	250·0	25
„ valerianae	1·0	13	.	.
Olibanum subt. pulv.	10·0	5	.	.
Ononidis rad. scis.	50·0	4	.	.
† Opium subt. pulv.	1·0	10	.	.
Origani herb. sciss.	50·0	5	.	.
Oxymel scillae	10·0	3	50·0	12
„ simplex	„	3	„	12
Papaveris rhoead. flor.	50·0	30	.	.
„ somnifer. caps.	„	5		.
Pasta dentifricia dura	„	50	.	.
„ „ mollis	„	50	.	.
„ gummos. albuminat.	„	38	.	.
„ liquiritiae flava	„	24	.	.
Pastilli e natrio hydro-carbon.	30 sztuk	40	.	.
Petroleum rectific.	50·0	18	.	.
Pilulae laxantes	5·0	11	.	.
Pix liquida	50·0	5	.	.
Plumbum aceticum	10·0	4	.	.
„ „ basic. sol.	„	4	50·0	16
„ aceticum solut.	10·0	2	50·0	8
„ carbonic. pulv.	50·0	12	.	
„ hyperoxydat. rubr. pulv.	„	10	.	.
„ oxydatum pulv.	„	14	.	.
Potio magnes. citric. effery.	dawka	54	.	.
Pulpa tamarindorum depurata	50·0	25	.	.
Pulvis aërophorus	10 daw.	35	.	.
„ „ Seidlitzensis	„	85	.	.
„ dentifric. alb.	10·0	6	.	.
„ „ niger	„	13	.	.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Pulvis Doveri	1·0	2	.	.
„ gummosus	10·0	5	50·0	20
Punicae granat. rad. cort. rud. tus.	50·0	40	.	.
„ „ „ „ subt. pulv.	10·0	12	.	.
Pyrethri rad. sciss.	50·0	13	.	.
Quassiae lign.	„	6	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Quercus cort. sciss.	50·0	4	.	.
„ „ rud. tus.	„	8	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
„ sem. tost. pulv.	50·0	9	250·0	40
Ratanhae rad.	„	24	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	11	.	.
Resina jalapae	1·0	13	10·0	110
„ pini	50·0	2	.	.
Rhei radix.	10·0	22	50·0	89
„ „ sciss.	„	23	„	95
„ „ subt. pulv.	1·0	3	10·0	25
Roob juniperi	50·0	38	250·0	160
„ sambuci	50·0	20	250·0	90
Rosae damasc. flor.	„	37	.	.
„ „ „ subt. pulv.	10·0	12	.	.
Rosmarini fol.	50·0	22	.	.
Rotulae menthae piper.	10·0	5	50·0	20
Sabadillae fruct.	50·0	6	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
† Sabinae summitat. sciss.	„	3	.	.
† „ „ subt. pulv.	„	5	.	.
Saccharum subt. pulv.	„	3	50·0	11
„ lactis subt. pulv.	„	6	.	.
Salep gross. pulv.	„	10	.	.
„ subt. pulv.	„	14	.	.
Salicis cort.	50·0	5	.	.
Salviae folia	„	12	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	5	.	.
Sambuci flor.	50·0	9	.	.
„ „ gross. pulv.	„	15	250·0	65
Santoninum	0·10	2	.	.
Sapo kalinus	50·0	8	250·0	35
„ medicinalis	10·0	3	.	.
„ „ subt. pulv.	„	6	.	.
„ picis	50·0	50	.	.
„ sulfuratus	„	50	.	.
„ venetus	„	8	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Sarsaparillae rad. sciss.	50·0	37	250·0	158
Scillae bulb. sicc. subt. pulv.	10·0	4	.	.
Sebum ovile	50·0	13	.	.
† Secale cornut.	10·0	9	.	.
† „ „ subt. pulv.	1·0	2	.	.
Senegae rad.	50·0	55	.	.
Sennae alexand. fol.	„	28	250·0	119
„ „ „ subt. pulv.	10·0	9	.	.
„ „ „ sine resina	50·0	66	.	.
„ Tinnevelly fol.	„	11	250·0	50
Serpylli herb.	„	4	.	.
Serum lactis	oh. cen. robót. apt.			
Sinapis sem.	50·0	5	.	.
„ „ pulv.	„	10	250·0	45
† Solutio arsenical. Fowleri	1·0	1	.	.
Species althaeae	50·0	8	250·0	30
„ amaricantes	„	9	„	40
„ aromaticae	„	18	„	80
„ „ pro catapl.	„	22	„	100
„ emollientes	„	9	„	40

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Species emollientes pro catapl.	50·0	13	250·0	60
„ laxantes St. Germain	„	50	.	.
„ pectorales	„	9	250·0	40
Spilanthi olerac. herb. sciss.	„	26	.	.
Spiritus aetheris	„	18	250·0	75
„ anisi	„	9	.	.
„ aromatic.	„	20	250·0	90
„ camphorat.	„	9	„	40
„ carvi	„	9	.	.
„ cochleariae	„	12	250·0	50
„ ferri sesquichlor. aeth.	10·0	8	.	.
„ levandulae	50·0	20	.	.
„ menthae piper.	„	14	250·0	60
„ rosmarini	„	17	.	.
„ saponatus	„	12	250·0	50
„ sinapis	5·0	3	.	.
„ vini conc. 90%	50·0	7	250·0	30
„ „ dilut. 70%	„	6	„	25
Spongia pressa	5·0	57	.	.
† Stibium chlorat.	10·0	18	.	.
„ sulfur. aurant.	1·0	4	.	.
„ „ nigr.	50·0	6	.	.
„ „ subt. pulv.	„	14	.	.
Stramonii fol.	10·0	1	.	.
† Strychninum	0·01	1	.	.
† „ nitricum	„	1	.	.
Succus liquiritiae pulv.	10·0	8	50·0	35
Sulfur praecipitat.	„	13	„	60
„ sublimatum	50·0	16	250·0	70
Syrupus acetos. citri	10·0	6	50·0	25
„ althaeae	„	2	„	8
„ amygdalinus	„	4	„	16
„ aurantior. cort.	„	3	„	12
„ capillor. ven.	„	4	.	.
„ cinnamomi	„	5	.	.
„ diacodii	„	2	50·0	8
„ ferri jodati	„	14	„	63
„ mannatus	„	3	„	12
„ mororum	„	3	„	12
„ rhei	„	3	„	12
„ ribium	„	3	„	12
„ rubi idaei	„	3	„	12
„ simplex	„	2	„	8
Tabulae althaeae	50·0	22	.	.
Tamarindi pulpa	„	7	.	.
Taraxaci herba	„	5	.	.
„ radix	„	5	.	.
Terebinthina comm.	„	5	.	.
Thea Pecco	„	63	.	.
Tiliae flores	„	9	.	.
Tinctura absinthii comp.	10·0	3	50·0	12
† „ aconiti	5·0	3	„	25
„ amara	10·0	4	„	16
„ arnicae	„	3	„	12
„ aurantii cort.	„	4	„	16
† „ belladonnae	5·0	3	„	25

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Tinctura benzoës	10·0	4	50·0	16
† „ cantharidum	5·0	4	„	35
„ chamomillae	10·0	3	„	12
„ cinnamomi	„	3	„	12
† „ colchici	5·0	3	„	25
† „ digitalis	„	3	„	25
„ guajaci	10·0	5	„	22
„ ipecacuanhae	5·0	6	„	50
„ jodi	„	5	„	40
„ lobeliae	„	4	„	35
„ malatis ferri	10·0	8	„	35
„ myrrhae	„	5	„	22
† „ nucis vomicae	5·0	4	„	35
† „ opii crocat.	„	23	„	214
† „ „ simpl.	5·0	8	„	70
„ ratanhae	10·0	5	„	22
„ rhei aquos.	„	4	„	16
„ „ vinosa Darelli	„	13	„	60
„ spilalanthi olerac. comp.	5·0	4	„	35
„ valerianae	10·0	4	„	16
† „ veratri albi	5·0	3	„	25
Trifolii herb.	50·0	6	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Trochisci ipecacuanhae	5·0	7	.	.
„ santonini	„	10	.	.
Unguentum aromaticum	10·0	5	50·0	20
„ Autenriethi	ob. cen.		robót apt.	
„ cerussae	10·0	4	50·0	16
„ emolliens	„	9	„	40
„ glycerini	„	5	„	10
„ hydrargyri	„	8	„	36
„ juniperi	„	5	„	20
„ plumbi acetici	„	5	„	20
„ pomadinum	„	5	„	20
„ sabadillae	„	6	„	25
„ simplex	„	4	„	16
„ sulfuratum	„	5	„	20
Uvae ursi fol.	50·0	5	.	.
Valerianae radix	„	7	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Vanillae siliq.	1·0	24	.	
† Veratrinum	0·05	2	.	
Veratri alb. rhyz.	10·0	1	.	.
„ „ „ subt. pulv.	„	4	.	.
Verbasci flor.	50·0	36	.	.
† Vinum colchici	10·0	10	.	.
„ malagense	50·0	22	.	.
† „ stibiato-tartaricum	10·0	10	.	.
Zedoariae rad.	50·0	7	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	4	.	.
Zincum aceticum	„	24	.	.
„ chloratum	„	20	.	.
„ oxydatum	„	40	.	.
„ sulfuricum	„	5	50·0	20
Zingiberis rad.	50·0	16	.	.
„ „ subt. pulv.	10·0	6	.	.

Cennik robót aptekarskich.

		ct.
1.	Za zrobienie dekoktu z kolaturą, aż do 500·0 włącznie, jeśli gotowanie trwa kwadrans	18
	½ godziny	22
	1 godzinę	28
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 500·0	5
2.	Za zrobienie gorącej infuzyi (infusio calida), z półgodzinną digestyą i kolaturą aż do 500·0 włącznie	18
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż 500·0	5
3.	Za zrobienie zimnej infuzyi (infusio frigida), tudzież za maceracyą, z kolaturą, aż do 500·0 włącznie	5
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 500·0	2
4.	Za digestyą bez względu na ilość i z kolaturą, gdy trwa aż do 3 godzin	12
	6 „	20
	12 „	26
	24 „	34
5.	Za zrobienie Decocto-Infusum liczy się odpowiednią należytość za dekokt i dodaje się połowę należytości za infuzyą.	
	U w a g a.	
	a) Drewienka, kory, korzonka, zioła, kwiaty i nasiona, zapisane jako species, czyli też aby z nich zrobiono dekokt lub infuzyą, użyte być powinny pokrajane, potłuczone lub utarte, chociażby w recepisie nie było o tem mowy, i liczy się je podług cennika lekarstw.	
	b) Jeżeli na dekokt lub infuzyą zapisane są leki sproszkowane, rozumieć przez to należy proszek grubszy i liczy się cenę wyznaczoną w cenniku lekarstw za Pulvis grossus.	
6.	Za rozczyn gorący (solutio calida) aż do 500·0 środka rozczyniającego, z kolaturą	12
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 500·0	5
	U w a g a.	
	a) Za rozczyn soli które w cenniku wymienione są jako krystaliczne i sproszkowane liczy się tylko cenę soli krystalicznej.	
	b) Za rozczyn lub utarcie soli i innych leków do zrobienia masy na pigułki, powidełek i pastylków nic się nie liczy.	
7.	Za rozpuszczenie na zimno t. j. z użyciem tłuka (solutio frigida cum pistillo peragenda)	5
8.	Za klarowanie za pomocą białka i za białko razem	20
9.	Za filtrowanie aż do 500·0 płynu	5
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 500·0	3
10.	Za kolaturę	3
11.	Za zrobienie nasycenia	15
12.	Za zrobienie mleka z nasion, z kolaturą aż do 500·0 włącznie	15
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 500·0	5
13.	Za zrobienie Emulsio spuria z olejów, żywic balsamów itd. jakiegokolwiek rodzaju, jakoteż za zrobienie Mixtura oleosa aż do 500·0 włącznie	10
14.	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 500·0	5
	Za zrobienie serwatki nie klarowanej, razem z mlekiem i innemi przyprawami aż do 200·0 serwatki włącznie	25
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 200·0	15
15.	Za zrobienie serwatki za pomocą białka wyklarowanej i przefiltrowanej, razem z mlekiem i innemi przyprawami aż do 200.0 włączaie	40
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 200·0 serwatki	20
16.	Za zmięszanie delikatnych proszków, bez względu czy mają być wydane podzielone lub niepodzielone	10
	U w a g a.	
	Jeżeli do proszku przepisany jest cukier olejny, liczy się za zrobienie go o 2 centy więcej.	
17.	Za dzielenie delikatnych proszków na kilka dawek aż do 5 dawek włącznie, razem z torebkami, kopertą i etykietą, za każdą dawkę	2
	Za każdą dawkę nad 5 dawek	1
18.	Za zmięszanie grubych proszków (pulverum per cribrum trajectorum vel grosse tusorum), bez względu czy się wydaje dzielone czy niedzielone	5
	U w a g a.	
	Za samo zmięszanie species nic się nie liczy.	
19.	Za dzielenie grubych proszków lub species na kilka dawek razem z torebkami, kopertą i etykietą, każda dawka	2
20.	Za papier i etykietę gdy Species, Simplicia itd. wydaje się bez dzielenia aż do 200·0 włącznie	3
	Do większych ilości	5
21.	Za utarcie lub roztarcie proszku na mixturę lub maść	5
22.	Za zrobienie cukru olejnego, wyjąwszy gdy ma być przymięszany do proszku	5
23.	Jeżeli w recepcie przepisane jest długie tarcie (trituratio continua), za każdy kwadrans	15
24.	Za zrobienie i utoczenie pigułek, za zrobienie kołaczek (Trochisken) i pastylków aż do 50 sztuk włącznie	25
	Za każde następne 10 sztuk	2

		ct.
	Proszek do konspergacyi liczy się podług użytej ilości onegoż; jeżeli lekarz nie przepisze jaki proszek ma być użyty do konspergacyi, użyć należy Pulvis rad. liquiritiae.	
25.	Za zrobienie powidełek	15
26.	Za zrobienie plastru lub ceratu za pomocą zmieszania lub ugniecenia aż do 150·0 włącznie	10
	Za każde następne 50·0	2
	Jeżeli trzeba topić, za topienie ilości aż do 150·0	5
	Za każde następne 50·0	2
27.	Za zrobienie jednego czopka stolcowego	20
	„ „ każdej następnej sztuki	5
28.	Za papier do ceratu, kopertę i etykietę do wydania plastru lub ceratu aż do 150·0 włącznie	3
	Za ilość nad 150·0	5
29.	Za rozsmarowanie plastru lub ceratu na płótnie oraz za zrobienie i za płótno aż do 50 Cm. □	20
	Za wszelką nadwyżkę znowu aż do 50 Cm. □	5
30.	Za zrobienie maści lub linimentu, tudzież mieszaniny kilku maści lub linimentów aż do 150·0 włącznie	10
	Za każde następne 50·0	2
	Jeżeli potrzeba topić, za topienie jakiejkolwiek ilości aż do 500·0	5
	Za podzielenie maści na kilka dawek aż do 5 dawek włącznie razem z papierem do ceratu, za każdą dawkę	3
	Za każdą następną dawkę	2
31.	Jeżeli wydanie lekarstwa podług recepty nie wymaga żadnej z powyższych robót aptekarskich, liczy się za odważenie lub porachowanie kropli	2
	Za każde następne ważenie lub liczenie kropli	1
32.	Za opakowanie t. j. za korek, papier, szpagat i etykietę	3
33.	Za opieczętowanie naczynia przy oddaniu lekarstwa, jeżeli jest żądanem	3
34.	Rozumie się samo przez się, że jeżeli który z lekarzów przepisze jaką niezwykłą czynność, należytość za to będzie policzona osobno.	

Cennik naczyń.

	ct.
Szkło na lekarstwa białe, zwyczajne:	
sztuka aż do 50 gramów włącznie	5
„ nad 50 „ aż do 200 gramów włącznie	7
„ „ 200 „ „ „ 300 „ „	8
„ „ 300 „ „ „ 400 „ „	10
„ „ 400 „ „ „ 800 „ „	15
„ „ 800 „ „ „ 1500 „ „	22
Szkło dubeltowe, szkło białe na proszki, szkło hyalitowe lub **czarne** liczyć wolno o połowę drożej niż szkło białe zwyczajne.	
Zwykłe słoiki na lekarstwa:	
sztuka aż do 20 gramów włącznie	3
„ nad 20 „ aż do 100 gramów włącznie	5
„ „ 100 „ „ „ 200 „ „	7
„ „ 200 „ „ „ 300 „ „	8
„ „ 300 „ „ „ 500 „ „	15
Słoiki porcelanowe:	
sztuka aż do 20 gramów włącznie	6
„ nad 20 aż do 50 gramów włącznie	10
„ „ 50 „ „ 100 „ „	14
„ „ 100 „ „ 150 „ „	18
„ „ 150 „ „ 200 „ „	24

	ct.
Jeżeli do słoików porcelanowych dodaje się **nakrywkę drewnianą lub metalową** z etykietą do słoików porcelanowych aż do 20 gramów	5
nad 20 gramów aż do 100 gramów włącznie	8
„ 100 „	12
Pudełka tekturowe bez falcu, z etykietą:	
sztuka aż do 20 gramów włącznie	4
„ nad 20 „ aż do 50 gramów włącz.	6
„ „ 50 „ „ „ 100 „ „	7
„ „ 100 „ „ „ 200 „ „	9
Pudełka tekturowe z papierem lakierowanym i falcem z etykietą:	
sztuka aż do 20 gramów	6
„ nad 20 „ aż do 50 gramów włącznie	8
„ „ 50 „ „ „ 100 „ „	10
„ „ 100 „ „ „ 150 „ „	12
Pudełka do zasuwania na proszki z etykietą, zawierające aż do 5 proszków, sztuka	6
nad 5 aż do 10 proszków sztuka	10
„ 10 „ „ 20 „ „	15

Cennik lekarstw zwierzęcych.

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Absinthii herb. sciss.	50·0	4	500·0	36
Acetum	100·0	3	„	13
„ pyrolign. crud.	„	4	„	18
Acidum acet. conc. venale 1·028	50·0	10	„	90
† „ arsenic. subt. pulv.	„	8	„	70
„ carbolicum	„	22	„	209
„ hydrochloric. conc. crud.	100·0	10	„	45
„ nitric. conc. crud.	„	9	„	40
„ sulfuric. anglic.	„	6	„	27
„ tannicum	10·0	20	50·0	90
Aether crudus	100·0	18	500·0	85
Aloë lucida	50·0	8	„	72
„ gross. pulv.	„	11	„	99
Althaeae herb. sciss.	„	4	„	36
„ rad. elect. [II^{da}) sciss.	„	7	„	65
„ „ „ gross. pulv.	„	13	„	116
Alumen	„	3	„	26
„ pulv.	„	6	„	55
„ ustum	„	6	„	54
„ „ pulv.	„	9	„	83
Ammonia	„	8	„	75
Ammoniacum	„	13	„	117
Ammonium carbon.	„	8	„	75
„ chlorat. crud.	„	6	„	54
Amylum pulv.	„	7	„	60
Angelicae rad. sciss.	„	7	„	65
„ „ gross. pulv.	„	10	„	90
Anisi vulgar. fruct.	„	7	„	65
„ „ „ pulv.	„	12	„	106
Aqua calcis	500·0	6	„	.
„ chlori	50.0	7	500·0	65
„ destillata	500·0	10	„	.
„ kreosoti	„	18	„	.
„ laurocerasi	50·0	20	„	.
„ vegeto-miner. Goul.	500·0	10	„	.
Argentum nitric. fus.	5·0	70	„	.
Arnicae flor. sciss.	50·0	6	500·0	55
„ rad. „	„	11	„	102
Asa foetida	„	15	„	140
„ „ pulv.	„	20	„	188
† Atropinum sulfuric.	0·01	3	„	.
Axungia porci	50·0	7	500·0	64
† Belladonnae fol. sciss.	„	7	„	63
Calami rhyzom. sciss.	„	6	„	54
„ „ gross. pulv.	„	9	„	80
Calcium carb. nativ.	100·0	3	„	13
„ „ „ pulv.	50·0	5	„	40
„ hypochloros.	„	4	„	36
„ oxydat.	„	2	„	18
„ „ pulv.	„	4	„	35
Camphora	„	13	„	125
† Cantharides	„	38	„	.
† „ pulv.	„	48	„	.
Carbo lign. depur. pulv.	„	5	500·0	46
Carvi fructus	„	6	„	55
„ fructus pulv.	„	12	„	106
Cera flava	„	18	„	175
Chamomillae rom. flor.	„	11	„	103
„ vulg. flor. gross. pulv.	„	16	„	144
Chinae cortex fusc.	„	47	„	449
„ „ „ gross. pulv.	„	54	„	509

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Chininum hydrochloric.	0·10	5	1·0	44
Chloroformium pur. venale	50·0	35	.	.
Cinae flores	„	7	500·0	58
„ „ pulv.	„	12	„	110
Cinnamomi cortex	„	10	„	96
„ „ gross. pulv.	„	12	„	106
Colocynthidum fruct. sc.	„	50	.	.
Conii macul. herb. sc.	„	4	500·0	34
Cuprum sulfuric.	„	9	„	86
Digitalis fol. sc.	„	5	.	.
Emplastrum diachyl. simpl.	„	11	500·0	100
Euphorbium	„	6	.	.
„ pulv.	„	14	500·0	132
† Extractum belladonnae	5·0	31	.	.
„ filic. maris	„	34	.	.
† „ hyosciami fol.	„	23	.	.
† „ nucis vomicae	„	52	.	.
„ punicae granat.	„	22	.	.
„ scillae	„	10	.	.
Ferrum sesquichl. sol.	50·0	12	.	.
„ sulfuric. cr. pur.	„	4	500.0	34
„ „ venale	500·0	10	.	.
Filicis mar. rhyz. sc.	50·0	5	500·0	42
„ „ „ gross. pulv.	„	9	„	83
Foeniculi fructus	„	6	„	54
„ „ pulv.	„	11	„	102
Gallae gross. pulv.	„	10	„	94
Gentianae rad. sc.	„	5	„	45
„ „ gross. pulv.	„	8	„	72
Glycerinum	„	8	„	76
Guajacum	„	28	„	265
Gummi arab. elect. (II^{da})	„	9	„	85
† Hydrargyrum bichl. corros. pulv.	10·0	9	50·0	39
† „ byjodat. rubr.	5·0	14	.	.
† „ chlorat. mite pulv.	„	7	50·0	62
† „ oxydat. flavum	„	16	.	.
Hyosciami fol. sc.	50·0	5	500·0	46
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	„	69	.	.
Jalapae tub. gross. pulv.	„	22	.	.
Jodum	5·0	26	.	.
Juniperi fructus	50·0	2	500·0	15
„ „ gross. pulv.	„	5	„	40
Kalium carbon. crud.	„	6	„	55
„ chloricum	„	12	„	115
„ hydro-oxyd. pur. ven.	„	39	.	.
„ hydro-tartar. pulv.	„	18	500·0	168
„ hypermangan. cryst.	5·0	19	.	.
„ jodatum	50·0	89	.	.
„ nitricum	„	6	500·0	56
„ „ pulv.	„	9	„	82
† „ stibiat.-tart. pulv. (ven.)	„	25	.	.
„ sulfuratum	„	51	.	.
„ „ pro balneo	„	8	500·0	70
„ sulfuricum	„	6	„	52
„ „ pulv.	„	8	„	76
„ tartaric.	„	39	.	.
Kamala	10·0	32	.	.
Kreosotum	„	6	.	.
Lini sem.	50·0	3	500·0	27
„ „ plac. gr. p.	„	4	„	30
Liquiritiae rad. sc.	„	4	„	36

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Liquiritiae rad. decort. gross. pulv.	50·0	13	500·0	116
Magnesium carb. hydr.-oxyd. pulv.	„	16	„	148
„ sulfuric.	„	4	„	36
Malvae fol. sciss.	„	5	„	45
Manganum hyperoxyd. nat. pulv.	„	7	„	64
Mel depuratum	„	8	„	72
† Morphinum hydrochloric.	0·05	3	.	.
Myrrha	50·0	28	500·0	265
„ pulv.	„	33	„	304
Natrium boracic. pulv.	„	11	„	101
„ carbon. cryst. venal.	„	2	„	17
„ sulfuric. cryst. venal.	„	2	„	15
† Nux vomica gross. pulv.	„	8	„	76
Oleum amygdal. dulc.	„	28	.	.
„ cadinum	„	9	500·0	80
„ croton. tiglii	1·0	4	.	.
„ hyosciami fol. coct.	50·0	13	.	.
„ jecoris aselli	„	6	500·0	55
„ lauri	„	13	„	122
„ olivarum (Hda)	„	10	„	95
„ sinapis aether.	1·0	12	.	.
„ terebinth. rectif.	50·0	5	500·0	42
† Opium subt. pulv.	5·0	39	.	.
Petroleum crud. (Polonic.)	50·0	7	500·0	66
Pix liquida	„	4	„	34
Plumbum acet. venale	„	8	„	70
„ „ basic. solut.	„	12	„	110
„ carbonic. pulv.	„	8	„	73
„ oxydat pulv.	„	8	„	76
Pulvis Doveri	5·0	8	.	.
Quercus cort. sciss.	50·0	4	500·0	34
„ „ gross. pulv.	„	7	„	62
Sabadillae fruct.	„	5	„	42
„ „ pulv.	„	10	„	90
Saccharum pulv.	„	7	„	66
Salicis cort.	„	4	„	37
Salviae folia	„	9	„	85
Sapo kalinus	„	6	„	52
„ medicinal	„	12	.	.
Scillae bulbus	„	2	500·0	18
„ „ sicc. pulv.	„	9	„	84

	Ilość	Cena	Ilość	Cena
	Gram.	cent.	Gram.	cent.
Sebum ovile	50·0	12	500·0	106
† Secale cornut.	„	36	„	335
† „ „ pulv.	„	50	„	457
Sinapis semin.	„	5	„	45
† Solutio arsenic. Fowleri	5·0	2	50·0	16
Species aromatic.	50·0	11	500·0	104
Spiritus camphorat.	„	8	„	70
„ saponatus	„	10	„	90
„ vini dilut. 70%	„	5	„	44
Spongia press. venal.	5·0	29	.	.
Stibium sulfur. aur. p. ven.	50·0	33	.	.
„ „ nigr. ven.	„	4	500·0	32
„ „ „ „ pulv.	„	8	„	70
† Strychninum	0·05	2	.	.
Sulfur. sublim. lot. venal.	50·0	3	500·0	26
Terebinthina commun.	„	4	„	36
† Tinctura aconiti	„	16	.	.
„ arnicae	„	11	500·0	100
† „ belladonnae	„	16	.	.
† „ cantharid.	„	25	.	.
† „ digitalis.	„	16	.	.
„ jodi	„	37	.	.
„ myrrhae	„	20	.	.
† „ nucis vomic.	„	16	.	.
† „ opii simpl.	„	59	.	.
† „ veratr. albi	„	16	.	.
Unguentum cerussae	„	12	500·0	108
„ glycerini	„	16	.	.
„ hydrargyri	„	34	.	.
„ plumb. acetic.	„	17	500·0	158
„ simplex	„	15	„	138
„ sulfurat.	„	12	„	110
Valerianae rad. sciss.	„	6	„	54
„ „ gross. pulv.	„	9	„	83
Veratri alb. rhyz. sc.	„	5	„	40
„ „ „ gross. pulv.	„	8	„	70
Zincum oxydat. pur. venale	„	28	.	.
„ sulfuric. „ „	„	5	.	.
Zingiberis rad.	„	13	500·0	120
„ „ gross. pulv.	„	15	„	142

Dodatek do § 3. str. 281.

Tabula

exhibens doses medicamentorum toxicae indolis maximas pro adulto, ultra quas medicus ne praescribat pro usu interno nisi addito signo exclamationis !:

	Pro dosi		Pro die	
	Gram-mata	Grana	Gram-mata	Grana
Acidum arsenicosum	0·006	0·08	0·012	0·16
„ carbolicum crystallisatum	0·05	0·65	0·15	2·00
„ hydro-cyanicum (Pharmac. austr. 1855)	0·05	0·68	0·20	2·7
	sive gutt. 2			

	Pro dosi		Pro die	
	Gram-mata	Grana	Gram-mata	Grana
Aconitinum (germanicum) (Geiger et Hesse, Merck)	0·007	0·09	0·04	0·55
Aqua amygdalar. amarar. concentrata	1·50	20·5	5·00	68·5
	sive gutt. 40			

	Pro dosi		Pro die	
	Gram-mata	Grana	Gram-mata	Grana
Aqua laurocerasi	1·50 sive gutt. 40	20·5	5·00	68·5
Argentum nitricum	0·03	0·4	0·20	2·7
Atropinum	0·002	0·02	0·006	0·08
„ sulfuricum	0·002	0·02	0·006	0·08
Aurum natrio-chloratum	0·03	0·4	0·10	1·4
Cantharides	0·07	1·0	0·20	2·7
Coniinum	0·001	0·01	0·003	0·04
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	5·5	.	.
Digitalinum (Pharmacop. gallicae et nostrae)	0·002	0·02	0·01	0·14
Extractum aconiti tuberum	0·03	0·4	0,12	1·6
„ belladonnae foliorum	0·10	1·4	0·40	5·5
„ „ radicis	0·05	0·7	0·20	2·7
„ cannabis indicae	0·10	1·4	0·30	4·0
„ colocynthidis	0·10	1·4	0·40	5·5
„ conii	0·18	2·5	0·60	8·2
„ hyoscyami foliorum	0·15	2·0	0·80	11·0
„ nucis vomicae (alcoholicum)	0·04	0·55	0·20	2·7
„ opii	0·10	1·4	0·40	5·5
Ferrum jodatum	0·06	0·8	0·24	3·3
Folia belladonnae	0·15	2·0	0·60	8·2
„ digitalis	0·20	2·7	0·60	8·2
„ hyoscyami	0·30	4·0	1·0	13·7
„ stramonii	0·25	2·3	1·00	13·7
Fructus colocynthidis	0·30	4·0	1·00	13·7
Herba Conii maculati	0·30	4·0	2·00	27·4
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·01	0·13	0,04	0·5
„ bijodatum rubrum	0·01	0·13	0·04	0·5
„ jodatum flavum	0·06	0·8	0·40	5·5
„ oxydatum flavum	0·03	0·4	0·10	1·4
Jodum	0·03	0·4	0·12	1·6
Kalium stibio-tartaricum	0·30	4·0	1·00	13·7
Kreosotum	0·04	0·55	0·16	2·2
Lactucarium (german.)	0·30	4·00	1·20	16·4
Morphinum	0·02	0·28	0·10	1·4
„ aceticum	0·03	0·4	0·12	1·6
„ hydro-chloricum	0·03	0·4	0·12	1·6
Oleum crotonis	0·06	0·8	0·30	4·0
Opium pulveratum	0·15	2·0	0·50	6·8
Phosphorus	0·001	0·01	0·005	0·06
Plumbum aceticum	0·07	1·0	0·50	6·8
Radix belladonnae	0·07	1·0	0·30	4·0
„ hellebori viridis	0·30	4·0	1·20	16·4
Rhizoma veratri albi	0·30	4·0	1.20	16·4
Santoninum	0·10	1·4	0·50	6·8
Semen strychni nucis vomicae	0·12	1·6	0·50	6·8
Solutio arsenicalis Fowleri	0·50	6·8	1·10	16·4
Strychninum	0·007	0·09	0·02	0·27
„ nitricum	0·007	0·09	0·02	0·27
Tinctura aconiti	0·50	6·8	1·50	20·5
„ belladonnae	1·00	13·7	4·00	55·0
„ cantharidum	0·50	6·8	1·00	13·7
„ colchici seminum	1·00	13·7	3·00	41·1
„ digitalis	1·00	13·7	4·00	55·0
„ jodi	0·30	4·0	1·00	13·7
„ nucis vomicae	0·50	6·8	1·50	20·5
„ opii crocata	0·50	6·8	2·00	27·4
„ opii simplex	0·50	6·8	2·00	27·4
Tubera aconiti	0·12	1·6	0·60	8·2
Veratrinum	0·01	0·13	0·03	0·4
Vinum colchici	1·00	13·7	3·00	41·1
Zincum aceticum	0·05	0·68	0·30	4·0
„ cyanatum	0·005	0·06	0·012	0·16
„ sulfuricum	0·05	0·68	0·30	4·0
„ „ qua emeticum	0·80	11·0	.	.

136.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 12 listopada 1876,

tyczące się dopłat i wypłat przy konwersyi powszechnego długu państwa.

Dopłaty i wypłaty (§. 1, ustęp 4 obwieszczenia ministerstwa skarbu z dnia 28 grudnia 1868, Dz. u. p. Nr. 158), zdarzające się przy konwersyi powszechnego długu państwa, mają być na przyszłość przez stronę uskuteczniane a względnie — z ograniczeniem w przerzeczonem obwieszczeniu wyrażonem — żądane, po kursie średnim kategoryi długu państwa o którą chodzi, zanotowanym w urzędowej cedule kursów giełdy wiedeńskiej, z dnia przed konwersyą.

Pretis r. w.

137.

Ustawa z dnia 24 listopada 1876,

zmieniająca i uzupełniająca niektóre przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) o urządzeniu publicznej służby zdrowia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaję za potrzebne zmienić i uzupełnić po części ustawę z dnia 30 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 68) o urządzeniu publicznej służby zdrowia przez wydanie następujących postanowień:

§. 1.

Lekarze powiatowi rządowi (§. 6, lit. *b* ustawy z dnia 30 kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68), zaliczani będą na przyszłość po części do dziewiątej, po części do dziesiątej klasy stopni służbowych, zaprowadzonych ustawą z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47) dla urzędników rządowych.

Lekarze powiatowi dziewiątej klasy stopnia służbowego, nazywać się będą „lekarzami powiatowymi I klasy“, należący do klasy dziesiątej, „lekarzami powiatowymi II klasy“.

Do klas stopnia służbowego zaliczać się ma w ten sposób, aby z ogólnej liczby lekarzy powiatowych rządowych, dla każdego okręgu administracyjnego ustanowionych, należało zwyczajnie $^2/_3$ do wyższej a $^3/_3$ do niższej klasy stopnia służbowego.

Przepis szczegółowy wydany będzie drogą rozporządzenia.

§. 2.

Weterynarze powiatowi rządowi zaliczani będą do jedenastej klasy stopnia służbowego.

§. 3.

Weterynarze powiatowi i lekarze powiatowi rządowi, już stale zamianowani, zatrzymają stopień dotychczasowy i dochody do niego przywiązane, a ustawa niniejsza wchodzić będzie w wykonanie dopiero w miarę obsadzania na nowo.

§. 4.

W celu przysposobienia odpowiedniego przybytku na przyszłość i do zatrudnienia jako pomocników w służbie zdrowia, tak u władz administracyjnych krajowych, jakoteż w starostwach powiatowych, mianowani będą asystenci zdrowia po części z adjutum, po części bez adjutum.

Ilość adjutów w każdym okręgu administracyjnym wynosić może najwięcej piątą część ilości lekarzów powiatowych rządowych, tamże ustanowionych.

§. 5.

Do uzyskania posady asystenta udowodnić ma kandydat, że posiada stopnie akademickie wzmiankowane w §-fie 7-ym *a)* rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21 marca 1873 (Dz. u. p. Nr. 37), jakoteż że po uzyskaniu dyplomu doktorskiego odbył przynajmniej jednoroczną praktykę lekarską w szpitalu publicznym.

Zresztą stosowane będą przepisy istniejące dla praktykantów konceptowych u władz administracyjnych.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 24 listopada 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w.

138.

Obwieszczenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 24 listopada 1876,

o pobieraniu cła od towarów bawełnianych i wełnianych począwszy od dnia 1 stycznia 1877.

Z powodu iż traktat handlowy z dnia 16 grudnia 1865 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1866) i konwencya z dnia 30 grudnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 13 z r. 1870) pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Wielką Brytanią zawarte, obowiązywać przestają, cła wwozowe od towarów bawełnianych i wełnianych, w konwencyi ustanowione, uchylają się z końcem roku 1876 a od dnia 1 stycznia 1877 aż do dalszego rozporządzenia stosowane być mają w obrocie uprzywilejowanym postanowienia zawarte w traktacie cłowym z państwem niemieckiem z dnia 9 marca 1868 (Dz. u. p. Nr. 52) tyczące się przywozu towarów bawełnianych i wełnianych.

Chlumecky r. w. **Pretis** r. w.

139.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 16 grudnia 1876,

tyczące się rozciągnięcia ustawy z dnia 23 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 29) na sąd polubowny zakładu składowego miasta Wiednia.

Na podstawie upoważnienia, w artykule VII ustawy z dnia 23 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 29), wyrażonego, rozciąga się postanowienia tej ustawy na wyroki polubowne które wydane będą przez sąd polubowny, zakładu składowego miasta Wiednia.

Glaser r. w. **Pretis** r. w.

140.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 17 grudnia 1876,

o ustanowieniu urzędu depozytowego podatkowego i sądowego w Währingu w Dolnej Austryi.

Z powodu ustanowienia w Währingu sądu powiatowego (Dz. u. p. 1876. Nr. 25 i 130), zaprowadzony został w temże miejscu na podstawie najwyższego postanowienia z dnia 20 listopada 1876 urząd depozytowy podatkowy i sądowy, który rozpocznie czynności urzędowe dnia 15 stycznia 1877.

Od tego terminu przyłączone będą do urzędu podatkowego w Währingu

a) gminy, które należały dotychczas do okręgu podatkowego hernalskiego: Währing, Weinhaus, Gersthof, Pötzleinsdorf, Neustift, Salmannsdorf, Döbling górny i dolny, tudzież Sievring górny i dolny i

b) gminy z okręgu podatkowego klosterneuburskiego: Nussdorf, Heiligenstadt, Grinzing, Kahlenbergerdorf i Josephsdorf.

Pretis r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 31 grudnia 1876.

141.

Ustawa skarbowa z dnia 29 grudnia 1876, na rok 1877.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa 1877 r. wyznacza się ogółem 405,569.474 zł. waluty austryackiej.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe, dla każdego wydziału administracyi wyznaczone, podane są w pierwszej części preliminarza państwa poniżej zamieszczonego.

Dotacye, w poszczególnych rozdziałach, tytułach i paragrafach tego preliminarza państwa, wyznaczone, mogą być użyte tylko na cele w odpowiednich rozdziałach, tytułach i paragrafach wskazane a mianowicie oddzielnie na potrzeby zwyczajne i nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych, przekazują się wpływy z podatków stałych, z podatków niestałych i wszystkich innych gałęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części niżej zamieszczonego preliminarza państwa w sumie 376,637.817 zł. waluty austryackiej.

Artykuł IV.

Dla otrzymania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, podatki stałe i niestałe pobierane będą w ogólności według istniejących przepisów.

Co się zaś tyczy wymiaru dodatków do podatków stałych obowiązywać mają następujące postanowienia:

a) z podatkiem gruntowym i podatkiem czynszowym, prócz podatku zwyczajnego i dodatku trzeciej części, podatek dochodowy zastępującego, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny, wynoszący trzecią część podatku zwyczajnego;

b) z podatkiem klasowym, prócz podatku zwyczajnego i dodatku trzeciej części, podatek dochodowy zastępującego, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu;

c) z podatkiem zarobkowym i z podatkiem dochodowym pobierany będzie prócz podatku zwyczajnego dodatek nadzwyczajny podobnież w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu.

Tylko od tych osób do płacenia podatku obowiązanych, których całkowita należytość podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy, lub podatku dochodowego drugiej klasy nie przenosi kwoty 30 zł. wal. austr., pobierany będzie dodatek nadzwyczajny, wynoszący tylko siedm dziesiątych części podatku zwyczajnego.

Od budynków, które całkiem lub częściowo podlegają czasowemu uwolnieniu od podatku czynszowego, uiszczać należy tytułem podatku dochodowego na rok 1877, pięć od sta czystego dochodu rocznego, który te budynki wolne od podatku, przynoszą, to jest od tej kwoty, która pozostaje z całorocznego dochodu ryczałtowego z czynszów, po strąceniu odsetków, prawnie pozwolonych na utrzymanie budynków, a jeźli budynki są całkiem wolne od podatku, po strąceniu także odsetków, przypadających dowodnie w roku 1877 od kapitałów, na budynku wolnym od podatku zabezpieczonych.

Artykuł V.

Na pokrycie kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1877 wydane być mogą w zastosowaniu się do §. 2 ustawy z dnia 24 grudnia 1867 (Dz. u. p. 1868 Nr. 3), obligacye nie zwrotnego jednorakiego długu państwa, utworzonego mocą ustawy z dnia 20 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) a to za taką kwotę jaka będzie potrzebna aby przez zbycie takowych otrzymać fundusze, wystarczające na pokrycie owych kapitałów.

Na rachunek umorzenia tych kapitałów wygotowane będą niezwłocznie i oddane ministrowi skarbu obligacye długu przynoszącego odsetki w biletach za sumę 28,434.900 zł. i przynoszącego odsetki w srebrze za sumę 409.900 zł.

Artykuł VI.

Kwoty wyznaczone na wydatki roku 1877, aż do końca tegoż roku albo wcale nie, albo nie całkiem wydane, jednak z wyjątkiem dotacyj na cło i tytoń (rozdział 13 i 16), które z końcem roku zawieszają się, mogą także być jeszcze użytemi w pierwszej połowie 1878 na cele w niniejszej ustawie skarbowej przewidziane i w granicach pozycyj takową ustanowionych; odnośne wypłaty jednak mają być zapisane w rachunku rocznym na karb zarządu poprzedniego roku.

To jednak pozwolenie co do kwot, nieużytych nawet i w pierwszej połowie 1878 roku, traci moc z dniem ostatnim czerwca 1878.

Wyjętemi od tego postanowienia są kwoty, wyznaczone na pokrycie stałych płac, jakiemi są pensye, emerytury itd. albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na obowiązującym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itd. Kwoty te mogą być używane aż do upływu terminu przedawnienia.

Dotacye nadzwyczajne, wyznaczone w pierwszej części preliminarza na budowle lub inne cele wyłączne, tamże szczegółowo wskazane, jakoteż tego rodzaju dotacye tyczące się tytoniu, które w roku 1877 albo wcale nie, albo nie całkiem będą użyte, mogą być używane jeszcze do końca czerwca 1879, tak jednak

uważane będą, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu 1878 roku i dla tego mają być policzone na zarząd tegoż roku.

Dotacya na uregulowanie Narenty wyznaczona jako wydatek zwyczajny w ustawie skarbowej na rok 1876 w rozdziale 27, ministerstwo handlu, tytuł 4, używana być może jeszcze aż do końca czerwca 1878, tak jednak uważana być ma, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu na rok 1877 i policzona będzie na zarząd tego ostatniego roku, także dotacya w sumie 100.000 zł. na budowle w gmachu namiestnictwa we Lwowie, wyznaczona ustawą skarbową na r. 1875 w rozdziale 6, ministerstwo spraw wewnętrznych, tytuł 10 „Nowe budowle dla zarządu administracyjnego“ a zawarta w cyfrze 195 000 zł. używana być może eszcze aż do końca czerwca 1878 i policzona być ma na rachunek 1877 roku.

Artykuł VII.

Upoważnia się ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1877 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi 25.000 zł. aż do sumy ogólnej 300.000 zł. a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Upoważnia się nadto ministra skarbu, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, ażeby spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, udzielił w ciągu roku 1877 pozwolenie do sprzedaży mniej potrzebnych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia Skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i wtedy, jeżeli wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 25.000 zł.

Artykuł VIII.

Upoważnia się ministra skarbu, ażeby na pokrycie niedoboru, który, jeżeli

od sumy ogólnej wydatków państwa	405,569.474 zł.
odciągniemy sumę ogólną dochodów	376,637.817 „
wynosi	28,931.657 zł.

wypuścił w obieg obligacye renty przynoszącej odsetki w złocie, na mocy ustawy z dnia 18 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 35) a dopóki by wypuszczenie to nie nastąpiło, aby o sumy potrzebne wystarał się przez zaciągnięcie długu nieustalonego.

Sposób pokrycia pozostałej reszty oznaczony będzie w osobnej ustawie w której oraz obmyślone będą fundusze potrzebne na budowę kolei żelaznych państwa.

Artykuł IX.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29 grudnia 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Lasser** r. w. **Stremayr** r. w. **Glaser** r. w.
Unger r. w. **Chlumecky** r. w. **Pretis** r. w. **Horst** r. w.
Ziemiałkowski r. w. **Mannsfeld** r. w.

Preliminarz państwa

na rok 1877 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
1			**I. Dwór cesarski**	4,650.000	. . . . .	4,650.000
2			**II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%** .	74.041	. . . .	74.041
3			**III. Rada państwa.**			
	1		Izba panów	43.700	. . . . .	43.700
	2		Izba deputowanych	597.200	. . . . .	597.200
	3		Delegacya	11.000	. . . . .	11.000
	4		Komisya kontroli długu państwa	10.700	. . . . .	10.700
	5		Na budowę nowego domu dla parlamentu	. . . . .	800.000	800.000
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—5) .	662.600	800.000	1,462.600
4			**IV. Trybunał państwa**	22.000	. . . . .	22.000
5			**V. Rada ministrów.**			
	1		Prezydyum rady ministrów	147.400	. . . . .	147.400
	2		Fundusz do rozrządzania	50.000	. . . . .	50.000
	3		Koszta gazet urzędowych	421.900	. . . . .	421.900
	4		Trybunał administracyjny	127.000	. . . . .	127.000
			Suma (Rozdział 5, Tytuły 1—4) .	746.300	. . . . .	746.300
6			**VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.**			
	1		Zwyżki w dochodach z cła	9,947.000	. . . . .	9,947.000
	2		Podatek dochodowy austr.-węgiers. Lloyda	170.000	. . . . .	170.000
	3		Kwota na pokrycie wydatków wspólnych	68,813.798	. . . . .	68,813.798
			Suma (Rozdział 6. Tytuły 1—3) .	78,930.798	. . . . .	78,930.798
7			**VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.**			
	1		Kierownictwo naczelne	480.000	. . . . .	480.000
	2		Wydatki policyi rządowej	120.000	. . . . .	120.000
	3		Koszta dziennika ustaw państwa	58.500	1.400	59.900
	4		Zarząd administracyjny wszystkich krajów	5,400.000	80.000	5.480.000
			Budowle do kwarantanny dla bydła	. . . . .	50.000	50.000
	5		Bezpieczeństwo publiczne	3,600.000	7.000	3,607.000
			Nadzwyczajne wydatki policyjne w Dalmacyi (włóczęgostwo)	. . . . .	10.000	10.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
7	6		Dodatek zakładom podrzutków	. . . . .	7.400	7.400
	7		Służba budownicza rządowa	1,148.000	15.000	1,163.000
			Koszta podróży z powodu nadzwyczajnych budowli drogowych i wodnych	. . . . .	30.000	30.000
	8		Budowa dróg:			
		1	Austrya poniżej Anizy	514.000	. . . . .	514.000
			Wybrukowanie gościńca szoprońskiego (Laxenburskiego)	. . . . .	30.000	30.000
			Budowa drogi od nowego mostu na Dunaju do Marchfeld	. . . . .	33.300	33.300
		2	Austrya powyżej Anizy	190.000	. . . . .	190.000
		3	Salzburg	100.000	. . . . .	100.000
			Dokończenie budowy stałego mostu z częścią wierzchnią żelazną na Salzachu w Salzburgu . .	. . . . .	93.400	93.400
		4	Styrya	315.000	. . . . .	315.000
			Dodatek skarbowy na uregulowanie Anizy	. . . . .	3.100	3.100
		5	Karyntya	170.000	. . . . .	170.000
			Dalsze budowle na dzikich potokach w dolinie Drawy	. . . . .	6.000	6.000
		6	Kraina	130.000	. . . . .	130.000
		7	Pomorze dalmackie	100.000	. . . . .	100.000
		8	Tyrol i Vorarlberg	321.000	. . . . .	321.000
			Budowa nowego mostu na uregulowanie łożyska małego Eisacka	. . . . .	10.000	10.000
			Odbudowanie mostu na dzikim potoku Avisio pod Lavis	. . . . .	21.000	21.000
			Dodatek skarbowy na osuszenie bagna Sterzinger Moos (dokończenie)	. . . . .	7.000	7.000
		9	Czechy	1,150.000	. . . . .	1,150.000
			Dalszy ciąg budowy mostu na Łabie pod Brandysem	. . . . .	50.000	50.000
			Budowa nowego mostu na Strzeli pod Plasem . .	. . . . .	20.000	20.000
			Budowa nowego mostu żelaznego na Łabie pod Neuschloss	. . . . .	14.000	14.000
		10	Morawia	240.000	. . . . .	240.000
		11	Szląsk	110.000	. . . . .	110.000
			Budowa gościńca z Cukmantla na Freiwaldau do Morawii	. . . . .	26.700	26.700
		12	Galicya z Krakowem	850.000	. . . . .	850.000
			a) Na gościńcu bielsko-przemysko-lwowskim:			
			Odbudowanie mostu Nr. 42 na Wisłoku pod Rzeszowem	. . . . .	14.000	14.000
			Odbudowanie mostu Nr. 57 na Wisłoce pod Łabuziami	. . . . .	25.000	25.000
			Odbudowanie mostu Nr. 54 na Rabie pod Książnicami	. . . . .	9.000	9.000
			b) Na gościńcu spytkowicko-myślenickim:			
			Wybudowanie szóstego odstępu pod Stróżą . . .	. . . . .	16.000	16.000
			Zniesienie	4,190.000	378.500	4,568.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
			Przeniesienie	4,190.000	378.500	4,568.500
7	8		*c)* Na gościńcu delatyńsko-jabłonickim:			
			Wybudowanie odstępu od mostu Nr. 94/*b* aż do drogi wybudowanej	. . . . .	15.000	15.000
			d) Na gościńcu kucko-kołomyjskim:			
			Uregulowanie Prutu powyżej mostu Nr. 77 . . .	. . . . .	2.000	2.000
			Bukowina	80.000	. . . . .	80.000
			Dalszy ciąg budowy gościńca od granicy węgierskiej pod Kirlibabą do Jakobeń	. . . . .	25.000	25.000
			Dalmacya	80.000	. . . . .	80.000
			Dokończenie budowy drogi nadbrzeżnej z Breno do Dubrownika starego	. . . . .	29.400	29.400
			Budowa mostu na Cettynie pod Trilj	. . . . .	10.000	10.000
			Budowa mostu na Zarmagnie pod Obrowazzo . . .	. . . . .	10.000	10.000
			Budowa drogi z Trinity do granicy czarnogórskiej .	. . . . .	50.000	50.000
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—14) .	4,350.000	519.900	4,869.900
	9		Budownictwo wodne:			
		1	Austrya poniżej Anizy	240.000	. . . . .	240.000
			Budowle wodne na Dunaju	. . .	250.000	250.000
		2	Austrya powyżej Anizy	149.000	. . . . .	149.000
			Budowle wodne na Dunaju, ...	. . . . .	50.000	50.000
			„ „ „ rzece Inn	. . . . .	40.000	40.000
			„ „ „ „ Salzach	. . . . .	15.000	15.000
			„ „ „ „ Traun	. . . . .	40.000	40.000
		3	Salzburg	34.000	. . . . .	34.000
			Uregulowanie Salzachu i Saali	. . . . .	25.000	25.000
		4	Styrya	35.000	. . . . .	35.000
			Dodatek skarbowy na uregulowanie Anizy . . .	. . . . .	3.100	3.100
			„ „ „ „ Muru . . .	. . . . .	30.600	30.600
			„ „ „ „ Sawy . . .	. . . . .	5.200	5.200
			„ „ „ „ Sanu . . .	. . . . .	4.000	4.000
		5	Karyntya	2.000	. . . . .	2.000
			Uregulowanie Drawy	. . . . .	10.000	10.000
		6	Kraina	10.000	. . . . .	10.000
			Uregulowanie Sawy	. . . . .	15.000	15.000
		7	Pomorze dalmackie	2.000	. . . . .	2.000
		8	Tyrol i Vorarlberg	60.000	. . . . .	60.000
			Budowle recesowe na rzece Inn	. . . . .	10.500	10.500
			Regulacya Renu	. . . . .	20.000	20.000
			Regulacya Drawy	. . . . .	9.500	9.500
		9	Czechy	196.000	. . . . .	196.000
			Uregulowanie Mołdawy	. . . . .	90.000	90.000
			Regulacya Łaby	. . . . .	240.000	240.000
		10	Morawia	400	. . . . .	400
		11	Szląsk	200	. . . . .	200
			Zniesienie .	728.600	857.900	1,586.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
			Przeniesienie .	728.600	857.900	1,586.500
	9	12	Galicya z Krakowem	67.000	. . . . .	67.000
			Budowle na Wiśle	. . . . .	80.000	80.000
			„ „ Dunajcu	. . . . .	15.000	15.000
			„ „ Wisłoce	. . . . .	4.000	4.000
			„ „ Sanie	. . . . .	40.000	40.000
			„ „ Dniestrze	. . . . .	8.000	8.000
			„ „ Przemszyl	. . . . .	8.000	8.000
		13	Bukowina	2.000	. . . . .	2.000
		14	Dalmacya	2.400	. . . . .	2.400
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—14) .	800.000	1,012.900	1,812.900
	10		Nowe budowle i większe urządzenia:			
		1	Archiwum namiestnictwa w Insbruku	. . . . .	1.650	1.650
		2	Namiestnictwo w Pradze	. . . . .	5.000	5.000
		3	Namiestnictwo we Lwowie jako należytość terminowa bankowi narodowemu	. . . . .	1.400	1.400
		4	Pomniejsze urządzenia i nieprzewidziane wydatki .	. . . . .	3.950	3.950
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—4) .	. . . . .	12.000	12.000
	11		Koszta telegrafów	10.000	. . . . .	10.000
			Razem (Rozdział 7, Tytuły 1—11) .	15,966.500	1,745.600	17,712.100
8			**VIII. Ministerstwo obrony krajowej.**			
	1		Kierownictwo naczelne	240.000	. . . . .	240.000
	2		Obrona krajowa	3,115.000	868.900	3,983.900
	3		Koszta poboru do wojska tudzież koszta podróży z powodu zgromadzeń kontrolnych urlopników i rezerwistów, jakoteż klasyfikacyi koni	64.000	. . . . .	64.000
	4		Dodatki na utrzymanie strzelców krajowych	34.300	. . . . .	34.300
	5		Fundacye wojskowe	33.300	. . . . .	33.300
	6		Straż policyjna wojskowa	81.000	. . . . .	81.000
	7		Żandarmerya	3,950.000	. . . . .	3,950.000
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—7) .	7,517.600	868.900	8,386.500
9			**IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.**			
			A. Wydatki centralne.			
	1		Kierownictwo naczelne	230.000	24.000	254.000
	2		Nadzór nad szkołami	640.000	. . . . .	640.000
	3		Akademie umiejętności	75.000	. . . . .	81.000
			Wydatek na druki klasy matematyczno-fizycznej akademii umiejętności w Wiedniu, ...	. . . .	6.000	
	4		Muzeum sztuki i przemysłu z zakładem do prób chemiczno technicznych:			
		1	Muzeum sztuki i przemysłu	79.350	. . . . .	79.350
		2	Zakład do prób chemiczno-technicznych	7.450	. . . . .	7.450
	5		Komisya główna i dyrekcya statystyki administracyjnej .	74.800	. . . . .	74.800
	6		Instytut geologiczny państwa	50.500	. . . . .	50.500
	7		Zakład naczelny meteorologii i magnetyzmu ziemi . . .	22.600	5.200	27.800
	8		Komisya naczelna do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych	9.000	. . . . .	9.000
			Suma (Rozdział 9, Tytuł 1—8) .	1,188.700	35.200	1,223.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
9			**B. Wyznania.**			
	9		Potrzeby funduszów religijnych:			
			a) Wydatki funduszów:			
		1	Austrya poniżej Anizy	380.000	2.000	382.000
		2	Austrya powyżej Anizy	110.000	. . . . .	110.000
		3	Salzburg	78.800	. . . . .	78.800
		4	Tyrol	123.000	. . . . .	123.000
		5	Vorarlberg	11.500	. . . . .	11.500
		6	Styrya	252..000	. . . . .	252.000
		7	Karyntya	76.000	. . . . .	77.302
			Wypłacić się mające kapitały ujemne	. . . . .	1.302	
		8	Kraina	108·000	. . . . .	109.310
			Nowe budowle	. . . . .	1.310	
		9	Tryest	52.000	. . . . .	52.000
		10	Goryeya	76.000	. . . . .	76.000
		11	Istrya	68.000	. . . . .	68.000
		12	Dalmacya	248.000	4.000	292.000
			Nowe budowle	. . . . .	40.000	
		13	Czechy	640.000	. . . . .	700.000
			Nowe budowle	. . . . .	60.000	
		14	Morawia	300.000	. . . . .	300.000
		15	Szląsk	67.000	. . . . .	67.000
		16	Galicya	900.000	. . . . .	902.261
			Na umorzenie zaległości ujemnych depozytowych i cudzych	. . . . .	2.261	
		17	Kraków	19.000	. . . . .	19.000
		18	Bukowina	39.000	. . . . .	41.200
			Nowe budowle	. . . . .	2.200	
		19	Dla wszystkich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych:			
			Na spłacenie należytości	. . . .	7.000	7.000
		20	Zapomoga dla plebanów katolickich	. . . . .	600.000	600.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—20)	3,548.300	720.073	4,268.373
	21		*b)* Wydatki lasów i dóbr funduszowych	254.000	72.900	326.900
			Suma (Rozdział 9, Tytuł 9, §§. 1—21)	3,802.300	792.973	4,595.273
	10		Fundacye i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:			
		1	Fundacye	40.213	. . . . .	40.213
		2	Dodatki	130.000	7.300	
			Na restauracyą katedry Św. Szczepana w Wiedniu	. . . . .	50.000	
			Na urządzenie wewnętrzne nowego kościoła w Bockfliess	. . . .	11.251	
			Dodatek na odbudowanie wieży kościoła franciszkańskiego w Salzburgu	. . . . .	5.000	223.051
			Na budowę kościoła w Levico, druga rata	. . . .	2.500	
			Na budowę kościoła parafialnego w Fiumicello, trzecia rata dodatku z tytułu patronatu wynoszącego 6.000 zł.	. . . . .	2.000	
			Na restauracyą katedry monumentalnej w Splecie	. . . . .	5.000	
			Na restauracyą katedry prazkiej	. . . . .	10.000	
			Na spłacenie należytości	. . . . .	20.000	20.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1 i 2)	170.213	113.051	283.264

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
9	11		Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:			
		1	Wyższa rada kościelna ewangelicka	27.855	. . . . .	27.855
		2	Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego, wyznania augsb. i helwec. w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych	50.000	25.000	75.000
		3	Inne wydatki	2.616	. . . . .	2.616
			Suma (Tytuł 11, §§. 1—3) .	80.471	25.000	100.471
	12		Dodatki na potrzeby wyznania grecko-oryentalnego:			
			Dalmacya	60.000	. . . . .	
			Nowe budowle	. . . . .	16.000	82.000
			Wsparcie dla duchowieństwa grecko-oryentalnego w Dalmacyi	. . . . .	6.000	
			Suma (Tytuł 12) .	60.000	22.000	82.000
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 9—12) .	4,112.984	953.024	5,066.008
			C. Oświecenie.			
	13		Szkoły główne.			
			a) Uniwersytety:			
		1	Uniwersytet w Wiedniu	780.000	. . . . .	
			Na urządzenie i środki naukowe	. . . . .	3.600	
			Na urządzenie obserwatoryum astronom, 3 rata . . .	. . . . .	23.000	1,446.600
			Na budowę głównego budynku dla uniwersytetu, 4 rata	. . . . .	500.000	
			Na budowę obserwatoryum astronom., 5 rata a względnie ostatnia	. . . . .	140.000	
		2	Uniwersytet w Insbruku	195.950	. . . . .	
			Potrzeby naukowe	. . . . .	1.400	199.250
			Zaokrąglenie gruntu pod budowę laboratoryum chemicznego	. . . . .	1.900	
		3	Uniwersytet w Gradcu	255.000	. . . . .	260.500
			Na urządzenie i potrzeby naukowe	. . . . .	5.500	
		4	Uniwersytet w Pradze	465.000	. . . . .	
			Na potrzeby naukowe	. . . . .	3.600	
			Na zakupienie domu na instytut patologiczno-anatomiczny, 2 rata	. . . . .	27.140	645.740
			Na budowę instytutu anatomicznego, ostatnia rata .	. . . . .	20.000	
			Na budowę instytutu chemicznego, ostatnia rata . .	. . . . .	120.000	
			Budowle na gruntach uniwersyteckich w Michlu i Maleszycach, 1 rata	. . . . .	10.000	
		5	Uniwersytet we Lwowie	146.000	. . . . .	146.000
		6	Uniwersytet w Krakowie	208.000	. . . . .	
			Kupno gruntu pod budowę instytutów dla anatomii patologicznej, chemii medycznej i medycyny sądowej	. . . . .	20.000	234.000
			Urządzenie pracowni dla katedr anatomii i fizyologii roślin	. . . . .	2.000	
			Urządzenie biblioteki	. . . . .	4.000	
		7	Uniwersytet w Czerniowcach	70.000	. . . . .	
			Powiększenie biblioteki, 3 rata	. . . . .	6.000	91.000
			Założenie i urządzenie muzeum przyrodniczego, laboratoryum chemicznego, gabinetu fizycznego i ogrodu botanicznego, 3 rata	. . . . .	15.000	
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—7) .	2,119.950	903.140	3,023.090

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
9	13		*b)* Wydziały teologiczne nie złączone z uniwersytetem:			
		8	Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu	14.900		14.900
		9	„ „ „ „ Ołomuńcu	15.400		15.400
		10	„ „ ewangelicki w Wiedniu	31.400		31.400
		11	Instytut teologiczny izraelicki dla rabinów	1.000		1.000
			Suma (Tytuł 13, §§. 8—11)	62.700		62.700
			c) Szkoły główne techniczne:			
		12	Szkoła główna techniczna w Wiedniu	247.000		247.000
		13	Szkoła główna techniczna w Gradcu	93.000		93.000
		14	„ „ „ Pradze	200.000		200.000
		15	„ „ „ „ Bernie	75.000		77.200
			Na urządzenia		2.200	
		16	Akademia techniczna we Lwowie	73.500		324.400
			Na budowę nowego domu dla akademii, 6 rata a względnie ostatnia		240.000	
			Urządzenie dwóch pracowni chemicznych		11.400	
			Suma (Tytuł 13, §§. 12—16)	688.000	253.600	941.600
			d) Akademia sztuk w Wiedniu	109.000		261.555
		17	Na budowę nowego domu dla akademii, 6 rata a względnie ostatnia		132.555	
			Na urządzenie wewnętrzne tegoż, ostatnia rata		20.090	
		18	*e)* Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych		38.000	38.000
		19	*f)* Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych	5.000		5.000
			Suma (Tytuł 13, §§. 1—19)	2,984.650	1,347.295	4,331.945
			Szkoły średnie.			
	14		*a)* Gymnazya i gymnazya realne:			
		1	Austrya poniżej Anizy	276.000		329.000
			Przyrządzenie i urządzenie sali rysunkowej dla gymnazyum wyższego w VIII dzielnicy w Wiedniu		3.000	
			Na budowę gymnazyum realnego i wyższego w III dzielnicy w Wiedniu, 3 rata		50.000	
		2	Austrya powyżej Anizy	63.500		63.500
		3	Salzburg	26.700		26.700
		4	Tyrol	96.000		96.000
		5	Vorarlberg	28.800		28.800
		6	Styrya	110.000		110.000
		7	Karyntya	38.900		38.900
		8	Kraina	79.800		79.800
		9	Tryest	27.000		27.000
		10	Gorycya	27.400		27.400
		11	Istrya	39.600		43.260
			Sprzęty		1.300	
			Reszta ceny kupna budynku szkolnego w Pisino z odsetkami, 2 rata		2.360	
			Zniesienie	813.700	56.660	870.360

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
			Przeniesienie	813.700	56.660	870.360
9	14	12	Dalmacya	83.400	. . . . .	83.400
		13	Czechy	595.000	. . . . .	
			Potrzeby naukowe	. . . .	2.000	632.000
			Budowa nowego domu na szkołę w Litomierzycach, 3 rata	. . . . .	35.000	
		14	Morawia	345.000	. . . . .	345.000
		15	Szląsk	104.000	. . . . .	107.000
			Potrzeby naukowe i urządzenia	. . . .	3.000	
		16	Galicya	470.000	. . . . .	555.500
			Na wybudowanie nowego domu dla gymnazyum tarnowskiego, 4 rata a względnie ostatnia	. . . . .	85.500	
		17	Kraków	68.000	. . . . .	68.000
		18	Bukowina	42.100	. . . . .	42.100
			Suma (Tytuł 14. §§. 1—18)	2,521.200	182.160	2,703.360
			b) Szkoły realne:			
		19	Austrya poniżej Anizy	197.000	. . . . .	
			Przyrządzenie lokalności wynajętych świeżo dla szkoły realnej niższej w V dzielnicy w Wiedniu	. . . . .	2.150	281.720
			Wewnętrzne urządzenie tychże	. . . . .	2.570	
			Budowa nowego domu na szkołę realną w Sechshaus, 3 rata	. . . . .	80.000	
		20	Austrya powyżej Anizy	46.000	. . . . .	46.000
		21	Salzburg	25.900	. . . . .	25.900
		22	Tyrol	64.000	. . . . .	
			Dalsza kwota na budowę nowego domu na szkołę realną w Brunek, 2 rata	. . . . .	5.000	70.658
			Wewnętrzne urządzenie szkoły realnej w Imst	. . . .	1.658	
		23	Styrya	37.700	. . . . .	37.700
		24	Karyntya	23.800	. . . . .	23.800
		25	Kraina	23.700	. . . . .	23.700
		26	Tryest	26.900	. . . . .	26.900
		27	Goryeya	24.700	. . . . .	24.700
		28	Istrya	16.700	. . . . .	16.700
		29	Dalmacya	28.000	. . . . .	28.000
		30	Czechy	218.000	. . . . .	219.000
			Potrzeby naukowe	. . . . .	1.000	
		31	Morawia	75.000	. . . . .	100.300
			Potrzeby naukowe	. . . . .	1.900	
			Cena kupna z odsetkami za realność na pomieszczenie nowo otworzyć się mającego oddziału szkoły realnej wyższej w Bernie, 2 rata	. . . .	23.400	
			Szląsk	85.000	. . . . .	87.000
		32	Potrzeby naukowe	. . . . .	2.000	
		33	Galicya	122.000	. . . . .	122.000
		34	Kraków	47.000	. . . . .	47.000
		35	Bukowina	11.000	. . . . .	11.000
			Suma (Tytuł 14, §§. 19—35)	1.072.400	119.678	1.192.078
		36	*c)* Komisye egzaminacyjne	22.800	. . . . .	22.800
		37	*d)* Dodatki za zasługi dla profesorów	6.400	. . . . .	6.400
		38	*e)* Wsparcia dla kandydatów na nauczycieli	60.000	. . . . .	60.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie Austryackiej		
9	14		*f)* Szkoły marynarki.			
		39	Istrya	4.100	. . . . .	4.100
		40	Dalmacya	10.700	. . . . .	10.700
			Suma (Tytuł 14, §§. 39 i 40)	14.800	. . . . .	14.800
			Razem (Tytuł 14, §§. 1—40)	3,697.600	301.838	3,999.438
	15		Biblioteki zakładów naukowych	24.400	. . . . .	24.400
	16		Zakłady naukowe wyłączne.			
		1	Szkoły dla akuszerek	16.000	. . . . .	16.000
		2	Szkoła języków wschodnich	3.600	. . . . .	3.600
		3	Instytut techniczny w Krakowie	23.000	. . . . .	23.000
		4	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	15.600	. . . . .	150.600
		5	Szkoły rysunkowe	17.000	. . . . .	17.000
		6	Szkoła dla sztuk i rzemiosł w Wiedniu	26.000	. . . . .	76.000
			Nowa budowa domu, 4 rata	. . . . .	50.000	
		7	Szkoły rzemieślnicze	237.000	. . . . .	270.000
			Potrzeby naukowe i urządzenia	. . . . .	19.000	
			Przyrządzenie i nabycie środków naukowych i pomocniczych do wykształcenia wyłącznego w rzemiosłach	. . . . .	14.000	
		8	Szkoły handlowe	54.000	. . . . .	54.000
			Suma (Tytuł 16, §§. 1—8)	392.200	83.000	475.200
	17		Szkoły początkowe.			
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	1,180.000	. . . . .	1,371.500
			Na uzupełnienie zbiorów naukowych	. . . . .	20.000	
			Budowa seminaryum nauczycielskiego w III dzielnicy w Wiedniu, 1 rata	. . . . .	100.000	
			Wystawienie domu na seminaryum męskie i żeńskie w Innsbrucku, 6 rata a względnie ostatnia	. . . . .	71.500	
		2	Kursa kształcenia ogrodniczek i wydatki na ogródki	19.000	. . . . .	19.000
		3	Stypendya dla seminarzystów	237.100	. . . . .	237.100
		4	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminaryach męskich i żeńskich	3.000	. . . . .	3.000
		5	Komisye egzaminacyjne szkół początkowych i wydziałowych	11.800	. . . . .	11.800
		6	Dodatki rządowe do funduszów szkół normalnych	151.112	. . . . .	151.112
			Zniesienie	1,602.012	191.500	1,793.512

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
			Przeniesienie .	1,602.012	191.500	1,793.512
9	17	7	Na podniesienie szkół początkowych:			
			Tyrol	. . . .	28.000	
			Kraina	. . . . .	6.000	
			Gorycya	. . . . .	4.000	54.000
			Istrya	. . . . .	4.000	
			Dalmacya	. . . . .	12.000	
			Suma (Tytuł 17. §§. 1—7) .	1,602.012	245.500	1.847.512
	18		Fundacye i dopłaty:			
		1	Fundacye	49.456	. . . . .	49.456
		2	Dopłaty	140.000	. . . . .	
			Na odnowienie bazyliki i wieży w Aquilei	. . . . .	2.160	150.160
			Pomiar stopnia europejskiego	. . . . .	8.000	
		3	Na spłacenie należytości	. . . . .	7.000	7.000
			Suma (Tytuł 18, §§. 1, 2 i 3) .	189.456	17.160	206.616
	19		Administracya funduszu naukowego:			
		1	*a)* Wydatki funduszu	41.000	4.805	
			Na budowę nowego kościoła w Sebastiansberg ostatnia rata	. . . . .	10.400	63.205
			Na spłacenie należytości	. . . . .	7.000	
		2	*b)* Wydatki lasów funduszowych i dóbr	19.600	. . . . .	19.600
			Suma (Tytuł 19 §§. 1 i 2) .	60.600	22.205	82.805
			Razem (Rozdział 8, Tytuły 13—19) .	8,950.918	2,016.998	10,967.916
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—19) .	14.252.602	3.005.222	17,257.824
			X. Ministerstwo skarbu.			
10			**A. Właściwe wydatki państwa.**			
	1		Zarząd finansów:			
			Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specyalnych)	901.000	8.000	909.000
	2		Dyrekcye skarbowe krajowe, dyrekcye skarbowe i dyrekcye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy do wymiaru opłat	2,767.000	56.000	2,823.000
	3		Administracye podatkowe, służba podatkowa przy starostwach powiatowych i lokalne komisye podatkowe	809.000	. . . . .	809.000
	4		Ogólna kasa państwa, ministeryalny urząd płatniczy, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, kasa filialna krajowa w Wiedniu i urzędy płatnicze krajowe	389.500	400	389.900
	5		Straż skarbowa	4.290.000	. . . .	4,290.000
	6		Urzędy podatkowe	3,890.000	24.000	3.914.000
	7		Prokuratorye skarbowe	351.000	. . . .	351.000
	8		Zarząd ceł	1,350.000	. . . . .	1,350.000
	9		Etat regulacyi podatku gruntowego	2,700.000	. . . .	2,700.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9) .	17,447.500	88.400	17.535.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
11			**Ogólna administracya kasowa.**			
	1		Strata na monecie	. . . . .	2,797.390	2,797.390
	2		Wynagrodzenia stronom	20.000	. . . . .	20.000
	3		Remuneracya za załatwianie spraw funduszów sierocińskich łącznych	. . . . .	300	300
	4		Pożyczka bezprocentowa na regulacyą rzeki Gail w Karyntyi (2 rata)	. . . . .	30.000	30.000
	5		Wydatki rozmaite	21.000	. . . . .	21.000
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—5)	41.000	2,827.690	2,868.690
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.			
12			**Podatki stałe.**			
	1		Wynagrodzenia stronom i osobom prywatnym tudzież będącym w służbie publicznej za pomoc przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	66.000	. . . . .	66.000
	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego	6.500	. . . .	6.500
	3		Koszta egzekucyi podatków	. . . . .	135.000	135.000
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—3)	72.500	135.000	207.500
13			**Cło.**			
	1		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	192.000	. . . . .	192.000
	2		Zwroty opłat	40.000	. . . . .	40.000
	3		Ryczałtowe koszta zarządu	1,400.000	. . . . .	1,400.000
	4		Zwroty podatku konsumcyjnego	6.500.000	. . . .	6,500.000
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—4)	8,132.000	. . . . .	8,132.000
14			**Podatki niestałe.**			
			Podatek konsumcyjny:			
	1		Wydatki zarządu	234.300	. . . . .	234.300
	2		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych i podatków	3,900.000	. . . . .	3,900.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1 i 2)	4,134.300	. . . . .	4,134.300
15			Sól:			
	1		Koszta produkcyi i zakupna	2,892.000	. . . . .	2,892.000
			Nowe budowle	. . . . .	139.250	139.250
			Wydatki nadzwyczajne	. . . . .	19.750	19.750
	2		Wydatki przy sprzedaży	253.000	. . . . .	253.000
			Nowe budowle	. . . . .	3.000	3.000
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)	3,145.000	162.000	3,307.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
16			Tytoń:			
	1		Wydatki administracyjne	614.000	. . . . .	614.000
	2		Koszta produkcyi i kupna	20.807.000	. . . . .	20.807.000
			Nowe budowle	. . . . .	116.000	116.000
	3		Wydatki przy sprzedaży	1.587.000	. . .	1.587.000
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	23,008.000	116.000	23,124.000
17			Stępel	358.700	. . . . .	358.700
18			Taxy i opłaty od czynności prawnych	429.500	. . . . .	429.500
19			Loterya	10,783.900	. . . . .	10,783.900
20			Myta	271.000	. . . . .	271.000
21			Cechowanie	69.500	. . . . .	69.500
			Suma (Rozdziały 17—21)	42,199.900	278.000	42,477.900
22			**Własność państwa.**			
	1		Gmachy dykasteryalne	127.500	1.000	128.500
			Nowe budowle	. . . . .	8.000	8.000
	2		Skarbowe koleje żelazne	500		500
			Suma (Rozdział 22, Tytuły 1 i 2)	128.000	9.000	137.000
23			Fiskalności i bezdziedziczności	11.000	. . . . .	11.000
24			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,111.000	. . . . .	1,111.000
25			Remanenta ze sprzedanych nieruchomości państwa	. . . . .	4.000	4.000
26			Mennictwo	229.000	. . . . .	229.000
			Ogółem (Rozdziały 10—26)	69,371.900	3,342.090	72,713.990
27			**XI. Ministerstwo handlu.**			
			A. Właściwe wydatki państwa.			
	1		Kierownictwo naczelne	641.200	93.600	734.800
			Na nowe szkoły wyłączne i na zakupno środków naukowych do nauki wyłącznej	. . . . .	190.000	190.000
			Na wydatki dla pomocników inspekcyi ogólnej austryackich kolei żelaznych i inne wydatki w sprawach kolejowych	. . . . .	40.000	40.000
			Subwencya dla muzeum oryentalnego	. . . . .	4.000	4.000
	2		Służba miar i wag	423.000	25.000	448.000
			Koszta zaopatrzenia jej w miarowzory i aparaty	. . . . .	50.000	50.000
	3		Służba portowa i zdrowotna morska	635.000	1,240.312	1,875.312
			Nowe budowle w Pomorzu dalmackiem	. . . . .	56.000	56.000
			Nowe budowle w Dalmacyi	. . . . .	58.500	58.500
			Wydatek na przystań i przybory w nowym porcie trywestyńskim	. . . . .	69.500	69.500
			Suma (Rozdział 27, Tytuły 1—3)	1,699.200	1,826.912	3,526.112

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
27			**B. Wydatki na komunikacye.**			
	4		Służba pocztowa	14,950.000	. . . .	14,950.000
	5		Zakład telegrafów	3,650.000	120.000	3,770.000
			Suma (Rozdział 27, Tytuły 4 i 5)	18,600.000	120.000	18,720.000
			Razem (Rozdział 27, Tytuły 1—5)	20,299.200	1,946.912	22,246.112
28			**XII. Ministerstwo rolnictwa.**			
	1		Kierownictwo naczelne	300.000	19.000	319.000
	2		Nauka rolnictwa i leśnictwa	135.450	47.450	182.900
	3		Probierstwo w rolnictwie i leśnictwie	52.700	1.300	54.000
	4		Kultura krajowa:			
		1	Zapomogi	. . . . .	495.000	495.000
		2	Dodatek konkurencyjny na regulacyą rzeki Gail	. . . . .	30.520	30.520
		3	Premie za zakładanie plantacyj morwowych	. . . . .	5.000	5.000
	5		Urzędy do nadzorowania i podniesienia kultury krajowej	190.000	. . . .	190.000
	6		Władze górnicze	187.800	6.200	194.000
	7		Zakłady naukowe górnicze	53.640	28.490	82.130
	8		Rządowe stadniny	324.800	15.000	339.800
	9		Zakłady ogierów rządowych:			
		1	Wydatki na zarząd i administracyę	970.400	. . . . .	970.400
		2	Kupno ogierów	140.000	. . . . .	140.000
	10		Zrebiarnia w Neudau	22.000	. . . . .	22.000
	11		Podniesienie hodowli koni	90.000	. . . . .	90.000
	12		Lasy i dobra rządowe:			
			Dyrekcye lasów i dóbr	318.000	1.000	319.000
			Lasy i dobra rządowe	2,944.000	. . . . .	2,944.000
			Nowe budowle i kupno realności	. . . . .	113.000	113.000
			Koszta pomiaru, wykupno służebności itd.	. . . . .	172.000	172.000
			Kopalnie:			
	13		Zarząd górniczy w Kirchbichlu	104.000	. . . . .	104.000
		1	Nowe budowle	. . . . .	5.000	5.000
			Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	352.000	. . . . .	352.000
		2	Nowe budowle	. . . . .	2.400	2.400
			Zarząd hutniczy w Cilli	184.500	. . . . .	184.500
		3	Dyrekcya górnicza w Idryi	642.000	. . . . .	642.000
		4	Nowe budowle	. . . . .	37.000	37.000
			Dyrekcya górnicza i kopalnia główna w Przybramie	2,114.000	. . . . .	2,114.000
		5	Kupno realności	. . . . .	3.000	3.000
			Inne kopalnie	847.600	. . . . .	847.600
		6	Nowe budowle	. . . . .	36.000	36.000
			Suma (Rozdział 28, Tytuły 1—13)	9,972.890	1,017.360	10,990.250
29			**XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.**			
	1		Kierownictwo naczelne	199.000	4.000	203.000
	2		Najwyższy trybunał	443.900	41.500	484.500
	3		Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	16,800.000	. . . . .	16,800.000
			Wydatek na założenie nowych ksiąg gruntowych	. . . .	400.000	400.000
			Wydatek z powodu zaprowadzenia nowych sądów i zmiany w poczcie osób	. . . . .	50.000	50.000
			Nowe budowle dla zarządu sprawiedliwości	. . . . .	747.900	747.900
	4		Zakłady karne	2,164.000	. . . . .	2,164.000
			Nowe budowle dla zakładów karnych	. . . . .	465.250	465.250
			Suma (Rozdział 29, Tytuły 1—4)	19,606.000	1,708.650	21,314.650

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
30			**XIV. Najwyższa izba obrachunkowa.** . .	157.000	1.000	158.000
31			**XV. Etat emerytalny.**			
	1		Ogólny etat emerytalny administracyi cywilnej	12,862.000	. . . . .	12,862.900
	2		Wspólne emerytury cywilne	649.350	. . . .	649.350
			Potrąciwszy z tego sumę przypadającą na kraje korony węgierskiej t. j. 23%	149.350	. . . .	149.350
			Zostaje .	500.000	. . . . .	500.000
			Suma (Rozdział 31, tytuły 1 i 2) .	13,362.000	. . . . .	13,362.000
			XVI. Zapomogi i uposażenia.			
32			*A.* Dla niektórych funduszów krajowych:			
			Karyntya	10.000	. . . .	10.000
33			*B.* Przedsiębiorstwom komunikacyjnym:			
	1		Subwencye: Lloyd austryacko-węgierski za linią bombajską: *a)* Subwencya za podróże, mon. pap. 190.000 zł. *b)* Zwrót opłat na Kanale Suez w srebr. 159.000 „	349.000	. . . . .	349.000
	2		Kolei żytawsko-liberecka, w srebrze	48.000	. . . . .	48.000
	3		Jako 4% zaliczka:			
			Kolei lwowsko-czerniowiecko-jasyjskiej w srebrze	. . . . .	1,650.000	1,650.000
			Kolei Franciszka Józefa „ „	. . . . .	2,300.000	2,300.000
			Kolei następcy tronu Rudolfa „ „	. . . . .	5,100.000	5,100.000
			Kolei koszycko-bogumińskiej „ „	. . . . .	263.000	263.000
			Kolei Karola Ludwika „ „	. . . . .	1,000.000	1,000.000
			Północnej kolei morawsko-szląskiej „ „	. . . . .	700.000	700.000
			Kolei północno-zachodniej austryackiej „ „	. . . . .	1,931.000	1,931.000
			Kolei łączącej połud. półn.-niem. „ „	. . . . .	711.000	711.000
			Kolei łączącej połud. półn.-niem. w mon. pap.	. . . . .	150.000	150.000
			Kolei zachodniej węgierskiej . . . w srebrze	. . . . .	130.000	130.000
			Pierwszej węgier. galic. kolei . . „ „	. . . . .	969.000	969.000
			Kolei vorarlbergskiej: Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . „ „	. . . . .	678.000	678.000
			Kolei vorarlberskiej: Zaliczka z powodu niedoboru . . w mon. pap.	. . . . .	140.000	140.000
			Kolei Arcyksięcia Albrechta w srebrze		954.000	954.000
			Kolei cesarzowej Elżbiety:			
			a) z Wiednia do Salzburgu . . w mon. pap.	. . . . .	837.000	837.000
			b) z Linz do Budweisu w srebrze	. . . . .	3,300.000	3,300.000
			c) z Salzburga do Tyrolu . . . „ „	. . . . .	2,000.000	2,000.000
			Kolei morawskiej granicznej . . „ „	. . . . .	336.000	336.000
			Austr. kolei państwa (sieć uzupełniająca) „ „	. . . . .	900.000	900.000
			Kolei berneńsko rossickiej	. . . . .	30.000	30.000
				397.000	22,279.000	22,676.000
	4		Strata na monecie do wypłaty w srebrze w sumie 21,359.000 zł. po kursie 5%	. . .	1,067.950	1,067.950
			Suma (Rozdział 33, tytuły 1—4) .	397.000	23,346.950	23,743.950

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki: Zwyczajne	Wydatki: Nadzwyczajne	Wydatki: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
34			C. **Kilku funduszom indemnizacyjnym:**			
			Zaliczki bezprocentowe:			
	1		Dla Galicyi wschodniej	. . . . .	1,443.143	1,443.143
	2		Dla Galicyi zachodniej	. . . . .	1,181.857	1,181.857
	3		Dla Bukowiny	. . . . .	400.000	400.000
	4		Stała zapomoga roczna dla Krainy	175.000	. . . . .	175.000
	5		Zaliczki dla Krainy przynoszące odsetki po 5%	. . . . .	90.000	90.000
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—5) .	175.000	3,115.000	3,290.000
			Razem (Rozdziały 32—34) .	582.000	26,461.950	27,043.950
35			**XVII. Dług państwa.**			
	1		A. **Odsetki od długu państwa**	113,296.080	. . . . .	113,296.080
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej	30,175.277	. . . . .	30,175.277
			Zostaje .	83,120.803	. . . . .	83,120.803
	2		Strata na monecie	. . . . .	2,042.743	2,042.743
			Suma .	83,120.803	2,042.743	85,163.546
	3		B. **Umorzenie długów**	18,495.178	. . . . .	18,495.178
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w monecie brzęczącej, razem . .	150.000	. . . . .	150.000
			Zostaje .	18,345.178	. . . . .	18,345.178
	4		Strata na monecie	. . . . .	88.735	88.735
			Suma .	18,345.178	88.735	18,433.913
	5		C. **Regulacya Dunaju.**			
			Suma na pokrycie odsetków z rozkładu na skarb przypadająca	481.600	. . . . .	481.600
	6		D. **Wypłaty terminowe.**			
			W skutek uczestnictwa w pożyczce kolei południowej na budowę kolei żelaznych z Bielaku do Franzensfeste i St. Peter do Rjeki	762.000	. . . . .	762.000
	7		Strata na monecie licząc na kurs 5%	. . . . .	38.100	38.100
			Suma .	762.000	38.100	800.100

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
35	8		**E. Obligacye renty** królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.			
			Odsetki 4procentowe, wolne od podatków, obligacyj renty królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, wypuścić się mających na zasadzie ustawy z dnia 18 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 35) celem otrzymania sumy 48 milionów, która, ze względu iż się wypuszcza obligacye przynoszące odsetki w złocie po kursie emisyi 80 za 100, czyni 60,000.000 zł.	2,400.000	. . . .	2,400.000
	9		Strata na monecie	. . . . .	480.000	480.000
			Suma .	2,400.000	480.000	2,880.000
			Razem (Rozdział 35, Tytuły 1 – 9) .	105,109.581	2,649.578	107,759.159
36			**XVIII. Zarząd długu państwa.**			
	1		Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)	335.000	. . . . .	335.000
	2		Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego .	5.000	. . . . .	5.000
	3		Wydatki na zarząd długu ustalonego	399.200	. . . . .	399.200
			Suma (Rozdział 36, Tytuły 1—3) .	739.200	. . . . .	739.200

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
			Zestawienie.			
1			I. Dwór cesarski	4,650.000	. . . . .	4,650.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	74.041	. . . . .	74.041
3			III. Rada państwa	662.600	800.000	1,462.600
4			IV. Trybunał państwa	22.000	. . . . .	22.000
5			V. Rada ministrów	746.300	. . . . .	746.300
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych	78,930.798	. . . . .	78,930.798
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	15,966.500	1,745.600	17,712.100
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	7,517.600	868.900	8,386.500
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	14,252.602	3,005.222	17,257.824
10—26			X. Ministerstwo skarbu	69,371.900	3,342.090	72,713.990
27			XI. Ministerstwo handlu	20,299.200	1,946.912	22,246.112
28			XII. Ministerstwo rolnictwa	9,972.890	1,017.360	10,990.250
29			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	19,606.000	1,708.650	21,314.650
30			XIV. Najwyższa Izba obrachunkowa	157.000	1.000	158.000
31			XV. Etat emerytalny	13,362.000	. . . . .	13,362.000
32—34			XVI. Zapomogi i uposażenia	582.000	26,461.950	27,043.950
35			XVII. Dług państwa	105,109.581	2,649.578	107,759.159
36			XVIII. Zarząd długu państwa	739.200	. . . . .	739.200
			Ogólna suma potrzeb	362,202.212	43,547.262	405,569.474

Preliminarz państwa

na rok 1877 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
1			I. Dwór cesarski	. . . . .	. . . . .	. . . .
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .
3			III. Rada państwa	. . . . .	. . . . .	. . . . .
4			IV. Trybunał państwa	. . . . .	. . . . .	. . . . .
5			V. Rada ministrów	437.800	. . . . .	437.800
6			VI. Sprawy spólne	. . . . .	. . . . .	. . . . .
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.			
	1		Dochód z dziennika ustaw państwa	63.600	. . . . .	63.600
	2		Administracya poszczególnych krajów	151.200	. . . . .	151.200
	3		Bezpieczeństwo publiczne	830.700	. . . . .	830.700
	4		Budowa dróg	37.200	. . . . .	37.200
	5		Budownictwo wodne	21.700	. . . . .	21.700
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—5) .	1,104.400	. . . . .	1,104.400
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.			
	1		Wojskowa straż policyjna	25.000	10.694	35.694
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.			
			A. Dochody ogólne.			
	1		Muzeum sztuki i przemysłu z zakładem do prób chemiczno-technicznych	16.000	. . . . .	16.000
	2		Komisya główna i dyrekcya statystyki administracyjnej .	1.500	. . . . .	1.500
	3		Instytut geologiczny państwa	2.260	. . . . .	2.260
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—3) .	19.760	. . . . .	19.760

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
9			**B. Wyznania.**			
	4		Wpływy funduszów religijnych:			
			a) Wpływy funduszów:			
		1	Austrya poniżej Anizy	664.879	819	665.698
		2	Austrya powyżej Anizy	171.953		171.953
		3	Salzburg	8.284		8.284
		4	Tyrol	102.046		102.046
		5	Vorarlberg	360		360
		6	Styrya	211.465		211.465
		7	Karyntya	74.687		74.687
		8	Kraina	72.622	2.000	74.622
		9	Tryest	10.813		10.813
		10	Gorycya	24.258	500	24.758
		11	Istrya	9.841		9.841
		12	Dalmacya	17.250		17.250
		13	Czechy	997.128	266	997.394
		14	Morawia i Szląsk	641.060		641.060
		15	Galicya	413.658		413.658
		16	Kraków	16.738		16.738
		17	Bukowina	1.504		1.504
			Suma (Tytuł 4, §§. 1—17)	3.438.546	3.585	3,442.131
		18	*b)* Wpływy lasów i dóbr funduszu religijnego	425.000	4.000	429.000
			Suma (Tytuł 4, §§. 1—18)	3,863.546	7.585	3,871.131
	5		Fundacye i dopłaty na potrzeby religijne wyznania katolickiego:			
			Dodatki	9.871	1.123	10.994
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 4 i 5)	3,873.417	8.708	3,882.125
			C. Oświecenie.			
	6		Szkoły główne.			
		1	Uniwersytety	97.000	1.500	98.500
		2	Wydziały teologiczne	11.200		11.200
		3	Akademie techniczne	113.500		113.500
		4	Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	2.800	5.000	7.800
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—4)	224.500	6.500	231.000
	7		Szkoły średnie.			
		1	Gymnazya i gymnazya realne	454.000		454.000
		2	Szkoły realne	201.000		201.000
		3	Komisye egzaminacyjne	6.700		6.700
		4	Szkoły marynarki	1.200		1.200
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—4)	662.900		662.900

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody: Zwyczajne	Dochody: Nadzwyczajne	Dochody: Suma
				zł. w walucie austryackiej		
9	8		Zakłady naukowe wyłączne.			
		1	Szkoły dla akuszerek	250		250
		2	Instytut techniczny w Krakowie	450		450
		3	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	120		120
		4	Szkoły rysunkowe	1.700		1.700
		5	Szkoła sztuk i rzemiosł w Wiedniu	2.000		2.000
		6	Szkoły rzemieślnicze	3.500		3.500
			Sprzedaż wzorów w szkołach rzemieślniczych		500	500
		7	Szkoły handlowe	9.300		9.300
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—7)	17.320	500	17.820
	9		Szkoły początkowe.			
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	70.000		70.000
		2	Komisye egzaminacyjne	7.500		7.500
			Suma (Tytuł 9, §§. 1 i 2)	77.500		77.500
	10		Fundacye i dopłaty:			
		1	Dopłaty	1.320		1.320
	11		Fundusz naukowy:			
			Wpływy funduszu	311.361		
			Dochód za sprzedaży obligacyj		1,400.000	1,714.361
			Zwrócone pożyczki		3.000	
		2	Dochody z lasów i dóbr	26.900		26.900
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)	338.261	1,403.000	1,741.261
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 6—11)	1,321.801	1,410.000	2,731.801
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—11)	5,214.978	1,418.708	6,633.686
10			**X. Ministerstwo skarbu.**			
			Zarząd finansów.			
	1		Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowemi i rachunków specyalnych)	3.000		3.000
	2		Dyrekcye skarbowe krajowe, dyrekcye skarbowe i dyrekcye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy do wymiaru opłat	35.900		35.900
	3		Administracya podatków, służba podatkowa przy starostwach powiatowych i komisye podatkowe lokalne	1.800		1.800
	4		Kasy krajowe	2.500		2.500
	5		Straż skarbowa	57.300		57.300
	6		Urzędy podatkowe	5.000		5.000
	7		Prokuratorye skarbowe	20.000		20.000
	8		Zarząd ceł	1,442.500		1,442.500
			Suma (Rozdział 10 Tytuły 1—8)	1,568.000		1,568.000
11			**Ogólna administracya kasowa.**			
	1		Dodatki z funduszów na koszta zarządu	58.700		58.700
	2		Wierzytelności należące się państwu		158.800	158.800
	3		Zwyżki funduszów sierocińskich łącznych i dochody z tych zwyżek		54.000	54.000
	4		Wpływy rozmaite	14.500	75.000	89.500
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—4)	73.200	287.800	361.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
			Podatki stałe.			
12			Podatek gruntowy	36,700.000	. . . . .	36,700.000
13			Podatek od budynków	23,030.000	. . . . .	23,030.000
14			Podatek zarobkowy	9.000.000	. . . . .	9,000.000
15			Podatek dochodowy	18,500.000	. . . . .	18,500.000
16			Należytości z egzekucyi podatków	. . . . .	195.000	195.000
17			Odsetki za zwłokę od podatków zaległych	. . . . .	370.000	370.000
			Suma (Rozdział 12—17)	87,230.000	565.000	87,795.000
18			Cło	18,079.000	555.000	18,634.000
			Podatki niestałe.			
19			Podatek konsumcyjny:			
	1		Podatek od wódki	8,400.000	. . . . .	8,400.000
	2		Podatek od wina i moszczu	3,920.000	. . . . .	3,920.000
	3		Podatek od piwa	23.600.000	. . . . .	23,600.000
	4		Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	4,550.000	. . . . .	4,550.000
	5		Podatek od cukru	11,000.000	. . . . .	11,000.000
	6		Podatek konsumcyjny od innych spożywanych przedmiotów	1,900.000	. . . . .	1,900.000
	7		Dzierżawy	3,455.000	. . . . .	3.455.000
	8		Inne wpływy	30.000	. . . . .	30.000
	9		Dazio consumo w Dalmacyi	112.000	. . . . .	112.000
	10		Rękojmie składane na dochody niestałe	2,200.000	. . . . .	2,200.000
			Suma (Rozdział 19, Tytuły 1—10)	59,167.000	. . . . .	59,167.000
20			Sól:			
	1		Dochody urzędów produkcyi	55.000	. . . . .	55.000
	2		Dochody urzędów sprzedaży	19,253.000	. . . . .	19,253.000
			Suma (Rozdział 20, Tytuły 1 i 2)	19,308.000	. . . . .	19,308.000
21			Tytoń:			
	1		Dochody z sprzedaży w kraju	59,000.000	. . . . .	59,000.000
	2		Dochody dyrekcyi jeneralnej	164.000	. . . . .	164.000
			Suma (Rozdział 21, Tytuły 1 i 2)	59,164.000	. . . . .	59,164.000
22			Stemple	17,800.000	. . . . .	17,800.000
23			Taxy i opłaty od czynności prawnych	32,700.000	. . . . .	32,700.000
24			Loterya	17,293.700	. . . . .	17,293.700
25			Myta	2,657.000	. . . . .	2,657.000
26			Cechowanie	186.700	. . . . .	186.700
			Suma (Rozdziały 19—26)	208.276.400	. . . . .	208,276.400
27			**Dochody z własności państwa.**			
	1		Gmachy dykasteryalne	102.700	. . . . .	102.700
	2		Skarbowe koleje żelazne	93.036	4.652	97.688
			Suma (Rozdział 27, Tytuły 1 i 2)	195.736	4.652	200.388

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
28			Fiskalności i bezdziedziczności	110.000	. . . . .	110.000
29			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,204.000	. . . . .	1,204.000
30			Pozostałości z sprzedanej nieruchomej własności państwa	. . . . .	7.000	7.000
31			Mennictwo	234.000	. . . . .	234.000
			Razem (Rozdziały 10—31) .	316,970.336	1,419.452	318,389.788
32			**XI. Ministerstwo handlu.**			
	1		Służba miar i wag	500.000	. . . . .	500.000
	2		Służba portowa i zdrowotna morska	420.000	. . . . .	420.000
	3		Dochody pocztowe	15,000.000	. . . . .	15,000.000
	4		Zakład telegrafów	2,900.000	. . . . .	2,900.000
			Suma (Rozdział 32, Tytuły 1—4) .	18.820.000	. . . . .	18,820.000
33			**XII. Ministerstwo rolnictwa.**			
	1		Nauka rolnictwa i leśnictwa	14.500	. . . . .	14.500
	2		Probierstwo w rolnictwie i leśnictwie	6.000	. . . . .	6.000
	3		Kultura krajowa	2.500	. . . . .	2.500
	4		Nadzór i podniesienie kultury krajowej	1.950	. . . . .	1.950
	5		Władze górnicze	1.950	. . . . .	1.950
	6		Górnicze zakłady naukowe	3.300	. . . . .	3.300
	7		Opłaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał kopalnych	300.000	. . . . .	300.000
	8		Rządowe zakłady hodowli koni	154.600	. . . . .	154.600
	9		Zakłady ogierów rządowych	198.000	. . . . .	198.000
	10		Zrebiarnia w Neudau	1.300	. . . . .	1.300
	11		Lasy i dobra rządowe:			
			Dyrekcye lasów i dóbr	4.700	. . . . .	4.700
			Lasy i dobra rządowe	4,462.000	15.600	4,477.600
	12		Kopalnie:			
			Zarząd górniczy w Kirbichlu	139.400	. . . . .	139.400
			Zarząd górniczy i hutniczy w Brixleggu	398.350	. . . . .	398.350
			Zarząd hutniczy w Cilli	223.000	. . . . .	223.000
			Dyrekcya górnicza w Idryi	1,060.000	. . . . .	1,060.000
			„ „ i kopalnia główna w Przybramie .	2,724.300	. . . . .	2,724.300
			Inne kopalnie	515.400	. . . . .	515.400
			Suma (Rozdział 33, Tytuły 1—12) .	10,210.650	15.600	10,226,250
34			**XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.**			
	1		Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	600	. . . . .	600
	2		Zakłady karne	392.300	. . . . .	392.300
			Suma (Rozdział 34, Tytuły 1 i 2) .	392.900	. . . . .	392.900
35			**XIV. Najwyższa izba obrachunkowa**	. . . . .	. . . . .	. . . . .
36			**XV. Etat emerytalny**	41.500	. . . . .	41.500

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
37			**XVI. Zapomogi i uposażenia.**			
	1		Dodatek gminy miasta Wiednia na budowę dworca kolei Franciszka Józefa srebrem	. . . . .	25.313	25.313
	2		5 procentowe ażyo	. . . . .	1.266	1.266
			Suma (Rozdział 37, Tytuły 1 i 2) .	. . . . .	16.579	16.579
38			**XVII. Dług państwa.**			
	1		Dochód z sprzedaży obligacyj wydać się mających na podstawie amortyzacyi	. . . .	18,188.620	18,188.620
	2		Wpłaty kaucyj i depozytów	. . . .	100.000	100.000
			Suma (Rozdział 38, tytuły 1 i 2) .	. . . . .	18,288.620	18,288.620
39			**XVII. Zarząd długu państwa.**			
	1		Dochody z należytości za blankiety do wymiany obligacyi długu państwa	10.000	. . . . .	10.000
	2		Dochód z formularzy do kwitów na procenta długu jednorakiego	600	. . . . .	600
			Suma (Rozdział 39, Tytuły 1—2)	10.600	. . . . .	10.600
40			**XIX. Dochody z sprzedaży własności państwa.**			
	1		Przypadające raty i odsetki za dobra państwa w poprzedzających latach sprzedane	. . . . .	132.582	132.582
	2		Należytości od lennictw zamienionych w dobra wolnodziedziczne	. . . . .	23.844	22.844
	3		Dochody z sprzedaży własności państwa w roku 1877 .	. . . . .	73.574	73.574
			Suma (Rozdział 40, Tytuły 1—3) .	. . . . .	230.000	230.000
41			**XX. Dochody z likwidacyi pozostałości dodatnich byłej kasy ogólnej państwa**	. . . . .	2,000.000	2,000.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				Zwyczajne	Nadzwyczajne	Suma
				zł. w walucie austryackiej		
			Zestawienie.			
1			I. Dwór cesarski	.....	.....	.....
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	.....	.....	.....
3			III. Rada państwa	.....	.....	.....
4			IV. Trybunał państwa	.....	.....	.....
5			V. Rada ministrów	437.800	.....	437.800
6			VI. Sprawy wspólne	.....	.....	.....
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	1,104.400	.....	1,104.400
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	25.000	10.694	35.694
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	5,214.978	1,418.708	6,633.686
10—31			X. Ministerstwo skarbu	316,970.336	1,419.452	318,389.788
32			XI. Ministerstwo handlu	18,820.000	.....	18,820.000
33			XII. Ministerstwo rolnictwa	10,210.650	15.600	10,226.250
34			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	392.900	.....	392.900
35			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa	.....	.....	.....
36			XV. Etat emerytalny	41.900	.....	41.500
37			XVI. Zapomogi i uposażenia	.....	26.579	26.579
38			XVII. Dług państwa	.....	18,288.620	18,288.620
39			XVIII. Zarząd długu państwa	10.600	.....	10.600
40			XIX. Dochody z sprzedaży własności państwa	.....	230.000	230.000
41			XX. Dochody z likwidacyi pozostałości dodatnich byłej kasy ogólnej państwa	.....	2,000.000	2,000.000
			Ogólna suma pokrycia	353,228.164	23,409.653	376,637.817

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 31 grudnia 1876.

142.

Oświadczenie c. i k. Rządu austryacko-węgierskiego i Rządu francuskiego z dnia 30 listopada 1876,

tyczące się przedłużenia mocy obowiązującej traktatu handlowego z dnia 11 grudnia 1866.

Déclaration.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie et le Gouvernement de la République française considérant que le traité de commerce conclu, le 11 décembre 1866, entre l'Autriche-Hongrie et la France doit, par suite de la dénonciation qui en a été faite, cesser d'être en vigueur à dater du 31 décembre prochain, et reconnaissant l'utilité de proroger les effets de cet acte international, sont convenus de la disposition suivante:

Le traité de commerce conclu, le 11 décembre 1866, entre l'Autriche-Hongrie et la France, continuera de rester en vigueur jusqu'au 30 juin 1877.

En foi de quoi, les Sussignés, dûment autorisés, ont signé la présente déclaration et y ont apposé le ceau de leurs armes.

Oświadczenie.

Rząd Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, Króla czeskiego itd., a Króla apostolskiego węgierskiego i Rząd Rzeczypospolitej francuskiej, zważywszy, że traktat handlowy z dnia 11 grudnia 1866 pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Francyą, zawarty, utracić ma jako wypowiedziany moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 1876 i że pożytecznem byłoby przedłużyć moc obowiązującą tego aktu międzynarodowego, postanowiły i stanowią co następuje:

Traktat handlowy z dnia 11 grudnia 1866 pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Francyą, zawarty pozostać ma w mocy obowiązującej aż do dnia 30 czerwca 1877.

Dla większej wiary pełnomocnicy należycie umocowani podpisali oświadczenie powyższe i stwierdzili takowe swojemi pieczęciami.

Fait en double expédition à Vienne le 30 novembre 1876.

(L. S.) **Andrássy** m. p.

(L. S.) **Vogüé** m. p.

Spisano w dwóch egzemplarzach w Wiedniu dnia 30 listopada 1876.

(L. S.) **Andrássy** r. w.

(L. S.) **Vogüé** r. w.

Oświadczenie powyższe, przez obiedwie Izby Rady państwa zatwierdzone, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 29 grudnia 1876.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w.

143.

Traktat z dnia 3 grudnia 1876 pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską i księstwem Liechtenstein, tyczące się odnowienia a względnie przedłużenia związku cłowego i podatkowego między monarchyą austryacko-węgierską a Liechtensteinem istniejącego a zawartego dnia 23 grudnia 1863 (Dz. u. p. Nr. 47 z roku 1864).

(Zawarty w Wiedniu dnia 3 grudnia 1876, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Gödöllö dnia 27 grudnia 1876 a ratyfikacye wzajemne wymienione dnia 30 grudnia 1876.)

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki:

Król Węgierski, Król Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. itd.

wiadomo czynimy i oznajmujemy niniejszem:

Gdy pomiędzy Naszym pełnomocnikiem a pełnomocnikiem Jego książęcej Mości panującego księcia liechtensteinskiego zawarty i podpisany został na dniu 3 grudnia 1866 w Wiedniu, traktat z XXIX artykułów złożony, odnowienia związku cłowego i podatkowego, traktatem z dnia 5 czerwca 1852, ustanowionego, i odtąd istniejącego, tyczący się, który opiewa dosłownie jak następuje:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd., a Król apostolski węgierski, tudzież

Jaśnie Oświecony książę panujący liechtensteiski, uznając zbawienne skutki połączenia księstwa liechtensteinskiego z okręgiem cłowym i podatkowym vorarlberskim, w roku 1852 ustanowionego, traktatem z dnia 23 grudnia 1863 na następne lat dwanaście przedłużonego a traktatem z dnia 14 grudnia 1875 na rok 1876 odnowionego, zarządzili rokowania w celu wznowienia tego traktatu z kilku zmianami, teraźniejszym odmiennym stosunkom, odpowiadającemi, i mianowali do tego celu swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski a Król apostolski węgierski:

pana Józefa Barona Schwegela, kawalera orderu Św. Szczepana i orderu żelaznej korony III klasy, radcę dworu i radcę ministeryalnego w c. i k. ministerstwie spraw wewnętrznych;

Jaśnie Oświecony książę panujący liechtensteiński:

pana Klemensa Hrabiego Westphalen,

którzy przejrzawszy swoje pełnomocnictwa i znalazłszy takowe w porządku, zgodzili się na następujące postanowienia:

Artykuł I.

Jaśnie Oświecony książę panujący liechtensteinski, bez uszczerbku Swoich praw książęcych zatrzymuje dla księstwa liechtensteinskiego, na następne lat 12 (dwanaście), licząc od dnia 1 stycznia 1877 system ceł, monopoliów, podatków konsumcyjnych i stępli do kalendarzy, gazet i kart do gry, który na podstawie tyczących się tego ustaw, przepisów i urządzeń, w kraju Vorarlbergu obecnie istnieje lub w przyszłości będzie zaprowadzony.

Artykuł II.

Przeto odnośne ustawy i przepisy austryackie mianowicie zaś ustawa o cłach i monopoliach, tudzież ustawa o przestępstwach skarbowych z dnia 11 lipca 1835, ustawy i przepisy tyczące się podatków konsumcyjnych, ustawa o stęplach do kalendarzy, gazet i kart do gry z dnia 6 września 1850 i obowiązująca taryfa cłowa z dodatkami i przepisami, do tychże ustaw odnoszącemi się, wykonywane będą w księstwie i na przyszłość tak samo jak dotąd, ustawy dodatkowe i rozporządzenia jakoteż nowe ustawy tego rodzaju udzielane będą przez władze austryackie rządowi książęcemu a ten ogłosi takowe w Liechtensteinie.

Natomiast, dopóki traktat niniejszy ma obowiązywać, uchylone będą z wyjątkiem cła reńskiego, którego stosunki pozostaną niezmienione, wszelkie opłaty jakiegokolwiek rodzaju, które w księstwie liechtensteinskim przed dniem 1 sierpnia 1852 pobierane były na rachunek kraju albo gmin i korporacyj od przywozu, wywozu lub przewozu, od utworzenia, przyrządzenia, przedaży lub konsumcyi towarów i przedmiotów, które przerzeczonym opłatom podlegają i dopóki traktat niniejszy obowiązuje, opłaty tego rodzaju nakładane być mogą na przedmioty z zagranicy, albo z monarchyi austryacko-węgierskiej do Liechtensteinu, przywożone, tylko za zezwoleniem c. i k. Rządu.

Artykuł III.

Podwyższenie podatków konsumcyjnych, zaprowadzonych w księstwie liechtensteinskiem na mocy ustaw w Austryi obecnie istniejących o piątą część kwoty teraźniejszej, lub nałożenie podatku takiego na przedmioty, które mu dotychczas nie podlegały, nastąpi tylko za zgodą Jaśnie Oświeconego Księcia.

Jeżeliby się nie zgodzono, każdej ze stron kontraktujących wolno będzie wypowiedzieć traktat i po trzech miesiącach przestać go uznawać.

Artykuł IV.

Dopóki w Austryi gazety urzędowe wolne są od stępla, dopóty i gazeta urzędowa księstwa liechtensteinskiego (die Regierungszeitung) nie będzie podlegała stęplowi.

Artykuł V.

Przewóz z Szwajcaryi i do Szwajcaryi, tudzież obrót pograniczny i pocztowy, doznawać będzie w księstwie liechtensteinskiem takich samych ułatwień i uwzględnień jak w Vorarlbergu, bydło zaś na paszę idące, oprócz tego największych ułatwień jakie dozwolone są na którejkolwiek granicy między monarchyą austryacko-węgierską a Szwajcaryą lub Niemcami.

Artykuł VI.

Traktat w przedmiocie dostawy soli, pomiędzy Rządem cesarsko austryackim a książęcym liechtensteinskim istniejący, pozostanie w mocy, dopóki traktat niniejszy obowiązuje, z tą zmianą, że Rząd liechtensteinki pobierać będzie z c. k. magazynu z Feldkirchu rocznie około 134.000 kilogramów soli kuchennej w workach po 84 kilogramy, płacąc za każde 84 kilogramy soli netto po 3 zł. 79 ct. waluty austryackiej.

Oprócz tego wydawana być ma Rządowi liechtensteinskiemu na żądanie także sól potrzebna rolnikom na nawóz, dopóki salina w Hall wyrabiać będzie sól nawozową. Rząd książęcy uwiadomi corocznie dyrekcyą skarbową powiatową w Feldkirchu najpóźniej aż do końca października ile takiej soli ekonomicznej potrzebować będzie w roku następnym. Sól tę wydawać będzie Rządowi książęcemu c. k. magazyn w Feldkirchu po cenach produkcyi to jest po cenach przedaży w Hall istniejących z doliczeniem kosztów opakowania i przewozu i w takim stanie a względnie z taką przymieszką, jak się sprzedaje w Vorarlbergu.

Ceny, po których Rząd książęcy sprzedawać każe sól w księstwie, mogą być niższe od cen przedaży u hurtowników prywatnych w Feldkirchu najwięcej o koszta przewozu z Vaduz do Feldkirchu.

Artykuł VII.

Ceny tytoniu i prochu ruszniczego będą jednakowe w Vorarlbergu i Liechtensteinie i te osoby lub korporacye, jakoteż te rodzaje zatrudnienia, którym w Vorarlbergu dozwolone są ulgi w kupnie tytoniu i prochu strzelniczego, doznawać mają takich samych także i w Liechtensteinie.

Artykuł VIII.

Cła i podatki, jakoteż ceny monopoliów, stanowiące przedmiot traktatu niniejszego, płacone być mają w tej walucie, która przyjęta będzie do tego celu w Vorarlbergu i w takim samym stosunku wartości, jaki tam prawnie istnieje; w tej samej walucie i w takim samym stosunku wartości wypłacane też będą zwroty z powodu niewłaściwego poboru tudzież darowane kwoty podatku, pro-

wizye od poboru podatków i za sprzedaż monopoliów, jakoteż wypłaty podobne przy bezpośrednim poborze podatków.

Artykuł IX.

Monety zagraniczne, obiegające w księstwie liechtensteinskiem przyjmowane będą przez komory podług tabel ewaluacyjnych istniejących dla Vorarlbergu.

Strona płacąca brzęczącą monetą nie jest obowiązana przyjąć zdawkę w monecie austryackiej papierowej.

Artykuł X.

Urządzenia administracyjne do dochodów skarbowych, przedmiotem niniejszego traktatu będących, w księstwie liechtensteinskiem obecnie istniejące, w szczególności zaś obręb pograniczny, siedziby urzędów i stanowiska straży, kierunek dróg cłowych. zmienione być mogą tylko za obopólną zgodą.

Jego książęca Mość przyłączy też administracyą, jak było dotychczas, do cesarsko austryackiego okręgu administracyjnego skarbowego w Feldkirchu.

Komory księstwa liechtensteinskiego uważane być mają na dal za spólne i opatrzone będą w napisy wyrażające że są cesarsko austryackiemi i książęco liechtensteinskiemi, tudzież w obadwa herby.

Tablice cłowe i wszelkie inne, rogatki itd. pomalowane będą barwami krajowemi liechtensteinskiemi.

Artykuł XI.

Mianowanie urzędników cłowych i podatkowych tudzież czynników nadzorczych w księstwie, odbieranie od nich przysięgi, wypłacanie pensyj, usuwanie i oddalanie, przenoszenie na stały i czasowy spoczynek, jest rzeczą Austryi; takowi noszą mundur i oręż austryacki, krewni ich używają tych samych praw, co krewni urzędników i sług austryackich. We wszystkich sprawach służbowych a w szczególności pod względem karności podlegają władzom i czynnikom austryackim. Wszelako wszyscy urzędnicy i słudzy austryaccy, do księstwa przeznaczeni, ślubować mają Jaśnie Oświeconemu Księciu liechtensteinskiemu na czas służby swojej tamże, posłuszeństwo i wierność, poczem dopiero otrzymają od Rządu książęcego legitymacye do sprawowania służby. W czasie sprawowania służby w księstwie obowiązani są nosić obok kokardy austryackiej także liechtensteinską. We wszystkich sprawach prywatnych i cywilnych podlegają razem ze swemi rodzinami sądom księstwa, równie jak wtedy gdyby popełnili zbrodnią albo czyn jakikolwiek, który według praw liechtensteinskich jest karygodny.

O wytoczeniu śledztwa, tudzież o skazaniu, uwiadomić należy władzę przełożoną obwinionego w tym samym czasie i w taki sam sposób, jak sądy austryackie czynić to są obowiązane. Podatki bezpośrednie lub gminne jakoteż ciężary osobiste nakładane być na nich nie mogą, tylko z tytułu własności nieruchomej podlegają takowi tym samym obowiązkom i ciężarom, co inni właściciele realności w księstwie.

Gdy się mianuje urzędników i sług czy to w księstwie czy w Vorarlbergu, uwzględniani będą szczególnie obywatele księstwa, przymioty potrzebne posiadający a przez Rząd książęcy poleceni.

Upoważnienie do sprzedawania w pewnych miejscach tytoniu i prochu rusznicznego w księstwie, nadawane będzie zwyczajnie tylko obywatelom tegoż.

Artykuł XII.

Rząd książęcy uwiadamiany będzie o każdej zmianie w składzie osobowym urzędników i sług, a gdyby przeznaczenie pewnej osoby do służby w księstwie zdawało się dla słusznych przyczyn nie pożądanem, wątpliwość taka powinna być uwzględniona.

Jeżeliby Rząd książęcy ze względów publicznych żądał, aby kogoś przeniesiono, władze austryackie powinny także ile możności uwzględnić to żądanie.

Na wezwanie władzy administracyjnej krajowej, c. k. straż skarbowa austryacka w księstwie stojąca, pełnić ma asystencyą policyjną.

W celu zawierania umów stosownie do przyjętego systemu w przedmiocie opłaty podatku konsumcyjnego, rokować ma ze stronami jak dotychczas urzędnik dyrekcyi skarbowej powiatowej w Feldkirchu w przytomności delegata Rządu książęcego.

Artykuł XIII.

Rząd książęcy i obywatele księstwa nie będą przymuszani do przyjmowania w razie wypłat od rządu cesarskiego jakoteż od jego urzędników i sług monety austryackiej papierowej i srebrnej w wartości imiennej jeżeli traktat niniejszy lub osobne stypulacye nie przepisują tego wyraźnie.

Artykuł XIV.

O budynki potrzebne na pomieszczenie komor, jakoteż o utrzymanie ich w stanie zdatnym do użycia, o ile jest to obowiązkiem puszczającego w najem (§. 1096 pow. austr. ks. u. c.) starać sie ma Liechtenstein. Koszta zaś oporządzania ich z przyczyny zwykłego zużycia, jakoteż koszta urządzenia, opalania i oświetlenia lokali urzędowych, nakoniec koszta urządzenia koszar dla straży skarbowej lub pomieszczenia tejże gdzieindziej, ponosić będzie Austrya. Gdyby zachodziły trudności, Rząd książęcy zarządzi wyszukanie koszar na koszt Austryi.

Komora w Vaduz, stósownie do oddzielnego artykułu IV traktatu z dnia 23 grudnia 1863 na koszt Liechtensteinu zaprowadzona, wzięta będzie teraz na życzenie Rządu książęcego tak jak wszystkie inne komory na spólny etat, pod tym warunkiem, że Rząd książęcy wystawi własnym kosztem budynek urzędowy potrzebny na pomieszczenie tej komory, ile możności w pobliżu tamtejszego mostu na Renie, w miejscu zdatnem do nadzorowania obrotu.

Artykuł XV.

Urzędnikom i sługom, którzy w sposób wzmiankowany w artykule XI pełnią w księstwie liechtensteinskiem służbę w sprawach cłowych i podatkowych nadane będą takie same prawa i upoważnienia i takowi pełnić mają takie same obowiązki, jak na ziemi austryackiej.

Sądy, władze i przełożeni gmin w księstwie udzielać im mają w czasie pełnienia służby taką samą pomoc, jak władze austryackie na ziemi austryackiej urzędnikom tej samej kategoryi.

Artykuł XVI.

Wykroczenia przeciwko ustawom o dochodach skarbowych, w skutek niniejszego traktatu w księstwie liechtensteinskiem obowiązujących, w obrębie

tegoż księstwa, jakoteż przez jego obywateli usiłowane i popełnione, śledzone będą i karane według tych samych przepisów i przez te same władze i sądy, co usiłowane lub popełnione w Vorarlbergu, albo przez obywateli monarchyi austryacko-węgierskiej.

Śledztwa z powodu wykroczeń skarbowych, popełnionych w księstwie, prowadzić będzie zawsze urzędnik cesarsko austryacki do tego upoważniony, zawsze w siedzibie władzy rządowej liechtensteinskiej, wyjąwszy, jeżeli pobyt obwinionego lub związek z innemi śledztwami już wytoczonemi, wymaga odstąpienia od tego prawidła.

Sędzia krajowy liechtensteinski jest asesorem sądu powiatowego do spraw defraudacyjnych dla okręgu skarbowego feldkirchskiego i gdy na jakiekolwiek przekroczenie skarbowe, w księstwie przez Liechtensteinczyków popełnione, wyrok ma być wydany, będzie tenże Sędzia pod nieważnością przyzywany.

Gdy chodzi o wykrycie i śledzenie przekroczenia skarbowego, o przytrzymanie obwinionych i zachowanie przedmiotów przekroczenia, o dochodzenie istoty czynu i zapewnienie skutku śledztwa a nakoniec o wykonanie wyroku skazującego na karę, przełożeni gmin, władze i sądy księstwa dopełnić mają takich samych obowiązków, będą mieli taką samą władzę i prawo do takich samych należytości, jakie obecnie istnieją lub w przyszłości zaprowadzone zostaną w Vorarlbergu dla odpowiednich władz, sądów i przełożonych gmin.

Księciu panującemu liechtensteinskiemu służy prawo łaski a Jego książęca Mość oświadcza, że prawo to wykonywać będzie tylko z końcem toku instancyi i w ten sposób, aby udział donosiciela nie był uszczuplony.

Artykuł XVII.

Cła, podatki konsumcyjne, opłaty stęplowe od przedmiotów stęplowi podlegających, w artykule I wzmiankowanych, w Vorarlbergu i księstwie liechtensteinskiem wpływające, jakoteż wpływy z sprzedaży monopoliów, tytoniu i prochu ruszniczego, w Vorarlbergu i księstwie liechtensteinskiem, spotrzebowanych, będą spólne i dzielone być mają w sposób następujący:

A. Czyste dochody podatków konsumcyjnych monopolu tytoniu i prochu rusznicznego, tudzież opłaty stęplowe od kalendarzy, gazet i kart do gry dzielone będą w stosunku ludności tych okręgów.

B. Co się tyczy ceł, trzecia część czystego dochodu takowych, stanowiąca wpływ z ceł w Vorarlbergu i Liechtensteinie uskutecznionych dla innych ziem monarchyi austryacko-węgierskiej, zachowana będzie dla monarchyi austryacko-węgierskiej a pozostałe dwie trzecie części podzielone będą między Vorarlberg i Liechtenstein w stosunku ludności.

Ludność obliczana będzie jak dotychczas co trzy lata, a to w księstwie liechtensteinskiem w taki sam sposób, jak w Vorarlbergu i strony będą sobie nawzajem udzielały wykazy.

Co się tyczy wpływów z przedaży soli, czyste dochody nie będą spólnemi.

Artykuł XVIII.

Czyste dochody obliczane będą w ten sposób, że od sumy wpływów ogólnych, jaka wypadnie z rachunków, przez wszystkie komory, magazyny i

wszystkich hurtowników, istniejących w Vorarlbergu i Liechtensteinie, oddzielnie złożonych, odciągnięte będą:

a) zwroty z powodu niewłaściwych poborów.

b) Koszta magazynów sprzedaży i komór, tudzież koszta poboru i prowizye od sprzedaży a to w tej walucie, w której koszta te w istocie były poniesione.

c) Koszta produkcyi sprzedanego tytoniu i prochu rusznicznego podług stałych cen średnich roku poprzedniego.

d) Do kosztów administracyi i straży skarbowej dopłacać ma Liechtenstein ryczałtowe w kwocie 25 od sta (dwadzieścia pięć od sta) sumy przypadającej na niego z dochodów czystych spólnych (artykuł XVII lit. *A* i *B*, które od tych dochodów czystych odciągnąć a tylko resztę Liechtensteinowi wypłacić należy.

Artykuł XIX.

Czyste dochody obliczane będą prowizoryalnie zaraz z końcem każdego kwartału w dyrekcyi skarbowej w Innsbrucku.

Wykaz obrachunku, zawierać mający wszystkie dochody i wydatki każdego urzędu, każdej przedażni i każdego handlu hurtownego w Vorarlbergu i Liechtensteinie, oddzielnie wyszczególnione, spisany być ma w dwóch egzemplarzach i potwierdzony przez dyrekcyą skarbową krajową, jako jest zgodny z rachunkami i sporządzony podług postanowień traktatu niniejszego.

Obadwa egzemplarze przesłane będą Rządowi książęcemu liechtensteinskiemu, który jeden egzemplarz zwróci dyrekcyi skarbowej krajowej, potwierdziwszy na nim jego dokładność.

Rządowi książęcemu liechtensteinskiemu wolno żądać wyjaśnień gdyby ich potrzebował i przysłać komisarza do przejrzenia rachunków, co będzie mu najchętniej dozwolone.

Artykuł XX.

Po upływie roku administracyjnego c. k. dyrekcya skarbowa krajowa sporządzi na podstawie potwierdzonych wykazów ćwierćrocznych wykaz roczny prowizoryalny, prześle go podobnież Rządowi książęcemu i wypłaci temuż rządowi w c. k. urzędzie podatkowym głównym w Feldkirchu część czystego dochodu na Liechtenstein przypadającą, z potrąceniem poprzednich zaliczek (artykuł XXII).

Rachunek robi się w tej walucie, w której poszczególne cła i podatki były pobierane i wydatki liczyć się mające, ponoszone a więc także całkiem lub po części w monecie papierowej, o ile takowa przyjmowana była na komorach przy płaceniu wszystkich a względnie niektórych należytości w tym stosunku wartości w którym to miało miejsce.

Ostateczny obrachunek uskutecznia najwyższa Izba obrachunkowa w Wiedniu.

Artykuł XXI.

Jakokolwiek rezultaty obrachunku ostatecznego zmieniłyby kwotę przychodu należącą się księstwu, Jego książęca Mość uzna takowy o tyle za obowiązujący, o ile poprawione w nim będą tylko błędy rachunkowe, znalezione

przy badaniu niektórych pozycyj przychodu lub rozchodu, w obrachunku prowizoryalnym przytoczonych.

Wykreślenie pewnych pozycyj przychodu lub wpisanie pewnych pozycyj potrąconych, obowiązującem będzie dla Liechtensteinu o tyle, o ile przepisy traktatu niniejszego wymagały uwzględnienia takowych przy obliczaniu dochodów czystych, przyczem zresztą mogą być czynione wszelkie zarzuty przeciw ostatecznemu obrachunkowi, zasadzające się na przedmiocie lub na traktacie niniejszym.

Dopłaca się lub potrąca w tej samej walucie, w której stosownie do artykułu XX obrachunek zrobiono.

Jeżeli obrachunek ostateczny nie będzie doręczony Rządowi książęcemu w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia doręczenia prowizoryalnego wykazu rachunków rocznych z roku administracyjnego o który chodzi, postanowienia obrachunku prowizoryalnego nie ulegną już zmianie.

Artykuł XXII.

Aby zasłonić Rząd książęcy od nagłych niedoborów, poręcza mu Austrya czysty dochód roczny z ceł, podatków konsumcyjnych i opłat stęplowych od kart do gry, kalendarzy i gazet, tudzież z sprzedaży tytoniu i prochu rusznicznego w kwocie najmniej 2 zł. 20 ct., wyraźnie dwa złote i dwadzieścia centów od każdego członka ludności.

Rzeczony dochód najmniejszy, przez Austryą poręczony, odsyłany będzie do kasy krajowej liechtensteinskiej w ratach ćwierćrocznych z góry, nadwyżka zaś, wynikająca z prowizoryalnego obrachunku przychodu w czterech ćwierćroczach, z końcem każdego roku z dołu.

Artykuł XXIII.

Dopóki umowa niniejsza ma obowiązywać, obrót pomiędzy księstwem liechtensteinskiem a krajem vorarlberskim będzie jak dotychczas nawzajem wolny, w takiej mierze, jak pomiędzy Vorarlbergiem i innemi częściami monarchyi austryacko-węgierskiej wolny obrót jest dozwolony.

Postanowienie powyższe odnosi się w szczególności do kupców i rzemieślników, trudniących się handlem i przemysłem lub szukających pracy na terytoryum drugiego państwa kontraktującego, w tym sposobie, że ci podlegać nie będą żadnym opłatom, którymby zarazem nie podlegali w taki sam sposób właśni poddani. Również dozwolonem być ma fabrykantom i kupcom nabywanie towarów do wykonywania przemysłu w kraju rodzinnym, jakoteż komisantom handlowym, którzy nie wożą z sobą towarów (lecz co najwięcej próbki takowych), szukanie zamówień w jednem państwie bez opłaty, jeżeli w drugiem państwie zostali do tego upoważnieni. Nakoniec poddani jednego państwa będą mogli przywozić towary swoje na targi do drugiego państwa bez żadnej opłaty i bez osobnego konsensu lub karty przemysłowej od tego drugiego państwa, jeżeli w swoim własnym kraju są do tego upoważnieni i jeżeli tu nie chodzi o towary których przedaż na targach wzbroniona jest nawet krajowcom.

Artykuł XXIV.

Drogowe, grobelne, mostowe i przewozowe, bez względu, czy opłaty te pobierane są na rachunek rządu albo gmin i korporacyj, zatrzymane być mogą lub nowo zaprowadzone w Vorarlbergu i Liechtensteinie tylko w takiej kwocie,

aby nie przewyższały kosztów utrzymania łącznie z odsetkami od kapitału zakładowego w kraju zwykle pobieranemi, i przedmioty transportowane nie mają być wcale rozróżniane podług własności lub pochodzenia.

Jeżeliby Rząd książęcy tego żądał, komory w księstwie ustanowione odbierać będą w siedzibach swoich mostowe i drogowe i odsyłać do kasy krajowej liechtensteinskiej.

Artykuł XXV.

Przywileje na wyłączne użytkowanie wynalazków, odkryć i ulepszeń, otrzymane zgodnie z ustawami w monarchyi austryacko-węgierskiej, obowiązującemi, uważane być mają za ważne także w księstwie liechtensteinskiem, wszakże wyrabianie i przedaż przedmiotów uprzywilejowanych w księstwie liechtensteinskiem, może mieć miejsce tylko przy zachowaniu ustaw przemysłowych tamtejszych.

Zresztą, co się tyczy otrzymania przywilejów takich, obywatele księstwa liechtensteinskiego będą we wszystkiem równi obywatelom monarchyi austryacko-węgierskiej i wykonywanie przywilejów nadanych im w księstwie będzie miało taki sam skutek prawny, jak gdyby wykonywane były w obrębie monarchyi austryacko-węgierskiej.

Pod względem przywilejów, o któreby poddani liechtensteinscy prosili lub któreby otrzymali, Rząd książęcy w Vaduz będzie miał tę samą władzę i takie same obowiązki, jakie ustawy austryackie namiestnictwom nadają lub na takowe wkładają, lub jakie im w przyszłości nadadzą lub na takowe włożą.

Artykuł XXVI.

Jaśnie Oświecony książę liechtensteinski zarządzi aby w księstwie trzymano się zawsze tego systemu miar i wag, który będzie w Vorarlbergu prawnie zaprowadzony.

Rząd książęcy zobowiązuje się uregulować system monetarny, w razie zmiany teraźniejszych rozporządzeń, tyczących się waluty krajowej liechtensteinskiej, w taki sposób, aby odnośne przepisy ustawowe, gdyby miały różnić się od prawideł w Austryi obowiązujących, nie były stosowane do manipulacyi pieniężnej austryacko-liechtensteinskich komor, sprzedawców tytoniu i prochu rusznicznego, tudzież do podatku konsumcyjnego a nakoniec do sposobu płacenia, w myśl niniejszego traktatu, najmniejszego czystego dochodu, Rządowi książęcemu przez Austryą, poręczonego, jakoteż zwyżek, gdyby cła, podatki i monopolia przyniosły większy dochód.

Artykuł XXVII.

C. i k. Rząd będzie dokładał starania, aby wszelkie korzyści dla handlu i obrotu, których doznaje obecnie w skutek istniejących traktatów handlowych, lub którychby miał doznawać później na zasadzie nowych traktatów, były rozciągnięte także na księstwo Liechtenstein, a odwrotnie Liechtenstein przyjmuje na siebie solidarność co do obowiązków które traktaty handlowe i żeglugowe lub związki cłowe, obecnie istniejące lub w przyszłości zawrzeć się mające, na monarchyą austryacko-węgierską wkładają lub włożą.

Do zobowiązań, na mocy których mianoby żądać od księstwa liechtensteinskiego jakich dopłat, potrzebne będzie zezwolenie Rządu książęcego. Gdyby zawierano traktaty handlowe i cłowe z Szwajcaryą, monarchya austryacko-węgierska nie tylko uwzględni podczas rokowań szczególne życzenia Rządu książęcego, lecz nadto nie będzie ratyfikowała traktatu, dopóki się nie zapewni o przyzwoleniu Liechtensteinu.

Artykuł XXVIII.

Traktat niniejszy nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1877 i obowiązywać będzie aż do końca 1888. Jeżeli na rok jeden przed upływem tego okresu nie będzie wypowiedziany, uważać się ma takowy za przedłużony na następne lat dwanaście i w podobny sposób uważać się ma zawsze traktat niniejszy za przedłużony na następne lat dwanaście, jeżeli żadna strona nie wypowie takowego na rok jeden przed upływem czasu do którego ma obowiązywać.

Artykuł XXIX.

Ratyfikacye traktatu niniejszego wymienione będą w Wiedniu jak tylko można najprędzej.

Dla większej wiary pełnomocnicy wysokich stron kontraktujących traktat niniejszy podpisali i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Wiedniu dnia 3 grudnia 1876.

(L. S.) **Schwegel** r. w.

(L. S.) **Westphalen** r. w.

przeto zbadawszy wszystkie postanowienia tego traktatu takowy zatwierdziliśmy i przyrzekamy Naszem cesarskiem i królewskiem słowem za Siebie i za Swoich następców, że takowy w całej osnowie wiernie zachowywać będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaliśmy własnoręcznie dokument niniejszy i rozkazaliśmy wycisnąć na nim pieczęć Naszą cesarską i królewską.

Działo się w Gödöllö dnia dwudziestego siódmego grudnia w roku zbawienia tysiąc ośmset siedmdziesiątym szóstym, Naszego panowania dwudziestym dziewiątym.

Franciszek Józef r. w.

Andrássy r. w.

Na własne rozkazanie Jego c. i k. Apostolskiej Mości:

Józef Baron **Schwegel** r. w.,
c. i k. radca dworu i radca ministeryalny.

Traktat niniejszy, przez obiedwie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 20 grudnia 1876.

Auersperg r. w. **Pretis** r. w.

144.

Traktat handlowy pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Wielką Brytanią z dnia 5 grudnia 1876.

(Zawarty w Budapeszcie dnia 5 grudnia 1876; ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Gödöllö dnia 27 grudnia 1876 a ratyfikacye wzajemne wymieniono w Wiedniu dnia 29 grudnia 1876.)

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae: Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a nostro aeque ac Majestatis Suae Magnae Britanniae Reginae Plenipotentiario ad promovendas et dilatandas commercii relationes inter Utriusque Nostrum ditiones et subditos existentes conventio die quinta Decembris anni currentis Viennae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski z jednej strony, tudzież

Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi z drugiej strony

przejęci zarówno życzeniem uporządkowania i rozszerzenia stosunków handlowych pomiędzy Swojemi państwami i posiadłościami, gdy traktat handlowy z dnia 16 grudnia 1865 jakoteż należąca do niego konwencya dodatkowa z dnia 30 grudnia 1869 zostały wypowiedziane, postanowili zawrzeć w tym celu nowy traktat i mianowali Swoimi pełnomocnikami:

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, etc., and Apostolic King of Hungary, on the one part, and

Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland, on the other part,

being equally desirous to regulate and extend the commercial relations between their respective States and Possessions, have resolved, after notice had been given for the termination of the Treaty of Commerce of the 16th of December 1865, and of the Convention supplementary thereto of the 30th of December 1869, to conclude a new Treaty for the above purpose, and have appointed as their Plenipotentiaries, that is to say:

Najjaśniejszy Cesarz austryacki, Król czeski itd., i Król apostolski węgierski:

Juliusza Hrabiego Andrassego na Csik Szent-Kiraly i Krasnej Horce, kawalera wielkiego krzyża orderu Św. Szczepana. Swego generała majora i tajnego radcę, ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych;

Najjaśniejsza Królowa zjednoczonego królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi:

wielce czcigodnego Sir Andrewa Buchanana, członka wielce czcigodnej rady tajnej Jej królewskiej Mości, kawalera wielkiego krzyża wielce czcigodnego orderu łaziebnego, Swego nadzwyczajnego i pełnomocnego ambasadora na dworze Jego cesarskiej i królewskiej apostolskiej Mości;

którzy udzielili sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje, i znalazłszy takowe w dobrej i należytej formie, umówili między sobą i zawarli artykuły następujące:

Artykuł I.

Dopóki traktat niniejszy ma obowiązywać, poddani Jego c. i k. Apostolskiej Mości, zamieszkali czy to czasowo czy stale w krajach i posiadłościach, jakoteż koloniach i posiadłościach zagranicznych Najjaśniejszej Królowy Wielkiej Brytanii i poddani Najjaśniejszej Królowy Wielkiej Brytanii, zamieszkali czasowo lub stale w monarchyi austryacko-węgierskiej, używać tam będą, co się tyczy pobytu, jakoteż swego handlu i przemysłu, takich samych praw i nie będą podlegali żadnym wyższym ani innym podatkom, jak poddani trzeciego kraju, któremu pod tym względem najbardziej się sprzyja.

Artykuł II.

Płody ziemi i przemysłu jakoteż wszelkie towary, z któregokolwiek miejsca monarchyi austryacko-węgierskiej pochodzące, a przywiezione do krajów

His Majesty the Emperor of Austria, King of Bohemia, etc., and Apostolic King of Hungary:

Julius. Count Andrássy de Csik-Szent-Kiraly et Kraszna-Horka, Grand Cross of the order of St. Stephen, General in His Imperial Majesty's army, Privy Councellor, Minister of the Imperial House and of Foreign Affairs;

And Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland:

the Right Honourable Sir Andrew Buchanan, a member of Her Majesty's Most Honourable Privy Council, Knight Grand Cross of the Most Honourable Order of the Bath, Her Majesty's Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary to His Imperial and Royal Apostolic Majesty;

who, after having communicated to each other their respective full powers, found to be in due and proper form, have agreed upon and concluded the following Articles:

Article I.

The subjects of His Imperial and Royal Apostolic Majesty who reside temporarily or permanently in the territories and possessions, including the Colonies and Foreign Possessions of Her Britannic Majesty, and the subjects of Her Britannic Majesty who reside temporarily or permanently in the Austro-Hungarian Monarchy, shall enjoy therein during the continuance of this Treaty with respect to residence and the exercise of commerce and trade, the same rights as, ano shall not be subjected to any higher or other impost than the subjects of any third country, the most favoured in these respects.

Article II.

The produce and manufactures of, as well as all goods coming from Austria-Hungary, which are imported into the territories and possessions, including the

i posiadłości, jakoteż do kolonij i posiadłości zagranicznych Najjaśniejszej Królowy Wielkiej Brytanii, tudzież płody ziemi i przemysłu, jakoteż wszelkie towary, z któregokolwiek miejsca Wielkiej Brytanii pochodzące, a do monarchyi austryacko-węgierskiej, przywiezione, bez względu czy przeznaczone są na konsumcyą, czy do magazynu, czy dla wywiezienia ich napowrót lub dla przewozu, uważane będą, dopóki traktat niniejszy ma obowiązywać, tak samo, jak płody i towary trzeciego kraju, któremu pod tem względem najbardziej się sprzyja, a w szczególności nie będą podlegały żadnym wyższym ani innym podatkom.

Od towarów wywiezionych do krajów i posiadłości, jakoteż do kolonij i posiadłości zagranicznych Najjaśniejszej Królowej Wielkiej Brytani, tudzież od towarów wywiezionych do monarchyi austryacko-węgierskiej, opłaty wychodowe pobierane nie będą ani w monarchyi austryacko-węgierskiej, ani też w krajach i posiadłościach, jakoteż w koloniach i posiadłościach zagranicznych Najjaśniejszej Królowy Wielkiej Brytanii, jeżeli nie są pobierane od tych samych towarów trzeciego kraju, któremu pod tym względem najbardziej się sprzyja, ani też w wyższej lub innej kwocie.

Obiedwie Wysokie Strony kontraktujące poręczają sobie nawzajem postępowanie jak z krajem któremu się najbardziej sprzyja, także co do przewozu towarów przez kraje jednej z krajów i do krajów drugiej Strony.

Colonies and Foreign Possessions, of Her Britannic Majesty, and the produce and manufactures of, as well as all goods coming from British possessions, which are imported into the Austro-Hungarian Monarchy, whether intended for consumption, warehousing, re-exportation, or transit shall therein, during the continuance of this Treaty, be treated in the same manner as, and in particular shall be subjected to no higher or other duties than the produce and goods of any third country, the most favoured in this respect.

No other or higher duties shall be levied in the Austro-Hungarian Monarchy on the exportation of any goods to the territories and possessions, including the Colonies and Foreign Possessions of Her Britannic Majesty, or in the territories and possessions including the Colonies and Foreign Possessions, of Her Britannic Majesty, on the exportation of any goods to the Austro-Hungarian Monarchy, than on the exportation of the like goods to any third country the most favoured in this respect.

The two High Contracting Parties likewise guarantee to each other treatment on the footing of the most favoured third country in regard tho the transit of goods through the territory of the one from and to the territory of the other.

Artykuł III.

Wszelkie zniżenie taryfy opłat wchodowych i wychodowych, jakoteż wszelkie uwzględnienie lub uwolnienie, które jedna ze Stron kontraktujących uczyni na korzyść poddanych i handlu trzeciego mocarstwa, służyć będzie zarazem i bezwarunkowo drugiej Stronie.

Article III.

Every reduction in the Tariff of Import and Export Duties, as well as every favour or immunity that one of the Contracting Parties grants to the subjets and commerce of a third Power, shall be participated in simultaneously and unconditionally by the other.

Artykuł IV.

Postanowienie artykułów poprzedzających I aż do III o wzajemnem postępowaniu ze sobą jak z narodem któremu się najbardziej sprzyja nie tyczą się wcale:

1. Tych szczególnych względów, których od niepamiętnych czasów doznają poddani tureccy, handel turecki w monarchyi austryacko-węgierskiej prowadzący.

2. Tych korzyści, które ze strony monarchyi austryacko-węgierskiej są obecnie lub w przyszłości mogą być użyczone tylko dla ułatwienia obrotu pogranicznego krajów ościennych, jakoteż tych zniżeń cła i uwolnień od cła, które w rzeczonej monarchyi służą tylko pewnym granicom lub mieszkańcom pewnych okręgów.

3. Obowiązków, ciężących na jednej z Wysokich Stron w skutek związku cłowego, który już zawarła lub gdyby go zawarła w przyszłości.

Artykuł V.

Żadna z dwóch Wysokich Stron kontraktujących nie wyda zakazu przywozu, wywozu lub przewozu, odnoszącego sie do drugiej strony, jeżeliby takowy w tych samych okolicznosciach nie odnosił się do trzeciego kraju, któremu pod tym względem najbardziej się sprzyja.

Artykuł VI.

Co się tyczy prawa własności znaków handlowych i fabrycznych tudzież innych oznaczeń na towarach lub ich opakowaniu, jakoteż próbek i modeli, poddani jednej z dwóch Wysokich Stron kontraktujących doznawać będą w krajach drugiej Strony takiej samej opieki, jak krajowcy.

Wszakże poddani Najjaśniejszej Królowy Wielkiej Brytanii wtedy tylko będą mogli rościć sobie pretensye w monarchyi austryacko-węgierskiej do wyłącznego prawa własności znaku lub

Article IV.

The stipulations of the foregoing Articles I to III, relative to the reciprocal treatment on the footing of the most favoured third country, shall not apply:

1. To those special and ancient privileges which are accorded to Turkish subjects for the Turkisch trade in Austria-Hungaria.

2. To those advantages which are or may be granted on the part of the Austro-Hungarian Monarchy to the neigh bouring countries solely for the purpose of facilitating the frontier traffic, or to those reductions of, or exemptions from Customs' duties which are only valid in the said Monarchy for certain frontiers, or for the inhabitants of certain districts.

3. Tho the obligations imposed upon either of the High Contracting Parties by a Custom's Union already concluded, or which may hereafter be concluded.

Article V.

Neither of the High Contracting Parties shall establish a prohibition of importation, exportation or transit against the other which shall not, under like circumstances, be applicable to the third country most favoured in tis respect.

Article VI.

The subjects of one of the two High Contracting Parties shall enjoy in the territories of the other the same protection as native subjects with regard to rights of ownership over trade and manufacture marks, and other distinctive marks of goods or their packages, as well as over patterns and desings for manufactures.

The subjects of Her Britannic Majesty will not, howewer, be able to claim in Austria-Hungary the exclusive righ to a mark or other indication on a pattern or design unless they have deposited

innego oznaczenia, wzorku lub modelu jeżeli po dwa egzemplarze takowych złożą w izbie handlowej w Wiedniu i Budapeszcie.

Artykuł VII.

Traktat niniejszy obowiązuje od dnia 1 stycznia 1877 i pozostanie w mocy aż do 31 grudnia tegoż samego roku.

Artykuł VIII.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany jak można najprędzej a dokumenty ratyfikacyjne wymienione będą w Wiedniu najpóźniej aż do 31 grudnia 1876.

Dla większej wiary pełnomocnicy obu Stron takowy podpisali i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Budapeszcie dnia 5 grudnia w roku tysiąc ośmset siedmdziesiątym szóstym.

two specimens of it in the Chambers of Commerce at Vienna and Buda-Pesth.

Article VII.

The present Treaty shall come into force on the 1st of January 1877, and remain in operation until the 31st of December of the same year.

Article VIII.

The present Treaty shall be ratified as soon as possible, and the ratifications shall be exchanged at Vienna by the 31st of December 1876, at latest.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the same, and have affixed thereto the seals of their arms.

Done at Buda-Pesth on the 5th day of December, in the year of our Lord one thousand eight hundred and seventy-six.

(L. S.) **Andrássy** r. w.
(L. S.) **Andrew Buchanan** r. w.

Nos visis et perpensis conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus, Verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur in Gödöllö die vigesima septima mensis Decembris anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo sexto, Regnorum Nostrorum vigesimo nono.

Franciscus Josephus m. p.

Andrássy m. p.

Ad mandatum Sacrae Caes. et Reg. Apost. Majestatis proprium:
Josephus liber baro a **Schwegel** m. p.,
Consiliarius aulicus ac ministerialis.

Powyższy traktat handlowy, przez obiedwie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 29 grudnia 1876.

Auersperg r. w. **Chlumecky** r. w.

145.

Ustawa z dnia 23 grudnia 1876,

tycząca się pozwolenia na pobór w roku 1877 kontyngensów rekruckich potrzebnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na rok 1877 wziąść z pomiędzy zdatnych do broni w klasach wieku prawnie powołanych przypadające kontyngensy rekruckie do wojska stałego (marynarki wojennej) w ilości 54.541 ludzi a do rezerwy zastępczej w ilości 5454 ludzi.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu ministrowi Obrony krajowej, który w tej mierze winien porozumieć się z Moim ministrem wojny państwa.

Wiedeń, dnia 23 grudnia 1876.

Franciszek Józef r. w.

Auersperg r. w. **Horst** r. w.

146.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 23 grudnia 1876,

o upoważnieniu c. k. komory głównej w Ziegenhalsie pruskim do postępowania wywozowego z cukrem.

Upoważnia się w myśl obowiązujących przepisów c. k. komorę główną II klasy w dworcu kolei w Ziegenhalsie pruskim do postępowania wywozowego z cukrem, wyprowadzanem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Pretis r. w.